

Holy Bible

Aionian Edition®

ترجمه قدیم

Old Persion Version Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

ترجمه قدیم

Old Persion Version Bible
New Testament

CC Attribution NoDerivatives 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: Public Domain

Wycliffe Bible Translators, 1895

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

مقدمه

فارسی at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

History

فارسی at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEP Bible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

جدول محتوا

عهد جدید

1	متی
26	مرقس
42	لوقا
69	یوحنا
90	کارهای رسولان
115	رومیان
126	اول قرن‌تین
136	دوم قرن‌تین
143	غلاطیان
147	افنسیان
151	فیلیپیان
154	کولسیان
157	1 تسالونیکیان
160	2 تسالونیکیان
162	1 تیموتاوس
165	2 تیموتاوس
167	تیطس
169	فلیمون
170	عبرانیان
178	یعقوب
181	اول پطرس
184	دوم پطرس
186	اول یوحنا
189	دوم یوحنا
190	سوم یوحنا
191	یهودا
192	مکاشفه یوحنا

ضمیمه

راهنمای خوانندگان

واژه نامه

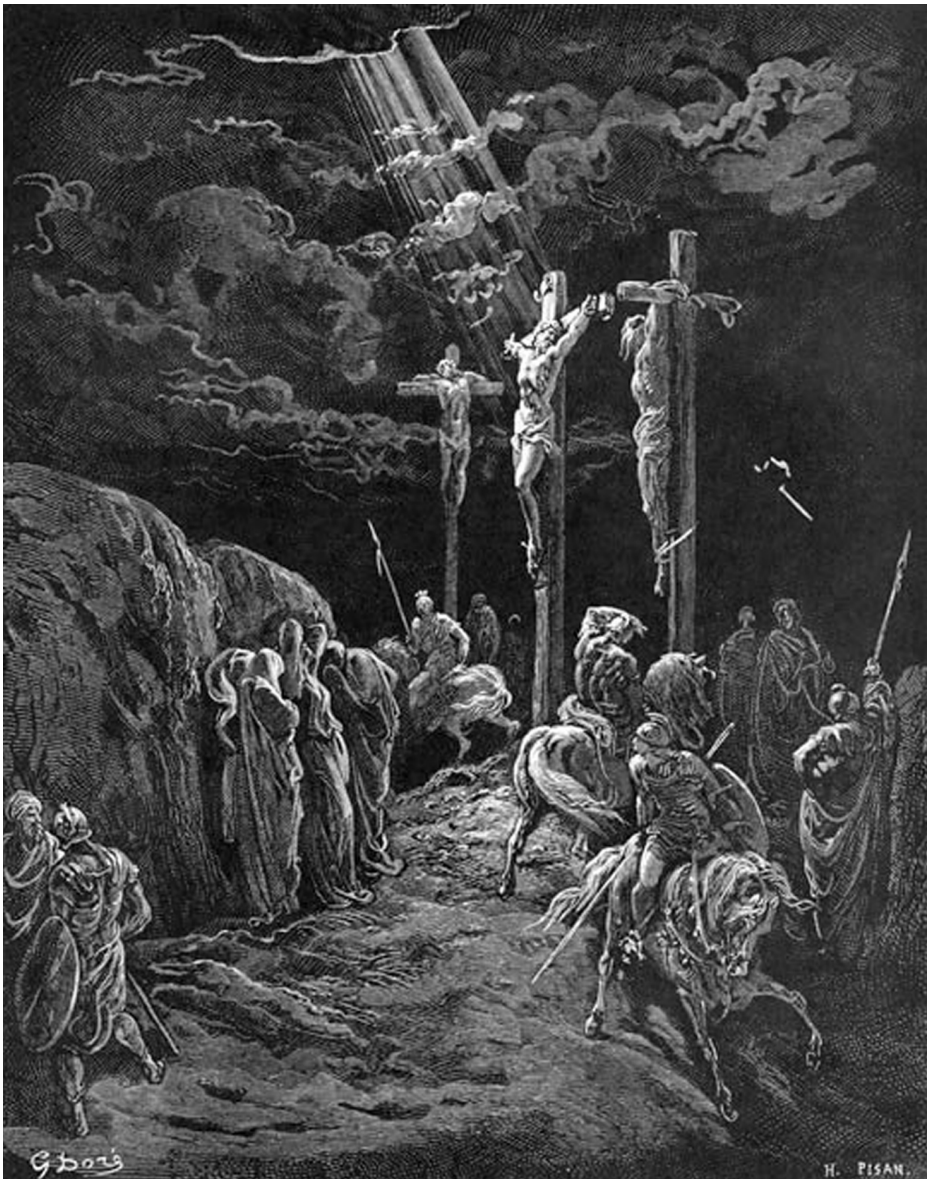
نقشه ها

سرنوشت

Doré تصاویر

عهد جديد

عیسی گفت: «ای پدر اینها را ببامرز، زیرا که نمی دانند چه می کنند.» پس جامه های او را تقسیم کردند و قرعه افکندند.

لوقا ۲۳:۳۴

بدو امر کرده بود، بعمل آورد و زن خویش را گرفت ۲۵ و تا پسر نخستین خود را زائید، او را نشناخت؛ و او را عیسی نام نهاد.

۱ کتاب نسب نامه عیسی مسیح بن داود بن ابراهیم: ۲
 ابراهیم اسحاق را آورد و اسحاق یعقوب را آورد و یعقوب یهودا و برادران او را آورد. ۳ و یهودا، فارص و زارح را از تمار آورد و فارص، حصرون را آورد و حصرون، ارام را آورد. ۴ و ارام، عمیناداب را آورد و عمیناداب، نحشون را آورد و نحشون، شلمون را آورد. ۵ و شلمون، بوغر را از راحاب آورد و بوغر، عوبیدرا از راعوت آورد و عوبید، یسا را آورد. ۶ و یسا داود پادشاه را آورد و داود پادشاه، سلیمان را از زن اوریا آورد. ۷ و سلیمان، رحبعام را آورد و رحبعام، ابیا را آورد و ابیا، آسا را آورد. ۸ و آسا، یهوشافاط را آورد و یهوشافاط، یورام را آورد و یورام، عزریا را آورد. ۹ و عزریا، یوتام را آورد و یوتام، احاز را آورد و احاز، حزقیا را آورد. ۱۰ و حزقیا، منسی را آورد و منسی، آمون را آورد و آمون، یوشیا را آورد. ۱۱ و یوشیا، یکنیا و برادرانش را در زمان جلای بابل آورد. ۱۲ و بعد از جلای بابل، یکنیا، سالتیئیل را آورد و سالتیئیل، زروبابل را آورد. ۱۳ زروبابل، اییهود را آورد و اییهود، ایلیقام را آورد و ایلیقام، عازور را آورد. ۱۴ و عازور، صادوق را آورد و صادوق، یاکین را آورد و یاکین، ایلیهود را آورد. ۱۵ و ایلیهود، ابلعازر را آورد و ابلعازر، متان را آورد و متان، یعقوب را آورد. ۱۶ و یعقوب، یوسف شوهر مریم را آورد که عیسی مسمی به مسیح از او متولد شد. ۱۷ پس تمام طبقات، از ابراهیم تا داود چهارده طبقه است، و از داود تا جلای بابل چهارده طبقه، و از جلای بابل تا مسیح چهارده طبقه. ۱۸ اما ولادت عیسی مسیح چنین بود که چون مادرش مریم به یوسف نامزد شده بود، قبل از آنکه با هم آیند، او را از روح القدس حامله یافتند. ۱۹ و شوهرش یوسف چونکه مرد صالح بود و نخواست او را عبرت نماید، پس اراده نمود او را به پنهانی رها کند. ۲۰ اما چون او در این چیزها تفکر می کرد، ناگاه فرشته خداوند در خواب بروی ظاهر شده، گفت: «ای یوسف پسر داود، از گرفتن زن خویش مریم مترس، زیرا که آنچه دروی قرار گرفته است، از روح القدس است، ۲۱ و او پسری خواهد زایید و نام او را عیسی خواهی نهاد، زیرا که او امت خویش را از گناهانشان خواهد رها کند.» ۲۲ و این همه برای آن واقع شد تا کلامی که خداوند به زبان نبی گفته بود، تمام گردد ۲۳ «که اینک باکره آستن شده پسری خواهد زایید و نام او را عمانوئیل خواهند خواند که تفسیرش این است: خدا با ما.» ۲۴ پس چون یوسف از خواب بیدار شد، چنانکه فرشته خداوند

تمام شد: «آواری درامه شنیده شد، گریه و زاری و ماتم عظیم که می‌آیی؟» ۱۵ عیسی در جواب وی گفت: «الان بگذار زیرا که ما راحیل برای فرزندان خود گریه می‌کند و تسلی نمی‌پذیرد زیرا که را همچین مناسب است تا تمام عدالت را به کمال رسانیم.» ۱۶ نیستند.» ۱۹ اما چون هیرویدس وفات یافت، ناگاه فرشته خداوند اما عیسی چون تعمیم‌یافت، فور از آب برآمد که در ساعت آسمان در مصر به یوسف در خواب ظاهر شده، گفت: ۲۰ «برخیز و بروی گشاده شد و روح خدا را دید که مثل کیبوتری نزول کرده، بر طفل و مادرش را برداشته، به زمین اسرائیل روانه شو زیرا آنانی که وی می‌آید. ۱۷ آنگاه خطایی از آسمان در رسید که «این است پسر قصد جان طفل داشتند فوت شدند.» ۲۱ پس برخاسته، طفل و حبیب من که از او خوشنوم.»

۴ آنگاه عیسی به دست روح به بیابان برده شد تا ابلیس او را ارکلاوس به جای پدر خود هیرویدس بر یهودیه پادشاهی می‌کند، از رفتن بدان سمت ترسید و در خواب وحی یافته، به نواحی جلیل برگشت. ۲۳ و آمده در بلده‌ای مسمی به ناصره ساکن شد، تا آنچه به زبان انبیا گفته شده بود تمام شود که «به ناصری خوانده خواهد شد.»

۳ و در آن ایام، یحیی تعمیم‌دهنده در بیابان یهودیه ظاهر شد و شهر مقدس برد و برکنگره هیکل برپا داشته، ۶ به وی گفت: موعظه کرده، می‌گفت: ۲ «توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک است.» ۳ زیرا همین است آنکه اشعیای نبی از او خبر داده، که فرشتگان خود را درباره تو فرمان دهد تا تو را به دستهای خود می‌گوید: «صدای ندا کننده‌ای در بیابان که راه خداوند را مهیا برگیزند، مبادا پایت به سنگی خورد.» ۷ عیسی وی را گفت: «و سازید و طرق او را راست نمایید.» ۴ و این یحیی لباس از پشم شترمی داشت، و کمر بند چرمی بر کمر و خوراک او از مملخ و ابلیس او را به کوهی بسیار بلند برد و همه ممالک جهان و جلال غسل بری می‌بود. ۵ در این وقت، اورشلیم و تمام یهودیه و جمیع آنها را بدو نشان داده، ۹ به وی گفت: «اگر افتاده مرا سجده حوالی اردن نزد او بیرون می‌آیند، ۶ و به گناهان خود اعتراف کرده، در اردن از وی تعمیمی یافتند. ۷ پس چون بسیاری از فریسیان و صدوقیان را دید که بجهت تعمیم وی می‌آیند، بدیشان خود را سجده کن و او را فقطعبادت نما.» ۱۱ در ساعت ابلیس گفت: «ای افعی زادگان، که شما را اعلام کرد که از غضب او را رها کرد و اینک فرشتگان آمده، او را پرستاری می‌نمودند. ۱۲ آینده بگریزید؟ ۸ اکنون ثمره شایسته توبه بیاورید، ۹ و این سخن و چون عیسی شنید که یحیی گرفتار شده است، به جلیل روانه را به خاطر خود راه مدهید که پدر ما ابراهیم است، زیرا به شما شد، ۱۳ و ناصره را ترک کرده، آمد و به کفرناحوم، به کناره دریا می‌گویم خدا قادر است که از این سنگها فرزندان برای ابراهیم در حدود زبولون و نفتالیم ساکن شد. ۱۴ تا تمام گردد آنچه به برانگیزاند. ۱۰ و الحال تیشه بر ریشه درختان نهاده شده است، زبان اشعیای نبی گفته شده بود ۱۵ که «زمین زبولون و زمین پس هر درختی که ثمره نیکو نیابد، بریده و در آتش افکنده شود. نفتالیم، راه دریا آن طرف اردن، جلیل امت‌ها؛ ۱۶ قومی که در ۱۱ من شمارا به آب به جهت توبه تعمیم می‌دهم. لکن او که ظلمت ساکن بودند، نوری عظیم دیدند و برنشینندگان دیار موت بعد از من می‌آید از من تواناتر است که لایق برداشتن نعلین او و سایه آن نوری تایید.» ۱۷ از آن هنگام عیسی به موعظه شروع نیستم؛ او شما را به روح‌القدس و آتش تعمیم خواهد داد. ۱۲ او کرد و گفت: «توبه کنید زیرا ملکوت آسمان نزدیک است.» ۱۸ غریبال خود را در دست دارد و خرمن خود را نیکو پاک کرده، گندم و چون عیسی به کناره دریای جلیل می‌خرامید، دو برادر یعنی خویش را در انبار ذخیره خواهد نمود، ولی کاه رادر آتشی که شمعون مسمی به پطرس و برادرش اندریاس را دید که دامی درد دریا خاموشی نمی‌پذیرد خواهد سوزانید.» ۱۳ آنگاه عیسی از جلیل به می‌اندازند، زیرا صیاد بودند. ۱۹ بدیشان گفت: «از عقب من آید اردن نزد یحیی آمدتا از او تعمیم یابد. ۱۴ اما یحیی او را منع تا شما را صیاد مردم گردانم.» ۲۰ در ساعت دامها را گذارده، از نموده، گفت: «من احتیاج دارم که از تو تعمیم یابم و تونزد من عقب او روانه شدند. ۲۱ و چون از آنجا گذشت دو برادر دیگر

یعنی یعقوب، پسر زیدی و برادرش یوحنا را دید که در کشتی با پدر خویش زیدی، دامهای خود را اصلاح می‌کنند؛ ایشان را نیز دعوت نمود. ۲۲ در حال، کشتی و پدر خود را ترک کرده، از عقب او روانه شدند. ۲۳ و عیسی در تمام جلیل می‌گشت و شد. ۲۰ زیرا به شما می‌گویم، تا عدالت شما بر عدالت کاتبان و درکنایس ایشان تعلیم داده، به بشارت ملکوت موعظه همی نمود و فریسان افزون نشود، به ملکوت آسمان هرگز داخل نخواهید شد. هر مرض و هر درد قوم راشفا می‌داد. ۲۴ و اسم او در تمام سوریه شهرت یافت، و جمیع میرضانی که به انواع امراض و دردها مبتلا بودند و دیوانگان و مصروعان و مغلوجان را نزد او آوردند، و ایشان را شفا بخشید. ۲۵ و گروهی بسیار از جلیل و دیکاپولس و اورشلیم و یهودیه و آن طرف اردن در عقب او روانه شدند.

۵ خوشابحالها و گروهی بسیار دیده، بر فراز کوه آمد و وقتی که او بنشست شاگردانش نزد او حاضر شدند. ۲ آنگاه دهان خود را گشوده، ایشان را تعلیم داد و گفت: ۳ «خوشابحال مسکینان در روح، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. ۴ خوشابحال ماتمیان، زیرا ایشان تسلی خواهند یافت. ۵ خوشابحال حلیمان، زیرا ایشان وارث زمین خواهند شد. ۶ خوشابحال گرسنگان و تشنگان عدالت، زیرا ایشان سیر خواهند شد. ۷ خوشابحال رحم کنندگان، زیرا بر ایشان رحم کرده خواهد شد. ۸ خوشابحال پاک دلان، زیرا ایشان خدا را خواهند دید. ۹ خوشابحال صلح کنندگان، زیرا ایشان پسران خدا خوانده خواهند شد. ۱۰ خوشابحال زحمت کشان برای عدالت، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. ۱۱ خوشحال باشید چون شما را فحش گویند و جفا رسانند، و بخاطر من هر سخن بدی بر شما کاذبانه گویند. ۱۲ خوش باشید و شادی عظیم نمایید، زیرا اجر شما در آسمان عظیم است زیرا که به همینطور بر انبیای قبل از شما جفای رسانیدند. ۱۳ «شما نمک جهانید! لیکن اگر نمک فاسد گردد، به کدام چیز باز نمکین شود؟ دیگر مصرفی ندارد جز آنکه بیرون افکنده، پایمال مردم شود. ۱۴ شما نور عالمید. شهری که بر کوهی بنا شود، نتوان پنهان کرد. ۱۵ و چراغ را نمی‌افروزند تا آن را زیر پیمانه نهند، بلکه تا بر چراغدان گذارند؛ آنگاه به همه کسانی که در خانه باشند، روشنایی می‌بخشد. ۱۶ همچنین بگذارید نور شما بر مردم بتابد تا اعمال نیکوی شما را دیده، پدر شما را که در آسمان است تمجید نمایند. ۱۷ «گمان مبرید که آمده‌ام تا تورات یا صحف انبیا را باطل سازم. نیامده‌ام تا باطل نمایم بلکه تا تمام کنم. ۱۸ زیرا هر آینه به شما می‌گویم، تا آسمان و زمین زایل نشود، همزه یا نقطه‌ای از تورات هرگز زایل نخواهد شد تا همه واقع شود. ۱۹ پس

به چشمی و دندانی به دندانی “ ۳۹ لیکن من به شمامی گویم، است، بر زمین نیز کرده شود. ۱۱ نان کفاف ما را امروز به ما با شیر مقاومت مکنید بلکه هرکه بر خساره راست تو طیانچه زند، بده. ۱۲ و قرض های ما را ببخش چنانکه ما نیز قرضداران خود را دیگری را نیز به سوی او بگردان، ۴۰ و اگر کسی خواهد با تو می بخشیم. ۱۳ و ما را در آزمایش میاور، بلکه از شیر ما راهایی دعوکنند و قبیای تو را بگیرد، عبای خود را نیز بدو واگذار، ۴۱ و ۱۴ «زیرا هرگاه تقصیرات مردم را بدیشان بیامرزید، پدر آسمانی هرگاه کسی تو را برای یک میل مجبور سازد، دو میل همراه او شما، شما را نیز خواهد آموزد. ۱۵ اما اگر تقصیرهای مردم را برو. ۴۲ هر کس از تو سوال کند، بدو ببخش و از کسی که قرض نیامرزید، پدر شما هم تقصیرهای شما را نخواهد آموزد. ۱۶ «اما از تو خواهد، روی خود را مگردان. ۴۳ «شنیده‌اید که گفته شده چون روزه‌دارید، مانند ریاکاران ترشو مابشید زیرا که صورت خویش است “همسایه خورا محبت نما و با دشمن خود عداوت کن.” را تغییر می دهند تا در نظر مردم روزه‌دار نمایند. هرآینه به شما ۴۴ امامن به شما می گویم که دشمنان خود را محبت نمایید و می گویم اجر خود را یافته‌اند. ۱۷ لیکن تو چون روزه‌داری، سر خود برای لعن کنندگان خود برکت بطلبید و به آسانی که از شما نفرت را تدهین کن و روی خود را بشوی ۱۸ تا در نظر مردم روزه‌دار کنند، احسان کنید و به هرکه به شما فحش دهد و جفا رساند، نمایی، بلکه در حضور پدرت که در نهان است؛ و پدر نهان بین دعای خیرکنید، ۴۵ تا پدر خود را که در آسمان است پسران تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد. ۱۹ «گنجها برای خود بر زمین شوید، زیرا که آفتاب خود را بر بدن و نیکان طالع می سازد و نیندوید، جایی که بید و زنگ زبان می‌رساند و جایی که دزدان باران بر عادلان و ظالمان می‌باراند. ۴۶ زیرا هرگاه آسانی را محبت نماید که شما رامحبت می‌نمایند، چه اجر دارید؟ آیا باجگیران آسمان بیندوید، جایی که بید و زنگ زبان نمی‌رساند و جایی که چنین نمی‌کنند؟ ۴۷ و هرگاه برادران خود را فقط سلام گویند چه دزدان نقب می‌زنند و دزدی می‌نمایند. ۲۰ بلکه گنجها بجهت خود در فضیلت دارید؟ آیا باجگیران چنین نمی‌کنند؟ ۴۸ پس شما کامل تو است دل تو نیز در آنجا خواهد بود. ۲۲ «چراغ بدن چشم باشد چنانکه پدر شما که در آسمان است کامل است. ۲۳

۶ «زندهار عدالت خود را پیش مردم به‌جامایرید تا شما را ببینند و الا نزد پدر خود که در آسمان است، اجری ندارید. ۲ پس چون صدقه دهی، پیش خود کرنا منواز چنانکه ریاکاران در کنایس و بازارها می‌کنند، تا نزد مردم اکرام یابند. هرآینه به شما می‌گویم اجر خود رایافته‌اند. ۳ بلکه تو چون صدقه دهی، دست چپ تو از آنچه دست راست می‌کند مطلع نشود، ۴ تاصدقه تو در نهان باشد و پدر نهان بین تو، تو را آشکارا اجر خواهد داد. ۵ «و چون عبادت کنی، مانند ریاکاران مباش زیرا خوش دارند که در کنایس و گوشه های کوچه‌ها ایستاده، نماز گذارند تا مردم ایشان رابینند. هرآینه به شما می‌گویم اجر خود راتحصیل نموده‌اند. ۶ لیکن تو چون عبادت کنی، به حجره خود داخل شو و در را بسته، پدر خود را که در نهان است عبادت نما؛ و پدر نهان بین تو، تو را آشکارا جزا خواهد داد. ۷ و چون عبادت کنی، مانند امت‌ها تکرار باطل مکنید زیرا ایشان گمان می‌برند که به‌سبب زیاد گفتن مستجاب می‌شوند. ۸ پس مثل ایشان مابشید زیرا که پدر شما حاجات شما را می‌داند پیش از آنکه از او سوال کنید. ۹ «پس شما به اینطور دعا کنید: “ای پدر ما که در آسمانی، نام تو مقدس باد. ۱۰ ملکوت تو بیاید. اراده تو چنانکه در آسمان طلب جمیع این چیزها امت‌ها می‌باشند. اما پدر آسمانی شمامی

داند که بدین همه چیز احتیاج دارید. ۳۳ لیکن اول ملکوت خدا گوید داخل ملکوت آسمان گردد، بلکه آنکه اراده پدرما که در عدالت او را بطلید که این همه برای شما مرید خواهد شد. ۳۴ آسمان است به جا آورد. ۲۲ بسا در آن روز مرا خواهند گفت: پس در اندیشه فردا مباحثید زیرا فردا اندیشه خود را خواهد کرد. «خداوند، خداوند، آیا به نام تو نبوت ننمودیم و به اسم تو دیوها بدی امروز برای امروز کافی است. بدی امروز برای امروز کافی است.»

۷ «حکم مکنید تا بر شما حکم نشود. ۲ زیرا بدان طریقی که حکم کنید بر شما نیز حکم خواهد شد و بدان پیمانهای که پیمایید برای شما خواهند پیمود. ۳ و چون است که خس را در چشم برادر خود می بینی و چوبی را که چشم خود داری نمی یابی؟ ۴ یا چگونه بر برادر خود می گویی «اجازت ده تا خس را از چشمت بیرون کنم» و اینک چوب در چشم تو است؟ ۵ ای ریاکار، اول چوب را از چشم خود بیرون کن، آنگاه نیک خواهی دید تا خس را از چشم برادرت بیرون کنی! ۶ «آنچه مقدس است، به سگان مدهید و نه مروریدهای خود را پیش گرازان اندازید، مباد آنها را پایمال کنند و برگشته، شما را بدرند. ۷ «سوال کنید که به شما داده خواهد شد؛ بطلید که خواهید

یافت؛ بکویید که برای شما باز کرده خواهد شد. ۸ زیرا هرکه سوال کند، یابد و کسی که بطلید دریافت کند و هرکه بکویید برای اوگشاده خواهد شد. ۹ و کدام آدمی است از شما که پسرش نانی از او خواهد و سنگی بدو دهد؟ ۱۰ یا اگر ماهی خواهد ماری بدو بخشد؟ ۱۱ پس هرگاه شما که شیر هستی، دادن بخشش های نیکو را به اولاد خود می دانید، چقدر زیاده پدر شما که در آسمان است چیزهای نیکو را به آنانی که از او سوال می کنند خواهد بخشید! ۱۲ لهدا آنچه خواهید که مردم به شما کنند، شما نیز بدیشان همچنان کنید، زیرا این است تورات و صحف انبیا. ۱۳ «از در تنگ داخل شوید. زیرا فراخ است آن در و وسیع متالم است.» ۷ عیسی بدو گفت: «من آمده، او را شفا خواهم می شوند بسیارند. ۱۴ زیرا تنگ است آن در و دشوار است آن طریقی که مودی به حیات است و یابندگان آن کمند. ۱۵ «اما از انبیای کذب احتراز کنید، که به لباس میشها نزد شما می آیند ولی در باطن، گرگان درنده می باشند. ۱۶ ایشان را از میوه های ایشان خواهید شناخت. آیا انگور را از خار و انجیر را از زخس می چینند؟ ۱۷ همچنین هر درخت نیکو، میوه نیکو می آورد و درخت بد، میوه بد می آورد. ۱۸ نمی تواند درخت خوب میوه بد آورد، و نه درخت بد میوه نیکو آورد. ۱۹ هر درختی که میوه نیکو بیاورد، بریده و در آتش افکنده شود. ۲۰ لهدا از میوه های ایشان، ایشان را خواهید شناخت. ۲۱ «نه هرکه مرا «خداوند، خداوند» که گریه و فشار دندان باشد. ۱۳ پس عیسی به یوزباشی گفت:

«برو، بر وفق ایمانت تو را عطا شود،» که در ساعت خادم او ۹ پس به کشتی سوار شده، عبور کرد و به شهر خویش آمد. صحت یافت. ۱۴ و چون عیسی به خانه پطرس آمد، مادرز او را ۲ ناگاه مفلوچی را بر بستر خوابانیده، نزد وی آوردند. چون عیسی دید که تب کرده، خوابیده است. ۱۵ پس دست او را لمس کرد ایمان ایشان را دید، مفلوچ را گفت: «ای فرزند، خاطر جمع و تب او را رها کرد. پس برخاسته، به خدمت گذاری ایشان دار که گناهانت آمرزیده شد.» ۳ آنگاه بعضی از کاتبان با خود مشغول گشت. ۱۶ اما چون شام شد، بسیاری از دیوانگان را به گفتند: «این شخص کفر می گوید.» ۴ عیسی خیالات ایشان نزد آوردند و محض سخنی ارواح را بیرون کرد و همه مریضان را رادکر نموده، گفت: «از بهرچه خیالات فاسد به خاطر خود راه شفا بخشید. ۱۷ تا سخنی که به زبان اشعیای نبی گفته شده می دهید؟ ۵ زیرا کدام سهل تراست، گفتن اینکه گناهان تو آمرزیده بود تمام گردد که «او ضعف های ما را گرفت و مرض های ما شد یا گفتن آنکه برخاسته بخرام؟ ۶ لیکن تا بدانید که پسرانسان را برداشت.» ۱۸ چون عیسی جمعی کثیر دور خود دید، فرمان داد را قدرت آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست...» آنگاه مفلوچ را تا به کناره دیگر روند. ۱۹ آنگاه کاتبی پیش آمده، بدو گفت: گفت: «برخیز و بستر خود را برداشته، به خانه خود روانه شو!» ۷ «استادا هرجا روی، تو رامتابعت کنم.» ۲۰ عیسی بدو گفت: درحال برخاسته، به خانه خود رفت! ۸ و آن گروه چون این عمل «روباها را سوراخها و مرغان هوا را آشیانه ها است. لیکن پسر را دیدند، متعجب شده، خدایی را که این نوع قدرت به مردم عطا انسان را جای سر نهادن نیست.» ۲۱ و دیگری از شاگردانش بدو فرموده بود، تمجیدن نمودند. ۹ چون عیسی از آنجا می گذشت، گفت: «خداوند اول مرا رخصت ده تا رفته، پدر خود را دفن مردی رامسمی به متی به باج گاه نشسته دید. بدو گفت: «مرا کنم.» ۲۲ عیسی وی را گفت: «مرا متابعت کن و بگذار که متابعت کن.» در حال برخاسته، از عقب وی روانه شد. ۱۰ مردگان، مردگان خود را دفن کنند.» ۲۳ چون به کشتی سوار و واقع شد چون او در خانه به غذا نشسته بود که جمعی از شد، شاگردانش از عقب او آمدند. ۲۴ ناگاه اضطراب عظیمی در باجگیران و گناهکاران آمده، با عیسی و شاگردانش بنشستند. ۱۱ دریا پدید آمد، بحدی که امواج، کشتی را فرومی گرفت؛ و او در «و فریسیان چون دیدند، به شاگردان او گفتند: «چرا استاد شما خواب بود. ۲۵ پس شاگردان پیش آمده، او را بیدار کرده، گفتند: با باجگیران و گناهکاران غذا می خورد؟» ۱۲ عیسی چون شنید، «خداوند، ما را دریاب که هلاک می شویم!» ۲۶ بدیشان گفت: گفت: «نه تندرستان بلکه مریضان احتیاج به طبیب دارند. ۱۳ «ای کم ایمانان، چرا ترسان هستی؟» آنگاه برخاسته، با دها و دریا را نهیب کرد که آرامی کامل پدید آمد. ۲۷ اما آن اشخاص تعجب زیرا نیامده ام تا عادلان را بلکه گناهکاران را به توبه دعوت نمایم.» نموده، گفتند: «این چگونه مردی است که با دها و دریا نیز او را ۱۴ آنگاه شاگردان یحیی نزد وی آمده، گفتند: «چون است که ما اطاعت می کنند!» ۲۸ و چون به آن کناره در زمین جرجسیان و فریسیان روزه بسیاری داریم، لکن شاگردان تو روزه نمی دارند؟» رسید، دو شخص دیوانه از قیرها بیرون شده، بدو خوردند و بحدی تندخوی بودند که هیچ کس از آن راه نتوانستی عبور کند. ۲۹ داماد با ایشان است، می تواند ماتم کنند؟ و لکن ایامی می آید که ساعت فریاد کرده، گفتند: «یا عیسی ابن الله، ما را با تو چه کار داماد از ایشان گرفته شود؛ در آن هنگام روزه خواهند داشت. ۱۶ است؟ مگر در اینجا آمده ای تا ما را قبل از وقت عذاب کنی؟» و هیچ کس بر جامه کهنه پاروی از پارچه نو وصله نمی کند زیرا که ۳۰ و گله گراز بسیاری دور از ایشان می چرید. ۳۱ دیوها از وی آن وصله از جامه جدا می گردد و دریدگی بدتر می شود. ۱۷ و استدعا نموده، گفتند: «هرگاه ما را بیرون کنی، در گله گرازان ما را بفرست.» ۳۲ ایشان را گفت: «بروید!» در حال بیرون شده، شراب ریخته و مشکها تباہ گردد. بلکه شراب نو را در مشکهای داخل گله گرازان گردیدند که فی الفور همه آن گرازان از بلندی به دریا جسته، در آب هلاک شدند. ۳۳ اما شبانان گریخته، به شهر بدیشان می گفت که ناگاه رئیس آمد و او را پرستش نموده، رفتند و تمام آن حادثه و ماجرای دیوانگان را شهرت دادند. ۳۴ گفت: «اکنون دختر من مرده است. لکن بیا و دست خود را و اینک تمام شهر برای ملاقات عیسی بیرون آمد. چون او را دیدند، التماس نمودند که از حدود ایشان بیرون رود. ۲۰ و اینک زنی که مدت دوازده سال به مرض استحضاضه مبتلا می بود، از عقب او

آمده، دامن ردای او را لمس نمود، ۲۱ زیرا با خود گفته بود: «اگر ۶ بلکه نزدگوسفندان گم شده اسرائیل بروید. ۷ و چون می‌روید، محض ردایش را لمس کنم، هرآینه شفایابم.» ۲۲ عیسی برگشته، موعظه کرده، گویند که ملکوت آسمان نزدیک است. ۸ بیماران را نظر بر وی انداخته، گفت: «ای دختر، خاطرجمع باش زیرا که شفا دهید، ابرصان را طاهر سازید، مردگان را زنده کنید، دیوها ایمانت تو را شفا داده است!» در ساعت آن زن رستگارگردید. ۲۳ را بیرون ننماید. مفت یافته‌اید، مفت بدهید. ۹ طلا یا نقره یا و چون عیسی به خانه رئیس درآمد، نوحه‌گران و گروهی از شورش مس در کمرهای خود ذخیره مکنید، ۱۰ و برای سفر، توشه‌دان کنندگان را دیده، ۲۴ بدیشان گفت: «راه دهید، زیرا دختر نمرده یا دو پیراهن یا کفشها یا عصا برنارید، زیرا که مزدور مستحق بلکه در خواب است.» ایشان بر وی سخریه کردند. ۲۵ اما چون خوراکی خوداست. ۱۱ و در هر شهری یا قریه‌ای که داخل شوید، آن گروه بیرون شدند، داخل شده، دست آن دختر را گرفت که در پی رسید که در آنجا که لیاقت دارد؛ پس در آنجا بمانید تا بیرون ساعت برخاست. ۲۶ و این کار در تمام آن مرز و بوم شهرت روید. ۱۲ و چون به خانه‌ای درآید، بر آن سلام نمایید؛ ۱۳ یافت. ۲۷ و چون عیسی از آن مکان می‌رفت، دو کورفرا دکان پس اگر خانه لایق باشد، سلام شما بر آن واقع خواهد شد و در عقب او افتاده، گفتند: «پسر داود، بر ما ترحم کن!» ۲۸ اگر نالایی بود، سلام شما به شما خواهد برگشت. ۱۴ و هر که شما و چون به خانه درآمد، آن دو کور نزد او آمدند. عیسی بدیشان را قبول نکند یا به سخن شما گوش ندهد، از آن خانه یا شهر گفت: «آیا ایمان دارید که این کار را می‌توانم کرد؟» گفتندش: بیرون شده، خاک پایهای خود را برافشانید. ۱۵ هرآینه به شما می‌گوید: «بلی خداوند.» ۲۹ در ساعت چشمان ایشان را لمس کرده، گویند که در روز جزا حالت زمین سدوم و غموره از آن شهر سهل تر گفت: «بر وفق ایمانتان به شما بشود.» ۳۰ در حال چشمانشان خواهد بود. ۱۶ هان، من شما را مانند گوسفندان در میان گرگان باز شد و عیسی ایشان را به تاکید فرمود که «زناهار کسی اطلاع می‌فرستم؛ پس مثل مارها هوشیار و چون کیبوتران ساده باشید. نیاید.» ۳۱ اما ایشان بیرون رفته، او را در تمام آن نواحی شهرت خواهند کرد و در کنایس خود شما را تازیانده خواهند زد، ۱۸ و در گنگ را نزد او آوردند. ۳۲ و هنگامی که ایشان بیرون می‌رفتند، ناگاه دیوانه‌ای حضور حکام و سلاطین، شما را بخاطر من خواهند برد تا بر گردید و همه در تعجب شده، گفتند: «در اسرائیل چنین امر هرگز ایشان و بر امت‌ها شهادتی شود. ۱۹ اما چون شما را تسلیم دیده نشده بود.» ۳۴ لیکن فریسیان گفتند: «به واسطه رئیس کنند، اندیشه مکنید که چگونه یا چه بگویند زیرا در همان ساعت دیوها، دیوها را بیرون می‌کند.» ۳۵ و عیسی در همه شهرها و به شما عطا خواهد شد که چه باید گفت، ۲۰ زیرا گوینده شما دهات گشته، در کنایس ایشان تعلیم داده، به بشارت ملکوت نیستید بلکه روح پدر شما، در شما گوینده است. ۲۱ و برادر، موعظه می‌نمود و هر مرض و رنج مردم را شفای داد. ۳۶ و چون برادر را و پدر، فرزند را به موت تسلیم خواهند کرد و فرزندان بر جمع کثیر دید، دلش بر ایشان بسوخت زیرا که مانند گوسفندان والدین خود برخاسته، ایشان را به قتل خواهند رسانید؛ ۲۲ و به بی‌شبان، پریشان حال و پراکنده بودند. ۳۷ آنگاه به شاگردان خود جهت اسم من، جمیع مردم از شما نفرت خواهند کرد. لیکن هر که گفت: «حصاد فراوان است لیکن عمله کم. پس از صاحب تا به آخر صبر کند، نجات یابد. ۲۳ و وقتی که در یک شهر بر حصاد استدعا نمایند تا عمله در حصاد خود بفرستند.»

۱۰ و دوازده شاگرد خود را طلبیده، ایشان را بر ارواح پلید قدرت داد که آنها را بیرون کنند و هر بیماری و رنجی را شفا دهند. ۲ و نامهای دوازده رسول این است: اول شمعون معروف به پطرس و برادرش اندریاس؛ یعقوب بن زبدي و برادرش یوحنا؛ ۳ فیلیپس و برتولما؛ توما و متای باجگیر؛ یعقوب بن حلفی و لیبی معروف به تدی؛ ۴ شمعون قانونی و یهودای اسخریوطی که او را تسلیم نمود. ۵ این دوازده را عیسی فرستاده، بدیشان وصیت کرده، گفت: «از راه امت‌ها مروید و در پلیدی از سامریان داخل مشوید،

تاپسر انسان نیاید، از همه شهرهای اسرائیل نخواهید پرداخت. ۲۴ شاگرد از معلم خود افضل نیست و نه غلام از آقایش برتر. ۲۵ کافی است شاگرد را که چون استاد خویش گردد و غلام را که چون آقای خود شود. پس اگر صاحب‌خانه را بعلزبول خواندند، چقدر زیاده‌تر اهل خانه‌اش را. ۲۶ لهذا از ایشان مترسید زیرا چیزی مستور نیست که مکشوف نگردد و نه مجهولی که معلوم نشود. ۲۷ آنچه در تاریکی به شما می‌گویم، در روشنائی بگویند، و آنچه در گوش شنوید بر بامها موعظه کنید. ۲۸ و از قاتلان جسم که قادر بر کشتن روح نی‌اند، بیم مکنید بلکه از او بترسید که قادر

است بر هلاک کردن روح و جسم را نیز در جهنم. (Geenna g1067) آیا دوگنجشک به یک فلس فروخته نمی شود؟ و نبی را؟ بلی به شما می گویم از نبی افضلی را! ۱۰ زیرا همان است حال آنکه یکی از آنها جز به حکم پدر شما به زمین نمی افتد. آنکه درباره اومکتوب است: "اینک من رسول خود را پیش روی تو ۳۰ لیکن همه مویهای سر شما نیزشمرده شده است. ۳۱ پس می فرستم تا راه تو را پیش روی تو مهیا سازد." ۱۱ هرآینه به شما ترسان مباشید زیرا شما از گنجشکان بسیار افضل هستید. ۳۲ پس می گویم که از اولاد زنان، بزرگتری از یحیی تعمیددهنده برنخاست، هرکه مرا پیش مردم اقرار کند، من نیزدر حضور پدر خود که در لیکن کوچکتر در ملکوت آسمان از وی بزرگ تر است. ۱۲ و از آسمان است، او اقرار خواهم کرد. ۳۳ اما هرکه مرا پیش مردم ایام یحیی تعمیددهنده تا الان، ملکوت آسمان محبور می شود و انکار نماید، من هم در حضور پدر خود که در آسمان است او را جباران آن را به زورمی ربایند. ۱۳ زیرا جمیع انبیا و تورات تا یحیی انکار خواهم نمود. ۳۴ گمان مبرید که آمدهام تا سلامتی بر زمین اخبار می نمودند. ۱۴ و اگر خواهید قبول کنید، همان است الیاس بگذارم. نیامدهام تا سلامتی بگذارم بلکه شمشیر را. ۳۵ زیرا که باید بیاید. ۱۵ هرکه گوش شنوا دارد بشنود. ۱۶ لیکن این آمدهام تا مرد را از پدر خود و دختر را از مادر خویش و عروس را از مادر شوهرش جدا سازم. ۳۶ و دشمنان شخص، اهل خانه او هانشسته، رفیقان خویش را صدا زده، ۱۷ می گویند: "برای شما خواهند بود. ۳۷ و هرکه پدر یا مادر را بیش از من دوست دارد؛ نی نواختیم، رقص نکردید؛ نوحه گری کردیم، سینه نزدید." ۱۸ لایق من نباشد و هرکه پسر یا دختر را از من زیاد دوست دارد، زیرا که یحیی آمد، نه می خورد و نه می آشامید، می گویند دیو دارد. لایق من نباشد. ۳۸ و هرکه صلیب خود را برنداشته، از عقب من ۱۹ پسر انسان آمد که می خورد و می نوشد، می گویند اینک مردی نیاید، لایق من نباشد. ۳۹ هرکه جان خود را دریابد، آن راهلاک پرخور و میگسار و دوست باجگیران و گناهکاران است. لیکن سازد و هرکه جان خود را بخاطر من هلاک کرد، آن را خواهد حکمت از فرزندان خود تصدیق کرده شده است." و وعده آرامش دریافت. ۴۰ هرکه شما را قبول کند، مرا قبول کرده و کسی که مرا درون ۲۰ آنگاه شروع به ملامت نمود بر آن شهرهایی که اکثر از قبول کرده، فرستنده مرا قبول کرده باشد. ۴۱ و آنکه نبی ای رابه معجزات وی در آنها ظاهر شد زیرا که توبه نکرده بودند: ۲۱ «وای اسم نبی پذیرد، اجرت نبی یابد و هرکه عادل را به اسم عادل بر توای خورزین! وای بر توای بیت صیدا! زیرا اگر معجزاتی که در شما پذیرفت، مزد عادل را خواهد یافت. ۴۲ و هرکه یکی از این صغار را کاسه‌ای از آب سرد محض نام شاگرد نوانشد، هرآینه به شما می پلاس و خاکستر توبه می نمودند. ۲۲ لیکن به شما می گویم که در روز جزا حالت صور و صیدون از شما سهلتر خواهد بود. ۲۳ و توای کفرناحوم که تا به فلک سرفراشته‌ای، به جهنم سرنگون خواهی شد زیرا هرگاه معجزاتی که در تو پدید آمد در سلوم ظاهر می شد، هرآینه تا امروز باقی می ماند. (Hadēs g86) ۲۴ لیکن به شما می گویم که در روز جزا حالت زمین سدوم از تو سهل تر خواهد بود.» ۲۵ در آن وقت، عیسی توجه نموده، گفت: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، تو را ستایش می کنم که این امور را از دانایان و خردمندان پنهان داشتی و به کودکان مکشوف فرمودی! ۲۶ بلی ای پدر، زیرا که همچنین منظور نظر تو بود. ۲۷ پدر همه چیز را به من سپرده است و کسی پسر را نمی شناسد بجز پدر و نه پدر را هیچ کس می شناسد غیر از پسر و کسی که پسر بخواید بدو مکشوف سازد. ۲۸ بیاید نزد من ای تمام زحمتکشان و گرانباران و من شما را آرامی خواهم بخشید. ۲۹ یوغ مرا بر خود گیرید و از من تعلیم یابید زیرا که حلیم و افتاده دل می باشم و

در نفوس خود آرامی خواهید یافت؛ ۳۰ زیرا یوغ من خفیف است و ۲۴ لیکن فریسیان شنیده، گفتند: «این شخص دیوها را بیرون نمی کند مگر به یاری بعلزبول، رئیس دیوها!» ۲۵ عیسی خیالات

۱۲ در آن زمان، عیسی در روز سبت از میان کشتزارها می‌گذشت و شاگردانش چون گرسنه بودند، به چیدن و خوردن خوشه ها آغاز کردند. ۲ اما فریسیان چون این را دیدند، بدو گفتند: «اینک شاگردان تو عملی می‌کنند که کردن آن در سبت جایز نیست.» ۳ ایشان را گفت: «مگر نخواهید آید آنچه داود و رفیقانش کردند، وقتی که گرسنه بودند؟ ۴ چه طور به خانه خدا درآمده، نانهای تقدسه را خورد که خوردن آن بر او و رفیقانش حلال نبود بلکه بر کاهنان فقط. ۵ یا در تورات نخواهید آید که در روزهای سبت، کهنه درهیکل سبت را حرمت نمی‌دارند و بی‌گناه هستند؟ ۶ لیکن به شما می‌گویم که در اینجا شخصی بزرگتر از هیکل است! ۷ و اگر این معنی را درک می‌کردید که رحمت می‌خواهم نه قربانی، بی‌گناهان را مذمت نمی‌نمودید. ۸ زیرا که پسرانسان مالک روز سبت نیز است.» ۹ و از آنجا رفته، به کنیسه ایشان درآمد، ۱۰ که ناگاه شخص دست خشکی حاضر بود. پس از وی پرسیده، گفتند: «آیا در روز سبت شفا دادن جایز است یا نه؟» تا ادعایی بر او وارد آورند. ۱۱ وی به ایشان گفت: «کیست از شما که یک گوسفند داشته باشد و هرگاه آن در روز سبت به حفره‌ای افتد، او را نخواهد گرفت و بیرون آورد؟ ۱۲ پس چقدر انسان از گوسفند افضل است. بنابراین در سبت‌ها نیکویی کردن روا است.» ۱۳ آنگاه آن مرد را گفت: «دست خود را دراز کن!» پس دراز کرده، مانند دیگری صحیح گردید. ۱۴ اما فریسیان بیرون رفته، بر او شورا نمودند که چطور او را هلاک کنند. ۱۵ عیسی این را درک نموده، از آنجا روانه شد و گروهی بسیار از عقب او آمدند. پس جمیع ایشان را شفا بخشید، ۱۶ و ایشان را قدغن فرمود که او را شهرت ندهند. ۱۷ تا تمام گردد کلامی که به زبان اشعیا نبی گفته شده بود: ۱۸ «اینک بنده من که او را برگزیدم و حبیب من که خاطر من از وی خرسند است. روح خود را بر وی خواهم نهاد تا انصاف را بر امت‌ها اشتها نماید. ۱۹ نزاع و فغان نخواهد کرد و کسی آواز او را در کوچه‌ها نخواهد شنید. ۲۰ نی خرد شده را نخواهد شکست و فتیله نیم‌سوخته را خاموش نخواهد کرد تا آنکه انصاف را به نصرت برآورد. ۲۱ و به نام او امت‌ها امید خواهند داشت.» ۲۲ آنگاه دیوانه‌های کور و گنگ را نزد او آوردند و او را شفا داد چنانکه آن کور و گنگ، گویا و بینا شد. ۲۳ و تمام آن گروه در حیرت افتاده، گفتند: «آیا این شخص پسر داود نیست؟»

وقتی که روح پلید از آدمی بیرون آید، در طلب راحت به جایهای و به گوشها بشنوند و به دلها بفهمند و بازگشت کنند و من ایشان بی‌آب گردش می‌کند و نمی‌یابد. ۴۴ پس می‌گوید «به خانه خود را شفا دهم.» ۱۶ لیکن خوشابه‌حال چشمان شما زیرا که می‌بینند که از آن بیرون آمدن برمی‌گردد، «و چون آید، آن را خالی و گوشهای شما زیرا که می‌شنوند ۱۷ زیرا هرآینه به شما می‌گویم جاروب شده و آراسته می‌بیند. ۴۵ آنگاه می‌رود و هفت روح دیگر بسا انبیا و عادلان خواستند که آنچه شما می‌بینید، ببینند و ندیدند بدتر از خود را برداشته، می‌آورد و داخل گشته، ساکن آنجامی شوند و آنچه می‌شنوید، بشنوند و نشنیدند. ۱۸ پس شما مثل بزرگتر را و انجام آن شخص بدتر از آغازش می‌شود. همچنین به این فرقه بشنوید. ۱۹ کسی که کلمه ملکوت را شنیده، آن را نفهمید، شریر خواهد شد.» ۴۶ او با آن جماعت هنوز سخن می‌گفت شریرمی آید و آنچه در دل او کاشته شده است می‌ر باید، همان که ناگاه مادر و برادرانش در طلب گفتگوی وی بیرون ایستاده است آنکه در راه کاشته شده است. ۲۰ و آنکه بر سنگلاخ بودند. ۴۷ و شخصی وی را گفت: «اینک مادر تو و برادرانت ریخته شده، اوست که کلام را شنیده، فی‌الغور به خشنودی قبول بیرون ایستاده، می‌خواهد باتو سخن گویند.» ۴۸ در جواب قایل می‌کند، ۲۱ و لکن ریشه‌ای در خود ندارد، بلکه فانی است و گفت: «کیست مادر من و برادرانم کیانند؟» ۴۹ و دست خود را هرگاه سختی یا صدمه‌ای به سبب کلام بر او وارد آید، در ساعت به سوی شاگردان خود دراز کرده، گفت: «اینانند مادر من و لغزش می‌خورد. ۲۲ و آنکه در میان خارا ریخته شد، آن است برادرانم. ۵۰ زیرا هرکه اراده پدر مرا که در آسمان است به‌جا آورد، که کلام را بشنود و اندیشه این جهان و غرور دولت، کلام را خفه کند و بی‌ثمر گردد. (aiōn g165) ۲۳ و آنکه در زمین نیکو کاشته شد، آن است که کلام را شنیده، آن را می‌فهمد و بارآور شده،

۱۳ و در همان روز، عیسی از خانه بیرون آمده، به کناره دریا نشست ۲ و گروهی بسیار بر وی جمع آمدند، بقسمی که او به کشتی سوار شده، قرار گرفت و تمامی آن گروه بر ساحل ایستادند؛ ۳ و معانی بسیار به مثلها برای ایشان گفت: «وقتی بزرگتری بجهت پاشیدن تخم بیرون شد. ۴ و چون تخم می‌پاشید، قدری در راه افتاد و مرغان آمده، آن را خوردند. ۵ و بعضی برسنگلاخ جایی که خاک زیاد نداشت افتاده، بزودی سبز شد، چونکه زمین عمق نداشت، ۶ و چون آفتاب برآمد بسوخت و چون ریشه نداشت خشکید. ۷ و بعضی در میان خارا ریخته شد و خارا نمو کرده، آن را خفه نمود. ۸ و برخی در زمین نیکو کاشته شده، بار آورد، بعضی صد و بعضی شصت و بعضی سی. ۹ هرکه گوش شنو دارد بشنود.» ۱۰ آنگاه شاگردانش آمده، به وی گفتند: «ازچه جهت با اینها به مثلها سخن می‌رانی؟» ۱۱ در جواب ایشان گفت: «دانستن اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده است، لیکن بدیشان عطا نشده، ۱۲ زیرا هرکه دارد بلو داده شود و افزونی یابد. اما کسی که ندارد آنچه دارد هم از او گرفته خواهد شد. ۱۳ از این جهت با اینها به مثلها سخن می‌گویم که نگرانند و نمی‌بینند و شنوا هستند و نمی‌شنوند و نمی‌فهمند. ۱۴ و در حق ایشان نبوت اشعیا تمام می‌شود که می‌گوید: «به سمع خواهید شنید و نخواهید فهمید و نظر کرده، خواهید نگریست و نخواهید دید. ۱۵ زیرا قلب این قوم سنگین شده و به گوشها به سنگینی شنیده‌اند و چشمان خود را بر هم نهاده‌اند، مبادا به چشمها ببینند

نبی گفته شد: «دهان خود را به مثلها باز می‌کنم و به چیزهای مخفی شده از بنای عالم تنقل خواهم کرد.» ۳۶ آنگاه عیسی به سبب بی‌ایمانی ایشان معجزه بسیار در آنجا ظاهر نساخت.

آن گروه را مرخص کرده، داخل خانه گشت و شاگردانش نزد وی آمده، گفتند: «مثل کرکاس مزرعه را بجهت ما شرح فرما.»

۳۷ در جواب ایشان گفت: «آنکه بذر نیکومی کارد پسر انسان است، ۳۸ و مزرعه، این جهان است و تخم نیکو انبای ملکوت و کرکاسها، پسران شریند. ۳۹ و دشمنی که آنها را کاشت، ابلیس است و موسم حصاد، عاقبت این عالم و دروندگان، فرشتگانند. (aiōn g165) ۴۰ پس همچنانکه کرکاسها را جمع کرده، در آتش می‌سوزانند، همانطور در عاقبت این عالم خواهد شد، (aiōn g165) ۴۱ که پسر انسان ملائکه خود را فرستاده، همه لغزش دهندگان و بدکاران را جمع خواهند کرد، ۴۲ و ایشان را به تور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان بود. ۴۳ آنگاه عادلان در ملکوت پدر خود مثل آفتاب، درخشان خواهند شد. هرکه گوش شنوا دارد بشنود. ۴۴ «و ملکوت آسمان گنجی را ماند، مخفی شده در زمین که شخصی آن را یافته، پنهان نمود و از خوشی آن رفته، آنچه داشت فروخت و آن زمین را خرید. ۴۵ «باز ملکوت آسمان تاجری را ماند که جویای مرواریدهای خوب باشد، ۴۶ و چون یک مروارید گرانها یافت، رفت و مایملک خود رافروخته، آن را خرید. ۴۷ «ایض ملکوت آسمان مثل دامی است که به دریا افکنده شود و از هر جنسی به آن درآید، ۴۸ و چون پر شود، به کناره‌اش کشند و نشسته، خوبه‌ها را در ظروف جمع کنند و بدها را دور اندازند. ۴۹ بدینطور در آخر این عالم خواهد شد. فرشتگان بیرون آمده، طالحین را از میان صالحین جدا کرده، (aiōn g165) ۵۰ ایشان را در تور آتش خواهند انداخت، جایی که گریه و فشار دندان می‌باشد.» ۵۱ عیسی ایشان را گفت: «آیا همه این امور رافهمیده‌اید؟» گفتندش: «بلی خداوند.» ۵۲ به ایشان گفت: «بنابراین، هر کاتبی که در ملکوت آسمان تعلیم یافته است، مثل صاحب‌خانه‌ای است که از خزانه خویش چیزهای نو و کهنه بیرون می‌آورد.» ۵۳ و چون عیسی این مثلها را به اتمام رسانید، از آن موضع روانه شد. ۵۴ و چون به وطن خویش آمد، ایشان را در کنیسه ایشان تعلیم داد، بقسمی که متعجب شده، گفتند: «از کجا این شخص چنین حکمت و معجزات را بهم رسانید؟ ۵۵ آیا این پسر نجار نمی‌باشد؟ و آیا مادرش مریم نامی نیست؟ و برادرانش یعقوب و یوسف و شمعون و یهوذا؟ ۵۶ همه خواهرانش نزد ما نمی‌باشند؟ پس این همه را از کجا بهم رسانید؟» ۵۷ و درباره او لغزش خوردند. لیکن عیسی بدیشان

عبادت بر فراز کوهی برآمد. و وقت شام در آنجا تنها بود. ۲۴ اما که فریسیان چون این سخن را شنیدند، مکروهش داشتند؟» ۱۳ او کشتی در آن وقت در میان دریا به سبب بادمخالف که می‌وزید، به در جواب گفت: «هر نهالی که پدر آسمانی من نکاشته باشد، امواج گرفتار بود. ۲۵ و دریا س چهارم از شب، عیسی بر دریا کنده شود. ۱۴ ایشان را واگذارید، کوران راهنمایان کوراند و هرگاه خرامیده، به سوی ایشان روانه گردید. ۲۶ اما چون شاگردان، او را کور، کور را راهنما شود، هر دو در چاه افتند. ۱۵ پطرس در بر دریا خرامان دیدند، مضطرب شده، گفتند که خیالی است؛ و از جواب او گفت: «این مثل را برای ما شرح فرما.» ۱۶ عیسی خوف فریاد برآوردند. ۲۷ اما عیسی ایشان را بی‌تامل خطاب کرده، گفت: «آیا شما نیز تا به حال بی‌ادراک هستید؟ ۱۷ یا هنوز گفت: «خاطر جمع دارید! منم ترسان مباشید!» ۲۸ پطرس در نیافته‌اید که آنچه از دهان فرو می‌رود، داخل شکم می‌گردد و در جواب او گفت: «خداوندا، اگر تویی مرا بفرما تا بر روی آب، نزد مبرز افکنده می‌شود؟ ۱۸ لیکن آنچه از دهان برآید، از دل صادر تو آیم.» ۲۹ گفت: «بیا!» در ساعت پطرس از کشتی فرود شده، بر روی آب روانه شد تا نزد عیسی آید. ۳۰ لیکن چون باد را شدید دید، ترسان گشت و مشرف به غرق شده، فریاد برآورد، و شهادت دروغ و کفرها. ۲۰ اینها است که انسان را نجس گفت: «خداوندا مرادریاب.» ۳۱ عیسی بی‌درنگ دست آورده، می‌سازد، لیکن خوردن به‌دستهای ناشسته، انسان را نجس نمی‌او رابگرفت و گفت: «ای کم‌ایمان، چرا شک آوردی؟» ۳۲ گرداند. ۲۱ پس عیسی از آنجا بیرون شده، به دیارصور و صیدون و چون به کشتی سوار شدند، باد ساکن گردید. ۳۳ پس اهل رفت. ۲۲ ناگاه زن کنعانی‌های از آن حدود بیرون آمده، فریادکنان کشتی آمده، او را پرستش کرده، گفتند: «فی الحقیقه تو پسر خدا وی را گفت: «خداوندا، پسر داود، بر من رحم کن زیرا دختر من هستی!» ۳۴ آنگاه عبور کرده، به زمین جنیسه آمدند، ۳۵ و اهل سخت دیوانه است.» ۲۳ لیکن هیچ جوابش نداد تا شاگردان او آن موضع او را شناخته، به همگی آن نواحی فرستاده، همه بیماران پیش آمده، خواهش نمودند که «او را مرخص فرمای زیرا در عقب را نزد او آوردند، ۳۶ و از او اجازت خواستند که محض دامن ما شورش می‌کند.» ۲۴ او در جواب گفت: «فرستاده نشده‌ام مگر بجهت گوسفندان گم شده خاندان اسرائیل.» ۲۵ پس آن زن رادایش را لمس کنند و هرکه لمس کرد، صحت کامل یافت. او را پرستش کرده، گفت: «خداوندا مرا یاری کن.» ۲۶ در

۱۵ آنگاه کاتبان و فریسیان اورشلیم نزد عیسی آمده، گفتند: ۲ «چون است که شاگردان تو از تقلید مشایخ تجاوز می‌نمایند، زیرا هرگاه نان می‌خورند دست خود را نمی‌شویند؟» ۳ او در جواب ایشان گفت: «شمانیز به تقلید خویش، از حکم خدا چرا تجاوز می‌کنید؟ ۴ زیرا خدا حکم داده است که مادر و پدر خود را حرمت دار و هرکه پدر یا مادر را دشنام دهد البته هلاک گردد. ۵ لیکن شمایی گویند هرکه پدر یا مادر خود را گوید آنچه از من به تو نفع رسد هدیه‌ای است، ۶ و پدر یا مادر خود را بعد از آن احترام نمی‌نماید. پس به تقلید خود، حکم خدا را باطل نموده‌اید. ۷ ای ریاکاران، اشعیاء در باره شما نیکو نبوت نموده است که گفت: ۸ این قوم به زبانهای خود به من تقرب می‌جویند و به لبهای خویش مرا تمجید می‌نمایند، لیکن دلشان از من دور است. ۹ پس عبادت مرا عبث می‌کنند زیرا که احکام مردم را بمنزله فریض تعلیم می‌دهند.» ۱۰ و آن جماعت را خوانده، بدیشان گفت: «گوش داده، بفهمید؟ ۱۱ نه آنچه به دهان فرومی‌رود انسان را نجس می‌سازد بلکه آنچه از دهان بیرون می‌آید انسان را نجس می‌گرداند.» ۱۲ آنگاه شاگردان وی آمده، گفتند: «آیا می‌دانی انبوه را سیر کند؟» ۳۴ عیسی ایشان را گفت: «چند نان دارید؟»

گفتند: «هفت نان و قدری از ماهیان کوچک». ۳۵ پس مردم را (986) وکلیدهای ملکوت آسمان را به تو می‌سپارم؛ آنچه بر فرمود تا بر زمین بنشینند. ۳۶ و آن هفت نان و ماهیان را گرفته، زمین ببندی در آسمان بسته گردد و آنچه در زمین گشایی در شکر نمود و پاره کرده، به شاگردان خود داد و شاگردان به آن آسمان گشاده شود. ۲۰ آنگاه شاگردان خود را قدغن فرمود که به جماعت. ۳۷ و همه خورده، سیر شدند و از خرده‌های باقی مانده هیچ کس نگویند که او مسیح است. ۲۱ و از آن زمان عیسی به هفت زنبیل پر برداشتند. ۳۸ و خوردگان، سوای زنان و اطفال شاگردان خود خریدار آغاز کرد که رفتن او به اورشلیم و زحمت چهار هزار مرد بودند. ۳۹ پس آن گروه را رخصت داد و به کشتی بسیار کشیدن از مشایخ و روسای کهنه و کتابان و کشته شدن و در روز سوم برخاستن ضروری است. ۲۲ و پطرس او را گرفته، شروع سوار شده، به حدود مجدل آمد.

۱۶ آنگاه فریسیان و صدوقیان نزد او آمده، از روی امتحان از وی خواستند که آیتی آسمانی برای ایشان ظاهر سازد. ۲ ایشان را جواب داد که «در وقت عصر می‌گویید هوا خوش خواهد بود زیرا آسمان سرخ است؛ ۳ و صبحگاهان می‌گویید امروز هوا بد خواهد شد زیرا که آسمان سرخ و گرفته است. ای ریاکاران می‌دانید صورت آسمان را تمییز دهید، اما اطلاعات زمانها را نمی‌توانید! ۴ فرقه شریر زناکار، آیتی می‌طلبند و آیتی بدیشان عطا نخواهد شد جز آیت یونس نبی.» پس ایشان را رها کرده، روانه شد. ۵ و شاگردانش چون بدان طرف می‌رفتند، فراموش کردند که نان بردارند. ۶ عیسی ایشان را گفت: «آگاه باشید که از خمیرمایه فریسیان و صدوقیان احتیاط کنید!» ۷ پس ایشان در خودتفکر نموده، گفتند: «از آن است که نان برداشته‌ایم.» ۸ عیسی این را درک نموده، بدیشان گفت: «ای سست‌ایمانان، چرا در خودتفکرمی کنید از آنچه که نان نیاورده‌اید؟ ۹ آیا هنوز نفهمیده و یاد نیاورده‌اید آن

۱۷ و بعد از شش روز، عیسی، پطرس و یعقوب و برادرش یوحنا را برداشته، ایشان را در خلوت به کوهی بلند برد. ۲ و پس چرا نفهمیدید که درباره نان شما را نگفتم که از خمیرمایه فریسیان و صدوقیان احتیاط کنید؟» ۱۲ آنگاه دریافتند که نه از خمیرمایه نان بلکه از تعلیم فریسیان و صدوقیان حکم به احتیاط فرموده است. ۱۳ و هنگامی که عیسی به نواحی قیصریه فیلیس آمد، از شاگردان خود پرسیده، گفت: «مردم مرا که پسر انسانم چه شخص می‌گویند؟» ۱۴ گفتند: «بعضی یحیی تعمیددهنده و بعضی ایاس و بعضی ارمیا یا یکی از انبیا.» ۱۵ ایشان را گفت: زبانش بود که ناگاه ابری درخشان بر ایشان سایه افکند و اینک «شما مرا که می‌دانید؟» ۱۶ شمعون پطرس در جواب گفت که «آزای از ابر در رسید که «این است پسر حسیب من که از وی «تویی مسیح، پسر خدای زنده!» ۱۷ عیسی در جواب وی گفت: خشنودم. او را بشنوید! ۱۸ و چون شاگردان این را شنیدند، به روی «خوشایحال توای شمعون بن یونا! زیرا جسم و خون این را بر تو در افتاده، بینهایت ترسان شدند. ۱۹ عیسی نزدیک آمده، ایشان را کشف نکرده، بلکه پدر من که در آسمان است. ۱۸ و من نیز لمس نمود و گفت: «برخیزید و ترسان مباشید!» ۸ و چشمان تو را می‌گویم که تویی پطرس و بر این صخره کلیسای خود را بنا می‌کنم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهد یافت. (Hadēs) ایشان از کوه به زیر می‌آمدند، عیسی ایشان را قدغن فرمود که

«تاپسر انسان از مردگان برنخیزد، زنهار این‌رویا را به کسی باز طلب نموده، در میان ایشان برپا داشت ۳ و گفت: «هرآینه به نگوید.» ۱۰ شاگردانش از او پرسیده، گفتند: «پس کاتبان چرا شما می‌گویم تا بازگشت نکنید و مثل طفل کوچک نشوید، هرگز می‌گویند که می‌باید الیاس اول آید؟» ۱۱ او در جواب گفت: داخل ملکوت آسمان نخواهید شد. ۴ پس هرکه مثل این بچه «البته الیاس می‌آید و تمام چیزها را اصلاح خواهند نمود. ۱۲ لیکن کوچک خود را فروتن سازد، همان در ملکوت آسمان بزرگتر است. به شما می‌گویم که الحال الیاس آمده است و او را نشناختند بلکه ۵ و کسی که چنین طفلی را به اسم من قبول کند، مرا پذیرفته آنچه خواستند با وی کردند؛ به همان‌طور پسر انسان نیز از ایشان است. ۶ و هرکه یکی از این صغار را که به من ایمان دارند، زحمت خواهد دید. ۱۳ آنگاه شاگردان دریافتند که درباره یحیی لغزش دهد او را بهتر می‌بود که سنگ آسیایی بر گردنش آویخته، تعمیددهنده بدیشان سخن می‌گفت. ۱۴ و چون به نزد جماعت در قعر دریا غرق می‌شد! ۷ وای بر این جهان به‌سبب لغزشها؛ رسیدند، شخصی پیش آمده، نزد وی زانو زده، عرض کرد: ۱۵ زیرا که لایذ است از وقوع لغزشها، لیکن وای بر کسی که سبب «خداوند، بر پسر من رحم کن زیرا مصروع و به شدت متالم لغزش باشد. ۸ پس اگر دست یا پایت تو را بلغزاند، آن را قطع است، چنانکه بارها در آتش و مکرر در آب می‌افتد. ۱۶ و او را کرده، از خود دور انداز زیرا تو را بهتر است که لنگ یا شل داخل نزد شاگردان تو آورد، نتوانستند او را شفا دهند.» ۱۷ عیسی در جواب گفت: «ای فرقه بی‌ایمان کج رفتار، تا به کی با شما باشیم شوی. (aīōnios g166) ۹ و اگر چشمت تو را لغزش دهد، آن و تا چند متحمل شما گرم؟ او را نزد من آورید.» ۱۸ پس عیسی وارد حیات شوی، از اینکه با دو چشم در آتش جهنم افکنده یافت. ۱۹ اما شاگردان نزد عیسی آمده، در خلوت او پرسیدند: شوی. (Geenna g1067) ۱۰ زنهار یکی از این صغار را حقیر «چرا ما نتوانستیم او را بیرون کنیم؟ ۲۰ عیسی ایشان را گفت: بشمارید، زیرا شما را می‌گویم که ملائکه ایشان دائم در آسمان «به‌سبب بی‌ایمانی شما. زیرا هرآینه به شما می‌گویم، اگر ایمان به روی پدر مرا که در آسمان است می‌بیند. ۱۱ زیرا که پسر انسان قدر دانه خردلی می‌داشتید، بدین کوه می‌گفتید از اینجا بدانجا آمده است تا گم شده رانجات‌بخشد. ۱۲ شما چه گمان می‌برید، منتقل شو، البته منتقل می‌شد و هیچ امری بر شما محال نمی‌بود. ۲۱ لیکن این جنس جز به دعا و روزه بیرون نمی‌رود.» و نه را به کوهسار نمی‌گذارد و به جستجوی آن گم شده نمی‌رود. ۲۲ و چون ایشان در جلیل می‌گشتند، عیسی بدیشان گفت: رود؟ ۱۳ و اگر اتفاق آن را در یابید، هرآینه به شما می‌گویم بر آن «پسر انسان بدست مردم تسلیم کرده خواهد شد، ۲۳ و او را یکی بیشتر شادی می‌کند از آن نود و نه که گم نشده‌اند. ۱۴ خواهند کشت و در روز سوم خواهد برخاست.» پس بسیار محزون هم‌چنین اراده پدر شما که در آسمان است این نیست که یکی از شدند. ۲۴ و چون ایشان وارد کفرناحوم شدند، محصلان دو این کوچکان هلاک گردد. ۱۵ «و اگر برادرت به تو گناه کرده درهم نزد پطرس آمده، گفتند: «آیا استاد شما دو درهم را نمی‌باشد، برو و او را میان خود و او در خلوت الزام کن. هرگاه سخن دهد؟» ۲۵ گفت: «بلی.» و چون به خانه درآمد، عیسی بر او تو را گوش گرفت، برادر خود را دریافتی؛ ۱۶ و اگر نشنود، یک یا سبقت نموده، گفت: «ای شمعون، چه گمان داری؟ پادشاهان دو نفر دیگر با خود برادر تا از زبان دو یا سه شاهد، هر سخنی جهان از چه کسان عشر و جزیه می‌گیرند؟ از فرزندان خویش یا از ثابت شود. ۱۷ و اگر سخن ایشان را رد کند، به کلیسا بگو. و بیگانگان؟» ۲۶ پطرس به وی گفت: «از بیگانگان.» عیسی اگر کلیسا را قبول نکند، در نزد تو مثل خارجی یا باجگیر باشد. ۱۸ بدو گفت: «پس یقین پسران آراند! ۲۷ لیکن مبادا که ایشان را برنجانیم، به کناره دریا رفته، فلاپی بینداز و اول ماهی که بیرون باشد و آنچه بر زمین گشایید، در آسمان گشوده شده باشد. ۱۹ می‌آید، گرفته و دهانش را باز کرده، مبلغ چهار درهم خواهی یافت. باز به شما می‌گویم هر گاه دو نفر از شما در زمین درباره هرچه که بخوانند متفق شوند، هرآینه از جانب پدر من که در آسمان است آن را بر داشته، برای من و خود بدیشان بده!»

۱۸ در همان ساعت، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند: «چه کس در ملکوت آسمان بزرگتر است؟» ۲ آنگاه عیسی طفلی پطرس نزد او آمده، گفت: «خداوند، چند مرتبه برادرم به من

خطا وززد، می‌باید او را آمرزید؟ آیا تا هفت مرتبه؟» ۲۲ عیسی بدو بغیر علت زناطلاق دهد و دیگری را نکاح کند، زانی است و گفت: «تو را نمی‌گویم تا هفت مرتبه، بلکه تا هفتاد هفت مرتبه! هرکه زن مطلقه‌ای را نکاح کند، زنا کند.» ۱۰ شاگردانش بدو ۲۳ از آنچه ملکوت آسمان پادشاهی راماند که با غلامان خود گفتند: «اگر حکم شوهر بازن چنین باشد، نکاح نکردن بهتر اراده محاسبه داشت. ۲۴ و چون شروع به حساب نمود، شخصی است!» ۱۱ ایشان را گفت: «تمامی خلق این کلام را نمی‌زود آوردند که ده هزار قطار به او بدهکار بود. ۲۵ و چون چیزی پذیرند، مگر به کسانی که عطا شده است. ۱۲ زیرا که خصی‌ها نداشتند که ادا نمایند، آقایش امر کرده که او را با زن و فرزندان و می‌باشند که از شکم مادر چنین متولد شدند و خصی‌ها هستند که تمام مایملک او فروخته، طلب را وصول کنند. ۲۶ پس آن غلام از مردم خصی شده‌اند و خصی‌ها می‌باشند که بجهت ملکوت رویه زمین نهاده او را پرستش نمود و گفت: «ای آقامر مهلت ده تا خدا خود را خصی نموده‌اند. آنکه توانایی قبول دارد بپذیرد.» ۱۳ همه را به تو ادا کنم.» ۲۷ آنگاه آقای آن غلام بر وی ترحم آنگاه چند بچه کوچک را نزد او آوردند دستهای خود را بر ایشان نموده، او را رها کرد و قرض او را بخشید. ۲۸ لیکن چون آن غلام نهاده، دعا کند. اما شاگردان، ایشان را نسیب دادند. ۱۴ عیسی بیرون رفت، یکی از همقطاران خود را یافت که از او صددینار گرفت: «بچه‌های کوچک را بگذارید و از آمدن نزد من، ایشان طلب داشت. او را برگرفت و گلویش رافشرد، گفت: «طلب را منع مکنید، زیرا ملکوت آسمان از مثل اینها است.» ۱۵ و مرا ادا کن!» ۲۹ پس آن همقطار بر پایهای او افتاده، التماس دستهای خود را بر ایشان گذارده از آن جا روانه شد. ۱۶ ناگاه نموده، گفت: «مرا مهلت ده تا همه را به تو رد کنم.» ۳۰ شخصی آمده، وی را گفت: «ای استاد نیکو، چه عمل نیکو کنم اما اوقبول نکرد بلکه رفته، او را در زندان انداخت تا قرض را ادا کند. ۳۱ چون همقطاران وی این وقایع را دیدند، بسیار غمگین «از چه سبب مرا نیکو گفتی و حال آنکه کسی نیکو نیست، شده، رفتند و آنچه شده بود به آقای خود بازگفتند. ۳۲ آنگاه جز خدا فقط. لیکن اگر بخواهی داخل حیات شوی، احکام را مولایش او راطلبیده، گفت: «ای غلام شیر، آیا تمام آن قرض را نگاه دار.» ۱۸ بدو گفت: «کدام احکام؟» عیسی گفت: «قتل محض خواهش تو به تو نبخشیدم؟ ۳۳ پس آیاتو را نیز لازم نبود مادر خود را حرمت دار و همسایه خود را مثل نفس خود دوست پس مولای او در غضب شده، او را به جلالدان سپرد تا تمام قرض دار.» ۲۰ جوان وی را گفت: «همه اینها را از طفولیت نگاه رابدهد. ۳۵ به همینطور پدر آسمانی من نیز با شما عمل خواهد نمود، اگر هر یکی از شما برادر خود را از دل نبخشند.»

در آسمان گنجی خواهی داشت؛ و آمده مرا متابعت نما.» ۲۲ چون جوان این سخن را شنید، دل تنگ شده، برفت زیرا که مال بسیار داشت. ۲۳ عیسی به شاگردان خود گفت: «هرآینه به شما می‌گویم که شخص دولت‌مند به ملکوت آسمان به دشواری داخل می‌شود. ۲۴ و باز شما را می‌گویم که گذشتن شتر از سوراخ سوزن، آسانتر است از دخول شخص دولت‌مند در ملکوت خدا.» ۲۵ شاگردان چون شنیدند، بغایت متحیر گشته، گفتند: «پس که می‌تواند نجات یابد؟» ۲۶ عیسی متوجه ایشان شده، گفت: «زندان این محال است لیکن نزد خدا همه چیز ممکن است.» ۲۷ آنگاه پطرس در جواب گفت: «اینک ما همه چیزها را ترک کرده، تو را متابعت می‌کنیم. پس ما را چه خواهد بود؟» ۲۸ «عیسی ایشان را گفت: «هرآینه به شما می‌گویم شما که مرا متابعت نموده‌اید، در معاد وقتی که پسر انسان بر کرسی جلال خود نشیند، شما نیز به دوازده کرسی نشست، بر دوازده سبط

اسرائیل داوری خواهید نمود. ۲۹ و هرکه بخاطر اسم من، خانه هایا برادران یا خواهران یا پدر یا مادر یا زن یا فرزندان یا زمینها را ترک کرد، صد چندان خواهدیافت و وارث حیات جاودانی خواهد گشت. (aiōnios g166) ۳۰ لیکن بسا اولین که آخرین می گردند و آخرین، اولین!

۲۰ «زیرا ملکوت آسمان صاحب خانه ای را ماند که بامدادان بیرون رفت تا عمله بجهت تاکستان خود به مزد بگیرد. ۲ پس با عمله، روزی یک دینار قرار داده، ایشان را به تاکستان خود فرستاد. ۳ و قریب به ساعت سوم بیرون رفته، بعضی دیگر را در بازار بیکار ایستاده دید. ۴ ایشان را نیز گفت: “شما هم به تاکستان بروید و آنچه حق شما است به شما می دهم.” پس رفتند. ۵ باز قریب به ساعت ششم و نهم رفته، همچنین کرد. ۶ و قریب به ساعت یازدهم رفته، چند نفر دیگر بیکار ایستاده یافت. ایشان را گفت: “از بهره چه تمامی روز در اینجا بیکار ایستاده اید؟” ۷ گفتندش: “هیچ کس ما را به مزد نگرفت.” بدیشان گفت: “شما نیز به تاکستان بروید و حق خویش را خواهید یافت.” ۸ و چون وقت شام رسید، صاحب تاکستان به ناظر خود گفت: “مردوران را طلبیده، از آخرین گرفته تا اولین مزد ایشان را ادا کن.” ۹ پس یازده ساعتیان آمده، هر نفری دیناری یافتند. ۱۰ و اولین آمده، گمان بردند که بیشتر خواهند یافت. ولی ایشان نیز هر نفری دیناری یافتند. ۱۱ اما چون گرفتند، به صاحب خانه شکایت نموده، ۱۲ گفتند که “این آخرین، یک ساعت کار کردند و ایشان را با ما که متحمل سختی و حرارت روز گردیده ایم مساوی ساخته ای؟” ۱۳ او در جواب یکی از ایشان گفت: “ای رفیق بر تو ظلمی نکردم. مگر به دیناری با من قرار ندادی؟ ۱۴ حق خود را گرفته برو. می خواهم بدین آخری مثل تو دهم. ۱۵ آیا مرا جایز نیست که از مال خود آنچه خواهم بکنم؟ مگر چشم توید است از آن رو که من نیکو هستم؟” ۱۶ بنابراین اولین آخرین و آخرین اولین خواهند شد، زیرا خواننده شدگان بسیاریند و برگزیدگان کم.» ۱۷ و چون عیسی به اورشلیم می رفت، دوازده شاگرد خود را در اثنای راه به خلوت طلبیده بدیشان گفت: ۱۸ «اینگ به سوی اورشلیم می رویم خداوند بدینها احتیاج دارد که فی الفور آنها را خواهد فرستاد.» ۴ و پسر انسان به روسای کهنه و کاتبان تسلیم کرده خواهد شد و این همه واقع شد تا سختی که نبی گفته است تمام شود ۵ که حکم قتل او را خواهند داد، ۱۹ و او را به امتها خواهند سپرد تا او راستهزا کنند و تازیانه زند و مصلوب نمایند و درروز سوم خواهد برخاست.» ۲۰ آنگاه مادر دو پسر زبدي با پسران خود نزدی آمده و پرستش نموده، از او چیزی درخواست کرد. ۲۱ بدو گفت:

۲۱ و چون نزدیک به اورشلیم رسیده، وارد بیت فاجی نزد کوه زیتون شدند. آنگاه عیسی دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۲ من نیکو هستم؟” ۱۶ بنابراین اولین آخرین و آخرین اولین خواهند شد، زیرا خواننده شدگان بسیاریند و برگزیدگان کم.» ۱۷ و چون عیسی به اورشلیم می رفت، دوازده شاگرد خود را در اثنای راه به خلوت طلبیده بدیشان گفت: ۱۸ «اینگ به سوی اورشلیم می رویم خداوند بدینها احتیاج دارد که فی الفور آنها را خواهد فرستاد.» ۴ و پسر انسان به روسای کهنه و کاتبان تسلیم کرده خواهد شد و این همه واقع شد تا سختی که نبی گفته است تمام شود ۵ که حکم قتل او را خواهند داد، ۱۹ و او را به امتها خواهند سپرد تا او راستهزا کنند و تازیانه زند و مصلوب نمایند و درروز سوم خواهد برخاست.» ۲۰ آنگاه مادر دو پسر زبدي با پسران خود نزدی آمده و پرستش نموده، از او چیزی درخواست کرد. ۲۱ بدو گفت:

رختهای خود را در راه گسترانیدند و جمعی از درختان شاخه‌ها عیسی گفتند: «نمی دانیم.» بدیشان گفت: «من هم شما را بریده، در راه می گسترند. ۹ و جمعی از پیش و پس او رفته، نمی گویم که به چه قدرت این کارها را می کنم. ۲۸ لیکن چه فریادکنان می گفتند: «هوشیعیان پسر داودا، مبارک باد کسی که به گمان دارید؟ شخصی را دو پسر بود. نزد نخستین آمده، گفت: اسم خداوند می آید! هوشیعیان در اعلی علین!» ۱۰ و چون وارد «ای فرزند امروز به تاختستان من رفته، به کار مشغول شو.» ۲۹ اورشلیم شد، تمام شهر به آشوب آمده، می گفتند: «این کیست؟» در جواب گفت: «خواهم رفت.» اما بعد پشیمان گشته، برفت. ۱۱ آن گروه گفتند: «این است عیسی نبی از ناصره جلیل.» ۱۲ ۳۰ و به دومین نیز همچین گفت. او در جواب گفت: «ای آقا پس عیسی داخل هیکل خدا گشته، جمیع کسانی را که در من می روم.» ولی نرفت. ۳۱ کدامیک از این دو خواهش پدر را هیکل خرید و فروش می کردند، بیرون نمود و تختهای صرافان و به جا آورد؟» گفتند: «اولی.» عیسی بدیشان گفت: «هرآینه به کرسیهای کیوتروفروشان را واژگون ساخت. ۱۳ و ایشان را گفت: شما می گویم که باجگیران و فاحشه هابیل از شما داخل ملکوت «مکتوب است که خانه من خانه دعا نامیده می شود. لیکن شما خدا می گردند، ۳۲ زانو که یحیی از راه عدالت نزد شما آمد و بدو مغاره دزدانش ساخته‌اید.» ۱۴ و کوران و شلان در هیکل، نزد او ایمان نیاوردید، اما باجگیران و فاحشه‌ها بدو ایمان آوردند و شما آمدند و ایشان را شفا بخشید. ۱۵ اما روسای کهنه و کتابان چون چون دیدید آخر هم پشیمان نشدید تا بدو ایمان آورید. ۳۳ و عجایی که از او صادر می گشت و کودکان را که در هیکل فریاد مثل دیگر بشنوید: صاحب‌خانه‌ای بوده که تاکستانی غرس نموده، برآورده، «هوشیعیان پسر داودا» می گفتند دیدند، غضبناک گشته، خطیره‌ای گردش کشید و چرخشتی در آن کند و برجی بنا نمود. ۱۶ به وی گفتند: «نمی شنوی آنچه اینها می گویند؟» عیسی پس آن را به دهقانان سپرده، عازم سفر شد. ۳۴ و چون موسم میوه بدیشان گفت: «بلی مگر نخوانده‌اید این که از دهان کودکان و نزدیک شد، غلامان خود را نزد دهقانان فرستاد تا میوه های او را شیرخورگان حمد را مهیا ساختی؟» ۱۷ پس ایشان را واگذارده، از بردارند. ۳۵ اما دهقانان غلامانش را گرفته، بعضی را زدند و بعضی شهر بسوی بیت عنبارفته، در آنجا شب را بسر برد. ۱۸ بامدادان را کشتند و بعضی را سنگسار نمودند. ۳۶ باز غلامان دیگر، چون به شهر مراجعت می کرد، گرسنه شد. ۱۹ و در کنار راه یک درخت انجیر دیده، نزد آن آمد و جز برگ بر آن هیچ نیافت. پس آن را گفت: «از این به بعد میوه تا به ابد بر تونشود!» که در ساعت درخت انجیر خشکید! (aiōn g165) ۲۰ چون شاگردان «این وارث است. بیاید اورا بکشیم و میراثش را ببریم.» ۳۹ آنگاه این را دیدند، متعجب شده، گفتند: «چه بسیار زود درخت انجیر او را گرفته، بیرون تاختستان افکنده، کشتند. ۴۰ پس چون مالک خشک شده است!» ۲۱ عیسی در جواب ایشان گفت: «هرآینه تاختستان آید، به آن دهقانان چه خواهد کرد؟» ۴۱ گفتند: «البته به شما می گویم اگر ایمان می داشتید و شک نمی نمودید، نه آن بدکاران را به سختی هلاک خواهد کرد و باغ را به باغبانان همین را که به درخت انجیر شدمی کردید، بلکه هر گاه بدین دیگرخواهد سپرد که میوه هایش را در موسم بدو دهند.» ۴۲ عیسی کوه می گفتید «منتقل شده به دریا افکنده شو» چنین می شد. ۲۲ بدیشان گفت: «مگر در کتب هرگز نخوانده‌اید این که سنگی را و هرآنچه با ایمان به دعا طلب کنید، خواهید یافت.» ۲۳ و چون که معمارانش ردموندند، همان سر زاویه شده است. این از جانب به هیکل درآمده، تعلیم می داد، روسای کهنه و مشایخ قوم نزد او خداوند آمد و در نظر ما عجیب است. ۴۳ از این جهت شما را آمده، گفتند: «به چه قدرت این اعمال را می نمایی و کیست که می گویم که ملکوت خدا از شما گرفته شده، به امتی که میوه‌اش را این قدرت را به تو داده است؟» ۲۴ عیسی در جواب ایشان بیاورند، عطا خواهد شد. ۴۴ و هرکه بر آن سنگ افتد، منکسر شود گفت: «من نیز از شما سخنی می پرسم. اگر آن را به من گویند، و اگر آن بر کسی افتد، نرمش سازد.» ۴۵ و چون روسای کهنه و من هم به شما گویم که این اعمال را به چه قدرت می نمایم: فریسیان مثل‌هایش را شنیدند، دریافتند که درباره ایشان می گوید. ۴۶ ۲۵ تعمید یحیی از کجا بود؟ از آسمان یا از انسان؟ ایشان با و چون خواستند او را گرفتار کنند، از مردم ترسیدند زیرا که او را نبی خودتفکر کرده، گفتند که «اگر گویم از آسمان بود، هرآینه گوید می دانستند.

پس چرا به وی ایمان نیاوردید. ۲۶ و اگر گویم از انسان بود، از مردم می ترسیم زیرا همه یحیی را نبی می دانند.» ۲۷ پس در جواب

۲۲ و عیسی توجه نموده، باز به مثلها ایشان را خطاب کرده، گفت: ۲ «ملکوت آسمان پادشاهی را ماند که برای پسر خویش عروسی کرد. ۳ و غلامان خود را فرستاد تا دعوت شدگان را به عروسی بخوانند و نخواستند بیایند. ۴ باز غلامان دیگر روانه نموده، فرمود: «دعوت شدگان را بگویند که اینک خوان خود را حاضر ساخته‌ام و گاو و پرواریهای من کشته شده و همه چیز آماده است، به عروسی بیایید.» ۵ ولی ایشان بی‌اعتنایی نموده، راه خود را گرفتند، یکی به مزرعه خود و دیگری به تجارت خویش رفت. ۶ و دیگران غلامان او را گرفته، دشنام داده، کشتند. ۷ پادشاه چون شنید، غضب نموده، لشکریان خود را فرستاده، آن قاتلان را به قتل رسانید و شهر ایشان را بسوخت. ۸ آنگاه غلامان خود را فرمود: «عروسی حاضر است؛ لیکن دعوت شدگان لیاقت نداشتند. ۹ الان به شوارع عامه بروید و هر که را بیایید به عروسی بطلبید.» ۱۰ پس آن غلامان به سر راهها رفته، نیک و بد هر که را یافتند جمع کردند، چنانکه خانه عروسی از مجلسیان مملو گشت. ۱۱ آنگاه پادشاه بجهت دیدن اهل مجلس داخل شده، شخصی را در آنجا دید که جامه عروسی در بر ندارد. ۱۲ بدو گفت: «ای عزیز چطور در اینجا آمدی و حال آنکه جامه عروسی در بر نداری؟» او خاموش شد. ۱۳ آنگاه پادشاه خادمان خود را فرمود: «این شخص را دست و پا بسته بردارید و در ظلمت خارجی اندازید، جایی که گریه و فشار دندان باشد.» ۱۴ زیرا طلبندگان بسیارند و برگزیدگان کم.» ۱۵ پس فریسان رفته، شورا نمودند که چطور او را در گفتگو گرفتار سازند. ۱۶ و شاگردان خود را با هیرویدان نزد فرستاده، گفتند: «استادامی دانیم که صادق هستی و طریق خدا را به راستی تعلیم می‌نمایی و از کسی باک نداری زیرا که به ظاهر خلق نمی‌نگری. ۱۷ پس به ما بگو رای تو چیست. آیا جزیه دادن به قیصر رواست یا نه؟» ۱۸ عیسی شرارت ایشان را درک کرده، گفت: «ای ریاکاران، چرا مرا تجربه می‌کنید؟ ۱۹ سکه جزیه را به من بنمایید.» ایشان دیناری نزد وی آوردند. ۲۰ بدیشان گفت: «این صورت و رقم از آن کیست؟» ۲۱ بدو گفتند: «از آن قیصر.» بدیشان گفت: «مال قیصر را به قیصر ادا کنید و مال خدا را به خدا.» ۲۲ چون ایشان شنیدند، متعجب شدند و او را واگذارده، برفتند. ۲۳ و در همان روز، صدوقیان که منکر قیامت هستند نزد او آمده، سوال نموده، ۲۴ گفتند: «ای استاد، موسی گفت اگر کسی بی‌اولاد بمیرد، می‌باید برادرش زن او را نکاح کند تا نسلی برای برادر خود پیدا نماید. ۲۵ باری در میان ما هفت برادر بودند که اول زنی گرفته، بمرد و چون اولادی نداشت

۲۳ آنگاه عیسی آن جماعت و شاگردان خود را خطاب کرده، گفت: ۲ «کاتبان و فریسیان بر کرسی موسی نشستند. ۳ پس آنچه به شما گویند، نگاه دارید و به‌جا آورید، لیکن مثل اعمال ایشان مکنید زیرا می‌گویند و نمی‌کنند. ۴ زیرا بارهای گران و دشوار رامی‌بندند و بر دوش مردم می‌نهند و خودنمی‌خواهند آنها را به یک انگشت حرکت دهند. ۵ و همه کارهای خود را می‌کنند تا مردم، ایشان را ببینند. حمایلهای خود را عریض و دامنهای قبای خود را پهن می‌سازند، ۶ و بالا نشستن درضیافتها و کرسیهای صدر در کنایس را دوست می‌دارند، ۷ و تعظیم در کوچه‌ها را و اینکه مردم ایشان را آقا آقا بخوانند. ۸ لیکن شما آقا

خوانده مشبود، زیرا استاد شما یکی است یعنی مسیح و جمیع که قبرهای انبیا را بنا می‌کنید و مدفنه‌های صادقان را زینت می‌دهید، شما برادرانید. ۹ و هیچ‌کس را بر زمین، پدر خود منخوانید زیرا پدر ۳۰ و می‌گویید: «اگر در ایام پدران خود می‌بودیم، در ریختن شما یکی است که در آسمان است. ۱۰ و پیشواخوانده مشبود، خون انبیا با ایشان شریک نمی‌شدیم!» ۳۱ پس بر خود شهادت زیرا پیشوای شما یکی است یعنی مسیح. ۱۱ و هرکه از شما بزرگتر می‌دهید که فرزندان قاتلان انبیا هستند. ۳۲ پس شما پیمانہ پدران باشد، خادم شما بود. ۱۲ و هرکه خود را بلند کند، پست گردد و خود را لبریز کنید! ۳۳ ای ماران و افعی‌زادگان! چگونه از عذاب هرکه خود را فروتن سازد سرفرازگردد. ۱۳ وای بر شمای کاتبان و جهنم فرارخواهید کرد؟ (Geenna g1067) ۳۴ لهذا الحال انبیا و فریسیان ریاکار که در ملکوت آسمان را به روی مردم می‌بندید، حکماء و کاتبان نزد شما می‌فرستم و بعضی را خواهید کشت و به زیرآخود داخل آن نمی‌شوید و داخل‌شوندگان را از دخول مانع می‌شوید. ۱۴ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا خانه های بیوه‌زنان رامی‌بلعید و از روی ریا نماز را طویل می‌کنید؛ از آترو شد بر شما وارد آید، از خون هابیل صدیق تا خون زکریا ابن برخیا عذاب شدیدتر خواهید یافت. ۱۵ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا که بر و بحر را می‌گردید تا مریدی پیدا کنید و چون پیدا شد او را دو مرتبه پست‌تر از خود، پسر جهنم می‌سازید! (Geenna g1067) ۱۶ وای بر شمای راهنمایان کور که می‌گویید «هرکه به هیکل قسم خورد باکی نیست لیکن هرکه به طلای هیکل قسم خورد باید وفات کند». ۱۷ ای نادانان و ناپینایان، آیا کدام افضل است؟ طلا یا هیکلی که طلا را مقدس می‌سازد؟ ۱۸ و «دید تا بگویند مبارک است او که به نام خداوند می‌آید.»

هرکه به مذبح قسم خورد باکی نیست لیکن هرکه به هدیه‌ای که بر آن است قسم خورد، باید ادا کند». ۱۹ ای جهال و کوران، کدام افضل است؟ هدیه یا مذبح که هدیه را تقدیس می‌نماید؟ ۲۰ پس هرکه به مذبح قسم خورد، به آن و به هرچه بر آن است قسم خورده است؛ ۲۱ و هرکه به هیکل قسم خورد، به آن و به او که در آن ساکن است، قسم خورده است؛ ۲۲ و هرکه به آسمان قسم خورد، به کرسی خدا و به او که بر آن نشسته است، قسم خورده باشد. ۲۳ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار که نعناع و شبت و زیره را عشر می‌دهید و اعظم احکام شریعت، یعنی عدالت و رحمت و ایمان را ترک کرده‌اید! می‌بایست آنها را به‌جا آورده، اینها را نیز ترک نکرده باشید. ۲۴ ای رهنمایان کورکه پشه را صافی می‌کنید و شتر را فرو می‌برید! ۲۵ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار، از آن رو که بیرون پیاله و بشقاب را پاک می‌نمایید و درون آنها مملو از جبر و ظلم است. ۲۶ ای فریسی کور، اول درون پیاله و بشقاب را طاهر ساز تا بیرونش نیز طاهر شود! ۲۷ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار که چون قبور سفید شده می‌باشید که از بیرون، نیکو می‌نمایید لیکن درون آنها از استخوانهای مردگان و سایر نجاسات پراست! ۲۸ همچنین شما نیز طاهر به مردم عادل می‌نمایید، لیکن باطن از ریاکاری و شرارت مملو هستید. ۲۹ وای بر شمای کاتبان و فریسیان ریاکار

۲۴ پس عیسی از هیکل بیرون شده، برفت. و شاگردانش پیش آمدند تا عمارت‌های هیکل را بدو نشان دهند. ۲ عیسی ایشان را گفت: «آیا همه این چیزها را نمی‌بینید؟ هرآینه به شمایی گویم در اینجا سنگی بر سنگی گذارده نخواهد شد که به زیر افکنده نشود!» ۳ و چون به کوه زیتون نشست بود، شاگردانش در خلوت نزدی آمده، گفتند: «به ما بگو که این امور کی واقع می‌شود و نشان آمدن تو و انقضای عالم چیست.» (aiōn g165) ۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «زنهار کسی شما را گمراه نکند! ۵ زاترو که بسا به نام من آمده خواهند گفت که من مسیح هستم و بسیاری را گمراه خواهند کرد. ۶ و جنگها و اخبار جنگها را خواهید شنید. زنهار مضطرب مشبود زیرا که وقوع این همه لازم است، لیکن انتها هنوز نیست. ۷ زیرا قومی با قومی و مملکتی با مملکتی مقاومت خواهند نمود و قحطیها و وباها و زلزله‌ها در جایها پدید آید. ۸ اما همه اینها آغازدرهای زه است. ۹ آنگاه شما را به مصیبت سپرده، خواهند کشت و جمیع امت‌ها بجهت اسم من از شما نفرت کنند. ۱۰ و در آن زمان، بسیاری لغزش خورده، یکدیگر را تسلیم کنند واز یکدیگر نفرت گیرند. ۱۱ و بسا انبیای کذبہ ظاهر شده، بسیاری را گمراه کنند. ۱۲ و بجهت افزونی گناه محبت بسیاری سرد خواهد شد. ۱۳ لیکن هرکه تا به انتها

صبر کند، نجات یابد. ۱۴ و به این بشارت ملکوت در تمام عالم منکوحه می‌شدند تا روزی که نوح داخل کشتی گشت، ۳۹ و موعظه خواهد شد تا بر جمیع امت‌ها شهادتی شود؛ آنگاه انتها نفهمیدند تا طوفان آمده، همه را ببرد، همچنین ظهور پسر انسان خواهد رسید. ۱۵ «پس چون مکروه ویرانی را که به زبان دانیال نیز خواهد بود. ۴۰ آنگاه دو نفری که در مزرعه‌ای می‌باشند، یکی نبی گفته شده است، در مقام مقدس بر پاشنده ببیند هرکه خواند گرفته و دیگری واگذارده شود. ۴۱ و دو زن که دستاس می‌کنند، دریافت کند ۱۶ آنگاه هرکه در یهودیه باشد به کوهستان بگریزد؛ یکی گرفته و دیگری رها شود. ۴۲ پس بیدار باشید زیرا که نمی‌۱۷ و هرکه بر بام باشد، بجهت برداشتن چیزی از خانه به زیر نیاید؛ دانید در کدام ساعت خداوند شما می‌آید. ۴۳ لیکن این را بدانید ۱۸ و هرکه در مزرعه است، بجهت برداشتن رخت خود بپرنگردد. که اگر صاحب‌خانه می‌دانست در چه پاس از شب دزد می‌آید، ۱۹ لیکن وای برآبستان و شیر دهندگان در آن ایام! ۲۰ پس بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت که به خانه‌اش نقب زند. ۴۴ لهذا دعا کنید تا فرار شما در زمستان یا در سبت نشود، ۲۱ زیرا که در شما نیز حاضر باشید، زیرا در ساعتی که گمان نبرید، پسر انسان آن زمان چنان مصیبت عظیمی ظاهر می‌شود که از ابتدا عالم تا می‌آید. ۴۵ «پس آن غلام امین و دانا کیست که آفایش او را بر کنون نشده و نخواهد شد! ۲۲ و اگر آن ایام کوتاه نشدی، هیچ اهل خانه خود بگمارد تا ایشان را در وقت معین خوراک دهد؟ بشری نجات نیافتی، لیکن بخاطر برگزیدگان، آن روزها کوتاه خواهد شد. ۲۳ آنگاه اگر کسی به شما گوید: "اینک مسیح در مشغول یابد. ۴۷ هرآینه به شما می‌گویم که او را بر تمام مایملک اینجا یا در آنجا است" باور مکنید، ۲۴ زیرا که مسیحیان کاذب خود خواهد گماشت. ۴۸ لیکن هرگاه آن غلام شریع با خود گوید و انبیا کذب ظاهر شده، علامات و معجزات عظیمه چنان خواهند نمود که اگر ممکن بودی برگزیدگان را نیز گمراه کردندی. ۲۵ همقطاران خود و خوردن و نوشیدن با میگساران، ۵۰ هرآینه آقای اینک شما را پیش خیر دادم. ۲۶ «پس اگر شما را گویند: اینک آن غلام آید، در روزی که منتظر نباشد و در ساعتی که نداند، ۵۱ در صحراست، بیرون مروید یا آنکه در خلوت است، باور مکنید، و او را دو پاره کرده، نصیبش را با ریاکاران قرار دهد در مکانی که ۲۷ زیرا همچنان که برق از مشرق ساطع شده، تا به مغرب ظاهر گریه و فشار دندان خواهد بود.

۲۵ «در آن زمان ملکوت آسمان مثل ده باکره خواهد بود می‌شود، ظهور پسر انسان نیز چنین خواهد شد. ۲۸ و هرجا که مرداری باشد، کرکسان در آنجا جمع شوند. ۲۹ و فور بعد از مصیبت آن ایام، آفتاب تاریک گردد و ماه نور خود را ندهد و ستارگان از آسمان فرو ریزند و قوتهای افلاک متزلزل گردد. ۳۰ آنگاه علامت پسر انسان در آسمان پدید گردد در آن وقت، جمیع طوایف زمین سینه زنی کنند و پسر انسان را ببینند که بر ابرهای آسمان، با قوت و جلال عظیم می‌آید؛ ۳۱ و فرشتگان خود را باصور بلند آواز فرستاده، برگزیدگان او را از یادهای اربعه از کران تا بکران فلک فراهم خواهند آورد. ۳۲ «پس از درخت انجیر مثلش را فراگیرید که چون شاخه‌اش نازک شده، برگها می‌آورد، می‌فهمید که تابستان نزدیک است. ۳۳ همچنین شما نیز چون این همه را ببینید، بفهمید که نزدیک بلکه بر در است. ۳۴ هرآینه به شما می‌گویم تا این همه واقع نشود، این طایفه نخواهد گذشت. ۳۵ آسمان و زمین زایل خواهد شد، لیکن سخنان من هرگز زایل نخواهد شد. ۳۶ «اما از آن روز و ساعت هیچ‌کس اطلاع ندارد، حتی ملائکه آسمان جز پدر من و بس. ۳۷ لیکن چنانکه ایام نوح بود، ظهور پسر انسان نیز چنان خواهد بود. ۳۸ زیرا همچنان که در ایام قبل از طوفان می‌خوردند و می‌آشامیدند و نکاح می‌کردند و

۲۵ «در آن زمان ملکوت آسمان مثل ده باکره خواهد بود که مشعلهای خود را برداشته، به استقبال داماد بیرون رفتند. ۲ و از ایشان پنج دانا و پنج نادان بودند. ۳ اما نادانان مشعلهای خود را برداشته، هیچ روغن با خود نبردند. ۴ لیکن دانایان، روغن در ظروف خود با مشعلهای خویش برداشتند. ۵ و چون آمدن داماد بطول انجامید، همه پینکی زده، خفتند. ۶ و در نصف شب صدایی بلند شد که "اینک دامادی آید به استقبال وی بشتابید." ۷ پس تمامی آن باکره‌ها برخاسته، مشعلهای خود را اصلاح نمودند. ۸ و نادانان، دانایان را گفتند: "از روغن خود به ما دهید زیرا مشعلهای ما خاموش می‌شود." ۹ اما دانایان در جواب گفتند: "نمی‌شود، مبادا ما و شما را کفاف ندهد. بلکه نزدیک‌تر شدن روز رفته، برای خود بخريد." ۱۰ و درحین که ایشان بجهت خرید می‌رفتند، داماد برسد و آنان که حاضر بودند، با وی به عروسی داخل شده، در بسته گردید. ۱۱ بعد از آن، باکره های دیگر نیز آمده، گفتند: "خداوندا برای ما باز کن." ۱۲ او در جواب گفت: "هرآینه به شما می‌گویم شما را نمی‌شناسم." ۱۳ پس بیدار باشید زیرا که آن روز و ساعت را نمی‌دانید. ۱۴ «زیرا

چنانکه مردی عازم سفر شده، غلامان خود را طلبید و اموال خود دادید، ۳۶ عریان بومد مراپوشانیدید، مریض بومد عبادتم کردید، در را بدیشان سپرد، ۱۵ یکی را پنج قنطار و دیگری را دو وسومی را حبس بومد دیدن من آمدید. ۳۷ آنگاه عادلان به پاسخ گویند: ای یک داد؛ هر یک را بحسب استعدادش. و بی‌درنگ متوجه سفر خوانوند، کی گرسنه ات دیدیم تا طاعت دهم، یا تشنه ات یافتیم شد. ۱۶ پس آنکه پنج قنطار یافته بود، رفته و با آنها تجارت تا سیرآب نمایم، ۳۸ یا کی تو را غریب یافتیم تا تو را جادهم نموده، پنج قنطار دیگر سود کرد. ۱۷ و همچنین صاحب دوقنطار یا عریان تا بپوشانیم، ۳۹ و کی تو را مریض یا محبوس یافتیم تا نیز دو قنطار دیگر سود گرفت. ۱۸ اما آنکه یک قنطار گرفته عبادت کنیم؟ ۴۰ پادشاه در جواب ایشان گوید: هرآینه به شما بود، رفته زمین را کند و نقد آقای خود را پنهان نمود. ۱۹ «و می‌گویم، آنچه به یکی از این برادران کوچکترین من کردید، به من بعد از مدت مدیدی، آقای آن غلامان آمده، از ایشان حساب کرده‌اید. ۴۱ «پس اصحاب طرف چپ را گوید: ای ملعونان، از خواست. ۲۰ پس آنکه پنج قنطار یافته بود، پیش آمده، پنج قنطار من دور شوید در آتش جاودانی که برای ابلیس و فرشتگان او مهیا دیگرآورده، گفت: خداوند! پنج قنطار به من سپردی، اینک پنج شده است. (aiōnios g166) ۴۲ زیرا گرسنه بومد مرا خوراک قنطار دیگر سود کردم.» ۲۱ آقای او به وی گفت: آفرین‌ای غلام نادیدید، تشنه بومد مرا آب ندادید، ۴۳ غریب بومد مرا جا ندادید، نیک متدین! بر چیزهای اندک امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار عریان بومد مرا بپوشانیدید، مریض و محبوس بومد عبادتم نمودید. خواهام گماشت. به شادی خداوند خود داخل شو! ۲۲ و صاحب ۴۴ پس ایشان نیز به پاسخ گویند: ای خداوند، کی تو را گرسنه یا دو قنطار نیز آمده، گفت: ای آقا دو قنطار تسلیم من نمودی، اینک تشنه یا غریب یا برهنه یا مریض یا محبوس دیده، خدمت نکردیم؟ دو قنطار دیگر سود یافته‌ام. ۲۳ آقای وی را گفت: آفرین‌ای غلام نیک متدین! بر چیزهای کم امین بودی، تو را بر چیزهای بسیار یکی از این کوچکان نکردید، به من نکرده‌اید. ۴۶ و ایشان می‌گمارم. در خوشی خداوند خود داخل شو! ۲۴ پس آنکه یک قنطار گرفته بود، پیش آمده، گفت: ای آقا چون تو رامی شناختم

(aiōnios g166)

۲۶ و چون عیسی همه این سخنان را به اتمام رسانید، به شاگردان خود گفت: ۲ «می‌دانید که بعد از دو روز عید فصح است که پسر انسان تسلیم کرده می‌شود تا مصلوب گردد.» ۳ آنگاه روسای کهنه و کاتبان و مشایخ قوم دردیوانخانه رئیس کهنه که قیافا نام داشت جمع شده، ۴ شورا نمودند تا عیسی را به حيله گرفتار ساخته، به قتل رسانند. ۵ اما گفتند: «نه در وقت عید می‌باید از همین جهت تو را می‌بایست نقد مرابه صرفان بدهی تا وقتی که بیایم مال خود را باسود بیایم. ۲۸ الحال آن قنطار را از او گرفته، به صاحب ده قنطار بدهید. ۲۹ زیرا به هرکه دارد داده شود و افزونی یابد و از آنکه ندارد آنچه دارد نیز گرفته شود. ۳۰ و آن غلام بی‌نفع را در ظلمت خارجی اندازید، جایی که گریه و فشار دندان خواهد بود. ۳۱ «اما چون پسر انسان در جلال خود باجمعیت ملائکه مقدس خویش آید، آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست، ۳۲ و جمیع امت‌ها در حضور او جمع شوند و آنها را از همدیگر جدایی کند به قسمی که شبان میشها را از بزها جدایی کند. ۳۳ و میشها را بر دست راست و بزها را بر چپ خود قرار دهد. ۳۴ آنگاه پادشاه به اصحاب طرف راست گوید: بیایید ای برکت یافتگان از پدر من و ملکوتی را که از ابتدای عالم برای شما آماده شده است، به میراث گیرید. ۳۵ زیرا چون گرسنه بومد مرا طعام دادید، تشنه بومد سیرآب نمودید، غریب بومد مرا جا

بود، نزد روسای کهنه رفته، ۱۵ گفت: «مرا چند خواهید داد تا او پطرس و دو پسر زیدی را برداشته، بی نهایت غمگین و دردناک را به شما تسلیم کنم؟» ایشان سی پاره نقره با وی قراردادند. ۱۶ و شد. ۳۸ پس بدیشان گفت: «نفس من از غایت الم مشرف به از آن وقت در صدد فرصت شد تا او را بدیشان تسلیم کند. ۱۷ موت شده است. در اینجا مانده با من بیدار باشید.» ۳۹ پس در روز اول عید فطیر، شاگردان نزد عیسی آمده، گفتند: «کجا قدری پیش رفته، به روی درافتاد و دعا کرده، گفت: «ای پدر می خواهی فصیح رآماده کنیم تا بخوری؟» ۱۸ گفت: «به شهر، من، اگر ممکن باشد این پیاله از من بگذرد؛ لیکن نه به خواهش نزد فلان کس رفته، بدو گوید: «استاد می گوید وقت من نزدیک من، بلکه به اراده تو.» ۴۰ و نزد شاگردان خود آمده، ایشان را در شد و فصیح را در خانه تو با شاگردان خود صرف می نمایم.» خواب یافت. و به پطرس گفت: «آیا همچنین نمی توانستید یک ۱۹ شاگردان چنانکه عیسی ایشان را امر فرمود کردند و فصیح را ساعت با من بیدار باشید؟ ۴۱ بیدار باشید و دعا کنید تا در معرض مهیاساختند. ۲۰ چون وقت شام رسید با آن دوازده بنشست. ۲۱ آزمایش نیتید! روح راعب است، لیکن جسم ناتوان.» ۴۲ و وقتی که ایشان غذا می خوردند، او گفت: «هرآینه به شما می گویم بار دیگر رفته، باز دعا نموده، گفت: «ای پدر من، اگر ممکن که یکی از شما مرا تسلیم می کند!» ۲۲ پس بغایت غمگین شده، نباشد که این پیاله بدون نوشیدن از من بگذرد، آنچه اراده تو است هریک از ایشان به وی سخن آغاز کردند که «خداوند آیا من بشود.» ۴۳ و آمده، باز ایشان را در خواب یافت زیرا که چشمان آنم؟» ۲۳ او در جواب گفت: «آنکه دست با من در قاب فرو ایشان سنگین شده بود. ۴۴ پس ایشان را ترک کرده، رفت و دفعه برد، همان کس مرا تسلیم نماید! ۲۴ هرآینه پسر انسان به همانطور سوم به همان کلام دعا کرد. ۴۵ آنگاه نزد شاگردان آمده، بدیشان که درباره او مکتوب است رحلت می کند. لیکن وای بر آنکسی که گفت: «ما بقی را بخواهید و استراحت کنید. الحال ساعت رسیده پسر انسان بدست او تسلیم شود! آن شخص را بهتر بودی که تولد است که پسر انسان به دست گناهکاران تسلیم شود. ۴۶ برخیزید نیافتی!» ۲۵ و یهودا که تسلیم کننده وی بود، به جواب گفت: برویم. اینک تسلیم کننده من نزدیک است!» ۴۷ و هنوز سخن «ای استاد آیا من آنم؟» به وی گفت: «تو خود گفتی!» ۲۶ و می گفت که ناگاه یهودا که یکی از آن دوازده بود با جمعی کثیر با چون ایشان غذا می خوردند، عیسی نان ارگرفته، برکت داد و پاره شمشیرها و چوبها از جانب روساء کهنه و مشایخ قوم آمدند. ۴۸ و کرده، به شاگردان داد و گفت: «بگیرید و بخورید، این است بدن تسلیم کننده او بدیشان نشانی داده، گفته بود: «هرکه را بوسه من.» ۲۷ و پیاله را گرفته، شکر نمود و بدیشان داده، گفت: زنم، همان است. او رامحکم بگیرید.» ۴۹ در ساعت نزد عیسی «همه شما از این بنوشید، ۲۸ زیرا که این است خون من در عهد آمده، گفت: «سلام یا سیدی!» او را بوسید. ۵۰ عیسی وی را جدید که در راه بسیاری بجهت آموزش گناهان ریخته می شود. گفت: «ای رفیق، از بهره آمدی؟» آنگاه پیش آمده، دست بر ۲۹ اما به شمامی گویم که بعد از این از میوه مو دیگر نخواهم عیسی انداخته، او را گرفتند. ۵۱ و ناگاه یکی از همراهان عیسی نوشید تا روزی که آن را با شما در ملکوت پدر خود، تازه آشام.» دست آورده، شمشیر خود را از غلاف کشیده، بر غلام رئیس ۳۰ پس تسبیح خواندند و به سوی کوه زیتون روانه شدند. ۳۱ کهنه زد و گوشش را از تن جدا کرد. ۵۲ آنگاه عیسی وی را آنگاه عیسی بدیشان گفت: «همه شما امشب درباره من لغزش گفت: «شمشیر خود را غلاف کن، زیرا هرکه شمشیر گیرد، به می خورید چنانکه مکتوب است که شبان را می زنم و گوسفندان شمشیر هلاک گردد. ۵۳ آیا گمان می بری که نمی توانم الحال از گله پراکنده می شوند. ۳۲ لیکن بعد از برخاستم، پیش از شما به پدر خود درخواست کنم که زیاده از دوازده فوج ازملاک برای من جلیل خواهم رفت.» ۳۳ پطرس در جواب وی گفت: «هر گاه حاضر سازد؟ ۵۴ لیکن در این صورت کتب چگونه تمام گردد که همه درباره تو لغزش خوردند، من هرگز نخورم.» ۳۴ عیسی به همچنین می بایست بشود؟» ۵۵ در آن ساعت، به آن گروه گفت: وی گفت: «هرآینه به تو می گویم که در همین شب قبل از بانک گویا بر دزد بجهت گرفتن من با تیغها و چوبها بیرون آمدید! هر زدن خروس، سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد!» ۳۵ پطرس به وی روز با شما در هیکل نشسته، تعلیم می دادم و مرا نگرفتید. ۵۶ گفت: «هرگاه مردنم با تو لازم شود، هرگز تو را انکار نکنم!» و لیکن این همه شد تا کتب انبیا تمام شود.» در آن وقت جمیع سایر شاگردان نیز همچنان گفتند. ۳۶ آنگاه عیسی با ایشان به شاگردان او را واگذارده، بگریختند. ۵۷ و آنانی که عیسی را گرفته موضعی که مسمی به جتسیمانی بود رسیده، به شاگردان خود بودند، او را نزد قیافا رئیس کهنه جایی که کاتبان و مشایخ جمع گفت: «در اینجا بنشینید تا من رفته، در آنجا دعا کنم.» ۳۷ و بودند، بردند. ۵۸ اما پطرس از دور در عقب او آمده، به خانه

رئیس کهنه درآمد و با خادمان بنشست تا انجام کار را ببیند. ۵۹ دانی! ۵ پس آن نقره را درهیکل انداخته، روانه شد و رفته خود را پس روسای کهنه و مشایخ و تمامی اهل شورا طلب شهادت خفه نمود. ۶ اما روسای کهنه نقره را بر داشته، گفتند: «انداختن دروغ بر عیسی می کردند تا او را بقتل رسانند»، ۶۰ لیکن نیافتند. این در بیت المال جایز نیست زیرا خونبها است.» ۷ پس شورا با آنکه چند شاهد دروغ پیش آمدند، هیچ نیافتند. آخر دو نفر نموده، به آن مبلغ، مزرعه کوزه گر را بجهت مقبره غرباء خریدند. ۸ آمده، ۶۱ گفتند: «این شخص گفت: "می توانم هیکل خدا را از آن جهت، آن مزرعه تا امروز بحقل الدم مشهور است. ۹ آنگاه خراب کنم و در سه روزش بنا نمایم."» ۶۲ پس رئیس کهنه سخنی که به زبان ارمیای نبی گفته شده بود تمام گشت که «سی برخاسته، بدو گفت: «هیچ جواب نمی دهی؟ چیست که اینها بر پاره نقره را برداشتند، بهای آن قیمت کرده شده ای که بعضی تو شهادت می دهند؟» ۶۳ اما عیسی خاموش ماند! تا آنکه رئیس از بنی اسرائیل بر او قیمت گذارند. ۱۰ و آنها را بجهت مزرعه کهنه روی به وی کرده، گفت: «تو را به خدای حی قسم می دهم کوزه گر دادند، چنانکه خداوند به من گفت.» ۱۱ اما عیسی مارا بگوی که تو مسیح پس خدا هستی یا نه؟» ۶۴ عیسی به در حضور والی ایستاده بود. پس والی از او پرسیده، گفت: «آیا وی گفت: «تو گفتی! و نیز شما رامی گویم بعد از این پسر تو پادشاه یهودهستی؟» عیسی بدو گفت: «تو می گویی!» ۱۲ انسان را خواهید دید که بر دست راست قوت نشسته، بر ابرهای و چون روسای کهنه و مشایخ از او شکایت می کردند، هیچ جواب آسمان می آید!» ۶۵ در ساعت رئیس کهنه رخت خود راچاک نمی داد. ۱۳ پس پیلاطس وی را گفت: «نمی شنوی چقدر بر زده، گفت: «کفر گفت! دیگر ما را چه حاجت به شهود است؟ تو شهادت می دهی؟» ۱۴ اما در جواب وی، یک سخن هم الحال کفرش را شدیدید! ۶۶ چه مصلحت می بینید؟» ایشان در نگفت، بقسمی که والی بسیار متعجب شد. ۱۵ و در هر عیدی، جواب گفتند: «مستوجب قتل است!» ۶۷ آنگاه آب دهان بر رسم والی این بود که یک زندانی، هرکه را می خواستند، برای رویش انداخته، او را طپانچه می زدند و بعضی سیلی زده، ۶۸ جماعت آزاد می کرد. ۱۶ و در آن وقت، زندانی مشهور، برابا نام می گفتند: «ای مسیح، به ما نبوت کن! کیست که تو را زده داشت. ۱۷ پس چون مردم جمع شدند، پیلاطس ایشان را گفت: «است؟» ۶۹ اما پطرس در ایوان بیرون نشسته بود که ناگاه کنیزی «که را می خواهید برای شما آزاد کنم؟ برابا یا عیسی مشهور به نزد وی آمده، گفت: «تو هم با عیسی جلیلی بودی!» ۷۰ او مسیح را؟» ۱۸ زیرا که دانست او را از حسد تسلیم کرده بودند. روبروی همه انکارنموده، گفت: «نمی دانم چه می گویی!» ۷۱ و ۱۹ چون بر مسند نشسته بود، زنش نزد او فرستاده، گفت: «با این چون به دهلیز بیرون رفت، کنیزی دیگر او را دیده، به حاضرین مرد عادل تو را کاری نباشد، زیرا که امروز در خواب دربار او گفت: «این شخص نیز از رفقای عیسی ناصری است!» ۷۲ باز زحمت بسیار بردم.» ۲۰ اما روسای کهنه و مشایخ، قوم را بر قسم خورده، انکار نمود که «این مرد را نمی شناسم.» ۷۳ بعد از این ترغیب نمودند که برابا را بخواهند و عیسی راهلاک سازند. چندی، آنانی که ایستاده بودند پیش آمده، پطرس را گفتند: «البته ۲۱ پس والی بدیشان متوجه شده، گفت: «کدام یک از این دو تو هم از اینها هستی زیرا که لهجه تو بر تودلالت می نماید!» ۷۴ نفر را می خواهید بجهت شما رها کنم؟ گفتند: «برابا را.» ۲۲ پس آغاز لعن کردن و قسم خوردن نمود که «این شخص را نمی پیلاطس بدیشان گفت: «پس با عیسی مشهور به مسیح چه شناسم.» و در ساعت خروس بانگ زد ۷۵ آنگاه پطرس سخن گفت: «جمع گفتند: «مصلوب شود!» ۲۳ والی گفت: «چرا؟ عیسی را به یاد آورد که گفته بود: قبل از بانگ زدن خروس، سه چه بدی کرده است؟» ایشان بیشتر فریاد زده، گفتند: «مصلوب مرتبه مرا انکار خواهی کرد.» پس بیرون رفته زارزار بگریست.

۲۷ و چون صبح شد، همه روسای کهنه و مشایخ قوم بر عیسی شورا کردند که او را هلاک سازند. ۲ پس او را بند نهاده، بردند و به پنطیوس پیلاطس والی تسلیم نمودند. ۳ در آن هنگام، چون یهودا تسلیم کننده او دید که بر او فتوا دادند، پشیمان شده، سی پاره نقره را به روسای کهنه و مشایخ رد کرده، ۴ گفت: «گناه کردم که خون بیگناهی را تسلیم نمودم.» گفتند: «ما را چه، خود بدو پوشانیدند، ۲۹ و تاجی از خار بافته، بر سرش گذاردند و

نی بدست راست او دادند و پیش وی زانو زده، استهزاکنان او می‌کردند، چون زلزله و این وقایع را دیدند، بینهایت ترسان شده، را می‌گفتند: «سلام‌ای پادشاه یهود!» ۳۰ و آب دهان بر وی گفتند: «فی الواقع این شخص پسر خدا بود.» ۵۵ و در آنجا زنان افکنده، نی را گرفته بر سرش می‌زدند. ۳۱ و بعد از آنکه او بسیاری که از جلیل در عقب عیسی آمده بودند تا او را خدمت را استهزا کرده بودند، آن لباس را از وی کنده، جامه خودش را کنند، از دور نظاره می‌کردند، ۵۶ که از آن جمله، مریم مجدلیه پوشانیدند و او را بجهت مصلوب نمودن بیرون بردند. ۳۲ و بود و مریم مادر یعقوب و یوشاء و مادر پسران زبدی. ۵۷ اما چون چون بیرون می‌رفتند، شخصی قیروانی شمعون نام را یافته، او را وقت عصر رسید، شخصی دولتمند از اهل رامه، یوسف نام که او بجهت بردن صلیب مجبور کردند. ۳۳ و چون به موضعی که به نیز از شاگردان عیسی بود آمد، ۵۸ و نزد پیلاتس رفته، جسد جلجتایعی کاسه سر مسمی بود رسیدند، ۳۴ سرکه ممزوج به عیسی را خواست. آنگاه پیلاتس فرمان داد که داده شود. ۵۹ مر بجهت نوشیدن بدو دادند. اما چون چشید، نخواست که پس یوسف جسد را برداشته، آن را در کتان پاک پیچیده، ۶۰ او بنوشد. ۳۵ پس او را مصلوب نموده، رخت او را تقسیم نمودند را در قبری نو که برای خود از سنگ تراشیده بود، گذارد و سنگی و بر آنها قرعه انداختند تا آنچه به زبان نبی گفته شده بود تمام بزرگ بر سر آن غلطانیده، برفت. ۶۱ و مریم مجدلیه و مریم دیگر شود که «رخت مرا در میان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعه در آنجا، در مقابل قبرنشسته بودند. ۶۲ و در فردای آن روز که بعد انداختند.» ۳۶ و در آنجا به نگاهبانی او نشستند. ۳۷ و تقصیر از روز تهیه بودروسای کهنه و فریسان نزد پیلاتس جمع شده، ۶۳ نامه او را نوشته، بالای سرش آویختند که «این است عیسی، گفتند: «ای آقا ما را یاد است که آن گمراه‌کننده وقتی که زنده پادشاه یهود!» ۳۸ آنگاه دو دزد یکی بر دست راست و دیگری بود گفت: “بعد از سه روز برمی‌خیزم.” ۶۴ پس بفرما قبر را تا سه برجیش با وی مصلوب شدند. ۳۹ و راه‌گذاران سرهای خود را روزنگاهبانی کنند مبادا شاگردانش در شب آمده، او را بدزدند و به جنیانیده، کفر گویان ۴۰ می‌گفتند: «ای کسی که هیكل را خراب مردم گویند که از مردگان برخاسته است و گمراهی آخر، از اول می‌کنی و در سه روز آن را می‌سازی، خود را نجات ده. اگر پسر بدتر شود.» ۶۵ پیلاتس بدیشان فرمود: «شما کشیکچیان دارید. خدا هستی، از صلیب فرود بیا!» ۴۱ همچنین نیزروسای کهنه با بروید چنانکه دانید، محافظت کنید.» ۶۶ پس رفتند و سنگ را کاتبان و مشایخ استهزاکنان می‌گفتند: ۴۲ «دیگران را نجات مختم ساخته، قبر را با کشیکچیان محافظت نمودند.

داد، اما نمی‌تواند خود را برهاند. اگر پادشاه اسرائیل است، اکنون از صلیب فرود آید تا بدو ایمان آوریم! ۴۳ بر خداتوکل نمود، اکنون او را نجات دهد، اگر بدورغبت دارد زیرا گفت پسر خدا هستم!» ۴۴ و همچنین آن دو دزد نیز که با وی مصلوب بودند، او را دشنام می‌دادند. ۴۵ و از ساعت ششم تا ساعت نهم، تاریکی تمام زمین را فرو گرفت. ۴۶ و نزدیک به ساعت نهم، عیسی به آواز بلند صدا زده گفت: «ایلی ایلی لما سبتنی.» یعنی الهی الهی مرا چرا ترک کردی. ۴۷ اما بعضی از حاضرین چون این را شنیدند، گفتند که او الیاس را می‌خواند. ۴۸ در ساعت یکی از آن میان دویده، اسفنجی را گرفت و آن را پر از سرکه کرده، بر سر نی گذارد و نزد او داشت تابنوشد. ۴۹ و دیگران گفتند: «بگذار تا ببینیم که آیا الیاس می‌آید او را برهاند.» ۵۰ عیسی باز به آواز بلند صیحه زده، روح را تسلیم نمود. ۵۱ که ناگاه پرده هیكل از سر تا پا دو پاره شد و زمین متزلزل و سنگها شکافته گردید، ۵۲ و قبرها گشاده شد و بسیاری از بدنهای مقدسین که آرامیده بودند برخاستند، ۵۳ و بعد از برخاستن وی، از قبور برآمده، به شهر مقدس رفتند و بر بسیاری ظاهر شدند. ۵۴ اما یوزباشی و رفقاییش که عیسی را نگاهبانی

آنجا مرا خواهنددید.» ۱۱ و چون ایشان می‌رفتند، ناگاه بعضی ازکشیکچیان به شهر شده، روسای کهنه را از همه این وقایع مطلع ساختند. ۱۲ ایشان با مشایخ جمع شده، شورا نمودند و نقره بسیار به سپاهیان داده، ۱۳ گفتند: «بگویند که شبانگاه شاگردانش آمده، وقتی که ما در خواب بودیم او را دزدیدند. ۱۴ وهرگاه این سخن گوش زد والی شود، همانا ما او را برگردانیم و شما را مطمئن سازیم.» ۱۵ ایشان پول را گرفته، چنانکه تعلیم یافتند کردند و این سخن تا امروز در میان یهود منتشر است. ۱۶ اما یازده رسول به جلیل، بر کوهی که عیسی ایشان را نشان داده بود رفتند. ۱۷ و چون او را دیدند، پرستش نمودند. لیکن بعضی شک کردند. ۱۸ پس عیسی پیش آمده، بدیشان خطاب کرده، گفت: «تمامی قدرت در آسمان و بر زمین به من داده شده است. ۱۹ پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح‌القدس تعمید دهید. ۲۰ وایشان را تعلیم دهید که همه اموری را که به شما حکم کرده‌ام حفظ کنند. و اینک من هرروزه تا انقضای عالم همراه شما می‌باشم.» آمین. (aiōn g165)

برای هلاک کردن ما آمدی؟ تو را می‌شناسم کیستی، ای قدوس خدا!» ۲۵ عیسی به وی نهیب داده، گفت: «خاموش شو و از او

۱ ابتدا انجیل عیسی مسیح پسر خدا. ۲ چنانکه در اشعیا نبی درآی!» ۲۶ در ساعت آن روح خبیث او را مصروع نمود و به مکتوب است، «اینک رسول خود را پیش روی تو می‌فرستم تاراه آواز بلند صدازده، از او بیرون آمد. ۲۷ و همه متعجب شدند، تو را پیش تو مهیا سازد. ۳ صدای ندا کننده‌ای در بیابان که بحدی که از همدیگر سوال کرده، گفتند: «این چیست و این راه خداوند را مهیا سازید و طرق او رازاست نماید.» ۴ یحیی چه تعلیم تازه است که ارواح پلید رانیز با قدرت امر می‌کند و تعمیددهنده در بیابان ظاهر شد و بجهت آموزش گناهان به تعمید اطاعتش می‌نمایند؟» ۲۸ و اسم او فور در تمامی مرز و بوم جلیل تویه موعظه می‌نمود. ۵ و تمامی مرز و بوم یهودیه و جمیع سکنه اورشلیم نزد وی بیرون شدند و به گناهان خود معترف گردیده، در رود اردون از او تعمیدی یافتند. ۶ و یحیی را لباس از پشم شتر و کمربند چرمی بر کمر می‌بود و خوراک وی ازملخ و عسل بری. ۷ پس نزدیک شده، دست او را گرفته، برخیزانیدش که همان وقت و موعظه می‌کرد و می‌گفت که «بعد از من کسی تواناتر از من می‌آید که لایق آن نیستم که خم شده، دوال نعلین او را باز کنم. ۳۲ شامگاه چون آفتاب به مغرب شد، جمیع مرضان و مجانین ۸ من شما را به آب تعمید دادم. لیکن او شما را به روح‌القدس را پیش او آوردند. ۳۳ و تمام شهر بر در خانه ازدحام نمودند. تعمید خواهد داد.» ۹ و واقع شد در آن ایام که عیسی از ناصره و دیوهای بسیاری بیرون کرده، نگذارد که دیوها حرف زند زیرا که او در ساعت آسمان را شکافته دید و روح را که مانند کبوتری بروی او نازل می‌شود. ۱۱ و آوازی از آسمان دررسید که «توپسر حبیب من هستی که از تو خوشنودم.» ۱۲ پس بی‌درنگ روح وی را به بیابان می‌برد. ۱۳ و مدت چهل روز در صحرا بود و شیطان او را تجربه می‌کرد و با وحوش بسر می‌برد و فرشتگان او را پرستاری می‌نمودند. ۱۴ و بعد از گرفتاری یحیی، عیسی به جلیل آمده، به بشارت ملکوت خدا موعظه کرده، ۱۵ می‌گفت: «وقت تمام شد و ملکوت خدا نزدیک است. پس تویه کنید و به انجیل ایمان زده، بدو گفت: «اگر بخواهی، می‌توانی مرا ظاهر سازی!» ۴۱ بیاورید.» ۱۶ و چون به کناره دریای جلیل می‌گشت، شمعون و برادرش اندریاس را دید که دامی دردریا می‌اندازند زیرا که صیاد بودند. ۱۷ عیسی ایشان را گفت: «از عقب من آید که شما را صیاد مردم گردانم.» ۱۸ بی‌تامل دامهای خود را گذارده، از بی‌و روانه شدند. ۱۹ و از آنجا قدری پیشتررفته، یعقوب بن زبیدی و برادرش یوحنا را دید که در کشتی دامهای خود را اصلاح می‌کنند. ۲۰ درحال ایشان را دعوت نمود. پس پدر خود زبیدی را با مزدوران در کشتی گذارده، از عقب وی روانه شدند. ۲۱ و چون وارد کفرناحوم شدند، بی‌تامل درروز سبت به کنیسه درآمد، به تعلیم دادن شروع کرد، ۲۲ به قسمی که از تعلیم وی حیران شدند، زیرا که ایشان را مقتدرانه تعلیم می‌داد نه مانند کاتبان. ۲۳ و در کنیسه ایشان شخصی بود که روح پلیدداشت. ناگاه صیحه زده، ۲۴ گفت: «ای عیسی ناصری ما را با تو چه کار است؟ آیا

۲ و بعد از چندی، باز وارد کفرناحوم شده، چون شهرت یافت که در خانه است، ۲ بی‌درنگ جمعی ازدحام نمودند و در کنیسه که بیرون در نیز گنجایش نداشت و برای ایشان کلام را

بیان می‌کرد. ۳ که ناگاه بعضی نزد وی آمده مفلوجی را به دست چهار نفر برداشته، آوردند. ۴ و چون به سبب جمعیت نتوانستند نزد او برسند، طاق جایی را که او بود باز کرده و شکافته، تختی را که چنان افتاد که روز سبتی از میان مزرعه‌ها می‌گذشت و شاگردانش مفلوج بر آن خوابیده بود، به زیر هشتند. ۵ عیسی چون ایمان ایشان را دید، مفلوج را گفت: «ای فرزند، گناهان تو آمرزیده شد.» ۶ لیکن بعضی از کاتبان که در آنجا نشسته بودند، در دل روا نیست؟» ۷ و بدیشان گفت: «مگر هرگز نخوانده اید که خود تفکر نمودند ۷ که «چرا این شخص چنین کفر می‌گوید؟ داود چه کرد چون او و رفقایش محتاج و گرسنه بودند؟ ۲۶ چگونه غیر از خدای واحد، کیست که بتواند گناهان را بیامرزد؟» ۸ در ایام ایبتار رئیس کهنه به خانه خدا درآمده، نان تقدمه را خورد ساعت عیسی در روح خود ادراک نموده که با خود چنین فکر که خوردن آن جز به کاهنان روا نیست و به رفقای خود نیز داد؟» می‌کنند، بدیشان گفت: «از بهره‌چ این خیالات را به‌خاطر خود ۲۷ و بدیشان گفت: «سبت بجهت انسان مقرر شد نه انسان راه می‌دهید؟ ۹ کدام سهل تر است؟ مفلوج را گفتن گناهان تو برای سبت. ۲۸ بنابراین پسر انسان مالک سبت نیز هست.»

۳ و باز به کنیسه درآمده، در آنجا مرد دست خشکی بود. ۲ تا بداند که پسر انسان را استطاعت آمرزیدن گناهان بر روی زمین هست... مفلوج را گفت: ۱۱ «تو را می‌گویم برخیز و بستر خود را برداشته، به خانه خود برو!» ۱۲ او برخاست و بی‌تامل بستر خود را برداشته، پیش روی همه روانه شد بطوری که همه حیران شده، خدا را تمجید نموده، گفتند: «مثل این امر هرگز ندیده بودیم!» ۱۳ و باز به کناره دریا رفت و تمام آن گروه نزد او آمدند و ایشان را تعلیم می‌داد. ۱۴ و هنگامی که می‌رفت لاوی این حلفی را بر باجگاه نشسته دید. بدو گفت: «از عقب من بیا!» پس برخاسته، در عقب وی شتافت. ۱۵ و وقتی که او در خانه وی نشسته بود، بسیاری از باجگیران و گناهکاران با عیسی و شاگردانش نشستند زیرا بسیار بودند و پیروی او می‌کردند. ۱۶ چون کاتبان و فریسیان او را دیدند که با باجگیران و گناهکاران می‌خورد، به شاگردان او گفتند: «چرا با باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می‌نمایند؟» ۱۷ عیسی چون این را شنید، بدیشان گفت: «تندرستان احتیاج به طبیب ندارند بلکه مریضان. و من نیامدم تا عادلان را بلکه تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم.» ۱۸ و شاگردان یحیی و فریسیان روزه می‌داشتند. پس آمده، بدو گفتند: «چون است که شاگردان یحیی و فریسیان روزه می‌دارند و شاگردان تو روزه نمی‌دارند؟» ۱۹ عیسی بدیشان گفت: «آیا ممکن است پسران خانه عروسی مادامی که داماد با ایشان است روزه بدارند؟ زمانی که داماد را با خود دارند، نمی‌توانند روزه‌دارند. ۲۰ لیکن ایامی می‌آید که داماد از ایشان گرفته شود. در آن ایام روزه خواهند داشت. ۲۱ و هیچ‌کس بر جامه کهنه، پاره‌ای از پارچه نو وصله نمی‌کند، والا آن وصله نو از آن کهنه جدامی گردد و دریدگی بدتر می‌شود. ۲۲ و کسی شراب نو را در مشکهای کهنه نمی

برتولما و متی و توما و یعقوب بن حلفی و تدی وشمعون قانونی، حاصل پیدا نمود که روید و نمو کرد و بارآورد، بعضی سی و بعضی ۱۹ و یهودای اسخریوطی که او راتسلیم کرد. ۲۰ و چون به خانه شصت و بعضی صد. ۹ پس گفت: «هرکه گوش شنوا دارد، درآمدند، باز جمعی فراهم آمدند بطوری که ایشان فرصت نان بشنود!» ۱۰ و چون به خلوت شد، رفقای او با آن دوازده شرح خوردن هم نکردند. ۲۱ و خویشان او چون شنیدند، بیرون آمدند تا این مثل را از او پرسیدند. ۱۱ به ایشان گفت: «به شما دانستن او را بردارند زیرا گفتند بی خود شده است. ۲۲ و کاتبانی که از سر ملکوت خدا عطا شده، اما به آنانی که بیرونند، همه چیز به اورشلیم آمده بودند، گفتند که بعزوبل دارد و به یاری رئیس دیوها، مثلها می شود، ۱۲ تا نگران شده بنگرند و نبینند و شنوا شده بشنوند دیوها را اخراج می کند. ۲۳ پس ایشان را پیش طلبیده، مثلها زده، و نفهمند، مباد بازگشت کرده گناهان ایشان آرمزیده شود.» ۱۳ و بدیشان گفت: «چطور می تواند شیطان، شیطان را بیرون کند؟ ۲۴ بدیشان گفت: «آیا این مثل رانفهمیده اید؟ پس چگونه سایر مثلها و اگر مملکتی برخلاف خود منقسم شود، آن مملکت نتواند پایدار را خواهد فهمید؟ ۱۴ بزرگ کلام را می کارد. ۱۵ و اینانند به کناره بماند. ۲۵ و هرگاه خانه‌ای به ضد خویش منقسم شد، آن خانه راه، جایی که کلام کاشته می شود؛ و چون شنیدند فور شیطان نمی تواند استقامت داشته باشد. ۲۶ و اگر شیطان با نفس خود آمده کلام کاشته شده درقلوب ایشان را می راید. ۱۶ و ایض مقاومت نمایند و منقسم شود، او نمی تواند قائم ماند بلکه هلاک کاشته شده در سنگلاخ، کسانی می باشند که چون کلام را بشنوند، می گردد. ۲۷ و هیچ کس نمی تواند به خانه مردزورآور درآمده، در حال آن را به خوشی قبول کنند، ۱۷ و لکن ریشه‌ای در خود اسباب او را غارت نماید، جزآنکه اول آن زورآور را ببندد و بعد از آن خانه او را تاراج می کند. ۲۸ هرآینه به شما می گویم که همه کلام روی دهد در ساعت لغزش می خوردند. ۱۸ و کاشته شده در گناهان از بنی آدم آرمزیده می شود و هر قسم کفر که گفته باشند، ۲۹ لیکن هرکه به روح القدس کفر گوید، تا به ابد آرمزیده نشود بلکه مستحق عذاب جاودانی بود.» (aiōn g165, aiōnios) خفه می کند و بی ثمر می گردد. (aiōn g165) ۲۰ و کاشته شده (g166) ۳۰ زیرا که می گفتند روحی پلید دارد. ۳۱ پس برادران و درزمین نیکو آنانند که چون کلام را شنوند آن رامی پذیرند و ثمر مادر او آمدند و بیرون ایستاده، فرستادند تا او را طلب کنند. ۳۲ می آوردند، بعضی سی و بعضی شصت و بعضی صد.» ۲۱ پس آنگاه جماعت گرد او نشسته بودند و به وی گفتند: «اینک مادرت بدیشان گفت: «آیا چراغ را می آوردن تازیر پیمانهای یا تختی و نه و برادرانت بیرون تو را می طلبند.» ۳۳ در جواب ایشان گفت: بر چراغدان گذارند؟ ۲۲ زیرا که چیزی پنهان نیست که آشکارا «کیست مادر من و برادرانم کیانند؟» ۳۴ پس بر آنانی که گرد وی نشسته بودند، نظر افکنده، گفت: «اینانند مادر و برادرانم، ۳۵ زیرا گوش شنوا دارد بشنود.» ۲۴ و بدیشان گفت: «باحذر باشید هرکه اراده خدا را بهجا آرهمان برادر و خواهر و مادر من باشد.» که چه می شنوید، زیرا به هر میزانی که وزن کنید به شما پیموده شود، بلکه از برای شما که می شنوید افزون خواهد گشت. ۲۵ زیرا هرکه دارد بدو داده شود و از هرکه ندارد آنچه نیز دارد گرفته خواهد شد.» ۲۶ و گفت: «همچنین ملکوت خدا مانند کسی است که تخم بر زمین بیفشاند، ۲۷ و شب و روز بخوابد و برخیزد و تخم بروید و نمو کند. چگونه؟ او نداند. ۲۸ زیرا که زمین به ذات خود ثمر می آورد، اول علف، بعد خوشه، پس از آن دانه کامل در خوشه. ۲۹ و چون ثمر رسید، فور داس را بکار می برد زیرا که وقت حصاد رسیده است.» ۳۰ و گفت: «به چه چیز ملکوت خدا را تشبیه کنیم و برای آن چه مثل بزنیم؟ ۳۱ مثل دانه خردلی است که وقتی که آن را بر زمین کارند، کوچکترین تخمهای زمینی باشد. ۳۲ لیکن چون کاشته شد، می روید و بزرگتر از جمیع بقول می گردد و شاخه های بزرگ می آورد، چنانکه مرغان هوا زیر سایه اش

می‌تواند آشیانه گیرند.» ۳۳ و به مظلها بسیار مانند اینها بقدری نزد عیسی رسیده، آن دیوانه را که لجنون داشته بود دیدند که که استطاعت شنیدن داشتند، کلام را بدیشان بیان می‌فرمود، ۳۴ و نشسته و لباس پوشیده و عاقل گشته است، برسدند. ۱۶ و آنانی بدون مثل بدیشان سخن نگفت. لیکن در خلوت، تمام معانی را که دیده بودند، سرگذشت دیوانه و گرازان را بدیشان بازگفتند. ۱۷ برای شاگردان خود شرح می‌نمود. ۳۵ و در همان روز وقت شام، پس شروع به التماس نمودند که از حدود ایشان روانه شود. ۱۸ و بدیشان گفت: «به کناره دیگر عبور کنیم.» ۳۶ پس چون آن چون به کشتی سوار شد، آنکه دیوانه بود از وی استدعا نمود که با گروه رارخصت دادند، او را همانطوری که در کشتی بود برداشتند و وی باشد. ۱۹ اما عیسی وی را اجازت نداد بلکه بدو گفت: «به چند زورق دیگر نیز همراه او بود. ۳۷ که ناگاه طوفانی عظیم از خانه نزدخویشان خود برو و ایشان را خبر ده از آنچه خداوند با تو باد پدید آمد و امواج بر کشتی می‌خورد بقسمی که برمی‌گشت. کرده است و چگونه به تو رحم نموده است.» ۲۰ پس روانه ۳۸ و او در موخر کشتی بر بالشی خفته بود. پس او را بیدار کرده شده، در دیکاپولس به آنچه عیسی با وی کرده، موعظه کردن گفتند: «ای استاد، آیا تو را باکی نیست که هلاک شویم؟» ۳۹ آغاز نمود که همه مردم متعجب شدند. ۲۱ و چون عیسی باز به در ساعت او برخاسته، باد را نهیب داد و به دریا گفت: «ساکن آنطرف، در کشتی عبور نمود، مردم بسیار بر وی جمع گشتند شو و خاموش باش!» که باد ساکن شده، آرامی کامل پدید آمد. و برکناره دریا بود. ۲۲ که ناگاه یکی از روسای کنیسه، یایرس ۴۰ و ایشان را گفت: «از بهره‌چین چنین ترسانید و چون است که نام آمد و چون او را بدید بر پایهایش افتاده، ۲۳ بدو التماس ایمان ندارید؟» ۴۱ پس بی‌نهایت ترسان شده، به یکدیگر گفتند: «بسیار نموده، گفت: «نفس دخترک من به آخر رسیده. بیا و بر او دست گذار تا شفا یافته، زیست کند.» ۲۴ پس با او روانه

شده، خلق بسیاری نیز از پی او افتاده، بر وی ازدحام می‌نمودند. ۵ پس به آن کناره دریا تا به سرزمین جدریان آمدند. ۲ و چون از کشتی بیرون آمد، فی الفور شخصی که روحی پلید داشت از قبور بیرون شده، بدو برخورد. ۳ که در قبور ساکن می‌بود و هیچ‌کس به زنجیرها هم نمی‌توانست او را بند نماید، ۴ زیرا که بارها او را به کندها و زنجیرها بسته بودند و زنجیرها را گسیخته و کندها را شکسته بود و احدی نمی‌توانست او را رام نماید، ۵ و پیوسته شب و روز در کوهها و قبرها فریاد می‌زد و خود را به سنگها مجروح می‌ساخت. ۶ چون عیسی را از دور دید، دوان دوان آمده، او را سجده کرد، ۷ و به آواز بلند صیحه زده، گفت: «ای عیسی، پسر خدای تعالی، مرا با تو چه کار است؟ تو را به خدا قسم می‌دهم که مرا معذب نسازی.» ۸ زیرا بدو گفته بود: «ای روح پلید از این شخص بیرون بیا!» ۹ پس از او پرسید: «اسم تو چیست؟» «به وی گفت: «نام من لجنون است زیرا که بسیارم.» ۱۰ پس بدو التماس بسیار نمود که ایشان را از آن سرزمین بیرون نکنند. ۱۱ و در حوالی آن کوهها، گله گراز بسیاری می‌چرید. ۱۲ و همه دیوها از وی خواهش نموده، گفتند: «ما را به گرازا بفرست تا در آنها داخل شویم.» ۱۳ فور عیسی ایشان را اجازت داد. پس آن ارواح خبیث بیرون شده، به گرازان داخل گشتند و آن گله از بلندی به دریا جست و قریب بدو هزار بودند که در آب خفه شدند. ۱۴ و خوک با نان فرار کرده، در شهر و مزرعه‌ها خبر می‌دادند و مردم بجهت دیدن آن ماجرا بیرون شتافتند. ۱۵ و چون

خانه رئیس کنیسه رسیدند، جمعی شوییده دید که گریه و نوحه است یا چون یکی از انبیا. ۱۶ اما هیروودیس چون شنید گفت: بسیار می نمودند. ۳۹ پس داخل شده، بدیشان گفت: «چرا غوغا» این همان یحیی است که من سرش را از تن جدا کردم که از وی گریه می کنید؟ دختر نمرده بلکه در خواب است.» ۴۰ ایشان بر مردگان برخاسته است.» ۱۷ زیرا که هیروودیس فرستاده، یحیی را وی سخریه کردند لیکن او همه را بیرون کرده، پدر و مادردختر را گرفتار نموده، او رادر زندان بست بخاطر هیروودیا، زن برادر او با رفیقان خویش برداشته، به جایی که دختر خوابیده بود، داخل فیلیپس که او را در نکاح خویش آورده بود. ۱۸ از آن جهت که شد. ۴۱ پس دست دختر را گرفته، به وی گفت: «طلیثا قومی.» یحیی به هیروودیس گفته بود: «نگاه داشتن زن برادرت بر تو روا که معنی آن این است: «ای دختر، تو را می گویم برخیز.» ۴۲ در نیست.» ۱۹ پس هیروودیا از او کینه داشته، می خواست او را ساعت دختر برخاسته، خرامید زیرا که دوازده ساله بود. ایشان به قتل رساند اما نمی توانست، ۲۰ زیرا که هیروودیس از یحیی بینهایت متعجب شدند. ۴۳ پس ایشان را به تاکید بسیار فرمود: «کسی از این امر مطلع نشود.» و گفت تا خوراکی بدو دهند. می نمود و هرگاه از اومی شنید بسیار به عمل می آورد و به خوشی سخن او را اصفا می نمود. ۲۱ اما چون هنگام فرصت رسید که هیروودیس در روز میلاد خودامرای خود و سرتیبان و روسای جلیل را ضیافت نمود؛ ۲۲ و دختر هیروودیا به مجلس درآمده، رقص کرد و هیروودیس و اهل مجلس را شادان نمود. پادشاه بدان دختر گفت: «آنچه خواهی ازمن بطلب تا به تو دهم.» ۲۳ و از برای او قسم خورد که آنچه از من خواهی حتی نصف ملک مراهرآینه به تو عطا کنم.» ۲۴ او بیرون رفته، به مادر خود گفت: «چه بطلبم؟» گفت: «سر یحیی تعمیمدهنده را.» ۲۵ در ساعت به حضور پادشاه درآمده، خواهش نموده، گفت: «می خواهم که الان سر یحیی تعمیمدهنده را در طبقی به من عنایت فرمایی.» ۲۶ پادشاه به شدت محزون گشت، لیکن بجهت پاس قسم و خاطر اهل مجلس نخواست او را محروم نماید. ۲۷ بی درنگ پادشاه جلادی فرستاده، فرمود تا سرش را بیاورد. ۲۸ و او به زندان رفته سر او را از تن جدا ساخته و بر طبقی آورده، بدان دختر داد و دختر آن را به مادر خود سپرد. ۲۹ چون شاگردانش شنیدند، آمدند و بدن او را برداشته، دفن کردند. ۳۰ و رسولان نزد عیسی جمع شده، از آنچه کرده و تعلیم داده بودند او را خبر دادند. ۳۱ بدیشان گفت شما به خلوت، به جای ویران بیابید و اندکی استراحت نمایید زیرا آمد و رفت چنان بود که فرصت نان خوردن نیز نکردند. ۳۲ پس به تنهایی در کشتی به موضعی ویران رفتند. ۳۳ و مردم ایشان را روانه دیده، بسیاری او را شناختند و از جمیع شهرها بر خشکی بدان سوشافتند و از ایشان سبقت جست، نزد وی جمع شدند. ۳۴ عیسی بیرون آمده، گروهی بسیار دیده، بر ایشان ترحم فرمود زیرا که چون گوسفندان بی شبان بودند و بسیار به ایشان تعلیم دادن گرفت. ۳۵ و چون بیشتری از روز سپری گشت، شاگردانش نزد وی آمده، گفتند: «این مکان ویرانه است و وقت منقضی شده. ۱۵ اما بعضی گفتند که الیاس است و بعضی گفتند که نبی ای ۳۶ اینها را رخصت ده تا به اراضی و دهات این نواحی رفته، نان

بجهت خود بخزند که هیچ خوراکی ندارند.» ۳۷ در جواب ایشان نشویند غذا نمی خوردند، ۴ و چون از بازارها آیند تا نشویند چیزی گفت: «شما ایشان را غذا دهید!» وی را گفتند: «مگر رفته، نمی خوردند و بسیار رسوم دیگر هست که نگاه می دارند چون دویست دینار نان بخریم تا اینها را طعام دهیم!» ۳۸ بدیشان شستن پیاله‌ها و آفتابه‌ها و ظروف مس و کرسیها. ۵ پس فریسیان گفت: «چند نان دارید؟ رفته، تحقیق کنید.» پس دریافت کرده، و کاتبان از او پرسیدند: «چون است که شاگردان تو به تقلیدمشایخ گفتند: «پنج نان و دو ماهی.» ۳۹ آنگاه ایشان رافرمود که «همه سلوک نمی نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان می خوردند؟» ۶ را دسته دسته بر سبزه بنشانید.» ۴۰ پس صف صف، صد صد و در جواب ایشان گفت: «نیکو اخبار نموداشعیا درباره شمالی پنجاه پنجاه نشستند. ۴۱ و آن پنج نان و دو ماهی را گرفته، به ریاکاران، چنانکه مکتوب است: این قوم به لبهای خود مرا حرمت سوی آسمان نگرسته، برکت داد و نان را پاره نموده، به شاگردان می دارند لیکن دلشان از من دور است. ۷ پس مرا عبث عبادت خود بسپرد تا پیش آنها بگذراند و آن دو ماهی را بر همه آنها تقسیم می نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فریض تعلیم می دهند، ۸ نمود. ۴۲ پس جمیع خورده، سیر شدند. ۴۳ و از خرده های نان و زیرا حکم خدا را ترک کرده، تقلید انسان را نگاه می دارند، چون ماهی، دوازده سبد پر کرده، برداشتند. ۴۴ و خوردگان نان، فریب شستن آفتابه‌ها و پیاله‌ها و چنین رسوم دیگر بسیار بعمل می آید.» به پنج هزار مرد بودند. ۴۵ فی الفور شاگردان خود را الحاح فرمود ۹ پس بدیشان گفت که «حکم خدا را نیکو باطل ساخته‌اید تا که به کشتی سوار شده، پیش از او به بیت صیدا عبورکنند تا خود تقلید خود را محکم بدارند. ۱۰ از اینجهت که موسی گفت پدر آن جماعت را مرخص فرماید. ۴۶ و چون ایشان را مرخص نمود، و مادر خود را حرمت دار و هرکه پدر یا مادر را دشنام دهد، البته بجهت عبادت به فراز کوهی برآمد. ۴۷ و چون شام شد، کشتی هلاک گردد. ۱۱ لیکن شما می گوید که هرگاه شخصی به پدر در میان دریا رسید و او تنها بر خشکی بود. ۴۸ و ایشان را در راندن یا مادر خود گوید: «آنچه از من نفع یابی قربان یعنی هدیه برای کشتی خسته دید زیرا که بادمخالف بر ایشان می‌وزید. پس نزدیک خداست» ۱۲ و بعد از این او را اجازت نمی دهید که پدر یا پاس چهارم از شب بر دریا خرامان شده، به نزد ایشان آمد و مادر خود را هیچ خدمت کند. ۱۳ پس کلام خدا را به تقلیدی که خواست از ایشان بگذرد. ۴۹ اما چون او را بر دریا خرامان دیدند، خود جاری ساخته‌اید، باطل می‌سازید و کارهای مثل این بسیار تصور نمودند که این خیالی است. پس فریاد برآوردند، ۵۰ زیرا که به‌جامی آوری.» ۱۴ پس آن جماعت را پیش خوانده، بدیشان همه او را دیده، مضطرب شدند. پس بی‌درنگ بدیشان خطاب گفت: «همه شما به من گوش دهید و فهم کنید. ۱۵ هیچ چیز کرده، گفت: «خاطر جمع دارید! من هستم، ترسان مباشید!» نیست که از بیرون آدم داخل او گشته، بتواند او را نجس سازد ۵۱ و تا نزد ایشان به کشتی سوار شد، باد ساکن گردید چنانکه بلکه آنچه از درونش صادر شود آن است که آدم را ناپاک می‌سازد. بینهایت درخود متحیر و متعجب شدند، ۵۲ زیرا که معجزه نان را ۱۶ هرکه گوش شنوا دارد بشنود.» ۱۷ و چون از نزد جماعت به درک نکرده بودند زیرا دل ایشان سخت بود. ۵۳ پس از دریا خانه درآمد، شاگردانش معنی مثل را از او پرسیدند. ۱۸ بدیشان گذشته، به‌سرزمین جنسارت آمده، لنگر انداختند. ۵۴ و چون از گفت: «مگر شما نیز همچین بی‌فهم هستید و نمی دانید که آنچه کشتی بیرون شدند، مردم در حال او را شناختند، ۵۵ و در همه از بیرون داخل آدم می‌شود، نمی تواند او را ناپاک سازد، ۱۹ زیرا آن نواحی بشتاب می‌گشتند و بیماران را بر تخت‌نهاد، هر جا که داخل دلش نمی‌شود بلکه به شکم می‌رود و خارج می‌شود که می‌شنیدند که او در آنجا است، می‌آوردند. ۵۶ و هر جایی به مزبله‌ای که این همه خوراک را پاک می‌کند.» ۲۰ وگفت: که به دهات یا شهرها یا اراضی می‌رفت، مریضان را بر راهها «آنچه از آدم بیرون آید، آن است که انسان را ناپاک می‌سازد، ۲۱ می‌گذارند و از او خواهش می‌نمودند که محض دامن ردای او را زیرا که از درون دل انسان صادر می‌شود، خیالات بد و زنا و فسق و قتل و دزدی ۲۲ و طمع و خبثت و مکر و شهوت‌پرستی و لمس کنند و هرکه آن را لمس می‌کرد شفای یافت.

۷ و فریسیان و بعضی کاتبان از اورشلیم آمده، نزد او جمع شدند. ۲ چون بعضی از شاگردان او را دیدند که با دستهای ناپاک یعنی ناشسته نان می‌خوردند، ملامت نمودند، ۳ زیرا که فریسیان و همه یهود تمسک به تقلید مشایخ نموده، تا دستها را بدقت که زنی که دخترک وی روح پلیدداشت، چون خبر او را بشنید،

فور آمده برپایه‌های او افتاد. ۲۶ و او زن یونانی از اهل فینقیهه صوریه «از برای چه این فرقه آیینی می‌خواهند؟ هرآینه به شما می‌گویم آیینی بود. پس از وی استدعا نمود که دیو را ازدخترش بیرون کند. ۲۷ بدین فرقه عطا نخواهد شد.» ۱۳ پس ایشان را گذارد و باز به عیسی وی را گفت: «بگذار اول فرزندان سیر شوند زیرا نان فرزندان کشتی سوارشده، به کناره دیگر عبور نمود. ۱۴ و فراموش کردند را گرفتن و پیش سگان انداختن نیکو نیست.» ۲۸ آن زن در جواب که نان بردارند و با خود در کشتی جز یک نان نداشتند. ۱۵ آنگاه وی گفت: «بلی خداوندا، زیرا سگان نیز پس خرده‌های فرزندان را ایشان را قدغن فرمود که «باخبر باشید و از خمیر مایه فریسیان و از زیر سفرو می‌خورند.» ۲۹ وی را گفت؛ «بجهت این سخن برو خمیرمایه هیرودیس احتیاط کنید!» ۱۶ ایشان با خوداندیشیده، که دیو از دخترت بیرون شد.» ۳۰ پس چون به خانه خود رفت، گفتند: «از آن است که نان نداریم.» ۱۷ عیسی فهم کرده، دیو را بیرون شده و دختر را بریستر خوابیده یافت. ۳۱ و باز از بدیشان گفت: «چرا فکرمی کنید از آنچه که نان ندارید؟ آیا نواحی صور روانه شده، از راه صیدون در میان حدود دیکاپولس به هنوزنفهمیده و درک نکرده‌اید و تا حال دل شما سخت است؟ دریای جلیل آمد. ۳۲ آنگاه کری را که لکت زبان داشت نزد وی ۱۸ آیا چشم داشته نمی‌بینید و گوش داشته نمی‌شوید و به یاد آورده، التماس کردند که دست بر او گذارد. ۳۳ پس او را از ۱۹ وقتی که پنج نان را برای پنج هزار نفر پاره کردم، میان جماعت به خلوت برده، انگشتان خود را در گوشهای او چند سبدر از پاره‌ها برداشتید؟» بدو گفتند: «دوازده.» ۲۰ «و گذاشت و آب دهان انداخته، زبانش را لمس نمود؛ و به سوی وقتی که هفت نان را بجهت چهار هزار کس؛ پس زنبیل پر از آسمان نگریسته، آهی کشید و بدو گفت: «افتح!» یعنی باز شو ریزه‌ها برداشتید؟» گفتندش: «هفت.» ۲۱ پس بدیشان گفت: ۳۵ در ساعت گوشهای او گشاده و عقده زبانش حل شده، به «چرا نمی‌فهمید؟» ۲۲ چون به بیت صیدا آمد، شخصی کور را درستی تکلم نمود. ۳۶ پس ایشان را قدغن فرمود که هیچ‌کس را نزد او آوردند و التماس نمودند که او را لمس نماید. ۲۳ پس خبرندهند؛ لیکن چندانکه بیشتر ایشان را قدغن نمود، زیادتو را دست آن کور را گرفته، او را از قریه بیرون برد و آب دهان بر شهرت دادند. ۳۷ و بینهایت متحیر گشته می‌گفتند: «همه کارها چشمان او افکنده، و دست بر او گذارده از او پرسید که «چیزی را نیکوکرده است؛ کران را شنوا و گنگان را گویامی گرداند!» می‌بینی؟» ۲۴ او بالا نگریسته، گفت: «مردمان را خرامان، چون درختها می‌بینم.» ۲۵ پس بار دیگر دستهای خود را بر چشمان او گذارده، او را فرمود تا بالانگریست و صحیح گشته، همه چیز را به خوبی دید. ۲۶ پس او را به خانه‌اش فرستاده، گفت: «داخل ده مشو و هیچ‌کس را در آن جا خبر مده.» ۲۷ و عیسی با شاگردان خود به دهات قیصریه فیلیس رفت. و در راه از شاگردانش پرسیده، برگردانم، هرآینه در راه ضعف کنند، زیرا که بعضی از ایشان از راه دور آمده‌اند.» ۴ شاگردانش وی را جواب دادند: «از کجا کسی می‌تواند اینها را در این صحرا از نان سیر گرداند؟» ۵ از ایشان پرسید: «چند نان دارید؟» گفتند: «هفت.» ۶ پس جماعت را فرمود تا بر زمین بنشینند؛ و آن هفت نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به شاگردان خود داد تا پیش مردم گذارند. پس نزد آن گروه نهادند. ۷ و چند ماهی کوچک نیز داشتند. آنها را نیز برکت داده، فرمود تا پیش ایشان نهند. ۸ پس خورده، سیر شدند و هفت زنبیل پر از پاره‌های باقی‌مانده برداشتند. ۹ و عددخورندگان قریب به چهار هزار بود. پس ایشان رامرخص فرمود. ۱۰ و بی‌درنگ با شاگردان به کشتی سوار شده، به نواحی دلمانوته آمد. ۱۱ و فریسیان بیرون آمده، با وی به مباحثه شروع کردند. و از راه امتحان آیینی آسمانی از او خواستند. ۱۲ او از دل آهی کشیده، گفت:

۳۵ زیرا هرکه خواهد جان خود را نجات دهد، آن را هلاک سازد؛ «ای استاد، پسر خود رانزد تو آوردم که روحی گنگ دارد، و ۱۸ و هرکه جان خود را بجهت من وانجیل بر باد دهد آن را برهاند. هر جا که او را بگیرد می اندازدش، چنانچه کف برآورده، دندانهایم ۳۶ زیرا که شخص را چه سود دارد هر گاه تمام دنیا را ببرد و بهم می ساید و خشک می گردد. پس شاگردان تو را گفتم که او را نفس خود را ببازد؟ ۳۷ یا آنکه آدمی چه چیز را به عوض جان بیرون کند، نتوانستند.» ۱۹ و ایشان را جواب داده، گفت: خود بدهد؟ ۳۸ زیرا هرکه در این فرقه زناکار و خطاکار از من و «ای فرقه بی ایمان تا کی با شما باشم و تا چه خدمت محتمل شما سخنان من شرمنده شود، پسر انسان نیز وقتی که با فرشتگان شوم! او را نزد من آورید.» ۲۰ پس آن روز وی آوردند. چون او را مقدس در جلال پدر خویش آید، از او شرمنده خواهد گردید.»

۹ و بدیشان گفت: «هرآینه به شما می گویم بعضی از استادگان در اینجا می باشند که تاملکوت خدا را که به قوت می آید نینند، ذائقه موت را نخواهند چشید.» ۲ و بعد از شش روز، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشته، ایشان را تنها بر فراز کوهی به خلوت برد و هیاتش در نظر ایشان متغیر گشت. ۳ و لباس او درخشان و چون برف بغایت سفید گردید، چنانکه هیچ گازی بر روی زمین نمی تواند چنان سفید نماید. ۴ و لباس با موسی بر ایشان ظاهر شده، با عیسی گفتگو می کردند. ۵ پس پطرس ملتفت شده، به عیسی گفت: «ای استاد، بودن ما در اینجا نیکو است! پس سه سایبان می سازیم، یکی برای تو و دیگری برای موسی و سومی برای الیاس!» ۶ از آنرو که نمی دانست چه بگوید، چونکه هراسان بودند. ۷ ناگاه ابری بر ایشان سایه انداخت و آوازی از ابردر رسید که «این است پسر حبیب من، از او بشنوید.» ۸ در ساعت گرداگرد خود نگریده، جز عیسی تنها با خود هیچ کس را ندیدند. ۹ و چون از کوه به زیر می آمدند، ایشان را قاعدن فرمود که تا پسر انسان از مردگان برنخیزد، از آنچه دیده اند کسی را خبر ندهند. ۱۰ و این سخن را در خاطر خود نگاه داشته، از یکدیگر سوال می کردند که برخاستن از مردگان چه باشد. ۱۱ پس از او استفسار کرده، گفتند: «چرا کاتبان می گویند که الیاس باید اول بیاید؟» ۱۲ او در جواب ایشان گفت که «الیاس البته اول می آید و همه چیز را اصلاح می نماید و چگونگی درباره پسرانسان مکتوب است که می باید زحمت بسیار کشد و حقیر شمرده شود. ۱۳ لیکن به شمامی گویم که الیاس هم آمد و با وی آنچه خواستند کردند، چنانچه در حق وی نوشته شده است.» ۱۴ پس چون نزد شاگردان خود رسید، جمعی کثیر گرد ایشان دید و بعضی از کاتبان را که با ایشان مباحثه می کردند. ۱۵ در ساعت، تمامی خلق چون او را بدیدند در حیرت افتادند و دوان دوان آمده، او را سلام دادند. ۱۶ آنگاه از کاتبان پرسید که «با اینها چه مباحثه دارید؟» ۱۷ یکی از آن میان در جواب گفت:

نمی نمود؛ و چون متابعت نامنی کرد، او را ممانعت نمودیم.» گفت: «هرکه زن خود را طلاق دهد و دیگری را نکاح کند، ۳۹ عیسی گفت: «او را منع نکنید، زیرا هیچ کس نیست که برحق وی زنا کرده باشد. ۱۲ و اگر زن از شوهر خود جدا شود و معجزه‌ای به نام من بنماید و بتواند به زودی در حق من بد گوید. منکوحه دیگری گردد، مرتکب زنا شود.» ۱۳ و بچه های کوچک ۴۰ زیرا هرکه ضد ما نیست باماست. ۴۱ و هرکه شما را از این رو را نزد او آوردند تاییشان را لمس نماید؛ اما شاگردان آوردگان که از آن مسیح هستید، کاسه‌ای آب به اسم من بنوشاند، هرآینه رامنع کردند. ۱۴ چون عیسی این را بدید، خشم نموده، بدیشان به شما می گویم اجر خود را ضایع نخواهد کرد. ۴۲ و هرکه یکی از این کودکان را که به من ایمان آورد، لغزش دهد، او را بهتر است که سنگ آسیایی بر گردنش آویخته، در دریا افکنده شود. شما می گویم هرکه ملکوت خدا را مثل بچه کوچک قبول نکند، ۴۳ پس هرگاه دست تو را بلغزاند، آن را بیزیرا تو را بهتر است که شل داخل حیات شوی، ازاینکه با دو دست وارد جهنم گردی، در آتشی که خاموشی نپذیرد؛ (Geenna g1067) ۴۴ جایی که گرم ایشان نمیرد و آتش، خاموشی نپذیرد. ۴۵ و هرگاه پایت تو را بلغزاند، قطع کن زیرا تو را مفیدتر است که لنگ داخل حیات شوی از آنکه با دو پا به جهنم افکنده شوی، در آتشی که خاموشی نپذیرد؛ (Geenna g1067) ۴۶ آنجایی که گرم ایشان نمیرد و آتش، خاموش نشود. ۴۷ و هر گاه چشم تو تو را لغزش دهد، قلعه کن زیرا تو را بهتر است که با یک چشم داخل ملکوت خدا شوی، از آنکه با دو چشم در آتش جهنم انداخته شوی، (Geenna g1067) ۴۸ جایی که گرم ایشان نمیرد و آتش خاموشی نیاید. ۴۹ زیرا هرکس به آتش، نمکین خواهد شد و هر قربانی به نمک، نمکین می گردد. ۵۰ نمک نیکو است، لیکن هر گاه نمک فاسد گردد به چه چیز آن را اصلاح می کنید؟ پس در خود نمک بدارید و با یکدیگر صلح نمایند.»

۱۰ و از آنجا برخاسته، از آن طرف اردن به نواحی یهودیه آمد. و گروهی باز نزدی جمع شدند و او برحسب عادت خود، باز بدیشان تعلیم می داد. ۲ آنگاه فریسیان پیش آمده، از روی امتحان از او سوال نمودند که «آیا مرد را طلاق دادن زن خویش جایز است.» ۳ در جواب ایشان گفت: «موسی شما را چه فرموده است؟» ۴ گفتند: «موسی اجازت داد که طلاق نامه بنویسند و رهاکنند.» ۵ عیسی در جواب ایشان گفت: «به سبب سنگدلی شما این حکم را برای شما نوشت. ۶ لیکن از ابتدای خلقت، خدا ایشان را مرد و زن آفرید. ۷ از آن جهت باید مرد پدر و مادر خود را ترک کرده، با زن خویش پیبوند، ۸ و این دو یک تن خواهند بود چنانکه از آن پس دو نیستند بلکه یک جسد. ۹ پس آنچه خدا پیوست، انسان آن را جدا نکند.» ۱۰ و در خانه باز شاگردانش از این مقدمه ازوی سوال نمودند. ۱۱ بدیشان

۲۴ چون شاگردانش از سخنان او در حیرت افتادند، عیسی باز توجه نموده، بدیشان گفت: «ای فرزندان، چه دشوار است دخول آتانی که به مال و اموال توکل دارند در ملکوت خدا! ۲۵ سهل تر است که شتر به سوراخ سوزن درآید از اینکه شخص دولتمند به ملکوت خدا داخل شود!» ۲۶ ایشان بغایت متحیرگشته، با یکدیگر می گفتند: «پس که می توان نجات یابد؟» ۲۷ عیسی به ایشان نظر کرده، گفت: «نزد انسان محال است لیکن نزد خدا نیست زیرا که همه چیز نزد خدا ممکن است.» ۲۸ پطرس بدو گفتن گرفت که «اینک ما همه چیز را ترک کرده، تورا پیروی کرده ایم.» ۲۹ عیسی جواب فرمود: «هرآینه به شما می گویم کسی نیست که خانه یابرداران یا خواهران یا پدر یا مادر یا زن یا اولاد یا املاک را بجهت من و انجیل ترک کند، ۳۰ جزاینکه الحال در این زمان صد چندان یابد ازخانه‌ها و برادران و خواهران و مادران و فرزندان و املاک با زحمات، و در عالم آینده حیات جاودانی

را. (aiōn g165, aiōnios g166) اما بسا اولین که آخرین «چه می‌خواهی از بهر تو نمایم؟» کور بدوگفت: «یا سیدی آنکه می‌گردندو آخرین اولین.» ۳۲ و چون در راه به سوی اورشلیم بیبایی یابم.» ۵۲ عیسی بدوگفت: «برو که ایمانت تو را شفا داده می‌رفتند و عیسی در جلو ایشان می‌خرامید، در حیرت افتادند و است.» در ساعت بیبا گشته، از عقب عیسی در راه روانه شد.

چون از عقب او می‌رفتند، ترس بر ایشان مستولی شد. آنگاه آن دوازده را باز به کنارکشیده، شروع کرد به اطلاع دادن به ایشان از آنچه بر وی وارد می‌شد، ۳۳ که «اینک به اورشلیم می‌رویم و پسر انسان به دست روسای کهنه و کاتبان تسلیم شود و بر وی فتوای قتل دهند و او را به امتهای سپارند، ۳۴ و بر وی سخریه نموده، تازیانه‌اش زنند و آب دهان بر وی افکنند، او را خواهند کشت و روز سوم خواهد برخاست.» ۳۵ آنگاه یعقوب و یوحنا دو پسر زبدی نزدی آمده، گفتند: «ای استاد، می‌خواهیم آنچه از تو سوال کنیم برای ما بکنی.» ۳۶ ایشان را گفت: «چه می‌خواهید برای شما بکنم؟» ۳۷ گفتند: «به ما عطا فرما که یکی به طرف راست و دیگری برچپ تو در جلال تو بنشینیم.» ۳۸ عیسی ایشان را گفت: «نمی‌فهمید آنچه می‌خواهید. آیا می‌توانید آن پیاله‌ای را که من می‌نوشم، بنوشید و تعمیدی را که من می‌پذیرم، بپذیرید؟» ۳۹ وی را گفتند: «می‌توانیم.» عیسی بدیشان گفت: «پیاله‌ای را که من می‌نوشم خواهید آشامید و تعمیدی را که من می‌پذیرم خواهید پذیرفت. ۴۰ لیکن نشستن به دست راست و چپ من از آن من نیست که بدهم جز آنانی را که از بهر ایشان مهیا شده است.» ۴۱ و آن ده نفر چون شنیدند بر یعقوب و یوحنا خشم گرفتند. ۴۲ عیسی ایشان را خوانده، به ایشان گفت: «می‌دانید آنانی که حکام امتهای شمرده می‌شوند برایشان ریاست می‌کنند و بزرگانشان بر ایشان مسلطند. ۴۳ لیکن در میان شما چنین نخواهد بود، بلکه هرکه خواهد در میان شما بزرگ شود، خادم شما باشد. ۴۴ و هرکه خواهد مقدم بر شما شود، غلام همه باشد. ۴۵ زیرا که پسر انسان نیز نیامده تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری کند.» ۴۶ و وارد اریحا شدند. و وقتی که او با شاگردان خود و جمعی کثیر از اریحا بیرون می‌رفت، بارتیمانوس کور، پسر تیماوس بر کناره راه نشست، گدایی می‌کرد. ۴۷ چون شنید که عیسی ناصری است، فریاد کردن گرفت و گفت: «ای عیسی ابن داود بر من ترحم کن.» ۴۸ و چندان که بسیاری او را نهیب می‌دادند که خاموش شود، زیاده‌تر فریاد برمی‌آورد که پسر داود بر من ترحم فرما. ۴۹ پس عیسی ایستاده، فرمود تا او را بخوانند. آنگاه آن کور را خوانده، بدو گفتند: «خاطر جمع دار برخیز که تو را می‌خواند.» ۵۰ در ساعت ردای خود را دور انداخته، بر پا جست و نزد عیسی آمد. ۵۱ عیسی به وی التفات نموده، گفت:

۱۱ و چون نزدیک به اورشلیم به بیت‌فاجی و بیت عنیا بر کوه زیتون رسیدند، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۲ بدیشان گفت: «بدین قریه‌ای که پیش روی شما است بروید و چون وارد آن شدید، در ساعت کره الاغی را بسته خواهید یافت که تا به حال هیچ‌کس بر آن سوار نشده؛ آن را باز کرده، بیاورید. ۳ و هرگاه کسی به شما گوید چرا چنین می‌کنید، گویند خداوند بدین احتیاج دارد؛ بی‌تامل آن را به اینجا خواهد فرستاد.» ۴ پس رفته کره‌ای بیرون دروازه در شارع عام بسته یافتند و آن را باز می‌کردند، ۵ که بعضی از حاضرین بدیشان گفتند: «چه کار دارید که کره را باز می‌کنید؟» ۶ آن دو نفر چنانکه عیسی فرموده بود، بدیشان گفتند. پس ایشان را اجازت دادند. ۷ آنگاه کره را به نزد عیسی آورده، رخت خود را بر آن افکندند تا بر آن سوار شد. ۸ و بسیاری رختهای خود و بعضی شاخه‌ها از درختان بریده، بر راه گستراندند. ۹ و آنانی که پیش و پس می‌رفتند، فریادکنان می‌گفتند: «هوشیانا، مبارک باد کسی که به نام خداوند می‌آید. ۱۰ مبارک باد ملکوت پدر ما داود که می‌آید به اسم خداوند. هوشیانا در اعلی‌علین.» ۱۱ و عیسی وارد اورشلیم شده، به هیكل درآمد و به همه چیز ملاحظه نمود. چون وقت شام شد بآن دوازده به بیت عنیا رفت. ۱۲ بامدادان چون از بیت عنیا بیرون می‌آمدند، گرسنه شد. ۱۳ ناگاه درخت انجیری که برگ داشت از دور دیده، آمد تا شاید چیزی بر آن بیاید. اما چون نزد آن رسید، جز برگ بر آن هیچ نیافت زیرا که موسم انجیر نرسیده بود. ۱۴ پس عیسی توجه نموده، بدان فرمود: «از این پس تا به ابد، هیچ‌کس از تو میوه نخواهد خورد.» و شاگردانش شنیدند. (aiōn g165) ۱۵ پس وارد اورشلیم شدند. و چون عیسی داخل هیكل گشت، به بیرون کردن آنانی که در هیكل خرید و فروش می‌کردند شروع نمود و تخت های صرافان و کرسیهای کبوتروفرشان را واژگون ساخت، ۱۶ و نگذاشت که کسی با ظرفی از میان هیكل بگذرد، ۱۷ و تعلیم داده، گفت: «ایامکتوب نیست که خانه من خانه عبادت تمامی امتهای نامیده خواهد شد؛ اما شما آن را مغاره دزدان ساخته‌اید.» ۱۸ چون روسای کهنه و کاتبان این را بشنیدند، در صدد آن شدند که او را چطور هلاک سازند زیرا که از وی رسیدند چون که همه مردم از تعلیم وی متحیر می‌بودند. ۱۹ چون شام شد، از شهر

بیرون رفت. ۲۰ صبحگاهان، در اثنای راه، درخت انجیر را از تاملیرات از آن ما گردد. ۸ پس او را گرفته، مقتول ساختند و او را ریشه خشک یافتند. ۲۱ پطرس به خاطر آورده، وی را گفت: «ای بیرون از تاکستان افکندند. ۹ صاحب تاکستان چه خواهد استاد، اینک درخت انجیری که نفرینش کردی خشک شده!» ۲۲ کرد؟ او خواهد آمد و آن باغبان را هلاک ساخته، باغ را به دیگران عیسی در جواب ایشان گفت: «به خدا ایمان آورد، ۲۳ زیرا که خواهد سپرد. ۱۰ آیا این نوشته رانخوانده‌اید: سنگی که معمارانش هرآینه به شما می‌گویم هرکه بدین کوه گوید منتقل شده، به دریا رد کردند، همان سر زاویه گردید؟ ۱۱ این از جانب خداوند شد و افکنده شو و در دل خود شک نداشته باشد بلکه یقین دارد که در نظر ما عجیب است. ۱۲ آنگاه خواستند او را گرفتار سازند، آنچه گوید می‌شود، هرآینه هرآنچه گوید بدو عطا شود. ۲۴ بنابراین اما از خلق می‌ترسیدند، زیرا می‌دانستند که این مثل برای ایشان به شما می‌گویم آنچه در عبادت سوال می‌کنید، یقین بدانید که آورد. پس او را واگذارده، برفتند. ۱۳ و چند نفر از فریسیان و آن را یافته‌اید و به شماعطا خواهد شد. ۲۵ و وقتی که به دعا هیرودیان را نزدی فرستادند تا او را به سخنی به دام آورند. ۱۴ بایستید، هرگاه کسی به شما خطا کرده باشد، او را ببخشید ایشان آمده، بدو گفتند: «ای استاد، ما را یقین است که تو تاآنکه پدر شما نیز که در آسمان است، خطایای شما را معاف راستگو هستی و از کسی باک نداری، چون که به ظاهر مردم دارد. ۲۶ اما هرگاه شما نبخشید، پدر شما نیز که در آسمان است نمی‌نگری بلکه طریقی خدا را به راستی تعلیم می‌نمایی. جزیه دادن تقصیرهای شما را نخواهد بخشید.» ۲۷ و باز به اورشلیم آمدند. به قیصر جایز است یا نه؟ بدهیم یا ندهیم؟ ۱۵ اما اوریاکاری ایشان و هنگامی که او درهیکل می‌خرامید، روسای کهنه و کاتبان و را درک کرده، بدیشان گفت: «چرا ما امتحان می‌کنید؟ دیناری مشایخ نزد وی آمده، ۲۸ گفتندش: «به چه قدرت این کارها را نزد من آید تا آن را ببینم.» ۱۶ چون آن را حاضر کردند، بدیشان می‌کنی و کیست که این قدرت را به توداده است تا این اعمال را گفت: «این صورت و رقم از آن کیست؟» وی را گفتند: «از آن به‌جای؟» ۲۹ عیسی در جواب ایشان گفت: «من از شما نیز قیصر.» ۱۷ عیسی در جواب ایشان گفت: «آنچه از قیصر است، سخنی می‌پرسم، مرا جواب دهید تا من هم به شما گویم به چه به قیصر رد کنید و آنچه از خداست، به خدا.» و از او متعجب قدرت این کارها را می‌کنم. ۳۰ تعمید یحیی از آسمان بود یا از شدند. ۱۸ و صدوقیان که منکر هستند نزد وی آمده، از او سوال انسان؟ مرا جواب دهید. ۳۱ ایشان در دل‌های خود تفکر نموده، نمودند، گفتند: ۱۹ «ای استاد، موسی به ما نوشت که هرگاه برادر گفتند: «اگر گویم از آسمان بود، هرآینه گوید پس چرا بدوایمان کسی بمیرد و زنی بازگذاشته، اولادی نداشته باشد، برادرش زن او نیاوردید. ۳۲ و اگر گویم از انسان بود،» از خلق بیم داشتند از رابگرد تا از بهر برادر خود نسلی پیدا نماید. ۲۰ پس هفت برادر آنجا که همه یحیی را نبی‌ای برحق می‌دانستند. ۳۳ پس در جواب بودند که نخستین، زنی گرفته، بمرد اولادی نگذاشت. ۲۱ پس عیسی گفتند: «نمی‌دانیم.» عیسی بدیشان جواب داد: «من هم ثانی او را گرفته، هم بی‌اولاد فوت شد و همچنین سومی. ۲۲ تا شما را نمی‌گویم که به کدام قدرت این کارها را به‌جای می‌آورم.» آنکه آن هفت او را گرفتند و اولادی نگذاشتند و بعد ازهمه، زن فوت شد. ۲۳ پس در قیامت چون برخیزند، زن کدام یک از ایشان خواهد بود از آنجهت که هر هفت، او را به زنی گرفته بودند؟» ۲۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا گمراه نیستید از آنرو که کتب ویرجی بنا کرده، آن را به دهقانان سپرد و سفر کرد. ۲ و در موسم، نوکری نزد دهقانان فرستاد تا از میوه باغ از باغبانان بگیرد. ۳ اما ایشان او را گرفته، زدند و تهی دست روانه نمودند. ۴ باز نوکری دیگر نزد ایشان روانه نمود. او را نیز سنگسار کرده، سرو او را شکستند و بی‌حرمت کرده، برگردانیدندش. ۵ پس یک نفر دیگر فرستاده، او را نیز کشتند و بسادیگران را که بعضی را زدند و بعضی را به قتل رسانیدند. ۶ و بالاخره یک پسر حبیب خود را باقی داشت. او را نزد ایشان فرستاده، گفت: پسر ما حرمت خواهند داشت. ۷ لیکن دهقانان با خود گفتند: این وارث است؛ بیاید او را بکشیم

جواب داد که «اول همه احکام این است که بشنوی اسرائیل، از وی پرسیدند: ۴ «ما را خبر بده که این امور کی واقع می‌شود و خداوندخداى ما خداوند واحد است. ۳۰ و خداوندخداى خود را علامت نزدیک شدن این امر چیست؟» ۵ آنگاه عیسی در جواب به تمامی دل و تمامی جان و تمامی خاطر و تمامی قوت خود ایشان سخن آغاز کرد که «زنها کسی شما را گمراه نکند! ۶ محبت نما، که اول از احکام این است. ۳۱ و دوم مثل اول است زیرا که بسیاری به نام من آمده، خواهند گفت که من هستم که همسایه خود را چون نفس خود محبت نما. بزرگتر از این دو، و بسیاری را گمراه خواهند نمود. ۷ اما چون جنگها و اخبار حکمی نیست.» ۳۲ کاتب وی را گفت: «آفرین ای استاد، نیکو جنگها را بشنوید، مضطرب مشوید زیرا که وقوع این حوادث گفتی، زیرا خداواحد است و سواى او دیگری نیست، ۳۳ و او ضرورى است لیکن انتها هنوز نیست. ۸ زیرا که امتی بر امتی رابه تمامی دل و تمامی فهم و تمامی نفس و تمامی قوت محبت و مملکتی بر مملکتی خواهند برخاست و زلزله هادر جایها حادث نمودن و همسایه خود را مثل خود محبت نمودن، از همه قربانی خواهد شد و قحطی‌ها و اغتشاش‌ها پدید می‌آید؛ و اینها ابتدای های سوختنی وهادایا افضل است.» ۳۴ چون عیسی بدید که دردهای زه می‌باشد. ۹ «لیکن شما را برای خود احتیاط کنید زیرا عاقلانه جواب داد، به وی گفت: «از ملکوت خدا دور نیستی.» که شما را به شوراها خواهند سپرد و در کنایس تازه‌ها خواهند و بعد از آن، هیچ کس جرات نکرده که از او سوالی کند. ۳۵ و زد و شما را پیش حکام و پادشاهان بخاطر من حاضر خواهند هنگامی که عیسی در هیکل تعلیم می‌داد، متوجه شده، گفت: کردت برایشان شهادتی شود. ۱۰ و لازم است که انجیل اول «چگونه کاتبان می‌گویند که مسیح پسر داود است؟ ۳۶ و حال بر تمامی امتهای موعظه شود. ۱۱ و چون شما را گرفته، تسلیم آنکه خود داود در روح القدس می‌گوید که خداوند به خداوند کنند، میندیشید که چه بگویند و متفکر مباحثید بلکه آنچه در آن من گفت برطرف راست من بنشین تا دشمنان تو را پای اندازد تو ساعت به شما عطا شود، آن را گویند زیرا گوینده شما نیستید بلکه سازم؟ ۳۷ خود داود او را خداوند می‌خواند؛ پس چگونه او را پسر روح القدس است. ۱۲ آنگاه برادر، برادر را و پدر، فرزند را به می‌باشد؟» و عوام الناس کلام او را به خشنودی می‌شنیدند. ۳۸ هلاکت خواهند سپرد و فرزندان بروالدین خود برخاسته، ایشان را به پس در تعلیم خود گفت: «از کاتبان احتیاط کنید که خرامیدن در قتل خواهند رسانید. ۱۳ و تمام خلق بجهت اسم من شما رادشمن لباس دراز و تعظیم های در بازارها ۳۹ و کرسی های اول در کنایس خواهند داشت. اما هرکه تا به آخر صبر کند، همان نجات یابد. و جایهای صدر در ضیافت‌ها را دوست می‌دارند. ۴۰ اینان که ۱۴ «پس چون مکروه ویرانی را که به زبان دانیال نبی گفته شده خانه های بیوه‌زان را می‌بلند و نماز را به ریاطول می‌دهند، عقوبت است، در جایی که نمی‌باید برپا بینید - آنکه می‌خواند بفهمد - شدیدتر خواهند یافت.» ۴۱ و عیسی در مقابل بیت‌المال نشسته، آنگاه آنانی که در یهودیه می‌باشند، به کوهستان فرار کنند، ۱۵ و نظاره می‌کرد که مردم به چه وضع پول به بیت‌المال می‌اندازند؛ و هرکه بر بام باشد، به زیر نیاید و به خانه داخل نشود تا چیزی بسیاری از دولت‌مندان، بسیاری انداختند. ۴۲ آنگاه بیوه‌زنی فقیر از آن برد، ۱۶ و آنکه در مزرعه است، برنگردد تا رخت خود آمده، دوفلس که یک ربع باشد انداخت. ۴۳ پس شاگردان خود را را بردارد. ۱۷ اما وای بر آریستان و شیر دهندگان در آن ایام. پیش خوانده، به ایشان گفت: «هرآینه به شما می‌گویم این بیوه‌زن ۱۸ و دعا کنید که فرار شما در زمستان نشود، ۱۹ زیرا که در آن مسکین از همه آنانی که در خزانه انداختند، بیشتر داد. ۴۴ زیرا ایام، چنان مصیبتی خواهد شد که از ابتدای خلقتی که خدا که همه ایشان از زیادتی خود دادند، لیکن این زن از حاجتمندی آفرید تاکنون نشده و نخواهد شد. ۲۰ و اگر خداوند آن روزها را خود، آنچه داشت انداخت، یعنی تمام معیشت خود را.»

۱۳ و چون او از هیکل بیرون می‌رفت، یکی از شاگردانش بدو
گفت: «ای استاد ملاحظه فرما چه نوع سنگها و چه عمارت ها
است!» ۲ عیسی در جواب وی گفت: «آیا این عمارت های
عظیمه را می‌نگری؟ بدان که سنگی بر سنگی گذارده نخواهد
شد، مگر آنکه به زیرافکنده شود!» ۳ و چون او بر کوه زیتون،
مقابل هیکل نشسته بود، بطرس و یعقوب و یوحنا و اندریاس سر
خورشید تاریک گردد و ماه نور خود را بازگیرد، ۲۵ و ستارگان

از آسمان فرو ریزند و قوای افلاک متزلزل خواهد گشت. ۲۶ آنگاه نقدی بدو بدهند. و او در صدد فرصت موافق برای گرفتاری وی پسر انسان را ببیند که با قوت و جلال عظیم بر ابرها می آید. ۲۷ برآمد. ۱۲ و روز اول از عید فطیر که در آن فصیح راذیح می کردند، در آن وقت، فرشتگان خود را از جهات اربعه از انتهای زمین تا به شاگردانش به وی گفتند: «کجایم خواهی برویم تدارک ببینم تا اقصای فلک فراهم خواهد آورد. ۲۸ «الحال از درخت انجیر فصیح را بخوری؟» ۱۳ پس دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، مثلش را فراگیرید که چون شاخه اش نازک شده، برگ می آورد می بدیشان گفت: «به شهر بروید و شخصی با سبوی آب به شما داند که تابستان نزدیک است. ۲۹ همچنین شما نیز چون این خواهد برخورد. از عقب وی بروید، ۱۴ و به هرجایی که درآید چیزها را واقع ببیند، بدانید که نزدیک بلکه بر در است. ۳۰ هرآینه صاحب خانه را گوید: استاد می گوید مهمانخانه کجا است تافصح به شمامی گویم تا جمیع این حوادث واقع نشود، این فرقه نخواهند را با شاگردان خود آنجا صرف کنم؟ ۱۵ و ابوالاخانه بزرگ مفروش گذشت. ۳۱ آسمان و زمین زایل می شود، لیکن کلمات من هرگز و آماده به شما نشان می دهد. آنجا از بهر ما تدارک ببیند.» ۱۶ زایل نشود. ۳۲ ولی از آن روز و ساعت غیر از پدر هیچ کس اطلاع شاگردانش روانه شدند و به شهر رفته، چنانکه او فرموده بود، یافتند ندارد، نه فرشتگان در آسمان و نه پسر هم. ۳۳ «پس برحذر و و فصیح را آماده ساختند. ۱۷ شامگاهان با آن دوازده آمد. ۱۸ بیدار شده، دعا کنید زیرا نمی دانید که آن وقت کی می شود. ۳۴ و چون نشسته غذا می خوردند، عیسی گفت: «هرآینه به شما مثل کسی که عازم سفر شده، خانه خود را واگذارد و خادمان خود می گویم که، یکی از شما که با من غذایی خورد، مرا تسلیم را قدرت داده، هر یکی را به شغلی خاص مقرر نماید و دربان را خواهد کرد.» ۱۹ ایشان غمگین گشته، یک یک گفتن گرفتند امر فرماید که بیدار بماند. ۳۵ پس بیدار باشید زیرا نمی دانید که که آیا من آنم و دیگری که آیا من هستم. ۲۰ او در جواب ایشان در چه وقت صاحب خانه می آید، در شام یا نصف شب یا بانگ گفت: «یکی از دوازده که با من دست در قاف فرورود! ۲۱ خروس یا صبح. ۳۶ مبادا ناگهان آمده شما را خفته یابد. ۳۷ اما رحلت می کند. لیکن وای بر آن کسی که پسر انسان به واسطه او آنچه به شما می گویم، به همه می گویم: بیدار باشید!»

۱۴ و بعد از دو روز، عید فصیح و فطیر بود که روسای کهنه و کاتبان مترصد بودند که به چه حيله او را دستگیر کرده، به قتل رسانند. ۲ لیکن می گفتند: «نه در عید مبادا در قوم اغتشاشی پدید آید.» ۳ و هنگامی که او در بیت عنیا در خانه شمعون ابرص به غذا نشسته بود، زنی با شیشه ای از عطر گرانبها از سنبلی خالص آمده، شیشه را شکسته، بر سر وی ریخت. ۴ و بعضی در خود خشم نموده، گفتند: «چرا این عطر تلف شد؟ ۵ زیرا ممکن بود این عطر زیادت از سیصد دینار فروخته، به فقرا داده شود.» و آن زن را سرزنش نمودند. ۶ اما عیسی گفت: «او را واگذارید! از برای چه او را زحمت می دهید؟ زیرا که با من کاری نیکو کرده است، ۷ زیرا که فقرا را همیشه با خود دارید و هرگاه بخواهید می توانید با ایشان احسان کنید، لیکن مرا با خود دائم ندارید. ۸ آنچه در قوه او بود کرد، زیرا که جسد مرا بجهت دفن، پیش تدهین کرد. ۹ هرآینه به شما می گویم در هر جایی از تمام عالم که به این انجیل موعظه شود، آنچه این زن کرد نیز بجهت یادگاری وی مذکور خواهد شد.» ۱۰ پس یهودای اسخرویوطی که یکی از آن دوازده بود، به نزد روسای کهنه رفت تا او را بدیشان تسلیم کند. ۱۱ ایشان سخن او را شنیده، شاد شدند و بدو وعده دادند که

تسليم شود. او را بهتر می بود که تولد نیافتی.» ۲۲ و چون غذا می خوردند، عیسی نان را گرفته، برکت داد و پاره کرده، بدیشان داد و گفت: «بگیرید و بخورید که این جسد من است.» ۲۳ و پیاله ای گرفته، شکر نمود و به ایشان داد و همه از آن آشامیدند ۲۴ و بدیشان گفت: «این است خون من از عهد جدید که در راه بسیاری ریخته می شود. ۲۵ هرآینه به شما می گویم بعد از این از عصیر انگور نخورم تا آن روزی که در ملکوت خدا آن را تازه بنوشم. ۲۶ و بعد از خواندن تسبیح، به سوی کوه زیتون بیرون رفتند. ۲۷ عیسی ایشان را گفت: «همانا همه شما امشب در من لغزش خواهید، زیرا مکتوب است شبان را می ززم و گوسفندان پراکنده خواهند شد. ۲۸ اما بعد از برخاستنم، پیش از شما به جلیل خواهم رفت. ۲۹ پطرس به وی گفت: «هرگاه همه لغزش خورند، من هرگز نخورم.» ۳۰ عیسی وی را گفت: «هرآینه به تو می گویم که امروز در همین شب، قبل از آنکه خروس دومرتبه بانگ زند، تو سه مرتبه مرا انکار خواهی نمود.» ۳۱ لیکن او به تاکید زیادت می گفت: «هرگاه مردنم با تو لازم افتد، تو را هرگز انکار نکنم.» و دیگران نیز همچنان گفتند. ۳۲ و چون به موضعی که جتسیمانی نام داشت رسیدند، به شاگردان خود گفت: «در اینجا بنشینید تا دعا کنم.» ۳۳ و پطرس و یعقوب و یوحنا را همراه

برداشته، مضطرب و دل‌تنگ گردید ۳۴ و بدیشان گفت: «نفس می‌گفت: من این هیکل ساخته شده به‌دست را خراب می‌کنم و من از حزن، مشرف بر موت شد. اینجا بمانید و بیدار باشید.» در سه روز، دیگری راناساخته شده به‌دست، بنا می‌کنم.» ۵۹ و ۳۵ و قدری پیشتر رفته، به روی بر زمین افتاد و دعا کرد تا اگر در این هم باز شهادت‌های ایشان موافق نشد. ۶۰ پس رئیس ممکن باشد آن ساعت از او بگذرد. ۳۶ پس گفت: «یا ابا پدر، کهنه از آن میان برخاسته، از عیسی پرسیده، گفت: «هیچ جواب همه‌چیز نزد تو ممکن است. این پیاله را از من بگذران، لیکن نه نمی‌دهی؟ چه چیز است که اینها در حق تو شهادت می‌دهند؟» به خواهش من بلکه به اراده تو.» ۳۷ پس چون آمد، ایشان را در ۶۱ اما او ساکت مانده، هیچ جواب نداد. باز رئیس کهنه از او خواب دیده، پطرس را گفت: «ای شمعون، در خواب هستی؟ آیا سوال نموده، گفت: «آیا تو مسیح پسرخدا می‌تبارک هستی؟» نمی‌توانستی یک ساعت بیدار باشی؟ ۳۸ بیدار باشید و دعا کنید ۶۲ عیسی گفت: «من هستم؛ و پسر انسان را خواهید دید که تادر آزمایش نیفتید. روح البتہ راغب است لیکن جسم ناتوان.» برطرف راست قوت نشسته، در ابرهای آسمان می‌آید.» ۶۳ آنگاه ۳۹ و باز رفته، به همان کلام دعانمود. ۴۰ و نیز برگشته، ایشان را رئیس کهنه جامه خود را چاک زده، گفت: «دیگرچه حاجت به در خواب یافت زیرا که چشمان ایشان سنگین شده بود و ندانستند شاهدان داریم؟ ۶۴ کفر او را شنیدید! چه مصلحت می‌دانید؟» او را چه جواب دهند. ۴۱ و مرتبه سوم آمده، بدیشان گفت: پس همه بر او حکم کردند که مستوجب قتل است. ۶۵ و بعضی «مابقی را بخوابید و استراحت کنید. کافی است! ساعت رسیده شروع نمودند به آب دهان بروی انداختن و روی او را پوشانیده، او است. اینک پسر انسان به‌دست‌های گناهکاران تسلیم می‌شود. را می‌زدند و می‌گفتند نبوت کن. ملازمان او را می‌زدند. ۶۶ و در ۴۲ برخیزید برویم که اکنون تسلیم‌کننده من نزدیک شد.» ۴۳ در وقتی که پطرس در ایوان پایین بود، یکی از کنیزان رئیس کهنه آمد ساعت وقتی که او هنوز سخن می‌گفت، یهودا که یکی از آن ۶۷ و پطرس را چون دید که خود را گرم می‌کند، بر او نگرسته، دوازده بود، با گروهی بسیار باشمشیرها و چوبها از جانب روسای گفت: «تو نیز با عیسی ناصری می‌بودی؟ ۶۸ او انکار نموده، کهنه و کاتبان و مشایخ آمدند. ۴۴ و تسلیم‌کننده او بدیشان گفت: «نمی‌دانم و نمی‌فهمم که توجه می‌گویی!» و چون بیرون نشانی داده، گفته بود: «هرکه را ببوسم، همان است. او را بگیرد به دهلیز خانه رفت، ناگاه خروس بانگ زد. ۶۹ و بار دیگر آن و با حفظ تمام برید.» ۴۵ و در ساعت نزد وی شده، گفت: «یا کنیزک او را دیده، به حاضرین گفتن گرفت که «این شخص از آنها سیدی، یا سیدی.» و وی را بوسید. ۴۶ ناگاه دست‌های خود را بر است!» ۷۰ او باز انکار کرد. و بعد از زمانی حاضرین بار دیگر به وی انداخته، گرفتندش. ۴۷ و یکی از حاضرین شمشیر خود را پطرس گفتند: «در حقیقت تو از آنها می‌باشی زیرا که جلیلی نیز کشیده، بر یکی از غلامان رئیس کهنه زده، گوشش را برید. هستی و لهجه تو چنان است.» ۷۱ پس به لعن کردن و قسم ۴۸ عیسی روی بدیشان کرده، گفت: «گویا بر دزد با شمشیرها خوردن شروع نمود که «آن شخص را که می‌گویید نمی‌شناسم.» و چوبها بجهت گرفتن من بیرون آمدید! ۴۹ هر روز در نزد شما در ۷۲ ناگاه خروس مرتبه دیگر بانگ زد. پس پطرس را به‌خاطر آمد هیکل تعلیم می‌دام و مرا نگرفتید. لیکن لازم است که کتب آنچه عیسی بدو گفته بود که «قبل از آنکه خروس دومرتبه بانگ تمام گردد.» ۵۰ آنگاه همه او را واگذارده بگریختند. ۵۱ و یک زند، سه مرتبه مرا انکار خواهی نمود.» و چون این را به‌خاطر آورد، جوانی با چادری بر بدن برهنه خود پیچیده، از عقب او روانه شد. بگریست.

چون جوانان او را گرفتند، ۵۲ چادر را گذارده، برهنه از دست ایشان گریخت. ۵۳ و عیسی را نزد رئیس کهنه بردند و جمیع روسای کاهنان و مشایخ و کاتبان بر او جمع گردیدند. ۵۴ و پطرس از دور در عقب او می‌آمد تا به خانه رئیس کهنه درآمده، با ملازمان بنشست و نزدیک آتش خود را گرم می‌نمود. ۵۵ و روسای کهنه و جمیع اهل شورا در جستجوی شهادت بر عیسی بودند تا او را بکشند و هیچ نیافتند، ۵۶ زیرا که هرچند بسیاری بر وی شهادت دروغ می‌دادند، اما شهادت‌های ایشان موافق نشد. ۵۷ و بعضی برخاسته شهادت دروغ داده، گفتند: ۵۸ «ما شنیدیم که او

خواستند، بجهت ایشان آزاد می‌کرد. ۷ و برابانامی با شرکای فتنه رسید تا ساعت نهم تاریکی تمام زمین را فرو گرفت. ۳۴ و در او که در فتنه خونریزی کرده بودند، در حبس بود. ۸ آنگاه مردم ساعت نهم، عیسی به آواز بلند ندا کرده، گفت: «ایلوئی ایلوئی، صدازده، شروع کردند بهخواستن که برحسب عادت با ایشان «لما سبقتنی؟» یعنی «الهی چرا مراوگذاردی؟» ۳۵ و بعضی عمل نمایند. ۹ پیلطس درجواب ایشان گفت: «آیا می‌خواهید از حاضرین چون شنیدند گفتند: «الیاس را می‌خواند.» ۳۶ پس پادشاه یهود را برای شما آزاد کنیم؟» ۱۰ زیرا یافته بود که روسای شخصی دویده، اسفنجی را از سرکه پر کرد و برسر نی نهاده، کهنه او را از راه حسد تسلیم کرده بودند. ۱۱ اما روسای کهنه بدو نوشتند و گفت: «بگذارید ببینیم مگر الیاس بیاید تا او را مردم را تحریض کرده بودند که بلکه برابا را برای ایشان رها کند. پایین آورد.» ۳۷ پس عیسی آوازی بلند برآورد، جان بداد. ۳۸ ۱۲ پیلطس باز ایشان را در جواب گفت: «پس چه می‌خواهید آنگاه پرده هیكل از سر تا پا دوپاره شد. ۳۹ و چون یوزباشی بکنم با آن کس که پادشاه یهودش می‌گویند؟» ۱۳ ایشان بار که مقابل وی ایستاده بود، دید که بدینطور صدا زده، روح را دیگر فریاد کردند که «او را مصلوب کن!» ۱۴ پیلطس بدیشان سپرد، گفت: «فی الواقع این مرد، پسر خدا بود.» ۴۰ و زنی چند گفت: «چرا؟ چه بدی کرده است؟» ایشان بیشتر فریاد برآوردند از دور نظر می‌کردند که ازآنجمله مریم مجدلیه بود و مریم مادر که «او را مصلوب کن.» ۱۵ پس پیلطس چون خواست که مردم یعقوب کوچک و مادر یوشا و سالومه، ۴۱ که هنگام بودن او راخشون گرداند، برابا را برای ایشان آزاد کرد و عیسی را تازبانه زده، در جلیل پیروی و خدمت او می‌کردند. و دیگر زنان بسیاری که تسلیم نمود تا مصلوب شود. ۱۶ آنگاه سپاهیان او را به‌سرای که به اورشلیم آمده بودند. ۴۲ و چون شام شد، از آن جهت روز دارالولایه است برده، تمام فوج را فراهم آوردند ۱۷ وجامه‌ای قرمز بر تهیه یعنی روز قبل از سبت بود، ۴۳ یوسف نامی ازاهل رامه که او پوشانیدند و تاجی از خاربافته، بر سرش گذاردند ۱۸ و او را مرد شریف از اعضای شورا و نیزمنتظر ملکوت خدا بود آمد و سلام کردن گرفتند که «سلام‌ای پادشاه یهود!» ۱۹ و نی بر سراو جرات کرده نزدپیلطس رفت و جسد عیسی را طلب نمود. ۴۴ زدند و آب دهان بر وی انداخته و زانو زده، بدو تعظیم می‌نمودند. پیلطس تعجب کرد که بدین زودی فوت شده باشد، پس یوزباشی ۲۰ و چون او را استهزا کرده بودند، لباس قرمز را از وی کنده جامه را طلبیده، از او پرسید که «آیاچندی گذشته وفات نموده است؟» خودش را پوشانیدند و او را بیرون بردند تا مصلوبش سازند. ۲۱ و ۴۵ چون از یوزباشی دریافت کرد، بدن را به یوسف ارزانی داشت. راهگذری را شمعون نام، از اهل قیروان که از بلوکات می‌آمد، و ۴۶ پس کتانی خریده، آن را از صلیب به زیر آورد و به آن کتان پدر اسکندر و رفس بود، مجبور ساختند که صلیب او را بردارد. کفن کرده، در قبری که ازسنگ تراشیده بود نهاد و سنگی بر سر ۲۲ پس اورا به موضعی که جلجتا نام داشت یعنی محل کاسه سر قیرغلتانید. ۴۷ و مریم مجدلیه و مریم مادر یوشادیدند که کجا بردند ۲۳ و شراب مخلوط به مر به وی دادند تا بنوشد لیکن قبول گذاشته شد.

۱۶ پس چون سبت گذشته بود، مریم مجدلیه و مریم مادر نکرد. ۲۴ و چون او را مصلوب کردند، لباس او را تقسیم نموده، قرعه برآن افکندند تا هر کس چه برد. ۲۵ و ساعت سوم بود که اورا مصلوب کردند. ۲۶ و تقصیر نامه وی این نوشته شد: «پادشاه یهود.» ۲۷ و با وی دو دزد را یکی از دست راست و دیگری از دست چپ مصلوب کردند. ۲۸ پس تمام گشت آن نوشته‌ای که می‌گوید: «ازخطاکاران محسوب گشت.» ۲۹ و راهگذاران او را دشنام داده و سر خود را جنبانیده، می‌گفتند: «هان ای کسی که هیكل را خراب می‌کنی و در سه روز آن را بنا می‌کنی، ۳۰ از صلیب به زیرآمده، خود را برهان!» ۳۱ و همچنین روسای کهنه و کاتبان استهزاکنان با یکدیگر می‌گفتند: «دیگران را نجات داد و نمی‌تواند خود را نجات دهد. ۳۲ مسیح، پادشاه اسرائیل، الان از صلیب نزول کند تا ببینیم و ایمان آوریم.» و آنانی که با وی مصلوب شدند او را دشنام می‌دادند. ۳۳ و چون ساعت ششم

پس بزودی بیرون شده از قبر گریختند زیرا لرزه و حیرت ایشان را فرو گرفته بود و به کسی هیچ نگفتند زیرا می‌ترسیدند. ۹ (note: **The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.**) و صبحگاهان، روز اول هفته چون برخاسته بود، نخستین به مریم مجدلیه که از او هفت دیویرون کرده بود ظاهر شد. ۱۰ و او رفته اصحاب او را که گریه و ماتم می‌کردند خبر داد. ۱۱ و ایشان چون شنیدند که زنده گشته و بدو ظاهر شده بود، باور نکردند. ۱۲ و بعد از آن به صورت دیگر به دو نفر از ایشان در هنگامی که به دهات می‌رفتند، هویدا گردید. ۱۳ ایشان رفته، دیگران را خبر دادند، لیکن ایشان را نیز تصدیق نمودند. ۱۴ و بعد از آن بدان یازده هنگامی که به غذانشسته بودند ظاهر شد و ایشان را به سبب بی‌ایمانی و سخت دلی ایشان توییح نمود زیرا به آنانی که او را برخاسته دیده بودند، تصدیق نمودند. ۱۵ پس بدیشان گفت: «در تمام عالم بروید و جمیع خلایق را به انجیل موعظه کنید. ۱۶ هرکه ایمان آورده، تعمید یابد نجات یابد و اما هرکه ایمان نیاورد بر او حکم خواهد شد. ۱۷ و این آیات همراه ایمانداران خواهد بود که به نام من دیوها را بیرون کنند و به زبانهای تازه حرف زنند. ۱۸ و مارها را بردارند و اگر زهر قاتلی بخورند ضرری بدیشان نرساند و هرگاه دستها بر مریضان گذارند شفا خواهند یافت.» ۱۹ و خداوند بعد از آنکه به ایشان سخن گفته بود، به سوی آسمان مرتفع شده، به دست راست خدا بنشست. ۲۰ و ایشان بیرون رفته، در هر جاموعظه می‌کردند و خداوند با ایشان کار می‌کرد و به آباتی که همراه ایشان می‌بود، کلام را ثابت می‌گردانید.

ایشان اشاره می‌کند و ساکت ماند. ۲۳ و چون ایام خدمت او به اتمام رسید، به خانه خود رفت. ۲۴ و بعد از آن روزها، زن ۱ از آنجهت که بسیاری دست خود را دراز کردند به سوی تالیف حکایت آن اموری که نزد ما به اتمام رسید، ۲ چنانچه گفت: ۲۵ «به اینطور خداوند به من عمل نمود در روزهایی که آنانی که از ابتدائیان و خادمان کلام بودند به ما رسانیدند، ۳ مرا منظور داشت، تا ننگ مرا از نظر مردم بردارد.» ۲۶ و در ماه من نیز مصلحت چنان دیدم که همه را من البدایه به تدقیق در پی رفته، به ترتیب به تو بنویسم ای تیوفلس عزیز، ۴ تا صحت آن کلامی که در آن تعلیم یافته‌ای دریابی. ۵ در ایام هیرویدیس پادشاه یهودیه، کاهنی زکریا نام از فرقه ایبا بود که زن او از دختران هارون بود و ایصایات نام داشت. ۶ و هر دو در حضور خدا صالح و توسست و تو در میان زنان مبارک هستی. ۷ چون او را دید، به جمیع احکام و فرایض خداوند، بی‌عیب سالک بودند. ۷ و از سخن او مضطرب شده، متفکر شد که این چه نوع تحیت ایشان را فرزندی نبود زیرا که ایصایات نازاد بود و هر دو دیرینه سال بودند. ۸ و واقع شد که چون به نوبت فرقه خود در حضور خدا کهنات می‌کرد، ۹ حسب عادت کهنات، نوبت او شد که به قدس خداوند درآمده، بخور بسوزاند. ۱۰ و در وقت بخور، تمام جماعت قوم بیرون عبادت می‌کردند. ۱۱ ناگاه فرشته خداوند به طرف راست مذهب بخور ایستاده، بر وی ظاهر گشت. ۱۲ چون زکریا او را دید، در حیرت افتاده، ترس بر او مستولی شد. ۱۳ فرشته بدو گفت: «ای زکریا ترسان مباش، زیرا که دعای تو مستجاب گردیده است و زوجه ات ایصایات برای تو پسری خواهد زاید او را یحیی خواهی نامید. ۱۴ و تو را خوشی و شادی رخ خواهد نمود و بسیاری از ولادت او مسرور خواهند شد. ۱۵ زیرا که در حضور خداوند بزرگ خواهد بود و شراب و مسکری نخواهد نوشید و از شکم مادر خود، پر از روح القدس خواهد بود. ۱۶ و بسیاری از بنی اسرائیل را، به سوی خداوند خدای ایشان خواهد برگردانید. ۱۷ و او به روح و قوت الیاس پیش روی وی خواهد خرامید، تا دلهای پدران را به طرف پسران و نافرمانان را به حکمت عادلان بگرداند تا قومی مستعد برای خدا مهیا سازد.» ۱۸ زکریا به فرشته سلام کرد. ۴۱ و چون ایصایات سلام مریم را شنید، بچه در گفت: «این را چگونه بدانم و حال آنکه من پیر هستم و زوجه‌ام دیرینه سال است؟» ۱۹ فرشته در جواب وی گفت: «من جبرائیل هستم که در حضور خدا می‌ایستم و فرستاده شدم تا به تو سخن گویم و از این امور تو را مژده دهم. ۲۰ و الحال تا این امور واقع خداوند من، به نزد من آید؟ ۴۴ زیرا اینک چون آواز سلام تو نگردد، گنگ شده یارای حرف زدن نخواهی داشت، زیرا سخن گوش زدن من، بچه از خوشی در رحم من به حرکت آمد. ۴۵ های مرا که در وقت خود به وقوع خواهد پیوست، باور نکردی.» و خوشحال او که ایمان آورد، زیرا که آنچه از جانب خداوند ۲۱ و جماعت منتظر زکریایی بودند و از طول توقف او در قدس به وی گفته شد، به انجام خواهد رسید.» ۴۶ پس مریم گفت: متعجب شدن. ۲۲ اما چون بیرون آمده نتوانست با ایشان حرف زند، پس فهمیدند که در قدس روایی دیده است، پس به سوی خدا بوجد آمد، ۴۸ زیرا برحقت کنیز خود نظر افکند. زیرا هان از

کنون تمامی طبقات مراخوشحال خواهند خواند، ۴۹ زیرا آن قادر، که به آن سپیده از عالم اعلی از ما تقد نمود، ۷۹ تا ساکنان در به من کارهای عظیم کرده و نام او قدوس است، ۵۰ ورحمت او نسلا بعد نسل است. بر آنانی که از او می ترسند. ۵۱ به هدایت نمایند.» ۸۰ پس طفل نمو کرده، در روح قوی می گشت. بازوی خود، قدرت را ظاهر فرمود و متکبران را به خیال دل ایشان و تا روز ظهور خود برای اسرائیل، دریبابان بسر می برد.

پراکنده ساخت. ۵۲ جباران را از تختها به زیر افکند. و فروتنان را سرفراز گردانید. ۵۳ گرسنگان را به چیزهای نیکو سیر فرمود و دولتمندان را تهیدست رد نمود. ۵۴ بنده خود اسرائیل را یاری کرد، به یادگاری رحمانیت خویش، ۵۵ چنانکه به اجداد ما گفته بود، به ابراهیم و به ذریت او تا ابد الا باد.» (aiōn g165) ۵۶ و مریم قریب به سه ماه نزد وی ماند. پس به خانه خود مراجعت کرد. ۵۷ اما چون ایصابات را وقت وضع حمل رسید، پسری بزاد. ۵۸ و همسایگان و خویشان او چون شنیدند که خداوند رحمت عظیمی بر وی کرده، با او شادی کردند. ۵۹ و واقع شد در روز هشتم چون برای ختنه طفل آمدند، که نام پدرش زکریا را بر او می نهادند. ۶۰ اما مادرش ملفت شده، گفت: «نی بلکه به یحیی نامیده می شود.» ۶۱ به وی گفتند: «از قبیله تو هیچ کس این اسم را ندارد.» ۶۲ پس به پدرش اشاره کردند که «او را چه نام خواهی نهاد؟» ۶۳ او تخته ای خواسته بنوشت که «نام او یحیی است» و همه متعجب شدند. ۶۴ در ساعت، دهان و زبان او باز گشته، به حمد خدا متکلم شد. ۶۵ پس بر تمامی همسایگان ایشان، خوف مستولی گشت و جمیع این وقایع در همه کوهستان یهودیه شهرت یافت. ۶۶ و هرکه شنید، در خاطر خود تفکر نموده، گفت: «این چه نوع طفل خواهد بود؟» و دست خداوند با وی می بود. ۶۷ و پدرش زکریا از روح القدس پر شده نبوت نموده، گفت: ۶۸ «خداوند خدای اسرائیل متبارک باد، زیرا از قوم خود تفقد نموده، برای ایشان فدایی قرار داد. ۶۹ و شاخ نجاتی برای ما برافراشت، در خانه بنده خود داد. ۷۰ چنانچه به زبان مقدسین گفت که از بدو عالم انبیای اومی بودند، (aiōn g165) ۷۱ رهایی از دشمنان ما و از دست آنانی که از ما نفرت دارند، ۷۲ تا رحمت را بر پدران ما به جا آرد و عهد مقدس خود را تذکر فرماید. ۷۳ سوگندی که برای پدر ما ابراهیم یاد کرد، ۷۴ که ما را فیض عطا فرماید، تا از دست دشمنان خود رهایی یافته، او را بی خوف عبادت کنیم. ۷۵ در حضور او به قدوسیت و عدالت، در تمامی روزهای عمر خود. ۷۶ و توای طفل نبی حضرت اعلی خوانده خواهی شد، زیرا پیش روی خداوند خواهی خرامید، تا طرق او را مهیاسازی، ۷۷ تا قوم او را معرفت نجات دهی، در آرزوش گناهان ایشان. ۷۸ به احشای رحمت خدای ما

تطهیر ایشان برحسب شریعت موسی رسید، او راه اورشلیم بردند تا به خداوند بگذرانند. ۲۳ چنانکه در شریعت خداوند مکتوب است که هر ذکوری که رحم را گشاید، مقدس خداوند خوانده شود. ۲۴ متحیرمی گشت. ۴۸ چون ایشان او را دیدند، مضطرب شدند. و تا قریانی گذرانند، چنانکه در شریعت خداوند مقرر است، یعنی پس مادرش به وی گفت: «ای فرزند چرا با ما چنین کردی؟ اینک جفت فاخته‌ای یا دو جوجه کبوتر. ۲۵ و اینک شخصی شمعون پدرت و من غمناک گشته تو را جستجو می‌کردیم.» ۴۹ او نام در اورشلیم بود که مرد صالح و متقی و منتظر تسلی اسرائیل بود و روح‌القدس بر وی بود. ۲۶ و از روح‌القدس بدو وحی رسیده بود که باید من در امور پدر خود باشم؟» ۵۰ ولی آن سخنی را که بدیشان گفت، نفهمیدند. ۵۱ پس با ایشان روانه شده، به ناصره به راهنمایی روح، به هیکل درآمد و چون والدینش آن طفل یعنی عیسی را آوردند تا رسوم شریعت را بجهت او بعمل آورند، ۲۸ او نگاه می‌داشت. ۵۲ و عیسی در حکمت و قامت و رضامندی نزد رادر آغوش خود کشیده و خدا را متبارک خوانده، گفت: ۲۹ خدا و مردم ترقی می‌کرد.

۳ و در سال پانزدهم از سلطنت طیبیاریوس قیصر، در وقتی که پنطیوس نیلاطس، والی یهودیه بود و هیرودیس، تیتراک جلیل و برادرش فیلیس تیتراک ایطوریه تراخونیتس و لیسانیوس تیتراک آبله نوری که کشف حجاب برای امت‌ها کند و قوم تو اسرائیل را جلال بود. ۳۳ و یوسف و مادرش از آنچه درباره او گفته شد، تعجب نمودند. ۳۴ پس شمعون ایشان را برکت داده، به مادرش مریم گفت: «اینک این طفل قرار داده شد، برای افتادن و برخاستن بسیاری از آل اسرائیل و برای آیینی که به خلاف آن خواهند گفت. ۳۵ و در قلب تو نیز شمشیری فرو خواهد رفت، تا افکار قلوب بسیاری مکشوف شود.» ۳۶ و زنی نبیه بود، حنا نام، دختر فنوئیل از سبط اشیر بسیار سالخورده، که از زمان بکارت هفت سال با شوهر بسر برده بود. ۳۷ و قریب به هشتاد و چهار سال بود که او بیوه گشته از هیکل جدا نمی‌شد، بلکه شبانه‌روز به روزه و مناجات در عبادت مشغول می‌بود. ۳۸ و در همان ساعت درآمد، خدا را شکر نمود و درباره او به همه منتظرین نجات در اورشلیم، تکلم نمود. ۳۹ و چون تمامی رسوم شریعت خداوند را به پایان برده بودند، به شهر خود ناصره جلیل مراجعت کردند. ۴۰ و طفل نمو کرده، به روح قوی می‌گشت و از حکمت پر شده، فیض خدا بروی می‌بود. ۴۱ و والدین او هر ساله بجهت عید فصح، به اورشلیم می‌رفتند. ۴۲ و چون دوازده ساله شد، موافق رسم عید، به اورشلیم آمدند. ۴۳ و چون روزها را تمام کرده مراجعت می‌نمودند، آن طفل یعنی عیسی، در اورشلیم توقف نمود و یوسف و مادرش نمی‌دانستند. ۴۴ بلکه چون گمان می‌بردند که او در قافله است، سفریکروزه کردند و او را در میان خویشان و آشنایان خود می‌جستند. ۴۵ و چون او را نیافتند، در طلب او به اورشلیم برگشتند. ۴۶ و بعد از سه روز، او را در هیکل یافتند که در میان

یحیی تفکر می نمودند که این مسیح است یا نه، ۱۶ یحیی به همه بدو نشان داد. ۶ و ابلیس بدو گفت: «جمع این قدرت و متوجه شده گفت: «من شما را به آب تعمید می دهم، لیکن حشمت آنها را به تو می دهم، زیرا که به من سپرده شده است و شخصی تواناتر از من می آید که لیاقت آن ندارم که بند نعلین او را به هرکه می خواهم می بخشم. ۷ پس اگر تو پیش من سجده کنی، باز کنم. او شما را به روح القدس و آتش تعمید خواهد داد. ۱۷ او همه از آن تو خواهد شد.» ۸ عیسی در جواب او گفت: «ای غریبال خود را به دست خود دارد و خرمن خویش را پاک کرده، گندم شیطان، مکتوب است، خداوند خدای خود را پرستش کن و غیره را در انبار خود ذخیره خواهد نمود و گاه را در آتشی که خاموشی او را عبادت منما. ۹ پس او را به اورشلیم برده، برکنگره هیکل قرار نمی پذیرد خواهد سوزانید.» ۱۸ و به نصایح بسیار دیگر، قوم را داد و بدو گفت: «اگر پسر خدا هستی، خود را از اینجا به زیر بشارت می داد. ۱۹ اما هیروдіس تیتراک چون به سبب هیروдіا، زن انداز. ۱۰ زیرامکتوب است که فرشتگان خود را درباره تو حکم برادر او فیلیس و سایر بدیهایی که هیروдіس کرده بود از وی توییح فرماید تا تو را محافظت کنند. ۱۱ و تو را به دستهای خود برارند، یافت، ۲۰ این رانیز بر همه افروذ که یحیی را در زندان حبس مبادا پایت به سنگی خورد.» ۱۲ عیسی در جواب وی گفت که نمود. ۲۱ اما چون تمامی قوم تعمید یافته بودند عیسی هم تعمید «گفته شده است، خداوند خدای خود را تجربه مکن.» ۱۳ و گرفته دعا می کرد، آسمان شکافته شد ۲۲ و روح القدس به هیات چون ابلیس جمیع تجربه را به اتمام رسانید، تا مدتی از او جدا جسمانی، مانند کیوتی بر او نازل شد. و آواری از آسمان در رسید شد. ۱۴ و عیسی به قوت روح، به جلیل برگشت و خیر او در که تو پسر حبیب من هستی که به تو خوشنودم. ۲۳ و خود عیسی تمامی آن نواحی شهرت یافت. ۱۵ و اودر کنایس ایشان تعلیم وقتی که شروع کرد، قریب به سی ساله بود. و حسب گمان خلق، می داد و همه او را تعظیم می کردند. ۱۶ و به ناصره جایی که پسر یوسف ابن هالی ۲۴ ابن مات، بن لاوی، بن ملکی، بن ینا، پرورش یافته بود، رسید و بحسب دستور خود در روز سبت به بن یوسف، ۲۵ ابن متاتیا، بن آموس، بن ناحوم، بن حسلی، بن کنیسه درآمده، برای تلاوت برخاست. ۱۷ آنگاه صحیفه اشعیا نجی، ۲۶ ابن مات، بن متاتیا، بن شمعی، بن یوسف، بن یهودا، نبی را بدو دادند و چون کتاب را گشود، موضعی را یافت که ۲۷ ابن یوحنا، بن ریسا، بن زروبابل، بن سالتیئیل، بن نیری، مکتوب است ۱۸ «روح خداوند بر من است، زیرا که مرا مسح کرد تا قیقران را بشارت دهم و مرا فرستاد، تا شکسته دلان را شفا این یوسی، بن ایلعاذر، بن یوریم، بن متات، بن لاوی، ۳۰ ابن بخشم و اسیران را به رستگاری و کوران را به بینایی، موعظه کنم و شمعون، بن یهودا، بن یوسف، بن یونان، بن ایلیاقیم، ۳۱ ابن تاکویدگان را، آزاد سازم، ۱۹ و از سال پسندیده خداوند موعظه ملیا، بن مینان، بن متاتا بن ناتان، بن داود، ۳۲ ابن یسی، بن کنم.» ۲۰ پس کتاب را به هم پیچیده، به خادم سپرد و بنشست و عوبید، بن بوغر، بن شلمون، بن نحشون، ۳۳ ابن عمیناداب، بن چشمان همه اهل کنیسه بر وی دوخته می بود. ۲۱ آنگاه بدیشان ارام، بن حصرون، بن فارص، بن یهودا، ۳۴ ابن یعقوب، بن شروع به گفتن کرد که «امروز این نوشته در گوشهای شما تمام اسحق، بن ابراهیم، بن تارح، بن ناحور، ۳۵ ابن سروج، بن رعور، شد.» ۲۲ و همه بر وی شهادت دادند و از سخنان فیض آمیزی بن فالج، بن عابر، بن صالح، ۳۶ ابن قینان، بن ارفکشاد، بن که از دهانش صادر می شد، تعجب نموده، گفتند: «مگر این پسر سام، بن نوح، بن لامک، ۳۷ ابن متوشالح، بن خنوخ، بن یارد، یوسف نیست؟» ۲۳ بدیشان گفت: «هرآینه این مثل را به من بن مهلتیل، بن قینان، ۳۸ ابن انوش، بن شیث، بن آدم، بن الله. خواهید گفت، ای طیب خود را شفا بده. آنچه شنیده ایم که در کفرناحوم از تو صادر شد، اینجا نیز در وطن خویش بنما.» ۲۴

۴ اما عیسی پر از روح القدس بوده، از اردن مراجعت کرد و روح او را به بیابان برد. ۲ و مدت چهل روز ابلیس او را تجربه می نمود و در آن ایام چیزی نخورد. چون تمام شد، آخر گرسنه گردید. ۳ و ابلیس بدو گفت: «اگر پسر خدا هستی، این سنگ را بگو تا نان گردد.» ۴ عیسی در جواب وی گفت: «مکتوب است که انسان به نان فقط زیست نمی کند، بلکه به هر کلمه خدا.» ۵ پس ابلیس او را به کوهی بلند برده، تمامی ممالک جهان را در لحظه ای

سریانی. « ۲۸ پس تمام اهل کنیسه چون این سخنان را شنیدند، بر چون از سخن گفتن فارغ شد، به شمعون گفت: «به میان دریایچه از خشم گشتند. ۲۹ و برخاسته او را از شهر بیرون کردند و بر قله بران و دامهای خود را برای شکار بیندازید.» ۵ شمعون در جواب کوهی که قریه ایشان بر آن بنا شده بود بردند، تا او را به زیر افکنند. وی گفت: «ای استاد، تمام شب را رنج برده چیزی نگرفتم، ۳۰ ولی از میان ایشان گذاشته، برفت. ۳۱ و به کفرناحوم شهری لیکن به حکم تو، دام را خواهیم انداخت.» ۶ و چون چنین از جلیل فرود شده، در روزهای سبت، ایشان را تعلیم می‌داد. ۳۲ کردند، مقداری کثیر از ماهی صید کردند، چنانکه نزدیک بود دام و از تعلیم او در حیرت افتادند، زیرا که کلام او با قدرت می‌بود. ایشان گسسته شود. ۷ و به رفقای خود که در زورق دیگر بودند ۳۳ و در کنیسه مردی بود، که روح دیو خبیث داشت و به آواز اشاره کردند که آمده ایشان را امداد کند. پس آمده هر دو زورق بلند فریادکنان می‌گفت: ۳۴ «آه‌ای عیسی ناصری، ما را با تو را بر کردند بقسمی که نزدیک بود غرق شوند. ۸ شمعون پطرس چه کار است، آیا آمده‌ای تا ما را هلاک سازی؟ تو را می‌شناسم چون این را بدید، بر پایهای عیسی افتاده، گفت: «ای خداوند از کیستی، ای قدوس خدا.» ۳۵ پس عیسی او را نهیب داده، من دور شو زیرا مردی گناهکارم.» ۹ چونکه به سبب صید ماهی که فرمود: «خاموش باش و از وی بیرون آی.» در ساعت دیو او را کرده بودند، دهشت بر او و همه رفقای وی مستولی شده بود. ۱۰ در میان انداخته، از او بیرون شد و هیچ آسیبی بدو نرسانید. ۳۶ و هم چنین نیز بر یعقوب و یوحنا پسران زبیدی که شریک شمعون پس حیرت بر همه ایشان مستولی گشت و یکدیگر را مخاطب بودند. عیسی به شمعون گفت: «مترس. پس از این مردم را صید ساخته، گفتند: «این چه سخن است که این شخص با قدرت و خواهی کرد.» ۱۱ پس چون زورق‌ها را به کنار آوردند همه را ترک قوت، ارواح پلید را امر می‌کند و بیرون می‌آیند!» ۳۷ و شهرت او کرده، از عقب او روانه شدند. ۱۲ و چون او در شهری از شهرها بود در هر موضعی از آن حوالی، پهن شد. ۳۸ و از کنیسه برخاسته، ناگاه مردی پر از برص آمده، چون عیسی را بدید، به روی درافتاد به خانه شمعون درآمد. و مادرزن شمعون را تب شدیدی عارض و از او درخواست کرده، گفت: «خداوند، اگر خواهی می‌توانی شده بود، برای او از وی التماس کردند. ۳۹ پس برسر وی آمده، مرا طاهر سازی.» ۱۳ پس او دست آورده، وی را لمس نمود و تب را نهیب داده، تب از او زایل شد. در ساعت برخاسته، به گفت: «می‌خواهم. طاهر شو.» که فور برص از او زایل شد. ۱۴ خدمتگذاری ایشان مشغول شد. ۴۰ و چون آفتاب غروب می‌کرد، و او را قدغن کرد که «هیچ کس را خبر مده، بلکه رفته خود را به همه آنانی که اشخاص مبتلا به انواع مرضها داشتند، ایشان را نزد کاهن بنما و هدیه‌ای بجهت طهارت خود، بطوری که موسی وی آوردند و به هر یکی از ایشان دست گذارده، شفا داد. ۴۱ و فرموده است، بگذاران تا بجهت ایشان شهادتی شود.» ۱۵ لیکن دیوها نیز از بسیاری بیرون می‌رفتند و صحبه زنان می‌گفتند که «تو خبر او بیشتر شهرت یافت و گروهی بسیار جمع شدند تا کلام او مسیح پسر خدا هستی.» ولی ایشان را قدغن کرده، نگذاشت که رایشنوند و از مرضهای خود شفا یابند، ۱۶ و او به ویرانه‌ها عزلت حرف زبند، زیرا که دانستند او مسیح است. ۴۲ و چون روز شد، جسته، به عبادت مشغول شد. ۱۷ روزی از روزها واقع شد که او روانه شده به مکانی ویران رفت و گروهی کثیر در جستجوی او تعلیم می‌داد و فریسیان و فقها که از همه بلدان جلیل و یهودیه و آمده، نزدش رسیدند و او را باز می‌داشتند که از نزد ایشان نرود. اورشلیم آمده، نشسته بودند و قوت خداوند برای شفای ایشان صادر ۴۳ به ایشان گفت: «مرا لازم است که به شهرهای دیگر نیز می‌شود، ۱۸ که ناگاه چند نفر شخصی مفلوج را بر بستری آوردند به ملکوت خدا بشارت دهم، زیرا که برای همین کار فرستاده و می‌خواستند او را داخل کنند تا پیش روی وی بگذارند. ۱۹ و شده‌ام.» ۴۴ پس در کنایس جلیل موعظه می‌نمود.

۵ و هنگامی که گروهی بر وی ازدحام می‌نمودند تا کلام خدا را بشنوند، او به کنار دریایچه جنیسارت ایستاده بود. ۲ و دو زورق رادر کنار دریایچه ایستاده دید که صیادان از آنها بیرون آمده، دامهای خود را شست و شومی نمودند. ۳ پس به یکی از آن دو زورق که مال شمعون بود سوار شده، از او درخواست نمود که از خشکی اندکی دور ببرد. پس در زورق نشسته، مردم را تعلیم می‌داد. ۴ و

گناهان تو آموخته شد، یا گفتن اینکه برخیز و بخرام؟ ۲۴ لیکن تا کهنه روا نیست.» ۵ پس بدیشان گفت: «پسر انسان مالک روز بدانید که پسر انسان را استطاعت آموزدن گناهان بر روی زمین سبت نیز هست.» ۶ و در سبت دیگر به کنیسه درآمدن تعلیم هست، مفلوج را گفت، تو را می گویم برخیز و بستر خود را برداشته، می داد و در آنجا مردی بود که دست راستش خشک بود. ۷ و به خانه خود برو.» ۲۵ در ساعت برخاسته، پیش ایشان آنچه بر آن خوابیده بود برداشت و به خانه خود خدا را حمدکنان روانه شد. دهد تا شکایتی بر او یابند. ۸ او خیالات ایشان را درک نموده، ۲۶ و حیرت همه را فرو گرفت و خدا را تمجید می نمودند و خوف بدان مرد دست خشک گفت: «برخیز و در میان بایست.» در بر ایشان مستولی شده، گفتند: «امروز چیزهای عجیب دیدیم.» حال برخاسته بایستاد. ۹ عیسی بدیشان گفت: «از شما چیزی ۲۷ از آن پس بیرون رفته، باجگیری را که لاوی نام داشت، بر می پرسم که در روز سبت کدام رواست، نیکویی کردن یا بدی، باجگاه نشسته دید. او را گفت: «از عقب من بیا.» ۲۸ در حال رهاندن جان یا هلاک کردن؟» ۱۰ پس چشم خود را بر جمیع همه چیز را ترک کرده، برخاست و در عقب وی روانه شد. ۲۹ و ایشان گردانیده، بدو گفت: «دست خود را دراز کن.» او چنان لاوی ضیافتی بزرگ در خانه خود برای او کرد و جمعی بسیار کرد و فور دستش مثل دست دیگر صحیح گشت. ۱۱ اما ایشان از باجگیران و دیگران با ایشان نشستند. ۳۰ اما کاتبان ایشان از حماقت پر گشته به یکدیگر می گفتند که «باعیسی چه کنیم؟» و فریسیان همه هم نموده، به شاگردان او گفتند: «برای چه با ۱۲ و در آن روزها بر فراز کوه برآمد تا عبادت کند و آن شب را در باجگیران و گناهکاران اکل و شرب می کنید؟» ۳۱ عیسی در جواب عبادت خدا به صبح آورد. ۱۳ و چون روز شد، شاگردان خود ایشان گفت: «تندرستان احتیاج به طیب ندارند بلکه مریضان. را پیش طلبیده دوازده نفر از ایشان را انتخاب کرده، ایشان را ۳۲ و نیامده ام تا عادلان بلکه تا عاصیان را به توبه بخوانم.» نیز رسول خواند. ۱۴ یعنی شمعون که او را پطرس نیز نام نهاد و ۳۳ پس به وی گفتند: «از چه سبب شاگردان یحیی روزه بسیار برادرش اندریاس، یعقوب و یوحنا، فیلیپس و برتولما، ۱۵ متی و می دارند و نماز می خوانند و همچنین شاگردان فریسیان نیز، لیکن توما، یعقوب ابن حلفی و شمعون معروف به غیور. ۱۶ یهو شاگردان تو اکل و شرب می کنند.» ۳۴ بدیشان گفت: «ایامی برادر یعقوب و یهودای اسخریوطی که تسلیم کننده وی بود. ۱۷ و با توانید پسران خانه عروسی را مادامی که داماد با ایشان است روزه دار ایشان به زیر آمده، بر جای هموار بایستاد. و جمعی از شاگردان وی سازید؟ ۳۵ بلکه ایامی می آید که داماد از ایشان گرفته شود، آنگاه و گروهی بسیار از قوم، از تمام یهودیه و اورشلیم و کناره دریای صور در آن روزها روزه خواهند داشت.» ۳۶ و مثلی برای ایشان آورد که و صیدون آمدند تا کلام او را بشنوند و از امراض خود شفا یابند. «هیچ کس پارچه ای از جامه نو را بر جامه کهنه وصله نمی کند ۱۸ و کسانی که از ارواح پلید معذب بودند، شفا یافتند. ۱۹ و والا آن نو را پاره کند و وصله ای که از نو گرفته شد نیز در خور آن تمام آن گروه می خواستند او را لمس کنند. زیرا قوتی از وی صادر کهنه نبود. ۳۷ و هیچ کس شراب نو را در مشکهای کهنه نمی شده، همه را صحت می بخشید. ۲۰ پس نظر خود را به شاگردان ریزد و الا شراب نو، مشکها را پاره می کند و خودش ریخته و مشکها خویش افکنده، گفت: «خوشابحال شمای مساکین زیرالمکوت تباه می گردد. ۳۸ بلکه شراب نو را در مشکهای نو باید ریخت تا خدا از آن شما است. ۲۱ خوشابحال شما که اکنون گرسنه آید، هر دو محفوظ بماند. ۳۹ و کسی نیست که چون شراب کهنه را زیرا که سیر خواهید شد. خوشابحال شما که الحال گریانید، نوشیده فی الفور نو را طلب کند، زیرا می گوید کهنه بهتر است.» ۲۲ خوشابحال شما وقتی که مردم بخاطر پسر انسان از شما نفرت گیرند و شما را از خود جدا سازند و دشنام دهند و نام شما را مثل شریزیرون کنند. ۲۳ در آن روز شاد باشید و وجدنمایید زیرا اینک اجر شما در آسمان عظیم می باشد، زیرا که به همینطور پدران ایشان با انبیا سلوک نمودند. ۲۴ «لیکن وای بر شمای دولتمندان زیرا که تسلی خود را یافته آید. ۲۵ وای بر شمای سیرشدگان، زیرا گرسنه خواهید شد. وای بر شما که الان خندانید زیرا که ماتم و گریه خواهید کرد. ۲۶ وای بر شما وقتی که جمع مردم شما را تحسین کنند، زیرا همچنین پدران ایشان با

انبیای کذب کردند. ۲۷ «لیکن ای شونندگان شما را می گویم خداوند خداوندی گوید و آنچه می گویم بعمل نمی آید. ۴۷ دشمنان خود را دوست دارید و با کسانی که از شما نفرت کنند، هرکه نزد من آید و سخنان مرا بشود و آنها را به جا آورد، شما را احسان کنید. ۲۸ و هرکه شما را لعن کند، برای او برکت بطلید و نشان می دهم که به چه کس مشابحت دارد. ۴۸ مثل شخصی برای هرکه با شما کینه دارد، دعای خیر کنید. ۲۹ و هرکه بر است که خانه ای می ساخت و زمین را کنده گود نمود و بنیادش رخسارتو زند، دیگری را نیز به سوی او بگردان و کسی که ردای تو را بر سنگ نهاد. پس چون سیلاب آمده، سیل بر آن خانه زور آورد، را بگیرد، قبا را نیز از او مضایقه مکن. ۳۰ هرکه از تو سوال کند نتوانست آن را جنبش دهد زیرا که بر سنگ بنا شده بود. ۴۹ لیکن بدو بده و هرکه مال تو را گیرد از وی باز مخواه. ۳۱ و چنانکه هرکه شنید و عمل نیاورد مانند شخصی است که خانه ای بر روی می خواهید مردم با شما عمل کنند، شما نیز به همانطور بایشان زمین بی بنیاد بنا کرد که چون سیل بر آن صدمه زد، فور افتاد و سلوک نمایند. ۳۲ «زیرا اگر محبان خود را محبت نمایید، شما خرابی آن خانه عظیم بود.»

۷ و چون همه سخنان خود را به سمع خلق به اتمام رسانید، و چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران هم محبان خود را محبت می نمایند. ۳۳ و اگر احسان کنید با هرکه به شما احسان کند، چه فضیلت دارید؟ چونکه گناهکاران نیز چنین می کنند. ۳۴ و اگر قرض دهید به آنانی که امید بازگرفتن از ایشان دارید، شما را چه فضیلت است؟ زیرا گناهکاران نیز به گناهکاران قرض می دهند تا از ایشان عوض گیرند. ۳۵ بلکه دشمنان خود را محبت نمایند و احسان کنید و بدون امید عوض، قرض دهید زیرا که اجر شما عظیم خواهد بود و پسران حضرت اعلی خواهید بود چونکه او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است. ۳۶ پس رحیم باشید چنانکه پدر شما نیز رحیم است. ۳۷ «داوری مکنید تا بر شما داوری نشود و حکم مکنید تا بر شما حکم نشود و عفو کنید تا آمرزیده شوید. ۳۸ بدهید تا به شما داده شود. زیرا پیمانہ نیکوی افشرد و جنبانیده و لبریز شده را در دامن شما خواهند گذارد. زیرا که به همان پیمانہ ای که می پیماید برای شما پیموده خواهد شد. ۳۹ پس برای ایشان مثلی زد که «آیا می تواند کور، کور را راهنمایی کند؟ آیا هر دو در حرفه ای نمی افتند؟ ۴۰ شاگرد از معلم خویش بهتر نیست لیکن هرکه کامل شده باشد، مثل استاد خود بود. ۴۱ و چرا خسی را که در چشم برادر تو است می بینی و چوبی را که در چشم خود داری نمی یابی؟ ۴۲ و چگونه بتوانی برادر خود را گویی ای برادر اجازت ده تا خس را از چشم تو برآورم و چوبی را که در چشم خود داری نمی بینی. ای ریاکار اول چوب را از چشم خود بیرون کن، آنگاه نیکو خواهی دید تا خس را از چشم برادر خود برآوری. ۴۳ «زیرا هیچ درخت نیکو میوه بد بار نمی آورد و نه درخت بد، میوه نیکو آورد. ۴۴ زیرا که هر درخت از میوه اش شناخته می شود از خار آنجیر را نمی یابند و از بوته، انگور را نمی چینند. ۴۵ آدم نیکو از خزینه خوب دل خود چیز نیکو برمی آورد و شخص شریر از خزینه بد دل خویش چیز بد بیرون می آورد. زیرا که از زیادتی دل زبان سخن می گوید. ۴۶ «و چون است که مرا

خدا از قوم خود تفقد نموده است.» ۱۷ پس این خیر درباره او در شنید که در خانه فریسی به غذا نشسته است شیشه‌ای از عطر تمام یهودیه و جمیع آن مرز و بوم منتشر شد. ۱۸ و شاگردان آورده، ۳۸ در پشت سر او نزد پایهایش گریان بایستاد و شروع کرد یحیی او را از جمیع این وقایع مطلع ساختند. ۱۹ پس یحیی به شستن پایهای او به اشک خود و خشکانیدن آنها به موی دو نفر از شاگردان خود را طلبیده، نزد عیسی فرستاده، عرض سر خود و پایهای وی را بوسیده آنها را به عطرتدهین کرد. ۳۹ نمود که «آیا تو آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم؟» ۲۰ آن چون فریسی‌ای که از او وعده خواسته بود این را بدید، با خود دو نفر نزد وی آمده، گفتند: «یحیی تعمیددهنده ما را نزد تو می‌گفت که «این شخص اگر نبی بودی هرآینه دانستی که این فرستاده، می‌گوید آیا تو آن آینده هستی یا منتظر دیگری باشیم.» کدام و چگونه زن است که او را لمس می‌کند، زیرا گناهکاری ۲۱ در همان ساعت، بسیاری را از مرضها و بلاها و ارواح پلید است.» ۴۰ عیسی جواب داده به وی گفت: «ای شمعون چیزی شفا داد و کوران بسیاری را اینبایی بخشید. ۲۲ عیسی در جواب دارم که به تو گویم.» گفت: «ای استاد بگو.» ۴۱ گفت: ایشان گفت: «بروید و یحیی را از آنچه دیده و شنیده‌اید خبر دهید (طلبکاری را دو بدهکار بود که از یکی پانصد و از دیگری پنجاه که کوران، بینا و لنگان خرامان و ابرصان طاهر و کران، شنوا و دینار طلب داشتی. ۴۲ چون چیزی نداشتند که ادا کنند، هر مردگان، زنده می‌گردند و به فقرا بشارت داده می‌شود. ۲۳ و دو را بخشید. بگو کدام یک از آن دو او را زیادت‌محبت خواهد خوشایحال کسی که در من لغزش نخورد.» ۲۴ و چون فرستادگان نمود.» ۴۳ شمعون در جواب گفت: «گمان می‌کنم آنکه او را یحیی رفته بودند، درباره یحیی بدان جماعت آغاز سخن نهاد که زیادت‌بخشید.» به وی گفت: «نیکو گفتی.» ۴۴ پس به سوی «برای دیدن چه چیز به صحرا بیرون رفته بودید، آیا نبی را که از آن زن اشاره نموده به شمعون گفت: «این زن را نمی‌بینی، به باد در جنبش است؟ ۲۵ بلکه بجهت دیدن چه بیرون رفتید، خانه تو آدمم آب بجهت پایهای من نیاوردی، ولی این زن پایهای آیا کسی را که به لباس نرم ملیس باشد؟ اینک آنانی که لباس مرا به اشکها شست و به مویهای سر خود آنها را خشک کرد. فاخر می‌پوشند و عیاشی می‌کنند، در قصرهای سلطین هستند. ۴۵ مرا نوسیدی، لیکن این زن از وقتی که داخل شدم از بوسیدن ۲۶ پس برای دیدن چه رفته بودید، آیا نبی‌ای را؟ بلی به شما پایهای من بازناستاد. ۴۶ سر مرا به روغن مسح نکردی، لیکن می‌گویم کسی را که از نبی هم بزرگتر است. ۲۷ زیرا این است او پایهای مرا به عطر تدهین کرد. ۴۷ از این جهت به تو می‌گویم، آنکه درباره وی مکتوب است، اینک من رسول خود را پیش روی گناهان او که بسیار است آموخته شد، زیرا که محبت بسیار نموده تومی فرستم تا راه تو را پیش تو مهیا سازد. ۲۸ زیرا که شما را است. لیکن آنکه آموزش کمتر یافت، محبت کمتر می‌نماید.» می‌گویم از اولاد زنان نبی‌ای بزرگتر از یحیی تعمیددهنده نیست، ۴۸ پس به آن زن گفت: «گناهان تو آموخته شد.» ۴۹ و اهل لیکن آنکه در ملکوت خدا کوچکتر است از وی بزرگتر است.» مجلس در خاطر خود تفکر آغاز کردند که این کیست که گناهان ۲۹ و تمام قوم و باجگیران چون شنیدند، خدا را تمجید کردند زیرا را هم می‌آموزد. ۵۰ پس به آن زن گفت: «ایمانت تو را نجات که تعمید از یحیی یافته بودند. ۳۰ لیکن فریسیان و فقها اراده خدا داده است به سلامتی روانه شو.»

۸ و بعد از آن واقع شد که او در هر شهری و دهی گشته، خداوند گفت: «مردمان این طبقه را به چه تشبیه کنم و مانند چه می‌باشند؟ ۳۲ اطفالی را می‌ماند که در بازارها نشسته، یکدیگر را صدازده می‌گویند، برای شما نواختیم رقص نکردید و نوحه گری کردیم گریه نمودید. ۳۳ زیرا که یحیی تعمیددهنده آمد که نه نان می‌خورد و نه شراب می‌آشامید، می‌گوید دیو دارد. ۳۴ پسر انسان آمد که می‌خورد و می‌آشامد، می‌گوید اینک مردی است پرخور و باده پرست و دوست باجگیران و گناهکاران. ۳۵ اما حکمت از جمیع فرزندان خود مصدق می‌شود. ۳۶ و یکی از فریسیان از او وعده خواست که با او غذا خورد پس به خانه فریسی درآمده بنشست. ۳۷ که ناگاه زنی که در آن شهر گناهکار بود، چون

روید از آنجهت که رطوبتی نداشت خشک گردید. ۷ و قدری بادهای و آب را هم امر می‌فرماید و اطاعت او می‌کنند.» ۲۶ و در میان خارها افکنده شد که خارها با آن نمو کرده آن را خفه به زمین جدریان که مقابل جلیل است، رسیدند. ۲۷ چون به نمود. ۸ و بعضی در زمین نیکو پاشیده شده روید و صد چندان خشکی فرود آمد، ناگاه شخصی از آن شهرکه از مدت مدیدی ثمر آورد.» چون این بگفت ندا درداد «هرکه گوش شنوا دارد دیوهاداشتی و رخت نبوشیدی و در خانه نماندی بلکه در قیرها بشنود.» ۹ پس شاگردانش از او سوال نموده، گفتند که «معنی این منزل داشتنی دچار وی گردید. ۲۸ چون عیسی را دید، نعره زد و مثل چیست؟» ۱۰ گفت: «شما رادانستن اسرار ملکوت خدا پیش او افتاده به آواز بلند گفت: «ای عیسی پسر خدای تعالی، مرا عطا شده است و لیکن دیگران را به واسطه مثلها، تا نگریسته با تو چه کار است؟ از تو التماس دارم که مرا عذاب ندهی.» ۲۹ نبینند و شنیده درک نکنند. ۱۱ اما مثل این است که تخم کلام زیرا که روح خبیث را امر فرموده بود که از آن شخص بیرون آید. خداست. ۱۲ و آنانی که در کنار راه هستند کسانی می‌باشند که چونکه بارها او را گرفته بود، چنانکه هر چند او را به زنجیرها و کتدها چون می‌شوند، فور ایلیس آمده کلام را از دل‌های ایشان می‌رباید، بسته نگاه می‌داشتند، بندها را می‌گسیخت و دیو او را به صحرا مبدا ایمان آورده نجات یابند. ۱۳ و آنانی که بر سنگلاخ هستند می‌راند. ۳۰ عیسی از او پرسیده، گفت: «نام تو چیست؟» گفت: کسانی می‌باشند که چون کلام رامی شنوند آن را به شادی «لجئون.» زیرا که دیوهای بسیار داخل او شده بودند. ۳۱ و از او می‌پذیرند و اینها ریشه ندارند پس تا مدتی ایمان می‌دارند و در استدعا کردند که ایشان را نفرماید که به هاویه روند. **(Abyssos)** وقت آزمایش، مرتد می‌شوند. ۱۴ اما آنچه در خارها افتاد اشخاصی **(g12)** ۳۲ و در آن نزدیکی گله گراز بسیاری بودند که در کوه می‌باشند که چون شنوند می‌روند و اندیشه‌های روزگار و دولت و می‌چربند. پس از او خواهش نمودند که بدیشان اجازت دهد تا لذت آن ایشان را خفه می‌کند و هیچ میوه به کمال نمی‌رسانند. در آنها داخل شوند. پس ایشان را اجازت داد. ۳۳ ناگاه دیوها از ۱۵ اما آنچه در زمین نیکو واقع گشت کسانی می‌باشند که کلام آن آدم بیرون شده، داخل گرازان گشتند که آن گله از بلندی به را به دل راست و نیکو شنیده، آن را نگاه می‌دارند و با صبر، ثمر دریاچه جسته، خفه شدند. ۳۴ چون گرازبانان ماجرا را دیدند فرار می‌آوردند. ۱۶ «و هیچ کس چراغ را فروخته، آن را زیر ظرفی یا کردند و در شهر و اراضی آن شهرت دادند. ۳۵ پس مردم بیرون تختی پنهان نمی‌کنند بلکه بر چراغدان می‌گذارند تا هر که داخل آمده تا آن واقعه را ببینند نزد عیسی رسیدند و چون آدمی را که از او شود روشنی را ببیند. ۱۷ زیرا چیزی نهان نیست که ظاهر نگردد و دیوها بیرون رفته بودند، دیدند که نزد پایهای عیسی رخت پوشیده و نه مستور که معلوم و هویدا نشود. ۱۸ پس احتیاطنمایید که به چه عاقل گشته نشسته است ترسیدند. ۳۶ و آنانی که این را دیده طور می‌شنوید، زیرا هر که دارد بدو داده خواهد شد و از آنکه ندارد بودند ایشان را خبر دادند که آن دیوانه چطور شفا یافته بود. ۳۷ آنچه گمان هم می‌برد که دارد، از او گرفته خواهد شد.» ۱۹ و پس تمام خلق مرزوبوم جدریان از او خواهش نمودند که از نزد مادر و برادران او نزد وی آمده به سبب ازدحام خلق نتوانستند او را ایشان روانه شود، زیرا خوفی شدید بر ایشان مستولی شده بود. پس ملاقات کنند. ۲۰ پس او را خبر داده گفتند: «مادر و برادران او به کشتی سوار شده مراجعت نمود. ۳۸ اما آن شخصی که بیرون ایستاده می‌خواهند تو را ببینند.» ۲۱ در جواب ایشان گفت: دیوها از وی بیرون رفته بودند از او درخواست کرد که با وی باشد. «مادر و برادران من اینانند که کلام خدا را شنیده آن را بهجا لیکن عیسی او را روانه فرموده، گفت: ۳۹ «به خانه خود برگرد و می‌آورد.» ۲۲ روزی از روزها او با شاگردان خود به کشتی سوار آنچه خدا با تو کرده است حکایت کن.» پس رفته در تمام شهر شده، به ایشان گفت: «به سوی آن کنار دریاچه عبور بکنیم.» پس از آنچه عیسی بدو نموده بود موعظه کرد. ۴۰ و چون عیسی کشتی را حرکت دادند. ۲۳ و چون می‌رفتند، خواب او را در ربود مراجعت کرد خلق او را پذیرفتند زیرا جمیع مردم چشم به راه اومی که ناگاه طوفان باد بر دریاچه فرود آمد، بحدی که کشتی از آب داشتند. ۴۱ که ناگاه مردی، یاپرس نام که رئیس کنیسه بود به پر می‌شد و ایشان در خطر افتادند. ۲۴ پس نزد او آمده او را بیدار پایهای عیسی افتاده، به او التماس نمود که به خانه او بیاید. ۴۲ کرده، گفتند: «استادا، استادا، هلاک می‌شویم.» پس برخاسته زیرا که او را دختر یگانه‌ای قریب به دوازده ساله بود که مشرف بر باد و تلاطم آب را نهیب داد تا ساکن گشت و آرامی پدید آمد. موت بود. و چون می‌رفت خلق بر او ازدحام می‌نمودند. ۴۳ ناگاه ۲۵ پس به ایشان گفت: «ایمان شما کجاست؟» ایشان ترسان و زنی که مدت دوازده سال به استحضار مبتلا بود و تمام مایملک متعجب شده با یکدیگرمی گفتند که «این چطور آدمی است که خود را صرف اطبانموده و هیچ کس نمی‌توانست او را شفا دهد،

۴۴ از پشت سر وی آمده، دامن ردای او را لمس نمود که در درباره او چنین خبر می‌شنوم» و طالب ملاقات وی می‌بود. ۱۰ و ساعت جریان خونش ایستاد. ۴۵ پس عیسی گفت: «کیست چون رسولان مراجعت کردند، آنچه کرده بودند بدو بازگفتند. که مرا لمس نمود.» چون همه انکار کردند، پطرس و رفقاییش پس ایشان را برداشته به ویرانه‌ای نزدیک شهری که بیت صیدا نام گفتند: «ای استاد مردم هجوم آورده بر تو ازدحام می‌کنند و می‌داشت به خلوت رفت. ۱۱ اما گروهی بسیار اطلاع یافته در عقب گویی کیست که مرا لمس نمود؟» ۴۶ عیسی گفت: «البته کسی وی شتافتند. پس ایشان را پذیرفته، ایشان را از ملکوت خدا اعلام مرا لمس نموده است، زیرا که من درک کردم که قوتی از من بیرون می‌نمود و هرکه احتیاج به معالجه می‌داشت صحت می‌بخشید. شد.» ۴۷ چون آن زن دید که نمی‌تواند پنهان ماند، لرزان شده، ۱۲ و چون روز رو به زوال نهاد، آن دوازده نزد وی آمده، گفتند: آمد و نزد وی افتاده پیش همه مردم گفت که به چه سبب او را «مردم را مرخص فرما تا به دهات و اراضی این حوالی رفته منزل لمس نمود و چگونه فور شفا یافت. ۴۸ وی را گفت: «ای دختر و خوراکی برای خویشتن پیدا نمایند، زیرا که در اینجا درصرا خاطرجمع دار، ایمانت تو را شفا داده است، به سلامتی برو.» می‌باشیم.» ۱۳ و بدیشان گفت: «شما ایشان را غذا دهید.» ۴۹ و این سخن هنوز بر زبان او بود که یکی از خانه رئیس کنیسه گفتند: «ما را جز پنج نان و دوماهی نیست مگر برویم و بجهت آمده به وی گفت: «دخترت مرد. دیگر استاد را زحمت مده.» جمیع این گروه غذا بخیریم.» ۱۴ زیرا قریب به پنجهزار مرد بودند. ۵۰ چون عیسی این را شنید توجه نموده به وی گفت: «ترسان پس به شاگردان خود گفت که ایشان را پنجاه پنجاه، دسته دسته، مباحث، ایمان آور و بس که شفا خواهد یافت.» ۵۱ و چون داخل بنشانند.» ۱۵ ایشان همچنین کرده همه را نشانیدند. ۱۶ پس آن خانه شد، جز پطرس و یوحنا و یعقوب و پدر و مادر دختر هیچ‌کس پنج نان و دوماهی را گرفته، به سوی آسمان نگرست و آنها را برکت را نگذاشت که به اندرون آید. ۵۲ و چون همه برای او گریه وزاری داده، پاره نمود و به شاگردان خود داد تا پیش مردم گذارند. ۱۷ می‌کردند او گفت: «گریان مباشید نمرده بلکه خفته است.» ۵۳ پس همه خورده سیر شدند. و دوازده سبد پر از پاره های باقی مانده پس به او استهزا کردند چونکه می‌دانستند که مرده است. ۵۴ پس برداشتند. ۱۸ و هنگامی که او به تنهایی دعا می‌کرد و شاگردانش او همه را بیرون کرد و دست دختر را گرفته صدا زد و گفت: «ای همراه او بودند، از ایشان پرسیده، گفت: «مردم مرا که می‌دانند؟» دختر برخیز.» ۵۵ و روح او برگشت و فور برخاست. پس عیسی ۱۹ در جواب گفتند: «یحیی تعمیددهنده و بعضی الیاس و دیگران فرمود تا به وی خوراکی دهند. ۵۶ و پدر و مادر او حیران شدند. می‌گویند که یکی از انبیای پیشین برخاسته است.» ۲۰ بدیشان پس ایشان را فرمود که هیچ‌کس را از این ماجرا خبر ندهند. گفت: «شما مرا که می‌دانید؟» پطرس در جواب گفت: «مسیح خدا.» ۲۱ پس ایشان را قدغن بلیغ فرمود که هیچ‌کس را از این اطلاع مدهید. ۲۲ و گفت: «لازم است که پسر انسان زحمت بسیار بیند و از مشایخ و روسای کهنه و کاتبان رد شده کشته شود و روزسوم برخیزد.» ۲۳ پس به همه گفت: «اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند می‌باید نفس خود را انکار نموده، صلیب خود را هر روزه بردارد و مرا متابعت کند. ۲۴ زیرا هرکه بخواهد جان خود را خلاصی دهد آن را هلاک سازد و هر کس جان خود را بجهت من تلف کرد، آن را نجات خواهد داد. ۲۵ زیرا انسان را چه فایده دارد که تمام جهان را ببرد و نفس خود را بر باد دهد یا آن را زیان رساند. ۲۶ زیرا هرکه از من و کلام من عار دارد پسر انسان نیز وقتی که در جلال خود و جلال پدر و ملائکه مقدسه آید از او عار خواهد داشت. ۲۷ لیکن هرآینه به شما می‌گویم که بعضی از حاضرین در اینجا هستند که تا ملکوت خدا را نبینند ذائقه موت را نخواهند چشید.» ۲۸ و از این کلام قریب به هشت روز گذشته بود که پطرس و یوحنا و یعقوب را برداشته بر فراز کوهی برآمد تا دعا

کند. ۲۹ و چون دعایم کرد هیات چهره او متبدل گشت و لباس مانمی کند.» ۵۰ عیسی بدو گفت: «او را ممانعت مکنید. زیرا اوسفید و درخشان شد. ۳۰ که ناگاه دو مرد یعنی موسی و الیاس هرکه ضد شما نیست با شماست.» ۵۱ و چون روزهای صعود او با وی ملاقات کردند. ۳۱ و به هیات جلالی ظاهر شده درباره نزدیک می‌شدروی خود را به عزم ثابت به سوی اورشلیم نهاد. ۵۲ رحلت او که می‌بایست به زودی در اورشلیم واقع شود گفتگومی پس رسولان پیش از خود فرستاده، ایشان رفته به بلدی از بلاد کردند. ۳۲ اما پطرس و رفقایش را خواب در ربود. پس بیدار شده سامریان وارد گشتند تا برای اوتدارک بینند. ۵۳ اما او را جای جلال او و آن دو مرد را که با وی بودند، دیدند. ۳۳ و چون آن دو ندادند از آن رو که عازم اورشلیم می‌بود. ۵۴ و چون شاگردان او، نفر از او جدایی شدند، پطرس به عیسی گفت که «ای استاد، یعقوب و یوحنا این را دیدند گفتند: «ای خداوند آیا می‌خواهی بودن ما در اینجا خوب است. پس سه سایبان بسازیم یکی برای تو بگویم که آتش از آسمان باریده اینها را فروگیرد چنانکه الیاس نیز و یکی برای موسی و دیگری برای الیاس.» زیرا که نمی‌دانست چه کرد؟ ۵۵ آنگاه روی گردانیده بدیشان گفت: «نمی‌دانید که شما می‌گفت. ۳۴ و این سخن هنوز بر زبان شما می‌بود که ناگاه ابری ازکدام نوع روح هستید. ۵۶ زیرا که پسر انسان نیامده است تا پدیدار شده بر ایشان سایه افکند و چون داخل ابر می‌شدند، ترسان جان مردم را هلاک سازد بلکه تانجات دهد.» پس به قریه‌ای دیگر گردیدند. ۳۵ آنگاه صدایی از ابر برآمد که «این است پسر حسیب رفتند. ۵۷ و هنگامی که ایشان می‌رفتند در اثری راه شخصی بدو من، او را بشنوید.» ۳۶ و چون این آواز رسید عیسی را تنها یافتند و گفت: «خداوند را هر جا روی تو امتابعت کنم.» ۵۸ عیسی به ایشان ساکت ماندند از آنچه دیده بودند هیچ کس را در آن ایام وی گفت: «روپاهان راسوراخها است و مرغان هوا را آشیانه‌ها، خبرندادند. ۳۷ و در روز بعد چون ایشان از کوه به زیرآمدند، لیکن پسر انسان را جای سر نهادن نیست.» ۵۹ و به دیگری گروهی بسیار او را استقبال نمودند. ۳۸ که ناگاه مردی از آن میان فریادکنان گفت: «ای استاد به تو التماس می‌کنم که بر پسر من ده تا بروم پدر خود را دفن کنم.» ۶۰ عیسی وی را گفت: لطف فرمایی زیرا یگانه من است. ۳۹ که ناگاه روحی او رامی «بگذار مردگان مردگان خود را دفن کنند. اما تو برو و به ملکوت گیرد و دفعه صیحه می‌زند و کف کرده مصروع می‌شود و او را خداموعظه کن.» ۶۱ و کسی دیگر گفت: «خداوند! تورا پیروی فشرده به دشواری رها می‌کند. ۴۰ و از شاگردانت درخواست کردم می‌کنم لیکن اول رخصت ده تا اهل خانه خود را وداع نمایم.» که او را بیرون کنند نتوانستند.» ۴۱ عیسی در جواب گفت: «ای فرقه بی‌ایمان کج روش، تا کی با شما باشم و متحمل شما گردم. کرده از پشت سر نظر کند، شایسته ملکوت خدا نمی‌باشد.»

پسر خود را اینجا بیاور.» ۴۲ و چون او می‌آمدیو او را دریده مصروع نمود. اما عیسی آن روح خبیث را نهبیب داده طفل را شفا بخشید و به پدرش سپرد. ۴۳ و همه از بزرگی خدمتتیر شدند و وقتی که همه از تمام اعمال عیسی متعجب شدند به شاگردان خود گفت: ۴۴ «این سخنان را در گوشهای خود فراگیرید زیرا که پسر انسان به دستهای مردم تسلیم خواهد شد.» ۴۵ ولی این سخن را درک نکردند و از ایشان مخفی داشته شد که آن را نفهمند و ترسیدند که آن را از وی بپرسند. ۴۶ و در میان ایشان مباحثه شد که کدام یک ازما بزرگتر است. ۴۷ عیسی خیال دل ایشان راملتفت شده طفلی بگرفت و او را نزد خود برپاداشت. ۴۸ و به ایشان گفت: «هرکه این طفل را به نام من قبول کند، مرا قبول کرده باشد و هرکه مرا پذیرد، فرستنده مرا پذیرفته باشد. زیرا هرکه از جمیع شما کوچکتر باشد، همان بزرگ خواهد بود.» ۴۹ یوحنا جواب داده گفت: «ای استاد شخصی را دیدیم که به نام تو دیوها را اخراج می‌کند و او را منع نمودیم، از آن رو که پیروی

خدا به شما نزدیک شده است. ۱۰ لیکن در هر شهری که رفتید و «نیکو جواب گفتی. چنین بکن که خواهی زیست.» ۲۹ لیکن او شما را قبول نکردند، به کوچه های آن شهر بیرون شده بگوئید، چون خواست خود را عادل نماید، به عیسی گفت: «و همسایه من ۱۱ حتی خاکی که از شهر شما بر ما نشسته است، بر شما کیست؟» ۳۰ عیسی در جواب وی گفت: «مردی که از اورشلیم می افشانی. لیکن این را بدانید که ملکوت خدا به شما نزدیک به سوی اریحا می رفت، به دستهای دزدان افتاد و او را برهنه کرده شده است. ۱۲ و به شما می گویم که حالت سدوم در آن روز، از مجروح ساختن و او را نیم مرده واگذارده رفتند. ۳۱ اتفاق کاهنی حالت آن شهر سهل تر خواهد بود. ۱۳ وای بر توای خورزین؛ وای از آن راه می آمد، چون او را بدید از کناره دیگر رفت. ۳۲ همچنین بر توای بیت صیدا، زیرا اگر معجزاتی که در شما ظاهر شد در شخصی لاوی نیز از آنجا عبور کرده نزدیک آمد و بر او نگریسته از صور و صیدون ظاهر می شد، هرآینه مدتی در پلاس و خاکستر کناره دیگر رفت. ۳۳ «لیکن شخصی سامری که مسافر بود نزدی نشسته، توبه می کردند. ۱۴ لیکن حالت صور و صیدون در روز آمده چون او را بدید، دلش بر وی بسوخت. ۳۴ پس پیش آمده بر جزا، از حال شما آسانتر خواهد بود. ۱۵ و توای کفرناحوم که سر زخمهای او روغن و شراب ریخته آنها را بست و او را بر مرکب خود به آسمان افراشته ای، تا به ههمن سرنگون خواهی شد. (Hadēs) سوار کرده به کاروانسرای رسانید و خدمت او کرد. ۳۵ بامدادان (g86) ۱۶ آنکه شما را نشود، مرا شنیده و کسی که شما را حقیر چون روانه می شد، دو دینار درآورده به سرایدار داد و بدو گفت این شمارد مرا حقیر شمرده و هرکه مرا حقیر شمارد فرستنده مرا حقیر شخص را متوجه باش و آنچه بیش از این خرج کنی، در حین شمرده باشد.» ۱۷ پس آن هفتاد نفر با خرمی برگشته گفتند: «ای مراجعت به تو دهم. ۳۶ «پس به نظر تو کدام یک از این سه خداوند، دیوها هم به اسم تو اطاعت مامی کنند.» ۱۸ بدیشان نفر همسایه بود با آن شخص که به دست دزدان افتاد؟» ۳۷ گفت: «من شیطان را دیدم که چون برق از آسمان می افتد. ۱۹ «آنکه بر او رحمت کرد.» عیسی وی را گفت: «برو و تو نیز اینک شما را قوت می بخشم که ماران و عقربها و تمامی قوت همچنان کن.» ۳۸ و هنگامی که می رفتند او وارد بلدی شد وزنی دشمن را پایمال کنید و چیزی به شما ضرر هرگز نخواهد رسانید. که مرتاه نام داشت، او را به خانه خود پذیرفت. ۳۹ و او را خواهری ۲۰ ولی از این شادی مکنید که ارواح اطاعت شما می کنند مریم نام بود که نزد پایهای عیسی نشسته کلام او را می شنید. ۴۰ بلکه بیشتر شاد باشید که نامهای شما در آسمان مرقوم است.» امامرتاه بجهت زبانی خدمت مضطرب می بود. پس نزدیک آمده، ۲۱ در همان ساعت، عیسی در روح وجدنموده گفت: «ای گفت: «ای خداوند آیا تو را باکی نیست که خواهرم مرا واگذار پدر مالک آسمان و زمین، تو را سپاس می کنم که این امور را از که تنها خدمت کنم، او را بفرما تا مرا یاری کند.» ۴۱ عیسی دانایان و خردمندان مخفی داشتی و بر کودکان مکشوف ساختی. در جواب وی گفت: «ای مرتاه، ای مرتاه تو در چیزهای بسیار بلی ای پدر، چونکه همچنین منظور نظرتو افتاد.» ۲۲ و به سوی اندیشه و اضطراب داری. ۴۲ لیکن یک چیز لازم است و مریم آن شاگردان خود توجه نموده گفت: «همه چیز را پدر به من سپرده نصیب خوب را اختیار کرده است که از او گرفته نخواهد شد.» است. و هیچ کس نمی شناسد که پسر کیست، جبر پدر و نه که پدر کیست، غیر از پسر و هرکه پسر بخواهد برای او مکشوف سازد.» ۲۳ و در خلوت به شاگردان خود التفات فرموده گفت: «خوشبحال چشمانی که آنچه شما می بینید، می بینند. ۲۴ زیرا به شما می گویم بسا انبیا و پادشاهان می خواستند آنچه شما می بینید، بنگرند و ندیدند و آنچه شما می شنوید، بشنوند و نشنیدند.» ۲۵ ناگاه یکی از فقها برخاسته از روی امتحان به وی گفت: «ای استاد چه کنم تا وارث حیات جاودانی گردم؟» (aiōnios) (g166) ۲۶ به وی گفت: «در تورات چه نوشته شده است و چگونه می خوانی؟» ۲۷ جواب داد، گفت: «اینکه خداوند خدای خود را به تمام دل و تمام نفس و تمام توانایی و تمام فکر خود محبت نما و همسایه خود را مثل نفس خود.» ۲۸ گفت:

او گذارم. ۷ پس او از اندرون در جواب گوید مرا زحمت مده، زیرا می‌شود.» ۲۷ چون او این سخنان را می‌گفت، زنی از آن میان به که الان در بسته است و بچه‌های من در رختخواب با من خفته‌اند آواز بلند وی را گفت «خوشبحال آن رحمی که تو را حمل کرد و نمی‌توانم برخاست تا به تو دهم. ۸ به شمامی گویم هرچند به پستانهایی که میکیدی.» ۲۸ لیکن او گفت: «بلکه خوشبحال علت دوستی برنخیزد تا بدو دهد، لیکن بجهت لجاجت خواهد آتانی که کلام خدا را می‌شنوند و آن را حفظ نمی‌کنند.» ۲۹ و برخاست و هرآنچه حاجت دارد، بدو خواهد داد. ۹ «و من به هنگامی که مردم بر او ازدحام می‌نمودند، سخن گفتن آغاز کرد شما می‌گویم سوال کنید که به شما داده خواهد شد. بطلبید که که «اینان فرقه‌ای شیریند که آیتی طلب می‌کنند و آیتی بدیشان خواهید یافت. بگویند که برای شما باز کرده خواهد شد. ۱۰ زیرا عطا نخواهد شد، جز آیت یونس نبی. ۳۰ زیرا چنانکه یونس برای هرکه سوال کند، یابد و هرکه بطلبد، خواهد یافت و هرکه کوید، اهل نینوا آیت شد، همچنین پسر انسان نیز برای این فرقه خواهد برای او باز کرده خواهد شد. ۱۱ و کیست از شما که پدر باشد و بود. ۳۱ ملکه جنوب در روزداری با مردم این فرقه برخاسته، بر پسرش از او نان خواهد، سنگی بدو دهد یا اگر ماهی خواهد، به ایشان حکم خواهد کرد زیرا که از اقصای زمین آمد تا حکمت عوض ماهی ماری بدو بخشد، ۱۲ یا اگر تخم مرغی بخواهد، عقربی سلیمان را بشنود و اینک در اینجا کسی بزرگتر از سلیمان است. بدو عطا کند. ۱۳ پس اگر شما با آنکه شیر هستی می‌دانید ۳۲ مردم نینوا در روز داوری با این طبقه برخاسته بر ایشان حکم چیزهای نیکو را به اولاد خود باید داد، چند مرتبه زیادتر پد آسمانی خواهند کرد زیرا که به موعظه یونس توبه کردند و اینک در اینجا شما روح‌القدس را خواهد داد به هرکه از او سوال کند.» ۱۴ و کسی بزرگتر از یونس است. ۳۳ و هیچ‌کس چراغی نمی‌افروزد دیوی را که گنگ بود بیرون می‌کرد و چون دیو بیرون شد، گنگ تا آن در پنهانی یا زیر پیمانهای بگذارد، بلکه بر چراغدان، تا گویا گردید و مردم تعجب نمودند. ۱۵ لیکن بعضی از ایشان هرکه داخل شود روشنی را ببیند. ۳۴ چراغ بدن چشم است، پس گفتند که «دیوها را به یاری بعلزبول رئیس دیوها بیرون می‌کنند.» مادامی که چشم تو بیسط است تمامی جسدت نیز روشن است و ۱۶ و دیگران از روی امتحان آیتی آسمانی از او طلب نمودند. ۱۷ لیکن اگر فاسد باشد، جسد تو نیز تاریک بود. ۳۵ پس باحذر پس او خیالات ایشان را درک کرده بدیشان گفت: «هر مملکتی باش مبدا نوری که در تو است، ظلمت باشد. ۳۶ بنابراین هرگاه که برخلاف خود منقسم شود، تباه گردد و خانه‌ای که بر خانه تمامی جسم تو روشن باشد و ذره‌ای ظلمت نداشته باشد همه‌اش منقسم شود، منهدم گردد. ۱۸ پس شیطان نیز اگر به ضد خود روشن خواهد بود، مثل وقتی که چراغ به تابش خود، تورا روشنایی منقسم شود سلطنت او چگونه پایدار بماند. زیرا می‌گویند که من به ۳۷ و هنگامی که سخن می‌گفت یکی از فریسیان از اعانت بعلزبول دیوها را بیرون می‌کنم. ۱۹ پس اگر من دیوها را به او وعده خواست که در خانه او چاشت بخورد. پس داخل شده وساطت بعلزبول بیرون می‌کنم، پسران شما به وساطت که آنها را بنشست. ۳۸ اما فریسی چون دید که پیش از چاشت دست بیرون می‌کنند؟ از اینجهت ایشان داوران بر شما خواهند بود. ۲۰ نشست، تعجب نمود. ۳۹ خداوند وی را گفت: «همانا شمای لیکن هرگاه به انگشت خدا دیوها را بیرون می‌کنم، هرآینه ملکوت فریسیان بیرون بیاله و بشقاب راطهر می‌سازد ولی درون شما پر از خدا ناگهان بر شما آمده است. ۲۱ وقتی که مرد زورآور سلاح حرص و خباثت است. ۴۰ ای احمقان آیا او که بیرون را آفرید، پوشیده خانه خود را نگاه دارد، اموال او محفوظ می‌باشد. ۲۲ اما اندرون را نیز نیافرید؟ ۴۱ بلکه از آنچه دارید، صدقه دهید که چون شخصی زورآور از او آید بر او غلبه یافته همه اسلحه او را اینک همه چیز برای شما ظاهر خواهد گشت. ۴۲ وای بر شمای که بدان اعتماد می‌داشت، از او می‌گیرد و اموال او را تقسیم فریسیان که دهیک از نعناع و سداب و هر قسم سبزی رامی دهید می‌کند. ۲۳ کسی که با من نیست، برخلاف من است و آنکه با و از دادرسی و محبت خدا تجاوز می‌نماید، اینها را می‌باید به‌جا من جمع نمی‌کند، پراکنده می‌سازد. ۲۴ چون روح پلید از انسان آفرید و آنها را نیز ترک نکنید. ۴۳ وای بر شمای فریسیان که صدر بیرون آید به مکانهای بی‌آب بطلب آرامی گردش می‌کند و چون کنایس و سلام در بازارها را دوست می‌دارد. ۴۴ وای بر شمای نیافت می‌گوید به خانه خود که از آن بیرون آمدم برمی‌گردم. کاتبان و فریسیان ریاکار زیرا که مانند قبرهای پنهان شده هستند که ۲۵ پس چون آید، آن را جاروب کرده شده و آراسته می‌بینند. مردم بر آنها راه می‌روند و نمی‌دانند.» ۴۵ آنگاه یکی از فقها ۲۶ آنگاه می‌رود و هفت روح دیگر، شریتر از خود برداشته داخل جواب داده گفت: «ای معلم، بدین سخنان ما را نیز سزانش شده در آنجا ساکن می‌گردد و اواخر آن شخص از او ائلاش بدتر می‌کنی؟» ۴۶ گفت «وای بر شما نیزای فقها زیرا که بارهای

گران را بر مردم می‌نهد و خود بر آن بارها، یک انگشت خود را ساعت روح‌القدس شما را خواهد آموخت که چه باید گفت.» نمی‌گذارد. ۴۷ وای بر شما زیرا که مقابر انبیا را بنا می‌کنید و ۱۳ و شخصی از آن جماعت به وی گفت: «ای استاد، برادر پدران شما ایشان را کشتند. ۴۸ پس به کارهای پدران خود شهادت مرا بفرما تا ارث پدر را با من تقسیم کند.» ۱۴ به وی گفت: می‌دهید و از آنها راضی هستید، زیرا آنها ایشان را کشتند و شما قبرهای ایشان را می‌سازید. ۴۹ از این رو حکمت خدا نیز فرموده بدیشان گفت: «زنهار از طمع بپرهیزید زیرا اگرچه اموال کسی زیاد است که به سوی ایشان انبیا و رسولان می‌فرستم و بعضی از ایشان را خواهند کشت و بر بعضی جفا کرد، ۵۰ تا انتقام خون جمیع انبیا که از بنای عالم ریخته شد از این طبقه گرفته شود. ۵۱ پس با خود اندیشیده، گفت چه کنم؟ زیرا جایی که محصول از خون هابیل تا خون زکریاکه در میان مذبح و هیكل کشته شد. خود را انبار کنم، ندارم. ۱۸ پس گفت چنین می‌کنم انبارهای بلی به شمامی گویم که از این فرقه بازخواست خواهد شد. ۵۲ خود را خراب کرده، بزرگتر بنا می‌کنم و در آن تمامی حاصل و وای بر شما ای فقها، زیرا کلید معرفت را برداشته‌اید که خود داخل اموال خود را جمع خواهیم کرد. ۱۹ و نفس خود را خواهم گفت نمی‌شوید و داخل‌شوندگان را هم مانع می‌شوید.» ۵۳ و چون او که‌ای جان اموال فراوان اندوخته شده بجهت چندین سال داری. این سخنان را بدیشان می‌گفت، کاتبان و فریسیان با او بشدت درآویختند و درمطالب بسیار سوالها از او می‌کردند. ۵۴ و در کمین او می‌بودند تا نکته‌ای از زبان او گرفته مدعی او بشوند.

آنگاه آنچه اندوخته‌ای، از آن که خواهد بود؟ ۲۱ همچنین است هر کسی که برای خود ذخیره کند و برای خدا دولت‌مند نباشد.» ۲۲

۱۲ و در آن میان، وقتی که هزاران از خلق جمع شدند، پس به شاگردان خود گفت: «از این جهت به شما می‌گویم که اندیشه مکنید بجهت جان خود که چه بخورید و نه برای بدن که چه بپوشید. ۲۳ جان از خوراک و بدن از پوشاک بهتر است. ۲۴ کلاغان را ملاحظه کنید که نه زراعت می‌کنند و نه حصاد و نه مستوری که معلوم نگردد. ۳ بنابراین آنچه در تاریکی گفته‌اید در روشنائی شنیده خواهد شد و آنچه در خلوتخانه در گوش گفته‌اید بر پشت بامها ندا شود. ۴ لیکن ای دوستان من، به شما می‌گویم از قاتلان جسم که قدرت ندارند بیشتر از این بکنند، ترسان مباشید. ۵ بلکه به شما نشان می‌دهم که از که باید ترسید، از او بترسید که بعد از کشتن، قدرت دارد که به جهنم بیفکند. بلی به شما می‌گویم از او بترسید. (Geenna g1067) ۶ آیا پنج گنجشک به دو فلس فروخته نمی‌شود و حال آنکه یکی از آنها نزد خدا فراموش نمی‌شود؟ ۷ بلکه مویهای سر شما همه شمرده شده است. پس بیم مکنید، زیرا که از چندان گنجشک بهتر هستید. ۸ «لیکن به شما می‌گویم هر که نزد مردم به من اقرار کند، پسر انسان نیز پیش فرشتگان خدا او را اقرار خواهد کرد. ۹ اما هر که مرا پیش مردم انکار کند، نزد فرشتگان خدا انکار کرده خواهد شد. ۱۰ و هر که سخنی برخلاف پسر انسان گوید، آرزیده شود. اما هر که به روح‌القدس کفر گوید آرزیده نخواهد شد. ۱۱ و چون شما را درکنایس و به نزد حکام و دیوانیان برند، اندیشه مکنید که چگونه و به چه نوع حجت آورید یا چه بگویید. ۱۲ زیرا که در همان

جایی که خزانه شما است، دل شما نیز در آنجا می‌باشد. ۳۵ چنین می‌شود. ۵۵ و چون دیدید که باد جنوبی می‌وزد، می‌گویید کمرهای خود را بسته چراغهای خود را فروخته بدارید. ۳۶ و شما گرما خواهد شد و می‌شود. ۵۶ ای ریاکاران، می‌توانید صورت مانند کسانی باشید که انتظار آقای خود را می‌کشند که چه وقت زمین و آسمان را تمیز دهید، پس چگونه این زمان را نمی‌شناسید؟ از عروسی مراجعت کند تا هروقت آید و در رابکوبید، بی‌درنگ ۵۷ و چرا از خود به انصاف حکم نمی‌کنید؟ ۵۸ و هنگامی برای او بازکنند. ۳۷ خوشبحال آن غلامان که آقای ایشان چون آید ایشان را بیدار یابد. هر آینه به شما می‌گویم که کمر خود را بسته ایشان را خواهد نشانید و پیش آمده، ایشان را خدمت خواهد کرد. ۳۸ و اگر در پاس دوم یا سوم از شب بیاید و ایشان را نکنی، از آنجا هرگز بیرون نخواهی آمد.»

۱۳ چنین یابد، خوشبحال آن غلامان. ۳۹ اما این را بدانید که اگر صاحب‌خانه می‌دانست که دزد در چه ساعت می‌آید، بیداری ماند و نمی‌گذاشت که به خانه‌اش نقب زنند. ۴۰ پس شما نیز مستعد باشید، زیرا در ساعتی که گمان نمی‌برید پسر انسان می‌آید.» ۴۱ پطرس به وی گفت: «ای خداوند، آیا این مثل را برای ما زدی یا بجهت همه.» ۴۲ خداوند گفت: «پس کیست آن ناظر امین و دانا که مولای او را بر سایر خدام خود گماشته باشد تا آذوقه را در وقتش به ایشان تقسیم کند. ۴۳ خوشبحال آن غلام که آفایش چون آید، او را در چنین کار مشغول یابد. ۴۴ هر آینه به شما می‌گویم که او را بر همه مایملک خود خواهد گماشت. ۴۵ لیکن اگر آن غلام در خاطر خود گوید، آمدن آفایم به طول می‌انجامد و به زدن غلامان و کنیزان و به خوردن و نوشیدن و می‌گساریدن شروع کند، ۴۶ هر آینه مولای آن غلام آید، در روزی که منتظر او نباشد و در ساعتی که او نداند و او را دویاره کرده نصیبش را با خیانتکاران قرار دهد. ۴۷ «اما آن غلامی که اراده مولای خویش را دانست و خود را مهیا نساخت تا به اراده او عمل نماید، تازیان بسیار خواهد خورد. ۴۸ اما آنکه نادانسته کارهای شایسته ضرب کند، تازیان کم خواهد خورد. و به هر کسی که عطا زیاده شود از وی مطالبه زیادتر گردد و نزد هرکه امانت بیشتر نهند از او بازخواست زیادتر خواهند کرد. ۴۹ من آدمم تا آتشی در زمین افزوم، پس چه می‌خواهم اگر الان در گرفته است. ۵۰ اما مرا تعمیدی است که بیایم و چه بسیار در تنگی هستم، تا وقتی که آن بسراید. ۵۱ آیا گمان می‌برید که من آمده‌ام تا سلامتی بر زمین بخشم؟ نی بلکه به شما می‌گویم تفریق را. ۵۲ زیرا بعد از این پنج نفر که در یک خانه باشند دو از سه و سه از دو جدا خواهند شد، ۵۳ پدر از پسر و پسر از پدر و مادر از دختر و دختر از مادر و خارسو از عروس و عروس از خارسو مفارقت خواهند نمود.» ۵۴ آنگاه باز به آن جماعت گفت: «هنگامی که ابری ببینید که از مغرب پدید آید، بی‌تامل می‌گویید باران می‌آید و

را بگفت همه مخالفان او خجل گردیدند و جمع آن گروه شاد ۱۴ و واقع شد که در روز سبت، به خانه یکی از روسای شدند، بسبب همه کارهای بزرگ که از وی صادر می‌گشت. ۱۸ فریسیان برای غذا خوردن درآمد و ایشان مراقب او می‌بودند، ۲ پس گفت: «ملکوت خدا چه چیز را می‌ماندو آن را به کدام شی واینک شخصی مستسقی پیش او بود، ۳ آنگاه عیسی ملتفت شده تشبیه نماید. ۱۹ دانه خردلی را ماند که شخصی گرفته در باغ خود کاشت، پس روئید و درخت بزرگ گردید، بعدی که مرغان هوا آمده در شاخه هایش آشیانه گرفتند.» ۲۰ بازگفت: «برای ملکوت خدا چه مثل آورم؟ ۲۱ خمیرمایه‌ای را می‌ماند که زنی گرفته در سه پیمانه آرد پنهان ساخت تا همه مخمرشد.» ۲۲ و در شهرها و نیابرد؟» ۶ پس در این امور از جواب وی عاجز ماندند. ۷ و برای دهات گشته، تعلیم می‌داد و به سوی اورشلیم سفر می‌کرد، ۲۳ که شخصی به وی گفت: «ای خداوند آیا کم هستند که نجات یابند؟» او به ایشان گفت: ۲۴ «جد و جهد کنید تا از تنگ عروسی دعوت کند، در صدر مجلس نشین، مبادا کسی بزرگتر از داخل شوید. زیرا که به شما می‌گویم بسیاری طلب دخول خواهند کرد و نخواهند توانست. ۲۵ بعد از آنکه صاحب‌خانه برخیزد و در را ببندد و شما بیرون ایستاده در را کوبیدن آغاز کنید و گویند خداوند خداوند! برای ما بازکن. آنگاه وی در جواب خواهد گفت شما رانمی شناسم که از کجا هستید. ۲۶ در آن وقت خواهید گفت که در حضور تو خوردیم و آشامیدیم و در کوچه های ما تعلیم دادی. ۲۷ بازخواهد گفت، به شما می‌گویم که شما رانمی شناسم از کجا هستید؟ ای همه بدکاران از من دور شوید. ۲۸ در آنجا گریه و فشار دندان خواهد بود، چون ابراهیم و اسحق و یعقوب و جمیع انبیاء در ملکوت خدا بنیند و خود را بیرون افکنده یابید و از مشرق و مغرب و شمال و جنوب آمده در ملکوت خدا خواهند نشست. ۳۰ و اینک آخرین هستند که اولین خواهند بود و اولین که آخرین خواهند بود.» ۳۱ در همان روز چند نفر از فریسیان آمده به وی گفتند: «دور شو و از اینجا برو زیرا که هیرودیس می‌خواهد تو را به قتل رساند.» ۳۲ ایشان را گفت: «بروید و به آن روباه گویند اینک امروز و فردا دیوها را بیرون می‌کنم و مریضان را صحت می‌بخشم و در روز سوم کامل خواهم شد. ۳۳ لیکن می‌باید امروز و فردا و پس فردا راه روم، زیرا که محال است نبی بیرون از اورشلیم کشته شود. ۳۴ ای اورشلیم، ای اورشلیم که قاتل انبیا و سنگسار کننده مرسلین خود هستی، چند کثرت خواستم اطفال تو را جمع کنم، چنانکه مرغ جوجه های خویش را زیر بالهای خود می‌گیرد و نخواستید. ۳۵ اینک خانه شما برای شما خراب گذاشته می‌شود و به شما می‌گویم که مرا دیگر نخواهید دید تا وقتی آید که گویند مبارک است او که به نام خداوند می‌آید.»

۱۱ زیرا هرکه خود را بزرگ سازد دلیل گردد و هرکه خویشتن را فرود آورد، سرفراز گردد.» ۱۲ پس به آن کسی که از او وعده خواسته بود نیز گفت: «وقتی که چاشتن یا شام دهی دوستان یا برادران یا خویشان یا همسایگان دولت‌مند خود را دعوت مکن مبادا ایشان نیز تو را بخوانند و تو را عوض داده شود. ۱۳ بلکه چون ضیافت کنی، فقیران و لنگان و شلان و کوران را دعوت کن. ۱۴ که خجسته خواهی بود زیرا ندارند که تو را عوض دهند و در قیامت عادلان، به تو جزا عطا خواهد شد.» ۱۵ آنگاه یکی از مجلسیان چون این سخن را شنید گفت: «خوشابحال کسی که در ملکوت خدا غذا خورد.» ۱۶ به وی گفت: «شخصی ضیافتی عظیم نمود و بسیاری را دعوت نمود. ۱۷ پس چون وقت شام رسید، غلام خود را فرستاد تا دعوت‌شدگان را گویند، یابید زیرا که الحال همه چیز حاضر است. ۱۸ لیکن همه به یک رای عذرخواهی آغاز کردند. اولی گفت: مزرعه‌ای خریدم و ناچار باید بروم آن را ببینم، از تو خواهش دارم مرا معذور داری. ۱۹ دیگری گفت: پنج جفت گاو خریده‌ام، می‌روم تا آنها را بیازمایم، به تو التماس دارم مرا عفو نمایی. ۲۰ سومی گفت: زنی گرفته‌ام و از این سبب نمی‌توانم بیایم. ۲۱ پس آن غلام آمده مولای خود را از این امور مطلع ساخت. آنگاه صاحب‌خانه غضب نموده به غلام خود فرمود: به بازارها و کوچه های شهر بشتاب و فقیران و لنگان و شلان و کوران را در اینجا بیاور. ۲۲ پس غلام گفت: ای آقا آنچه فرمودی شد و

هنوز جای باقی است. ۲۳ پس آقا به غلام گفت: به راهها و کردهام. ۱۰ همچنین به شمامی گویم شادی برای فرشتگان خدا مرزها بیرون رفته، مردم را به الحاح بیاور تا خانه من پر شود. ۲۴ زیرا روی می‌دهد به سبب یک خطا کار که توبه کند.» ۱۱ باز گفت: به شما می‌گویم هیچ‌یک از آنانی که دعوت شده بودند، شام «شخصی را دو پسر بود. ۱۲ روزی پسر کوچک به پدر خود مرا نخواهد چشید.» ۲۵ و هنگامی که جمعی کثیر همراه اومی گفت: ای پدر، رصدا موالی که باید به من رسد، به من بده. پس رفتند، روی گردانیده بدیشان گفت: ۲۶ «اگر کسی نزد من آید و اوامیملک خود را بر این دو تقسیم کرد. ۱۳ و چندی نگذشت پدر، مادر و زن و اولاد و برادران و خواهران، حتی جان خود را که آن پسر کهنتر، آنچه داشت جمع کرده، به ملکی بعید کوچ نیز دشمن ندارد، شاگرد من نمی‌تواند بود. ۲۷ و هر که صلیب کرد و به عیاشی ناهنجار، سرمایه خود را تلف نمود. ۱۴ و چون خود را بر ندارد و از عقب من نیاید، نمی‌تواند شاگرد من گردد. تمام راصرف نموده بود، قحطی سخت در آن دیار حادث گشت و ۲۸ «زیرا کیست از شما که قصد بنای برجی داشته باشد و اول او به محتاج شدن شروع کرد. ۱۵ پس رفته خود را به یکی از ننشیند تا برآورد خرج آن را بکند که آیا قوت تمام کردن آن دارد یا اهل آن ملک پیوست. وی او را به املاک خود فرستاد تا گزارزبانی نه؟ ۲۹ که مبدا چون بنیادش نهاد و قادر بر تمام کردنش نشد، کند. ۱۶ و آرزو می‌داشت که شکم خود را از خرنوبی که خوکان هر که بیند تمسخرکنان گوید، ۳۰ این شخص عمارتی شروع کرده می‌خوردند سیر کند و هیچ کس او را چیزی نمی‌داد. ۱۷ «آخر به نتوانست به انجامش رساند. ۳۱ یا کدام پادشاه است که برای خود آمده، گفت چقدر از مزدوران پدرم نان فراوان دارند و من از مقاتله با پادشاه دیگر بروم، جز اینکه اول نشسته تا مل نماید که آیا گرسنگی هلاک می‌شوم، ۱۸ برخاسته نزد پدر خود می‌روم و با ده هزار سپاه، قدرت مقاومت کسی را دارد که با بیست هزار بدخواهم گفت ای پدر به آسمان و به حضور تو گناه کرده‌ام، ۱۹ لشکر بر وی می‌آید؟ ۳۲ والا چون او هنوز دور است ایلیجی‌ای و دیگر شایسته آن نیستم که پسر تو خوانده شوم، مرا چون یکی از فرستاده شروط صلح را از او درخواست کند. ۳۳ «پس همچنین مزدوران خود بگیر. ۲۰ در ساعت برخاسته به سوی پدر خود متوجه هر یکی از شما که تمام مایملک خود را ترک نکند، نمی‌تواند شد. اما هنوز دور بود که پدرش او را دیده، ترحم نمود و دوان شاگرد من شود. ۳۴ «نمک نیکو است ولی هرگاه نمک فاسد شد دوان آمده او را در آغوش خود کشیده، بوسید. ۲۱ پسر وی را به چه چیز اصلاح پذیرد؟ ۳۵ نه برای زمین مصرفی دارد و نه برای لایق آن نیستم که پسر تو خوانده شوم. ۲۲ لیکن پدر به غلامان مزبله، بلکه بیرونش می‌ریزند. آنکه گوش شنوا دارد بشنود.»

۱۵ و چون همه باجگیران و گناهکاران به نزدش می‌آمدند تا کلام او را بشنوند، ۲ فریسیان و کاتبان، مهمه‌کنان می‌گفتند: «این شخص، گناهکاران را می‌پذیرد و با ایشان می‌خورد.» ۳ پس برای ایشان این مثل را زده، گفت: ۴ «کیست از شما که صد گوسفند داشته باشد و یکی از آنها گم شود که آن نود و نه را درصحران نگذارد و از عقب آن گمشده نرود تا آن را بیابد؟ ۵ پس چون آن را یافت به شادی بر دوش خود می‌گذارد، ۶ و به خانه آمده، دوستان و همسایگان را می‌طلبد و بدیشان می‌گوید با من شادی کنید زیرا گوسفند گمشده خود را یافته‌ام. ۷ به شما می‌گویم که بر این منوال خوشی درآسمان رخ می‌نماید به سبب توبه یک گناهکاری بیشتر از برای نود و نه عادل که احتیاج به توبه ندارند. ۸ یا کدام زن است که ده درهم داشته باشد هرگاه یک درهم گم شود، چراغی افروخته، خانه را جاروب نکند و به دقت تفحص ننماید تا آن را بیابد؟ ۹ و چون یافت دوستان و همسایگان خود را جمع کرده می‌گوید با من شادی کنید زیرا درهم گمشده را پیدا آن من است، مال تو است. ۳۲ ولی می‌بایست شادمانی کرد و

مسرور شد زیرا که این برادر تو مرده بود، زنده گشت و گم شده بود که ارغوان و کتان می‌پوشید و هر روزه در عیاشی با جلال بود، یافت گردید.»

۱۶ و به شاگردان خود نیز گفت: «شخصی دولتمند را ناظری بود که از او نزد وی شکایت بردند که اموال او را تلف می‌کرد. ۲ پس او را طلب نموده، وی را گفت، این چیست که درباره تو شنیده‌ام؟ حساب نظارت خود را باز بده زیرا ممکن نیست که بعد از این نظارت کنی. ۳ ناظر با خود گفت چکنم؟ زیرا مولايم نظارت راز من می‌گیرد. طاقت زمین‌کنند ندارم و از گدایی نیز عار دارم. ۴ دانستم چکنم تا وقتی که از نظارت معزول شوم، مرا به خانه خود بپذیرند. ۵ پس هر یکی از بدهکاران آقای خود را طلبیده، به یکی گفت آقایم از تو چند طلب دارد؟ ۶

گفت صدرطل روغن. بدو گفت سیاهه خود را بگیر و نشسته پنجاه رطل بزودی بنویس. ۷ باز دیگری را گفت از تو چقدر طلب دارد؟ گفت صد کیل گندم. وی را گفت سیاهه خود را بگیر و هشتادبنویس. ۸ «پس آقایش، ناظر خائن را آفرین گفت، زیرا عاقلانه کار کرد. زیرا ابناي این جهان در طبقه خویش از ابناي نور عاقل تر هستند. (aiōn g165) ۹ و من شمارا می‌گویم دوستان از مال بی‌انصافی برای خود پیدا کنی تا چون فانی گردید شما را به خیمه های جاودانی بپذیرند. (aiōnios g166) ۱۰ آنکه در اندک امین باشد درامر بزرگ نیز امین بود و آنکه در قلیل خائن بود در کثیر هم خائن باشد. ۱۱ و هرگاه در مال بی‌انصافی امین نبودید، کیست که مال حقیقی را به شما بسپارد؟ ۱۲ و اگر در مال دیگری دیانت نکردید، کیست که مال خاص شما را به شما

دهد؟ ۱۳ هیچ خادم نمی‌تواند دو آقا را خدمت کند. زیرا یا از یکی نفرت می‌کند و با دیگری محبت، یا با یکی می‌پیوندد و دیگری را حقیر می‌شمارد. خدا و مامونا را نمی‌توانید خدمت نمایید. ۱۴ و فریسیانی که زر دوست بودند همه این سخنان را شنیده، او را استهزا نمودند. ۱۵ به ایشان گفت، شما هستید که خود را پیش مردم عادل می‌نمایید، لیکن خدا عارف دل‌های شماست. زیرا که آنچه نزد انسان مرغوب است، نزد خدا مکروه است. ۱۶ تورات و انبیا تا به یحیی بود و از آن وقت بشارت به ملکوت خدا داده می‌شود و هر کس بجهد و جهد داخل آن می‌گردد. ۱۷ لیکن آسانتر است که آسمان و زمین زایل شود، از آنکه یک نقطه از تورات ساقط گردد. ۱۸ هرکه زن خود را طلاق دهد و دیگری را نکاح کند زانی بود و هرکه زن مطلقه مردی را به نکاح خویش درآورد، زنا کرده باشد. ۱۹ شخصی دولتمند

مرا خدمت کن تا بخورم و بنوشم و بعد از آن تو بخور و بیاشام؟ ۹ کرد و هر که آن را هلاک کند آن را زنده نگاه خواهد داشت. ۳۴ آیا از آن غلام منت می کشد از آنکه حکمهای او را به جا آورد؟ به شما می گویم در آن شب دو نفر بر یک تخت خواهند بود، گمان ندارم. ۱۰ همچنین شما نیز چون به هر چیزی که مامور یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. ۳۵ و دوزن که در شده اید عمل کردید، گوید که غلامان بی منفعت هستیم زیرا که یک جا دستاس کنند، یکی برداشته و دیگری واگذارده خواهد شد. آنچه بر ما واجب بود به جا آوردیم. ۱۱ و هنگامی که سفر به ۳۶ و دونفر که درمزرعه باشند، یکی برداشته و دیگری واگذارده سوی اورشلیم می کرد از میانه سامره و جلیل می رفت. ۱۲ و چون به خواهد شد. ۳۷ در جواب وی گفتند: «کجای خداوند.» فریهای داخل می شد ناگاه ده شخص ابرص به استقبال او آمدند و گفت: «در هر جایی که لاش باشد در آنجا کرکسان جمع خواهند از دور ایستاده، ۱۳ به آواز بلند گفتند: «ای عیسی خداوند بر ما شد.»

ترحم فرما. ۱۴ او به ایشان نظر کرده گفت: «بروید و خود را به کاهن بنمایید.» ایشان چون می رفتند، طاهر گشتند. ۱۵ و یکی از ایشان چون دید که شفا یافته است، برگشته به صدای بلند خدا را تمجید می کرد. ۱۶ و پیش قدم او به روی درافاده وی را شکر کرد. و او از اهل سامره بود. ۱۷ عیسی ملنفت شده گفت «آیا ده نفر طاهر نشدند، پس آن نه کجا شدند؟ ۱۸ آیا هیچ کس یافت نمی شود که برگشته خدا را تمجید کند جز این غریب؟» ۱۹ و بدو گفت: «برخاسته برو که ایمانت تو را نجات داده است.» ۲۰ و چون فریسیان از او پرسیدند که ملکوت خدا کی می آید، او در جواب ایشان گفت: «ملکوت خدا با مراقبت نمی آید. ۲۱ و نخواهند گفت که در فلان یا فلان جاست. زیرا اینک ملکوت خدا در میان شما است.» ۲۲ و به شاگردان خود گفت: «ایامی می آید که آرزو خواهید داشت که روزی از روزهای پسر انسان را بینید و نخواهید دید. ۲۳ و به شما خواهند گفت، اینک در فلان یا فلان جاست، مروید و تعاقب آن مکنید. ۲۴ زیرا چون برق که از یک جانب زیر آسمان لامع شده تا جانب دیگر زیر آسمان درخشان می شود، پسر انسان در یوم خود همچنین خواهد بود. ۲۵ لیکن اول لازم است که اوزحمات بسیار بیند و از این فرقه مطرود شود. ۲۶ و چنانکه در ایام نوح واقع شد، همانطور در زمان پسر انسان نیز خواهد بود، ۲۷ که می خوردند و می نوشیدند و زن و شوهر می گرفتند تا روزی که چون نوح داخل کشتی شد، طوفان آمده همه را هلاک ساخت. ۲۸ و همچنان که در ایام لوط شد که به خوردن و آشامیدن و خرید و فروش و زراعت و عمارت مشغول می بودند، ۲۹ تا روزی که چون لوط از سدوم بیرون آمد، آتش و گوگرد از آسمان بارید و همه را هلاک ساخت. ۳۰ بر همین منوال خواهد بود در روزی که پسر انسان ظاهر شود. ۳۱ در آن روز هر که بر پشت بام باشد و اسباب او در خانه نزول نکند تا آنها را بردارد و کسی که در صحرا باشد همچنین بزرگردد. ۳۲ زن لوط را بیاد آورد. ۳۳ هر که خواهد جان خود را برهاند آن را هلاک خواهد

۱۸ و برای ایشان نیز مثلی آورد در اینکه می باید همیشه دعا کرد و کاهلی نوزید. ۲ پس گفت که «در شهری داوری بود که نه ترس از خدا و نه باکی از انسان می داشت. ۳ و در همان شهر بیوه زنی بود که پیش وی آمده می گفت، داد مرا از دشمنم بگیر. ۴ و تا مدتی به وی اعتنائ نمود و لکن بعد از آن با خود گفت هر چند از خدا نمی ترسم و از مردم باکی ندارم، ۵ لیکن چون این بیوه زن مرا زحمت می دهد، به داد او می رسم، مبادا پیوسته آمده مرا به رنج آورد. ۶ خداوند گفت بشنوید که این داوری انصاف چه می گوید؟ ۷ و آیا خدا برگزیدگان خود را که شبانه روز بدو استغاثه می کنند، دادرسی نخواهد کرد، اگر چه برای ایشان دیرغضب باشد؟ ۸ به شما می گویم که به زودی دادرسی ایشان را خواهد کرد. لیکن چون پسرانسان آید، آیا ایمان را بر زمین خواهد یافت؟ ۹ و این مثل را آورد برای بعضی که بر خود اعتماد می داشتند که عادل بودند و دیگران را حقیر می شمردند. ۱۰ که «دو نفر یکی فریسی و دیگری باجگیر به هیکل رفتند تا عبادت کنند. ۱۱ آن فریسی ایستاده بدینطور با خود دعا کرد که خدایا تو را شکر می کنم که مثل سایر مردم حریص و ظالم و زناکار نیستم و نه مثل این باجگیر، ۱۲ هر هفته دو مرتبه روزه می دارم و از آنچه پیدا می کنم ده یک می دهم. ۱۳ اما آن باجگیر دور ایستاده نخواست چشمان خود را به سوی آسمان بلند کند بلکه به سینه خود زده گفت، خدایا بر من گناهکار ترحم فرما. ۱۴ به شما می گویم که این شخص، عادل کرده شده به خانه خود رفت به خلاف آن دیگر، زیرا هر که خود را برافرازد، پست گردد و هر کس خویشتن را فروتن سازد، سرفرازی یابد.» ۱۵ پس اطفال را نیز نزد وی آوردند تا دست برایشان گذارد. اما شاگردانش چون دیدند، ایشان را نهیب دادند. ۱۶ ولی عیسی ایشان را خوانده، گفت: «بچه ها را واگذارید تا نزد من آیند و ایشان را ممانعت مکنید، زیرا ملکوت خدا برای مثل اینها است. ۱۷ هر آینه به شما می گویم

هرکه ملکوت خدا را مثل طفل نپذیرد داخل آن نگردد.» و ۱۸ «بینا شو که ایمانت تو راشفا داده است.» ۴۳ در ساعت بینایی یکی از روسا از وی سوال نموده، گفت: «ای استاد نیکو چه کنم تا حیات جاودانی راورث گردم؟» (aiōnios g166) عیسی ۱۹ دیدند، خدا را تسبیح خواندند.

۱۹ پس وارد اریحا شده، از آنجا می گذشت. ۲ که ناگاه شخصی زکی نام که رئیس باجگیران و دولتمند بود، ۳ خواست عیسی را ببیند که کیست و از کثرت خلق نتوانست، زیرا کوتاه قد بود. ۴ پس پیش دویده بردرخت افرازی برآمد تا او را ببیند. چونکه اومی خواست از آن راه عبور کند. ۵ و چون عیسی به آن مکان رسید، بالا نگرسته او را دید و گفت: «ای زکی بشتاب و به زیر بیا زیرا که باید امروز درخانه تو بمانم.» ۶ پس به زودی پایین شده او را به خر می پذیرفت. ۷ و همه چون این را دیدند، همه کنان می گفتند که در خانه شخصی گناهکار به میهمانی رفته است. ۸ اما زکی برپا شده به خداوند گفت: «الحال ای خداوند نصف مایملک خود را به فقرای دهم و اگر چیزی ناحق از کسی گرفته باشم، چهار برابر بدو رد می کنم.» ۹ عیسی به وی گفت: «امروز نجات در این خانه پیدا شد. زیرا که این شخص هم پسر ابراهیم است. ۱۰ زیرا که پسرانسان آمده است تا گمشده را بجوید و نجات بخشد.» ۱۱ و چون ایشان این را شنیدند او مثلی زیاد کرده آورد چونکه نزدیک به اورشلیم بود و ایشان گمان می بردند که ملکوت خدا می باید در همان زمان ظهور کند. ۱۲ پس گفت: «شخصی شریف به دیار بعید سفر کرد تا ملکی برای خود گرفته مراجعت کند. ۱۳ پس ده نفر از غلامان خود را طلبیده ده قنطار به ایشان سپرده فرمود، تجارت کنی تا بیایم. ۱۴ اما اهل ولایت او، چونکه او را دشمن می داشتند ایلچیان در عقب او فرستاده گفتند، نمی خواهیم این شخص بر ما سلطنت کند. ۱۵ و چون ملک را گرفته مراجعت کرده بود، فرمود تا آن غلامانی را که به ایشان نقد سپرده بود حاضر کنند تا بفهمد هر یک چه سود نموده است. ۱۶ پس اولی آمده گفت، ای آقا قنطار تو ده قنطار دیگر نفع آورده است. ۱۷ بدو گفت آفرین ای غلام نیکو. چونکه بر چیز کم امین بودی بر ده شهر حاکم شو. ۱۸ و دیگری آمده گفت، ای آقا قنطار تو پنج قنطار سود کرده است. ۱۹ او را نیز فرمود بر پنج شهر حکمرانی کن. ۲۰ و سومی آمده گفت، ای آقا اینک قنطار تو موجود است، آن را در پارچه ای نگاه داشته ام. ۲۱ زیرا که از توترسیدم چونکه مرد تندخویی هستی. آنچه نگذارده ای، برمی داری و از آنچه نکاشته ای درومی کنی. ۲۲ و وی گفت، از زبان خودت بر توفتوی می دهم، ای غلام شریف. دانسته ای که من مرد عرض کرد: «ای خداوند، تا بینا شوم.» ۴۲ عیسی به وی گفت:

تندخوبی هستم که بر میدارم آنچه را نگذاشته‌ام و درو می‌کنم آنچه ۴۷ و هر روز در هیکل تعلیم می‌داد، اما روسای کهنه و کاتبان را نپاشیده‌ام. ۲۳ پس برای چه نقد مرا نزد صرافان نگذاردی تا چون آن را با سود دریافت کنم؟ ۲۴ پس به حاضرین فرمود قطار را

از این شخص بگیرد و به صاحب ده قطار بدهد. ۲۵ به او گفتند ای خداوند، وی ده قطار دارد. ۲۶ زیرا به شمامی گویم به هرکه دارد داده شود و هرکه ندارد آنچه دارد نیز از او گرفته خواهد شد. ۲۷ اما آن دشمنان من که نخواستند من بر ایشان حکمرانی نمایم، در اینجا حاضر ساخته پیش من به قتل رسانید. ۲۸ و چون این را گفت، پیش رفته متوجه اورشلیم گردید. ۲۹ و چون نزدیک بیت‌فاجی و بیت عنیا بر کوه مسمی به زیتون رسید، دو نفر از شاگردان خود را فرستاده، ۳۰ گفت: «به آن قریه‌ای که پیش روی شما است بروید و چون داخل آن شدید، کره الاغی بسته خواهید یافت که هیچ‌کس بر آن هرگز سوار نشده. آن را باز کرده بیاورید.

۳۱ و اگر کسی به شما گوید، چرا این را باز می‌کنید، به وی گوید خداوند او را لازم دارد.» ۳۲ پس فرستادگان رفته آن چنانکه بدیشان گفته بود یافتند. ۳۳ و چون کره را باز می‌کردند، مالکانش به ایشان گفتند چرا کره را باز می‌کنید؟ ۳۴ گفتند خداوند او را لازم دارد. ۳۵ پس او را به نزد عیسی آوردند و رخت خود را بر کره افکنده، عیسی را سوار کردند. ۳۶ و هنگامی که او می‌رفت جامه های خود را در راه می‌گسترند. ۳۷ و چون نزدیک به سرازیری کوه زیتون رسید، تمامی شاگردانش شادی کرده، به آواز بلند خدا را حمد گفتن شروع کردند، به سبب قواتی که از او دیده بودند. ۳۸ و می‌گفتند مبارک باد آن پادشاهی که می‌آید، به نام خداوند سلامتی در آسمان و جلال در اعلیٰ علین باد. ۳۹ آنگاه بعضی از فریسیان از آن میان بدو گفتند: «ای استاد شاگردان خود را نهیب نما.» ۴۰ او در جواب ایشان گفت: «به شما می‌گویم اگر اینها ساکت شوند، هرآینه سنگها به صدا آیند.» ۴۱ و چون نزدیک شده، شهر را نظاره کرد بر آن گریان گشته، ۴۲ گفت: «اگر تو نیز می‌دانستی هم در این زمان خود آنچه باعث سلامتی تومیشد، لاکن الحال از چشمان تو پنهان گشته است. ۴۳ زیرا ایامی بر تو می‌آید که دشمنانت گرد تو سنگرها سازند و تو را احاطه کرده از هر جانب محاصره خواهند نمود. ۴۴ و تو را و فرزندان را در اندرون تو بر خاک خواهند افکند و در تو سنگی بر سنگی نخواهند گذاشت زیرا که ایام تفقد خود را ندانستی.» ۴۵ و چون داخل هیکل شد، کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کردند، به بیرون نمودن آغاز کرد. ۴۶ و به ایشان گفت: «مکتوب است که خانه من خانه عبادت است لیکن شما آن را مغاره دزدان ساخته‌اید.»

خدا را به صدق می‌آموزی، ۲۲ آیا بر ما جایز هست که جزیه به و نماز را به ریاکاری طول می‌دهند. اینها عذاب شدیدتر خواهند قیصر بدهیم یا نه؟» ۲۳ او چون مکر ایشان را درک کرد، بدیشان یافت.»

گفت: «مرا برای چه امتحان می‌کنید؟ ۲۴ دیناری به من نشان دهید. صورت ورقمش از کیست؟» ایشان در جواب گفتند: «از قیصر است.» ۲۵ او به ایشان گفت: «پس مال قیصر را به قیصر رد کنید و مال خدا را به خدا.» ۲۶ پس چون نتوانستند او را به سختی در نظر مردم ملزم سازند، از جواب او در عجب شده ساکت ماندند. ۲۷ و بعضی از صدوقیان که منکر قیامت هستند، پیش آمده از وی سوال کرده، ۲۸ گفتند: «ای استاد، موسی برای ما نوشته است که اگر کسی را برادری که زن داشته باشد بمیرد ویی اولاد فوت شود، باید برادرش آن زن را بگیرد تا برای برادر خود نسلی آورد. ۲۹ پس هفت برادر بودند که اولی زن گرفته اولاد نآورد، فوت شد. ۳۰ بعد دومین آن زن را گرفته، او نیز بی‌اولاد بمرد. ۳۱ پس سومین او را گرفت و همچنین تا هفتمین و همه فرزند نآورد، مردند. ۳۲ و بعد از همه، آن زن نیز وفات یافت. ۳۳ پس در قیامت، زن کدامیک از ایشان خواهد بود، زیرا که هر هفت او رداشتند؟» ۳۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «ابنای این عالم نکاح می‌کنند و نکاح کرده می‌شوند. (aiōn g165) ۳۵ لیکن آنانی که مستحق رسیدن به آن عالم و به قیامت از مردگان شوند، نه نکاح می‌کنند و نه نکاح کرده می‌شوند. (aiōn g165) ۳۶ زیرا ممکن نیست که دیگرمیرند از آن جهت که مثل فرشتگان و پسران خدای باشند، چونکه پسران قیامت هستند. ۳۷ و اما اینکه مردگان برمی‌خیزند، موسی نیز در ذکر بوته نشان داد، چنانکه خداوند را خدای ابراهیم و خدای اسحاق و خدای یعقوب خواند. ۳۸ و حال آنکه خدای مردگان نیست بلکه خدای زندگان است. زیرا همه نزد او زنده هستند.» ۳۹ پس بعضی از کاتبان در جواب گفتند: «ای استاد. نیکوگفتی.» ۴۰ و بعد از آن هیچ کس جرات آن نداشت که از وی سوالی کند. ۴۱ پس به ایشان گفت: «چگونه می‌گویند که مسیح پسر داود است ۴۲ و خود داود در کتاب زبور می‌گوید، خداوند به خداوند من گفت به دست راست من بنشین ۴۳ تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم؟ ۴۴ پس چون داود او را خداوند می‌خواند چگونه پسر او می‌باشد؟» ۴۵ و چون تمامی قوم می‌شنیدند، به شاگردان خود گفت: ۴۶ «بپرهیزید از کاتبانی که خرامیدن در لباس دراز را می‌پسندند و سلام در بازارها و صدر کنایس و بالا نشستن در ضیافتها را دوست می‌دارند. ۴۷ و خانه های بیوه‌زنان را می‌بلعدند

این قوم حادث خواهد شد. ۲۴ و به دم شمشیر خواهند افتاد و در «اینک هنگامی که داخل شهر شوید، شخصی با سبوی آب به میان جمیع امت‌ها به اسیری خواهند رفت و اورشلیم پایمال امت‌ها شمارمی خورد. به خانه‌ای که او درآید، از عقب وی بروید، ۱۱ و خواهد شد تا زمانهای امت‌ها به انجام رسد. ۲۵ و در آفتاب و ماه به صاحب‌خانه گویند، استاد تو را می گویند مهمانخانه کجا است و ستارگان علامات خواهد بود و بر زمین تنگی و حیرت از برای تا در آن فصح را باشاگردان خود بخورم. ۱۲ او بالاخانه‌ای بزرگ امت‌ها روی خواهد نمود به سبب شوریدن دریا و امواجش. ۲۶ و مفروش به شما نشان خواهد داد در آنجا مهیاسازید.» ۱۳ پس دل‌های مردم ضعف خواهد کرد از خوف و انتظار آن وقایعی که رفته چنانکه به ایشان گفته بودیافتند و فصح را آماده کردند. ۱۴ و بربرع مسکون ظاهر می شود، زیرا قوت آسمان متزلزل خواهد شد. چون وقت رسید با دوازده رسول بنشست. ۱۵ و به ایشان گفت: ۲۷ و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که بر ابری سوار شده با «اشتیاق بی نهایت داشتم که پیش از زحمت دیدنم، این فصح را قوت و جلال عظیم می‌آید. ۲۸ «و چون ابتدای این چیزها بشود باشما بخورم. ۱۶ زیرا به شما می‌گویم از این دیگر نمی‌خورم تا راست شده، سرهای خود را بلند کنید از آن جهت که خلاصی وقتی که در ملکوت خدا تمام شود.» ۱۷ پس پیاله‌ای گرفته، شکر شما نزدیک است.» ۲۹ و برای ایشان مثلی گفت که «درخت نمود و گفت: «این را بگیرید و در میان خود تقسیم کنید. ۱۸ زیرا انجیر و سایر درختان راملاحظه نمایید، ۳۰ که چون می‌بینید به شما می‌گویم که تا ملکوت خدا نیاید، از میوه مویز دیگر نخواهم شکوفه می‌کند خود می‌دانید که تابستان نزدیک است. ۳۱ و نوشید.» ۱۹ و نان را گرفته، شکر نمود و پاره کرده، به ایشان داد همچنین شما نیز چون ببینید که این امور واقع می‌شود، بدانید که و گفت: «این است جسد من که برای شما داده می‌شود، این را ملکوت خدا نزدیک شده است. ۳۲ هرآینه به شما می‌گویم که تا به یادمن به‌جا آرید.» ۲۰ و همچنین بعد از شام پیاله را گرفت و جمیع این امور واقع نشود، این فرقه نخواهد گذشت. ۳۳ آسمان و گفت: «این پیاله عهد جدید است در خون من که برای شما زمین زایل می‌شود لیکن سخنان من زایل نخواهد شد. ۳۴ پس ریخته می‌شود. ۲۱ لیکن اینک دست آن کسی که مرا تسلیم خود را حفظ کنید مبدا دل‌های شما از پرخوری و مستی و اندیشه می‌کند با من در سفره است. ۲۲ زیرا که پسر انسان برحسب های دنیوی، سنگین گردد و آن روز ناگهان بر شما آید. ۳۵ زیرا آنچه مقدر است، می‌رود لیکن وای بر آن کسی که او را تسلیم که مثل دامی بر جمیع سکنه تمام روی زمین خواهد آمد. ۳۶ کند.» ۲۳ آنگاه از یکدیگر شروع کردند به پرسیدن که کدام یک پس در هر وقت دعا کرده، بیدار باشید تا شایسته آن شوید که از ایشان باشد که این کار بکنند؟ ۲۴ و در میان ایشان نزاعی نیز جمیع این چیزهایی که به وقوع خواهد پیوست نجات یابید و در افتاد که کدام یک از ایشان بزرگتر می‌باشد؟ ۲۵ آنگاه به ایشان حضور پسر انسان بایستید.» ۳۷ و روزها را در هیكل تعلیم می‌داد گفت: «سلاطین امت‌ها بر ایشان سروری می‌کنند و حکام خود را و شبها بیرون رفته، در کوه معروف به زیتون به سر می‌برد. ۳۸ و هر ولی نعمت می‌خوانند. ۲۶ لیکن شما چنین ماباشید، بلکه بزرگتر از بامداد قوم نزد وی در هیكل می‌شافتند تا کلام او را بشنوند. شما مثل کوچکتر باشد و پیشوا چون خادم. ۲۷ زیرا کدام یک بزرگتر است آنکه به غذا نشیند یا آنکه خدمت کند آیانست آنکه نشسته است؟ لیکن من در میان شما چون خادم هستم. ۲۸ و شما کسانی می‌باشید که در امتحانهای من با من به سر بردید. ۲۹ و من ملکوتی برای شما قرار می‌دهم چنانکه پدرم برای من مقرر فرمود. ۳۰ تا در ملکوت من از خوان من بخورید و بنوشید و بر کرسیها نشسته بردارده سبط اسرائیل داوری کنید.» ۳۱ پس خداوند گفت: «ای شمعون، ای شمعون، اینک شیطان خواست شما را چون گندم غربال کند، ۳۲ لیکن من برای تو دعا کردم تا ایمانت تلف نشود و هنگامی که تو بازگشت کنی برادران خود را استوار نما.» ۳۳ و وی گفت: «ای خداوند حاضرم که با تو بروم حتی در زندان و در موت.» ۳۴ گفت: «تو را می‌گویم ای وی گفتند: «در کجا می‌خواهی مهیا کنیم؟» ۱۰ ایشان را گفت:

کرد که مرا نمی شناسی.» ۳۵ و به ایشان گفت: «هنگامی که «ای مرد، من نیستم.» ۵۹ و چون تخمین یک ساعت گذشت شما را بی کیسه و توشه‌دان و کفش فرستادم به هیچ چیز محتاج یکی دیگر با تاکید گفت: «بلاشک این شخص از رفقای او است شدید؟» گفتند هیچ. ۳۶ پس به ایشان گفت: «لیکن الان هرکه زیراکه جلیلی هم هست.» ۶۰ پطرس گفت: «ای مرد نمی دانم کیسه دارد، آن را بردارد و همچنین توشه‌دان را و کسی که شمشیر چه می گوئی؟» در همان ساعت که این رامی گفت خروس بانگ ندارد جامه خود را فروخته آن را بخرد. ۳۷ زیرا به شما می گویم زد. ۶۱ آنگاه خداوند روگردانیده به پطرس نظر افکند پس پطرس آن که این نوشته در من می‌باید به انجام رسید، یعنی با گناهکاران کلامی را که خداوند به وی گفته بود به‌خاطر آورد که قبل از بانگ محسوب شد زیرا هرچه در خصوص من است، انقضا دارد. ۳۸ زدن خروس سه مرتبه مرا انکار خواهی کرد. ۶۲ پس پطرس بیرون گفتند: «ای خداوند اینک دوشمشیر.» به ایشان گفت: «کافی رفته زارزار بگریست. ۶۳ و کسانی که عیسی را گرفته بودند، او است.» ۳۹ و برحسب عادت بیرون شده به کوه زیتون رفت و راتازبانه زده استهزا نمودند. ۶۴ و چشم او را بسته طپانچه بر شاگردانش از عقب او رفتند. ۴۰ و چون به آن موضع رسید، به رویش زدند و از وی سوال کرده، گفتند: «نبوت کن که تو را زده ایشان گفت: «دعا کنید تا در امتحان نیفتید.» ۴۱ و او از ایشان است؟» ۶۵ و بسیار کفر دیگر به وی گفتند. ۶۶ و چون روز شد به مسافت پرتاپ سنگی دور شده، به زانو درآمد و دعا کرده، اهل شورای قوم یعنی روسای کهنه و کاتبان فراهم آمده در مجلس گفت: ۴۲ «ای پدر اگر بخوای این پیاله را از من بگردان، لیکن خود او را آورده، ۶۷ گفتند: «اگر تو مسیح هستی به ما بگو:» «او نه به خواهش من بلکه به اراده تو.» ۴۳ و فرشته‌ای از آسمان بر او و ایشان گفت: «اگر به شما گویم مرا تصدیق نخواهید کرد. ۶۸ ظاهر شده او را تقویت می‌نمود. ۴۴ پس به مجاهده افتاده به و اگر از شما سوال کنم جواب نمی دهید و مرا رها نمی کنید. سعی بلیغتر دعا کرد، چنانکه عرق او مثل قطرات خون بود که بر زمین می‌ریخت. ۴۵ پس از دعا برخاسته نزد شاگردان خود آمده نشست.» ۷۰ همه گفتند: «پس تو پسر خدا هستی؟» او به ایشان را از حزن در خواب یافت. ۴۶ به ایشان گفت: «برای چه ایشان گفت: «شما می‌گویند که من هستم.» ۷۱ گفتند: «دیگر در خواب هستید؟ برخاسته دعا کنید تا در امتحان نیفتید.» ۴۷ و ما را چه حاجت به شهادت است، زیرا خود از زبانش شنیدیم.» سخن هنوز بر زبانش بود که ناگاه جمعی آمدند و یکی از آن دوازده که یهودا نام داشت بر دیگران سبقت جسته نزد عیسی آمد تا او را ببوسد. ۴۸ و عیسی بدو گفت: «ای یهودا آیا به بوسه پسر انسان را تسلیم می‌کنی؟» ۴۹ رفقایش چون دیدند که چه می‌شود عرض کردند خداوند ابه شمشیر بزینم. ۵۰ و یکی از ایشان، غلام رئیس کهنه را زده، گوش راست او را از تن جدا کرد. ۵۱ عیسی متوجه شده گفت: «تا به این بگذارید.» و گوش او را لمس نموده، شفا داد. ۵۲ پس عیسی به روسای کهنه و سرداران سپاه هیکل و مشایخی که نزد او آمده بودند گفت: «گویا بر دزد با شمشیرها و چوبها بیرون آمدید. ۵۳ وقتی که هر روزه در هیکل با شما می‌بودم دست بر من دراز نکردید، لیکن این است ساعت شما و قدرت ظلمت.» ۵۴ پس او را گرفته بردند و به سرای رئیس کهنه آوردند و پطرس از دور از عقب می‌آمد. ۵۵ و چون در میان ایوان آتش افروخته گردش نشسته بودند، پطرس در میان ایشان بنشست. ۵۶ آنگاه کنیزیکی چون او را در روشنی آتش نشسته دید بر او چشم دوخته گفت: «این شخص هم با او می‌بود.» ۵۷ او وی را انکار کرده گفت: «ای زن او را نمی شناسم.» ۵۸ بعد از زمانی دیگری او را دیده گفت: «تو از اینها هستی.» پطرس گفت:

۲۳

پس تمام جماعت ایشان برخاسته، او را نزد پیلاتس بردند. ۲ و شکایت بر او آغاز نموده، گفتند: «این شخص را یافته‌ایم که قوم را گمراه می‌کند و از جزیه دادن به قیصر منع می‌نماید و می‌گوید که خود مسیح و پادشاه است.» ۳ پس پیلاتس از او پرسیده، گفت: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» او در جواب وی گفت: «تومی گوئی.» ۴ آنگاه پیلاتس به روسای کهنه و جمیع قوم گفت که «در این شخص هیچ عیبی نمی‌یابم.» ۵ ایشان شدت نموده گفتند که «قوم رامی شوراند و در تمام یهودیه از جلیل گرفته تا به اینجا تعلیم می‌دهد.» ۶ چون پیلاتس نام جلیل را شنید پرسید که «آیا این مرد جلیلی است؟» ۷ و چون مطلع شد که از ولایت هیروودیس است او را نزد وی فرستاد، چونکه هیروودیس در آن ایام در اورشلیم بود. ۸ اما هیروودیس چون عیسی را دید، بغایت شادگردید زیرا که مدت مدیدی بود می‌خو. است او را ببیند چونکه شهرت او را بسیار شنیده بود و مترصد می‌بود که معجزه‌ای از او بیند. ۹ پس چیزهای بسیار از وی پرسید لیکن او به وی هیچ جواب نداد. ۱۰ و روسای کهنه و کاتبان حاضر شده به شدت تمام بر وی شکایت می‌نمودند. ۱۱ پس هیروودیس با

لشکریان خود او را افضح نموده و استهزا کرده لباس فاخر بر او تماشا ایستاده بودند. و بزرگان نیز تمسخرکنان با ایشان می گفتند: پوشانید و نزد پیلطس او را باز فرستاد. ۱۲ و در همان روز پیلطس «دیگران را نجات داد. پس اگر او مسیح و برگزیده خدا می باشد و هیروдіس با یکدیگر مصالحه کردند، زیرا قبل از آن در میانشان خود رابرهاند.» ۳۶ و سپاهیان نیز او را استهزا می کردند و آمده او عداوتی بود. ۱۳ پس پیلطس روسای کهنه و سرداران و قوم را را سرکه می دادند، ۳۷ و می گفتند: «اگر تو پادشاه یهود هستی خوانده، ۱۴ به ایشان گفت: «این مرد را نزد من آوردید که قوم را خود را نجات ده.» ۳۸ و بر سروا تقصیرنامه ای نوشتند به خط می شوراند. الحال من او را در حضور شما امتحان کردم و از آنچه یونانی و رومی و عبرانی که «این است پادشاه یهود.» ۳۹ و یکی از بر او ادعای کنید اثری نیافتم. ۱۵ و نه هیروдіس هم زیرا که شما آن دو خطاکار مصلوب بر وی کفر گفت که «اگر تو مسیح را نزد او فرستادم و اینک هیچ عمل مستوجب قتل از او صادر هستی خود را و ما رابرهاند.» ۴۰ اما آن دیگری جواب داده، او را نشده است. ۱۶ پس او را تنبیه نموده رها خواهم کرد.» ۱۷ زیرا او نهیب کرد و گفت: «مگر تو از خدا نمی ترسی؟ چونکه تو نیز زیر را لازم بود که هر عیدی کسی را برای ایشان آزاد کند. ۱۸ آنگاه همین حکمی. ۴۱ و اما ما به انصاف، چونکه جزای اعمال خود همه فریاد کرده، گفتند: «او را هلاک کن و پرابا را برای ما رها را یافته ایم، لیکن این شخص هیچ کار بی جا نکرده است.» ۴۲ فرما.» ۱۹ و او شخصی بود که به سبب شورش و قتلی که در شهر پس به عیسی گفت: «ای خداوند، مرا به یاد آور هنگامی که واقع شده بود، در زندان افکنده شده بود. ۲۰ باز پیلطس ندا کرده به ملکوت خود آبی.» ۴۳ عیسی به وی گفت: «هرآینه به تو خواست که عیسی را رها کند. ۲۱ لیکن ایشان فریاد زده گفتند: می گویم امروز با من در فردوس خواهی بود.» ۴۴ و تخمین از «او را مصلوب کن، مصلوب کن.» ۲۲ بار سوم به ایشان گفت: ساعت ششم تا ساعت نهم، ظلمت تمام روی زمین را فرو گرفت. «چرا؟ چه بدی کرده است؟ من در او هیچ علت قتل نیافتم. پس ۴۵ و خورشید تاریک گشت و پرده قدس از میان بشکافت. ۴۶ او را تادیب کرده رها می کنم.» ۲۳ اما ایشان به صداهای بلند و عیسی به آواز بلند صدا زده گفت: «ای پدر به دستهای تو مبالغه نموده خواستند که مصلوب شود و آوازهای ایشان و روسای روح خود را می سپارم.» این را بگفت و جان را تسلیم نمود. ۴۷ کهنه غالب آمد. ۲۴ پس پیلطس فرمود که برحسب خواهش اما یوزباشی چون این ماجرا را دید، خدا را تمجید کرده، گفت: ایشان بشود. ۲۵ و آن کس را که به سبب شورش و قتل در زندان «در حقیقت، این مرد صالح بود.» ۴۸ و تمامی گروه که برای حبس بود که خواستند رها کرد و عیسی را به خواهش ایشان این تماشا جمع شده بودند چون این وقایع را دیدند، سینه زنان سپرد. ۲۶ و چون او را می بردند شمعون قیروانی را که از صحرا برگشتند. ۴۹ و جمیع آشنایان او از دور ایستاده بودند، با زنانی که می آمد مجبور ساخته صلیب را بر او گذاردند تا از عقب عیسی از جلیل او را متابعت کرده بودند تا این امور را ببینند. ۵۰ و اینک ببرد. ۲۷ و گروهی بسیار از قوم و زنانی که سینه می زدند و برای او یوسف نامی از اهل شورا که مردنیکو و صالح بود، ۵۱ که در ماتم می گرفتند، در عقب او افتادند. ۲۸ آنگاه عیسی به سوی رای و عمل ایشان مشارکت نداشت و از اهل رومه بلدی از بلاد آن زنان روی گردانیده، گفت: «ای دختران اورشلیم برای من بیهود بود و انتظار ملکوت خدا را می کشید، ۵۲ نزدیک پیلطس گریه مکنید، بلکه بجهت خود و اولاد خود ماتم کنید. ۲۹ زیرا آمده جسد عیسی را طلب نمود. ۵۳ پس آن را پایین آورده در اینک ایامی می آید که در آنها خواهند گفت، خوشبحال نازادگان کنان پیچید و در قبری که از سنگ تراشیده بود و هیچ کس ابد در ورحمهایی که بار نیاروندند و پستانهایی که شیرندانند. ۳۰ و در آن آن دفن نشده بود سپرد. ۵۴ و آن روز تهیه بود و سبت نزدیک هنگام به کوهها خواهند گفت که بر ما بیفتید و به تلها که ما را می شد. ۵۵ و زنانی که در عقب او از جلیل آمده بودند از پی او پنهان کنید. ۳۱ زیرا اگر این کارها را به چوب تر کردند به چوب رفتند و قبر و چگونگی گذاشته شدن بدن او را دیدند. ۵۶ پس خشک چه خواهد شد؟» ۳۲ و دو نفر دیگر را که خطاکار بودند برگشته، حنوط و عطریات مهیا ساختند و روز سبت را به حسب نیاز آوردند تا ایشان را با او بکشند. ۳۳ و چون به موضعی که آن را حکم آرام گرفتند.

۲۴ پس در روز اول هفته هنگام سپیده صبح، حنوطی را که درست کرده بودند با خود برداشته به سر قیامند و بعضی دیگران همراه ایشان. ۲ و سنگ را از سر قبر غلطانیده دیدند. پس جامه های او را تقسیم کردند و قرعه افکندند. ۳۵ و گروهی به

۳ چون داخل شدند، جسد خداوند عیسی را نیافتند ۴ و واقع کتب برای ایشان شرح فرمود. ۲۸ و چون به آن دهی که عازم آن شد هنگامی که ایشان از این امر متحیر بودند که ناگاه دو مرد بودند رسیدند، او قصد نمود که دورتر رود. ۲۹ و ایشان الحاح در لباس درخشنده نزد ایشان بایستادند. ۵ و چون ترسان شده کرده، گفتند که «با ما باش. چونکه شب نزدیک است و روز سرهای خود را به سوی زمین افکنده بودند، به ایشان گفتند: به آخر رسیده.» پس داخل گشته با ایشان توقف نمود. ۳۰ و «چرا زنده را از میان مردگان می‌طلبید؟» ۶ در اینجا نیست، بلکه چون با ایشان نشسته بود نان را گرفته برکت داد و پاره کرده به برخاسته است. به یاد آورید که چگونه وقتی که در جلیل بود شمارا ایشان داد. ۳۱ که ناگاه چشمانشان باز شده، او را شناختند و در خبر داده، ۷ گفت ضروری است که پسر انسان به دست مردم ساعت از ایشان غایب شد. ۳۲ پس با یکدیگر گفتند: «آیا دل گناهکار تسلیم شده مصلوب گردد و روز سوم برخیزد.» ۸ پس در درون مانمی سوخت، وقتی که در راه با ما تکلم می‌نمود و کتب سخنان او را به خاطر آوردند. ۹ و از سر قبر برگشته، آن یازده و را بجهت ما تفسیر می‌کرد؟» ۳۳ و در آن ساعت برخاسته به دیگران را از همه این امور مطلع ساختند. ۱۰ و مریم مجدلیه و یونا و اورشلیم مراجعت کردند و آن یازده را یافتند که با رفقای خود جمع مریم مادر یعقوب و دیگر رفقای ایشان بودند که رسولان را از این شده ۳۴ می‌گفتند: «خداوند در حقیقت برخاسته و به شمعون چیزها مطلع ساختند. ۱۱ لیکن سخنان زنان را هذیان پنداشته ظاهر شده است.» ۳۵ و آن دو نفر نیز از سرگذشت راه و کیفیت باور نکردند. ۱۲ اما پطرس برخاسته، دوان دوان به سوی قبر رفت شناختن او هنگام پاره کردن نان خبر دادند. ۳۶ و ایشان در این و خم شده کفن را تنها گذاشته دیو از این ماجرا در عجب گفتگو می‌بودند که ناگاه عیسی خود در میان ایشان ایستاده، به شده به خانه خود رفت. ۱۳ و اینک در همان روز دو نفر از ایشان گفت: «سلام بر شما باد.» ۳۷ اما ایشان لرزان و ترسان ایشان می‌رفتند به سوی قریه‌ای که از اورشلیم به مسافت، شصت شده گمان بردند که روحی می‌بینند. ۳۸ به ایشان گفت: «چرا تیر پرتاب دور بود و عمواس نام داشت. ۱۴ و با یک دیگر از مضطرب شدید و برای چه دردل‌های شما شبیهات روی می‌دهد؟ تمام این وقایع گفتگومی کردند. ۱۵ و چون ایشان در مکالمه و ۳۹ دستها و پایهایم را ملاحظه کنید که من خود هستم و دست بر مباحثه می‌بودند، ناگاه خود عیسی نزدیک شده، با ایشان همراه می‌گذارد ببینید، زیرا که روح گوشت و استخوان ندارد، چنانکه شد. ۱۶ ولی چشمان ایشان بسته شد تا او را نشناسند. ۱۷ او به می‌نگرید که در من است.» ۴۰ این را گفت و دستها و پایهای ایشان گفت: «چه حرفها است که با یکدیگر می‌زنید و راه را به خود را بدیشان نشان داد. ۴۱ و چون ایشان هنوز از خوشی تصدیق کدورت می‌پیمایید؟» ۱۸ یکی که کلیوپاس نام داشت در جواب نکرده، در عجب مانده بودند، به ایشان گفت: «چیز خوراکی در وی گفت: «مگر تو در اورشلیم غریب و تنها هستی و از آنچه در اینجا دارید؟» ۴۲ پس قدری از ماهی بریان و از شانه عسل به وی این ایام در اینجا واقع شد واقف نیستی؟» ۱۹ به ایشان گفت: دادند. ۴۳ پس آن را گرفته پیش ایشان بخورد. ۴۴ و به ایشان «چه چیز است؟» گفتندش: «درباره عیسی ناصری که مردی بود گفت: «همین است سخنانی که وقتی با شما بودم گفتم ضروری نبی و قادر در فعل و قول در حضور خدا و تمام قوم، ۲۰ و چگونه است که آنچه در تورات موسی و صحف انبیا و زبور درباره من روسای کهنه و حکام ما او را به فتوای قتل سپردند و او را مصلوب مکتوب است به انجام رسد.» ۴۵ و در آن وقت ذهن ایشان را ساختند. ۲۱ اما ما امیدوار بودیم که همین است آنکه می‌باید روشن کرد تا کتب را بفهمند. ۴۶ و به ایشان گفت: «بر همین اسرائیل را نجات دهد و علاوه بر این همه، امروز از وقوع این امور منوال مکتوب است و بدینطور سزاوار بود که مسیح زحمت کشد و روز سوم است، ۲۲ و بعضی از زنان ما هم ما را به حیرت انداختند روز سوم از مردگان برخیزد. ۴۷ و از اورشلیم شروع کرده، موعظه به که بامدادان نزد قبر رفتند، ۲۳ و جسد او را نیافته آمدند و گفتند توبه و آموزش گناهان در همه امت‌ها به نام او کرده شود. ۴۸ و که فرشتگان را در رویا دیدیم که گفتند او زنده شده است. ۲۴ شما شاهد بر این امور هستید. ۴۹ و اینک، من موعود پدر خود را و جمعی از رفقای ما به سر قبر رفته، آن چنانکه زنان گفته بودند بر شما می‌فرستم. پس شما در شهر اورشلیم بمانید تا وقتی که به یافتند لیکن او را ندیدند.» ۲۵ او به ایشان گفت: «ای بی‌فهمان قوت از اعلی آراسته شوید.» ۵۰ پس ایشان را بیرون از شهر تا وسست دلان از ایمان آوردن به آنچه انبیا گفته‌اند. ۲۶ آیا نمی‌بیت عنیا برود دستهای خود را بلند کرده، ایشان را برکت داد. ۵۱ بایست که مسیح این زحمات را ببند تا به جلال خود برسد؟» و چنین شد که در حین برکت دادن ایشان، از ایشان جدا گشته، ۲۷ پس از موسی و سایر انبیا شروع کرده، اخبار خود را در تمام به سوی آسمان بالا برده شد. ۵۲ پس او را پرستش کرده، با

خوشی عظیم به سوی اورشلیم برگشتند. ۵۳ و پیوسته درهیکل
مانده، خدا را حمد و سپاس می گفتند. آمین.

تعلینش را باز کنم.» ۲۸ و این در بیت عبره که آن طرف اردن

است، در جایی که یحیی تعمید می‌داد واقع گشت. ۲۹ و در

۱ در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود. ۲ فردای آن روز یحیی عیسی را دید که به‌جانب او می‌آید. پس همان در ابتدا نزد خدا بود. ۳ همه‌چیز به واسطه او آفریده شد و به غیر از او چیزی از موجودات وجود نیافت. ۴ در او حیات بود و حیات نور انسان بود. ۵ و نور در تاریکی می‌درخشد و شده است زیرا که بر من مقدم بود. ۳۱ و من او را نشناختم، لیکن تاریکی آن را در نیافت. ۶ شخصی از جانب خدا فرستاده شد که تا او به اسرائیل ظاهر گردد، برای همین من آمده به آب تعمید اسمش یحیی بود؛ ۷ و برای شهادت آمد تا بر نورشهادت دهد می‌دادم.» ۳۲ پس یحیی شهادت داده، گفت: «روح را دیدم که تا همه به وسیله او ایمان آورند. ۸ او آن نور نبود بلکه آمد تا بر مثل کبوتری از آسمان نازل شده، بر او قرار گرفت. ۳۳ و من او را نور شهادت دهم. ۹ آن نور حقیقی بود که هر انسان را منور نشانختم، لیکن او که مرفراستاد تا به آب تعمید دهم، همان به می‌گرداند و در جهان آمدنی بود. ۱۰ او در جهان بود و جهان به من گفت بر هر کس بینی که روح نازل شده، بر او قرار گرفت، واسطه او آفریده شد و جهان او را شناخت. ۱۱ به نزد خاصان خود آمد و خاصانش او را نپذیرفتند؛ ۱۲ و اما به آن کسانی که او شهادت می‌دهم که این است پسر خدا.» ۳۵ و در روز بعد نیز را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او ایمان آورد، ۱۳ که نه از خون و نه از خواهش جسد و نه از خواهش مردم، بلکه از خدا تولد یافتند. ۱۴ و کلمه جسم گردید و دو شاگرد کلام او را شنیدند، از پی عیسی روانه شدند. ۳۸ میان ما ساکن شد، پراز فیض و راستی و جلال او را دیدیم، پس عیسی روی گردانیده، آن دو نفر را دید که از عقب می‌آیند. جلالی شایسته پسر یگانه پدر. ۱۵ و یحیی بر او شهادت داد و بدیشان گفت: «چه می‌خواهید؟» بدو گفتند: «ربی (یعنی ای ندا کرده، می‌گفت: «این است آنکه درباره او گفتم آنکه بعد از من می‌آید، پیش از من شده است زیرا که بر من مقدم بود.» ۱۶ ببینید.» آنگاه آمده، دیدند که کجا منزل دارد، و آن روز را نزد او و از پری او جمیع ما بهره یافتیم و فیض به عوض فیض، ۱۷ بماندند و قریب به ساعت دهم بود. ۴۱ و یکی از آن دو که زیراشریعت به وسیله موسی عطا شد، اما فیض و راستی به وسیله عیسی مسیح رسید. ۱۸ خدا راه‌گزر کسی ندیده است؛ پسر پطرس بود. ۴۲ او اول برادر خود شمعون را یافته، به او گفت: یگانه‌ای که در آغوش پدر است، همان او را ظاهر کرد. ۱۹ و «مسیح را (که ترجمه آن کرستس است) یافتیم.» و چون او را نزد این است شهادت یحیی در وقتی که یهودیان از اورشلیم کاهنان و لایوان را فرستادند تا از او سوال کنند که تو کیستی، ۲۰ که هستی؛ و اکنون کیفا خوانده خواهی شد (که ترجمه آن پطرس معترف شد و انکار نمود، بلکه اقرار کرد که من مسیح نیستم. است.)» ۴۳ بامدادان چون عیسی خواست به سوی جلیل روانه ۲۱ آنگاه از او سوال کردند: «پس چه؟ آیا تو لایاس هستی؟ گفت: شود، فیلیپس را یافته، بدو گفت: «از عقب من بیا.» ۴۴ و فیلیپس «نیستم.» ۲۲ آنگاه بدو گفتند: «پس کیستی تا به آن کسانی که ما را فرستادند جواب بریم؟ درباره خود چه می‌گویی؟» ۲۳ گفت: یافته، بدو گفت: «آن کسی را که موسی در تورات و انبیامذکور «من صدای ندا کننده‌ای در بیابانم که راه خداوند را راست کنید، چنانکه اشعیا نبی گفت.» ۲۴ و فرستادگان از فریسیان بودند. ۲۵ پس از او سوال کرده، گفتند: «اگر تو مسیح و الیاس و آن نبی نبستی، پس برای چه تعمید می‌دهی؟» ۲۶ یحیی در جواب ایشان گفت: «من به آب تعمید می‌دهم و در میان شما کسی ایستاده حقیقی که در او مکرکی نیست.» ۴۸ نتائیل بدو گفت: «مرا از است که شما او را نمی‌شناسید. ۲۷ و او آن است که بعد از من کجایم شناسی؟» عیسی در جواب وی گفت: «قبل از آنکه فیلیپس می‌آید، اما پیش از من شده است، که من لایق آن نیستم که بند تو را دعوت کند، در حینی که زیردرخت انجیر بودی تو را دیدم.»

۴۹ نتنائیل در جواب او گفت: «ای استاد تو پسر خدایی! تو پادشاه آن را برپا می کنی؟» ۲۱ لیکن او درباره قدس جسد خود سخن اسرائیل هستی! ۵۰ عیسی در جواب او گفت: «آیا از اینکه به تو می گفت. ۲۲ پس وقتی که از مردگان برخاست شاگردانش را گفتم که تو را زیر درخت انجیر دیدم، ایمان آوردی؟ بعد از این به خاطر آمد که این را بدیشان گفته بود. آنگاه به کتاب و به چیزهای بزرگتر از این خواهی دید.» ۵۱ پس بدو گفت: «آمین کلامی که عیسی گفته بود، ایمان آوردند. ۲۳ و هنگامی که آمین به شما می گویم که از کنون آسمان را گشاده، و فرشتگان در عید فصح در اورشلیم بود بسیاری چون معجزاتی را که از او خدا را که بر پسر انسان صعودو نزول می کنند خواهید دید.» صادر می گشت دیدند، به اسم او ایمان آوردند. ۲۴ لیکن عیسی خویشتن را بدیشان موتمن نساخت، زیرا که او همه را می شناخت.

۲ و در روز سوم، در قنای جلیل عروسی بودو مادر عیسی در آنجا بود. ۲ و عیسی وشاگردانش را نیز به عروسی دعوت کردند. ۳ و چون شراب تمام شد، مادر عیسی بدو گفت: «شراب ندارند.» ۴ عیسی به وی گفت: «ای زن مرا با تو چه کار است؟» ۳ و شخصی از فریسیان نيقوديموس نام از روسای يهود بود. ۲ ساعت من هنوز نرسیده است. ۵ مادرش به نوکران گفت: او در شب نزد عیسی آمده، به وی گفت: «ای استاد می دانم که هرچه به شما گوید بکنید.» ۶ و در آنجا شش قدح سنگی تو معلم هستی که از جانب خدا آمده ای زیرا هیچ کس نمی تواند بر حسب تطهیر يهود نهاده بودند که هر یک گنجایش دو یا سه کیل معجزاتی را که تو می نمایی بنماید، جزاینکه خدا با وی باشد.» ۳ داشت. ۷ عیسی بدیشان گفت: «قدحها را از آب پر کنید.» و عیسی در جواب او گفت: «آمین آمین به تو می گویم اگر کسی از آنها را لبریز کردند. ۸ پس بدیشان گفت: «الان بردارید و به نزد سر نومولود نشود، ملکوت خدا را نمی تواند دید.» ۴ نيقوديموس رئیس مجلس بپرید.» پس بردند؛ ۹ و چون رئیس مجلس آن آب را بدو گفت: «چگونه ممکن است که انسانی که پیر شده باشد، که شراب گردیده بود، بچشید و ندانست که از کجاست، لیکن مولود گردد؟ آیا می شود که بار دیگر داخل شکم مادر گشته، مولود نوکرانی که آب را کشیده بودند، می دانستند، رئیس مجلس داماد شود؟» ۵ عیسی در جواب گفت: «آمین، آمین به تومی گویم اگر را مخاطب ساخته، بدو گفت: ۱۰ «هرکسی شراب خوب را اول کسی از آب و روح مولود نگردد، ممکن نیست که داخل ملکوت می آورد و چون مست شدند، بدتر از آن. لیکن تو شراب خوب را خدا شود. ۶ آنچه از جسم مولود شد، جسم است و آنچه از روح تا حال نگاه داشتی؟» ۱۱ و این ابتدای معجزاتی است که از مولود گشت روح است. ۷ عجب مدار که به تو گفتم باید شما از عیسی در قنای جلیل صادر گشت و جلال خود را ظاهر کرد و سر نو مولود گردید. ۸ باد هر جا که می خواهد می وزد و صدای آن شاگردانش به او ایمان آوردند. ۱۲ و بعد از آن او با مادر و برادران و را می شنوی لیکن نمی دانی از کجا می آید و به کجا می رود. شاگردان خود به کفر ناحوم آمد و در آنجا ایامی کم ماندند. ۱۳ همچنین است هر که از روح مولود گردد. ۹ نيقوديموس در جواب و چون عید فصح نزدیک بود، عیسی به اورشلیم رفت، ۱۴ و وی گفت: «چگونه ممکن است که چنین شود؟» ۱۰ عیسی در هیکل، فروشندگان گاو و گوسفند و کبوتر و صرافان را نشسته در جواب وی گفت: «آیا تو معلم اسرائیل هستی و این رانمی یافت. ۱۵ پس تازه نه ای از ریسمان ساخته، همه را از هیکل دانی؟ ۱۱ آمین، آمین به تو می گویم آنچه می دانم، می گویم و به بیرون نمود، هم گوسفندان و گاوان را، و نقود صرافان را ریخت و آنچه دیده ایم، شهادت می دهیم و شهادت ما را قبول نمی کنید. تختهای ایشان را واژگون ساخت، ۱۶ و به کتوبروشان گفت: ۱۲ چون شما را از امور زمینی سخن گفتم، باور نکردید. پس «اینها را از اینجا بیرون برید و خانه پدر مرا خانه تجارت مسازید.» هرگاه به امور آسمانی با شما سخن رانم چگونه تصدیق خواهید نمود؟ ۱۷ آنگاه شاگردان او را یاد آمد که مکتوب است: «غیرت خانه تو مرا خورده است.» ۱۸ پس یهودیان روی به او آورده، گفتند: «پایین آمد یعنی پسر انسان که در آسمان است. ۱۴ وهمچنان که «به ما چه علامت می نمایی که این کارها را می کنی؟» ۱۹ موسی مار را در بیابان بلند نمود، همچنین پسر انسان نیز باید بلند عیسی در جواب ایشان گفت: «این قدس را خراب کنید که در کرده شود، ۱۵ تا هر که به او ایمان آرد هلاک نگردد، بلکه حیات جاودانی یابد. (aionios gl66) ۱۶ زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد

هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد. (aiōnios g166) ۱۷ ۴ و چون خداوند دانست که فریسیان مطلع شده‌اند که عیسی زرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا برجهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد. ۱۸ آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هرکه ایمان نیاورد الان بر او حکم شده است، بجهت آنکه به اسم پسر یگانه خدا ایمان نیاورده. ۱۹ و حکم این است که نور در جهان آمد و مردم ظلمت را بیشتر از نور دوست داشتند، از آنجا که اعمال ایشان بد است. ۲۰ زیرا هرکه عمل بد می‌کند، روشنی را دشمن دارد و پیش روشنی نمی‌آید، مبدا اعمال او تویخ شود. ۲۱ و لیکن کسی که به راستی عمل می‌کند پیش روشنی می‌آید تا آنکه اعمال او هویدا گردد که در خدا کرده شده است. ۲۲ و بعد از آن عیسی با شاگردان خود به زمین یهودیه آمد و با ایشان در آنجا به سر برده، تعمیدی داد. ۲۳ و هستی ازمن آب می‌خواهی و حال آنکه زن سامری می‌باشم؟» یحیی نیز در عینون، نزدیک سلیم تعمید می‌داد زیرا که در آنجا آب بسیار بود و مردم می‌آمدند و تعمید می‌گرفتند، ۲۴ چونکه یحیی هنوز در زندان حبس نشده بود. ۲۵ آنگاه در خصوص تطهیر، در میان شاگردان یحیی و یهودیان مباحثه شد. ۲۶ پس آب زنده عطا می‌کرد. ۱۱ زن بدو گفت: «ای آقادلو نداری و به نزد یحیی آمده، به او گفتند: «ای استاد، آن شخصی که با تو در آنطرف اردن بود و تو برای او شهادت دادی، اکنون او تعمید می‌دهد و همه نزد اومی آیند.» ۲۷ یحیی در جواب گفت: «هیچ کس چیزی نمی‌تواند یافت، مگر آنکه از آسمان بدو داده شود. ۲۸ شما خود بر من شاهد هستید که گفتم من مسیح نیستم بلکه پیش روی او فرستاده شدم. ۲۹ کسی که عروس دارد داماد است، اما دوست داماد که ایستاده آواز او را می‌شنود، از آواز داماد بسیار خشنود می‌گردد. پس این خوشی من کامل گردید. ۳۰ می‌باید که او افزوده شود و من ناقص گردم. ۳۱ او که از بالای می‌آید، بالای همه است و آنکه از زمین است زمینی است و از زمین تکلم می‌کند؛ اما او که از آسمان می‌آید، بالای همه است. ۳۲ و آنچه را دید و شنید، به آن شهادت می‌دهد و هیچ کس شهادت او را قبول نمی‌کند. ۳۳ و کسی که شهادت او را قبول کرد، مهر کرده است بر اینکه خدا راست است. ۳۴ زیرا آن کسی را که خدا فرستاد، به کلام خدا تکلم می‌نماید، چونکه خدا روح را به میزان عطا نمی‌کند. ۳۵ پدر پسر را محبت می‌نماید و همه چیز را بدست اوسپرده است. ۳۶ آنکه به پسر ایمان آورده باشد، حیات جاودانی دارد و آنکه به پسر ایمان نیاورد حیات را نخواهد دید، بلکه غضب خدا بر اومی ماند.» (aiōnios g166)

۲۴ خدا روح است و هرکه او را پرستش کند می‌باید به روح و خواهش کرد که فرود بیاید و پسر او را شفا دهد، زیرا که مشرف به راستی بپرستد.» ۲۵ زن بدو گفت: «می‌دانم که مسیح یعنی موت بود. ۴۸ عیسی بدو گفت: «اگر آیات و معجزات نبینید، کرستمی می‌آید. پس هنگامی که او آید از هر چیزی ما خبرخواهد داد.» ۲۶ عیسی بدو گفت: «من که با تو سخن می‌گویم پسرم بمبرد فرود بیا.» ۵۰ عیسی بدو گفت: «برو که پسرت زنده همانم.» ۲۷ و در همان وقت شاگردانش آمده، تعجب کردند که است. آن شخص به سخنی که عیسی بدو گفت، ایمان آورده، با زنی سخن می‌گوید و لکن هیچ‌کس نگفت که چه می‌طلبی یا روانه شد. ۵۱ و در وقتی که او می‌رفت، غلامانش او را استقبال برای چه با او حرف می‌زنی. ۲۸ آنگاه زن سیوی خود را گذارده، نموده، مژده دادند و گفتند که پسر تو زنده است. ۵۲ پس از به شهر رفت و مردم را گفت: ۲۹ «بیایید و کسی را ببینید که ایشان پرسید که در چه ساعت عافیت یافت. گفتند: «دیروز، در هرآنچه کرده بودم به من گفت. آیا این مسیح نیست؟» ۳۰ پس از شهر بیرون شده، نزد اومی آمدند. ۳۱ و در اثنا آن شاگردان او همان ساعت عیسی گفته بود: «پسر تو زنده است.» پس او و خواهش نموده، گفتند: «ای استاد بخور.» ۳۲ بدیشان گفت: تمام اهل خانه او ایمان آوردند. ۵۴ و این نیز معجزه دوم بود که از «من غذایی دارم که بخورم و شما آن را نمی‌دانید.» ۳۳ شاگردان عیسی در وقتی که از یهودیه به جلیل آمد، به ظهور رسید.

به یکدیگر گفتند: «مگر کسی برای او خوراکی آورده باشد!» ۳۴ عیسی بدیشان گفت: «خوراک من آن است که خواهش فرستنده خود را به عمل آورم و کار او را به انجام رسانم. ۳۵ آیاشما نمی‌گویند که چهار ماه دیگر موسم درواست؟ اینک به شما می‌گویم چشمان خود را بالا فک کنید و مزرعه‌ها را ببینید زیرا که الان بجهت درو سفید شده است. ۳۶ و دروگر اجرت می‌گیرد و ثمری بجهت حیات جاودانی جمع می‌کند تا کارنده و دروکننده هر دو با هم خشنود گردند. (aiōnios g166) ۳۷ زیرا این کلام در اینجا راست است که یکی می‌کارد و دیگری درو می‌کند. ۳۸ من شما را فرستادم تا چیزی را که در آن رنج نبرده‌اید درو کنید. دیگران محنت کشیدند و شما در محنت ایشان داخل شده‌اید.» ۳۹ در آن شهر بسیاری از سامریان بواسطه سخن آن زن که شهادت داد که هرآنچه کرده بودم به من بازگفت بدو ایمان آوردند. ۴۰ چون سامریان نزد او آمدند، از او خواهش کردند که نزد ایشان بماند و دو روز در آنجا بماند. ۴۱ و بسیاری دیگر بواسطه کلام او ایمان آوردند. ۴۲ و به زن گفتند که «بعد از این بواسطه سخن تو ایمان نمی‌آوریم زیرا خود شنیده و دانسته‌ایم که او درحقیقت مسیح و نجات‌دهنده عالم است.» ۴۳ اما بعد از دو روز از آنجا بیرون آمده، به سوی جلیل روانه شد. ۴۴ زیرا خود عیسی شهادت داد که هیچ نبی را در وطن خود حرمت نیست. ۴۵ پس چون به جلیل آمد، جلیلیان او را پذیرفتند زیرا هرچه در اورشلیم در عید کرده بود، دیدند، چونکه ایشان نیز در عید رفته بودند. ۴۶ پس عیسی به فانای جلیل آنجایی که آب را شراب ساخته بود، بازآمد. و یکی از سرهنگان ملک بود که پسر او در کفرناحوم مرخص بود. ۴۷ و چون شنید که عیسی از یهودیه به جلیل آمده است، نزد او آمده،

۱۸ پس از این سبب، یهودیان بیشتر قصد قتل او کردند زیرا که به من شهادت داده است که هرگز آواز او را نشنیده و صورت نه تنها سبت را می شکست بلکه خدا را نیز پدر خود گفته، خود را او راننده‌اید، ۳۸ و کلام او را در خود ثابت ندادید زیرا کسی مسأوی خدا می ساخت. ۱۹ آنگاه عیسی در جواب ایشان گفت: را که پدر فرستاد شما بدو ایمان نیاوردید. ۳۹ کتب را تفتیش کرد «آمین آمین به شما می گویم که پسر از خود هیچ نمی تواند کرد مگر آنچه بیند که پدر به عمل آرد، زیرا که آنچه او می کند، همچنین پسر نیز می کند. ۲۰ زیرا که پدر پسر را دوست می دارد نمی خواهید نزد من آید تا حیات یابید. ۴۱ جلال را از مردم و هر آنچه خود می کند بدو می نماید و اعمال بزرگتر از این بدو نمی پذیرم. ۴۲ ولکن شما را می شناسم که در نفس خود محبت نشان خواهد داد تا شما تعجب نمایید. ۲۱ زیرا همچنان که پدر خدا را ندارد. ۴۳ من به اسم پدر خود آمده‌ام و مرا قبول نمی مردگان را برمی خیزاند و زنده می کند، همچنین پسر نیز هر که را می کند، ولی هرگاه دیگری به اسم خود آید، او را قبول خواهید خواهد زنده می کند. ۲۲ زیرا که پدر بر هیچ کس داوری نمی کند کرد. ۴۴ شما چگونه می توانید ایمان آید و حال آنکه جلال بلکه تمام داوری را به پسر سپرده است. ۲۳ تا آنکه همه پسر را از یکدیگر می طلبید و جلالی را که از خدای واحد است طالب حرمت بدارند، همچنان که پدر را حرمت می دارند؛ و کسی که به پسر حرمت نکند، به پدری که او را فرستاد احترام نکرده است. کسی هست که مدعی شما می باشد و آن موسی است که بر او امیدوار هستید. ۴۶ زیرا اگر موسی را تصدیق می کردید، مرا نیز تصدیق می کردید چونکه او دربار من نوشته است. ۴۷ اما چون موت تا به حیات منتقل گشته است. (aiōnios g166) ۲۵ آمین نوشته های او را تصدیق نمی کنید، پس چگونه سخنانی مرا قبول آمین به شما می گویم که ساعتی می آید بلکه اکنون است که خواهید کرد.»

مردگان آواز پسر خدا را می شنوند و هر که بشنود زنده گردد. ۲۶ زیرا همچنان که پدر در خود حیات دارد، همچنین پسر را نیز عطا کرده است که در خود حیات داشته باشد. ۲۷ و بدو قدرت بخشیده است که داوری هم بکنند زیرا که پسر انسان است. ۲۸ و از این تعجب مکنید زیرا ساعتی می آید که در آن جمیع کسانی که در قبور می باشند، آواز او را خواهند شنید، ۲۹ و بیرون خواهند آمد؛ هر که اعمال نیکو کرد، برای قیامت حیات و هر که اعمال بد کرد، بجهت قیامت داوری. ۳۰ من از خود هیچ نمی توانم کرد بلکه چنانکه شنیده‌ام داوری می کنم و داوری من عادل است زیرا که اراده خود را طالب نیستم بلکه اراده پدری که مرا فرستاده است. ۳۱ اگر من بر خود شهادت دهم شهادت من راست نیست. ۳۲ دیگری هست که بر من شهادت می دهد و می دانم که شهادتی که او بر من می دهد راست است. ۳۳ شما نزد یحیی فرستادید و او به راستی شهادت داد. ۳۴ اما من شهادت انسان را قبول نمی کنم ولیکن این سخنان را می گویم تا شما نجات یابید. ۳۵ او چراغ افروخته و درخشنده‌ای بود و شما خواستید که ساعتی به نور او شادی کنید. ۳۶ و اما من شهادت بزرگتر از یحیی دارم زیرا آن کارهایی که پدر به من عطا کرد تا کامل کنم، یعنی این کارهایی که من می کنم، بر من شهادت می دهد که پدر مرا فرستاده است. ۳۷ و خود پدر که مرا فرستاد،

کردند. ۱۴ و چون مردمان این معجزه را که از عیسی صادر شده هرگز گرسنه نشود و هرکه به من ایمان آرد هرگز تشنه نگردد. ۳۶ بود دیدند، گفتند که «این البته همان نبی است که باید در جهان لیکن به شما گفتم که مرا هم دیدید و ایمان نیاوردید. ۳۷ هرآنچه بیاید!» ۱۵ و اما عیسی چون دانست که می‌خواهند ببینند و او را پدر به من عطا کند، به‌جانب من آید و هرکه به‌جانب من آید، او به زور برده پادشاه سازند، باز تنها به کوه برآمد. ۱۶ و چون شام را بیرون نخواهم نمود. ۳۸ زیرا از آسمان نزول کردم تا به اراده شد، شاگردانش به‌جانب دریای پایین رفتند، و به کشتی سوار خودعمل کنم، بلکه به اراده فرستاده خود. ۳۹ و اراده پدری که شده به آن طرف دریا به کفرناحوم روانه شدند. و چون تاریخ مرا فرستاد این است که از آنچه به من عطا کرد چیزی تلف نکنم شد عیسی هنوز نزد ایشان نیامده بود. ۱۸ و دریای واسطه وزیدن باد شدید به تلاطم آمد. ۱۹ پس وقتی که قریب به بیست و پنج یا سی تیر پرتاب رانده بودند، عیسی را دیدند که بر روی دریاخرامان شده، نزدیک کشتی می‌آید. پس رسیدند. ۲۰ او بدیشان گفت: (g166) ۴۱ پس یهودیان درباره او همه‌هم کردند زیرا گفته بود: «من هستم، مترسید!» ۲۱ و چون می‌خواستند او را در کشتی بیآورند، در ساعت کشتی به آن زمینی که عازم آن بودند رسید. ۲۲ عیسی پسر یوسف نیست که ما پدر و مادر او را می‌شناسیم؟ پس بامدادان گروهی که به آن طرف دریا ایستاده بودند، دیدند که هیچ چگونگی می‌گوید که از آسمان نازل شدم؟» ۴۳ عیسی در جواب زورقی نبود غیر از آن که شاگردان او داخل آن شده بودند و عیسی ایشان گفت: «با یکدیگر همه‌همه مکنید. ۴۴ کسی نمی‌تواند نزد باشاگردان خود داخل آن زورق نشده، بلکه شاگردانش تنها رفته بودند. ۲۳ لیکن زورقهای دیگر از طبریه آمد، نزدیک به آنجایی که روز بازپسین او را خواهم برخیزانید. ۴۵ درانیبا مکتوب است که نان خورده بودند بعد از آنکه خداوند شکر گفته بود. ۲۴ پس چون آن گروه دیدند که عیسی و شاگردانش در آنجا نیستند، ایشان نیز به کشتی‌سوار شده، در طلب عیسی به کفرناحوم آمدند. ۲۵ و کسی که از جانب خداست، او پدر را دیده است. ۴۷ آمین آمین چون او را در آن طرف دریا یافتند، بدو گفتند: «ای استاد کی به اینجا آمدی؟» ۲۶ عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین به (aiōnios g166) ۴۸ من نان حیات هستم. ۴۹ پدران شما در شامی گویم که مرا می‌طلبید نه بسبب معجزاتی که دیدید، بلکه بسبب آن نان که خوردید و سیرشدید. ۲۷ کار بکنید نه برای خوراک فانی بلکه برای خوراکی که تا حیات جاودانی باقی است که پسر انسان آن را به شما عطا خواهد کرد، زیراخداوند پدر بر او مهر زده است.» (aiōnios g166) ۲۸ بدو گفتند: «چه کنیم تا اعمال خدا را به‌جا آورده باشیم؟» ۲۹ عیسی در جواب یکدیگر مخاصمه کرده، می‌گفتند: «چگونه این شخص می‌تواند ایشان گفت: «عمل خدا این است که به آن کسی که او فرستاد، جسد خود را به ما دهد تا بخوریم؟» ۵۳ عیسی بدیشان گفت: ایمان بیاورید.» ۳۰ بدو گفتند: «چه معجزه می‌نماید تا آن را دیده به تو ایمان آوریم؟ چکار می‌کنی؟ ۳۱ پدران ما در بیابان من را خوردند، چنانکه مکتوب است که از آسمان بدیشان نان عطا کرد تا بخورند.» ۳۲ عیسی بدیشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که موسی نان را از آسمان به شما نداد، بلکه پدر من نان حقیقی را از آسمان به شما می‌دهد. ۳۳ زیرا که نان خدا آن است که از آسمان نازل شده، به جهان حیات می‌بخشد.» ۳۴ آنگاه بدو گفتند: «ای خداوند این نان را پیوسته به ما بده.» ۳۵ عیسی بدیشان گفت: «من نان حیات هستم. کسی که نزد من آید، که از آسمان نازل شد، نه همچنان که پدران شما من را خوردند و

مردند؛ بلکه هرکه این نان را بخورد تا به ابد زنده ماند.» (aiōn)

یهودیان در عید او را جستجو نموده، می گفتند که او کجاست. (g165) ۵۹ این سخن را وقتی که در کفرناحوم تعلیم می داد، در ۱۲ و در میان مردم درباره او همههم بسیار بود. بعضی می گفتند کنبسه گفت. ۶۰ آنگاه بسیاری از شاگردان او چون این راشنیدند که مردی نیکو است و دیگران می گفتند نی بلکه گمراه کننده قوم گفتند: «این کلام سخت است! که می تواند آن را بشنود؟» ۶۱ است. ۱۳ و لیکن بسبب ترس از یهود، هیچ کس درباره او ظاهر چون عیسی در خود دانست که شاگردانش در این امر همههم حرف نمی زد. ۱۴ و چون نصف عید گذشته بود، عیسی به می کنند، بدیشان گفت: «آیا این شما را لغزش می دهد؟ ۶۲ پس هیکل آمده، تعلیم می داد. ۱۵ و یهودیان تعجب نموده، گفتند: اگر پسر انسان را ببیند که به جایی که اول بود صعود می کند چه؟» «این شخص هرگز تعلیم نیافته، چگونه کتب را می داند؟» ۱۶ ۶۳ روح است که زنده می کند و اما از جسد فایده ای نیست. عیسی در جواب ایشان گفت: «تعلیم من از من نیست، بلکه کلامی را که من به شمامی گویم روح و حیات است. ۶۴ ولیکن افرستنده من. ۱۷ اگر کسی بخواهد اراده او را به عمل آرد، درباره بعضی از شما هستند که ایمان نمی آورند.» زیرا که عیسی از تعلیم خواهد دانست که از خداست یا آنکه من از خود سخن ابتدا می دانست کیانند که ایمان نمی آورند و کیست که او را می رانم. ۱۸ هرکه از خود سخن گوید، جلال خود را طالب بود و تسلیم خواهد کرد. ۶۵ پس گفت: «از این سبب به شما گفتم اما هرکه طالب جلال فرستنده خود باشد، او صادق است و در که کسی نزد من نمی تواند آمد مگر آنکه پدر من، آن را بدو او ناراستی نیست. ۱۹ آیا موسی تورات را به شما نداده است؟ عطا کند.» ۶۶ در همان وقت بسیاری از شاگردان او برگشته، دیگر و حال آنکه کسی از شما نیست که به تورات عمل کند. از با او همراهی نکردند. ۶۷ آنگاه عیسی به آن دوازده گفت: «آیا برای چه می خواهید مرا به قتل رسانید؟» ۲۰ آنگاه همه در جواب شمانیز می خواهید بروید؟» ۶۸ ۶۸ شمعون پطرس به او جواب داد: «خداوند نزد که برویم؟ کلمات حیات جاودانی نزد تو است.» جواب ایشان گفت: «یک عمل نمودم و همه شما از آن متعجب شدید. ۶۹ و ما ایمان آورده و شناخته ایم که تو مسیح (aiōnios g166) ۲۱ عیسی بدیشان جواب داد: «آیا من از اجداد و در روز سبت مردم را ختنه می کنید. ۲۳ پس اگر کسی شما دوازده را برنگزیدم و حال آنکه یکی از شما بلایسی است.» در روز سبت مختون شود تا شریعت موسی شکسته نشود، چرا بر ۷۱ و این را درباره یهودا پسر شمعون اسخریوطی گفت، زیرا او بود من خشم می آورید از آن سبب که در روز سبت شخصی را شفای که می بایست تسلیم کننده وی بشود و یکی از آن دوازده بود. کامل دادم؟ ۲۴ بحسب ظاهر داوری مکنید بلکه به راستی داوری ننمایید.» ۲۵ پس بعضی از اهل اورشلیم گفتند: «آیا این آن نیست که قصد قتل او دارند؟ ۲۶ و اینک آشکارا حرف می زند و بدو هیچ نمی گویند. آیاروسا یقین می داند که او در حقیقت مسیح است؟ ۲۷ لیکن این شخص را می دانیم از کجا است، امامسیح چون آید هیچ کس نمی شناسد که از کجا است.» ۲۸ و عیسی چون در هیکل تعلیم می داد، ندا کرده، گفت: «مرا می شناسید و نیز می دانید از کجا هستم و از خود نیامده ام بلکه فرستنده من حق است که شما او را نمی شناسید. ۲۹ اما من او را می شناسم زیرا که از او هستم و او مرا فرستاده است.» ۳۰ آنگاه خواستند او را گرفتار کنند ولیکن کسی بر او دست نینداخت زیرا که ساعت او هنوز نرسیده بود. ۳۱ آنگاه بسیاری از آن گروه بدو ایمان آوردند و گفتند: «آیا چون مسیح آید، معجزات بیشتر از اینها که این شخص می نماید، خواهد نمود؟» ۳۲ چون فریسیان شنیدند که خلق درباره او این همههم می کنند، فریسیان و روسای کهنه خادمان فرستادند تا او را بگیرند. ۳۳ آنگاه عیسی گفت: «اندک زمانی

دیگر با شما هستم، بعد زودفرستنده خود می‌روم. ۳۴ و مرا طلب و این را از روی امتحان بدو گفتند تا ادعایی بر او پیدا کنند. اما خواهید کرد و نخواهید یافت و آنجایی که من هستم شما نمی‌توانید عیسی سر به زیرافکنده، به انگشت خود بر روی زمین می‌نوشت. آمد. ۳۵ پس یهودیان با یکدیگر گفتند: «او کجا می‌خواهد برود و چون در سوال کردن الحاح می‌نمودند، راست شده، بدیشان که ما او را نمی‌یابیم؟ آیا اراده دارد به سوی یراکنندگان یونانیان رود گفت: «هرکه از شما گناه ندارد اول بر او سنگ اندازد.» ۸ و باز و یونانیان را تعلیم دهد؟ ۳۶ این چه کلامی است که گفت مرا سر به زیر افکنده، بر زمین می‌نوشت. ۹ پس چون شنیدند، از طلب خواهید کرد و نخواهید یافت و جایی که من هستم شما نمی‌توانید ضمیر خود ملزم شده، از مشایخ شروع کرده تا به آخر، یک یک توانید آمد؟» ۳۷ و در روز آخر که روز بزرگ عید بود، عیسی بیرون رفتند و عیسی تنها باقی ماند با آن زن که در میان ایستاده ایستاده، ندا کرد و گفت: «هرکه تشنه باشد نزد من آید و بنوشد. بود. ۱۰ پس عیسی چون راست شد و غیر از زن کسی را ندید، ۳۸ کسی که به من ایمان آورد، چنانکه کتاب می‌گوید، از بطن او بدو گفت: «ای زن آن مدعیان تو کجا شدند؟ آیا هیچ کس بر تو نهرهای آب زنده جاری خواهد شد.» ۳۹ اما این را گفت درباره فتوا نداد؟» ۱۱ گفت: «هیچ کس ای آقا.» عیسی گفت: «من روح که هرکه به او ایمان آرد او را خواهد یافت زیرا که روح القدس هم بر تو فتوا نمی‌دهم. برو دیگر گناه مکن.» ۱۲ پس عیسی باز هنوز عطا نشده بود، چونکه عیسی تا به حال جلال نیافته بود. بدیشان خطاب کرده، گفت: «من نور عالم هستم. کسی که مرا ۴۰ آنگاه بسیاری از آن گروه، چون این کلام را شنیدند، گفتند: متابعت کند، درظلمت سالک نشود بلکه نور حیات را یابد.» ۱۳ «در حقیقت این شخص همان نبی است.» ۴۱ و بعضی گفتند: آنگاه فریسیان بدو گفتند: «تو بر خود شهادت می‌دهی، پس «او مسیح است.» و بعضی گفتند: «مگر مسیح از جلیل خواهد شهادت تو راست نیست.» ۱۴ عیسی در جواب ایشان گفت: آمد؟ ۴۲ آیا کتاب نگفته است که از نسل داود و از بیت لحم، «هرچند من برخود شهادت می‌دهم، شهادت من راست است زیرا دهی که داود در آن بود، مسیح ظاهر خواهد شد؟» ۴۳ پس درباره که می‌دانم از کجا آمده‌ام و به کجا خواهم رفت، لیکن شما نمی‌دانید او در میان مردم اختلاف افتاد. ۴۴ و بعضی از ایشان خواستند او دانی از کجا آمده‌ام و به کجای می‌روم. ۱۵ شما بحسب جسم را بگیرند و لکن هیچ کس بر او دست نینداخت. ۴۵ پس خادمان حکم می‌کنید اما من بر هیچ کس حکم نمی‌کنم. ۱۶ و اگر نزد روسای کهنه و فریسیان آمدند. آنها بدیشان گفتند: «برای چه من حکم دهم، حکم من راست است، از آنرو که تنها نیستم او را نیافریدید؟» ۴۶ خادمان در جواب گفتند: «هرگز کسی مثل این بلکه من و پدری که مرا فرستاد. ۱۷ و نیز در شریعت شما مکتوب شخص سخن نگفته است!» ۴۷ آنگاه فریسیان در جواب ایشان است که شهادت دو کس حق است. ۱۸ من بر خود شهادت گفتند: «آیا شما نیز گمراه شده‌اید؟ ۴۸ مگر کسی از سرداران یا از می‌دهم و پدری که مرا فرستاد نیز برای من شهادت می‌دهد.» ۱۹ فریسیان به او ایمان آورده است؟ ۴۹ ولیکن این گروه که شریعت را بدو گفتند: «پدر تو کجا است؟» عیسی جواب داد که «نه نمی‌دانم، ملعون می‌باشند.» ۵۰ نیقودیموس، آنکه در شب نزد مرا می‌شناسید و نه پدر مرا. هرگاه مرا می‌شناختید پدر مرا نیز او آمده و یکی از ایشان بود بدیشان گفت: «آیا شریعت ما بر می‌شناختید.» ۲۰ و این کلام را عیسی در بیت‌المال گفت، وقتی کسی فتوی می‌دهد، جز آنکه اول سخن او را بشنوند و کار او که درهیکل تعلیم می‌داد و هیچ کس او را نگرفت بجهت آنکه را دریافت کنند؟» ۵۲ ایشان در جواب وی گفتند: «مگر تو ساعت او هنوز نرسیده بود. ۲۱ باز عیسی بدیشان گفت: «من نیز جلیلی هستی؟ تفحص کن و بین زیرا که هیچ نبی از جلیل می‌روم و مرا طلب خواهید کرد و در گناهان خود خواهید مردو جایی برنخاسته است.» پس هر یک به خانه خود رفتند.

۸ اما عیسی به کوه زیتون رفت. ۲ و بامدادان باز به هیکل آمد و چون جمیع قوم نزد او آمدند نشسته، ایشان را تعلیم می‌داد. ۳ که ناگاه کاتبان و فریسیان زنی را که در زنا گرفته شده بود، پیش او آوردند و او را در میان برپا داشته، ۴ بدو گفتند: «ای استاد، این زن در عین عمل زنا گرفته شد؛ ۵ و موسی در تورات به ما حکم کرده است که چنین زنان سنگسار شوند. اما تو چه می‌گویی؟» ۶

شما بگویم و حکم کنم؛ لکن آنکه مرا فرستاد حق است و من ماخوب نگفتم که تو سامری هستی و دیو داری؟» ۴۹ عیسی آنچه از او شنیده‌ام به جهان می‌گویم. ۲۷ ایشان نفهمیدند که جواب داد که «من دیو ندارم، لکن پدر خود را حرمت می‌دارم و بدیشان درباره پدر سخن می‌گویم. ۲۸ عیسی بدیشان گفت: شما مرا بی‌حرمت می‌سازید. ۵۰ من جلال خود را طالب نیستم، «وقتی که پسر انسان را بلند کردید، آن وقت خواهید دانست که کسی هست که می‌طلبد و داوری می‌کند. ۵۱ آمین آمین به شما من هستم و از خود کاری نمی‌کنم بلکه به آنچه پدرم مرا تعلیم داد تکلم می‌کنم. ۲۹ و او که مرا فرستاد، با من است و پدر مرا داد. ۳۰ چون این را گفت، بسیاری بدو ایمان آوردند. ۳۱ عیسی به یهودیانی که بدو ایمان آوردند گفت: «اگر شما در آیا تو از پدر ما ابراهیم که مرد و انبیایی که مردند بزرگتر هستی؟ کلام من بماند فی الحقیقه شاگرد من خواهید شد، ۳۲ و حق خود را که می‌دانی؟» ۵۴ عیسی در جواب داد: «اگر خود را راخواهید شناخت و حق شما را آزاد خواهد کرد.» ۳۳ بدو جواب دادند که «اولاد ابراهیم می‌باشیم و هرگز هیچ کس را غلام نبوده‌ایم. جلال می‌بخشد، آنکه شما می‌گویید خدای ما است. ۵۵ و او را پس چگونه تومی‌گویی که آزاد خواهید شد؟» ۳۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم هرکه گناه می‌کند غلام گناه است. ۳۵ و غلام همیشه در خانه نمی‌ماند، اما پسر همیشه می‌ماند. (aiōn g165) ۳۶ پس اگر پسر شما را آزاد کند، در حقیقت آزاد خواهید بود. ۳۷ می‌دانم که اولاد ابراهیم هستید، لیکن می‌خواهید مرا بکشید زیرا کلام من در شما جای ندارد. ۳۸ من آنچه نزد پدر خود دیده‌ام می‌گویم و شما آنچه نزد پدر خود دیده اید می‌کنید.» ۳۹ در جواب او گفتند که «پدر ما ابراهیم است.» عیسی بدیشان گفت: «اگر اولاد ابراهیم می‌بودید، اعمال ابراهیم را به‌جامی‌آوردید. ۴۰ ولیکن الان می‌خواهید مرا بکشید و من شخصی هستم که با شما به راستی که از خدا شنیده‌ام تکلم می‌کنم. ابراهیم چنین نکرد. ۴۱ شما اعمال پدر خود را به‌جا می‌آوردید.» ۴۲ عیسی به ایشان گفت: «اگر خدا پدر شما می‌بود، مرا دوست می‌داشتید، زیرا که من از جانب خدا صادر شده‌ام و آمده‌ام، زیرا که من از پیش خود نیامده‌ام بلکه او مرا فرستاده است. ۴۳ برای چه سخن مرانمی‌فهمید؟ از آنچه که کلام مرا نمی‌توانید بشنوید. ۴۴ شما از پدر خود ابلیس می‌باشید و خواهشهای پدر خود را می‌خواهید به عمل آرید. او از اول قاتل بود و در راستی ثابت نمی‌باشد، از آنچه که در او راستی نیست. هرگاه به دروغ سخن می‌گویند، از ذات خود می‌گویند زیرا دروغگو و پدر دروغگویان است. ۴۵ و اما من از این سبب که راست می‌گویم، مرا باور نمی‌کنید. ۴۶ کیست از شما که مرا به گناه ملزم سازد؟ پس اگر راست می‌گویم، چرا مرا باور نمی‌کنید؟ ۴۷ کسی که از خدا است، کلام خدا را می‌شنود و از این سبب شما نمی‌شنوید که از خدا نیستید.» ۴۸ پس یهودیان در جواب او گفتند: «آیا

۹ و وقتی که می‌رفت کوری مادزاد دید. ۲ و شاگردانش از او سوال کرده، گفتند: «ای استاد گناه که کرد، این شخص یا والدین او که کوززاییده شد؟» ۳ عیسی جواب داد که «گناه نه این شخص کرد و نه پدر و مادرش، بلکه تا اعمال خدادار وی ظاهر شود. ۴ مادامی که روز است، مرا باید به کارهای فرستنده خود مشغول باشم. شب می‌آید که در آن هیچ کس نمی‌تواند کاری کند. ۵ مادامی که در جهان هستم، نور جهانم.» ۶ این را گفت و آب دهان بر زمین انداخته، از آب گل ساخت و گل را به چشمان کور مالید، و ۷ بدو گفت: «برو در حوض سیلوحا (که به معنی مرسل است) بشوی.» پس رفته شست و بینا شده، برگشت. ۸ پس همسایگان و کسانی که او را پیش از آن در حالت کوری دیده بودند، گفتند: «آیا این آن نیست که می‌نشست و گدایی می‌کرد؟» ۹ بعضی گفتند: «همان است.» و بعضی گفتند: «شبهات بدو دارد.» او گفت: «من همانم.» ۱۰ بدو گفتند: «پس چگونه چشمان تو بازگشت؟» ۱۱ او جواب

داد: «شخصی که او را عیسی می‌گویند، گل ساخت و بر چشمان من مالیده، به من گفت به حوض سیلوحا برو و بشوی. آنگاه رقم باز کرده باشد. (aion g165) ۳۳ اگر این شخص از خدا نبود، و شسته بینا گشتم.» ۱۲ به وی گفتند: «آن شخص کجا است؟» هیچ کاروانستی کرد.» ۳۴ در جواب وی گفتند: «تو به کلی با گفت: «نمی‌دانم.» ۱۳ پس او را که پیشتر کور بود، نزد فریسیان گناه متولد شده‌ای. آیا تو ما را تعلیم می‌دهی؟» پس او را بیرون آوردند. ۱۴ و آن روزی که عیسی گل ساخته، چشمان او را رانند. ۳۵ عیسی چون شنید که او را بیرون کرده‌اند، وی را جسته باز کرد روز سبت بود. ۱۵ آنگاه فریسیان نیز از او سوال کردند گفت: «آیا تو به پسر خدا ایمان داری؟» ۳۶ او در جواب گفت: «که چگونه بیناشدی؟» بدیشان گفت: «گل به چشمهای من گذارد. پس شستم و بینا شدم.» ۱۶ بعضی از فریسیان گفتند: «آن شخص از جانب خدا نیست، زیرا که سبت را نگاه نمی‌دارد.» دیگران گفتند: «چگونه شخص گناهکار می‌تواند مثل این معجزات ظاهر سازد.» و در میان ایشان اختلاف افتاد. ۱۷ باز کوران بینا و بینایان، کور شوند.» ۴۰ بعضی از فریسیان که با او بدان کور گفتند: «تو درباره او چه می‌گویی که چشمان تو را بینا ساخت؟» گفت: «نبی است.» ۱۸ لیکن یهودیان سرگذشت او را باور نکردند که کور بوده و بینا شده است، تا آنکه پدر و مادران بینا شده را طلبیدند. ۱۹ و از ایشان سوال کرده، گفتند: «آیا این است پسر شما که می‌گویند کور متولد شده؟ پس چگونه الحال بینا گشته است؟» ۲۰ پدر و مادر او در جواب ایشان گفتند: «می‌دانیم که این پسر ما است و کور متولد شده. ۲۱ لیکن الحال چطور می‌بیند، نمی‌دانیم و نمی‌دانیم که چشمان او را باز نموده. او بالغ است از وی سوال کنی تا او احوال خود را بیان کند.» ۲۲ پدر و مادر او چنین گفتند زیرا که از یهودیان می‌ترسیدند، از آنرو که یهودیان با خود عهد کرده بودند که هرکه اعتراف کند که او مسیح است، از کیسه بیرونش کنند. ۲۳ و از اینجمله والدین او گفتند: «او بالغ است از خودش بپرسید.» ۲۴ پس آن شخص را که کور بود، باز خوانده، بدو گفتند: «خدا را تمجید کن. ما می‌دانیم که این شخص گناهکار است.» ۲۵ او جواب داد اگر گناهکار است نمی‌دانم. یک چیز می‌دانم که کور بودم و الان بینا شده‌ام.» ۲۶ باز بدو گفتند: «با توجه کرد و چگونه چشمهای تو را باز کرد؟» ۲۷ ایشان را جواب داد که «الان به شما گفتم. نشنیدید؟ و برای چه باز می‌خواهید بشنوید؟ آیا شما نیز اراده دارید شاگرد او بشوید؟» ۲۸ پس او را دشنام داده، گفتند: «تو شاگرد او هستی. ماشاگرد موسی می‌باشیم. ۲۹ ما می‌دانیم که خدا باموسی تکلم کرد. اما این شخص را نمی‌دانیم از کجا است.» ۳۰ آن مرد جواب داد، بدیشان گفت: «این عجب است که شما نمی‌دانید از کجا است و حال آنکه چشمهای مرا باز کرد. ۳۱ و می‌دانیم که خدا دعای گناهکاران را نمی‌شنود؛ و لیکن اگر کسی خداپرست باشد و اراده او را به‌جا آرد، او را می‌شنود. ۳۲ از

۱۰ «آمین آمین به شما می‌گویم هرکه از دربه آغل گوسفند داخل نشود، بلکه از راه دیگر بالا رود، او دزد و راهزن است. ۲ و اما آنکه از در داخل شود، شبان گوسفندان است. ۳ دربان بجهت او می‌گشاید و گوسفندان آواز او را می‌شنوند و گوسفندان خود را نام بنام می‌خواند و ایشان را بیرون می‌برد. ۴ و وقتی که گوسفندان خود را بیرون برد، پیش روی ایشان می‌خرامد و گوسفندان از عقب او می‌روند، زیرا که آواز او را می‌شناسند. ۵ لیکن غریب را متابعت نمی‌کنند، بلکه از او می‌گریزند زیرا که آواز غریبان را نمی‌شناسند.» ۶ و این مثل را عیسی برای ایشان آورد، اما ایشان نفهمیدند که چه چیز بدیشان می‌گوید. ۷ آنگاه عیسی بدیشان بازگفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که من در گوسفندان هستم. ۸ جمیع کسانی که پیش از من آمدند، دزد و راهزن هستند، لیکن گوسفندان سخن ایشان را نشنیدند. ۹ من درهستم هرکه از من داخل گردد نجات یابد و بیرون و درون خرامد و علوفه یابد. ۱۰ دزد نمی‌آید مگر آنکه بدزدد و بکشد و هلاک کند. من آدمم تا ایشان حیات یابند و آن را زیادتیر حاصل کنند. ۱۱ «من شبان نیکو هستم. شبان نیکو جان خود را در راه گوسفندان می‌نهد. ۱۲ اما مزدوری که شبان نیست و گوسفندان از آن او نمی‌باشند، چون ببند که گرگ می‌آید، گوسفندان را گذاشته، فرار می‌کند و گرگ گوسفندان را می‌گیرد و پراکنده می‌سازد. ۱۳ مزدور می‌گریزد چونکه مزدور است و به فکر گوسفندان نیست. ۱۴ من شبان نیکو هستم و خاصان خود را می‌شناسم و خاصان من مرا می‌شناسند. ۱۵

چنانکه پدر مرا می شناسد و من پدر را می شناسم و جان خود را در دیگراره خواستند او را بگیرند، اما از دستهای ایشان بیرون رفت. راه گوسفندان می نهم. ۱۶ و مرا گوسفندان دیگر هست که از این ۴۰ و باز به آن طرف اردن، جایی که اول یحیی تعمید می داد، آغل نیستند. باید آنها را نیز یابوم و آواز مرا خواهند شنید و یک گله رفت و در آنجا توقف نمود. ۴۱ و بسیاری نزد او آمده، گفتند که و یک شبان خواهند شد. ۱۷ و از این سبب پدر مرادوست می دارد یحیی هیچ معجزه نمود و لکن هرچه یحیی درباره این شخص که من جان خود را می نهم تا آن راباز گیرم. ۱۸ کسی آن را از من نمی گیرد، بلکه من خود آن را می نهم. قدرت دارم که آن را بنهم و قدرت دارم آن را باز گیرم. این حکم را از پدر خود یافتم.» ۱۹ باز به سبب این کلام، در میان یهودیان اختلاف افتاد. ۲۰ بسیاری از ایشان گفتند که «دیودارد و دیوانه است. برای چه بدو گوش می دهید؟» ۲۱ دیگران گفتند که «این سخنان دیوانه نیست. آیا دیو می تواند چشم کوران را باز کند؟» ۲۲ پس در اورشلیم، عید تجدید شد و زمستان بود. ۲۳ و عیسی در هیکل، در رواق سلیمان می خرامید. ۲۴ پس یهودیان دور او را گرفته، بدو گفتند: «تا کی ما را متردد داری؟ اگر تو مسیح هستی، آشکارا به ما بگو. ۲۵ عیسی بدیشان جواب داد: «من به شما گفتم و ایمان نیاوردید. اعمالی را که به اسم پدر خود به جا می آورم، آنها برای من شهادت می دهد. ۲۶ لیکن شما ایمان نمی آورید زیرا از گوسفندان من نیستید، چنانکه به شما گفتم. ۲۷ گوسفندان من آواز مرا می شنوند و آنها را می شناسم و مرا متابعت می کنند. ۲۸ و من به آنها حیات جاودانی می دهم و تا به ابد هلاک نخواهند شد و هیچ کس آنها را از دست من نخواهد گرفت. (aiōn g165) و (aiōnios g166) ۲۹ پدری که به من داد از همه بزرگتر است و کسی نمی تواند از دست پدر من بگیرد. ۳۰ من و پدر یک هستیم.» ۳۱ آنگاه یهودیان باز سنگها برداشتند تا او را سنگسار کنند. ۳۲ عیسی بدیشان جواب داد: «از جانب پدر خود بسیار کارهای نیک به شما نمودم. به سبب کدام یک از آنها مرا سنگسار می کنید؟» ۳۳ یهودیان در جواب گفتند: «به سبب عمل نیک، تو را سنگسار نمی کنیم، بلکه به سبب کفر، زیرا توانسان هستی و خود را خدا می خوانی.» ۳۴ عیسی در جواب ایشان گفت: «آیا در تورات شما نوشته نشده است که من گفتم شما خدایان هستید؟ ۳۵ پس اگر آنانی را که کلام خدا بدیشان نازل شد، خدایان خواند و ممکن نیست که کتاب محو گردد، ۳۶ آیا کسی را که پدر تقدیس کرده، به جهان فرستاد، بدو می گویند کفر می گوئی، از آن سبب که گفتم پسر خدا هستم؟ ۳۷ اگر اعمال پدر خود را به جا نمی آورم، به من ایمان میاورید. ۳۸ و لکن چنانچه به جا می آورم، هرگاه به من ایمان نمی آورید، به اعمال ایمان آورید تا بداند و یقین کنید که پدر در من است و من در او.» ۳۹ پس

تو خواهد برخاست.» ۲۴ مرتا به وی گفت: «می‌دانم که در ایشان را از کارهایی که عیسی کرده بود آگاه ساختند. ۴۷ پس قیامت روزبازپسین خواهد برخاست.» ۲۵ عیسی بدو گفت: روسای کهنه و فریسیان شورا نموده، گفتند: «چه کنیم زیرا که «من قیامت و حیات هستم. هرکه به من ایمان آورد، اگر مرده باشد، زنده گردد. ۲۶ و هرکه زنده بود و به من ایمان آورد، تا به ابد نخواهد مرد. آیا این را باور می‌کنی؟» (aiōn g165) ۲۷ او گرفت.» ۴۹ یکی از ایشان، قیفا نام که در آن سال رئیس کهنه در جهان آینده است.» ۲۸ و چون این را گفت، رفت و خواهر که بجهت مامفید است که یک شخص در راه قوم بمیرد و تمامی خودمریم را در پنهانی خوانده، گفت: «استاد آمده است و تو را طائفه هلاک نکردند.» ۵۱ و این را از خودنگفت بلکه چون در می‌خواند.» ۲۹ او چون این را بشنید، بزودی برخاسته، نزد او آن سال رئیس کهنه بود، نبوت کرد که می‌بایست عیسی در راه آن آمد. ۳۰ و عیسی هنوز وارد ده نشده بود، بلکه در جایی بود که طایفه بمیرد؛ ۵۲ و نه در راه آن طایفه تنها بلکه تا فرزندان خدا را مرتا او راملقات کرد. ۳۱ و یهودیانی که در خانه با او بودند او که متفرقند در یکی جمع کند. ۵۳ و از همان روز شورا کردند را تسلی می‌دادند، چون دیدند که مریم برخاسته، به تعجیل بیرون که او را بکشند. ۵۴ پس بعد از آن عیسی در میان یهود آشکارا می‌رود، از عقب او آمده، گفتند: «به سر قبر می‌رود تا در آنجا گریه راه نمی‌رفت بلکه از آنجا روانه شد به موضعی نزدیک بیابان به کند.» ۳۲ و مریم چون به جایی که عیسی بود رسید، او را دیده، بر شهری که افرام نام داشت و با شاگردان خود در آنجا توقف نمود. قدمهای او افتاد و بدو گفت: «ای آقا اگر در اینجا می‌بودی، ۵۵ و چون فصح یهود نزدیک شد، بسیاری از بلوکات قبل از فصح برادر من نمی‌مرد.» ۳۳ عیسی چون او را گریان دید و یهودیان را به اورشلیم آمدند تا خود را ظاهر سازند ۵۶ و در طلب عیسی هم که با او آمده بودند گریان یافت، در روح خودبشدت مکدر می‌بودند و درهیکل ایستاده، به یکدیگر می‌گفتند: «چه گمان شده، مضطرب گشت. ۳۴ و گفت: «او را کجا گذارده‌اید؟» به می‌برید؟ آیا برای عید نمی‌آید؟» ۵۷ اما روسای کهنه و فریسیان او گفتند: «ای آقا بیا و ببین.» ۳۵ عیسی بگریست. ۳۶ آنگاه حکم کرده بودند که اگر کسی بداند که کجا است اطلاع دهد یهودیان گفتند: «بنگرید چقدر او را دوست می‌داشت!» ۳۷ تا او را گرفتار سازند.

۱۲ بعضی از ایشان گفتند: «آیا این شخص که چشمان کور را باز کرد، نتوانست امر کند که این مرد نیز نمیرد؟» ۳۸ پس عیسی باز بشدت در خود مکدر شده، نزد قمرآمد و آن غاره‌ای بود، سنگی بر سرش گذارده. ۳۹ عیسی گفت: «سنگ را بردارید.» مرتاخواهر میت بدو گفت: «ای آقا الان متعفن شده، زیرا که چهار روز گذشته است.» ۴۰ عیسی به وی گفت: «آیا به تو نگفتم اگر ایمان بیاوری، جلال خدا را خواهی دید؟» ۴۱ پس سنگ را از جایی که میت گذاشته شده بود برداشتند. عیسی چشمان خود را بالا انداخته، گفت: «ای پدر، تو را شکر می‌کنم که سخن مرا شنیدی. ۴۲ و من می‌دانستم که همیشه سخن مرا می‌شنوی؛ و لکن بجهت خاطر این گروه که حاضرند گفتم تا ایمان بیاورند که تو مرا فرستادی.» ۴۳ چون این را گفت، به آواز بلند ندا کرد: «ای ایلعازر، بیرون بیا.» ۴۴ در حال آن مرده دست و پای به کفن بسته بیرون آمد و روی او به دستمالی پیچیده بود. عیسی بدیشان گفت: «او را باز کنید و بگذارید برود.» ۴۵ آنگاه بسیاری از یهودیان که با مریم آمده بودند، چون آنچه عیسی کرد دیدند، بدو ایمان آوردند. ۴۶ ولیکن بعضی از ایشان نزد فریسیان رفتند و

پس شش روز قبل از عید فصح، عیسی به بیت عنیا آمد، جایی که ایلعازر مرده را از مردگان برخیزانیده بود. ۲ برای او در آنجاشام حاضر کردند و مرتا خدمت می‌کرد و ایلعازریکی از مجلسیان با او بود. ۳ آنگاه مریم رطلی از عطر سنبل خالص گرانها گرفته، پایهای عیسی را تدهین کرد و پایهای او را از مویهای خود خشکانید، چنانکه خانه از بوی عطر پر شد. ۴ پس یکی از شاگردان او یعنی یهودای اسخریوطی، پسر شمعون که تسلیم‌کننده وی بود، گفت: ۵ «برای چه این عطر به سیصد دینار فروخته نشد تا به فقرا داده شود؟» ۶ و این را نه از آترو گفت که پروای فقرا می‌داشت، بلکه از آترو که دزد بود و خریطه در حواله او و از آنچه در آن انداخته می‌شد برمی‌داشت. ۷ عیسی گفت: «او را واگذار زیرا که بجهت روز تکفین من این را نگاه داشته است. ۸ زیرا که فقرا همیشه با شما می‌باشند و اما من همه وقت با شما نیستم.» ۹ پس جمعی کثیر از یهود چون دانستند که عیسی در آنجا است آمدند نه برای عیسی و بس بلکه تا ایلعازر را نیز که از مردگانش برخیزانیده بود ببینند. ۱۰ آنگاه روسای

کهنه شورا کردند که ایلعازر را نیز بکشند. ۱۱ زیرا که بسیاری از موت که می‌بایست بمیرد. ۳۴ پس همه به او جواب دادند: «ما یهودیه سبب او می‌رفتند و به عیسی ایمان می‌آوردند. ۱۲ فردای آن از تورات شنیده‌ایم که مسیح تا به ابد باقی می‌ماند. پس چگونه روز چون گروه بسیاری که برای عید آمده بودند شنیدند که عیسی تو می‌گویی که پسر انسان باید بالا کشیده شود؟ کیست این به اورشليم می‌آید، ۱۳ شاخه های نخل را گرفته به استقبال او بیرون پسر انسان؟» (aiōn g165) ۳۵ آنگاه عیسی بدیشان گفت: آمدند و ندا می‌کردند هوشیاعانا مبارک باد پادشاه اسرائیل که به اسم «اندک زمانی نور با شماست. پس مادامی که نور با شماست، خداوند می‌آید. ۱۴ و عیسی کره الاغی یافته، بر آن سوار شد راه بروید تا ظلمت شما را فرو نگیرد؛ و کسی که در تاریکی راه چنانکه مکتوب است ۱۵ که «ای دختر صهیون مترس، اینک می‌رود نمی‌داند به کجا می‌رود. ۳۶ مادامی که نور با شماست به پادشاه تو سوار بر کره الاغی می‌آید.» ۱۶ و شاگردانش اولاً این نور ایمان آورید تا پسران نور گردید.» عیسی چون این را بگفت، چیزها را نفهمیدند، لکن چون عیسی جلال یافت، آنگاه به خاطر رفته خود را از ایشان مخفی ساخت. ۳۷ و با اینکه پیش روی آوردند که این چیزها درباره او مکتوب است و همچنان با او کرده ایشان چنین معجزات بسیار نموده بود، بدو ایمان نیاوردند. ۳۸ تا بودند. ۱۷ و گروهی که با او بودند شهادت دادند که ایلعازر را از کلامی که اشعیا نبی گفت به اتمام رسد: «ای خداوند کیست که قبرخواند، او را از مردگان برخیزانیده است. ۱۸ و بجهت همین نیز خبر ما را باور کرد و بازوی خداوند به که آشکار گردید؟» ۳۹ آن گروه او را استقبال کردند، زیرا شنیده بودند که آن معجزه را و از آنجهت نتوانستند ایمان آورد، زیرا که اشعیا نیز گفت: ۴۰ نموده بود. ۱۹ پس فریسیان به یکدیگر گفتند: «نمی‌بینید که «چشمان ایشان را کور کرد و دل‌های ایشان را سخت ساخت تا به هیچ نفع نمی‌برید؟ اینک تمام عالم از پی او رفته‌اند!» ۲۰ و از چشمان خود نبیند و به دل‌های خود نفهمند و برگردند تا ایشان را آن کسانی که در عید بجهت عبادت آمده بودند، بعضی یونانی شفا دهم.» ۴۱ این کلام را اشعیا گفت وقتی که جلال او را دید بودند. ۲۱ ایشان نزد فیلیپس که از بیت صیدای جلیل بود آمدند و درباره او تکلم کرد. ۴۲ لکن با وجود این، بسیاری از سرداران نیز سوال کرده، گفتند: «ای آقا می‌خواهیم عیسی را ببینیم.» ۲۲ بدو ایمان آوردند، اما به سبب فریسیان اقرار نکردند که مبادا از فیلیپس آمد و به اندریاس گفت و اندریاس و فیلیپس به عیسی گفتند. کنیسه بیرون شوند. ۴۳ زیرا که جلال خلق را بیشتر از جلال خدا عیسی در جواب ایشان گفت: «ساعتی رسیده است که پسر دوست می‌داشتند. ۴۴ آنگاه عیسی ندا کرده، گفت: «آنکه به انسان جلال یابد. ۲۴ آمین آمین به شما می‌گویم اگر دانه گندم که در زمین می‌افتد نمیرد، تنها ماند لیکن اگر بمیرد ثمر بسیار آورده است. ۴۵ و کسی که مرا دید فرستاده مرا دیده است. ۴۶ آورد. ۲۵ کسی که جان خود را دوست دارد آن را هلاک کند و هرکه در این جهان جان خود را دشمن دارد تا حیات جاودانی نماند. ۴۷ و اگر کسی کلام مرا شنید و ایمان نیاورد، من براو آن رانگاه خواهد داشت. (aiōnios g166) ۲۶ اگر کسی مرا داوری نمی‌کنم زیرا که نیامده‌ام تا جهان را داوری کنم بلکه تا خدمت کند، مرا پیروی بکند و جایی که من می‌باشم آنجا خادم جهان را نجات بخشم. ۴۸ هرکه مرا حقیر شمارد و کلام مرا قبول من نیز خواهد بود؛ و هرکه مرا خدمت کند پدر او را حرمت خواهد نکند، کسی هست که در حق او داوری کند، همان کلامی که داشت. ۲۷ الان جان من مضطرب است و چه بگویم؟ ای پدر گفتم در روز بازپسین بر او داوری خواهد کرد. ۴۹ زآنرو که من مرا از این ساعت رستگار کن. لکن بجهت همین امر تا این از خود نگفتم، لکن پدری که مرا فرستاد، به من فرمان داد که ساعت رسیده‌ام. ۲۸ ای پدر اسم خود را جلال بده!» ناگاه چه بگویم و به چه چیز تکلم کنم. ۵۰ و می‌دانم که فرمان او صدایی از آسمان در رسید که جلال دادم و باز جلال خواهم داد. ۲۹ پس گروهی که حاضر بودند این را شنیده، گفتند: «رعد است، تکلم می‌کند.» (aiōnios g166) ۱۳ و قبل از عید فصح، چون عیسی دانست که ساعت او رسیده است تا از این جهان به‌جانب پدر برود، خاصان خود را که در این جهان محبت می‌نمود، ایشان را تا به آخر محبت نمود. ۲ و چون شام می‌خوردند و ابلیس پیش از آن در دل یهودا پسر شمعون سوی خود خواهم کشید.» ۳۳ و این را گفت کنایه از آن قسم

اسخریوطی نهاده بود که او را تسلیم کند، ۳ عیسی با اینکه ۲۶ عیسی جواب داد: «آن است که من لقمه را فرو برده، بدومی می‌دانست که پدر همه چیز را به دست او داده است و از نزد خدا دهم.» پس لقمه را فرو برده، به یهودای اسخریوطی پسر شمعون آمده و به جانب خدا می‌رود، ۴ از شام برخاست و جامه خود را داد. ۲۷ بعد از لقمه، شیطان در او داخل گشت. آنگاه عیسی بیرون کرد و دستمالی گرفته، به کمر بست. ۵ پس آب در لگن وی را گفت، «آنچه می‌کنی، به زودی بکن.» ۲۸ اما این سخن ریخته، شروع کرد به شستن پایهای شاگردان و خشکانیدن آنها با را احدی از مجلسیان نفهمید که برای چه بدو گفت. ۲۹ زیرا که دستمالی که بر کمر داشت. ۶ پس چون به شمعون پطرس رسید، بعضی گمان بردند که چون خریطه نزد یهودا بود، عیسی وی را او به وی گفت: «ای آقا تو پایهای مرا می‌شوئی؟» ۷ عیسی در فرمود تامایحتاج عید را بخرد یا آنکه چیزی به فقرا بدهد. ۳۰ پس جواب وی گفت: «آنچه من می‌کنم الان تونمی دانی، لکن بعد او لقمه را گرفته، در ساعت بیرون رفت و شب بود. ۳۱ چون خواهی فهمید.» ۸ پطرس به او گفت: «پایهای مرا هرگز نخواهی شست.» عیسی او را جواب داد: «اگر تو را نشویم تو را با من نصیبی نیست.» (aiōn g165) ۹ شمعون پطرس بدو گفت: را در خود جلال خواهد داد و به زودی او را جلال خواهد داد. ۳۳ «ای آقا نه پایهای مرا و بس، بلکه دستها و سر مرا نیز.» ۱۰ ای فرزندان، اندک زمانی دیگر با شما هستم و مرا طلب خواهید عیسی بدو گفت: «کسی که غسل یافت محتاج نیست مگر به کرد؛ وهمچنان که به یهودا گفتم جایی که می‌روم شمانمی توانید شستن پایها، بلکه تمام او پاک است. و شما پاک هستید لکن نه آمد، الان نیز به شما می‌گویم. ۳۴ به شما حکمی تازه می‌دهم همه.» ۱۱ زیرا که تسلیم کننده خود را می‌دانست و از این جهت که یکدیگر را محبت نمایند، چنانکه من شما را محبت نمودم گفت: «همگی شما پاک نیستید.» ۱۲ و چون پایهای ایشان را شست، رخت خود را گرفته، باز بنشست و بدیشان گفت: فهمید که شاگرد من هستید اگر محبت یکدیگر را داشته باشید.» «ایا فهمیدید آنچه به شما کردم؟» ۱۳ شما مرا استاد و آقا می‌خوانید و خوب می‌گویید زیرا که چنین هستم. ۱۴ پس اگر من که آقا و جواب داد: «جایی که می‌روم، الان نمی توانی از عقب من بیایی معلم هستم، پایهای شما را شستم، بر شما نیز واجب است که و لکن در آخر از عقب من خواهی آمد.» ۳۷ پطرس بدو گفت: پایهای یکدیگر را بشوید. ۱۵ زیرا به شما نمونه‌ای دادم تا چنانکه «ای آقا برای چه الان نتوانم از عقب تو بیایم؟ جان خود را در راه من با شما کردم، شما نیز بکنید. ۱۶ آمین آمین به شما می‌گویم تو خواهم نهاد.» ۳۸ عیسی به او جواب داد: «ایا جان خود را در غلام بزرگتر از آقای خود نیست و نه رسول از فرستنده خود. ۱۷ راه من می‌نهی؟ آمین آمین به تو می‌گویم تا سه مرتبه مرا انکار هرگاه این را دانستید، خوشایحال شما اگر آن را به عمل آرید. ۱۸ نکرده باشی، خروس بانگ نخواهد زد.

درباره جمع شما نمی‌گویم؛ من آنانی را که برگزیده‌ام می‌شناسم، ۱۴ «دل شما مضطرب نشود! به خدا ایمان آورید به من نیز لیکن تا کتاب تمام شود» آنکه با من نان می‌خورد، پاشنه خود را بر من بلند کرده است.» ۱۹ الان قبل از وقوع به شما می‌گویم تا زمانی که واقع شود باور کنید که من هستم. ۲۰ آمین آمین به شما می‌گویم هرکه قبول کند کسی را که می‌فرستم، مرا قبول کرده؛ و آنکه مرا قبول کند، فرستنده مرا قبول کرده باشد.» ۲۱ چون عیسی این را گفت، در روح مضطرب گشت و شهادت داده، گفت: «آمین آمین به شما می‌گویم که یکی از شما مرا تسلیم خواهد کرد.» ۲۲ پس شاگردان به یکدیگر نگاه می‌کردند و حیران می‌بودند که این را درباره که می‌گوید. ۲۳ و یکی از شاگردان او بود که به سینه عیسی تکیه می‌زد و عیسی او را محبت می‌نمود؛ ۲۴ شمعون پطرس بدو اشاره کرد که بپرسد درباره که این را گفت. ۲۵ پس او در آغوش عیسی افتاده، بدو گفت: «خداندا کدام است؟»

بوده‌ام، آیا‌ما نشان‌اخته‌ای؟ کسی که مرا دید، پدر را دیده است. خوشحال می‌گشتید که گفتم نزد پدر می‌روم، زیرا که پدر بزرگتر از پس چگونه تو می‌گویی پدر را به ما نشان ده؟ ۱۰ آیا باور نمی من است. ۲۹ و الان قبل از وقوع به شما گفتم تا وقتی که واقع کنی که من در پدر هستم و پدر در من است؟ سخنهایی که من به شما می‌گویم از خود نمی‌گویم، لکن پدری که در من ساکن است، او این اعمال را می‌کند. ۱۱ مرا تصدیق کنید که من در پدر هستم و پدر در من است، والا مرا به سبب آن اعمال تصدیق کنید. ۱۲ آمین آمین به شما می‌گویم هر که به من ایمان آرد، کارهایی را که من می‌کنم او نیز خواهد کرد و بزرگتر از اینها نیز خواهد کرد، زیرا که من نزد پدر می‌روم. ۱۳ «او هر چیزی را که به اسم من سوال کنید به‌جا خواهم آورد تا پدر در پسر جلال یابد. ۱۴ اگر چیزی به اسم من طلب کنید من آن را به‌جا خواهم آورد. ۱۵ اگر مرا دوست دارید، احکام مرا نگاه دارید. ۱۶ و من از پدر سوال می‌کنم و تسلی دهنده‌ای دیگر به شما عطا خواهد کرد تا همیشه باشما بماند، (aiōn g165) یعنی روح راستی که جهان نمی‌تواند او را قبول کند زیرا که او را نمی‌بیند و نمی‌شناسد و اما شما او را می‌شناسید، زیرا که باشما می‌ماند و در شما خواهد بود. ۱۸ «شما را یتیم نمی‌گذارم نزد شما می‌آیم. ۱۹ بعد از اندک زمانی جهان دیگر مرا نمی‌بیند و اما شما مرا می‌بینید و از این جهت که من زنده‌ام، شما هم خواهید زیست. ۲۰ و در آن روز شما خواهید دانست که من در پدر هستم و شما در من و من در شما. ۲۱ هر که احکام مرا دارد و آنها را حفظ کند، آن است که مرا محبت می‌نماید؛ و آنکه مرا محبت می‌نماید، پدر من او را محبت خواهد نمود و من او را محبت خواهم نمود و خود را به او ظاهر خواهم ساخت.» ۲۲ یهودا، نه آن اسخریوطی، به وی گفت: «ای آقا چگونه می‌خواهی خود را بما بنمایی و نه بر جهان؟» ۲۳ عیسی در جواب او گفت: «اگر کسی مرا محبت نماید، کلام مرا نگاه خواهد داشت و پدرم او را محبت خواهد نمود و به سوی او آمده، نزد وی مسکن خواهیم گرفت. ۲۴ و آنکه مرا محبت ننماید، کلام مرا حفظ نمی‌کند؛ و کلامی که می‌شنوید از من نیست بلکه از پدری است که مرا فرستاد. ۲۵ این سخنان را به شما گفتم وقتی که باشما بودم. ۲۶ لیکن تسلی دهنده یعنی روح‌القدس که پدر او را به اسم من می‌فرستد، او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد. ۲۷ سلامتی برای شما می‌گذارم، سلامتی خود را به شما می‌دهم. نه چنانکه جهان می‌دهد، من به شما می‌دهم. دل شما مضطرب و هراسان نباشد. ۲۸ شنیده‌اید که من به شما گفتم می‌روم و نزد شما می‌آیم. اگر مرا محبت می‌نمودید،

جهان برگزیده‌ام، از این سبب جهان با شما دشمنی می‌کند. ۲۰ من است خواهد گرفت و به شما خیر خواهد داد. ۱۵ هرچه از آن به‌خاطر آرید کلامی را که به شما گفتم: غلام بزرگ‌گزار آقای خود پدر است، از آن من است. از این جهت گفتم که از آنچه آن من نیست. اگر مرا زحمت دادند، شما رانیز زحمت خواهند داد، اگر است، می‌گیرد و به شما خیر خواهد داد. ۱۶ «بعد از اندکی کلام مرا نگاه داشتند، کلام شما را هم نگاه خواهند داشت. ۲۱ مرا نخواهید دید و بعد از اندکی باز مرا خواهید دید زیرا که نزد پدر لکن بجهت اسم من جمیع این کارها را به شما خواهند کرد زیرا می‌روم.» ۱۷ آنگاه بعضی از شاگردانش به یکدیگر گفتند: «چه فرستنده مرا نمی‌شناسند. ۲۲ اگر نیا آمده بودم و به ایشان تکلم چیز است اینکه به ما می‌گوید که اندکی مرا نخواهید دید و بعد نکرده، گناه نمی‌داشتند؛ و اما الان عذری برای گناه خود ندارند. از اندکی باز مرا خواهید دید و زیرا که نزد پدر می‌روم؟» ۱۸ پس ۲۳ هرکه مرا دشمن دارد پدر مرا نیز دشمن دارد. ۲۴ و اگر در گفتند: «چه چیز است این اندکی که می‌گوید؟ نمی‌دانیم چه میان ایشان کارهایی نکرده بودم که غیر از من کسی هرگز نکرده می‌گوید.» ۱۹ عیسی چون دانست که می‌خواهند از او سوال بود، گناه نمی‌داشتند. ولیکن اکنون دیدند و دشمن داشتند مرا و کنند، بدیشان گفت: «آیا در میان خود از این سوال می‌کنید پدر مرا نیز. ۲۵ بلکه تا تمام شود کلامی که در شریعت ایشان که گفتند اندکی دیگر مرا نخواهید دید پس بعد از اندکی باز مرا مکتوب است که «مرابی سبب دشمن داشتند.» ۲۶ لیکن چون تسلی دهنده که او را از جانب پدر نزد شما می‌فرستم آید، یعنی روح راستی که از پدر صادر می‌گردد، او بر من شهادت خواهد داد. ۲۷ و شما نیز شهادت خواهید داد زیرا که از ابتدا با من چون طفل را زایید، آن زحمت را دیگر یاد نمی‌آورد به سبب خوشی بوده‌اید.

۱۶ این را به شما گفتم تا لغزش نخورید. ۲ شما را از کنایس بیرون خواهند نمود؛ بلکه ساعتی می‌آید که هرکه شما را بکشد، گمان برد که خدا را خدمت می‌کند. ۳ و این کارها را با شما خواهند کرد، بجهت آنکه نه پدر را شناخته‌اند و نه مرا. ۴ لیکن این را به شما گفتم تا وقتی که ساعت آید به‌خاطر آورید که من به شما گفتم. و این را از اول به شما نگفتم، زیرا که با شما بودم. ۵ «اما الان نزد فرستنده خود می‌روم و کسی از شما از من نمی‌پرسد به کجا می‌روی. ۶ ولیکن چون این را به شما گفتم، دل شما از غم پر شده است. ۷ و من به شما راست می‌گویم که رفتن من برای شما مفید است، زیرا اگر نروم تسلی دهنده نزد شما نخواهد آمد. اما اگر بروم او را نزد شما می‌فرستم. ۸ و چون او آید، جهان را بر گناه و عدالت و داورى ملزم خواهد نمود. ۹ اما بر گناه، زیرا که به من ایمان نمی‌آورند. ۱۰ و اما بر عدالت، از آن سبب که نزد پدر خود می‌روم و دیگر مرا نخواهید دید. ۱۱ و اما بر داورى، از آنرو که بر رئیس این جهان حکم شده است. ۱۲ «و بسیار چیزهای دیگر نیز دارم به شما بگویم، لکن الان طاقت تحمل آنها را ندارید. ۱۳ ولیکن چون او یعنی روح راستی آید، شما را به جمیع راستی هدایت خواهد کرد زیرا که از خود تکلم نمی‌کند بلکه به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت و از امور آینده به شما خیر خواهد داد. ۱۴ او مرا جلال خواهد داد زیرا که از آنچه آن که پدر با من است. ۳۳ بدین چیزها به شما تکلم کردم تا در من

سلامتی داشته باشید. در جهان برای شما زحمت خواهد شد. و آنها نیز که به وسیله کلام ایشان به من ایمان خواهند آورد. ۲۱
لکن خاطر جمع دارید زیرا که من بر جهان غالب شده‌ام.» همه یک گردند چنانکه توای پدر، در من هستی و من در تو، تا

ایشان نیز در مایک باشند تا جهان ایمان آرد که تو مرا فرستادی. ۲۲ و من جلالی را که به من دادی به ایشان دادم تا یک باشند چنانکه ما یک هستیم. ۲۳ من در ایشان و تو در من، تا در یکی کامل گردند و تا جهان بداند که تو مرا فرستادی و ایشان را محبت نمودی چنانکه مرا محبت نمودی. ۲۴ ای پدر می‌خواهم آنانی که به من داده‌ای با من باشند در جایی که من می‌باشم تا جلال مرا که به من داده‌ای ببینند، زیرا که مرا پیش از بنای جهان محبت نمودی. ۲۵ ای پدر عادل، جهان تو را نشناخت، اما من تو را شناختم؛ و اینها شناخته‌اند که تو مرا فرستادی. ۲۶ و اسم تو را به ایشان شناسانیدم و خواهم شناسانید تا آن محبتی که به من داده‌ای در ایشان باشد و من نیز در ایشان باشم.»

۱۷ عیسی چون این را گفت، چشمان خود را به طرف آسمان بلند کرده، گفت: «ای پدر ساعت رسیده است. پسر خود را جلال بده تا پسر نیز تو را جلال دهد. ۲ همچنان که او را بر هر بشری قدرت داده‌ای تا هر چه بدو داده‌ای به آنها حیات جاودانی بخشد. (aiōnios g166) ۳ و حیات جاودانی این است که تو را خدای واحد حقیقی و عیسی مسیح را که فرستادی بشناسند. (aiōnios g166) ۴ من بر روی زمین تو را جلال دادم و کاری را که به من سپردی تا بکنم، به کمال رسانیدم. ۵ و الان توای پدر مرا نزد خود جلال ده، به همان جلالی که قبل از آفرینش جهان نزد تو داشتم. ۶ «اسم تو را به آن مردمانی که از جهان به من عطا کردی ظاهر ساختم. از آن تو بودند و ایشان را به من دادی و کلام تو را نگاه داشتند. ۷ و الان دانستند آنچه به من داده‌ای از نزد تو می‌باشد. ۸ زیرا کلامی را که به من سپردی، بدیشان سپردم و ایشان قبول کردند و از روی یقین دانستند که از نزد تو بیرون آمدم و ایمان آوردند که تو مرا فرستادی. ۹ من بجهت اینها سوال می‌کنم و برای جهان سوال نمی‌کنم، بلکه از برای کسانی که به من داده‌ای، زیرا که از آن تو می‌باشند. ۱۰ و آنچه از آن من است از آن تو است و آنچه از آن من است و در آنها جلال یافته‌ام. ۱۱ بعد از این در جهان نیستم اما اینها در جهان هستند و من نزد تو می‌آیم. ای پدر قدوس اینها را که به من داده‌ای، به اسم خود نگاه دار تا یکی باشند چنانکه ما هستیم. ۱۲ مادامی که با ایشان در جهان بودم، من ایشان را به اسم تو نگاه داشتم، و هر کس را که به من داده‌ای حفظ نمودم که یکی از ایشان هلاک نشد، مگر پسر هلاکت تا کتاب تمام شود. ۱۳ و اما الان نزد تو می‌آیم. و این را در جهان می‌گویم تا خوشی مرا در خود کامل داشته باشند. ۱۴ من کلام تو را به ایشان دادم و جهان ایشان را دشمن داشت زیرا که از جهان نیستند، همچنان که من نیز از جهان نیستم. ۱۵ خواهش نمی‌کنم که ایشان را از جهان ببری، بلکه تا ایشان را از شریزنگاه داری. ۱۶ ایشان از جهان نیستند چنانکه من از جهان نمی‌باشم. ۱۷ ایشان را به راستی خود تقدیس نما. کلام تو راستی است. ۱۸ همچنان که مرا در جهان فرستادی، من نیز ایشان را در جهان فرستادم. ۱۹ و بجهت ایشان من خود را تقدیس می‌کنم تا ایشان نیز در راستی، تقدیس کرده شوند. ۲۰ «و نه برای اینها فقط سوال می‌کنم، بلکه برای یک شخص در راه قوم بمیرد.» ۱۵ اما شمعون بطرس و شاگردی

دیگر از عقب عیسی روانه شدند، و چون آن شاگرد زدرنیس کهنه «پادشاهی من از این جهان نیست. اگر پادشاهی من از این جهان معروف بود، با عیسی داخل خانه رئیس کهنه شد. ۱۶ اما پطرس می بود، خدام من جنگ می کردند تا به یهود تسلیم نشوم. لیکن بیرون در ایستاده بود. پس آن شاگرد دیگر که آشنای رئیس کهنه بود، بیرون آمده، با دربان گفتگو کرد و پطرس را به اندرون برد. ۱۷ آنگاه آن کنیزی که دربان بود، به پطرس گفت: «آیا تو نیز از شاگردان این شخص نیستی؟» گفت: «نیستم.» ۱۸ و غلامان و در جهان آدمم تا به راستی شهادت دهم، و هر که از راستی است خدام آتش افروخته، ایستاده بودند و خود را گرم می کردند چونکه سخن مرا می شنود.» ۳۸ پیلطس به او گفت: «راستی چیست؟» هوا سرد بود؛ و پطرس نیز با ایشان خود را گرم می کرد. ۱۹ پس و چون این را بگفت، باز به نزد یهودیان بیرون شده، به ایشان رئیس کهنه از عیسی درباره شاگردان و تعلیم او پرسید. ۲۰ عیسی گفت: «من در این شخص هیچ عیبی نیافتم. ۳۹ و قانون شما به او جواب داد که «من به جهان آشکارا سخن گفته‌ام. من هر وقت در کنیسه و در هیكل، جایی که همه یهودیان پیوسته جمع می شدند، تعلیم می دادم و در خفا چیزی نگفتم.» ۲۱ چرا از من فریاد برآورده، گفتند: «او را نی بلکه برابا را.» و برابا دزد بود.

سوال می کنی؟ از کسانی که شنیده‌اند پطرس که چه چیز بدیشان گفتم. اینک ایشان می دانند آنچه من گفتم.» ۲۲ و چون این را گفت، یکی از خدامان که در آنجا ایستاده بود، طیانیچه بر عیسی زده، گفت: «آیا به رئیس کهنه چنین جواب می دهی؟» ۲۳ عیسی بدو جواب داد: «اگر بد گفتم، به بدی شهادت ده؛ و اگر خوب، برای چه مرا می زنی؟» ۲۴ پس حنا او را بسته، به نزد قیفا رئیس کهنه فرستاد. ۲۵ و شمعون پطرس ایستاده، خود را گرم می کرد. بعضی بدو گفتند: «آیا تو نیز از شاگردان او نیستی؟» او انکار کرده، گفت: «نیستم!» ۲۶ پس یکی از غلامان رئیس کهنه که از خویشان آن کس بود که پطرس گوشش را بریده بود، گفت: «مگر من تو را با او در باغ ندیدم؟» ۲۷ پطرس باز انکار کرد که در حال خروس بانگ زد. ۲۸ بعد عیسی را از نزد قیفا به دیوانخانه آوردند و صبح بود و ایشان داخل دیوانخانه نشدند مبادا نجس بشوند بلکه تا فصح را بخورند. ۲۹ پس پیلطس به نزد ایشان بیرون آمده، گفت: «چه دعوی بر این شخص دارید؟» ۳۰ در جواب او گفتند: «اگر او بدکار نمی بود، به تو تسلیم نمی کردیم.» ۳۱ پیلطس بدیشان گفت: «شما او را بگیرید و موافق شریعت خود بر او حکم نمایید.» یهودیان به وی گفتند: «بر ما جایز نیست که کسی را بکشیم.» ۳۲ تا قول عیسی تمام گردد که گفته بود، اشاره به آن قسم موت که باید بمیرد. ۳۳ پس پیلطس باز داخل دیوانخانه شد و عیسی را طلبیده، به او گفت: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» ۳۴ عیسی به او جواب داد: «آیا تو این راز خود می گویی یا دیگران درباره من به تو گفتند؟» ۳۵ پیلطس جواب داد: «مگر من یهود هستم؟ امت تو و روسای کهنه تو را به من تسلیم کردند. چه کرده‌ای؟» ۳۶ عیسی جواب داد که

تهیه فصیح و قریب به ساعت ششم بود. پس به یهودیان گفت: او را نشکستند. ۳۴ لکن یکی از لشکریان به پهلوی او نیزه‌ای زد «اینک پادشاه شما.» ۱۵ ایشان فریاد زدند: «او را بر دار، بر که در آن ساعت خون و آب بیرون آمد. ۳۵ و آن کسی که دید دار! صلیب کن!» پیلطس به ایشان گفت: «آیا پادشاه شما شهادت داد و شهادت او راست است و اومی داند که راست راصلوب کنم؟» روسای کهنه جواب دادند که «غیر از قیصر می‌گوید تا شما نیز ایمان آورید. ۳۶ زیرا که این واقع شد تا کتاب پادشاهی نداریم.» ۱۶ آنگاه او را بدیشان تسلیم کرد تا مصلوب تمام شود که می‌گوید: «استخوانی از او شکسته نخواهد شد.» ۳۷ شود. پس عیسی را گرفته بردند ۱۷ و صلیب خودرا برداشته، و باز کتاب دیگر می‌گوید: «آن کسی را که نیزه زدند خواهند بیرون رفت به موضعی که به جمجمه مسمی بود و به عبرانی آن نگریست.» ۳۸ و بعد از این، یوسف که از اهل رامه و شاگرد را جلجتا می‌گفتند. ۱۸ او را در آنجا صلیب نمودند و دو نفر عیسی بود، لیکن مخفی به سبب ترس یهود، از پیلطس خواهش دیگررا از این طرف و آن طرف و عیسی را در میان. ۱۹ و پیلطس کرد که جسد عیسی را بردارد. پیلطس اذن داد. پس آمده، بدن تقصیرنامه‌ای نوشته، بر صلیب گذارد؛ و نوشته این بود: «عیسی عیسی را برداشت. ۳۹ و نقودیموس نیز که اول در شب نزد عیسی ناصری پادشاه یهود.» ۲۰ و این تقصیر نامه را بسیاری از یهود آمده بود، مر مخلوط با عود قریب به صدرطی با خود آورد. ۴۰ خواندند، زیرا آن مکانی که عیسی را صلیب کردند، نزدیک شهر بود آنگاه بدن عیسی را برداشته، در کفن با حنوط به رسم تکفین و آن را به زبان عبرانی و یونانی و لاتینی نوشته بودند. ۲۱ پس یهود پیچیدند. ۴۱ و در موضعی که مصلوب شد باغی بود و روسای کهنه یهود به پیلطس گفتند: «منویس پادشاه یهود، بلکه در باغ، قبر تازه‌ای که هرگز هیچ‌کس در آن دفن نشده بود. ۴۲ که او گفت منم پادشاه یهود.» ۲۲ پیلطس جواب داد: «آنچه پس به سبب تهیه یهود، عیسی را در آنجا گذاردند، چونکه آن قبر نوشتم، نوشتم.» ۲۳ پس لشکریان چون عیسی را صلیب کردند، نزدیک بود.

جامه های او را برداشته، چهار قسمت کردند، هر سپاهی را یک قسمت؛ و پیراهن را نیز، اما پیراهن درز نداشت، بلکه تمام از بالا بافته شده بود. ۲۴ پس به یکدیگر گفتند: «این را پاره نکنیم، بلکه قرعه بر آن بیندازیم تا از آن که شود.» تا تمام گردد کتاب که می‌گوید: «در میان خود جامه های مرا تقسیم کردند و بر لباس من قرعه افکندند.» پس لشکریان چنین کردند. ۲۵ و پای صلیب عیسی، مادر او و خواهر مادرش مریم زن، کلویا و مریم مجدلیه ایستاده بودند. ۲۶ چون عیسی مادر خود را با آن شاگردی که دوست می‌داشت ایستاده دید، به مادر خود گفت: «ای زن، اینک پسر تو.» ۲۷ و به آن شاگرد گفت: «اینک مادر تو.» و در همان ساعت آن شاگرد او را به خانه خود برد. ۲۸ و بعد چون عیسی دید که همه چیز به انجام رسیده است تا کتاب تمام شود، گفت: «تشنه‌ام.» ۲۹ و در آنجا ظرفی پر از سرکه گذارده بود. پس اسفنجی را از سرکه پر ساخته، و بر زوفا گذارده، نزدیک دهان او بردند. ۳۰ چون عیسی سرکه را گرفت، گفت: «تمام شد.» و سر خود را پایین آورده، جان بداد. ۳۱ پس یهودیان تا بدنها در روز سبت بر صلیب نماند، چونکه روز تهیه بود و آن سبت، روز بزرگ بود، از پیلطس درخواست کردند که ساق پایهای ایشان را بشکنند و پایین بیاورند. ۳۲ آنگاه لشکریان آمدند و ساقهای آن اول و دیگری را که با او صلیب شده بودند، شکستند. ۳۳ اما چون نزد عیسی آمدند و دیدند که پیش از آن مرده است، ساقهای

است. ۱۵ عیسی بدو گفت: «ای زن برای چه گریانی؟ که را زبندی و دو نفر دیگر از شاگردان اوجم بودند. ۳ شمعون پطرس می‌طلبی؟» چون او گمان کرد که باغبان است، بدو گفت: «ای به ایشان گفت: «می‌روم تا صید ماهی کنم.» به او گفتند: آقا اگر تو او را برداشته‌ای، به من بگو او را کجا گذارده‌ای تا من «مانیز باتو می‌آیم.» پس بیرون آمده، به کشتی سوار شدند و در او را بردارم.» ۱۶ عیسی بدو گفت: «ای مریم!» او برگشته، گفت: آن شب چیزی نگرفتمند. ۴ و چون صبح شد، عیسی بر ساحل «یونی (یعنی ای معلم).» ۱۷ عیسی بدو گفت: «مرا لمس مکن ایستاده بود لیکن شاگردان ندانستند که عیسی است. ۵ عیسی زیرا که هنوز نزد پدر خود بالا نرفته‌ام. و لیکن نزد برادران من رفته، بدیشان گفت: «ای بچه‌ها نزد شما خوراکی هست؟» به او جواب به ایشان بگو که نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای دادند که «نی.» ۶ بدیشان گفت: «دام را به طرف راست شما می‌روم.» ۱۸ مریم مجدلیه آمده، شاگردان را خبر داد که کشتی بیندازید که خواهید یافت.» پس انداختند و از کثرت ماهی «خداوند را دیدم و به من چنین گفت.» ۱۹ و در شام همان روز نتوانستند آن را بکشند. ۷ پس آن شاگردی که عیسی او را محبت که یکشنبه بود، هنگامی که درها بسته بود، جایی که شاگردان می‌نمود به پطرس گفت: «خداوند است.» چون شمعون پطرس به سبب ترس یهود جمع بودند، ناگاه عیسی آمده، در میان ایستاد شنید که خداوند است، جامه خود را به خویشتن پیچید چونکه و بدیشان گفت: «سلام بر شما باد!» ۲۰ و چون این را گفت، برهنه بود و خود را در دریا انداخت. ۸ اما شاگردان دیگر در زورق دستها و پهلوهای خود را به ایشان نشان داد و شاگردان چون خداوند آمدند زیرا از خشکی دور نبودند، مگر قریب به دوپست ذراع و را دیدند، شاد گشتند. ۲۱ باز عیسی به ایشان گفت: «سلام بر دام ماهی را می‌کشیدند. ۹ پس چون به خشکی آمدند، آتشی شما باد. چنانکه پدر مرا فرستاد، من نیز شما را می‌فرستم.» ۲۲ و افروخته و ماهی بر آن گذارده و نان دیدند. ۱۰ عیسی بدیشان چون این را گفت، دمید و به ایشان گفت: «روح‌القدس را بیا بید. گفت: «از ماهی‌ای که الان گرفته‌اید، بیاورید.» ۱۱ پس شمعون ۲۳ گناهان آنانی را که که آموختید، برای ایشان آموخته شد و آنانی را پطرس رفت و دام را بر زمین کشید، پر از صد و پنجاه و سه ماهی که بستید، بسته شد.» ۲۴ اما تو ما که یکی از آن دوازده بود و او بزرگ و با وجودی که ایقندر بود، دام پاره نشد. ۱۲ عیسی بدیشان را توام می‌گفتند، وقتی که عیسی آمد با ایشان نبود. ۲۵ پس گفت: «بیا بید بخورید.» ولی احدی از شاگردان جرات نکرد که از شاگردان دیگر بدو گفتند: «خداوند را دیده‌ام.» بدیشان گفت: او بپرسد «تو کیستی»، زیرا می‌دانستند که خداوند است. ۱۳ «تا در دو دستش جای می‌خیزد و انگشت خود را در جای آنگاه عیسی آمد و نان را گرفته، بدیشان داد و همچنین ماهی را. می‌بخشانگذازم و دست خود را بر پهلویش نهم، ایمان نخواهم ۱۴ و این مرتبه سوم بود که عیسی بعد از برخاستن از مردگان، آورد.» ۲۶ و بعد از هشت روز باز شاگردان با توام در خانه‌ای جمع خود را به شاگردان ظاهر کرد. ۱۵ و بعد از غذا خوردن، عیسی بودند و درها بسته بود که ناگاه عیسی آمد و در میان ایستاده، به شمعون پطرس گفت: «ای شمعون، پسر یونا، آیا مرابیشتر از گفت: «سلام بر شما باد.» ۲۷ پس به تو ما گفت: «انگشت خود اینها محبت می‌نمایی؟» بدو گفت: «بلی خداوند، تو می‌دانی را به اینجا بیاور و دستهای مرابین و دست خود را بیاور و بر پهلوهای که تو را دوست می‌دارم.» بدو گفت: «بره‌های مرا خوراک من بگذار و بی‌ایمان مباش بلکه ایمان دار.» ۲۸ تو ما در جواب بده.» ۱۶ باز درثانی به او گفت: «ای شمعون، پسر یونا، آیا وی گفت: «ای خداوند من وای خدای من.» ۲۹ عیسی گفت: «مرا محبت می‌نمایی؟» به او گفت: «بلی خداوند، تومی دانی «ای تو ما، بعد از دیدن ایمان آوردی؟ خوشبحال آنانی که ندیده که تو را دوست می‌دارم.» بدو گفت: «گوسفندان مرا شبانی ایمان آورند.» ۳۰ و عیسی معجزات دیگر بسیار نزد شاگردان نمود کن.» ۱۷ مرتبه سوم بدو گفت: «ای شمعون، پسر یونا، مرا دوست که در این کتاب نوشته نشد. ۳۱ لیکن این قدر نوشته شد تا ایمان می‌داری؟» پطرس محزون گشت، زیرا مرتبه سوم بدو گفت «مرا آورد که عیسی، مسیح و پسر خدا است و تا ایمان آورده به اسم او دوست می‌داری؟» پس به او گفت: «خداوند، تو بر همه چیز واقف هستی. تومی دانی که تو را دوست می‌دارم.» عیسی بدو گفت:

۲۱ بعد از آن عیسی باز خود را در کنار دریای طبریه، به شاگردان ظاهر ساخت و بر اینطور نمودار گشت: ۲ شمعون پطرس و توما معروف به توام و نثنائیل که از قانای جلیل بود و دو پسر دیگران تو را بسته به جایی که نمی‌خواهی تو را خواهند برد.» ۱۹

و بدین سخن اشاره کرد که به چه قسم موت خدا را جلال خواهد داد و چون این را گفت، به او فرمود: «از عقب من بیا.» ۲۰ پطرس ملتفت شده، آن شاگردی که عیسی او را محبت می نمود دید که از عقب می آید؛ وهمان بود که بر سینه وی، وقت عشا تکیه می زد و گفت: «خداوندا کیست آن که تو را تسلیم می کند.» ۲۱ پس چون پطرس او را دید، به عیسی گفت: «ای خداوند و او چه شود؟» ۲۲ عیسی بدو گفت: «اگر بخواهم که او بماند تا باز آیم تو را چه؟ تو از عقب من بیا.» ۲۳ پس این سخن در میان برادران شهرت یافت که آن شاگرد نخواهد مرد. لیکن عیسی بدو نگفت که نمی میرد، بلکه «اگر بخواهم که او بماند تا باز آیم تو را چه.» ۲۴ و این شاگردی است که به این چیزها شهادت داد و اینهارا نوشت و می دانیم که شهادت او راست است. ۲۵ و دیگر کارهای بسیار عیسی به جا آورد که اگر فرد نوشته شود گمان ندارم که جهان هم گنجایش نوشته ها را داشته باشد.

کارهای رسولان

ریخته گشت. ۱۹ ویر تمام سکنه اورشلیم معلوم گردید چنانکه آن زمین در لغت ایشان به حقل دما، یعنی زمین خون نامیده شد. ۲۰ زیرا در کتاب زبور مکتوب است که خانه او خراب بشود و هیچ کس در آن مسکن نگردد و نظارتش را دیگری ضبط نماید. ۲۱ الحال می باید از آن مردمانی که همراهان ما بودند، در تمام آن مدتی که عیسی خداوند با ما آمد و رفت می کرد، ۲۲ از زمان را زنده ظاهر کرد به دلایل بسیار که در مدت چهل روز بر تعمید یحیی، تا روزی که از نزد ما بالا برده شد، یکی از ایشان با ایشان ظاهر می شد و درباره امور ملکوت خدا سخن می گفت. ۴ ما شاهدبرخاستن او بشود. ۲۳ آنگاه دو نفر یعنی یوسف مسمی و چون با ایشان جمع شد، ایشان راقدهن فرمود که «از اورشلیم جدا مشوید، بلکه منظر آن وعده پدر باشید که از من شنیده اید. ۵ زیرا که یحیی به آب تعمید می داد، لیکن شما بعد از اندک ایامی، به روح القدس تعمید خواهید یافت.» ۶ پس آنانی که جمع بودند، از او سوال نموده، گفتند: «خداوند آیا در این وقت ملکوت را بر اسرائیل باز برقرار خواهی داشت؟» ۷ بدیشان گفت: «از شما نیست که زمانها و اوقاتی را که پدر قدرت خود نگاه داشته است بدانید. ۸ لیکن چون روح القدس بر شما می آید، قوت خواهید یافت و شاهدان من خواهید بود، در اورشلیم و تمامی یهودیه و سامره و تا اقصای جهان.» ۹ و چون این را گفت، وقتی که ایشان همی نگریستند، بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ربود. ۱۰ و چون به سوی آسمان چشم دوخته می بودند، هنگامی که او می رفت، ناگاه دومرد سفیدپوش نزد ایشان ایستاده، ۱۱ گفتند: «ای مردان جلیلی چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او رابه سوی آسمان روانه دیدید.» ۱۲ آنگاه به اورشلیم مراجعت کردند، از کوه مسمی به زیتون که نزدیک به اورشلیم به مسافت سفر یک روز سبت است. ۱۳ و چون داخل شدند، به بالاخانه ای برآمدند که در آنجا پطرس و یوحنا و یعقوب و اندریاس و فیلیپس و توما و برتولما و متی و یعقوب بن حلفی و شمعون غیور و یهودای برادر یعقوب مقیم بودند. ۱۴ و جمیع اینها با زنان و مریم مادر عیسی و برادران او به یکدل درعبادت و دعا مواظب می بودند. ۱۵ و در آن ایام، پطرس در میان برادران که عدد اسامی ایشان جمله قریب به صد و بیست بود برخاسته، گفت: ۱۶ «ای برادران، می بایست آن نوشته تمام شود که روح القدس از زبان داود پیش گفت درباره یهودا که راهنما شد برای آنانی که عیسی را گرفتند. ۱۷ که او با ما محسوب شده، نصیبی در این خدمت یافت. ۱۸ پس او از اجرت ظلم خود، زمینی خریده، به روی درافتاده، از میان پاره شد و تمامی امعایش

۲ و چون روز پنطیکاست رسید، به یک دل در یکجا بودند. ۲ که ناگاه آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمد و تمام آن خانه را که در آنجا نشستند بودند پر ساخت. ۳ و زبانها های منقسم شده، مثل زبانه های آتش بدیشان ظاهر گشته، بر هر یکی از ایشان قرار گرفت. ۴ و همه از روح القدس پر گشته، به زبانهای مختلف، به نوعی که روح بدیشان قدرت تلفظ بخشید، به سخن گفتن شروع کردند. ۵ و مردم یهود دین دار از هر طایفه زیر فلک در اورشلیم منزل می داشتند. ۶ پس چون این صدابلند شد گروهی فراهم شده در حیرت افتادند زیرا هر کس لغت خود را از ایشان شنید. ۷ و همه مهیوت و متعجب شده به یکدیگر می گفتند: «مگر همه اینها که حرف می زنند جلیلی نیستند؟ ۸ پس چون است که هر یکی از ما لغت خود را که در آن تولد یافته ایم می شنویم؟ ۹ پارتیان و مادایان و عیلامیان و ساکنان جزیره و یهودیه و کپدکیا و پنطس و آسیا ۱۰ و فریجیه و پمقلیه و مصر و نواحی لبیا که متصل به قیروان است و غربا از روم یعنی یهودیان و جدیدان ۱۱ و اهل کیریت و عرب اینها را می شنویم که به زبانهای ما ذکر کبریایی خدا می کنند.» ۱۲ پس همه در حیرت و شک افتاده، به یکدیگر گفتند: «این به کجا خواهد انجامید؟» ۱۳ اما بعضی استهزاکنان گفتند که «ازخمر تازه مست شده اند!» ۱۴ پس پطرس با آن یازده برخاسته، آواز خود را بلند کرده، بدیشان گفت: «ای مردان یهود و جمیع سکنه اورشلیم، این را بدانید و سخنان مرا فراموش مکنید. ۱۵ زیرا که اینها مست نیستند چنانکه شما

گمان می‌پرید، زیرا که ساعت سوم از روز است. ۱۶ بلکه این شنیدند دل‌پیش گشته، به پطرس و سایر رسولان گفتند: «ای برادران همان است که یوئیل نبی گفت ۱۷ که «خدا می‌گوید در ایام چه کنیم؟» ۳۸ پطرس بدیشان گفت: «توبه کنید و هر یک آخر چنین خواهد بود که از روح خود بر تمام بشر خواهم ریخت از شما به اسم عیسی مسیح بجهت آموزش گناهان تعمید گیرید و پسران و دختران شما نبوت کنند و جوانان شما رویاها و پیران شما عطای روح‌القدس را خواهید یافت. ۳۹ زیرا که این وعده است خوابها خواهند دید؛ ۱۸ و برغلامان و کنیزان خود در آن ایام از برای شما فرزندان شما و همه آنانی که دورند یعنی هرکه خداوند روح خود خواهم ریخت و ایشان نبوت خواهند نمود. ۱۹ واز بالا خدای ما او را بخواند.» ۴۰ و به سخنان بسیار دیگر، بدیشان در افلاک، عجایب و از پایین در زمین، آیات را از خون و آتش و شهادت داد و موعظه نموده، گفت که «خود را از این فرقه کجرو بخار دود به ظهور آورم. ۲۰ خورشید به ظلمت و ماه به خون رنگارسانید.» ۴۱ پس ایشان کلام او را پذیرفته، تعمید گرفتند مبدل گردیدند و وقوع روز عظیم مشهور خداوند. ۲۱ وچنین و در همان روز تخمین سه هزار نفر بدیشان پیوستند ۴۲ و در خواهد بود که هرکه نام خداوند را بخواند، نجات یابد.» ۲۲ «ای» تعلیم رسولان و مشارکت ایشان و شکستن نان و دعاها مواظبت مردان اسرائیلی این سخنان را بشنیدند. عیسی ناصری مردی که نزد شما از جانب خدامبرهن گشت به قوت و عجایب و آیاتی که از دست رسولان صادر می‌گشت. ۴۳ و همه خلق ترسیدند و معجزات و علامات بسیار خدادر میان شما از او صادر گردانید، چنانکه خودمی دانید، ۲۳ می‌زیستند و درهمه چیز شریک می‌بودند ۴۵ و املاک و اموال خود این شخص چون برحسب اراده مستحکم و پیشدانی خدا تسلیم را فروخته، آنها را به هر کس به قدراحتیاجش تقسیم می‌کردند. شد، شما به‌دست گناهکاران بر صلیب کشیده، کشتید، ۲۴ که خدا دردهای موت را گسسته، او را برخیزانید؛ محال بود که را پاره می‌کردند و خوراک را به خوشی وساده دلی می‌خوردند. ۴۷ موت او را در بند نگاه دارد، ۲۵ زیرا که داود درباره وی می‌گوید: و خدا را حمد می‌گفتندو نزد تمامی خلق عزیز می‌گردیدند و «خداوند راهمواره پیش روی خود دیده‌ام که به‌دست راست من خداوند هرروزه ناجیان را بر کلیسا می‌افروند.

است تا جنبش نخورم؛ ۲۶ از این سبب دلم شادگردید و زبانم به وجد آمد بلکه جسمم نیز در امیدساکن خواهد بود؛ ۲۷ زیرا که نفس مرا در عالم اموات نخواهی گذاشت و اجازت نخواهی داد که قدوس تو فساد را ببیند. (Hadēs g86) ۲۸ طریقه‌های حیات را به من آموختی و مرا از روی خود به خرمی سیرگردانیدی.» ۲۹ «ای برادران، می‌توانم درباره داود بطریارخ با شما بی‌محابا سخن گویم که او وفات نموده، دفن شد و مقبره او تا امروز در میان ماست. ۳۰ پس چون نبی بود و دانست که خدا برای او قسم خوردکه از ذریت صلب او بحسب جسد، مسیح را برانگیزاند تا بر تخت او بنشیند، ۳۱ درباره قیامت مسیح پیش دیده، گفت که نفس او در عالم اموات گذاشته نشود و جسد او فساد را نبیند. (Hadēs g86) ۳۲ پس همان عیسی را خدا برخیزانید و همه ما شاهد برآن هستیم. ۳۳ پس چون به‌دست راست خدا بالا برده شد، روح‌القدس موعود را از پدر یافته، این را که شما حال می‌بینید و می‌شنوید ریخته است. ۳۴ زیرا که داود به آسمان صعود نکرد لیکن خودمی گوید «خداوند به خداوند من گفت بر دست راست من بنشین. ۳۵ تا دشمنانت را پای انداز توسازم.» ۳۶ پس جمیع خاندان اسرائیل یقین بدانندکه خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردیدخداوند و مسیح ساخته است.» ۳۷ چون

خطاب کرد که «ای مردان اسرائیلی، چرا از این کار تعجب دارید فراهم آمدند، ۶ با حنای رئیس کهنه وقیافا و یوحنا و اسکندر و و چرا بر ما چشم دوخته‌اید که گویا به قوت و تقوای خود این همه کسانی که از قبیله رئیس کهنه بودند. ۷ و ایشان را در شخص را خرامان ساختیم؟ ۱۳ خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب، میان بداشتند و از ایشان پرسیدند که «شما به کدام قوت و به چه خدای اجداد ما، بنده خود عیسی را جلال داد که شما تسلیم نام این کار را کرده‌اید؟» ۸ آنگاه پطرس از روح‌القدس پر شده، نموده، او را در حضور پیلاتس انکار کردید، هنگامی که او حکم بدیشان گفت: «ای روسای قوم و مشایخ اسرائیل، ۹ اگر امروز از به رهانیدنش داد. ۱۴ اما شما آن قدوس و عادل را منکر شده، ما باز پرس می‌شود درباره احسانی که بدین مرد ضعیف شده، خواستید که مردی خون ریز به شما بخشیده شود. ۱۵ و رئیس یعنی به چه سبب او صحت یافته است، ۱۰ جمیع شما و تمام حیات را کشتید که خدا او را از مردگان برخیزانید و ما شاهد بر او قوم اسرائیل را معلوم باد که به نام عیسی مسیح ناصری که شما هستیم. ۱۶ و به سبب ایمان به اسم او، اسم او این شخص را که مصلوب کردید و خدا او را از مردگان برخیزانید، در او این کس به می‌بینید و می‌شناسید قوت بخشیده است. بلی آن ایمانی که به حضور شما تندرست ایستاده است. ۱۱ این است آن سنگی که وسیله اوست این کس را پیش روی همه شما این صحت کامل شما معماران آن را رد کردید و الحال سر زایه شده است. ۱۲ و در داده است. ۱۷ «و الحال ای برادران، می‌دانم که شما و چنین هیچ کس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به حکام شما این را به سبب ناشناسی کردید. ۱۸ و لیکن خدا مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.» ۱۳ پس چون دلیری آن اخباری را که به زبان جمیع انبیای خود، پیش گفته بود که پطرس و یوحنا را دیدند و دانستند که مردم بی‌علم و امی هستند، مسیح باید زحمت بیند، همیمنظر به انجام رسانید. ۱۹ پس توبه تعجب کردند و ایشان را شناختند که از همراهان عیسی بودند. و بازگشت کنید تا گناهان شما محو گردد و تا اوقات استراحت از حضور خداوند برسد. ۲۰ و عیسی مسیح را که از اول برای شما اعلام شده بود بفرستد، ۲۱ که می‌باید آسمان او را پذیرد تا زمان معاد همه چیز که خدا از بدو عالم به زبان جمیع انبیای مقدس خود، از آن اخبار نمود. (aiōn g165) ۲۲ زیموسی به اجداد ایشان از مجلس بیرون روند و با یکدیگر مشورت کرده، گفتند ۱۶ که «با این دو شخص چه کنیم؟ زیرا که بر جمیع سکنه اورشلیم واضح شد که معجزه‌های آشکار از ایشان صادر گردید و نمی توانیم گفت که خداوند خدای شما نبی مثل من، از میان برادران شما برای شما برخواهدانگیخت. کلام او را در هر چه به شما تکلم را سخت تهدید کنیم که دیگر با هیچ کس این اسم را به زبان کذبشود؛ ۲۳ و هر نفسی که آن نبی را نشنود، از قوم منقطع نیاروند.» ۱۸ پس ایشان را خواسته قدغن کردند که هرگز نام عیسی نبرند. ۲۴ و جمیع انبیا نیز از سموئیل و آتانی که بعد از او تکلم را بر زبان نیاروند و تعلیم ندهند. ۱۹ اما پطرس و یوحنا در جواب کردند از این ایام اخبار نمودند. ۲۵ شما هستید اولاد پیغمبران و آن اطاعت خدا صواب است که اطاعت شما را بر عهدی که خدا با اجداد ما بست، وقتی که به ابراهیم گفت از ذریت تو جمیع قبایل زمین، برکت خواهند یافت ۲۶ برای شما اولاد نیست که آنچه دیده و شنیده‌ایم، نگوئیم.» ۲۱ و چون ایشان خدا بنده خود عیسی را برخیزانیده، فرستاد تا شما را برکت دهد به رازیان تهدید نموده بودند، آزاد ساختند چونکه راهی نیافتند که ایشان را معذب سازند به سبب قوم زیرا همه به واسطه آن ماجرا خدا را تمجید می نمودند، ۲۲ زیرا آن شخص که معجزه شفا دراو پدید گشت، بیشتر از چهل ساله بود. ۲۳ و چون راهی یافتند، نزد رفقای خود رفتند و ایشان را از آنچه روسای کهنه و مشایخ بدیشان گفته بودند، مطلع ساختند. ۲۴ چون این را شنیدند، آواز خود را به یکدل به خدا بلند کرده، گفتند: «خداوند، تو آن خدا هستی که آسمان وزمین و دریا و آنچه در آنها است آفریدی، ۲۵ که بوسیله روح‌القدس به زبان پدر ما و بنده خود دادو گفتی "چرا امت‌ها هنگامه می‌کنند و قوما به باطل می‌اندیشند؛ ۲۶ سلاطین

زمین برخاستند و حکام با هم مشورت کردند، برخلاف خداوند ساعت پیش قدمهای او افتاده، جان بداد و جوانان داخل شده، او و برخلاف مسیحش.^{۲۷} زیرا که فی الواقع بر بنده قدوس تو را مرده یافتند. پس بیرون برده، به پهلوی شوهرش دفن کردند. ۱۱ عیسی که او را مسح کردی، هیروдіس و پنطیوس پیلاتس با وخوفی شدید تمامی کلیسا و همه آنانی را که این را شنیدند، فرو امت‌ها و قومهای اسرائیل با هم جمع شدند، ۲۸ تا آنچه را که گرفت. ۱۲ و آیات و معجزات عظیمه از دستهای رسولان در میان دست و رای تو از قبل مقدر فرموده بود، به‌جا آورند. ۲۹ و الان قوم به ظهور می‌رسید و همه به یکدل در رواق سلیمان می‌بودند. ای خداوند، به تهدیدات ایشان نظر کن و غلامان خود را عطا ۱۳ اما احدی از دیگران جرات نمی‌کرد که بدیشان ملحق شود، فرما تا به دلیری تمام به کلام تو سخن گویند، ۳۰ به دراز کردن لیکن خلق، ایشان را محترم می‌داشتند. ۱۴ و بیشتر ایمانداران به دست خود، بجهت شفا دادن و جاری کردن آیات و معجزات به خداوند متحد می‌شدند، انبوهی از مردان و زنان، ۱۵ بقسمی که نام بنده قدوس خود عیسی.» ۳۱ و چون ایشان دعا کرده بودند، مریضان رادر کوجه‌ها بیرون آوردند و بر بسترها و تختها خوابانیدند تا مکانی که در آن جمع بودند به حرکت آمد و همه به روح‌القدس پر وقتی که پطرس آید، اقلا سایه او بر بعضی از ایشان بیفتد. ۱۶ و شده، کلام خدا را به دلیری می‌گفتند. ۳۲ و جمله مومنین را یک گروهی از بلدان اطراف اورشلیم، بیماران و رنج دیدگان ارواح دل و یک جان بود، بحدی که هیچ‌کس چیزی از اموال خود را از پلیده را آورده، جمع شدند و جمیع ایشان شفا یافتند. ۱۷ اما رئیس آن خود نمی‌دانست، بلکه همه چیز را مشترک می‌داشتند. ۳۳ و کهنه و همه رفقایاش که از طایفه صدوقیان بودند، برخاسته، به رسولان به قوت عظیم به قیامت عیسی خداوند شهادت می‌دادند غیرت پر گشتند ۱۸ و بر رسولان دست انداخته، ایشان را در فیضی عظیم برهمگی ایشان بود. ۳۴ زیرا هیچ‌کس از آن گروه زندان عام انداختند. ۱۹ شبانگاه فرشته خداوند درهای زندان را محتاج نبود زیرا هرکه صاحب زمین یا خانه بود، آنها را فروختند و باز کرده و ایشان را بیرون آورده، گفت: ۲۰ «بروید و در هیکل قیمت مبیعات را آورده، ۳۵ به قدمهای رسولان می‌نهادند و به هر ایستاده، تمام سخنهای این حیات را به مردم بگویند. ۲۱ چون یک بقدر احتیاجش تقسیم می‌نمودند. ۳۶ و یوسف که رسولان او این را شنیدند، وقت فجر به هیکل درآمده، تعلیم دادند. ۲۲ پس را برنابا یعنی ابن الوعظ لقب دادند، مردی از سبط لاوی و از خادمان رفته، ایشان را در زندان نیافتند و برگشته، خیر داده، ۲۳ طایفه قیوسی، ۳۷ زمینی را که داشت فروخته، قیمت آن را آورد و گفتند که «زندان را به احتیاط تمام بسته یافتیم و پاسبانان را بیرون درها ایستاده، لیکن چون باز کردیم، هیچ‌کس را در آن نیافتیم.»

۵ اما شخصی حنانیا نام، با زوجه‌اش سفیره ملکی فروخته، ۲ قدری از قیمت آن را به اطلاع زن خود نگاه داشت و قدری از آن را آورده، نزد قدمهای رسولان نهاد. ۳ آنگاه پطرس گفت: «ای حنانیا چرا شیطان دل تو را پر ساخته است تا روح‌القدس را فریب دهی و مقداری از قیمت زمین را نگاه داری؟ ۴ آیا چون داشتی از آن تو نبود و چون فروخته شد در اختیار تو نبود؟ چرا این را در دل خود نهادی؟ به انسان دروغ نگفتی بلکه به خدا.» ۵ حنانیا چون این سخنان را شنید افتاده، جان بداد و خوفی شدید بر همه شونندگان این چیزها مستولی گشت. ۶ آنگاه جوانان برخاسته، او را کفن کردند و بیرون برده، دفن نمودند. ۷ و تخمین سه ساعت گذشت که زوجه‌اش از ماجرا مطلع نشده درآمد. ۸ پطرس بدو گفت: «مرا بگو که آیا زمین را به همین قیمت فروختی؟» گفت: «بلی، به همین.» ۹ پطرس به وی گفت: «برای چه متفق شدید تا روح خداوند را امتحان کنید؟ اینک پایهای آنانی که شوهر تو را دفن کردند، بر آستانه است و تو را هم بیرون خواهند برد.» ۱۰ در

است.» ۳۳ چون شنیدند دلریش گشته، مشورت کردند که ایشان روحی که او سخن می‌گفت، یارای مکالمه نداشتند. ۱۱ پس را به قتل رسانند. ۳۴ اما شخصی فریسی، غم‌انگیز نام که مفتی و چند نفر را بر این داشتند که بگویند: «این شخص را شنیدیم که به نزد تمامی خلق محترم بود، در مجلس برخاسته، فرمود تارسلان را موسی و خدا سخن کفرآمیزی گفت.» ۱۲ پس قوم و مشایخ و ساعتی بیرون برند. ۳۵ پس ایشان را گفت: «ای مردان اسرائیلی، کاتبان را شورانیده، بر سر وی تاختند و او را گرفتار کرده، به مجلس برحذر باشید از آنچه می‌خواهید با این اشخاص بکنید. ۳۶ زیرا حاضر ساختند. ۱۳ و شهود کذبه برپاداشته، گفتند که «این قبل از این ایام، تیودا نامی برخاسته، خود را شخصی می‌پنداشت شخص از گفتن سخن کفرآمیز بر این مکان مقدس و تورات دست و گروهی قریب به چهار صد نفر بدویوستند. او کشته شد و برنمی‌دارد. ۱۴ زیرا او را شنیدیم که می‌گفت این عیسی ناصری متابعتش نیز پراکنده نیست گردیدند. ۳۷ و بعد از او یهودای این مکان را تباه سازد و رسومی را که موسی به ما سپرد، تغییر جلیلی درایم اسم نویسی خروج کرد و جمعی را در عقب خود خواهد داد.» ۱۵ و همه کسانی که در مجلس حاضر بودند، بر کشید. او نیز هلاک شد و همه تابعان او پراکنده شدند. ۳۸ الان او چشم دوخته، صورت وی را مثل صورت فرشته دیدند.

به شما می‌گویم از این مردم دست بردارید و ایشان را واگذارید زیرا ۷ آنگاه رئیس کهنه گفت: «آیا این امور چنین است؟» ۲ او اگر این رای و عمل از انسان باشد، خود تباه خواهد شد. ۳۹ ولی اگر از خدا باشد، نمی‌توانید آن را برطرف نمود مبدا معلوم شود که با خدا منازعه می‌کنید.» ۴۰ پس به سخن او رضا دادند و رسولان را حاضر ساخته، تازیانه زدند و قدغن نمودند که دیگر به نام عیسی حرف نزنند پس ایشان را مرخص کردند. ۴۱ و ایشان از حضور اهل شورشادخاطر رفتند از آترو که شایسته آن شمرده شدند که بجهت اسم او رسوایی کشند ۴۲ و هرروزه در هیکل و خانه‌ها از تعلیم و مژده دادن که عیسی مسیح است دست نکشیدند.

۶ و در آن ایام چون شاگردان زیاد شدند، هلیسستیان از عبرانیان شکایت بردند که بیوه‌زنان ایشان در خدمت یومیه بی‌بهره می‌مانند. ۲ پس آن دوازده، جماعت شاگردان را طلبیده، گفتند: «شایسته نیست که ما کلام خدا را ترک کرده، مانده‌ها را خدمت کنیم. ۳ لهدای برادران هفت نفر نیک نام و پر از روح‌القدس آن بیرون آمده، در این مکان مرا عبادت خواهند نمود.» ۸ و عهد و حکمت را از میان خود انتخاب کنید تا ایشان را بر این مهم بگماریم. ۴ اما ما خود را به عبادت و خدمت کلام خواهیم سپرد.» ۵ پس تمام جماعت بدین سخن رضا دادند و استیفان مردی پر از ایمان و روح‌القدس و فیلیپس و پروخرس و نیکانور و تیمون و پرمیناس و نیکولائوس جدیدی، از اهل انطاکیه را انتخاب کرده، ۶ ایشان را در حضور رسولان برپا بداشتند و دعا کرده، دست بر ایشان گذاشتند. ۷ و کلام خدا ترقی نمود و عدد شاگردان در اورشلیم بغایت می‌افزود و گروهی عظیم از کهنه مطیع ایمان شدند. ۸ اما استیفان پر از فیض و قوت شده، آیات و معجزات عظیمه در میان مردم از او ظاهر می‌شد. ۹ و تنی چند از کنیسه‌ای که مشهور است به کنیسه لیبرتیان و قیروانیان و اسکندریان و ازاها قلیقیا و آسیا برخاسته، با استیفان مباحثه می‌کردند، ۱۰ و با آن حکمت و

آمده، او و اجداد ما وفات یافتند. ۱۶ و ایشان را به شکیم برده، است که به بنی اسرائیل گفت: “خدا نبی‌ای را مثل من از میان در مقبره‌ای که ابراهیم از بنی حمور، پدر شکیم به مبلغی خریده برادران شما برای شما مبعوث خواهد کرد. سخن را را بشنوید.” بود، دفن کردند. ۱۷ «و چون هنگام وعده‌ای که خدا با ابراهیم ۲۸ همین است آنکه در جماعت در صحرا بآن فرشته‌ای که در قسم خورده بود نزدیک شد، قوم در مصر نمود، کثیر می‌گشتند. کوه سینا بدو سخن می‌گفت و با پدران ما بود و کلمات زنده ۱۸ تا وقتی که پادشاه دیگرکه یوسف را نمی‌شناخت برخاست. را یافت تا به مارساند، ۳۹ که پدران ما نخواستند او را مطیع ۱۹ او با قوم ما حمله نموده، اجداد ما را ذلیل ساخت تا اولاد خود شوند بلکه او را رد کرده، دل‌های خود را به سوی مصرگردانیدند، را بیرون انداختند تا زیست نکنند. ۲۰ در آن وقت موسی تولد ۴۰ و به هارون گفتند: “برای ما خدایان ساز که در پیش ما یافت و بی‌غایت جمیل بوده، مدت سه ماه در خانه پدر خود پرورش بخرامند زیرا این موسی که ما راز زمین مصر برآورد، نمی‌دانیم او را یافت. ۲۱ و چون او را بیرون افکندند، دختر فرعون او را برداشته، چه شده است.” ۴۱ پس در آن ایام گوساله‌ای ساختند و بدان بت برای خود به فرزندی تربیت نمود. ۲۲ و موسی در تمامی حکمت قربانی گذرانیده به اعمال دستهای خودشادی کردند. ۴۲ از این اهل مصر تربیت یافته، در قول و فعل قوی گشت. ۲۳ چون چهل جهت خدا رو گردانیده، ایشان را وا گذاشت تا جنود آسمان را سال از عمر وی سپری گشت، به‌خاطرش رسید که از برادران خود، پرستش نمایند، چنانکه در صحف انبیا نوشته شده است که “ای خاندان اسرائیل تفقد نماید. ۲۴ و چون یکی را مظلوم دید او را خاندان اسرائیل، آیا مدت چهل سال در بیابان برای من قربانی‌ها و حمایت نمود و انتقام آن عاجز را کشیده، آن مصری را بکشت. هدایا گذرانیدید؟ ۴۳ و خیمه ملوک و کوکب، خدای خود رمضان ۲۵ پس گمان برد که بردانش خواهند فهمید که خدا به‌دست او را برداشتی یعنی اصنامی را که ساختید تا آنها را عبادت کنید. پس ایشان را نجات خواهد داد. امانفهمیدند. ۲۶ و در فردای آن روز شما را بدان طرف بابل منتقل سازم.” ۴۴ و خیمه شهادت با خود را به دو نفر از ایشان که منازعه می‌نمودند، ظاهر کرد و خواست پدران ما در صحرا بود چنانکه امر فرموده، به موسی گفت: “آن مابین ایشان مصالحه دهد. پس گفت: “ای مردان، شما برادر راطابق نمونه‌ای که دیده‌ای بساز.” ۴۵ و آن را اجداد ما یافته، می‌باشید. به یکدیگر چرا ظلم می‌کنید؟” ۲۷ آنگاه آنکه بر همراه یوشع درآوردند به ملک امت‌هایی که خدا آنها را از پیش همسایه خود تعدی می‌نمود، او را رد کرده، گفت: “که تو را بر روی پدران ما بیرون افکند تا ایام داود. ۴۶ که او در حضور خدا ماحاکم و داور ساخت؟ ۲۸ آیا می‌خواهی مرابکشی چنانکه آن مستفیض گشت و درخواست نمود که خود مسکنی برای خدای مصری را دیروز کشتی؟” ۲۹ پس موسی از این سخن فرار کرده، یعقوب پیدانماید. ۴۷ اما سلیمان برای او خانه‌ای بساخت. ۴۸ و در زمین مدیان غربت اختیار کرد و در آنجا دو پسر آورد. ۳۰ و لیکن حضرت اعلی در خانه‌های مصنوع دستها ساکن نمی‌شود چون چهل سال گذشت، در بیابان کوه سینا، فرشته خداوند در چنانکه نبی گفته است ۴۹ که “خداوند می‌گوید آسمان کرسی شعله آتش از بوته به وی ظاهر شد. ۳۱ موسی چون این را دید از من است و زمین پای انداز من. چه خانه‌ای برای من بنامی کنید و آن رویا درعجب شد و چون نزدیک می‌آمد تا نظر کند، خطاب از محل آرمیدن من کجاست؟ ۵۰ مگردست من جمیع این چیزها خداوند به وی رسید ۳۲ که “منم خدای پدرانت، خدای ابراهیم و را نیافرید.” ۵۱ ای گردنکشان که به دل و گوش نامختونید، خدای اسحاق و خدای یعقوب.” آنگاه موسی به لرزه درآمده، شما پیوسته با روح‌القدس مقاومت می‌کنید، چنانکه پدران شما جسارت نکرد که نظر کند. ۳۳ خداوند به وی گفت: “تعلین از همچنین شما. ۵۲ کیست از انبیا که پدران شما بدو جفا نکردند؟ پایبایت بیرون کن زیرا جایی که در آن ایستاده‌ای، زمین مقدس و آنانی را کشتند که از آمدن آن عادل که شما بالفعل تسلیم است. ۳۴ همانا مشقت قوم خود را که در مصرند دیدم و ناله کنندگان و قاتلان او شدید، پیش اخبار نمودند. ۵۳ شما که به ایشان را شنیدم و برای رهانیدن ایشان نزول فرمودم. الحال بیا تا تو را توسط فرشتگان شریعت رایافته، آن را حفظ نکردید! ۵۴ چون به مصر فرستم.” ۳۵ همان موسی را که رد کرده، گفتند: “که تو این را شنیدند دل‌پیش شده، بر وی دندانهای خود را فشرودند. را حاکم و داور ساخت؟” خدا حاکم و نجات‌دهنده مقرر فرموده، ۵۵ اما او از روح‌القدس پر بوده، به سوی آسمان نگرست و به‌دست فرشته‌ای که در بوته بر وی ظاهر شد، فرستاد. ۳۶ او با جلال خدا رادید و عیسی را بدست راست خدا ایستاده و گفت: معجزات و آیاتی که مدت چهل سال در زمین مصر و بحر قلزم و ۵۶ «اینک آسمان را گشاده، و پسر انسان را به‌دست راست صحرا به ظهور می‌آورد، ایشان را بیرون آورد. ۳۷ این همان موسی خدا ایستاده می‌بینم.» ۵۷ آنگاه به آواز بلند فریاد برکشیدند و

گوشه‌های خود را گرفته، به یکدل بر او حمله کردند، ۵۸ و از این شرارت خود توبه کن و از خدا درخواست کن تا شاید این فکر شهریرون کشیده، سنگسارش کردند. و شاهدان، جامه های خود دلت آرمزیده شود، ۲۳ زیرا که تو رامی بینم در زهره تلخ و قید را نزد پایهای جوانی که سولس نام داشت گذاردند. ۵۹ و چون شرارت گرفتاری.» ۲۴ شمعون در جواب گفت: «شما برای من استفان را سنگسار می کردید، او دعا نموده، گفت: «ای عیسی به خداوند دعا کن تا چیزی از آنچه گفتید بر من عارض نشود.» خداوند، روح مرا بپذیر.» ۶۰ پس زانو زده، به آواز بلند ندا درداد ۲۵ پس ارشاد نموده و به کلام خداوند تکلم کرده، به اورشلیم که «خداوند این گناه را بر اینها مگیر.» این را گفت و خوابید. برگشتند و در بسیاری از بلدان اهل سامره بشارت دادند. ۲۶ اما فرشته خداوند به فیلیس خطاب کرده، گفت: «برخیز و به جانب می بود. ۲ و مردان صالح استفان را دفن کرده، برای وی ماتم عظیمی برپا داشتند. ۳ اما سولس کلیسا را مذب می ساخت و خانه به خانه گشته، مردان و زنان را برکشیده، به زندان می افکند. ۴ پس آتانی که متفرق شدند، به هر جایی که می رسیدند به کلام بشارت می دادند. ۵ اما فیلیس به بلدی از سامره درآمده، ایشان را به مسیح موعظه می نمود. ۶ و مردم به یکدل به سخنان فیلیس گوش دادند، چون معجزاتی را که از اوصاف می گشت، می شنیدند و می دیدند، ۷ زیرا که ارواح پلید از بسیاری که داشتند نعره زده، بیرون می شدند و مفلوجان و لنگان بسیار شفا می یافتند. ۸ و شادی عظیم در آن شهر روی نمود. ۹ اما مردی شمعون نام قبل از آن در آن قریه بود که جادوگری می نمود و اهل سامره را متحیر می ساخت و خود را شخصی بزرگ می نمود، ۱۰ بحدی که خرد و بزرگ گوش داده، می گفتند: «این است قوت عظیم خدا.» ۱۱ و بدو گوش دادند از آنرو که مدت مدیدی بود از جادوگری او متحیر می شدند. ۱۲ لیکن چون به بشارت فیلیس که به ملکوت خدا و نام عیسی مسیح می داد، ایمان آوردند، مردان و زنان تعمید یافتند. ۱۳ و شمعون نیز خود ایمان آورد و چون تعمید یافت همواره با فیلیس می بود و از دیدن آیات و قوت عظیمه که از او ظاهر می شد، در حیرت افتاد. ۱۴ اما رسولان که در اورشلیم بودند، چون شنیدند که اهل سامره کلام خدا را پذیرفته اند، پطرس و یوحنا را نزد ایشان فرستادند. ۱۵ و ایشان آمده، بجهت ایشان دعا کردند تا روح القدس را بیابند، ۱۶ زیرا که هنوز بر هیچ کس از ایشان نازل نشده بود که به نام خداوند عیسی تعمید یافته بودند و بس. ۱۷ پس دستها بر ایشان گذارده، روح القدس را یافتند. ۱۸ اما شمعون چون دید که محض گذاردن دستهای رسولان روح القدس عطا می شود، مبلغی پیش ایشان آورده، ۱۹ گفت: «مرا نیز این قدرت دهید که به هر کس دست گذارم، روح القدس را بیابد.» ۲۰ پطرس بدو گفت: «زرت با تو هلاک باد، چونکه پنداشتی که عطای خدا به زر حاصل می شود. ۲۱ تو را در این امر، قسمت و بهره ای نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست نمی باشد. ۲۲ پس از

۹ اما سولس هنوز تهدید و قتل بر شاگردان خداوند همی نیست زیرا که دلت در حضور خدا راست نمی باشد. ۲۲ پس از

کنایسی که در دمشق بود تا اگر کسی را از اهل طریقت خواه مردو نمودند تا او را بکشند. ۲۴ ولی سولس از شوری ایشان مطلع شد خواه زن بیابد، ایشان را بند بر نهاده، به اورشلیم بیاورد. ۳ و در و شبانه روز به دروازه هاپاسیانی می نمودند تا او را بکشند. ۲۵ پس اثنای راه، چون نزدیک به دمشق رسید، ناگاه نوری از آسمان شاگردان او را در شب در زنبیلی گذارده، از دیوار شهر پایین کردند. دور او درخشید ۴ و به زمین افتاده، آوازی شنید که بدو گفت: ۲۶ و چون سولس به اورشلیم رسید، خواست به شاگردان ملحق «ای شاول، شاول، برای چه بر من جفا می کنی؟» ۵ گفت: شود، لیکن همه از او بترسیدند زیرا باور نکردند که از شاگردان «خداوند تو کیستی؟» خداوند گفت: «من آن عیسی هستم که است. ۲۷ اما برنابا او را گرفته، به نزد رسولان برد و برای ایشان تو بدو جفا می کنی. ۶ لیکن برخاسته، به شهر برو که آنجا به تو حکایت کرد که چگونه خداوند را در راه دیده و بدو تکلم کرده و گفته می شود چه باید کرد.» ۷ اما آنانی که همسفر او بودند، چطور در دمشق به نام عیسی به دلیری موعظه می نمود. ۲۸ و در خاموش ایستادند چونکه آن صدا را شنیدند، لیکن هیچ کس را اورشلیم با ایشان آمد و رفت می کرد و به نام خداوند عیسی به ندیدند. ۸ پس سولس از زمین برخاسته، چون چشمان خود را دلیری موعظه می نمود. ۲۹ و با هلیستیان گفتگو مباحثه می کرد. گشود، هیچ کس را ندید و دستش را گرفته، او را به دمشق بردند، اما درصدد کشتن او برآمدند. ۳۰ چون برادران مطلع شدند، ۹ و سه روز ناپیدا بوده، چیزی نخورد و نیاشامید. ۱۰ و در او را به قصیره بردند و از آنجا به طرسوس روانه نمودند. ۳۱ دمشق، شاگردی حنانیا نام بود که خداوند در رویا بدو گفت: آنگاه کلیسا در تمامی یهودیه و جلیل و سامره آرامی یافتند و بنا «ای حنانیا!» عرض کرد: «خداوند لیبیک!» ۱۱ خداوند وی را می شدند و در ترس خداوند و به تسلی روح القدس رفتار کرده، همی گفت: «برخیز و به کوچهای که آن را راست می نامند بشتاب و افزودند. ۳۲ اما پطرس در همه نواحی گشته، نزد مقدسین ساکن در خانه یهودا، سولس نام طرسوسی را طلب کن زیرا که اینک لده نیز فرود آمد. ۳۳ و در آنجا شخصی اینیاس نام یافت که مدت دعا می کند، ۱۲ و شخصی حنانیا نام را در خواب دیده است هشت سال از مرض فالج بر تخت خوابیده بود. ۳۴ پطرس وی را که آمده، بر اودست گذارد تا بینا گردد.» ۱۳ حنانیا جواب داد گفت: «ای اینیاس، عیسی مسیح تو را شفامی دهد. برخیز و که «ای خداوند، درباره این شخص از بسیاری شنیده ام که به بستر خود را برچین که او در ساعت برخاست.» ۳۵ و جمیع سکنه مقدسین تو در اورشلیم چه مشقتهارسانید، ۱۴ و در اینجا نیز از لده و سارون او را دیده، به سوی خداوند بازگشت کردند. ۳۶ و روسای کهنه قدرت دارد که هرکه نام تو را بخواند، او را حبس در یافا، تلمیذهای طابیتا نام بود که معنی آن غزال است. وی از کند.» ۱۵ خداوند وی را گفت: «برو زیرا که او ظرف برگزیده من اعمال صالحه و صدقاتی که می کرد، پر بود. ۳۷ از قضا در آن است تا نام مرا پیش امتها و سلاطین و بنی اسرائیل ببرد. ۱۶ زیرا ایام او بیمار شده، بمر و او را غسل داده، در بالاخانه ای گذاردند. که من او را نشان خواهم داد که چقدر زحمتها برای نام من ۳۸ و چونکه لده نزدیک به یافا بود و شاگردان شنیدند که پطرس باید بکشد.» ۱۷ پس حنانیا رفته، بدان خانه درآمد و دستها بر وی در آنجا است، دو نفرزد او فرستاده، خواهش کردند که «درآمدن گذارده، گفت: «ای برادر شاول، خداوند یعنی عیسی که در راهی نزدما درنگ نکنی.» ۳۹ آنگاه پطرس برخاسته، با ایشان آمد و که می آمدی بر تو ظاهرگشت، مرا فرستاد تا بینایی بیابی و از چون رسید او را بدان بالاخانه بردند همه بیوه زنان گریه کنان حاضر روح القدس پر شوی.» ۱۸ در ساعت از چشمان او چیزی مثل بودند و پیرانها و جامه هایی که غزال وقتی که با ایشان بود دوخته فلس افتاده، بینایی یافت و برخاسته، تعمید گرفت. ۱۹ و غذا بود، به وی نشان می دادند. ۴۰ اما پطرس همه را بیرون کرده، زانو خورده، قوت گرفت و روزی چند با شاگردان در دمشق توقف زد و دعا کرده، به سوی بدن توجه کرد و گفت: «ای طابیتا، نمود. ۲۰ و بی درنگ، در کنایس به عیسی موعظه می نمود که او برخیز!» که در ساعت چشمان خود را باز کرد و پطرس را دیده، پسر خداست. ۲۱ و آنانی که شنیدند تعجب نموده، گفتند: بنشست. ۴۱ پس دست او را گرفته، برخیزانیدش و مقدسان و «مگر این آن کسی نیست که خوانندگان این اسم را در اورشلیم بیوه زنان را خوانده، او را بدیشان زنده سپرد. ۴۲ چون این مقدمه پریشان می نمود و در اینجا محض این آمده است تا ایشان را بند در تمامی یافا شهرت یافت، بسیاری به خداوند ایمان آوردند. ۴۳ نهاده، نزد روسای کهنه برد.» ۲۲ اما سولس بیشتر تقویت یافته، و در یافا نزد دباغی شمعون نام روزی چند توقف نمود.

یهودیان ساکن دمشق را مباحث می نمود و مبرهن می ساخت که همین است مسیح. ۲۳ اما بعد از مرور ایام چند یهودیان شورا

۱۰ و در قیصریه مردی کرنیلیوس نام بود، یوزباشی فوجی که به ایتالیایی مشهور است. ۲ و او با تمامی اهل بیتش متقی و خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می‌داد و پیوسته نزد خدا دعا می‌کرد. ۳ روزی نزدیک ساعت نهم، فرشته خدا در عالم رویا آشکارا دید که نزد او آمده، گفت: «ای کرنیلیوس!» ۴ آنگاه او بر وی نیک نگریسته و ترسان گشته، گفت: «چیست‌ای خداوند؟» به وی گفت: «دعاها و صدقات تو بجهت یادگاری به نزد خدا برآمد. ۵ اکنون کسانی به یافا بفرست و شمعون ملقب به پطرس را طلب کن ۶ که نزد دباغی شمعون نام که خانه‌اش به کناره دریا است، مهمان است. او به تو خواهد گفت که تو را چه باید کرد. ۷ و چون فرشته‌ای که به وی سخن می‌گفت غایب شد، دو نفر از نوکران خود و یک سپاهی متقی از ملازمان خاص خویشتن را خوانده، ۸ تمامی ماجرا را بدیشان بازگفته، ایشان را به یافا فرستاد. ۹ روز دیگر چون از سفر نزدیک به شهر می‌رسیدند، قریب به ساعت ششم، پطرس به بام خانه برآمد تا دعا کند. ۱۰ واقع شد که گرسنه شده، خواست چیزی بخورد. اما چون برای اوحاضر می‌کردند، بی‌خودی او را رخ نمود. ۱۱ پس آسمان را گشاده دید و ظرفی را چون چادری بزرگ به چهار گوشه بسته، به سوی زمین آویخته بر او نازل می‌شود، ۱۲ که در آن هر قسمی از دواب و وحوش و حشرات زمین و مرغان هوا بودند. ۱۳ و خطابی به وی رسید که «ای پطرس برخاسته، ذبح کن و بخور.» ۱۴ پطرس گفت: «حاشا خداوند! زیرا چیزی ناپاک یا حرام هرگز نخورده‌ام.» ۱۵ بار دیگر خطاب به وی رسید که «آنچه خدا پاک کرده است، تو حرام مخوان.» ۱۶ و این سه مرتبه واقع شد که در ساعت آن ظرف به آسمان بالا برده شد. ۱۷ و چون پطرس در خود بسیار متحیر بود که این رویایی که دید چه باشد، ناگاه فرستادگان کرنیلیوس خانه شمعون را تفحص کرده، بر درگاه رسیدند، ۱۸ و ندا کرده، می‌پرسیدند که «شمعون معروف به پطرس در اینجا منزل دارد؟» ۱۹ و چون پطرس در رویا تفکر می‌کرد، روح وی را گفت: «اینک سه مرد تو را می‌طلبند. ۲۰ پس برخاسته، پایین شو و همراه ایشان برو و هیچ شک میر زیرا که من ایشان را فرستادم.» ۲۱ پس پطرس نزد آنانی که کرنیلیوس نزد وی فرستاده بود، پایین آمده، گفت: «اینک منم آن کس که می‌طلبید. سبب آمدن شما چیست؟» ۲۲ گفتند: «کرنیلیوس یوزباشی، مرد صالح و خداترس و نزد تمامی طایفه یهود نیکام، از فرشته مقدس الهام یافت که تو را به خانه خود بطلبد و سخنان از تو بشنود.» ۲۳ پس ایشان را به خانه برده، مهمانی نمود. و فردای آن روز پطرس برخاسته، همراه ایشان روانه

زبان پطرس بود که روح‌القدس بر همه آنانی که کلام را شنیدند، حیات‌بخش را عطا کرده است!» ۱۹ و آنانی که به سبب اذیتی که نازل شد. ۴۵ و مومنان از اهل ختنه که همراه پطرس آمده بودند، در مقدمه استیفاً برپا شد متفرق شدند، تا فینیقی و قبرس و انطاکیه در حیرت افتادند از آنکه بر امت هائیز عطا‌ی روح‌القدس افاضه می‌گشتند و به هیچ‌کس به غیر از یهود و پس کلام را نگفتند. ۲۰ شد، ۴۶ زیرا که ایشان را شنیدند که به زبانها متکلم شده، خدا لیکن بعضی از ایشان که از اهل قبرس و قیروان بودند، چون به راتمجید می‌کردند. ۴۷ آنگاه پطرس گفت: «آیا کسی می‌تواند آب انطاکیه رسیدند با یونانیان نیز تکلم کردند و به خداوند عیسی را منع کند، برای تعمیم دادن اینانی که روح‌القدس را چون ما نیز بشارت می‌دادند، ۲۱ و دست خداوند بالایشان می‌بود و جمعی یافته‌اند.» ۴۸ پس فرمود تا ایشان را به نام عیسی مسیح تعمیم کثیر ایمان آورده، به سوی خداوند بازگشت کردند. ۲۲ اما چون دهند. آنگاه از او خواهش نمودند که روزی چند توقف نماید.

۱۱ پس رسولان و برادرانی که در یهودیه بودند، شنیدند که امت‌ها نیز کلام خدا را پذیرفته‌اند. ۲ و چون پطرس به اورشلیم آمد، اهل ختنه با وی معارضه کرده، ۳ گفتند که «بامردم نامختون برآمده، با ایشان غذا خوردی!» ۴ پطرس از اول مفصلاً بدیشان بیان کرده، گفت: ۵ «من در شهر یافا دعا می‌کردم که ناگاه درعالم رویا ظرفی را دیدم که نازل می‌شود مثل چادری بزرگ به چهار گوشه از آسمان آویخته که بر من می‌رسد. ۶ چون بر آن نیک نگریسته، تامل کردم، دواب زمین و وحوش و حشرات و مرغان هوا را دیدم. ۷ و آوازی را شنیدم که به من می‌گوید: “ای پطرس برخاسته، ذبح کن و بخور.” ۸ گفتم: “حاشا خداوند، زیرا هرگز چیزی حرام یا ناپاک به دهانم نرفته است.” ۹ بار دیگر خطاب از آسمان در رسید که “آنچه خدا پاک نموده، تو حرام مخوان.” ۱۰ این سه کورت واقع شد که همه باز به سوی آسمان

بالا برده شد. ۱۱ و اینک در همان ساعت سه مرد از قیصریه نزد من فرستاده شده، به خانه‌ای که در آن بودم، رسیدند. ۱۲ و کلیسا دراز کرد ۲ و یعقوب برادر یوحنا را به شمشیر کشت. ۳ و روح مرا گفت که «با ایشان بدون شک برو.» و این شش برادر نیز همراه من آمدند تا به خانه آن شخص داخل شدیم. ۱۳ و ما را آگاهانید که چطور فرشته‌ای را در خانه خود دید که ایستاده به وی گفت “کسان به یافا بفرست و شمعون معروف به پطرس را بطلب ۱۴ که با توسختنای خواهد گفت که بدانها تو و تمامی اهل پطرس را در زندان نگاه می‌داشتند. ۶ و در شبی که هیرودیس خانه تو نجات خواهد یافت.” ۱۵ و چون شروع به سخن گفتن قصد بیرون آوردن وی داشت، پطرس به دو زنجیر بسته، در میان دو می‌کردم، روح‌القدس بر ایشان نازل شد، همچنانکه نخست بر ما. ۱۶ آنگاه بخاطر آورد سخن خداوند را که گفت: “یحیی به آب ۷ ناگاه فرشته خداوند نزد وی حاضر شد و روشنی در آن خانه تعمیم داد، لیکن شما به روح‌القدس تعمیم‌خواهید یافت.” ۱۷ درخشید. پس به پهلوی پطرس زده، او را بیدار نمود و گفت: پس چون خدا همان عطا رابدیشان بخشید، چنانکه به ما محض «بزودی برخیز.» که در ساعت زنجیرها از دستش فرو ریخت. ۸ و ایمان آوردن به عیسی مسیح خداوند، پس من که باشم که بتوانم فرشته وی را گفت: «کمر خود را ببند و نعلین برپا کن.» پس خدا را ممانعت نامیم؟» ۱۸ چون این را شنیدند، ساکت شدند و چنین کرد و به وی گفت: «ردای خود را بیوش و از عقب من بیا.» خدا را تمجیدکنان گفتند: «فی الحقیقت، خدا به امت‌ها نیز توبه ۹ پس بیرون شده، از عقب او روانه گردید و ندانست که آنچه از

فرشته روی نمودحقیقی است بلکه گمان برد که خواب می‌بیند. را برای من جداسازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن ۱۰ پس از قراولان اول و دوم گذشته، به دروازه آهنی که به سوی خواندهام. «۳ آنگاه روزه گرفته و دعا کرده دستها بر ایشان شهر می‌رود رسیدند و آن خودبخود پیش روی ایشان باز شد؛ و از گذارده، روانه نمودند. ۴ پس ایشان از جانب روح‌القدس فرستاده آن بیرون رفته، تا آخر یک کوچه برفتند که در ساعت فرشته از شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه دریا به قیصر آمدند. ۵ و او غایب شد. ۱۱ آنگاه پطرس به خودآمده گفت: «اکنون به وارد سلامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و تحقیق دانستم که خداوندفرشته خود را فرستاده، مرا از دست یوحنا ملازم ایشان بود. ۶ و چون در تمامی جزیره تا به پافس هیرودیس واز تمامی انتظار قوم یهود رهانید.» ۱۲ چون این را گشتند، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر ونبی کاذب بود دریافت، به خانه مریم مادر یوحنا ملقب به مرقس آمد و در آنجا یافتند که نام او بارشیوع بود. ۷ اورفیق سرجیوس پولس والی بود که بسیاری جمع شده، دعا می‌کردند. ۱۳ چون او در خانه را کوئید، مردی فهم بود. همان برنابا و سولس را طلب نموده، خواست کنیزی رودا نام آمد تا بفهمد. ۱۴ چون آواز پطرس را شناخت، از کلام خدا را بشنود. ۸ اما علما یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه خوشی در را باز نکرده، به اندرون شتافته، خبر داد که «پطرس اسمش همچنین می‌باشد، ایشان را مخالفت نموده، خواست والی به درگاه ایستاده است.» ۱۵ وی را گفتند: «دیوانه‌ای.» و چون را از ایمان برگرداند. ۹ ولی سولس که پولس باشد، پر از روح‌القدس تاکید کرد که چنین است، گفتند که فرشته او باشد.» ۱۶ اما فرشته، بر او نیک نگریسته، ۱۰ گفت: «ای پر از هر نوع مکر و پطرس پیوسته در را می‌کوئید. پس در را گشوده، او را دیدند و خبائت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از در حیرت افتادند. ۱۷ اما او به‌دست خود به سوی ایشان اشاره منحرف ساختن طرق راست خداوند؟ ۱۱ الحال دست خداوند بر کرده که خاموش باشند و بیان نمود که چگونه خدا او را از زندان توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید.» که در همان خلاصی داد و گفت: «بعقوب و سایر برادران را از این امور مطلع ساعت، غشاوه و تازیکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب سازید.» پس بیرون شده، به‌جای دیگر رفت ۱۸ و چون روز می‌کرد. ۱۲ پس والی چون آن ماجرا را دید، از تعلیم خداوند شداضطرابی عظیم در سپاهیان افتاد که پطرس را چه شد. ۱۹ متحیر شده، ایمان آورد. ۱۳ آنگاه پولس و رفقاییش از پافس به و هیرودیس چون او را طلبیده نیافت، کشیکچیان را بازخواست کشتی سوار شده، به پرچه پمفلیه آمدند. اما یوحنا از ایشان جدا نموده، فرمود تا ایشان را به قتل رسانند؛ و خود از یهودیه به شده، به اورشلیم برگشت. ۱۴ و ایشان از پرچه عبور نموده، به قیصریه کوچ کرده، در آنجا اقامت نمود. ۲۰ اما هیرودیس با انطاکیه پیسیدیه آمدند و در روز سبت به کنیسه درآمده، بنشستند. اهل صور و صیدون خشمناک شد. پس ایشان به یکدل نزد او ۱۵ وبعد از تلاوت تورات و صحف انبیا، روسای کنیسه نزد ایشان حاضر شدند و بلاستس ناظر خوابگاه پادشاه را با خود متحد ساخته، فرستاده، گفتند: «ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت‌آمیز برای طلب مصالحه کردند زیرا که دیار ایشان از ملک پادشاه معیشت قوم دارید، بگوئید.» ۱۶ پس پولس برپا ایستاده، به‌دست خود اشاره می‌یافت. ۲۱ و در روزی معین، هیرودیس لباس ملوکانه در بر کرد کرده، گفت: «ای مردان اسرائیلی و خدا ترسان، گوش دهید! ۱۷ ویر مسند حکومت نشسته، ایشان را خطاب می‌کرد. ۲۲ و خلق خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگزیده، قوم را در غربت ندا می‌کردند که آواز خداست نه آواز انسان. ۲۳ که در ساعت فرشته خداوند او را زد زیرا که خدا را تمجید نمود و کرم او را خورد بیرون آورد؛ ۱۸ و قریب به چهل سال در بیابان متحمل حرکات که ببرد. ۲۴ اما کلام خدا نمو کرده، ترقی یافت. ۲۵ و برنابا و ایشان می‌بود. ۱۹ و هفت طایفه را در زمین کنعان هلاک کرده، سولس چون آن خدمت را به انجام رسانیدند، از اورشلیم مراجعت زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه سال. کردند و یوحنا ملقب به مرقس را همراه خود بردند. ۲۰ و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموتیل نبی. ۲۱ و از

آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاول بن قیس را از سبط بنیامین ۱۳ و در کلیسایی که در انطاکیه بود انبیا و معلم چند تا چهل سال به ایشان داد. ۲۲ پس او را از میان برداشته، داود را بودند: برنابا و شمعون ملقب به نیجر و لوکیوس قیروانی و مناحم برادر رضاعی هیرودیس تیتراخ و سولس. ۲ چون ایشان در عبادت خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح‌القدس گفت: «برنابا و سولس عمل خواهد کرد.» ۲۳ و از ذریت او خدا بر حسب وعده، برای

اسرائیل نجات‌دهنده‌ای یعنی عیسی را آورد، ۲۴ چون یحیی پیش از آمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمید توبه موعظه نموده بود. را بشنوند. ۴۵ ولی چون یهود ازدحام خلق را دیدند، از حسد ۲۵ پس چون یحیی دوره خود را به پایان برد، گفت: “ما که برگشتند و کفر گفته، با سخنان پولس مخالفت کردند. ۴۶ آنگاه می‌پندارید؟ من اونیستم، لکن اینک بعد از من کسی می‌آید که لایق گشادن نعلین او نیم.” ۲۶ «ای برادران عزیز و ابنای آل ابراهیم و هرکه از شما خداترس باشد، مر شما را کلام این نجات فرستاده شد. ۲۷ زیرا سکنه اورشلیم و روسای ایشان، چونکه نه او را شناختند و نه آوازهای انبیا را که هر سبت خوانده می‌شود، بروی فتوی دادند و آنها را به اتمام رسانیدند. ۲۸ و هرچند هیچ علت قتل در وی نیافتند، از پیلطس خواهش کردند که او کشته شود. ۲۹ پس چون آنچه درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را از صلیب پایین آورده، به قبر سپردند. ۳۰ لکن خدا او را از مردگان برخیزانید. ۳۱ و روزهای بسیار ظاهر شد بر آثانی که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می‌باشند. تحریض نموده، ایشان را از حدود خود بیرون کردند. ۵۱ و ایشان ۳۲ پس ما به شما بشارت می‌دهیم، بدان وعده‌ای که به پدران ما داده شد، ۳۳ که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می‌باشیم وفا

کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زبور دوم مکتوب است که “تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم.” ۳۴ و در آنکه او را از مردگان برخیزانید تادیرگر هرگز راجع به فساد نشود چنین گفت که “به برکات قدوس و امین داود برای شما وفا خواهم کرد.” ۳۵ بنابراین در جایی دیگر نیز می‌گوید: “توقدوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را ببیند.” ۳۶ زیرا که داود چونکه در زمان خود اراده خدا را خدمت کرده بود، به خفت و به پدران خود ملحق شده، فساد را دید. ۳۷ لیکن آن کس که خدا او را برانگیخت، فساد را ندید. ۳۸ «پس ای برادران عزیز، شما را معلوم باد که به وساطت او به شما از آموزش گناهان اعلام می‌شود. ۳۹ و به وسیله او هرکه ایمان آورد، عادل شمرده می‌شود، از هر چیزی که به شریعت موسی نتوانستید عادل شمرده شوید. ۴۰ پس احتیاط کنید، مبدا آنچه در صحف انبیامکتوب است، بر شما واقع شود، ۴۱ که “ای حقیرشمارندگان، ملاحظه کنید و تعجب نمایید و هلاک شوید زیرا که من عملی را درایم شما پدید آرم، عملی که هرچند کسی شما را از آن اعلام نماید، تصدیق نخواهید کرد.» ۴۲ پس چون از کنیسه بیرون می‌رفتند، خواهش نمودند که در سبت آینده هم این سخنان را بدیشان بازگویند. ۴۳ و چون اهل کنیسه متفرق شدند، بسیاری از یهودیان و جدیدان خداپرست از عقب پولس و برنابا افتادند؛ و آن دو نفر به ایشان سخن گفته، ترغیب می‌نمودند که به فیض خدا ثابت باشید. ۴۴

و تاجها با گروه هایی از خلق به دروازه ها آورده، خواست که قربانی دادند. ۴ و چون وارد اورشلیم شدند، کلیسا و رسولان و کشیشان گذراند. ۱۴ اما چون آن دو رسول یعنی برنابا و پولس شنیدند، ایشان را پذیرفتند و آنها را از آنچه خدا با ایشان کرده بود، خبر جامه های خود را دریده، در میان مردم افشاندند و ندا کرده، ۱۵ دادند. ۵ آنگاه بعضی از فرقه فریسیان که ایمان آورده بودند، گفتند: «ای مردمان، چرا چنین می کنید؟ ما نزناسان و صاحبان برخاسته، گفتند: «اینها را باید ختنه نمایند و امر کنند که سنن علتها مانند شما هستیم و به شما بشارت می دهیم که از این اباطیل موسی را نگاه دارند.» ۶ پس رسولان و کشیشان جمع شدند تا رجوع کنید به سوی خدای حی که آسمان و زمین و دریا و آنچه را در این امر مصلحت بینند. ۷ و چون مباحثه سخت شد، پطرس که در آنها است آفرید، ۱۶ که در طبقات سلف همه امتها را برخاسته، بدیشان گفت: «ای برادران عزیز، شما آگاهید که از ایام وا گذاشت که در طرق خود رفتارکنند، ۱۷ با وجودی که خود را اول، خدا از میان شما اختیار کرد که امتها از زبان من کلام بی شهادت نگذاشت، چون احسان می نمود و از آسمان باران بشارت رابشوند و ایمان آورند. ۸ و خدای عارف القلوب بر ایشان بارانیده و فصول بارآور بخشیده، دلهای ما را از خوراک و شادی پر شهادت داد بدین که روح القدس رابدیشان داد، چنانکه به ما نیز می ساخت.» ۱۸ و بدین سخنان خلق را از گذراندن قربانی برای ۹ و در میان ما و ایشان هیچ فرق نگذاشت، بلکه محض ایمان ایشان به دشواری باز داشتند. ۱۹ اما یهودیان از انطاکیه و ایقونیه دلهای ایشان را ظاهر نمود. ۱۰ پس اکنون چرا خدا را امتحان آمده، مردم را با خود متحد ساختند و پولس را سنگسار کرده، از شهر بیرون کشیدند و پنداشتند که مرده است. ۲۰ اما چون طاقت تحمل آن رانداشتیم، ۱۱ بلکه اعتقاد داریم که محض فیض شاگردان گرد او ایستادند برخاسته، به شهر درآمد و فردای آن روز با برنابا به سوی دره روانه شد. ۲۱ و در آن شهر بشارت داده، بسیاری نیز. ۱۲ پس تمام جماعت ساکت شده، به برنابا و پولس گوش را شاگرد ساختند. پس به لستره و ایقونیه و انطاکیه مراجعت کردند. گرفتند چون آیات و معجزات رابیان می کردند که خدا در میان ۲۲ و دلهای شاگردان را تقویت داده، پند می دادند که در ایمان امتها به وساطت ایشان ظاهر ساخته بود. ۱۳ پس چون ایشان ثابت بمانند و اینکه با مصیبتهای بسیار می باید داخل ملکوت خدا ساکت شدند، یعقوب رو آورده، گفت: «ای برادران عزیز، مرا گردیم. ۲۳ و در هر کلیسای بجهت ایشان کشیشان معین نمودند گوش گیرید. ۱۴ شمعون بیان کرده است که چگونه خدا اول و دعا و روزه داشته، ایشان را به خداوندی که بدو ایمان آورده امتها را تفقد نمود تا قومی از ایشان به نام خود بگیرد. ۱۵ و کلام بودند، سپردند. ۲۴ و از پیسیدیه گذشته به پمفلیه آمدند. ۲۵ و انبیا در این مطابق است چنانکه مکتوب است ۱۶ که «بعد از در پرچه به کلام موعظه نمودند و به اتالیه فرود آمدند. ۲۶ و این رجوع نموده، خیمه داود را که افتاده است باز بنا می کنم و از آنجا به کشتی سوار شده، به انطاکیه آمدند که از همان جا خرابیهای آن را باز بنامی کنم و آن را برپا خواهم کرد، ۱۷ تا بقیه ایشان را به فیض خدا سپرده بودند برای آن کاری که به انجام مردم طالب خداوند شوند و جمیع امت هایی که بر آنها نام من رسانیده بودند. ۲۷ و چون وارد شهر شدند کلیسا را جمع کرده، نهاده شده است.» ۱۸ این را می گوید خداوندی که این چیزها را ایشان را مطلع ساختند از آنچه خدا با ایشان کرده بود و چگونه از بدو عالم معلوم کرده است. (aiōn g165) ۱۹ پس رای من دروازه ایمان را برای امتها باز کرده بود. ۲۸ پس مدت مدیدی با زحمت نرسانیم، ۲۰ مگر اینکه ایشان را حکم کنیم که از نجاسات

بتها و زنا و حیوانات خفه شده و خون بپرهیزند. ۲۱ زیرا که موسی از طبقات سلف در هر شهر اشخاصی دارد که بدو موعظه می کنند، چنانکه در هر سبت در کنایس او را تلاوت می کنند.» ۲۲ آنگاه رسولان و کشیشان با تمامی کلیسای بدین رضا دادند که چند نفر از میان خود انتخاب نموده، همراه پولس و برنابا به انطاکیه بفرستند، یعنی یهودای ملقب به برسبا و سیلاس که از پیشوایان برادران بودند. ۲۳ و بدست ایشان نوشتند که «رسولان و کشیشان و برادران، به برادران از امتها که در انطاکیه و سوریه و قیلیقیه

می‌باشند، سلام می‌رسانند. ۲۴ چون شنیده شد که بعضی از میان در اورشلیم حکم فرموده بودند، بدیشان می‌سپردند تا حفظ نمایند. ما بیرون رفته، شما را به سخنان خود مشوش ساخته، دل‌های شما ۵ پس کلیساها در ایمان استوار می‌شدند و روزبروز در شماره رامقلمب می‌نمایند و می‌گویند که می‌باید مختون شده، شریعت را افزوده می‌گشتند. ۶ و چون از فریجه و دیار غلاطیه عبور کردند، نگاه بدارید و ما به ایشان هیچ امر نکردیم. ۲۵ لهذا ما به یک روح‌القدس ایشان را از رسانیدن کلام به آسیا منع نمود. ۷ پس به دل مصلحت دیدیم که چند نفر را اختیار نموده، همراه عزیزان میسیا آمده، سعی نمودند که به بطینیا بروند، لیکن روح عیسی خود برنابا و پولس به نزد شما بفرستیم، ۲۶ اشخاصی که جانهای ایشان را اجازت نداد. ۸ و از میسیا گذشته به ترواس رسیدند. ۹ خود را در راه نام خداوند ما عیسی مسیح تسلیم کرده‌اند. ۲۷ شنی پولس را رویایی رخ نمود که شخصی از اهل مکادونیه ایستاده پس یهودا و سیلاس را فرستادیم و ایشان شما را از این امور زبانی بود التماس نموده گفت: «به مکادونیه آمده، ما را امداد فرما.» خواهند آگاهانید. ۲۸ زیرا که روح‌القدس و ما صواب دیدیم که ۱۰ چون این‌رویا را دید، بی‌درنگ عازم سفر مکادونیه شدیم، زیرا به باری بر شما نهنیم جز این ضروریات ۲۹ که از قربانی‌های بتها و یقین دانستیم که خداوند ما را خوانده است تا بشارت بدیشان خون و حیوانات خفه شده و زنا پرهیزید که هرگاه از این امور رسانیم. ۱۱ پس از ترواس به کشتی نشست، به راه مستقیم به خود را محفوظ دارید به نیکویی خواهید پرداخت والسلام». ۳۰ ساموترکی رفتیم و روز دیگر به نیاپولیس. ۱۲ و از آنجا به فیلیپی پس ایشان مرخص شده، به انطاکیه آمدند و جماعت را فراهم رفتیم که شهر اول از سرحد مکادونیه و کلونیه است و در آن آورده، نامه را رسانیدند. ۳۱ چون مطالعه کردند، از این تسلی شهرچندروز توقف نمودیم. ۱۳ و در روز سبت از شهر بیرون شده و شاد خاطر گشتند. ۳۲ و یهودا و سیلاس چونکه ایشان هم نبی به کنار رودخانه جایی که نماز می‌گذازند، نشسته با زنانی که بودند، برادران را به سخنان بسیار، نصیحت و تقویت نمودند. ۳۳ در آنجا جمع می‌شدند سخن رانندیم. ۱۴ و زنی لیدی نام، ارغوان پس چون مدتی در آنجا بسر بردند به سلامتی از برادران رخصت فروش، که از شهر طیاتیرا و خدایست بود، می‌شنید که خداوند گرفته، به سوی فرستندگان خود توجه نمودند. ۳۴ اما پولس و دل او را گشود تا سخنان پولس را بشنود. ۱۵ و چون او و اهل برنابا در انطاکیه توقف نموده، ۳۵ بابسیاری دیگر تعلیم و بشارت خانه‌اش تعمیم یافتند، خواهش نموده، گفت: «اگر شما رایتین به کلام خدای دادند. ۳۶ و بعد از ایام چند پولس به برنابا است که به خداوند ایمان آورد، به خانه من درآمده، بمانید.» و گفت: «برگردیم و برادران را در هر شهری که در آنها به کلام ما را الحاح نمود. ۱۶ و واقع شد که چون ما به محل نماز می‌خداوند اعلام نمودیم، دیدن کنیم که چگونه می‌باشند.» ۳۷ اما رفتیم، کنیزی که روح نفال داشت و ازغیب گویی منافع بسیار برنابا چنان مصلحت دید که یوحنا ملقب به مرقس را همراه برای آقایان خود پیدای نمود، به ما برخورد. ۱۷ و از عقب پولس نیز بردارد. ۳۸ لیکن پولس چنین صلاح دانست که شخصی و مآلمده، ندا کرده، می‌گفت که «این مردمان خدام خدای تعالی را که از پمفلیه از ایشان جدا شده بود و با ایشان درکار همراهی می‌باشند که شما را از طریق نجات اعلام می‌نمایند.» ۱۸ و چون نکرده بود، با خود نبرد. ۳۹ پس نزاعی سخت شد بعدی که از این کار را روزهای بسیار می‌کرد، پولس دلنگ شده، برگشت و به یکدیگر جدا شده، برنابا مرقس را برداشته، به قبرس از راه دریا روح گفت: «تو را می‌فرمایم به نام عیسی مسیح از این دختر بیرون رفت. ۴۰ اما پولس سیلاس را اختیار کرد و از برادران به فیض بیا.» که در ساعت از او بیرون شد. ۱۹ اما چون آقایان دیدند خداوند سیده شده، رو به سفر نهاد. ۴۱ و ازسوریه و قیلیقیه عبور که از کسب خودمایوس شدند، پولس و سیلاس را گرفته، در کرده، کلیساها را استوار می‌نمود.

۱۶ و به دربه و لستره آمد که اینک شاگردی تیموتاوس نام آنجا بود، پسر زن یهودیه مومنه لیکن پدرش یونانی بود. ۲ که برادران در لستره و ایقونیه بر او شهادت می‌دادند. ۳ چون پولس خواست او همراه وی بیاید، او را گرفته مختون ساخت، بهسبب یهودیانی که در آن نواحی بودند زیرا که همه پدرش را می‌شناختند که یونانی بود. ۴ و در هر شهری که می‌گشتند، قانونها را که رسولان و کشیشان

انداخت و پاپهای ایشان را در کنده مضبوط کرد. ۲۵ اما قریب به چند نفر اشرار ازبازاریها را برداشته، خلق را جمع کرده، شهر را به نصف شب، پولس و سیلاس دعا کرده، خدا را تسبیح می خواندند شورش آوردند و به خانه یاسون تاخته، خواستندایشان را در میان و زندانیان ایشان را می شنیدند. ۲۶ که ناگاه زلزله ای عظیم حادث مردم بیرند. ۶ و چون ایشان را یافتند، یاسون و چند برادر را نزد گشت یحیی که بنیاد زندان به جنبش درآمد و دفعه همه درها باز حکام شهرکشیدند و ندا می کردند که «آنانی که ربع مسکون را شد و زنجیرها از همه فرو ریخت. ۲۷ اما داروغه بیدار شده، چون شورانیده اند، حال بدینجا نیزآمده اند. ۷ و یاسون ایشان را پذیرفته درهای زندان را گشوده دید، شمشیر خود را کشیده، خواست خود است و همه اینها برخلاف احکام قیصر عمل می کنند وقایل بر را بکشد زیرا گمان برد که زندانیان فرار کرده اند. ۲۸ اما پولس به این هستند که پادشاهی دیگر هست یعنی عیسی.» ۸ پس آواز بلندصدا زده، گفت: «خود را ضرری مرسان زیرا که ماهمه در خلق و حکام شهر را از شنیدن این سخنان مضطرب ساختند ۹ اینجا هستیم.» ۲۹ پس چراغ طلب نموده، به اندرون جست و و از یاسون و دیگران کفالت گرفته، ایشان را رها کردند. ۱۰ اما لرزان شده، نزد پولس و سیلاس افتاد. ۳۰ و ایشان را بیرون آورده، برادران بی درنگ در شب پولس و سیلاس را به سوی بیریه روانه گفت: «ای آقایان، مرا چه باید کرد تا نجات یابم؟» ۳۱ گفتند: کردند و ایشان بدانجا رسیده، به کنیسه یهود درآمدند. ۱۱ و «به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و اهل خانه ات نجات اینها از اهل تسالونیکی نجیب تر بودند، چونکه درکمال رضامندی خواهید یافت.» ۳۲ آنگاه کلام خداوند را برای او و تمامی اهل کلام را پذیرفتند و هر روز کتب را تفتیش می نمودند که آیا این بیئتش بیان کردند. ۳۳ پس ایشان را برداشته، در همان ساعت همچنین است. ۱۲ پس بسیاری از ایشان ایمان آوردند و از زنان شب زخمهای ایشان را شست و خود و همه کسانش فی الفور شریف یونانیه و از مردان، جمعی عظیم. ۱۳ لیکن چون یهودیان تعمید یافتند. ۳۴ و ایشان را به خانه خود درآورده، خوانی پیش تسالونیکی فهمیدند که پولس در بیریه نیز به کلام خدا موعظه ایشان نهاد و باتمامی عیال خود به خدا ایمان آورده، شادگردیدند. می کند، در آنجا هم رفته، خلق را شورانیدند. ۱۴ در ساعت برادران ۳۵ اما چون روز شد، والیان فراشان فرستاده، گفتند: «آن دو پولس را به سوی دریا روانه کردند ولی سیلاس با تیموتاوس در آنجا شخص را رها نما.» ۳۶ آنگاه داروغه پولس را از این سخنان توقف نمودند. ۱۵ وهرنمایان پولس او را به اطمینا آوردند و حکم آگاهانید که «والیان فرستاده اند تا رستگار شوید. پس الان بیرون برای سیلاس و تیموتاوس گرفته که به زودی هرچه تمام تر به نزد او آمده، به سلامتی روانه شوید.» ۳۷ لیکن پولس بدیشان گفت: آیند، روانه شدند. ۱۶ اما چون پولس در اطمینا انتظار ایشان رامی «ما را که مردمان رومی می باشیم، آشکارا و بی حجت زده، به کشید، روح او در اندرونش مضطرب گشت چون دید که شهر از زندان انداختند. آیا الان ما را به پنهانی بیرون می نمایند؟ نی بلکه بنها پر است. ۱۷ پس درکنیسه با یهودیان و خدایپرستان و در بازار، خود آمده، ما را بیرون بیاورند. ۳۸ پس فراشان این سخنان را به هرروزه با هرکه ملاقات می کرد، مباحثه می نمود. ۱۸ اما بعضی از والیان گفتند و چون شنیدند که رومی هستند بترسیدند ۳۹ و فلاسفه اپیکوریین و رواقیین با او روبرو شده، بعضی می گفتند: «این آمده، بدیشان التماس نموده، بیرون آوردندو خواهش کردند که از شهر بروند. ۴۰ آنگاه از زندان بیرون آمده، به خانه لیدی شتافتند و خدایان غریب است.» زیرا که ایشان را به عیسی و قیامت بشارت با برادران ملاقات نموده و ایشان را نصیحت کرده، روانه شدند. می داد. ۱۹ پس او را گرفته، به کوه مریخ بردند و گفتند: «آیا می توانیم یافت که این تعلیم تازه ای که تو می گویی چیست؟ ۲۰ چونکه سخنان غریب به گوش مامی رسائی. پس می خواهیم بدانیم از اینها چه مقصود است.» ۲۱ اما جمیع اهل اطمینا و غربای ساکن آنجا جز برای گفت و شنید درباره چیزهای تازه فراغتی نمی داشتند. ۲۲ پس پولس در وسط کوه مریخ ایستاده، گفت: «ای بیند و از مردگان بریزدو عیسی که خبر او را به شما می دهم، این مسیح است.» ۴ و بعضی از ایشان قبول کردند و با پولس و سیلاس متحد شدند و از یونانیان خداترس، گروهی عظیم و از زنان شریف، عددی کثیر. ۵ اما یهودیان بی ایمان حسد برده، می پرستید، من به شما اعلام می نمایم. ۲۴ خدایی که جهان و

آنچه در آن است آفرید، چونکه او مالک آسمان و زمین است، «ترسان مباش، بلکه سخن بگو و خاموش مباش ۱۰ زیرا که من با درهیکلهای ساخته شده به دستها ساکن نمی باشد ۲۵ و از دست تو هستم و هیچ کس تو را اذیت نخواهد رسانید زیرا که مرا در این مردم خدمت کرده نمی شود که گویا محتاج چیزی باشد، بلکه شهر خلق بسیار است.» ۱۱ پس مدت یک سال و شش ماه خود به همگان حیات و نفس و جمیع چیزها می بخشید. ۲۶ و هر توقف نموده، ایشان را به کلام خدا تعلیم می داد. ۱۲ اما چون امت انسان را از یک خون ساخت تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند و زمانهای معین و حدود مسکنهای ایشان را مقرر فرمود ۲۷ او را پیش مسند حاکم بردند ۱۳ و گفتند: «این شخص مردم را تا خدا را طلب کنند که شاید او را تفحص کرده، ببیند، با آنکه اغوامی کند که خدا را برخلاف شریعت عبادت کنند.» ۱۴ چون از هیچ یکی از ما دور نیست. ۲۸ زیرا که در او زندگی و حرکت و پولس خواست حرف زند، غالیون گفت: «ای یهودیان اگر ظلمی وجود داریم چنانکه بعضی از شعرا شما نیز گفته اند که از نسل او یا فسقی فاحش می بود، هر آینه شرط عقل می بود که متحمل می باشیم.» ۲۹ پس چون از نسل خدا می باشیم، نشاید گمان برد شما بشوم. ۱۵ ولی چون مساله ای است درباره سخنان و نامها و که الوهیت شباهت دارد به طلا یا نقره یا سنگ منقوش به صنعت شریعت شما، پس خود بفهمید. من در چنین امور نمی خواهم یا مهارت انسان. ۳۰ پس خدا از زمانهای جهالت چشم پوشیده، الان تمام خلق را در هر جا حکم می فرماید که توبه کنند. ۳۱ زیرا سوسائیس رئیس کنسیه را گرفته او را در مقابل مسند والی بردند و روزی را مقرر فرمود که در آن ربع مسکون را به انصاف داوری غالیون را از این امور هیچ پروا نبود. ۱۸ اما پولس بعد از آن روزهای خواهد نمود به آن مردی که معین فرمود و همه را دلیل داد به اینکه بسیار در آنجا توقف نمود پس برادران را وداع نموده، به سوریه از او را از مردگان برخیزانید.» ۳۲ چون ذکر قیامت مردگان شنیدند، راه دریا رفت و پرسکله و اکیلا همراه او رفتند. و در کنخیره موی بعضی استهزا نمودند و بعضی گفتند مرتبه دیگر در این امر از تو خود را چید چونکه نذر کرده بود. ۱۹ و چون به افسس رسید آن خواهیم شنید. ۳۳ و همچنین پولس از میان ایشان بیرون رفت. ۳۴ دو نفر را در آنجا رها کرده، خود به کنسیه درآمد، با یهودیان لیکن چند نفر بدویپوسته ایمان آوردند که از جمله ایشان دیونیسیوس مباحثه نمود. ۲۰ و چون ایشان خواهش نمودند که مدتی با ایشان آریوایگی بود و زنی که دامرس نام داشت و بعضی دیگر با ایشان.

۱۸ و بعد از آن پولس از اپینا روانه شده، به قرنتس آمد. ۲
مرد یهودی اکیلا نام را که مولدش پنطس بود و از ایتالیا تازه رسیده بود و زنش پرسکله را یافت زیرا کلودیوس فرمان داده بود که همه یهودیان از روم بروند. پس نزد ایشان آمد. ۳ و چونکه با ایشان همپیشه بود، نزد ایشان مانده، به کار مشغول شد و کسب ایشان خیمه دوزی بود. ۴ و هر سبت در کنسیه مکالمه کرده، یهودیان و یونانیان را مجاب می ساخت. ۵ اما چون سیلاس و تیموتائوس از مکادونیه آمدند، پولس در روح مجبور شده، برای یهودیان شهادت می داد که عیسی، مسیح است. ۶ ولی چون ایشان مخالفت نموده، کفر می گفتند، دامن خود را بر ایشان افشاند، گفت: «خون شما بر سر شما است. من بری هستم. بعد از این به نزد امت هامی روم.» ۷ پس از آنجا نقل کرده، به خانه شخصی یوستس نام خداپرست آمد که خانه او متصل به کنسیه بود. ۸ اما کرسپس، رئیس کنسیه با تمامی اهل بیتش به خداوند ایمان آوردند و بسیاری از اهل قرنتس چون شنیدند، ایمان آورده، تعمید یافتند. ۹ ششی خداوند در رویا به پولس گفت: که عیسی، مسیح است.

۱۹ و چون پولس در قرنتس بود، پولس در نواحی بالا گردش اورشلیم برود و گفت: «بعد از رفتنم به آنجا روم را نیز باید دید.» کرده، به افسس رسید. و در آنجا شاگرد چند یافته، ۲ بدیشان گفت: «آیا هنگامی که ایمان آوردید، روح القدس را یافتید؟» به وی گفتند: «بلکه نشنیدیم که روح القدس هست!» ۳ بدیشان گفت: «پس به چه چیز تعمید یافتید؟» گفتند: «به تعمید یحیی.» ۴ پولس گفت: «یحیی البته تعمید توپه می داد و به قوم می گفت به آن کسی که بعد از من می آید ایمان بیاورید یعنی به مسیح عیسی.» ۵ چون این راشیندند به نام خداوند عیسی تعمید گرفتند، ۶ و چون پولس دست بر ایشان نهاد، روح القدس برایشان نازل شد و به زبانها متکلم گشته، نبوت کردند. ۷ و جمله آن مردمان تخمین دوازده نفر بودند. ۸ پس به کنیسه درآمد، مدت سه ماه به دلیری سخن می راند و در امور ملکوت خدا مباحثه می نمود و برهان قاطع می آورد. ۹ اما چون بعضی سخت دل گشته، ایمان نیاوردند و پیش روی خلق، طریقت را بد می گفتند، از ایشان کناره گزیده، شاگردان را جدا ساخت و هر روزه در مدرسه شخصی طیرانس نام مباحثه می نمود. ۱۰ و بدینطور دو سال گذشت بقسمی که تمامی اهل آسیا چه یهود و چه یونانی کلام خداوند عیسی را شنیدند. ۱۱ و خداوند از دست پولس معجزات غیرمعتاد به ظهور می رسانید، ۱۲ بطوری که از بدن او دستمالها و فوطه ها برده، بر مریضان می گذاردند و امراض از ایشان زایل می شد و ارواح پلید از ایشان اخراج می شدند. ۱۳ لیکن تتی چند از یهودیان سیاح عزمیه خوان بر آنانی که ارواح پلید داشتند، نام خداوند عیسی را خواندن گرفتند و می گفتند: «شما را به آن عیسی که پولس به او موعظه می کند قسم می دهیم!» ۱۴ و هفت نفر پسران اسکیوارئیس کهنه یهود این کار می کردند. ۱۵ اما روح خبیث در جواب ایشان گفت: «عیسی رامی شناسم و پولس را می دانم. لیکن شما کیستید؟» ۱۶ و آن مرد که روح پلید داشت برایشان جست و بر ایشان زورآور شده، غلبه یافت بحدی که از آن خانه عریان و مجروح فرار کردند. ۱۷ چون این واقعه بر جمیع یهودیان و یونانیان ساکن افسس مشهور گردید، خوف بر همه ایشان طاری گشته، نام خداوند عیسی را مکرم می داشتند. ۱۸ و بسیاری از آنانی که ایمان آورده بودند آمدند و به اعمال خود اعتراف کرده، آنها رافاش می نمودند. ۱۹ و جمعی از شعبده بازان کتب خویش را آورده، در حضور خلق سوزانیدند و چون قیمت آنها را حساب کردند، پنجاه هزاردرهم بود ۲۰ بدینطور کلام خداوند ترقی کرده قوت می گرفت. ۲۱ و بعد از تمام شدن این مقدمات، پولس درروح عزیمت کرد که از مکادونیه و اخائیه گذشته، به

از مابازخواست شود چونکه هیچ علتی نیست که درباره آن عذری برای این ازدحام توانیم آورد.» ۴۱ این را گفته، جماعت را متفرق ساخت. و چگونگی چیزی را از آنچه برای شما مفید باشد، دریغ نداشتیم بلکه ساخت.

۲۰ و بعد از تمام شدن این هنگامه، پولس شاگردان را طلبیده، ایشان را وداع نمود و به سمت مکادونیه روانه شد. ۲ و در آن نواحی سیر کرده، اهل آنجا را نصیحت بسیار نمود و به یونانستان آمد. ۳ و سه ماه توقف نمود و چون عزم سفر سوریه کرد و یهودیان در کمین وی بودند، اراده نمود که از راه مکادونیه مراجعت کند. ۴ و سوباترس از اهل بیریه و ارسترخس و سکندس از اهل تسالونیک و غایوس از دربه و تیموتائوس و از مردم آسیا تیخیس و تروفیمس تا به آسیا همراه او رفتند. ۵ و ایشان پیش رفته، دترواس منتظر ما شدند. ۶ و اما ما بعد از ایام فطیراز فیلیبی به کشتی سوار شدیم و بعد از پنج روز به تراس نزد ایشان رسیده، در آنجا هفت روزماندیم. ۷ و در اول هفته چون شاگردان بجهت شکستن نان جمع شدند و پولس در فردای آن روز عازم سفر بود، برای ایشان موعظه می کرد و سخن او تا نصف شب طول کشید. ۸ و در بالاخانه‌ای که جمع بودیم چراغ بسیار بود. ۹ ناگاه جوانی که افتیخس نام داشت، نزد دریچه نشسته بود که خواب سنگین او را دربرود و چون پولس کلام را طول می داد، خواب بر او مستولی گشته، از طبقه سوم به زیر افتاد و او را مرده برداشتند. ۱۰ آنگاه پولس به زیر آمده، بر او افتاد و وی را در آغوش کشیده، گفت: «مضطرب مباشید زیرا که جان او در اوست.» ۱۱ پس بالا رفته و نان را شکسته، خورد و تا طلوع فجر گفتگوی بسیار کرده، همچنین روانه شد. ۱۲ و آن جوان را زنده بردند و تسلی عظیم پذیرفتند. ۱۳ اما ما به کشتی سوار شده، به اسوس پیش رفتیم که از آنجا می‌بایست پولس را برداریم که بدینطور قرار داد زیرا خواست تا آنجا پیاده رود. ۱۴ پس چون در اسوس او را ملاقات کردیم، او را برداشته، به میلینی آمدم. ۱۵ و از آنجا به دریا کوچ کرده، روز دیگر به مقابل خیوس رسیدیم و روز سوم به ساموس وارد شدیم و در تروجیلون توقف نموده، روز دیگر وارد میلیتس شدیم. ۱۶ زیرا که پولس عزیزت داشت که از محاذی افسس بگذرد، مبادا او را در آسیا درنگی پیدا شود، چونکه تعجیل می کرد که اگر ممکن شود تاروز نطلیکاست به اورشلیم برسد. ۱۷ پس از میلیتس به افسس فرستاده، کشیشان کلیسا را طلبید. ۱۸ و چون به نزدش حاضر شدند، ایشان را گفت: «بر شما معلوم است که از روز اول که وارد آسیا شدم، چطور هر وقت با شما بصری پردم؛ ۱۹ که با

۲۱ و چون از ایشان هجرت نمودیم، سفر دریا کردیم و به راه ۲۲ پس چه باید کرد؟ البته جماعت جمع خواهند شد زیرا خواهند راست به کوس آمدیم و روز دیگر به رودس و از آنجا به پاترا. ۲ شنید که تو آمده‌ای. ۲۳ پس آنچه به تو گویم به عمل آور: چهار و چون کشتی‌ای یافتیم که عازم فیلیقیه بود، بر آن سوار شده، کوچ کردیم. ۳ و قیصر را به نظر آورده، آن را به طرف چپ رها کرده، به سوی سوریه رفتیم و در صور فرود آمدیم زیرا که در آنجا می‌بایست بار کشتی را فرود آورند. ۴ پس شاگردی چند پیدا کرده، هفت روز در آنجا ماندیم و ایشان به الهام روح به پولس گفتند که به اورشلم نرو. ۵ و چون آن روزها را بسر بردیم، روانه گشتیم و همه با زنان و اطفال تا بیرون شهر مارا مشایعت نمودند و به کناره دریا زانو زده، دعا کردیم. ۶ پس یکدیگر را وداع کرده، به کشتی سوار شدیم و ایشان به خانه‌های خود برگشتند. ۷ و ما سفر دریا را به انجام رسانیدیم، از صور به پتولامیس رسیدیم و برادران را سلام کرده، با ایشان یک روز ماندیم. ۸ در فرای آن روز، از آنجا روانه شده، به قیصریه آمدیم و به خانه فیلیس مبشر که یکی از آن هفت بود درآمده، نذاواندیم. ۹ و او را چهار دختر باکره بود که نبوت می‌کردند. ۱۰ و چون روز چند در آنجا ماندیم، نبی‌ای آغابوس نام از یهودیه رسید، ۱۱ و نزد ما آمده، کمربند پولس را گرفته و دستها و پایهای خود را بسته، گفت: «روح‌القدس می‌گوید که یهودیان در اورشلم صاحب این کمربند را به همینطور بسته، او را به دستهای امت‌ها خواهند سپرد.» ۱۲ پس چون این را شنیدیم، ما و اهل آنجا التماس نمودیم که به اورشلم نرو. ۱۳ پولس جواب داد: «چه می‌کنید که گریان شده، دل مرا می‌شکنید زیرا من مستعدم که نه فقط قید شوم بلکه تا در اورشلم بمیرم به خاطر نام خداوند عیسی.» ۱۴ چون او شنید خاموش شده، گفتیم: «آنچه اراده خداوند است بشود.» ۱۵ و بعد از آن ایام تدارک سفر دیده، متوجه اورشلم شدیم. ۱۶ و تنی چند از شاگردان قیصریه همراه آمده، ما را نزد شخصی مناسب نام که از اهل قیصر و شاگرد قدیمی بود، آوردند تا نزد او منزل نمایم. ۱۷ و چون وارد اورشلم گشتیم، برادران ما را به خشنودی پذیرفتند. ۱۸ و در روز دیگر، پولس ما را برداشته، نزد یعقوب رفت و همه کشیشان حاضر شدند. ۱۹ پس ایشان را سلام کرده، آنچه خدا بوسیله خدمت او در میان امت‌ها به عمل آورده بود، مفصلاً گفت. ۲۰ ایشان چون این را شنیدند، خدا را تمجید نموده، به وی گفتند: «ای برادر، آگاه هستی که چند هزاره از یهودیان ایمان آورده‌اند و جمیع در شریعت غیورند: ۲۱ و درباره تو شنیده‌اند که همه یهودیان را که در میان امت‌ها می‌باشند، تعلیم می‌دهی که از موسی انحراف نمایند و می‌گویی نباید اولاد خود را امتحون ساخت و به سن رفتار نمود.

اذن فرمایی تا به مردم سخن گویم.» ۴۰ چون اذن یافت، بر زینه حبس کرده، می‌زد؛ ۲۰ وهنگامی که خون شهید تو استیفان را ایستاده، به دست خود به مردم اشاره کرد؛ و چون آرامی کامل پیدا می‌ریختند، من نیز ایستاده، رضا بدان دادم و جامه های قاتلان او را برداشتم. ۲۱ او به من گفت: «روانه شوزیرا که من تو شد، ایشان را به زبان عبرانی مخاطب ساخته، گفت.

۲۲ «ای برادران عزیز و پدران، حاجتی را که الان پیش شما می‌آورم بشنوید.» ۲ چون شنیدند که به زبان عبرانی با ایشان تکلم می‌کند، بیشتر خاموش شدند. پس گفت: ۳ «من مرد یهودی هستم، متولد طرسوس قلیقیه، اما تربیت یافته بودم در این شهر در خدمت غمالائیل و در دقایق شریعت اجداد متعلم شده، درباره خدا غیور می‌بودم، چنانکه همگی شما امروز می‌باشید. ۴ و این طریقت را تا به قتل مزاحم می‌بودم به نوعی که مردان و زنان را بند نهاده، به زندان می‌انداختم، ۵ چنانکه رئیس کهنه و تمام اهل شورا به من شهادت می‌دهند که از ایشان نامه‌ها برای برادران گرفته، عازم دمشق شدم تا آنانی را نیز که در آنجا باشند قید کرده، به اورشلیم آورم تا سزا یابند. ۶ و در اثنا راه، چون نزدیک به دمشق رسیدم، قریب به ظهر ناگاه نوری عظیم از آسمان گرد من درخشید. ۷ پس بر زمین افتاده، هاتقی را شنیدم که به من می‌گوید: «ای شاول، ای شاول، چرا بر من جفا می‌کنی؟» ۸ من جواب دادم: «خداوندا تو کیستی؟» او مرا گفت: «من آن عیسی ناصری هستم که تو بر وی جفای می‌کنی.» ۹ و همراهان من نور را دیده، ترسان گشتند ولی آواز آن کس را که با من سخن گفت نشنیدند. ۱۰ گفتم: «خداوندا چه کنم؟» خداوندا مرا گفت: «برخاسته، به دمشق برو که در آنجا تو را مطلع خواهند ساخت از آنچه برایت مقرر است که بکنی.» ۱۱ پس چون از سطوت آن نور ناپینا گشتم، رفقایم دست مرا گرفته، به دمشق رسانیدند. ۱۲ آنگاه

۲۳ پس پولس به اهل شورا نیک نگریسته، گفت: «ای برادران، من تا امروز با کمال ضمیر صالح در خدمت خدا رفتار کرده‌ام.» ۲ آنگاه حنانیا، رئیس کهنه، حاضران را فرمود تا به دهانش زنند. ۳ پولس بدو گفت: «خدا تو را خواهد زد، ای دیوار نگریمت. ۱۴ او گفت: «خدای پدران ما تو را برگزید تا اراده او را بدانی و آن عادل را ببینی و از زبانش سخنی بشنوی. ۱۵ ضد شریعت حکم به زندم می‌کنی؟» ۴ حاضران گفتند: «آیا زیرا از آنچه دیده و شنیده‌ای نزد جمیع مردم شاهد بر او خواهی شد. ۱۶ و حال چرا تاخیر می‌نمایی؟ برخیز و تعمیم بگیر و نام خداوند را خوانده، خود را از گناهات غسل ده.» ۱۷ و چون به اورشلیم برگشته، در هیکل دعا می‌کردم، بپنجمین روزم. ۱۸ پس او را از فریسیانند، در مجلس ندا درداد که «ای برادران، من فریسی، دیدم که به من می‌گوید: «بشتاب و از اورشلیم به زودی روانه شو پسر فریسی هستم و برای امید و قیامت مردگان از من باز پرس زیرا که شهادت تو را در حق من نخواهند پذیرفت.» ۱۹ من می‌شود.» ۷ چون این را گفتم، در میان فریسیان و صدوقیان گفتم: «خداوندا، ایشان می‌دانند که من در هرکنیسه مومنین تو را منازعه برپا شد و جماعت دو فرقه شدند، ۸ زیرا که صدوقیان منکر

قیامت و ملائکه و ارواح هستند لیکن فریسیان قائل به هر دو. سلام می‌رساند. ۲۷ یهودیان این شخص را گرفته، قصد قتل او ۹ پس غوغای عظیم برپا شد و کاتبان از فرقه فریسیان برخاسته داشتند. پس با سپاه رفته، او را از ایشان گرفت، چون دریافت کرده مخاصمه نموده، می‌گفتند که «در این شخص هیچ بدی نیافته‌ایم بوم که رومی است. ۲۸ و چون خواستم بفهمم که به چه سبب و اگر روحی یا فرشته‌ای با او سخن گفته باشد با خدا جنگ بروی شکایت می‌کنند، او را به مجلس ایشان درآوردیم. ۲۹ پس نباید نمود.» ۱۰ و چون منازعه زیادت می‌شد، مین باشی ترسید یافتم که در مسائل شریعت خود از او شکایت می‌دارند، ولی هیچ که مبادا پولس را بدرند. پس فرمود تاسپاهیان پایین آمده، او را شکوه‌ای مستوجب قتل یا بند نمی‌دارند. ۳۰ و چون خیر یافتم از میانشان برداشته، به قلعه درآوردند. ۱۱ و در شب همان روز که یهودیان قصد کمین سازی برای او دارند، بی‌درنگ او را نزد خداوند نزد او آمده، گفت: «ای پولس خاطر جمع باش زیرا تو فرستادم و مدعیان او را نیز فرمودم تا در حضور تو بر او ادعا چنانکه دراورشلیم در حق من شهادت دادی، همچنین باید در نمایندوالسلام.» ۳۱ پس سپاهیان چنانکه مامور شدند، پولس را روم نیز شهادت دهی.» ۱۲ و چون روز شد، یهودیان با یکدیگر در شب برداشته، به انتیپاتریس رسانیدند. ۳۲ و بامدادان سواران عهدیسته، بر خویشتن لعن کردند که تا پولس رانکشند، نخورند و را گذاشته که با او بروند، خود به قلعه برگشتند. ۳۳ و چون ننوشتند. ۱۳ و آنانی که درباره این، همقسم شدند، زیاده از چهل ایشان وارد قیصریه شدند، نامه را به والی سپردند و پولس را نیز نزد نفر بودند. ۱۴ اینها نزد روسای کهنه و مشایخ رفته، گفتند: «بر اوحاضر ساختند. ۳۴ پس والی نامه را ملاحظه فرموده، پرسید که خویشتن لعنت سخت کردیم که تا پولس رانکشیم چیزی نچشم. از کدام ولایت است. چون دانست که از قیلیقیه است، ۳۵ پس الان شما با اهل شورا، مین باشی را اعلام کنید که او گفت: «چون مدعیان تو حاضر شوند، سخن تو را خواهم شنید.» را نزد شما بیارود که گویا اراده دارید در احوال او نیکوتر تحقیق و فرمود تا او را در سرای هیرودیس نگاه دارند.

۲۴ و بعد از پنج روز، حنانای رئیس کهنه با مشایخ و خطیبی نماید؛ و ما حاضر هستیم که قبل از رسیدنش او را بکشیم.» ۱۶ اما خواهرزاده پولس از کمین ایشان اطلاع یافته، رفت و به قلعه درآمد، پولس را آگاهانید. ۱۷ پولس یکی از یوزباشیان را طلبیده، گفت: «این جوان را نزد مین باشی ببر زیرا خبری دارد که به او بگوید.» ۱۸ پس او را برداشته، به حضور مین باشی رسانیده، گفت: «پولس زندانی مرا طلبیده، خواهش کرد که این جوان را به خدمت تو بیاورم، زیرا چیزی دارد که به تو عرض کند.» ۱۹ پس مین باشی دستش را گرفته، به خلوت برد و پرسید: «چه چیز است که می‌خواهی به من خبر دهی؟» ۲۰ عرض کرد: «یهودیان متفق شده‌اند که از تو خواهش کنند تا پولس را فردا به مجلس شورا درآوری که گویا اراده دارند در حق او زیادت تر تفتیش نمایند. ۲۱ پس خواهش ایشان را اجابت مفرما زیرا که بیشتر از چهل نفر از ایشان در کمین وی‌اند و به سوگند عهد بسته‌اند که تا او را نکشند چیزی نخورند و نیاشامند و الان مستعد و منتظر وعده تو می‌باشند.» ۲۲ مین باشی آن جوان را مرخص فرموده، قدغن نمود که «به هیچ کس مگو که مرا از این راز مطلع ساختی.» ۲۳ پس دو نفر از یوزباشیان را طلبیده، فرمود که «دویست سپاهی و هفتاد سوار و دویست نیزه‌دار در ساعت سوم از شب حاضر سازید تا به قیصریه بروند؛ ۲۴ و مرکبی حاضر کنید تا پولس را سوار کرده، او را به سلامتی به نزد فیلکس والی برسانند.» ۲۵ و نامه‌ای بدین مضمون نوشت: ۲۶ «کلودیوس لیسپاس، به والی گرامی فیلکس

ونه در کنایس یا شهرکه خلق را به شورش آورم. ۱۳ و هم آنچه ایشان توقف کرده بود، به قیصریه آمد و بامدادان بر مسندحکومت الان بر من ادعا می‌کنند، نمی‌تواند اثبات نمایند. ۱۴ لیکن این برآمده، فرمود تا پولس را حاضر سازند. ۷ چون او حاضر شد، را نزد تو اقرار می‌کنم که به طریقتی که بدعت می‌گویند، خدای یهودیانی که از اورشلیم آمده بودند، به گرد او ایستاده، شکایتی پدران را عبادت می‌کنم و به آنچه در تورات و انبیامکتوب است بسیار وگران بر پولس آوردند ولی اثبات نتوانستند کرد. ۸ او جواب معتمد، ۱۵ و به خدا امیدوارم چنانکه ایشان نیز قبول دارند که داد که «نه به شریعت یهود و نه به هیکل و نه به قیصر هیچ گناه قیامت مردگان ازاعادلان و ظالمان نیز خواهد شد. ۱۶ و خود را کرده‌ام. ۹ اما چون فستوس خواست بر یهود منت نهد، در دراین امر ریاضت می‌دهم تا پیوسته ضمیر خود را به سوی خدا جواب پولس گفت: «آیا می‌خواهی به اورشلیم آیی تا درآنجا در این مردم بی‌لغزش نگاه دارم. ۱۷ و بعداز سالهای بسیار آمدم تا امور به حضور من حکم شود؟» ۱۰ پولس گفت: «در محکمه صدقات و هدایا برای قوم خود می‌آورم. ۱۸ و در این امور چند نفر قیصر ایستاده‌ام که درآنجا می‌باید محاکمه من بشود. به یهود هیچ ازیهودیان آسیا مرا در هیکل مطهر یافتند بدون هنگامه یا شورش. ظلمی نکرده‌ام، چنانکه تو نیز نیکو می‌دانی. ۱۱ پس هر گاه ۱۹ و ایشان می‌بایست نیز دراینجا نزد تو حاضر شوند تا اگر حرفی ظلمی یا عملی مستوجب قتل کرده باشم، از مردن دریغ ندارم. بر من دراندادعا کنند. ۲۰ یا اینان خود بگویند اگر گناهی ازمن لیکن اگر هیچ‌یک ازاین شکایت‌هایی که اینها بر من می‌آورند اصلی یافتند وقتی که در حضور اهل شورا ایستاده بودم، ۲۱ مگر آن یک ندارد، کسی نمی‌تواند مرا به ایشان سپارد. به قیصر رفع دعوی سخن که در میان ایشان ایستاده، بدان ندا کردم که درباره قیامت می‌کنم.» ۱۲ آنگاه فستوس بعداز مکالمه با اهل شورا جواب داد: مردگان ازمن امروز پیش شما بازپرس می‌شود.» ۲۲ آنگاه فیلکس «آیا به قیصر رفع دعوی کردی؟ به حضور قیصر خواهی رفت.» ۱۳ چون از طریقت نیکوترآگاهی داشت، امر ایشان را تاخیر انداخته، و بعد از مرور ایام چند، اغریپاس پادشاه وبریکی برای تحیت گفت: «چون لیسپاس مین باشی آید، حقیقت امر شما را دریافت فستوس به قیصریه آمدند. ۱۴ و چون روزی بسیار در آنجا توقف خواهم کرد.» ۲۳ پس یوزباشی را فرمان داد تا پولس را نگاه دارد و نمودند، فستوس برای پادشاه، مقدمه پولس را بیان کرده، گفت: او را آزادی دهد واحدی از خویشانش را از خدمت و ملاقات اومنع «مردی است که فیلکس او را در بند گذاشته است، ۱۵ که درباره نکند. ۲۴ و بعد از روزی چند فیلکس با زوجه خود درسلا که او وقتی که به اورشلیم آمدم، روسای کهنه و مشایخ یهود مرا خبر زنی یهودی بود، آمده پولس راطلبیده، سخن او را درباره ایمان دادند وخواهش نمودند که بر او داوری شود. ۱۶ درجواب ایشان مسیح شنید. ۲۵ وچون او درباره عدالت و پرهیزکاری ودآوری آینده گفتم که رومیان را رسم نیست که احدی را بسپارند قبل از آنکه خطاب می‌کرد، فیلکس ترسان گشته، جواب داد که «الحال پرو مدعی علیه مدعیان خود را روبرو شود و او را فرصت دهند که چون فرصت کنم تو راباز خواهم خواند.» ۲۶ و نیز امید می‌داشت ادعای ایشان را جواب گوید. ۱۷ پس چون ایشان دراینجا جمع که پولس او را نقدی بدهد تا او را آزاد سازد و از این جهت مکرر شدند، بی‌درنگ در روز دوم بر مسندنشسته، فرمودم تا آن شخص وی را خواسته، با او گفتگو می‌کرد. ۲۷ اما بعد از انقضای دو را حاضر کردند. ۱۸ و مدعیانش برآی ایستاده، از آنچه من گمان سال، پورکیوس فستوس، خلیفه ولایت فیلکس شد و فیلکس چون می‌بردم هیچ ادعا بر وی نیاوردند. ۱۹ بلکه مساله‌ای چند بر او خواست بر یهود منت نهد، پولس را در زندان گذاشت.

۲۵ پس چون فستوس به ولایت خودرسید، بعد از سه روز از قیصریه به اورشلیم رفت. ۲ و رئیس کهنه و اکابر یهود نزد او بر پولس ادعا کردند و بدو التماس نموده، ۳ منتی بر وی خواستند تا او را به اورشلیم بفرستد و درکمین بودند که او را در راه بکشند. ۴ اما فستوس جواب داد که «پولس را باید در قیصریه نگاه داشت»، زیرا خود اراده داشت به زودی آنجا برود. ۵ و گفت: «پس کسانی از شما که می‌توانند همراه بیابند تا اگر چیزی در این شخص یافت شود، بر او ادعا نمایند.» ۶ و چون بیشتر از ده روز در میان

حاضر ساختند. ۲۴ آنگاه فستوس گفت: «ای اغریپاس پادشاه، جفا می‌کنی؟ تو را بر میخها لگد زدن دشوار است.» ۱۵ من وای همه مردمانی که نزد ما حضور دارید، این شخص رامی بینید گفتم: «خداوند! تو کیستی؟» گفت: «من عیسی هستم که تو بر که درباره او تمامی جماعت یهود چه در اورشلیم و چه در اینجا من جفا می‌کنی. ۱۶ و لیکن برخاسته، بر پایبست زیرا که بر تو فریاد کرده، از من خواهش نمودند که دیگر نباید زیست کند. ۲۵ ظاهر شدم تا تو را خادم و شاهد مقرر گردانم بر آن چیزهایی که مرا ولیکن چون من دریافتم که او هیچ عملی مستوجب قتل نکرده در آنهادیده‌ای و بر آنچه به تو در آن ظاهر خواهم شد. ۱۷ و تو را است و خود به اوغسطس رفع دعوی کرد، اراده کردم که او را رهایی خواهم داد از قوم و از امت‌هایی که تو را به نزد آنها خواهم بفرستم. ۲۶ و چون چیزی درست ندارم که درباره او به خداوندگار فرستاد، ۱۸ تا چشمان ایشان را باز کنی تا از ظلمت به سوی نور مرقوم دارم، از این جهت او را نزد شما و علی‌الخصوص در حضور و از قدرت شیطان به‌جانب خدا برگردند تا آموزش گناهان و میراثی توای اغریپاس پادشاه آوردم تا بعد از تفحص شاید چیزی یافته در میان مقدسین بوسیله ایمانی که بر من است بیابند.» ۱۹ آن بنگارم. ۲۷ زیرا مراخلاف عقل می‌نماید که اسیری را بفرستم وقت‌ای اغریپاس پادشاه، روای آسمانی را نافرمانی نوزیدم. ۲۰ بلکه نخست آنانی را که در دمشق بودند و در اورشلیم و در تمامی

۲۶ اغریپاس به پولس گفت: «مرخصی که کیفیت خود را بگویی.» ۲ که «ای اغریپاس پادشاه، سعادت خود را در این می‌دانم که امروز درحضور تو حجت بیآورم، درباره همه شکایت‌هایی که یهود از من می‌دارند. ۳ خصوص چون تو درهمه رسوم و مسایل یهود عالم هستی، پس از تومتدعی آنم که تحمل فرموده، مرا بشنوی. ۴ رفتار مرا از جوانی چونکه از ابتدا در میان قوم خود در اورشلیم بسر می‌بردم، تمامی یهودی دانند ۵ و مرا از اول می‌شناسند هر گاه بخواهند شهادت دهند که به قانون پارس‌ترین فرقه دین خود فریسی می‌بودم. ۶ و الحال به‌سبب آمدن آید و وعده‌ای که خدا به اجداد ما داد، بر من ادعا می‌کنند. ۷ و حال آنکه دوازده سیط ماشبانه‌روز بجد و جهد عبادت می‌کنند محض امید تحصیل همین وعده که بجهت همین امید، ای اغریپاس پادشاه، یهود بر من ادعا می‌کنند. ۸ «شما چرا محال می‌پندارید که خدا مردگان را برخیزاند؟ ۹ من هم در خاطر خود می‌پنداشتم که به نام عیسی ناصری مخالفت بسیار کردن واجب است، ۱۰ چنانکه در اورشلیم هم کردم و از روسای کهنه قدرت یافته، بسیاری از مقدسین را در زندان حبس می‌کردم و چون ایشان را می‌کشتم، در فتوا شریک می‌بودم. ۱۱ و در همه کنایس بارها ایشان را زحمت رسانیده، مجبور می‌ساختم که کفر گویند و بر ایشان به شدت دیوانه گشته تا شهرهای بعید تعاقب می‌کردم. ۱۲ در این میان هنگامی که با قدرت و اجازت از روسای کهنه به دمشق می‌رفتم، ۱۳ در راه، ای پادشاه، در وقت ظهر نوری را از آسمان دیدم، درخشنده تر از خورشید که در دور من و رفقایم تابید. ۱۴ و چون همه بر زمین افتادیم، هاتنی را شنیدم که مرا به زبان عبرانی مخاطب ساخته، گفت: «ای شاول، شاول، چرا بر من

۲۷ چون مقرر شد که به ایتالیا برویم، پولس و چند زندانی دیگر را به یوزباشی از سپاه اعطس که یولیوس نام داشت، سپردند. ۲ و به کشتی ادرامیتی که عازم بنادر آسیا بود، سوار شده، کوچ کردیم و ارسترخس ازهل مکادونیه از تسالونیک همراهِ ما بود. ۳ روز دیگر به صیدون فرود آمدیم و یولیوس با پولس ملاطفت نموده، او را اجازت داد که نزد دوستان خود رفته، از ایشان نوازش یابد. ۴ و از آنجا روانه شده، زیر قهرس گذشتیم زیرا که باد مخالف بود. ۵ و از دریای کنار قلیقیه و پمفلیه گذشته، به میرای لیکه رسیدیم. ۶ در آنجا یوزباشی کشتی اسکندریه را یافت که به ایتالیا می‌رفت و ما را بر آن سوار کرد. ۷ و چند روز به آهستگی رفته، به قنیدس به مشقت رسیدیم و چون باد مخالف مامی بود، در زیر کريت نزدیک سلمونی رانديم، ۸ و به دشواری از آنجا گذشته، به موضعی که به بنادر حسنه مسمی و قریب به شهر لسائیه است رسیدیم. ۹ و چون زمان منقضی شد و در این وقت سفردریا خطرناک بود، زیرا که ایام روزه گذشته بود، ۱۰ پولس ایشان را نصیحت کرده، گفت: «ای مردمان، می‌بینم که در این سفر ضرر و خسران بسیار پیدا خواهد شد، نه فقط بار و کشتی را بلکه جانهای ما را نیز». ۱۱ ولی یوزباشی ناخدا وصاحب کشتی را بیشتر از قول پولس اعتنا نمود. ۱۲ و چون آن بندر نیکو نبود که زمستان را در آن بسر برند، اکثر چنان مصلحت دانستند که از آنجا نقل کنند تا اگر ممکن شود خود را به فینیکسس رسانیده، زمستان را در آنجا بسر برند که آن بندری است از کريت مواجه مغرب جنوبی و مغرب شمالی. ۱۳ و چون نسیم جنوبی وزیدن گرفت، گمان بردند که به مقصد خویش رسیدند. پس لنگر برداشتیم و از کناره کريت گذشتیم. ۱۴ لیکن چیزی نگذشت که بادی شدید که آن را اورکلیدون می‌نامند از بالای آن زدن گرفت. ۱۵ در ساعت کشتی برده شده، رو به سوی باد نتوانست نهاد. پس آن را از دست داده، بی‌اختیار رانده شدیم. ۱۶ پس در زیر جزیره‌ای که کلودی نام داشت، دوان دوان رفتیم و به دشواری زورق را در قبض خود آوردیم. ۱۷ و آن را برداشته و معونات را استعمال نموده، کمر کشتی را بستند و چون ترسیدند که به ریگزار سیرتس فرو روند، حبال کشتی را فرو کشیدند و همچنان رانده شدند. ۱۸ و چون طوفان بر ما غلبه می‌نمود، روز دیگر، بارکشتی را بیرون انداختند. ۱۹ و روز سوم به دستهای خود آلات کشتی را به دریا انداختیم. ۲۰ و چون روزهای بسیار آفتاب و ستارگان رانیدند و طوفانی شدید بر ما می‌افتاد، دیگر هیچ امید نجات برای ما نماند. ۲۱ و بعد از گرسنگی بسیار، پولس در میان ایشان ایستاده،

بازداشت و فرمود تا هرکه شنواری داند، نخست خویشتن را به کند. ۱۹ ولی چون یهود مخالفت نمودند، ناچار شده به قیصر رفع دریا انداخته به ساحل رساند. ۴۴ و بعضی بر تختها و بعضی بر چیزهای کشتی وهمچنین همه به سلامتی به خشکی رسیدند.

۲۸ و چون رستگار شدند، یافتند که جزیره ملیطه نام دارد. ۲ و آن مردمان بربری باما کمال ملاطفت نمودند، زیرا به سبب باران که می بارید و سرما آتش افروخته، همه ما را پذیرفتند. ۳ چون پولس مقداری هیزم فراهم کرده، بر آتش می نهاد، به سبب حرارت، افعی ای بیرون آمده، بر دستش چسبید. ۴ چون بر بریان جانور را از دستش آویخته دیدند، با یکدیگر می گفتند: «بلاشک این شخص، خونی است که باینکه از دریا رست، عدل نمی گذارد که زیست کند.» ۵ اما آن جانور را در آتش افکنده، هیچ ضرر نیافت. ۶ پس منتظر بودند که او آماس کند یا بگفته افتاده، بمیرد. ولی چون انتظار بسیار کشیدند و دیدند که هیچ ضرری بدو نرسید، برگشته گفتند که خدایی است. ۷ و در آن نواحی، املاک رئیس جزیره که پوپلیوس نام داشت بود که او ما را به خانه خود طلبیده، سه روز به مهربانی مهمانی نمود. ۸ از قضا پدر پوپلیوس را رنج تب و اسهال عارض شده، خفته بود. پس پولس نزد وی آمده و دعا کرده و دست بر او گذارده، او را شفا داد. ۹ و چون این امر واقع شد، سایر مرضیانی که در جزیره بودند آمده، شفا یافتند. ۱۰ و ایشان ما را اکرام بسیار نمودند و چون روانه می شدیم، آنچه لازم بود برای ما حاضر ساختند. ۱۱ و بعد از سه ماه به کشتی اسکندریه که علامت جوزا داشت و زمستان را در جزیره بسر برده بود، سوار شدیم. ۱۲ و به سراسر آمده، سه روز توقف نمودیم. ۱۳ و از آنجا دوزده، به ریغیون رسیدیم و بعد از یک روز با دجنوبی وزیده، روز دوم وارد پوطیولی شدیم. ۱۴ و در آنجا برادران یافته، حسب خواهش ایشان هفت روز ماندیم و همچنین به روم آمدیم.

۱۵ و برادران آنجا چون از احوال ما مطلع شدند، به استقبال ما بیرون آمدند تا فورن ایبوس و سه دکان. و پولس چون ایشان را دید، خدا را شکر نموده، قوی دل گشت. ۱۶ و چون به روم رسیدیم، یوزباشی زندانیان را به سردار افواج خاصه سپرد. اما پولس را اجازت دادند که با یک سپاهی که محافظت او می کرد، در منزل خود بماند. ۱۷ و بعد از سه روز، پولس بزرگان یهود راطلبید و چون جمع شدند به ایشان گفت: «ای برادران عزیز، با وجودی که من هیچ عملی خلاف قوم و رسوم اجداد نکرده بودم، همانا مرا در اورشلیم بسته، به دستهای رومیان سیردند. ۱۸ ایشان بعد از تفحص چون در من هیچ علت قتل نیافتند، اراده کردند که مرا رها

تاریک گشت. ۲۲ ادعای حکمت می کردند و احق گردیدند.

۲۳ و جلال خدای غیرفانی را به شبیه صورت انسان فانی و طیور

و بهایم وحشرات تبدیل نمودند. ۲۴ لهذا خدا نیز ایشان را در

شهوات دل خودشان به ناپاکی تسلیم فرمود تا در میان خود بدنهای

خویش را خوار سازند، ۲۵ که ایشان حق خدا را به دروغ مبدل

کردند و عبادت و خدمت نمودند مخلوق را به عوض خالق که تا

ابدالاباد متبارک است. آمین. (aiōn g165) از این سبب خدا

ایشان را به هوسهای خیانت تسلیم نمود، به نوعی که زنانشان

نیز عمل طبیعی را به آنچه خلاف طبیعت است تبدیل نمودند.

۲۷ و همچنین مردان هم استعمال طبیعی زنان را ترک کرده، از

شهوات خود با یکدیگر سوختند. مرد با مرد مرتکب اعمال زشت

شده، عقوبت سزاور تقصیر خود را در خود یافتند. ۲۸ و چون

روا نداشتند که خدا را در دانش خودنگاه دارند، خدا ایشان را

به ذهن مردود واگذاشت تا کارهای ناشایسته به جا آورند. ۲۹

مملو از هرنوع ناراستی و شرارت و طمع و خیانت؛ پر از حسد و

قتل و جدال و مکر و بدخوبی؛ ۳۰ غمازان و غیبت کنندگان و

دشمنان خدا و اهانت کنندگان و متکبران و لافزنان و مبدعان شر

و نامطیعان والدین؛ ۳۱ بی فهم و بی وفا و بی الفت و بی رحم.

۳۲ زیرا هرچند انصاف خدا را می دانند که کنندگان چنین کارها

مستوجب موت هستند، نه فقط آنها را می کنند بلکه کنندگان را

نیز خوش می دارند.

۲ لهذا ای آدمی که حکم می کنی، هرکه باشی عذری نداری

زیرا که به آنچه بر دیگری حکم می کنی، فتوا بر خود می دهی، زیرا تو

که حکم می کنی، همان کارها را به عمل می آوری. ۲ و می دانیم

که حکم خدا بر کنندگان چنین اعمال برحق است. ۳ پس ای

آدمی که بر کنندگان چنین اعمال حکم می کنی و خود همان را

می کنی، آیا گمان می بری که تو از حکم خدا خواهی رست؟ ۴ یا

آنکه دولت مهربانی و صبر و حلم او را ناچیز می شماری و نمی دانی

که مهربانی خدا تو را به توبه می کشد؟ ۵ و به سبب قساوت و دل

ناتوبه کار خود، غضب را ذخیره می کنی برای خود در روز غضب

و ظهور داوری عادل خدا ۶ که به هر کس برحسب اعمالش

جزا خواهد داد: ۷ اما به آسانی که با صبر در اعمال نیکوطلب

جلال و اکرام و بقایند، حیات جاودانی را؛ (aiōnios g166) ۸

و اما به اهل تعصب که اطاعت راستی نمی کنند بلکه مطیع

ناراستی می باشند، خشم و غضب ۹ و عذاب و ضیق بر هر نفس

بشری که مرتکب بدی می شود، اول بر یهود و پس بر یونانی؛ ۱۰

۱ پولس، غلام عیسی مسیح و رسول خوانده شده و جدا نموده

شده برای انجیل خدا، ۲ که سابق وعده آن را داده بود به وساطت

انبیای خود در کتب مقدسه، ۳ درباره پسر خود که بحسب جسم

از نسل داود متولد شد، ۴ و بحسب روح قدوسیت پسر خدا

به قوت معروف گردید از قیامت مردگان یعنی خداوند ما عیسی

مسیح، ۵ که به او فیض و رسالت را یافتیم برای اطاعت ایمان در

جمع امت ها به خاطر اسم او، ۶ که در میان ایشان شما نیز خوانده

شده عیسی مسیح هستید ۷ به همه که در روم محبوب خدا و

خوانده شده و مقدسید، فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و

عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۸ اول شکر می کنم خدای خود

را به وساطت عیسی مسیح درباره همگی شما که ایمان شما

در تمام عالم شهرت یافته است؛ ۹ زیرا خدایی که او را به روح خود

در انجیل پسرش خدمت می کنم، مرا شاهد است که چگونه

پیوسته شما را یاد می کنم، ۱۰ و دائم در دعاهای خود مسالت

می کنم که شاید الان آخر به اراده خدا سعادت یافته، نزد شما

بیایم. ۱۱ زیرا بسیار اشتیاق دارم که شما را ببینم تا نعمتی روحانی

به شما برسانم که شما استوار بگردید، ۱۲ یعنی تا در میان

شما تاملی بیایم از ایمان یکدیگر، ایمان من و ایمان شما. ۱۳

لکن ای برادران، نمی خواهم که شمایی خیر باشید از اینکه مکرر

اراده آمدن نزد شما کردم و تا به حال ممنوع شدم تا ثمری حاصل

کنم در میان شما نیز چنانکه در سایر امت ها. ۱۴ زیرا که یونانیان

و بربریان و حکما و جهلا را هم مدیونم. ۱۵ پس همچنین بقدر

طافت خود مستعدم که شما را نیز که در روم هستید بشارت دهم.

۱۶ زیرا که از انجیل مسیح عار ندارم چونکه قوت خداست، برای

نجات هر کس که ایمان آورد، اول بیهود و پس یونانی، ۱۷ که در

آن عدالت خدا مکشوف می شود، از ایمان تا ایمان، چنانکه

مکتوب است که عادل به ایمان زیست خواهد نمود. ۱۸ زیرا

غضب خدا از آسمان مکشوف می شود بر هر بی دینی و ناراستی

مردمانی که راستی را در ناراستی باز می دارند. ۱۹ چونکه آنچه

از خدا می توان شناخت، در ایشان ظاهراست زیرا خدا آن را بر

ایشان ظاهر کرده است. ۲۰ زیرا که چیزهای نادیده او یعنی قوت

سرمدی و الوهیتش از حین آفرینش عالم بوسیله کارهای او فهمیده

و دیده می شود تا ایشان را عذری نباشد. (aiōnios g126) ۲۱

زیرا هرچند خدا را شناختند، ولی او را چون خدا تمجید و شکر

نکردند بلکه درخیالات خود باطل گردیده، دل بی فهم ایشان

لکن جلال و اکرام و سلامتی بر هر نیکوکار، نخست بریهود و بر هر انسان دروغگو، چنانکه مکتوب است: «تا اینکه درسخنان یونانی نیز. ۱۱ زیرا نزد خدا طرفداری نیست، ۱۲ زیرا آنانی که خود مصدق شوی و در داوری خودغالب آبی.» ۵ لکن اگر بدون شریعت گناه کنند، بی شریعت نیزهلاک شوند و آنانی که با ناراستی ما عدالت خدا را ثابت می‌کنند، چه گوئیم؟ آیا خدا ظالم شریعت گناه کنند، ازشریعت بر ایشان حکم خواهد شد. ۱۳ است وقتی که غضب می‌نماید؟ بطور انسان سخن می‌گویم. ۶ آن جهت که شنوندگان شریعت در حضور خدا عادل نیستند بلکه حاشا! در این صورت خدا چگونه عالم رادآوری خواهد کرد؟ ۷ کنندگان شریعت عادل شمرده خواهند شد. ۱۴ زیرا هرگاه امت زیرا اگر به دروغ من، راستی خدا برای جلال او افزون شود، پس هابی که شریعت ندارند کارهای شریعت را به طبیعت به‌جا آرند، چرا برمن نیز چون گناهکار حکم شود؟ ۸ و چرا نگوئیم، چنانکه اینان هرچند شریعت ندارند، برای خود شریعت هستند، ۱۵ چونکه بعضی بر ما افترا می‌زنند و گمان می‌برند که ما چنین می‌گوئیم، از ایشان ظاهر می‌شود که عمل شریعت بر دل ایشان مکتوب است بدی بکنیم تا نیکویی حاصل شود؟ که قصاص ایشان به انصاف و ضمیرایشان نیز گواهی می‌دهد و افکار ایشان با یکدیگری مذمت است. ۹ پس چه گوئیم؟ آیا برتری داریم؟ نه به هیچ وجه! زیرا می‌کنند یا عذر می‌آورند، ۱۶ در روزی که خدا رازهای مردم را پیش ادعا وارد آوردیم که یهود و یونانیان هر دو به گناه گرفتارند. ۱۰ داوری خواهد نمود به وساطت عیسی مسیح برحسب بشارت من. چنانکه مکتوب است که «کسی عادل نیست، یکی هم نی. ۱۱ ۱۷ پس اگر تو سومی به یهود هستی و برشریعت تکیه می‌کنی و کسی فهمی نیست، کسی طالب خدا نیست. ۱۲ همه گمراه و به خدا فخر می‌نمایی، ۱۸ و اراده او را می‌دانی و از شریعت جمیع باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست یکی هم نی. ۱۳ گلوی تربیت یافته، چیزهای افضل را می‌گزینی، ۱۹ و یقین داری که ایشان گور گشاده است و به زبانهای خود فریب می‌دهند. زهر مار خود هادی کوران و نور ظلمتیمان ۲۰ و مودب جاهلان و معلم در زیر لب ایشان است، ۱۴ و دهان ایشان پر از لعنت و تلخی اطفال هستی و در شریعت صورت معرفت و راستی را داری، ۲۱ است. ۱۵ پایهای ایشان برای خون ریختن شتابان است. ۱۶ پس ای کسی که دیگران را تعلیم می‌دهی، چرا خود رانمی‌آموزی؟ هلاکت و پریشانی در طریقهای ایشان است، ۱۷ و طریق سلامتی و وعظ می‌کنی که دزدی نباید کرد، آیا خود دزدی می‌کنی؟ ۲۲ و رانداسته‌اند. ۱۸ خدا ترسی درچشمانشان نیست.» ۱۹ الان از زنا کردن نهی می‌کنی، آیا خود زانی نیستی؟ و از بتها نفرت آگاه هستیم که آنچه شریعت می‌گوید، به اهل شریعت خطاب داری، آیا خود معبدها را غارت نمی‌کنی؟ ۲۳ و به شریعت فخر می‌کنی تا هر دهانی بسته شود و تمام عالم زیر قصاص خدا آیند. می‌کنی، آیا به تجاوز از شریعت خدا را اهانت نمی‌کنی؟ ۲۴ زیرا ۲۰ ازآنجا که به اعمال شریعت هیچ بشری در حضوراو عادل که بهسبب شامدر میان امت‌ها اسم خدا را کفر می‌گویند، چنانکه شمرده نخواهد شد، چونکه از شریعت دانستن گناه است. ۲۱ مکتوب است. ۲۵ زیرا ختنه سودمند است هرگاه به شریعت لکن الحال بدون شریعت، عدالت خداظاهر شده است، چنانکه عمل نمایی. اما اگر از شریعت تجاوزنمایی، ختنه تو نامختونی تورات و انبیا بر آن شهادت می‌دهند؟ ۲۲ یعنی عدالت خدا که گشته است. ۲۶ پس اگرنامختونی، احکام شریعت را نگاه دارد، بوسیله ایمان به عیسی مسیح است، به همه و کل آنانی که ایمان آیانامختونی او ختنه شمرده نمی‌شود؟ ۲۷ و نامختونی طبیعی هرگاه آورند. زیرا که هیچ تفاوتی نیست، ۲۳ زیرا همه گناه کرده‌اند و از شریعت را به‌جا آرد، حکم خواهد کرد بر تو که با وجود کتب و جلال خدا قاصر می‌باشند، ۲۴ و به فیض او مجان عادل شمرده ختنه ازشریعت تجاوز می‌کنی. ۲۸ زیرا آنکه در ظاهر است، یهودی می‌شوند به وساطت آن فدی‌های که در عیسی مسیح است. ۲۵ که نیست و آنچه در ظاهر در جسم است، ختنه نی. ۲۹ بلکه یهود خدا او را از قبل معین کرد تا کفار باشد به واسطه ایمان به وسیله آن است که در باطن باشد و ختنه آنکه قلبی باشد، در روح نه در خون او تا آنکه عدالت خود را ظاهر سازد، بهسبب فرو گذاشتن حرف که مدح آن نه از انسان بلکه از خداست.

۳ پس برتری یهود چیست؟ و یا از ختنه چه فایده؟ ۲ بسیار از هر جهت؟ اول آنکه بدیشان کلام خدا امانت داده شده است. ۳ زیرا که چه بگوئیم اگر بعضی ایمان نداشتند؟ آیبی ایمانی ایشان امانت خدا را باطل می‌سازد؟ ۴ حاشا! بلکه خدا راستگو باشد و محض ایمان عادل شمرده می‌شود. ۲۹ آیا او خدای یهود است

فقط؟ مگر خدای امت‌ها هم نیست؟ البته خدای امت‌ها نیز نظر کرد به بدن خود که در آن وقت مرده بود، چونکه قریب به صد است. ۳۰ زیرا واحد است خدایی که اهل ختنه را از ایمان، و ساله بود و به رحم مرده ساره. ۲۰ و در وعده خدا از بی‌ایمانی نامختونان را به ایمان عادل خواهد شمرد. ۳۱ پس آیا شریعت را به شک نمود، بلکه قوی‌الایمان گشته، خدا را تمجید نمود، ۲۱ و ایمان باطل می‌سازیم؟ حاشا! بلکه شریعت راستوار می‌داریم. یقین دانست که به وفای وعده خود نیز قادر است. ۲۲ و از این

جهت برای او عدالت محسوب شد. ۲۳ ولکن اینکه برای وی محسوب شد، نه برای او فقط نوشته شد، ۲۴ بلکه برای ما نیز که به ما محسوب خواهد شد، چون ایمان آوریم به او که خداوند ما دارد اما نه در نزد خدا. ۳ زیرا کتاب چه می‌گوید؟ «ابراهیم به خدا ایمان آورد و آن برای او عدالت محسوب شد.» ۴ لکن برای کسی که عمل می‌کند، مزدش نه از راه فیض بلکه از راه طلب محسوب می‌شود. ۵ و اما کسی که عمل نکند، بلکه ایمان آورد ۵

پس چونکه به ایمان عادل شمرده شدیم، نزد خدا سلامتی داریم بوساطت خداوند ما عیسی مسیح، ۲ که به وساطت او دخول می‌شود. ۶ چنانکه داود نیز خوش حالی آن کس را ذکر می‌کند نیز یافته‌ایم بوسیله ایمان در آن فیضی که در آن پایداریم و به امید که خدا برای او عدالت محسوب می‌دارد، بدون اعمال: ۷ «خوشبایحال کسانی که خطایای ایشان آرمزیده شد و گناهانشان مستور گردید؛ ۸ خوشبایحال کسی که خداوند گناه را به وی محسوب نفرماید.» ۹ پس آیا این خوشحالی بر اهل ختنه گفته شد یا برای نامختونان نیز؟ زیرا می‌گوییم ایمان ابراهیم به عدالت محسوب گشت. ۱۰ پس در چه حالت محسوب شد، وقتی که او در ختنه بود یا در نامختونی؟ در ختنه نی، بلکه در نامختونی؛ ۱۱ و علامت ختنه را یافت تا مهر باشد بر آن عدالت ایمانی که در نامختونی داشت، تا او همه نامختونان را که ایمان آوردند پدر باشد تا عدالت برای ایشان هم محسوب شود؛ ۱۲ و پدر اهل ختنه نیز یعنی آتانی را که نه فقط مختونند بلکه سالک هم می‌باشند بر آثار ایمانی که پدر ما ابراهیم در نامختونی داشت. ۱۳ زیرا به ابراهیم و ذریت او، وعده‌ای که او وارث جهان خواهد بود، از جهت شریعت داده نشد بلکه از عدالت ایمان. ۱۴ زیرا اگر اهل شریعت وارث باشند، ایمان عاقل شد و وعده باطل. ۱۵ زیرا که شریعت باعث غضب است، زیرا جایی که شریعت نیست تجاوز هم نیست. ۱۶ و از این جهت از ایمان شد تا محض فیض باشد تا وعده برای همگی ذریت استوار شود نه مختص به ذریت شرعی بلکه به ذریت ایمانی ابراهیم نیز که پدر جمیع ما است، ۱۷ (چنانکه مکتوب است که تو را پدر امت های بسیار ساخته‌ام)، در حضور آن خدایی که به او ایمان آورد که مردگان را زنده می‌کند آتانی نیز که بر مثال تجاوز آدم که نمونه آن آینده است، گناه و ناموجودات را به وجود می‌خواند؛ ۱۸ که او در ناامیدی به امید ایمان آورد تا پدر امت های بسیار شود، برحسب آنچه گفته شد که «ذریت تو چنین خواهند بود.» ۱۹ و در ایمان کم قوت نشده، خدا و آن بخششی که به فیض یک انسان، یعنی عیسی مسیح

است، برای بسیاری افزون گردید. ۱۶ و نه اینکه مثل آنچه از یک آنرو که زیر شریعت نیستیم بلکه زیر فیض؟ حاشا! ۱۶ آیامی دانید گناهکار سر زد، همچنان بخشش باشد؛ زیرا حکم شد از یک برای که اگر خویشتن را به بندگی کسی تسلیم کرده، او را اطاعت قصاص لکن نعمت از خطایای بسیار برای عدالت رسید. ۱۷ زیرا نمایید، شما آنکس را که او را اطاعت می کنید بنده هستید، خواه اگر به سبب خطای یک نفر و بواسطه آن یک موت سلطنت کرد، گناه را برای مرگ، خواه اطاعت را برای عدالت. ۱۷ اما شرک خدا چقدر بیشتر آنانی که افزونی فیض و بخشش عدالت را می پذیرند، را که هر چند غلامان گناه می بودید، لیکن الان از دل، مطیع آن در حیات سلطنت خواهند کرد بوسیله یک یعنی عیسی مسیح. صورت تعلیم گردیده اید که به آن سپرده شده اید. ۱۸ و از گناه آزاد ۱۸ پس همچنان که به یک خطا حکم شد بر جمیع مردمان برای شده، غلامان عدالت گشته اید. ۱۹ بطور انسان، به سبب ضعف قصاص، همچنین به یک عمل صالح بخشش شد بر جمیع جسم شما سخن می گویم، زیرا همچنان که اعضای خود را بندگی مردمان برای عدالت حیات. ۱۹ زیرا به همین قسمی که از انفرمانی نجاست و گناه برای گناه سپردید، همچنین الان نیز اعضای خود یک شخص بسیاری گناهکار شدند، همچنین نیز به اطاعت یک را به بندگی عدالت برای قدوسیت بسپارید. ۲۰ زیرا هنگامی که شخص بسیاری عادل خواهند گردید. ۲۰ اما شریعت در میان آمد تا خطا زیاده شود. لکن جایی که گناه زیاده گشت، فیض بینهایت افزون گردید. ۲۱ تا آنکه چنانکه گناه در موت سلطنت کرد، همچنین فیض نیز سلطنت نماید به عدالت برای حیات جاودانی بواسطت خداوند ما عیسی مسیح. (aiōnios g166)

۶ پس چه گوئیم؟ آیا در گناه بمانیم تا فیض افزون گردد؟ ۲ حاشا! مایانی که از گناه مردیم، چگونه دیگر در آن زیست کنیم؟

۳ یانمی دانید که جمیع ما که در مسیح عیسی تعمیدیافتیم، در ۷ ای برادران آیا نمی دانید (زیرا که با عارفین شریعت سخن موت او تعمید یافتیم؟ ۴ پس چونکه در موت او تعمید یافتیم، با ما می گویم) که مادامی که انسان زنده است، شریعت بر وی او دفن شدیم تا آنکه به همین قسمی که مسیح به جلال پدر از مردگان برخاست، ما نیز در تازگی حیات رفتار نماییم. ۵ زیرا اگر برسته است، اما هرگاه شوهرش بمیرد، از شریعت شوهرش آزاد شود. بر مثال موت او متحد گشتیم، هرآینه در قیامت وی نیز چنین خواهیم شد. ۶ زیرا این رامی دانیم که انسانیت کهنه ما با او زانیه خوانده می شود. لکن هرگاه شوهرش بمیرد، از آن شریعت آزاد مصلوب شد تا جسد گناه معدوم گشته، دیگر گناه را بندگی است که اگر به شوهری دیگر داده شود، زانیه نباشد. ۴ بنابراین، نکنیم. ۷ زیرا هرکه مرد، از گناه میرا شده است. ۸ پس هرگاه با ای برادران من، شما نیز بواسطت جسد مسیح برای شریعت مسیح مردیم، یقین می دانیم که با اوزیست هم خواهیم کرد. ۹ زیرا مرده شدید تا خود رابه دیگری پیوندید، یعنی با او که از مردگان می دانیم که چون مسیح از مردگان برخاست، دیگر نمی میرد و برخاست، تا بجهت خدا ثمر آوریم. ۵ زیرا وقتی که در جسم بعد از این موت بر او تسلطی ندارد. ۱۰ زیرا به آنچه مرد یک مرتبه بودیم، هوسهای گناهانی که از شریعت بود، در اعضای ما عمل برای گناه مرد و به آنچه زندگی می کند، برای خدا زیست می کند. می کرد تا بجهت موت ثمر آوریم. ۶ اما الحال چون برای آن چیزی ۱۱ همچنین شما نیز خود را برای گناه مرده انگارید، اما برای خدا که در آن بسته بودیم مردیم، از شریعت آزاد شدیم، بحدی که در در مسیح عیسی زنده. ۱۲ پس گناه در جسم فانی شما حکمرانی تازگی روح بندگی می کنیم نه در کهنگی حرف. ۷ پس چه نکند تا هوسهای آن را اطاعت نمایید، ۱۳ و اعضای خود را به گناه مسپارید تا آلات ناراستی شوند، بلکه خود را از مردگان زنده ندانستیم. زیرا که شهوت را نمی دانستیم، اگر شریعت نمی گفت شده به خداتسلیم کنید و اعضای خود را تا آلات عدالت برای که طمع مورز. ۸ لکن گناه از حکم فرصت جسته، هر قسم خدا باشند. ۱۴ زیرا گناه بر شما سلطنت نخواهد کرد، چونکه زیر طمع را در من پدید آورد، زیرا بدون شریعت گناه مرده است. ۹ و شریعت نیستید بلکه زیر فیض. ۱۵ پس چه گوئیم؟ آیا گناه بکنیم از من از قبل بدون شریعت زنده می بودم؛ لکن چون حکم آمد، گناه

زنده گشت و من مردم. ۱۰ و آن حکمی که برای حیات بود، بکند. ۸ و کسانانی که جسمانی هستند، نمی توانند خدا را بشنوند همان مرا باعث موت گردید. ۱۱ زیرا گناه از حکم فرصت یافته، سازند. ۹ لکن شما در جسم نیستید بلکه در روح، هرگاه روح مرا فریب داد و به آن مرا کشت. ۱۲ خلاصه شریعت مقدس خدا در شما ساکن باشد؛ و هرگاه کسی روح مسیح را ندارد وی است و حکم مقدس و عادل و نیکو. ۱۳ پس آیا نیکویی برای من از آن او نیست. ۱۰ و اگر مسیح در شما است، جسم به سبب موت گردید؟ حاشا! بلکه گناه، تا گناه بودنش ظاهر شود. بوسیله گناه مرده است و اما روح، به سبب عدالت، حیات است. ۱۱ نیکویی برای من باعث مرگ شد تا آنکه گناه به سبب حکم بغایت و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن خبیث شود. ۱۴ زیرا می دانیم که شریعت روحانی است، لکن من باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، بدنهای فانی شمارا نیز جسمانی و زیر گناه فروخته شده هستیم، ۱۵ که آنچه می کنم نمی زنده خواهد ساخت به روح خود که در شما ساکن است. ۱۲ دانم زیرا آنچه می خواهم نمی کنم بلکه کاری را که از آن نفرت بنا بر این ای برادران، مدیون جسم نیستیم تا بر حسب جسم زیست دارم بجایم آورم. ۱۶ پس هرگاه کاری را که نمی خواهم به جا نمایم. ۱۳ زیرا اگر بر حسب جسم زیست کنید، هرآینه خواهید می آورم، شریعت را تصدیق می کنم که نیکوست. ۱۷ و الحال من مرد. لکن اگر افعال بدن را بوسیله روح بکشید، همانا خواهید دیگر فاعل نیستیم بلکه آن گناهی که در من ساکن است. ۱۸ زیست. ۱۴ زیرا همه کسانی که از روح خدا هدایت می شوند، زیرای دانم که در من یعنی در جسم هیچ نیکویی ساکن نیست، ایشان پسران خدایند. ۱۵ از آرزو که روح بندگی را نیافته اید تا باز زیرا که اراده در من حاضر است اما صورت نیکو کردن نی. ۱۹ زیرا ترسان شوید بلکه روح پسرخواندگی را نیافته اید که به آن ابا یعنی ای آن نیکویی را که می خواهم نمی کنم، بلکه بدی را که نمی خواهم پدر ندا می کنیم. ۱۶ همان روح بروحهای ما شهادت می دهد که می کنم. ۲۰ پس چون آنچه را نمی خواهم می کنم، من دیگر فاعل فرزندان خدا هستیم. ۱۷ و هرگاه فرزندانیم، وارثان هم هستیم یعنی آن نیستیم بلکه گناه که در من ساکن است. ۲۱ لهذا این شریعت ورثه خدا و هم ارث با مسیح، اگر شریک مصیبتی او هستیم تا را می یابم که وقتی که می خواهم نیکویی کنم بدی نزد من حاضر در جلال وی نیز شریک باشیم. ۱۸ زیرا یقین می دانم که دردهای است. ۲۲ زیرا بر حسب انسانیت باطنی به شریعت خدا بخشنودم. زمان حاضر نسبت به آن جلالی که در ما ظاهر خواهد شد هیچ ۲۳ لکن شریعتی دیگر در اعضای خودی منیم که با شریعت ذهن است. ۱۹ زیرا که انتظار خلقت، منتظر ظهور پسران خدا می باشد، من مزاعه می کند و مراسم می سازد به آن شریعت گناه که در ۲۰ زیرا خلقت، مطیع بطالت شد، نه به اراده خود، بلکه بخاطر اعضای من است. ۲۴ وای بر من که مرد شقی ای هستم! کیست او که آن را مطیع گردانید، ۲۱ در امید که خود خلقت نیز از که مرا از جسم این موت رهایی بخشید؟ ۲۵ خدا را شکر می کنم قید فساد خلاصی خواهد یافت تا در آزادی جلال فرزندان خدا بوساطت خداوند ما عیسی مسیح. خلاصه اینکه من به ذهن خود شریک شدم. ۲۲ زیرا می دانیم که تمام خلقت تا الان با هم در آه شریعت خدا رابندگی می کنم و اما به جسم خود شریعت گناه را. کشیدن و درد زه می باشند. ۲۳ و نه این فقط، بلکه ما نیز که نویر روح را یافته ایم، در خود آه می کشیم در انتظار پسرخواندگی یعنی ۸ پس هیچ قصاص نیست بر آنانی که در مسیح عیسی هستند. ۲ زیرا که شریعت روح حیات در مسیح عیسی مرا از شریعت گناه وموت آزاد گردانید. ۳ زیرا آنچه از شریعت محال بود، چونکه به سبب جسم ضعیف بود، خدا پسر خود را در شبیه جسم گناه و برای گناه فرستاده، برگناه در جسم فتوا داد، ۴ تا عدالت شریعت کامل گردد در مایانی که نه بر حسب جسم بلکه بر حسب روح رفتار می کنیم. ۵ زیرا آنانی که بر حسب جسم هستند، در چیزهای جسم تفکر می کنند و اما آنانی که بر حسب روح هستند در چیزهای روح. ۶ از آن جهت که تفکر جسم موت است، لکن تفکر روح حیات و سلامتی است. ۷ زانرو که تفکر جسم دشمنی خدا است، چونکه شریعت خدا را اطاعت نمی کند، زیرا نمی تواند هم

ایشان را نیز پیش معین فرمود تا به صورت پسرش متشکل شوند تا شد که «بزرگتر کوچکتر را بندگی خواهد نمود.» ۱۳ چنانکه او نخست زاده از برادران بسیار باشد. ۳۰ و آنانی را که از قبل معین فرمود، ایشان را هم خواند و آنانی را که خواندایشان را نیز عادل گردانید و آنانی را که عادل گردانید، ایشان را نیز جلال داد. ۳۱ به موسی می گوید: «رحم خواهم فرمود بر هرکه رحم کنم و رافت پس به این چیزها چه گوئیم؟ هرگاه خدا باما است کیست به ضد خواهم نمود بر هرکه رافت نمایم.» ۱۶ لاجرم نه از خواهش کننده ما؟ ۳۲ او که پسر خود را دریغ نداشت، بلکه او را در راه جمیع و نه از شتابنده است، بلکه از خدای رحم کننده. ۱۷ زیرا کتاب به ما تسلیم نمود، چگونه با وی همه چیز را به ما نخواهد بخشید؟ فرعون می گوید: «برای همین تو را برانگیختم تا قوت خود را در تو ۳۳ کیست که بر برگزیدگان خدا مدعی شود؟ آیا خدا که عادل ظاهر سازم و تا نام من در تمام جهان ندا شود.» ۱۸ بنابراین هرکه کننده است؟ ۳۴ کیست که بر ایشان فتوا دهد؟ آیا مسیح که مرد را می خواهد رحم می کند و هرکه را می خواهد سنگدل می سازد. بلکه نیز برخاست، آنکه به دست راست خدا هم هست و ما را نیز شفاعت می کند؟ ۳۵ کیست که ما را از محبت مسیح جدا سازد؟ که با اراده او مقاومت نموده باشد؟» ۲۰ نی بلکه تو کیستی ای آیا مصیبت یا دلنگی یا جفا یا قحط یا عبرانی یا خطر یا شمشیر؟ انسان که با خدا معارضه می کنی؟ آیا مصنوع به صانع می گوید ۳۶ چنانکه مکتوب است که «بخاطر تو تمام روزگشته و مثل که چرا مراجین ساختی؟ ۲۱ یا کوزه گر اختیار بر گل ندارد که گوسفندان ذبحی شمرده می شویم.» ۳۷ بلکه در همه این امور از حد زیاده نصرت یافیم، بوسیله او که ما را محبت نمود. ۳۸ چون اراده نمود که غضب خود را ظاهر سازد و قدرت خویش را زیرایمینی می دانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه روسا و بشناساند، ظروف غضب را که برای هلاکت آماده شده بود، به نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده ۳۹ و نه بلندی و حلم بسیار متحمل گردید، ۲۳ و تا دولت جلال خود را بشناساند نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر قدرت خواهد داشت که ما را بر ظروف رحمتی که آنها را از قبل برای جلال مستعد نمود، ۲۴ و از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد. آنها را نیز دعوت فرمود یعنی ما نه از یهود فقط بلکه از امتها نیز. ۲۵ چنانکه در هوشع هم می گوید: «آنانی را که قوم من نبودند، ۹ در مسیح راست می گویم و دروغ نی و ضمیر من در روح القدس مرا شاهد است، ۲ که مرا غمی عظیم و در دلم وجع دائمی است. ۳ زیرا راضی هم می بودم که خود از مسیح محروم شوم در راه برادرانم که بحسب جسم خویشان مند، ۴ که ایشان اسرائیلی اند و پسرخواندگی و جلال و عهدها و امانت شریعت و عبادت و وعدهها از آن ایشان است؟ ۵ که پدران از آن ایشانند و از ایشان مسیح بحسب جسم شد که فوق از همه است، خدای متبارک تا ابدالابد، آمین. (aiōn g165) ۶ و لکن چنین نیست که کلام خدا ساقط شده باشد؛ زیرا همه که از اسرائیل اند، اسرائیلی نیستند، ۷ و نه نسل ابراهیم تمام فرزند هستند؛ بلکه نسل تو در اسحاق خوانده خواهند شد. ۸ یعنی فرزندان جسم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فرزندان وعده از نسل محسوب می شوند. ۹ زیرا کلام وعده این است که موافق چنین وقت خواهم آمد و ساره را پسری خواهد بود. ۱۰ و نه این فقط، بلکه رفقه نیز چون از یک شخص یعنی از پدر ما اسحاق حامله شد، ۱۱ زیرا هنگامی که هنوز تولد نیافته بودند و عملی نیک یا بد نکرده، تا اراده خدا بر حسب اختیار ثابت شود نه از اعمال بلکه از دعوت کننده ۱۲ بدو گفته

۱۰ ای برادران خوشی دل من و دعای من نزد خدا بجهت ۱۱ پس می گویم آیا خدا قوم خود را رد کرد؟ حاشا! زیرا که من اسرائیل برای نجات ایشان است. ۲ زیرا بجهت ایشان شهادت نیز اسرائیلی از اولاد ابراهیم از سبط بنیامین هستم. ۳ خدا قوم خود می دهم که برای خدا غیرت دارند لکن نه از روی معرفت. ۳ زیرا که از قبل شناخته بود، رد نفرموده است. آیا نمی دانید که کتاب که چون عدالت خدا را نشانخته، می خواستند عدالت خود را در الیاس چه می گوید، چگونه بر اسرائیل از خدا استغاثه می کند ثابت کنند، مطیع عدالت خدا نگشتند. ۴ زیرا که مسیح است ۳ که «خداوندا انبیای تو را کشته و مذبحهای تو را کنده اند و من انجام شریعت بجهت عدالت برای هر کس که ایمان آورد. ۵ به تنهایی مانده ام و در قصد جان من نیز می باشم؟» ۴ لکن وحی زیرا موسی عدالت شریعت را بیان می کند که «هرکه به این عمل بدو چه می گوید؟ اینکه «هفت هزار مرد بجهت خود نگاه داشته ام، در این خواهد زیست.» ۶ لکن عدالت ایمان بدینطور سخن که به نزد بعل زانو زده اند. ۵ پس همچنین در زمان حاضر نیز می گوید که «در خاطر خود مگو کیست که به آسمان صعود بقیتی بحسب اختیار فیض مانده است. ۶ و اگر از راه فیض است کند یعنی تا مسیح را فرود آورد، ۷ یا کیست که به هاویه نزول دیگر از اعمال نیست وگرنه فیض دیگر فیض نیست. اما اگر از کند یعنی تا مسیح راز مردگان برآورد.» (Abyssos g12) ۸ اعمال است دیگر از فیض نیست والا عمل دیگر عمل نیست. ۷ لکن چه می گوید؟ اینکه «کلام نزد تو و در دهانت و در قلب تو پس مقصود چیست؟ اینکه اسرائیل آنچه را که می طلبید نیافته است، است یعنی این کلام ایمان که به آن وعظ می کنیم.» ۹ زیرا اگر به لکن برگزیدگان یافتند و باقی ماندگان سختدل گردیدند؛ ۸ چنانکه زبان خود عیسی خداوند را اعتراف کنی و دردل خود ایمان آوری مکتوب است که «خدا بدیشان روح خواب آلود دادچشمانی که که خدا او را از مردگان برخیزانید، نجات خواهی یافت. ۱۰ نبیند و گوشهایی که نشنود تا امروز.» ۹ و داود می گوید که چونکه به دل ایمان آورده می شود برای عدالت و به زبان اعتراف «مانده ایشان برای ایشان تله و دام و سنگ مصادم و عقوبت باد؛ می شود بجهت نجات. ۱۱ و کتاب می گوید «هرکه به او ایمان آورد خجل نخواهد شد.» ۱۲ زیرا که در یهود و یونانی تفاوتی گردان.» ۱۱ پس می گویم آیا لغزش خوردند تا بیفتند؟ حاشا! بلکه نیست که همان خداوند، خداوند همه است و دولت مند است برای از لغزش ایشان نجات به امت ها رسید تا در ایشان غیرت پدید آورد. همه که نام او را می خوانند. ۱۳ زیرا هرکه نام خداوند را بخواند ۱۲ پس چون لغزش ایشان دولت مندی جهان گردید و نقصان ایشان نجات خواهد یافت. ۱۴ پس چگونه بخوانند کسی را که به دولت مندی امت ها، به چند مرتبه زیادتری ایشان خواهد بود. ۱۳ او ایمان نیاورده اند؟ و چگونه ایمان آورند به کسی که خبر او را زیرا به شما می هاسخن می گویم پس از این روی که رسول نشنیده اند؟ و چگونه بشنوند بدون واعظ؟ ۱۵ و چگونه وعظ کنند امت هائی باشم خدمت خود را تمجید می نمایم، ۱۴ تا شاید جز اینکه فرستاده شوند؟ چنانکه مکتوب است که «چه زیبا است انبای جنس خود را به غیرت آورم و بعضی از ایشان را برانم. ۱۵ پایهای آنانی که به سلامتی بشارت می دهند و به چیزهای نیکو زیرا اگر گرد شدن ایشان مصالحت عالم شد، باز یافتن ایشان چه مژده می دهند.» ۱۶ لکن همه بشارت را گوش نگرفتند زیرا اشعیا خواهد شد؛ جز حیات از مردگان! ۱۶ و چون نویر مقدس است، می گوید «خداوندا کیست که اخبار ما را باور کرد؟» ۱۷ لهذا همچنان خمیره و هرگاه ریشه مقدس است، همچنان شاخه ها. ایمان از شنیدن است و شنیدن از کلام خدا. ۱۸ لکن می گویم ۱۷ و چون بعضی از شاخه ها بریده شدند و تو که زیتون بری بودی آیانشنیدند؟ البته شنیدند: «صوت ایشان در تمام جهان منتشر در آنها پیوند گشتی و در ریشه و چربی زیتون شریک شدی، ۱۸ بر گردید و کلام ایشان تا اقصای ربع مسکون رسید.» ۱۹ و می گویم شاخه ها فرخمن و اگر فخر کنی تو حامل ریشه نیستی بلکه ریشه آیا اسرائیل ندانسته اند؟ اول موسی می گوید: «من شما را به غیرت حامل تو است. ۱۹ پس می گوئی که «شاخه ها بریده شدند تا من می آورم به آن که امتی نیست و بر قوم بی فهم شما را خشمگین پیوند شوم؟» ۲۰ آفرین بجهت بی ایمانی بریده شدند و تومحض خواهم ساخت.» ۲۰ و اشعیا نیز جرات کرده، می گوید: آنانی ایمان پایدار هستی. مغرور مباش بلکه بترس! ۲۱ زیرا اگر خدا بر که طالب من نبودند مرا یافتند و به کسانی که مرا نطلبیدند ظاهر شاخه های طبیعی شفقت نفرمود، بر تو نیز شفقت نخواهد کرد. گردیدم.» ۲۱ اما در حق اسرائیل می گوید: «تمام روز دستهای ۲۲ پس مهربانی و سختی خدا را ملاحظه نما؛ اما سختی بر آنانی خود را دراز کردم به سوی قومی نامطیع و مخالف.»

پیوند خواهند شد، زیرا خدا قادر است که ایشان را باردیگر ببیند. سخاوت، پایشوا به اجتهاد، یا رحم کننده به سرور. ۹ محبت ۲۴ زیرا اگر تو از زیتون طبیعی بری بریده شده، برخلاف طبع به بی‌ریا باشد. از بدی نفرت کنبد و به نیکویی ببیند. ۱۰ با زیتون نیکو پیوندگشتی، به چند مرتبه زیادت آنانی که طبیعی اند محبت برادرانه یکدیگر را دوست دارید و هر یک دیگری را بیشتر از درزیتون خویش پیوند خواهند شد. ۲۵ زیرا ای برادران نمی خواهم خوداکرام بنمایید. ۱۱ در اجتهاد کاهلی نوزید و در روح سرگرم شما از این سربری خبر باشید که میادا خود را دانا انگارید که شده، خداوند را خدمت نمایند. ۱۲ در امید مسرور و در مصیبت مادامی که پری امت‌ها درناید، سختدلی بر بعضی از اسرائیل صابر و در دعامواظب باشید. ۱۳ مشارکت در احتیاجات مقدسین طاری گشته است. ۲۶ وهمچنین همگی اسرائیل نجات خواهند کنبد و در مهمانداری ساعی باشید. ۱۴ برکت بطلبید بر آنانی که یافت، چنانکه مکتوب است که «از صهیون نجات‌دهنده‌ای ظاهر بر شما جفا کنند؛ برکت بطلبید و لعن مکنید. ۱۵ خوشی کنبد خواهد شد و بی‌دینی را از یعقوب خواهد برداشت؛ ۲۷ و این است باخوشحالات و ماتم نمایند با ماتمیان. ۱۶ برای یکدیگر همان عهد من با ایشان در زمانی که گناهانشان را بردارم.» ۲۸ نظر به فکر داشته باشید و در چیزهای بلند فکر مکنید بلکه با ذلیلان انجیل بجهت شما دشمنان‌اند، لکن نظر به اختیار به خاطر اجداد مدارا نمایند و خود را دانا بشمارید. ۱۷ هیچ‌کس را به عوض بدی محبوند. ۲۹ زیرا که در نعمت‌ها و دعوت خدا بازگشتن نیست. ۳۰ بدی مرسانید. پیش جمیع مردم تدارک کارهای نیکو بنید. ۱۸ زیرا همچنان که شما در سابق مطیع خدا نبودید و الان به سبب اگر ممکن است بقدر قوه خود با جمیع خلق به صلح بکشید. نافرمانی ایشان رحمت یافتید، ۳۱ همچنین ایشان نیز الان نافرمان شدند تا بجهت رحمتی که بر شما است بر ایشان نیز رحم شود ۳۲ زیرا خدا همه رادر نافرمانی بسته است تا بر همه رحم فرماید. **(eleēsē g1653)** ۳۳ زهی عمق دولت‌مندی و حکمت و علم کن و اگر تشنه است، سیرایش نما زیرا اگر چنین کنی اخگرهای خدا! چقدر بعید از غوررسی است احکام او و فوق از کاوش است آتش بر سرش خواهی انباشت.» ۲۱ مغلوب بدی مشو بلکه بدی طریقه‌های وی! ۳۴ زیرا کیست که رای خداوند را دانسته باشد؟ یا را به نیکویی مغلوب ساز.

که مشیر اوشده؟ ۳۵ یا که سبقت جسته چیزی بدو داده تا به او باز داده شود؟ ۳۶ زیرا که از او و به او و تا او همه چیز است؛ و او را تا ابدالآباد جلال باد، آمین. **(aiōn g165)**

۱۲ زندگی مسیحی لهدای برادران شما را به رحمت‌های خدا استدعا می‌کنم که بدنهای خود را قربانی زنده مقدس پسندیده خدا بگذرانید که عبادت معقول شما است. ۲ و همشکل این جهان مشوید بلکه به تازگی ذهن خود صورت خود را تبدیل دهید تا شما دریافت کنبد که اراده نیکوی پسندیده کامل خدا چیست. **(aiōn g165)** ۳ زیرا به آن فیضی که به من عطا شده است، هر یکی از شما را می‌گویم که فکرهای بلندتر از آنچه شایسته است مکنید بلکه به اعتدال فکرنمایید، به اندازه آن بهره ایمان که خدا به هر کس قسمت فرموده است. ۴ زیرا همچنان که در یک بدن اعضای بسیار داریم و هر عضوی را یک کار نیست، ۵ همچنین ما که بسیاریم، یک جسد هستیم در مسیح، اما فرد اعضای یکدیگر. ۶ پس چون نعمت‌های مختلف داریم بحسب فیضی که به ما داده شد، خواه نبوت برحسب موافقت ایمان، ۷ یا خدمت در خدمت‌گذاری، یا معلم در تعلیم، ۸ یا واعظ در موعظه، یا بخشنده به

طمع موز و هر حکمی دیگر که هست، همه شامل است در این هرگاه برادرت به خوراک آزرده شود، دیگر به محبت رفتار نمی کلام که همسایه خود را چون خود محبت نما. ۱۰ محبت به کنی. به خوراک خود هلاک مساز کسی را که مسیح در راه او همسایه خودبندی نمی کند پس محبت تکمیل شریعت است. ۱۱ بمرم. ۱۶ پس مگذارید که نیکویی شما را بد گویند. ۱۷ زیرا و خصوص چون وقت را می‌دانید که الحال ساعت رسیده است ملکوت خدا اکل و شرب نیست بلکه عدالت و سلامتی و خوشی که ما را باید از خواب بیدار شویم زیرا که الان نجات ما نزدیک درروح‌القدس. ۱۸ زیرا هرکه در این امور خدمت مسیح را کند، تر است از آن وقتی که ایمان آوردیم. ۱۲ شب منقضی شد و پسندیده خدا و مقبول مردم است. ۱۹ پس آن اموری را که منشا روز نزدیک آمد. پس اعمال تاریکی را بیرون کرده، اسلحه نور را سلامتی و بنای یکدیگر است پیروی نمایند. ۲۰ بجهت خوراک بپوشیم. ۱۳ و با شایستگی رفتار کنیم چنانکه در روز، نه در بزوها کار خدا را خراب مساز. البته همه چیز پاک است، لیکن بد است و سرکراهی و فسق و فجور و نزاع و حسد؛ ۱۴ بلکه عیسی مسیح برای آن شخص که برای لغزش می‌خورد. ۲۱ گوشت نخوردن و خداوند را ببوشید و برای شهوات جسمانی تدارک نیند. شراب نوشیدن و کاری نکردن که باعث ایذا یا لغزش یا ضعف برادرت باشد نیکو است. ۲۲ آیا تو ایمان داری؟ پس برای خودت درحضور خدا آن را بدار، زیرا خوشبحال کسی که بر خود حکم نکند در آنچه نیکو می‌شمارد. ۲۳ لکن آنکه شک دارد اگر بخورد ملزم می‌شود، زیرا به ایمان نمی‌خورد؛ و هرچه از ایمان نیست حقیر نشمارد و ناخورنده بر خورنده حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته است. ۴ تو کیستی که بر بنده کسی دیگر حکم می‌کنی؟ او نزد آقای خود ثابت یا ساقط می‌شود. لیکن استوار خواهد شد زیرا خدا ۱۵ و ما که توانا هستیم، ضعفهای ناتوانان را متحمل بشویم و قادر است که او را ثابت نماید. ۵ یکی یک روز را از دیگری بهتر خوشی خود را طالب نباشیم. ۲ هر یکی از ما همسایه خود را می‌داند و دیگری هر روز را برابر می‌شمارد. پس هر کس در ذهن خوش بسازد در آنچه برای بنا نیکو است. ۳ زیرا مسیح نیز خوشی خود متیقن بشود. ۶ آنکه روز را عزیز می‌داند بخاطر خداوند عزیزش خود را طالب نمی‌بود، بلکه چنانکه مکتوب است «ملامتهای می‌دارد و آنکه روز را عزیز نمی‌دارد هم برای خداوند نمی‌دارد؛ و ملامت کنندگان تو بر من طاری گردید.» ۴ زیرا همه چیزهایی که هرکه می‌خورد برای خداوند می‌خورد زیرا خدا را شکر می‌گوید، و از قبل مکتوب شد، برای تعلیم ما نوشته شد تا به صبر و تسلی آنکه نمی‌خورد برای خداوند نمی‌خورد و خدا را شکر می‌گوید. ۷ کتاب امیدوار باشیم. ۵ الان خدای صبر و تسلی شما را فیض زیرا احدی از ما به خود زیست نمی‌کند و هیچ کس به خود نمی‌عطا کند تا موافق مسیح عیسی با یکدیگر یکبار باشید. ۶ تا میرد. ۸ زیرا اگر زیست کنیم برای خداوند زیست می‌کنیم و اگر یکدل و یکزبان شده، خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح را تمجید بعیریم برای خداوند می‌میریم. پس خواه زنده باشیم، خواه بعیریم، نمائید. ۷ پس یکدیگر را بپذیرید، چنانکه مسیح نیز ما را پذیرفت از آن خداوندیم. ۹ زیرا برای همین مسیح مرد وزنده گشت تا بر زندگان و مردگان سلطنت کند. ۱۰ لکن تو چرا بر برادر خود حکم می‌کنی؟ یا تونیز چرا برادر خود را حقیر می‌شماری؟ زانرو تا امت‌ها خدا را تمجید نمایند به سبب رحمت او چنانکه مکتوب که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد. ۱۱ زیرا مکتوب است که «از این جهت تو را در میان امت‌ها قرار خواهم کرد و به است «خداوند می‌گوید به حیات خودم قسم که هر زانویی نزد من نام تو تسبیح خواهم خواند.» ۱۰ و نیز می‌گوید «ای امت‌ها باقوم خم خواهد شد و هر زبانی به خدا اقرار خواهد نمود.» ۱۲ پس او شادمان شوید.» ۱۱ و ایض «ای جمیع امت‌ها خداوند را هر یکی از ما حساب خود را به خدا خواهد داد. ۱۳ بنابراین حمد گویند وای تمامی قومها را مدح نمایید.» ۱۲ و اشعیا بر یکدیگر حکم نکنیم بلکه حکم کنید به اینکه کسی سنگی نیز می‌گوید که «ریشه یسا خواهد بود و آنکه برای حکمرانی مصادم یا لغزشی در راه برادر خود نهد. ۱۴ می‌دانم و در عیسی امت‌ها مبعوث شود، امید امت‌ها بر وی خواهد بود.» ۱۳ الان خداوند یقین می‌دارم که هیچ چیز در ذات خود نجس نیست جز خدای امید، شما را از کمال خوشی و سلامتی در ایمان پر سازد تا برای آن کسی که آن را نجس پندارد؛ برای او نجس است. ۱۵ زیرا به قوت روح‌القدس در امید افزوده گردید. ۱۴ لکن ای برادران

من، خود نیز درباره شمایین می‌دانم که خود از نیکویی مملو و ودر هر چیزی که به شما محتاج باشد او را اعانت کنید، زیرا که پر از کمال معرفت و قادر بر نصیحت نمودن یکدیگر هستید. او بسیاری را و خود مرا نیز معاونت می‌نمود. ۳ سلام برسانید به ۱۵ لیکن‌ای برادران بسیار جسارت ورزیده، من خود نیز به شما پرسکلا و اکیلا، همکاران من در مسیح عیسی ۴ که در راه جان جزئی نوشتن تا شما را یادآوری نمایم به سبب آن فیضی که خدا به من گردنهای خود را نهادند و نه من به تنهایی ممنون ایشان هستم، من بخشیده است، ۱۶ تا خادم عیسی مسیح شوم برای امت بلکه همه کلیساهای امت‌ها. ۵ کلیسا را که در خانه ایشان است هاو کهنات انجیل خدا را به‌جا آورم تا هدیه امت هامقبول افتد، و حبیب من اپنیطس را که برای مسیح نویر آسیاست سلام رسانید. مقدس شده به روح‌القدس. ۱۷ پس به مسیح عیسی در کارهای ۶ و مریم را که برای شما زحمت بسیار کشید، سلام گوید. خدا فخر دارم. ۱۸ زیراجرات نمی‌کنم که سخنی بگویم جز در ۷ و اندرونیکوس و یونیس خویشان مرا که با من اسیر می‌بودند آن اموری که مسیح بواسطه من به عمل آورد، برای اطاعت امت‌ها سلام نمایند که مشهور در میان رسولان هستند و قبل از من در در قول و فعل، ۱۹ به قوت آیات و معجزات و به قوت روح خدا. مسیح شدند. ۸ و امپلیاس را که در خداوند حبیب من است، بجدی که از اورشلیم دور زده تا به الیرکون بشارت مسیح راتکمیل سلام رسانید. ۹ و اورپانس که با ما در کار مسیح رفیق است و نمودم. ۲۰ اما حریص بودم که بشارت چنان بدهم، نه در جایی استاخیس حبیب مرا سلام نمایند. ۱۰ و اپلیس آزموده شده در که اسم مسیح شهرت یافته بود، مبادا بر بنیاد غیری بنا نمایم. ۲۱ مسیح را سلام برسانید و اهل خانه ارستولوس را سلام برسانید. ۱۱ بلکه چنانکه مکتوب است «آنانی که خبر او را نیافتند، خواهند و خویش من هیردیون را سلام دهیدو آنانی را از اهل خانه نرگسوس دید و کسانی که نشنیدند، خواهند فهمید.» ۲۲ بنابراین بارها از آمدن نزد شما ممنوع شدم. ۲۳ لکن چون الان مرا در این ممالک خداوند زحمت کشیده‌اند سلام گوید؛ و پرسیس محبوبه را که دیگرجایی نیست و سالهای بسیار است که مشتاق آمدن نزد شما در خداوند زحمت بسیارکشید سلام دهید. ۱۳ و روفس برگزیده بوده‌ام، ۲۴ هرگاه به اسپانیا سفرکنم، به نزد شما خواهم آمد زیرا درخداوند و مادر او و مرا سلام بگوید. ۱۴ اسنکریطس را و امیلوار هستم که شما را در عبور ملاقات کنم و شما مرا به آن فلیکون و هرماس و پطروباس و هرمیس و برادرانی که با ایشانند سلام سوی مشایعت نمایید، بعد از آنکه از ملاقات شما اندکی سیر نمایید. ۱۵ فیلولکس را و جولیه و نیرپاس و خواهرش و اولمپاس و شوم. ۲۵ لکن الان عازم اورشلیم هستم تا مقدسین را خدمت همه مقدسانی که با ایشانند سلام برسانید. ۱۶ و یکدیگر را به کنم. ۲۶ زیرا که اهل مکادونیه و اخائیه مصلحت دیدند که زکاتی بوسه مقدسانه سلام نمایند. و جمیع کلیساهای مسیح شما را سلام برای مفلسین مقدسین اورشلیم بفرستند، ۲۷ بدین رضاداند و می‌فرستند. ۱۷ لکن‌ای برادران از شما استدعا می‌کنم آن کسانی بدرستی که مدیون ایشان هستند زیرا که چون امت‌ها از روحانیت را که منشا تفاریق و لغزشهای مخالف آن تعلیمی که شما یافته‌اید ایشان بهره‌مندگردیدند، لازم شد که در جسمانیت نیز خدمت می‌باشند، ملاحظه کنید از ایشان اجتناب نمایید. ۱۸ زیرا که ایشان را بکنند. ۲۸ پس چون این را انجام دهم و این ثمر را نزد چنین اشخاص خداوند ما عیسی مسیح را خدمت نمی‌کنند بلکه ایشان ختم کنم، از راه شما به اسپانیا خواهم آمد. ۲۹ و می‌دانم شکم خود را و به الفاظ نیکو و سخنان شیرین دل‌های ساده دلان را وقتی که به نزد شما آمیم، در کمال برکت انجیل مسیح خواهم آمد. می‌فریئند. ۱۹ زیرا که اطاعت شما در جمیع مردم شهرت یافته ۳۰ لکن‌ای برادران، از شما التماس دارم که بخاطر خداوند ما است. پس درباره شما مسرور شدم. اماآزوی این دارم که در عیسی مسیح و به محبت روح (القدس)، برای من نزد خدا در نیکویی دانا و در بدی ساده دل باشید. ۲۰ و خدای سلامتی دعاها جد و جهد کنید، ۳۱ تا از نافرمانان یهودیه رستگار شوم برودی شیطان را زیرپایهای شما خواهد ساید. فیض خداوند ما و خدمت من در اورشلیم مقبول مقدسین افتد، ۳۲ تا بحسب اراده عیسی مسیح با شما باد. ۲۱ تیموتاوس همکار من و لوقا و یاسون خدا با خوشی نزد شما برسم و باشما استراحت یابم. ۳۳ و خدای و سوسیپاترس که خویشان منند شما را سلام می‌فرستند. ۲۲ من سلامتی با همه شما باد، آمین.

۱۶ و خواهر ما فیبی را که خادمه کلیسای در کنخربا است، و ارسطس خزینه دار شهر و کوارطس برادر به شما سلام می‌فرستند. ۲۵ الان او را که قادر است که شما را استوار سازد، برحسب

بشارت من و موعظه عیسی مسیح، مطابق کشف آن سری که از
زمانهای ازلی مخفی بود، (aiōnios g166) ۲۶ لکن درحال
مکشوف شد و بوسیله کتب انبیا برحسب فرموده خدای سرمدی
به جمیع امت‌ها بجهت اطاعت ایمان آشکارا گردید، (aiōnios
g166) ۲۷ خدای حکیم وحید را بوسیله عیسی مسیح تا ابدالابد
جلال باد، آمین. (aiōn g165)

لکن ما به مسیح مصلوب وعظ می‌کنیم که یهود را لغزش و امت هارا جهالت است. ۲۴ لکن دعوت‌شدگان را خواه یهود و خواه یونانی مسیح قوت خدا و حکمت خدا است. ۲۵ زیرا که جهالت خدا از انسان حکیمتر است و ناتوانی خدا از مردم، توانا تر. ۲۶ زیرا ای برادران دعوت خود را ملاحظه نمایند که بسیاری بحسب جسم حکیم نیستند و بسیاری توانا نی و بسیاری شریف نی. ۲۷ بلکه خدا جهالت جهان را برگزید تا حکما را رسوا سازد و خدا ناتوانان عالم را برگزید تا توانایان را رسوا سازد، و ۲۸ و خسیسان دنیا و محقران را خدا برگزید، بلکه نیستیها را تا هستیها را باطل گرداند. مسیح عیسی به شما عطا شده است، ۵ زیرا شما از هر چیز دروی دولتمند شده‌اید، در هر کلام و در معرفت. ۶ چنانکه شهادت مسیح در شما استوار گردید، ۷ بحدی که در هیچ بخشش ناقص نیستید و منتظر مکاشفه خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید. ۸ فخر کند در خداوند فخر نماید.

۲ و من ای برادران، چون به نزد شما آمدم، با فضیلت کلام یا حکمت نیامدم چون شمارا به سر خدا اعلام می‌نمودم. ۲ زیرا عزیمت نکردم که چیزی در میان شما دانسته باشم جز عیسی مسیح و او را مصلوب. ۳ و من در ضعف و ترس و لرزش بسیار نزد شما شدم، ۴ و کلام و وعظ من به سخنان مقنع حکمت نبود، بلکه به برهان روح و قوت، ۵ تا ایمان شما در حکمت انسان نباشد بلکه در قوت خدا. ۶ لکن حکمتی بیان می‌کنیم نزد کاملین، اما حکمتی که از این عالم نیست و نه از روسای این عالم که زایل می‌گردند. (aiōn g165) بلکه حکمت خدا را در سری بیان می‌کنیم، یعنی آن حکمت مخفی را که خدا پیش از دهرها برای جلال ما مقدر فرمود، (aiōn g165) ۸ که احدی از روسای این عالم آن را ندانست زیرا اگر می‌دانستند خداوند جلال را مصلوب نمی‌کردند. (aiōn g165) ۹ بلکه چنانکه مکتوب است: «چیزهایی را که چشمی ندید و گوش نشنید و به خاطر انسانی خطور نکرد، یعنی آنچه خدا برای دوستداران خود مهیا کرده است.» ۱۰ اما خدا آنها را به روح خود بر ما کشف نموده است، زیرا که روح همه چیز حتی عمقهای خدا را نیز تفحص می‌کند. ۱۱ زیرا کیست از مردمان که امور انسان را بداند جز روح انسان که در وی می‌باشد. همچنین نیز امور خدا را هیچ کس ندانسته است، جز روح خدا. ۱۲ لیکن ما روح جهان را نیافته‌ایم، بلکه آن روح که از خداست تا آنچه خدا به ما عطا فرموده است بدانیم. ۱۳ که آنها را نیز بیان می‌کنیم نه به سخنان آموخته شده از حکمت انسان، بلکه به آنچه روح‌القدس

۱ پولس به اراده خدا رسول خوانده شده عیسی مسیح و سوسانیس برادر، ۲ به کلیسای خدا که در قرنتس است، از مقدسین در مسیح عیسی که برای تقدس خوانده شده‌اند، با همه کسانی که در هر جا نام خداوند ماعیسی مسیح را می‌خوانند (خداوند) ما و (خداوند) ایشان است. ۳ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۴ خدای خود را پیوسته شکر می‌کنم درباره شما برای آن فیض خدا که در مسیح عیسی به شما عطا شده است، ۵ زیرا شما از هر چیز دروی دولتمند شده‌اید، در هر کلام و در معرفت. ۶ چنانکه شهادت مسیح در شما استوار گردید، ۷ بحدی که در هیچ بخشش ناقص نیستید و منتظر مکاشفه خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید. ۸ که او نیز شما را تا آخر استوار خواهد فرمود تا در روز خداوند ما عیسی مسیح بی‌ملامت باشید. ۹ امین است خدایی که شما را به شراکت پسر خود عیسی مسیح خداوند ما خوانده است. ۱۰ لکن ای برادران از شما استدعا دارم به نام خداوند ما عیسی مسیح که همه یک سخن گویند و شقاق در میان شما نباشد، بلکه در یک فکر و یک رای کامل شوید. ۱۱ زیرا که ای برادران من، از اهل خانه خلوتی درباره شما خبر به من رسید که نزاعها در میان شما پیدا شده است. ۱۲ غرض اینکه هریکی از شما می‌گوید که من از پولس هستم، و من از اپلس، و من از کیفا، و من از مسیح. ۱۳ آیا مسیح منقسم شد؟ یا پولس در راه شما مصلوب گردید؟ یا به نام پولس تعمید یافتید؟ ۱۴ خدا را شکر می‌کنم که هیچ‌یکی از شما را تعمید ندادم جز کرسپس و قایوس، ۱۵ که مبادا کسی گوید که به نام خود تعمید دادم. ۱۶ و خاندان استیفان را نیز تعمید دادم و دیگر یاد ندارم که کسی را تعمید داده باشم. ۱۷ زیرا که مسیح مرا فرستاد، نه تا تعمید دهم بلکه تا بشارت رسانم، نه به حکمت کلام مبادا صلیب مسیح باطل شود. ۱۸ زیرا ذکر صلیب برای هالکان حماقت است، لکن نزد ما که ناجیان هستیم قوت خداست. ۱۹ زیرا مکتوب است: «حکمت حکما را باطل سازم و فهم فهیمان را نابود گردانم.» ۲۰ کجا است حکیم؟ کجا کاتب؟ کجا مباحث این دنیا؟ مگر خدا حکمت جهان را جهالت نگردانیده است؟ (aiōn g165) ۲۱ زیرا که چون بر حسب حکمت خدا، جهان از حکمت خود به معرفت خدا نرسید، خدا بدین رضا داد که بوسیله جهالت موعظه، ایمانداران را نجات بخشد. ۲۲ چونکه یهود آتی می‌خواهند و یونانیان طالب حکمت هستند. ۲۳

می‌آموزد و روحانیها را باروحانیها جمع می‌نمایم. ۱۴ اما انسان است، چنانکه مکتوب است: «حکما را به مکر خودشان گرفتار نفسانی امور روح خدا را نمی‌پذیرد زیرا که نزد او جهالت است و می‌سازد.» ۲۰ و ایضاً: «خداوند افکار حکما را می‌داند که باطل آنها را نمی‌تواند فهمید زیرا حکم آنها از روح می‌شود. ۱۵ لکن است.» ۲۱ پس هیچ‌کس در انسان فخر نکند، زیرا همه چیز از شخص روحانی در همه چیز حکم می‌کند و کسی را در او حکم آن شما است: ۲۲ خواه پولس، خواه اپلس، خواه کیفا، خواه نیست. ۱۶ «زیرا کیست که فکر خداوند را دانسته باشد تا او را آینه، خواه زندگی، خواه موت، خواه چیزهای آینده، همه از آن شما است، ۲۳ و شما از مسیح و مسیح از خدا تعلیم دهد؟» لکن ما فکر مسیح را داریم.

می‌باشد.

۳ و من‌ای برادران نتوانستم به شما سخن گویم چون روحانیان،

بلکه چون جسمانیان و چون اطفال در مسیح. ۲ و شما را به شیر ۴ هرکس ما را چون خدام مسیح و وکلای اسرار خدا بشمارد. خوراکی دادم نه به گوشت زیرا که هنوز استطاعت آن نداشتید بلکه ۲ و دیگر در وکلای پیرس می‌شود که هر یکی امین باشد. ۳ الحال نیز ندارید، ۳ زیرا که تا به حال جسمانی هستید، چون در اما بجهت من کمتر چیزی است که از شما یا از یوم بشر حکم میان شما حسد و نزاع و جدایی‌ها است. آیا جسمانی نیستید و کرده شوم، بلکه بر خود نیز حکم نمی‌کنم. ۴ زیرا که در خود به طریق انسان رفتار نمی‌نمایید؟ ۴ زیرا چون یکی گوید من از عیبی نمی‌بینم، لکن از این عادل شمرده نمی‌شوم، بلکه حکم پولس و دیگری من از اپلس هستم، آیا انسان نیستید؟ ۵ پس کننده من خداوند است. ۵ لهدا پیش از وقت به چیزی حکم کیست پولس و کیست اپلس؟ جز خدامانی که بواسطه ایشان ایمان مکنید تا خداوند بیاید که خفایای ظلمت را روشن خواهد کرد و آوردید و به اندازه‌ای که خداوند به هرکس داد. ۶ من کاشتم نیت‌های دل‌ها را به ظهور خواهد آورد؛ آنگاه هرکس را مدح از خدا واپس آبیاری کرد لکن خدا نمو می‌بخشید. ۷ لهدانه کارنده خواهد بود. ۶ اما ای برادران، این چیزها را بطور مثل به خود و چیزی است و نه آب دهنده بلکه خدای رویاننده. ۸ و کارنده و اپلس نسبت دادم به خاطر شما تا درباره ما موخته شوید که از سیرآب کننده یک هستند، لکن هر یک اجرت خود را بحسب آنچه مکتوب است تجاوز نکنید و تا هیچ‌یکی از شما تکبر نکند مشقت خود خواهند یافت. ۹ زیرا با خدا همکاران هستیم و شما برای یکی بر دیگری. ۷ زیرا کیست که تو را برتری داد وجه چیز داری که نیافتی؟ پس چون یافتی، چرافخر می‌کنی که گویا من عطا شد، چون معمار دانا بنیاد نهادم و دیگری بر آن عمارت نیافتی. ۸ الحال سیر شده و دولتمند گشته‌اید و بدون ما سلطنت می‌سازد؛ لکن هرکس باخبر باشد که چگونه عمارت می‌کند. می‌کنید؛ و کاشکه سلطنت می‌کردید تا ما نیز با شما سلطنت می‌کردیم. ۹ زیرا گمان می‌برم که خدا ما رسولان را آخر همه شده است، یعنی عیسی مسیح. ۱۲ لکن اگر کسی بر آن بنیاد، عرضه داشت مثل آن‌انی که فتوی‌ای موت بر ایشان شده است، زیرا عمارتی از طلا یا نقره یا جواهر یا چوب یا گیاه یا کاه بنا کند، ۱۳ که جهان و فرشتگان و مردم را تماشاگاه شده‌ایم. ۱۰ ما به خاطر کار هرکس آشکار خواهد شد، زیرا که آن روز آن را ظاهر خواهد نمود، چونکه آن به آتش به ظهور خواهد رسید و خود آتش، عمل هرکس را خواهد آزمود که چگونه است. ۱۴ اگر کاری که کسی گرسنه و تشنه و عریان و کوبیده و آواره هستیم، ۱۲ و به دست‌های بر آن گذارده باشد بماند، اجر خواهد یافت. ۱۵ و اگر عمل خود کار کرده، مشقت می‌کشیم و دشمن شنیده، برکت می‌طلبیم کسی سوخته شود، زبان بلو وارد آید، هرچند خود نجات یابد اما و مظلوم گردیده، صبر می‌کنیم. ۱۳ چون افترا بر مامی زند، چنانکه از میان آتش. ۱۶ آیا نمی‌دانید که هیکل خدا هستید نصیحت می‌کنیم و مثل قاذورات دنیا و فضلات همه چیز شده‌ایم تا و روح خدا در شما ساکن است؟ ۱۷ اگر کسی هیکل خدا را خراب کند، خدا او را هلاک سازد زیرا هیکل خدا مقدس است و چون فرزندان محبوب خود تنبیه می‌کنم. ۱۵ زیرا هرچند هزاران شما آن هستید. ۱۸ زنه‌ارکسی خود را فریب ندهد! اگر کسی از شما خود را در این جهان حکیم پندارد، جاهل بشود تا حکیم گردد. (aiōn g165) ۱۹ زیرا حکمت این جهان نزد خدا جهالت التماس می‌کنم که به من اقتدا نمایید. ۱۷ برای همین تیموتائوس را

نزد شما فرستادم که اوست فرزند محبوب من و امین در خداوند تا یابد، آیا قابل مقدمات کمتر نیستید؟ ۳ آیانمی دانید که فرشتگان راههای مرا در مسیح به یاد شما بیاورد، چنانکه در هرجاو در را داوری خواهیم کرد تاچه رسد به امور روزگار؟ ۴ پس چون در هرکلیسا تعلیم می‌دهم. ۱۸ اما بعضی تکبرمی کنند به گمان آنکه مقدمات روزگار مرافعه دارید، آیا آتانی را که در کلیساحقیر شمرده من نزد شما نمی‌آیم. ۱۹ لکن به زودی نزد شما خواهیم آمد، می‌شوند، می‌نشانید؟ ۵ بجهت انفعال شما می‌گویم، آیا در میان اگرخداوند بخواهد و خواهم دانست نه سخن متکبران را بلکه شما یک نفر دانا نیست که بتواند در میان برادران خود حکم کند؟ قوت ایشان را. ۲۰ زیرا ملکوت خدا به زبان نیست بلکه در قوت ۶ بلکه برادر با برادر به محاکمه می‌رود و آن هم نزد بی‌ایمانان! ۷ است. ۲۱ چه خواهش دارید آیا با چوب نزد شما بیایم یا بامحبت و روح حلم؟

۵ فی الحقیقه شنیده می‌شود که در میان شمازنا پیدا شده است، و چنان زنایی که در میان امت‌ها هم نیست؛ که شخصی زن پدر خود را داشته باشد. ۲ و شما فخر می‌کنید بلکه ماتم هم ندارید، چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کرداز میان شما بیرون شود. ۳ زیرا که من هرچند درجسم غایبم، اما در روح حاضرم؛ و الان چون حاضر، حکم کردم در حق کسی که این را چنین کرده است. ۴ به نام خداوند ما عیسی مسیح، هنگامی که شما با روح من با قوت خداوند ماعیسی مسیح جمع شوید، ۵ که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت جسم تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد. ۶ فخر شما نیکو نیست. آیا آگاه نیستید که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مخمر می‌سازد؟ ۷ پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تاظفیر تازه باشید، چنانکه بی‌خمیرمایه هستید زیراکه فصیح ما مسیح در راه ما ذبح شده است. ۸ پس عید را نگاه داریم نه به خمیرمایه کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شرارت، بلکه به فطیر ساده دلی و راستی. ۹ در آن رساله به شما نوشتم که با زانیان معاشرت نکنید. ۱۰ لکن نه مطلق با زانیان این جهان یا طمعکاران و یا ستمکاران یا بت‌پرستان، که در این صورت می‌باید از دنیا بیرون شوید. ۱۱ لکن الان به شما می‌نویسم که اگر کسی که به برادر نامیده می‌شود، زانی یا طماع یا بت‌پرست یا فحاش یا میگسار یا ستمگر باشد، با چنین شخص معاشرت نکنید بلکه غذا هم نخورید. ۱۲ زیرا مرچه‌کار است که بر آتانی که خارج انداوری کنم. آیا شما بر اهل داخل داوری نمی‌کنید؟ ۱۳ لکن آتانی را که خارج‌اند خدا داوری خواهد کرد. پس آن شریر را از میان خودبرانید.

۶ آیا کسی از شما چون بر دیگری مدعی باشد، جرات دارد که مرافعه برد پیش ظالمان نه نزد مقدسان؟ ۲ یا نمی‌دانید که مقدسان، دنیا را داوری خواهند کرد؛ و اگر دنیا از شما حکم

نزد شما فرستادم که اوست فرزند محبوب من و امین در خداوند تا یابد، آیا قابل مقدمات کمتر نیستید؟ ۳ آیانمی دانید که فرشتگان راههای مرا در مسیح به یاد شما بیاورد، چنانکه در هرجاو در را داوری خواهیم کرد تاچه رسد به امور روزگار؟ ۴ پس چون در هرکلیسا تعلیم می‌دهم. ۱۸ اما بعضی تکبرمی کنند به گمان آنکه مقدمات روزگار مرافعه دارید، آیا آتانی را که در کلیساحقیر شمرده من نزد شما نمی‌آیم. ۱۹ لکن به زودی نزد شما خواهیم آمد، می‌شوند، می‌نشانید؟ ۵ بجهت انفعال شما می‌گویم، آیا در میان اگرخداوند بخواهد و خواهم دانست نه سخن متکبران را بلکه شما یک نفر دانا نیست که بتواند در میان برادران خود حکم کند؟ قوت ایشان را. ۲۰ زیرا ملکوت خدا به زبان نیست بلکه در قوت ۶ بلکه برادر با برادر به محاکمه می‌رود و آن هم نزد بی‌ایمانان! ۷ است. ۲۱ چه خواهش دارید آیا با چوب نزد شما بیایم یا بامحبت و روح حلم؟

۵ فی الحقیقه شنیده می‌شود که در میان شمازنا پیدا شده است، و چنان زنایی که در میان امت‌ها هم نیست؛ که شخصی زن پدر خود را داشته باشد. ۲ و شما فخر می‌کنید بلکه ماتم هم ندارید، چنانکه باید تا آن کسی که این عمل را کرداز میان شما بیرون شود. ۳ زیرا که من هرچند درجسم غایبم، اما در روح حاضرم؛ و الان چون حاضر، حکم کردم در حق کسی که این را چنین کرده است. ۴ به نام خداوند ما عیسی مسیح، هنگامی که شما با روح من با قوت خداوند ماعیسی مسیح جمع شوید، ۵ که چنین شخص به شیطان سپرده شود بجهت هلاکت جسم تا روح در روز خداوند عیسی نجات یابد. ۶ فخر شما نیکو نیست. آیا آگاه نیستید که اندک خمیرمایه، تمام خمیر را مخمر می‌سازد؟ ۷ پس خود را از خمیرمایه کهنه پاک سازید تاظفیر تازه باشید، چنانکه بی‌خمیرمایه هستید زیراکه فصیح ما مسیح در راه ما ذبح شده است. ۸ پس عید را نگاه داریم نه به خمیرمایه کهنه و نه به خمیرمایه بدی و شرارت، بلکه به فطیر ساده دلی و راستی. ۹ در آن رساله به شما نوشتم که با زانیان معاشرت نکنید. ۱۰ لکن نه مطلق با زانیان این جهان یا طمعکاران و یا ستمکاران یا بت‌پرستان، که در این صورت می‌باید از دنیا بیرون شوید. ۱۱ لکن الان به شما می‌نویسم که اگر کسی که به برادر نامیده می‌شود، زانی یا طماع یا بت‌پرست یا فحاش یا میگسار یا ستمگر باشد، با چنین شخص معاشرت نکنید بلکه غذا هم نخورید. ۱۲ زیرا مرچه‌کار است که بر آتانی که خارج انداوری کنم. آیا شما بر اهل داخل داوری نمی‌کنید؟ ۱۳ لکن آتانی را که خارج‌اند خدا داوری خواهد کرد. پس آن شریر را از میان خودبرانید.

۶ آیا کسی از شما چون بر دیگری مدعی باشد، جرات دارد که مرافعه برد پیش ظالمان نه نزد مقدسان؟ ۲ یا نمی‌دانید که مقدسان، دنیا را داوری خواهند کرد؛ و اگر دنیا از شما حکم

شما را به سبب ناپرهیزی شما در تجربه اندازد، ۶ لکن این را گناه نکرد. ولی چنین در جسم زحمت خواهند کشید، لیکن من می گویم به طریق اجازه نه به طریق حکم. ۷ اما می خواهم که بر شما شفقت دارم. ۲۹ اما ای برادران، این را می گویم وقت تنگ همه مردم مثل خود باشند. لکن هرکس نعمتی خاص از خدا است تا بعد از این آتانی که زن دارند مثل بی زن باشند ۳۰ و دارد، یکی چنین و دیگری چنان. ۸ لکن به مجردین و بیوه زنان گریانان چون ناگریانان و خوشحالان مثل ناخوشحالان و خریداران می گویم که ایشان را نیکو است که مثل من بمانند. ۹ لکن اگر چون غیرمالکان باشند، ۳۱ و استعمال کنندگان این جهان مثل پرهیزدارند، نکاح بکنند زیرا که نکاح از آتش هوس بهتر است. استعمال کنندگان نباشند، زیرا که صورت این جهان درگذر است. ۱۰ اما منکوحان را حکم می کنم و نه من بلکه خداوند که زن ۳۲ اما خواهش این دارم که شما بی اندیشه باشید. شخص مجرد از شوهر خود جدا نشود؛ ۱۱ و اگر جدا شود، مجرد بماند یا در امور خداوند می اندیشد که چگونه رضامندی خداوند را بجوید؛ با شوهر خود صلح کند؛ و مرد نیز زن خود را جدا نسازد. ۱۲ ۳۳ و صاحب زن در امور دنیا می اندیشد که چگونه زن خود را و دیگران را من می گویم نه خداوند که اگر کسی از برادران زنی خوش بسازد. ۳۴ در میان زن منکوحه و باکره نیز تفاوتی است، زیرا بی ایمان داشته باشد و آن زن راضی باشد که با وی بماند، او را باکره در امور خداوند می اندیشد تا هم در تن و هم در روح مقدس جدا نسازد. ۱۳ وزنی که شوهر بی ایمان داشته باشد و او راضی باشد؛ اما منکوحه در امور دنیا می اندیشد تا شوهر خود را خوش باشد که با وی بماند، از شوهر خود جدا نشود. ۱۴ زیرا که سازد. ۳۵ اما این را برای نفع شما می گویم نه آنکه دامی بر شما شوهر بی ایمان از زن خود مقدس می شود و زن بی ایمان از برادر بنهم بلکه نظر به شایستگی و ملازمت خداوند، بی تشویش. ۳۶ مقدس می گردد و اگر نه اولاد شما ناپاک می بودند، لکن الحال لکن هرگاه کسی گمان برد که با باکره خود ناشایستگی می کند، مقدسند. ۱۵ اما اگر بی ایمان جدایی نماید، بگذارش که بشود اگر به حد بلوغ رسید و ناچار است از چنین شدن، آنچه خواهد زیرا برادر یا خواهر در این صورت مقید نیست و خدا ما را به بکند؛ گناهی نیست؛ بگذار که نکاح کنند. ۳۷ اما کسی که در سلامتی خوانده است. ۱۶ زیرا که توجه دانی ای زن که شوهرت دل خود پایدار است و احتیاج ندارد بلکه در اراده خود مختار را نجات خواهی داد؛ یا چه دانی ای مرد که زن خود را نجات است و در دل خود جازم است که باکره خود را نگاه دارد، نیکو خواهی داد؛ ۱۷ مگر اینکه به هرطور که خداوند به هرکس قسمت می کند. ۳۸ پس هم کسی که به نکاح دهد، نیکو می کند و فرموده و به همان حالت که خدا هرکس را خوانده باشد، بدینطور کسی که به نکاح ندهد، نیکوتر می نماید. ۳۹ زن مادامی که رفتار بکند؛ و همچنین در همه کلیساها امر می کنم. ۱۸ اگر کسی شوهرش زنده است، بسته است. اما هرگاه شوهرش مرد آزاد گردید در مختونی خوانده شود، نامختون نگردد و اگر کسی در نامختونی تا به هرکه بخواید منکوحه شود، لیکن در خداوند فقط. ۴۰ اما خوانده شود، مختون نشود. ۱۹ ختنه چیزی نیست و نامختونی بحسب رای من خوشحال تر است، اگر چنین بماند و من نیز هیچ، بلکه نگاه داشتن امرهای خدا. ۲۰ هرکس در هر حالتی که گمان می برم که روح خدا را دارم.

خوانده شده باشد، در همان بماند. ۲۱ اگر در غلامی خوانده شدی تو را باکی نباشد، بلکه اگر هم می توانی آزاد شوی، آن را اولی تر استعمال کن. ۲۲ زیرا غلامی که در خداوند خوانده شده باشد، آزاد خداوند است؛ و همچنین شخصی آزاد که خوانده شد، غلام مسیح است. ۲۳ به قیمتی خریده شدید، غلام انسان نشوید. ۲۴ ای برادران هرکس در هر حالتی که خوانده شده باشد، در آن نزد خدا بماند. ۲۵ اما درباره باکره ها حکمی از خداوند ندارم. لکن چون از خداوند رحمت یافتیم که امین باشم، رای می دهم. ۲۶ پس گمان می کنم که بجهت تنگی این زمان، انسان را نیکو آن است که همچنان بماند. ۲۷ اگر با زن بسته شدی، جدایی مجوی و اگر از زن جدا هستی دیگر زن نخواه. ۲۸ لکن هرگاه نکاح کردی، گناه نوزیدی و هرگاه باکره منکوحه گردید،

بعضی تابه حال به اعتقاد اینکه بت هست، آن را چون قربانی بت این قصد نوشتنم تا بامن چنین شود، زیرا که مرا مردن بهتر است از می خوردن و ضمیر ایشان چون ضعیف است نجس می شود. ۸ اما آنکه کسی فخر مرا باطل گرداند. ۱۶ زیرا هرگاه بشارت دهم، مرا خوراک، ما رامقبول خدا نمی سازد زیرا که نه به خوردن بهتریم و فخر نیست چونکه مرا ضرورت افتاده است، بلکه وای بر من اگر نه به ناخوردن بدتر. ۹ لکن احتیاط کنید مبادااختیار شما باعث بشارت ندهم. ۱۷ زیراهرگاه این را طوع کنم اجرت دارم، لکن اگر لغزش ضعفا گردد. ۱۰ زیرا اگرکسی تو را که صاحب علم هستی کره باشد وکالتی به من سپرده شد. ۱۸ در این صورت، مرا چه بیند که در بتکده نشسته‌ای، آیا ضمیر آن کس که ضعیف است اجرت است تا آنکه چون بشارت می‌دهم، انجیل مسیح را بی‌خرج به خوردن قربانی های بتها بنا نمی شود؟ ۱۱ و از علم تو آن سازم و اختیار خود را درانجیل استعمال نکنم؟ ۱۹ زیرا با اینکه از برادر ضعیف که مسیح برای او مرد هلاک خواهد شد. ۱۲ و همه کسی آزاد بودم، خودرا غلام همه گردانیدم تا بسیاری را سود همچنین چون به برادران گناه ورزیدید و ضمایر ضعیفشان را صدمه برم. ۲۰ ویهود را چون یهود گشتم تا یهود را سود برم واهل شریعت رسانیدید، همانا به مسیح خطا نمودید. ۱۳ بنابراین، اگرخوراک باعث لغزش برادر من باشد، تا به ابدگوشتم نخواهم خورد تا برادر شریعت مسیح در من است، تا بی‌شریعتان را سودبرم؟ ۲۲ ضعفا را ضعیف شدم تا ضعفا را سود برم؟ همه کس را همه چیز گردیدم تا به هرنوعی بعضی را برهانم. ۲۳ اما همه کار را بجهت انجیل می‌کنم تا در آن شریک گردم. ۲۴ آیا نمی دانید آتانی که در میدان می‌دوند، همه می‌دوند لکن یک نفر انعام را می‌برد. به اینطور شما بدوید تا به کمال بپرید. ۲۵ و هرکه ورزش کند در هرچیز ریاضت می‌کشد؛ اما ایشان تا تاج فانی را بیابند لکن ما تاج غیرفانی را. ۲۶ پس من چنین می‌دوم، نه چون کسی که شک دارد؛ ومشت می‌زنم نه آنکه هوا را بزنم. ۲۷ بلکه تن خودرا زبون می‌سازم و آن را در بندگی می‌دارم، مباداچون دیگران را وعظ نمودم، خود محروم شوم.

خود را لغزش ندهم. (aiōn g165)

۹ آیا رسول نیستم؟ آیا آزاد نیستم؟ آیا عیسی مسیح خداوند ما را ندیدیم؟ آیا شماعمل من در خداوند نیستید؟ ۲ هرگاه دیگران رارسول نباشم، البته شما را هستم زیرا که مهرسالت من در خداوند شما هستند. ۳ حجت من بجهت آتانی که مرا امتحان می‌کنند این است ۴ که آیا اختیار خوردن و آشامیدن نداریم؟ ۵ آیااختیار نداریم که خواهر دینی را به زنی گرفته، همراه خود ببریم، مثل سایر رسولان و برادران خداوند و کیفا؟ ۶ یا من و بزبابا به تنهایی مختارنیستیم که کار نکنیم؟ ۷ کیست که هرگز از خرجی خود جنگ کند؟ یا کیست که تاکستانی غرس نموده، از میوه‌اش نخورد؟ یا کیست که گله‌ای بچراند و از شیر گله نوشد؟ ۸ آیا

این را بطور انسان می‌گویم یاشریعت نیز این را نمی‌گوید؟ ۹ زیرا که در تورات موسی مکتوب است که «گاو را هنگامی که خرمن را خرد می‌کند، دهان میند». آیا خدا در فکر گاوان می‌باشد؟ ۱۰ موسی تعمید یافتند، در ایر و در دریا؛ ۳ و همه همان خوراک آیا محض خاطر ما این رانمی‌گوید؟ بلی برای ما مکتوب است که شخم کننده می‌باید به امید، شخم نماید و خردکننده خرمن در امید یافتن قسمت خود باشد. ۱۱ چون ما روحانیها را برای شما کاشتیم، آیا امریزگی است که ما جسمانیهای شما را درو کنیم؟ ۱۲ اگر دیگران در این اختیار بر شما شریکند آیانه ماه شد تا ماخواهشمند بدی نباشیم، چنانکه ایشان بودند؛ ۷ ونه بیشتر؛ لیکن این اختیار را استعمال نکردیم، بلکه هرچیز را متحمل بت‌پرست شوید، مثل بعضی از ایشان، چنانکه مکتوب است: می‌شویم، مبادا انجیل مسیح را تعویق اندازیم. ۱۳ آیا نمی دانید «قوم به اکل و شرب نشستند وپرای لهو و لعب برپا شدند.» ۸ و که هرکه در امور مقدس مشغول باشد، از هیکل می‌خورد و هرکه خدمت مذهب کند، از مذهب نصیبی می‌دارد. ۱۴ و همچنین و سه هزار نفر هلاک گشتند. ۹ و نه مسیح راتجربه کنیم، خداوند فرمود که «هرکه به انجیل اعلام نماید، ازانجیل معیشت چنانکه بعضی از ایشان کردند و ازمارها هلاک گردیدند. ۱۰ و نه یابد.» ۱۵ لیکن من هیچیک از اینها را استعمال نکردم و این را به همهمه کنید، چنانکه بعضی از ایشان کردند و هلاک کننده

ایشان را هلاک کرد. ۱۱ و این همه بطور مثل بدیشان واقع شد و برای تنبیه ما مکتوب گردید که اواخر عالم به ما رسیده است. **(aiōn g165)** ۱۲ پس آنکه گمان برد که قائم است، باخبر باشد که نیفتد. ۱۳ هیچ تجربه جز آنکه مناسب بشر باشد، شما را فرو نگرفت. اما خداامین است که نمی گذارد شما فوق طاقت خودآزموده شوید، بلکه با تجربه مفری نیز می سازد تآیاری تحمل آن را داشته باشید. ۱۴ لهدای عزیزان من از بت پرستی بگریزید. ۱۵ به خردمندان سخن می گویم: خود حکم کنید بر آنچه می گویم. ۱۶ پیاله برکت که آن را تبرک می خوانیم، آیا شراکت در خون مسیح نیست؟ و نانی را که پاره می کنیم، آیا شراکت در بدن مسیح نی؟ ۱۷ زیرا ما که بسیاریم، یک نان و یکتن می باشیم چونکه همه از یک نان قسمت می یابیم. ۱۸ اسرائیل جسمانی را ملاحظه کنید! آیاخوردندگان قربانی ها شریک قربانگاه نیستند؟ ۱۹ پس چه گویم؟ آیا بت چیزی می باشد؟ یا که قربانی بت چیزی است؟ ۲۰ نی! بلکه آنچه امت هاقربانی می کنند، برای دیوها می گذرانند نه برای خدا؛ و نمی خواهیم شما شریک دیوها باشید. ۲۱ محال است که هم از پیاله خداوند و هم از پیاله دیوها بنوشید؛ و هم از مایده خداوند و هم از مایده دیوها نمی توانید قسمت برد. ۲۲ آیاخداوند را به غیرت می آوریم یا از او تواناتر می باشیم؟ ۲۳ همه چیز جایز است، لیکن همه مفید نیست؛ همه رواست، لیکن همه بنا نمی کند. ۲۴ هرکس نفع خود را ننجوید، بلکه نفع دیگری را. ۲۵ هرآنچه در در قصابخانه می فروشند، بخورید و هیچ مپرسید به خاطر ضمیر. ۲۶ زیرا که جهان و پری آن از آن خداوند است. ۲۷ هرگاه کسی از بی ایمانان از شما وعده خواهد و می خواهید بروید، آنچه نزد شما گذارند بخورید و هیچ مپرسید بجهت ضمیر. ۲۸ اما اگر کسی به شما گوید «این قربانی بت است»، نخورید به خاطر آن کس که خبر داد و بجهت ضمیر، زیرا که جهان و پری آن از آن خداوند است. ۲۹ اما ضمیر می گویم نه از خود بلکه ضمیر آن دیگر؛ زیرا چرا ضمیر دیگری بر آزادی من حکم کند؟ ۳۰ واگر من به شکر بخورم، چرا بر من افترا زند به سبب آن چیزی که من برای آن شکر می کنم؟ ۳۱ پس خواه بخورید، خواه بنوشید، خواه هرچه کنید، همه را برای جلال خدا بکنید. ۳۲ یهودیان و یونانیان و کلیسای خدا را لغزش مدهید. ۳۳ چنانکه من نیز در هرکاری همه را خوش می سازم و نفع خود را طالب نیستم، بلکه نفع بسیاری را تا نجات یابند.

۱ پس اقتدا به من نمایید چنانکه من نیز به مسیح می کنم. ۲ اما ای برادران شما را تحسین می نمایم از این جهت که در هر چیز مرا یاد می دارید و اخبار را بطوری که به شما سپردم، حفظ می نمایید. ۳ اما می خواهم شما بدانید که سر هر مرد، مسیح است و سر زن، مرد و سر مسیح، خدا. ۴ هر مردی که سر پوشیده دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می نماید. ۵ اما هر زنی که سر برهنه دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می سازد، زیرا این چنان است که تراشیده شود. ۶ زیرا اگر زن نمی پوشد، موی را نیز برید؛ و اگر زن را موی بریدن یا تراشیدن قبیح است، باید بپوشد. ۷ زیرا که مرد را نباید سر خود بپوشد چونکه او صورت و جلال خداست، اما زن جلال مرد است. ۸ زیرا که مرد از زن نیست بلکه زن از مرد است. ۹ و نیز مرد بجهت زن آفریده نشد، بلکه زن برای مرد. ۱۰ از این جهت زن می باید عزتی بر سر داشته باشد به سبب فرشتگان. ۱۱ لیکن زن از مرد جدانیست و مرد هم جدا از زن نیست در خداوند. ۱۲ زیرا چنانکه زن از مرد است، همچنین مرد نیز پوسیده زن، لیکن همه چیز از خدا. ۱۳ در دل خود انصاف دهید: آیا شایسته است که زن ناپوشیده نزد خدا دعا کند؟ آیا خود طبیعت شما را نمی آموزد که اگر مرد موی دراز دارد، او را عار می باشد؟ ۱۵ و اگر زن موی دراز دارد، او را فخر است، زیرا که موی بجهت پرده بدو داده شد؟ ۱۶ و اگر کسی ستیزه گر باشد، ما و کلیساهای خدا را چنین عادت نیست. ۱۷ لیکن چون این حکم را به شما می کنم، شما را تحسین نمی کنم، زیرا که شما نه از برای بهتری بلکه برای بدتری جمع می شوید. ۱۸ زیرا اولاهنگامی که شما در کلیسا جمع می شوید، می شوم که در میان شما شقاقها روی می دهد و قدری از آن را باور می کنم. ۱۹ از آن جهت که لازم است در میان شما بدعتها نیز باشد تا که مقبولان از شما ظاهر گردند. ۲۰ پس چون شما در یک جا جمع می شوید، ممکن نیست که شام خداوند خورده شود، ۲۱ زیرا در وقت خوردن هرکس شام خود را پیشتر می گیرد و یکی گرسنه و دیگری مست می شود. ۲۲ مگر خانه ها برای خوردن و آشامیدن ندارند؟ یا کلیسای خدا راتحقیر می نماید و آنانی را که ندارند شرمند می سازد؟ به شما چه بگویم؟ آیا در این امر شما را تحسین نمایم؟ تحسین نمی نمایم! ۲۳ زیرا من از خداوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که عیسی خداوند در شبی که او را تسلیم کردند، نان را گرفت ۲۴ و شکر نموده، پاره کرد و گفت: «بگیرید بخورید. این است بدن من که برای شما پاره می شود. این را به یادگاری من به جا آرید.» ۲۵ و همچنین پیاله را نیز بعد از شام و گفت:

«این پیاله عهد جدید است در خون من. هرگاه این را بنوشید، به نیست؟ ۱۶ و اگر گوش گوید چونکه چشم نیم از بدن نیستم، یادگاری من بکنید.» ۲۶ زیرا هرگاه این نان را بخورید و این پیاله آیا بدین سبب از بدن نیست؟ ۱۷ اگر تمام بدن چشم بودی، رابنوشید، موت خداوند را ظاهر می‌نمایید تا هنگامی که بازآید. ۲۷ کجایمی بود شنیدن و اگر همه شنیدن بودی کجا می‌بودید؟ پس هرکه بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خداوند را بنوشد، ۱۸ لکن الحال خدا هر یک از اعضا را در بدن نهاد برحسب اراده مجرم بدن و خون خداوند خواهد بود. ۲۸ اما هر شخص خود خود. ۱۹ و اگر همه یک عضو بودی بدن کجا می‌بود؟ ۲۰ اما رامتحان کند و بدینطرز از آن نان بخورد و از آن پیاله بنوشد. ۲۹ الان اعضا بسیار است لیکن بدن یک. ۲۱ و چشم دست رانمی زیرا هرکه می‌خورد و می‌نوشد، فتوای خود را می‌خورد و می‌نوشد تواند گفت که محتاج تو نیستم یا سر پایها رانیز که احتیاج به اگر بدن خداوند را تمیز نمی‌کند. ۳۰ از این سبب بسیاری از شما ندارم. ۲۲ بلکه علاوه بر این، آن اعضای بدن که ضعیفتر شما ضعیف و مریض‌اند و بسیاری خوابیده‌اند. ۳۱ اما اگر برخورد می‌نمایند، لازم ترمی باشند. ۲۳ و آنها را که پست‌تر اجزای بدن حکم می‌کردیم، حکم بر مانمی شد. ۳۲ لکن هنگامی که بر ما می‌پندارم، عزیزتر می‌داریم و اجزای قبیح ماجمال افضل دارد. ۲۴ حکم می‌شود، از خداوند تادیب می‌شویم مبادا با اهل دنیا بر لکن اعضای جمیله ما را احتیاجی نیست، بلکه خدا بدن را مرتب ماحکم شود. ۳۳ لهداای برادران من، چون بجهت خوردن جمع ساخت بقسمی که ناقص را بیشتر حرمت داد، ۲۵ تا که جدایی می‌شوید، منتظر یکدیگر باشید. ۳۴ و اگر کسی گرسنه باشد، در بدن نیفتد، بلکه اعضا به برابری در فکریکدیگر باشند. ۲۶ و خانه بخورد، مبادا بجهت عقوبت جمع شوید. و چون بیایم، اگر یک عضو دردمند گردد، سایر اعضا با آن همدرد باشند و اگر عضوی عزت یابد، باقی اعضا با او به خوشی آیند. ۲۷ اما شما مابقی را منتظم خواهم نمود.

۱۲ اما درباره عطایای روحانی، ای برادران نمی‌خواهم شما بی‌خبر باشید. ۲ می‌دانید هنگامی که امت‌ها می‌بودید، به سوی بنهای گنگ برده می‌شدید بطوری که شما رامی بردند. ۳ پس شما را خبر می‌دهم که هرکه متکلم به روح خدا باشد، عیسی را اناتیمانمی گوید و احدی جزیه روح‌القدس عیسی را خداوند نمی‌تواند گفت. ۴ و نعمتها انواع است ولی روح همان. ۵ وخدمتها انواع است اما خداوند همان. ۶ و عملهاانواع است لکن همان خدا همه را در همه عمل می‌کند. ۷ ولی هرکس را ظهور روح بجهت منفعت عطا می‌شود. ۸ زیرا یکی را بوساطت روح، کلام حکمت داده می‌شود و دیگری را کلام علم، بحسب همان روح. ۹ و یکی را ایمان به همان روح و دیگری را نعمتهای شفا دادن به همان روح. ۱۰ و یکی را قوت معجزات و دیگری را نبوت و یکی را تمیز ارواح و دیگری را اقسام زبانها و دیگری را ترجمه زبانها. ۱۱ لکن در جمیع اینها همان یک روح فاعل است که هرکس را فرد بحسب اراده خود تقسیم می‌کند. ۱۲ زیرا چنانکه بدن یک است و اعضای متعدد دارد و تمامی اعضای بدن اگرچه بسیار است یکن می‌باشد، همچنین مسیح نیز می‌باشد. ۱۳ زیرا که جمیع ما به یک روح در یک بدن تعمید یافتیم، خواه یهود، خواه یونانی، خواه غلام، خواه آزاد و همه از یک روح نوشانیده شدیم. ۱۴ زیرا بدن یک عضو نیست بلکه بسیار است. ۱۵ اگر پاگوید چونکه دست نیستم از بدن نمی‌باشم، آیباین سبب از بدن

۱۳ اگر به زبانهای مردم و فرشتگان سخن گویم و محبت نداشته باشم، مثل نحاس صدادهنده و سنج فغان کننده شده‌ام. ۲ و اگرنبوت داشته باشم و جمیع اسرار و همه علم را بدانم و ایمان کامل داشته باشم بحدی که کوهها را نقل کنم و محبت نداشته باشم، هیچ هستم. ۳ و اگر جمیع اموال خود را صدقه دهم و بدن خود را بسپارم تا سوخته شود و محبت نداشته باشم، هیچ سود نمی‌برم. ۴ محبت حلیم و مهربان است؛ محبت حسد نمی‌برد؛ محبت کبر و غرور ندارد؛ ۵ اطوار ناپسندیده ندارد و نفع خود را طالب نمی‌شود؛ خشم نمی‌گیرد و سوءظن ندارد؛ ۶ ازنازاستی خوشوقت نمی‌گردد، ولی با راستی شادی می‌کند؛ ۷ در همه چیز صبر می‌کند و همه را باور می‌نماید؛ در همه حال امیدوار می‌باشد و هر چیزی را متحمل می‌باشد. ۸ محبت هرگز ساقط نمی‌شود و اما اگر نبوتهاباشد، نیست خواهد شد و اگر زبانها، انتها خواهد پذیرفت و اگر علم، زایل خواهد گردید. ۹ زیرا جزئی علمی داریم و

جزئی نبوت می‌نماییم، ۱۰ لکن هنگامی که کامل آید، جزئی البته خوب شکر می‌کنی، لکن آن دیگر بنا نمی‌شود. ۱۸ خدا را نیست خواهد گردید. ۱۱ زمانی که طفل بدم، چون طفل حرف شکر می‌کنم که زیادت از همه شما به زبانها حرف می‌زنم. ۱۹ می‌زدم و چون طفل فکر می‌کردم و مانند طفل تعقل می‌نمودم. اما لکن در کلیسای بیشتر می‌پسندم که پنج کلمه به عقل خود گویم چون مرد شدم، کارهای طفلانه را ترک کردم. ۱۲ زیرا که الحال تادیکران را نیز تعلیم دهم از آنکه هزاران کلمه به زبان بگویم. ۲۰ در آینه بطور معما می‌بینم، لکن آن وقت روبرو؛ الان جزئی معرفتی ای برادران، در فهم اطفال مابشاید بلکه در بدخوبی اطفال باشید و دارم، لکن آن وقت خواهم شناخت، چنانکه نیز شناخته شدم. در فهم رشید. ۲۱ در تورات مکتوب است که «خداوند می‌گوید به ۱۳ و الحال این سه چیز باقی است: یعنی ایمان و امید و محبت. زبانهای بیگانه و لبه‌های غیر به این قوم سخن خواهم گفت و با این همه مرا نخواهند شنید.» ۲۲ پس زبانها نشانی است نه برای

۱۴ در پی محبت بکوشید و عطایای روحانی را به غیرت بطلبید، خصوص اینکه نبوت کنید. ۲ زیرا کسی که به زبانی سخن می‌گوید، نه به مردم بلکه به خدا می‌گوید، زیرا هیچ‌کس نمی‌فهمد لیکن در روح به اسرار تکلم می‌نماید. ۳ اما آنکه نبوت می‌کند، مردم را برای بنا و نصیحت و تسلی می‌گوید. ۴ هرکه به زبانی می‌گوید، خود را بنا می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، کلیسا را بنا می‌کند. ۵ و خواهش دارم که همه شما به زبانها تکلم کنید، لکن بیشتر اینکه نبوت نمایم زیرا کسی که نبوت کند بهتر است از کسی که به زبانها حرف زند، مگر آنکه ترجمه کند تا کلیسا بنا شود. ۶ اما الحال ای برادران اگر نزد شما آیم و به زبانها سخن رانم، شما را چه سود می‌بخشم؟ مگر آنکه شما را به مکاشفه یا به معرفت یا به نبوت یا به تعلیم گویم. ۷ و همچنین چیزهای بیجان که صدا می‌دهد چون نی یا بریط اگر در صداها فرق نکند، چگونه آواز نی یا بریط فهمیده می‌شود؟ ۸ زیر اگر کرنا نیز صدای نامعلوم دهد که خود رامه‌های جنگ می‌سازد؟ ۹ همچنین شما نیز به زبان، سخن مفهوم نگویند، چگونه معلوم می‌شود آن چیزی که گفته شد زیرا که به هوا سخن خواهید گفت؟ ۱۰ زیرا که انواع زبانهای دناهر قدر زیاده باشد، ولی یکی بی‌معنی نیست. ۱۱ پس هرگاه قوت زبان را نمی‌دانم، نزد متکلم بربری می‌باشم و آنکه سخن گوید نزد من بربری می‌باشد. ۱۲ همچنان شما نیز چونکه غیور عطایای روحانی هستید بطلبید اینکه برای بنای کلیسا افزوده شوید. ۱۳ بنابراین کسی که به زبانی سخن می‌گوید، دعا بکند تا ترجمه نماید. ۱۴ زیرا اگر به زبانی دعا کنم، روح من دعا می‌کند لکن عقل من برخوردار نمی‌شود. ۱۵ پس مقصود چیست؟ به روح دعا خواهم کرد و به عقل نیز دعا خواهم نمود؛ به روح سرود خواهم خواند و به عقل نیز خواهم خواند. ۱۶ زیرا اگر در روح تبرک می‌خوانی، چگونه آن کسی که به منزلت امی است، به شکر تو آمین گوید و حال آنکه نمی‌فهمد چه می‌گویی؟ ۱۷ زیرا تو

۱۵ الانای برادران، شما را از انجیلی که به شما بشارت دادم اعلام می‌نمایم که آن را هم پذیرفتید و در آن هم قایم می‌باشید، ۲ و بوسیله آن نیز نجات می‌یابید، به شرطی که آن کلامی را که به شما بشارت دادم، محکم نگاه دارید والا عبث ایمان آوردید. ۳ وی شده باشند، آنگاه خود پسر هم مطیع خواهد شد و او را که زیرا که اول به شما سپردم، آنچه نیز یافتم که مسیح برحسب کتب در راه گناهان ما مرد، ۴ و اینکه مدفون شد و در روز سوم برحسب کتب برخاست؛ ۵ و اینکه به کیفا ظاهر شد و بعد از آن به آن دوازده، ۶ و پس از آن به زیاده از پانصد برادر یک بار ظاهر شد که بیشتر از ایشان تا امروز باقی هستند اما بعضی خوابیده‌اند. ۷ از آن پس به یعقوب ظاهر شد و بعد به جمیع رسولان. ۸ و آخر همه بر من مثل طفل سقطشده ظاهر گردید. ۹ زیرا من کهرتین رسولان هستم و لایق نیستم که به رسول خوانده شوم، چونکه بر کلیسای خدا جفا می‌رسانیدم. ۱۰ لیکن به فیض خدا آنچه هستم هستم و فیض او که بر من بود باطل نگشت، بلکه بیش از همه ایشان مشقت کشیدم، اما نه من بلکه فیض خدا که با من بود. ۱۱ پس خواه من و خواه ایشان بدین طریق وعظمی کنیم و به اینطور ایمان آوردید. ۱۲ لیکن اگر به مسیح وعظ می‌شود که از مردگان برخاست، چون است که بعضی از شما می‌گویند که قیامت مردگان نیست؟ ۱۳ اما اگر مردگان را قیامت نیست، مسیح نیز برخاسته است. ۱۴ و اگر مسیح برخاست، باطل نیز برای خدا شدید، زیرا درباره خدا شهادت دادیم که مسیح برخیزانید، و حال آنکه او را برنخیزانید در صورتی که مردگان برنمی‌خیزند. ۱۶ زیرا هرگاه مردگان برنمی‌خیزند، مسیح نیز برخاسته است. ۱۷ اما هرگاه مسیح برخاسته است، ایمان شما باطل است و شما تا کنون در گناهان خود هستید، ۱۸ بلکه آنانی هم که در مسیح خوابیده‌اند هلاک شدند. ۱۹ اگر فقط در این جهان در مسیح امیدواریم، از جمیع مردم بدبخت تریم. ۲۰ لیکن بالفعل مسیح از مردگان برخاسته و نوبت خوابیدگان شده است. ۲۱ زیرا چنانکه به انسان موت آمد، به انسان نیز قیامت مردگان شد. ۲۲ و چنانکه در آدم همه می‌میزند در مسیح نیز همه زنده خواهند گشت. ۲۳ لیکن هرکس به رتبه خود؛ مسیح نوبت است و بعد آنانی که در وقت آمدن او از آن مسیح می‌باشند. ۲۴ و بعد از آن انتها است وقتی که ملکوت را به خدا و پدر سپارد. و در آن زمان تمام ریاست و تمام قدرت و قوت را نابود خواهد گردانید. ۲۵ زیرا مادامی که همه دشمنان را زیر پایهای خود نهد، می‌باید اوسلطنت بنماید. ۲۶ دشمن آخر که نابود می‌شود، موت است.

این را می‌گویم که گوشت و خون نمی‌تواند وارث ملکوت خدا شوید. ۱۴ جمیع کارهای شما با محبت باشد. ۱۵ وای برادران شود و فاسدوارث بی‌فسادی نیز نمی‌شود. ۵۱ همانا به شماسری به شما التماس دارم (شما خانواده استیفان را می‌شناسید که نویر می‌گویم که همه نخواهیم خوابید، لیکن همه متبدل خواهیم شد. اخائی همتند و خویشتن را به خدمت مقدسین سپرده‌اند)، ۱۶ ۵۲ در لحظه‌ای، در طرفه العینی، به مجرد نواختن صور اخیر، تا شما نیز چنین اشخاص را اطاعت کنید و هرکس را که در زیراکرنا صدا خواهد داد، و مردگان، بی‌فساد خواهند برخاست و ما کار و زحمت شریک باشد. ۱۷ و از آمدن استفان و فرتونانس متبدل خواهیم شد. ۵۳ زیرا که می‌باید این فاسد بی‌فسادی را و اخائیکوس مرا شادی رخ نمود زیرا که آنچه از جانب شما ناتمام بپوشد و این فانی به بقا آراسته گردد. ۵۴ اما چون این فاسد بود، ایشان تمام کردند. ۱۸ چونکه روح من و شما را تازه کردند. بی‌فسادی را پوشید و این فانی به بقا آراسته شد، آنگاه این کلامی پس چنین اشخاص را بشناسید. ۱۹ کلیساهای آسیا به شما سلام که مکتوب است به انجام خواهد رسید که «مرگ در ظفر بلعیده می‌رساند و اکیلا و پرسکلا با کلیسایی که در خانه ایشانند، به شده است. ۵۵ ای موت نیش تو کجا است وای گور ظفر تو شما سلام بسیار در خداوند می‌رساند. ۲۰ همه برادران شما را کجا؟» (Hadēs 986) ۵۶ نیش موت گناه است و قوت گناه، سلام می‌رسانند. یکدیگر را به بوسه مقدسانه سلام رسانید. ۲۱ شریعت. ۵۷ لیکن شکر خدا راست که ما را بواسطه خداوند من پولس ازدست خود سلام می‌رسانم. ۲۲ اگر کسی عیسی ماعیسی مسیح ظفر می‌دهد. ۵۸ بنابراین ای برادران حبیب من مسیح خداوند را دوست ندارد، اناتیما باد. ماران اتا. ۲۳ فیض پایدار وی تشویش شده، پیوسته در عمل خداوند بیفزایید، چون عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۲۴ محبت من با همه شما در می‌دانید که زحمت شما در خداوند باطل نیست.

۱۶ اما درباره جمع کردن زکات برای مقدسین، چنانکه به کلیساهای غلاطیه فرمودم، شما نیز همچین کنید. ۲ در روز اول هفته، هر یکی از شما بحسب نعمتی که یافته باشد، نزد خود ذخیره کرده، بگذارد تا در وقت آمدن من زحمت جمع کردن نباشد. ۳ و چون برسم، آنانی را که اختیار کنید با مکتوبها خواهم فرستاد تا احسان شما را به اورشلیم ببرند. ۴ و اگر مصلحت باشد که من نیز بروم، همراه من خواهند آمد. ۵ و چون از مکادونیه عبور کنم، به نزد شما خواهم آمد، زیرا که از مکادونیه عبور می‌کنم، ۶ و احتمال دارد که نزد شما بمانم بلکه زمستان را نیز پسر برم تا هرجایی که بروم، شما مرا مشایعت کنید. ۷ زیرا که الان اراده ندارم در بین راه شما راملقات کنم، چونکه امیدوارم مدتی با شما توقف نمایم، اگر خداوند اجازت دهد. ۸ لیکن من تا بنظیکاست در افسس خواهم ماند، ۹ زیرا که دروازه بزرگ و کارساز برای من باز شد و معاندین، بسیارند. ۱۰ لیکن اگر تیموتاوس آید، آگاه باشید که نزد شما بی‌ترس باشد، زیرا که در کار خداوند مشغول است چنانکه من نیز هستم. ۱۱ لهنذاهیچ کس او را حقیر نشمارد، بلکه او را به سلامتی مشایعت کنید تا نزد من آید زیرا که او را با برادران انتظار می‌کشم. ۱۲ اما درباره اپلس برادر، از او بسیار درخواست نمودم که با برادران به نزد شما بیاید، لیکن هرگز رضا نداد که الحال بیاید ولی چون فرصت یابد خواهد آمد. ۱۳ بیدار شوید، در ایمان استوار باشید و مردان باشید و زورآور

دوم قرن تیان

یعنی من و سلوانس و تیموتائوس در میان شما به وی موعظه کردیم، بلی و نی نشد بلکه در او بلی شده است. ۲۰ زیرا چندان که وعده های خدا است، همه در او بلی واز این جهت در او امین است تا خدا از ما تمجید یابد. ۲۱ اما او که ما را با شما در مسیح استوار می گرداند و ما را مسح نموده است، خداست. ۲۲ که او نیز ما را مهر نموده و بیعانه روح را در دلهای ما عطا کرده است. ۲۳ لیکن من خدا را بر جان خود شاهد می خوانم که برای شفقت بر شما تا بحال به قرنتس نیامدم، ۲۴ نه آنکه بر ایمان شما حکم کرده باشم بلکه شادی شما را مددکار هستم زیرا که به ایمان زیرا به اندازه ای که دردهای مسیح در ما زیاده شود، به همین قسم قایم هستید.

تسلی ما نیز بوسیله مسیح می افزاید. ۶ اما خواه زحمت کشیم، این است برای تسلی و نجات شما، و خواه تسلی پذیریم این هم بجهت تسلی و نجات شما است که میسر می شود از صبر داشتن در همین دردهایی که ما هم می بینیم. ۷ و امید ما برای شما استوار می شود زیرا می دانیم که چنانکه شما شریک دردها هستید، همچنین شریک تسلی نیز خواهید بود. ۸ زیرا ای برادران نمی خواهیم شما بی خبر باشید از تنگی ای که در آسیا به ما عارض گردید که بینهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، بحدی که از جان هم مایوس شدیم. ۹ لکن در خود فتوی موت داشتیم تا بر خود توکل نکنیم، بلکه بر خدا که مردگان را برمی خیزاند، ۱۰ که ما را از چنین موت رهانید و می رهاند و به او امیدواریم که بعد از این هم خواهد رهانید. ۱۱ و شما نیز به دعا در حق ما اعانت می کنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به ما رسید، شکرگزاری هم بجهت ما از بسیاری به جا آورده شود. ۱۲ زیرا که فخر ما این است یعنی شهادت ضمیر ما که به قلدوسیت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوص نسبت به شما. ۱۳ زیرا چیزی به شما نمی نویسیم مگر آنچه می خوانید و به آن اعتراف می کنید و امیدوارم که تا به آخر اعتراف هم خواهید کرد. ۱۴ چنانکه به مافی الجمله اعتراف گردید که محل فخر شما هستیم، چنانکه شما نیز ما را می باشید در روز عیسی خداوند. ۱۵ و بدین اعتماد قبل از این خواستیم به نزد شما آییم تا نعمتی دیگر بیابید، ۱۶ و از راه شما به مکادونیه بروم و باز از مکادونیه نزد شما بیایم و شما مرا به سوی یهودیه مشایعت کنید. ۱۷ پس چون این را خواستیم، آیا سهل انگاری کردم یا عزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه به نزد من بلی بلی و نی نی باشد. ۱۸ لیکن خدا امین است که سخن ما با شما بلی و نی نیست. ۱۹ زیرا که پسر خدا عیسی مسیح که ما

بسیاری نیستیم که کلام خدا را مغشوش سازیم، بلکه از ساده دلی و از جانب خدا در حضور خدا در مسیح سخن می‌گوییم.

۳ آیا باز به سفارش خود شروع می‌کنیم؟ و آیا مثل بعضی احتیاج به سفارش نامه جات به شما یا از شما داشته باشیم؟ ۲ شما رساله ماهستید، نوشته شده در دل‌های ما، معروف و خوانده شده جمیع آدمیان. ۳ چونکه ظاهر شده‌اید که رساله مسیح می‌باشید، خدمت کرده شده از ما و نوشته شده نه به مرکب بلکه به روح خدای حی، نه بر الواح سنگ، بلکه بر الواح گوشتی دل. ۴ اما بوسیله مسیح چنین اعتماد به خدا داریم. ۵ نه آنکه کافی باشیم که چیزی را به خود تفکر کنیم که گویا از ما باشد، بلکه کفایت ما از خداست. ۶ که او ما را هم کفایت داد تا عهد جدید را خادم شویم، نه حرف را بلکه روح را زیرا که حرف می‌کشد لیکن روح زنده می‌کند. ۷ اما اگر خدمت موت که در حرف بود و برسنگها تراشیده شده با جلال می‌بود، بحدی که بنی اسرائیل نمی‌توانستند صورت موسی را نظاره کنند به سبب جلال چهره او که فانی بود، ۸ چگونه خدمت روح بیشتر با جلال نخواهد بود؟ ۹ زیراهرگاه خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیاده‌تر خدمت عدالت در جلال خواهد افزود. ۱۰ زیرا که آنچه جلال داده شده بود نیز بدین نسبت جلالی نداشت به سبب این جلال فایق. ۱۱ زیرا اگر آن فانی با جلال بودی، هرآینه این باقی از طریق اولی در جلال خواهد بود. ۱۲ پس چون چنین امید داریم، با کمال دلیری سخن می‌گوییم. ۱۳ و نه مانند موسی که نقابی برچهره خود کشید تا بنی اسرائیل، تمام شدن این فانی را نظر نکنند، ۱۴ بلکه ذهن ایشان غلیظ شد زیرا که تا امروز همان نقاب در خواندن عهد عتیق باقی است و کشف نشده است، زیرا که فقط در مسیح باطل می‌گردد. ۱۵ بلکه تا امروز وقتی که موسی را می‌خوانند، نقاب بر دل ایشان برقراری ماند. ۱۶ لیکن هرگاه به سوی خداوند رجوع کند، نقاب برداشته می‌شود. ۱۷ اما خداوند روح است و جای که روح خداوند است، آنجا آزادی است. ۱۸ لیکن همه ما چون

با چهره بی نقاب جلال خداوند را در آینه می‌نگریم، از جلال تاجلال به همان صورت متبدل می‌شویم، چنانکه از خداوند که روح است.

۴ بنابراین چون این خدمت را داریم، چنانکه رحمت یافته‌ایم، خسته خاطر نمی‌شویم. ۲ بلکه خفایای رسوایی را ترک کرده، به مکر رفتار نمی‌کنیم و کلام خدا را مغشوش نمی‌سازیم، بلکه به اظهار راستی، خود را به ضمیر هرکس در حضور خدا مقبول

فانی در حیات غرق شود. ۵ اما او که ما را برای این درست ۴ بلکه در هر امری خود را ثابت می‌کنیم که خدام خدا هستیم: ساخت خدا است که بیعانه روح را به ما می‌دهد. ۶ پس دائم درصبر بسیار، در زحمات، در حاجات در تنگیها، ۵ در تازانه‌ها، خاطر جمع هستیم و می‌دانیم که مادامی که در بدن متوطنیم، از در زندانها، در فتنه‌ها، در محنتها، در بی‌خوابیها، در گرسنگیها، خداوند غریب می‌باشیم. ۷ (زیرا که به ایمان رفتار می‌کنیم نه به ۶ در طهارت، در معرفت، در حلم، در مهربانی، در روح القدس، دیدار) ۸ پس خاطر جمع هستیم و این را بیشتری پسندیم که از در محبت بی‌ریا، ۷ در کلام حق، در قوت خدا باسلحه عدالت بر بدن غریب کنیم و به نزد خداوند متوطن شویم. ۹ لهذا حریص طرف راست و چپ، ۸ به عزت و ذلت و بدنامی و نیکامی. چون هستیم بر اینکه خواه متوطن و خواه غریب، پسندیده او باشیم. گمراه کنندگان و اینک راستگو هستیم؛ ۹ چون مجهول و اینک ۱۰ زیرا لازم است که همه ما پیش مسند مسیح حاضر شویم تا معروف؛ چون در حالت موت و اینک زنده هستیم؛ چون سیاست هرکس اعمال بدنی خود را بیابد، بحسب آنچه کرده باشد، چه کرده شده، اما مقتول نی؛ ۱۰ چون محزون، ولی دائم شادمان؛ نیک چه بد. ۱۱ پس چون ترس خدا را دانستیم، مردم را دعوت چون فقیر و اینک بسیاری را دولتمند می‌سازیم؛ چون بی‌چیز، اما می‌کنیم. اما به خدا ظاهر شده‌ایم و امیدوارم به ضمایر شما هم مالک همه چیز. ۱۱ ای قرتیان، دهان ما به سوی شما گشاده ظاهر خواهیم شد. ۱۲ زیرا بار دیگر برای خود به شما سفارش و دل ما وسیع شده است. ۱۲ در ما تنگ نیستید لیکن در احساسی نمی‌کنیم، بلکه سبب افتخار درباره خود به شما می‌دهیم تا شما خود تنگ هستید. ۱۳ پس در جزای این، زیرا که به فرزندان را جوابی باشد برای آنانی که در ظاهر نه در دل فخر می‌کنند. خود سخن می‌گویم، شما نیز گشاده شوید. ۱۴ زیر یوغ ناموافق ۱۳ زیرا اگر بی‌خود هستیم برای خداست و اگر هشیاریم برای با بی‌ایمانان مشوید، زیرا عدالت را با گناه چه رفاقت و نور را شماست. ۱۴ زیرا محبت مسیح ما را فرو گرفته است، چونکه باظلمت چه شراکت است؟ ۱۵ و مسیح را با بی‌عالم چه مناسبت این را دریافتیم که یک نفر برای همه مردپس همه مردند. ۱۵ و مومن را با کافر چه نصیب است؟ ۱۶ و هیکل خدا را با پتیا برای همه مرد تا آنانی که زنده‌اند، از این به بعد برای خویشتن زیست نکنند بلکه برای او که برای ایشان مرد و برخاست. ۱۶ گفت که «در ایشان ساکن خواهیم بود و در ایشان راه خواهیم رفت بنابراین، ما بعد از این هیچ‌کس را بحسب جسم نمی‌شناسیم، و خدای ایشان خواهیم بود، و ایشان قوم من خواهند بود.» ۱۷ بلکه هرگاه مسیح را هم بحسب جسم شناخته بودیم، الان دیگر پس خداوند می‌گوید: «از میان ایشان بیرون آید و جدا شوید و او رانمی‌شناسیم. ۱۷ پس اگر کسی در مسیح باشد، خلقت چیز ناپاک را لمس نکنید تا من شما را مقبول بدارم، ۱۸ و شما را تازه‌ای است؛ چیزهای کهنه درگذشت، اینک همه چیز تازه شده پدر خواهیم بود و شما مرا پسران و دختران خواهید بود؛ خداوند قادر است. ۱۸ و همه چیز از خدا که ما را بواسطه عیسی مسیح با مطلق می‌گوید.»

خود مصالحه داده و خدمت مصالحه را به ما سپرده است. ۱۹ **۷** پس ای عزیزان، چون این وعده‌ها را داریم، خویشتن را از هر یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان را با خود مصالحه می‌داد و خطایای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحه را به ما سپرد. ۲۰ پس برای مسیح ایلچی هستیم که گویا خدا به زبان ما وعظ می‌کند. پس بخاطر مسیح استدعای کنیم که با خدا مصالحه کنید. ۲۱ زیرا او را که گناه نشناخت در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم.

۶ پس چون همکاران او هستیم، التماس می‌نماییم که فیض گشته‌ام و در هر زحمتی که بر مامی آید، شادی وافر می‌کنم. ۵ خدا را بی‌فایده نیافته باشید. ۲ زیرا می‌گوید: «در وقت مقبول تو را مستجاب فرمودم و در روز نجات تو را اعانت کردم.» اینک الحال زمان مقبول است؛ اینک الان روز نجات است. ۳ در ۶ لیکن خدایی که تسلی دهنده افتادگان است، ما را به هیچ چیز لغزش نمی‌دهیم که مبادا خدمت ما ملامت کرده شود، آمدن تیطس تسلی بخشید. ۷ و نه از آمدن او تنها بلکه به آن

تسلی نیز که او در شما یافته بود، چون ما را مطلع ساخت از می‌دانید که هر چند دولت‌مند بود، برای شما فقیر شد تا شما از فقر شوق شما و نوحه گری شماو غیرتی که درباره من داشتید، به او دولت‌مند شوید. ۱۰ و در این، رای می‌دهم زیرا که این شما را نوعی که بیشتر شادمان گردیدم. ۸ زیرا که هر چند شما را به آن شایسته است، چونکه شما در سال گذشته، نه در عمل فقط رساله محزون ساختم، پشیمان نیستم، اگرچه پشیمان هم بودم زیرا بلکه در اراده نیز اول از همه شروع کردید. ۱۱ اما الحال عمل را یافتیم که آن رساله شما را اگر هم به ساعتی، غمگین ساخت. ۹ به انجام رسانید تا چنانکه دلگرمی در اراده بود، انجام عمل نیز الحال شادمانم، نه از آنکه غم خوردید بلکه از اینکه غم شما به برحسب آنچه دارید بشود. ۱۲ زیرا هرگاه دلگرمی باشد، مقبول توبه انجامید، زیرا که غم شما برای خدا بود تا به هیچ وجه زیانی می‌افند، بحسب آنچه کسی دارد نه بحسب آنچه ندارد. ۱۳ از ما به شما نرسد. ۱۰ زیرا غمی که برای خداست منشا توبه و نه اینکه دیگران را راحت و شما را زحمت باشد، بلکه به می‌باشد به جهت نجات که از آن پشیمانی نیست؛ اما غم دنیوی طریق مساوات تا در حال، زیادتی شما برای کمی ایشان بکار منشا موت است. ۱۱ زیرا اینک همین که غم شما برای خدا بود، آید؛ ۱۴ و تا زیادتی ایشان بجهت کمی شما باشد و مساوات چگونه کوشش، بل احتجاج، بل خشم، بل ترس، بل اشتیاق، بل بشود. ۱۵ چنانکه مکتوب است: «آنکه بسیار جمع کرد، زیادتی غیرت، بل انتقام را در شما پدید آورد. در هر چیز خود را ثابت نداشت و آنکه اندکی جمع کرد، کمی نداشت. ۱۶ اما شکر کردید که در این امر میرا هستید. ۱۲ باری هرگاه به شما نوشتم، خدا راست که این اجتهاد را برای شما در دل تپس نهاد. ۱۷ بجهت آن ظالم یا مظلوم نبود، بلکه تا غیرت ما درباره شما به زیرا او خواهش ما را اجابت نمود، بلکه بیشتر با اجتهاد بوده، به شما در حضور خدا ظاهر شود. ۱۳ و از این جهت تسلی یافتیم رضامندی تمام به سوی شما روانه شد. ۱۸ و باوی آن برادری را لیکن در تسلی خود شادی ما از خوشی تپس بینهایت زیاده گردید فرستادیم که مدح او در انجیل در تمامی کلیساها است. ۱۹ و نه چونکه روح او از جمیع شما آرامی یافته بود. ۱۴ زیرا اگر درباره همین فقط بلکه کلیساها نیز او را اختیار کردند تا در این نعمتی شما بدو فخر کردم، خجل نشدم بلکه چنانکه همه سخنان را به که خدمت آن را برای تمجید خداوند و دلگرمی شما می‌کنیم، شما به راستی گفتیم، همچنین فخر ما به تپس راست شد. ۱۵ هم سفر مابشود. ۲۰ چونکه اجتناب می‌کنیم که مبدا کسی ما را و خاطرات به سوی شما زیادتر مایل گردید، چونکه اطاعت جمیع ملامت کند درباره این سخاوتی که خادمان آن هستیم. ۲۱ زیرا شما را به یاد می‌آورد که چگونه به ترس و لرز او را پذیرفتید. ۱۶ که نه در حضور خداوند فقط، بلکه در نظر مردم نیز چیزهای نیکو را شادمانم که در هر چیز بر شما اعتماد دارم.

۸ لیکن ای برادران شما را مطلع می‌سازیم از فیض خدا که به کلیسای مکادونیه عطا شده است. ۲ زیرا در امتحان شدید زحمت، فراوانی خوشی ایشان ظاهر گردید و از زیادتی فقر ایشان، دولت سخاوت ایشان افزوده شد. ۳ زیرا که شاهد هستیم که بحسب طاقت بلکه فوق از طاقت خویش به رضامندی تمام، ۴ التماس بسیار نموده، این نعمت و شراکت در خدمت مقدسین را

از ما طلبیدند. ۵ و نه چنانکه امید داشتیم، بلکه اول خویشتن را به **۹** زیرا که در خصوص این خدمت مقدسین، زیادتی می‌باشد خداوند و به ما برحسب اراده خدا دادند. ۶ و از این سبب از که به شما بنویسم. ۲ چونکه دلگرمی شما را می‌دانم که درباره تپس استدعا نمودیم که همچنانکه شروع این نعمت را در میان آن بجهت شما به اهل مکادونیه فخر می‌کنم که از سال گذشته شما کرد، آن را به انجام هم برساند. ۷ بلکه چنانکه در هر چیز اهل اخائیه مستعد شده‌اند و غیرت شما اکثر ایشان را تحریض افزونی دارید، در ایمان و کلام و معرفت و کمال اجتهاد و محبتی نموده است. ۳ اما برادران را فرستادم که مبدا فخر ما درباره شما که با ما می‌دارید، در این نعمت نیز بیفزایید. ۸ این را به طریق در این خصوص باطل شود تا چنانکه گفته‌ام، مستعد شوید. ۴ مبدا حکم نمی‌گویم بلکه به سبب اجتهاد دیگران و تا اخلاص محبت اگر اهل مکادونیه با من آیند و شما را نامستعد یابند، نمی‌گویم شما را بیازمایم. ۹ زیرا که فیض خداوند ما عیسی مسیح را شما بلکه ما از این اعتمادی که به آن فخر کردیم، خجل شویم،

۵ پس لازم دانستم که بردارن را نصیحت کنم تا قبل از ما نزد شما خجل نخواهم شد، که ۹ که مبدا معلوم شود که شما را به رساله‌ها آید و برکت موعود شما را مهیاسازند تا حاضر باشد، از راه برکت می‌ترسانم. ۱۰ زیرمی گویند: «رساله‌های او گران و زوآور است، نه از راه طمع. ۶ اما خلاصه این است، هرکه با بخیلی کرد، لیکن حضور جسمی او ضعیف و سخشن حقیر.» ۱۱ چنین با بخیلی هم درو کند و هرکه با برکت کرد، با برکت نیز درو کند. شخص بدانند که چنانکه در کلام به رساله‌ها در غیاب هستیم، ۷ اما هرکس بطوری که در دل خوداراده نموده است بکند، نه به همچنین نیز در فعل درحضور خواهیم بود. ۱۲ زیرا جرات نداریم که حزن و اضطراب، زیرا خدا بخشنده خوش را دوست می‌دارد. ۸ ولی خود را از کسانی که خویشتن را مدح می‌کنند بشماریم، یا خود را خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید تا همیشه در هر با ایشان مقابله نمایم؛ بلکه ایشان چون خود را با خود می‌پیمایند و امری کفایت کامل داشته، برای هر عمل نیکو افزوده شوید. ۹ خود را به خود مقابله می‌نمایند، دانا نیستند. ۱۳ اما ما زیاده از چنانکه مکتوب است که «باشید و به فقرا داد و عدالتش تا به اندازه فخر نمی‌کنیم، بلکه بحسب اندازه آن قانونی که خدا برای ابدی باقی می‌ماند.» (aiōn g165) ۱۰ ما او که برای بزرگ‌بزرگ و ما پیمود، و آن اندازه‌ای است که به شمانیز می‌رسد. ۱۴ زیرا از برای خورنده نان را آماده می‌کند، بذر شما را آماده کرده، خواهد حد خود تجاوز نمی‌کنیم که گویا به شما نرسیده باشیم، چونکه افزود و ثمرات عدالت شما را مزید خواهد کرد. ۱۱ تا آنکه در در انجیل مسیح به شما هم رسیده‌ایم. ۱۵ و از اندازه خودنگذشته هر چیزی دولت‌مند شده، کمال سخاوت را بنمایید که آن منشا شکر در محتوای دیگران فخر نمی‌نمایم، ولی امید داریم که چون خدا بوسیله ما می‌باشد. ۱۲ زیرا که به‌جا آوردن این خدمت، نه ایمان شما افزون شود، در میان شما بحسب قانون خود بغایت فقط حاجات مقدسین را رفع می‌کند، بلکه سپاس خدا را نیز افزوده خواهیم شد. ۱۶ تا اینکه در مکانهای دورتر از شما هم بسیار می‌افزاید. ۱۳ و از دلیل این خدمت، خدا را تمجید می‌کنند بشارت دهیم و در امور مهیا شده به قانون دیگران فخر نکنیم. ۱۷ به سبب اطاعت شما در اعتراف انجیل مسیح و سخاوت بخشش اما هرکه فخر نماید، به خداوند فخر بنماید. ۱۸ زیرا نه آنکه خود شما برای ایشان و همگان. ۱۴ و ایشان به سبب افزونی فیض را مدح کند مقبول افتد بلکه آن را که خداوند مدح نماید.

خدايي که بر شماست، در دعای خود مشتاق شما می‌باشند. ۱۵
 ۱۱ کاشکه مرا در اندک جهالتی متحمل شوید و متحمل من خدا را برای عطای ما لاکلام او شکر باد.

هم می‌باشید. ۲ زیرا که من بر شما غیور هستم به غیرت الهی؛
 ۱۰ اما من خود، پولس، که چون در میان شما حاضر بودم، فروتن بودم، لیکن وقتی که غایب هستم، با شما جسارت می‌کنم، مسیح سپارم. ۳ لیکن می‌ترسم که چنانکه مار به مکر خود حوا از شما به حلم و رافت مسیح استدعا دارم ۲ و التماس می‌کنم که را فریفت، همچنین خاطر شما هم از سادگی‌ای که در مسیح چون حاضر شوم، جسارت نکنم بدان اعتمادی که گمان می‌برم است، فاسد گردد. ۴ زیرا هرگاه آنکه آمد، وعظ می‌کرد به عیسی که جرات خواهیم کرد با آنانی که می‌پندارند که ما به طریق جسم دیگر، غیر از آنکه ما بدو موعظه کردیم، یا شما روحی دیگر را جز رفتار می‌کنیم. ۳ زیرا هرچند در جسم رفتار می‌کنیم، ولی به قانون آنکه یافته بودید، یا انجیلی دیگر را سواي آنچه قبول کرده بودید می‌جسمی جنگ نمی‌نمایم. ۴ زیرا اسلحه جنگ ما جسمانی پذیرفتید، نیکو می‌کردید که متحمل می‌شدید. ۵ زیرا مرا یقین نیست بلکه نزد خدا قادر است برای انهدام قلعه‌ها، ۵ که خیالات است که از بزرگترین رسولان هرگز کمتر نیستم. ۶ اما هرچند در و هر بلندی را که خود را به خلاف معرفت خدا می‌افزاید، به کلام نیز امی باشم، لیکن در معرفت نی. بلکه در امری زنده‌مه زیر می‌افکنیم و هر فکری را به اطاعت مسیح اسیر می‌سازیم. ۶ کس به شما آشکار گردیدیم. ۷ آیا گناه کردم که خود را ذلیل و مستعد هستیم که از هر معصیت انتقام جویم وقتی که اطاعت ساختم تا شما سرفراز شوید در اینکه به انجیل خدا شما را مفت شما کامل شود. ۷ آیا به صورت ظاهری نظر می‌کنید؟ اگر کسی بشارت داد؟ ۸ کلیساهای دیگر را غارت نموده، اجرت گرفتن تا بر خود اعتماد دارد که از آن مسیح است، این را نیز از خود شما را خدمت نمایم و چون به نزد شما حاضر بوده، محتاج شدم، بدانند که چنانکه او از آن مسیح است، ما نیز همچنان از آن بر هیچ کس بار ننهاده‌ام. ۹ زیرا برادرانی که از مکادونیه آمدند، رفع مسیح هستیم. ۸ زیرا هرچند زیاده هم فخر بکنم درباره اقتدار خود حاجت مرانمودند و در هر چیزی از بار نهادن بر شما خود را نگاه که خداوند آن را برای بنا نه برای خرابی شما به ماداده است، داشته و خواهم داشت. ۱۰ به راستی مسیح که در من است قسم

که این فخر در نواحی اخائیه از من گرفته نخواهد شد. ۱۱ از چه را برای گرفتن من محافظت می نمود. ۳۳ و مرا از دریچه‌ای در سبب؟ آیا از اینکه شما را دوست نمی دارم؟ خدا می داند! ۱۲

لیکن آنچه می کنم هم خواهم کرد تا از جویندگان فرصت، فرصت را منقطع سازم تا در آنچه فخر می کنند، مثل ما نیز یافت شوند. ۱۳ زیرا که چنین اشخاص رسولان کذب و عمله مکار هستند که خویششان را به رسولان مسیح مشابه می سازند. ۱۴ و عجب نیست، چونکه خودشیطان هم خویششان را به فرشته نور مشابه می سازد. ۱۵ پس امر بزرگ نیست که خدام وی خویششان را به خدام عدالت مشابه سازند که عاقبت ایشان برحسب اعمالشان خواهد بود. ۱۶ باز می گویم، کسی مرا بی فهم نداند والا مرا چون بی فهمی بپذیرید تا من نیز اندکی افتخار کنم. ۱۷ آنچه می گویم از جانب خداوند نمی گویم، بلکه از راه بی فهمی در این اعتمادی که فخر ما است. ۱۸ چونکه بسیاری از طریق جسمانی فخر می کنند، من هم فخر می نمایم. ۱۹ زیرا چونکه خود فهمیم هستیم، بی فهمان را به خوشی متحمل می باشید. ۲۰ زیرا متحمل می شوید هرگاه کسی شما را غلام سازد، یا کسی شما را فرو خورد، یا کسی شما را گرفتار کند، یا کسی خود را بلند سازد، یا کسی شما را بر رخسار طایفه زند. ۲۱ از روی استحقاق می گویم که گویا ما ضعیف بوده ایم. ۲۲ آیا عبرانی هستند؟ من نیز هستم! اسرائیلی هستند؟ من نیز هستم! از ذریه ابراهیم هستند؟ من نیز می باشم! ۲۳ آیا خدام مسیح هستند؟ چون دیوانه حرف می زنم، من بیشتر هستم! در محنت افزونتر، در تازیانه‌ها زیادتر، در زندانها بیشتر، در مرگها مکرر. ۲۴ از یهودیان پنج مرتبه از چهل یک کم تازیانه خوردم. ۲۵ سه مرتبه مرا چوب زدند؛ یک دفعه سنگسار شدم؛ سه کرت شکسته کشتی شدم؛ شبانه‌روزی در دریا بسر بردم؛ ۲۶ در سفرها بارها؛ در خطرهای نهرها؛ در خطرهای دزدان؛ در خطرهای از قوم خود و در خطرهای اقامت‌ها؛ در خطرهای در شهر؛ در خطرهای در بیابان؛ در خطرهای در دریا؛ در خطرهای در میان برادران کذب؛ ۲۷ در محنت و مشقت، در بی‌خوابیها بارها؛ در گرسنگی و تشنگی، در روزه‌ها بارها؛ در سرما و عریانی. ۲۸ بدون آنچه علاوه بر اینها است، آن باری که هر روزه بر من است، یعنی اندیشه برای همه کلیساها. ۲۹ کیست ضعیف که من ضعیف نمی شوم؟ که لغزش می خورد که من نمی سوزم؟ ۳۰ اگر فخر می باید کرد از آنچه به ضعف من تعلق دارد، فخر می کنم. ۳۱ خدا و پدر عیسی مسیح خداوند که تا به ابد متبرک است، می داند که دروغ نمی گویم.

(aiōn g165) ۳۲ در دمشق، والی حارث پادشاه، شهر دمشقیان

فرستادم. آیا تیطس از شمانفع برد؟ مگر به یک روح و یک روش رفتار ننمودیم؟ ۱۹ آیا بعد از این مدت، گمان می‌کنید که نزد شما حجت می‌آوریم؟ به حضور خدا در مسیح سخن می‌گوییم. لیکن همه چیزای عزیزان برای بنای شما است. ۲۰ زیرا می‌ترسم که چون آیم شما را نه چنانکه می‌خواهم بیایم و شما مرا بیاید چنانکه نمی‌خواهید که مبادا نزاع و حسد و خشمها و تعصب و بهتان و نمایی و غرور و فتنه‌ها باشد. ۲۱ و چون بازآیم، خدای من مرا نزد شما فروتن سازد و ماتم کنم برای بسیاری از آنانی که پیشتر گناه کردند و از ناپاکی و زنا و فجوری که کرده بودند، توبه نمودند.

۱۳ این مرتبه سوم نزد شما می‌آیم. به گواهی دو سه شاهد، هر سخن ثابت خواهد شد. ۲ پیش گفتم و پیش می‌گویم که گویا دفعه دوم حاضر بوده‌ام، هر چند الان غایب هستم، آنانی را که قبل از این گناه کردند و همه دیگران را که اگر بازآیم، مسامحه نخواهم نمود. ۳ چونکه دلیل مسیح را که در من سخن می‌گوید می‌جوئید که او نزد شما ضعیف نیست بلکه در شما تواناست. ۴ زیرا هرگاه از ضعف مصلوب گشت، لیکن از قوت خدا زیست می‌کند. چونکه ما نیز در وی ضعیف هستیم، لیکن با او از قوت خدا که به سوی شما است، زیست خواهیم کرد. ۵ خود را امتحان کنید که در ایمان هستید یا نه. خود را بازیافت کنید. آیا خود را نمی‌شناسید که عیسی مسیح در شما است اگر مردود نیستید؟ ۶ اما امیدوارم که خواهید دانست که ما مردود نیستیم. ۷ و از خدا مسالت می‌کنم که شما هیچ بدی نکنید، نه تا ظاهر شود که ما مقبول هستیم، بلکه تا شما نیکویی کرده باشید، هر چند ما گویا مردود باشیم. ۸ زیرا که هیچ نمی‌توانیم به خلاف راستی عمل نماییم بلکه برای راستی. ۹ و شادمانیم وقتی که ما ناتوانیم و شما تواناییید. و نیز برای این دعا می‌کنیم که شما کامل شوید. ۱۰ از این جهت این را در غیاب می‌نویسم تا هنگامی که حاضر شوم، سختی نکنم بحسب آن قدرتی که خداوند بجهت بنا نه برای خرابی به من داده است. ۱۱ خلاصه‌ای برادران شاد باشید؛ کامل شوید؛ تسلی پذیرید؛ یک رای و با سلامتی بوده باشید و خدای محبت و سلامتی با شما خواهد بود. ۱۲ یکدیگر را به بوسه مقدسانه تحیت نمایید. ۱۳ جمیع مقدسان به شما سلام می‌رسانند. ۱۴ فیض عیسی خداوند و محبت خدا و شرکت روح القدس با جمیع شما باد. آمین.

که قبل از این ویران می‌ساخت. « ۲۴ و خدا را در من تمجید نمودند.

۲ پس بعد از چهارده سال با برنابا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس را همراه خود بردم. ۲ ولی به الهام رفتم و انجیلی را که در میان امت هابدان موعظه می‌کنم، به ایشان عرضه داشتم، اما در خلوت به معتبرین، مبدا عبث بدوم یا دویده باشم. ۳ لیکن تیتوس نیز که همراه من و یونانی بود، مجبور نشد که مختون شود. ۴ و این به سبب برادران کذب بود که ایشان را خفیه درآوردند و خفیه درآمدند تا آزادی ما را که در مسیح عیسی داریم، جاسوسی کنند و تا ما را به بندگی درآوردند. ۵ ه ایشان را یک ساعت هم به اطاعت در این امر تابع نشدیم تا راستی انجیل در شمائات ماند. ۶ اما از آتانی که معتبراند که چیزی می‌باشند - هرچه بودند مرا تفاوتی نیست، خدا بر صورت انسان نگاه نمی‌کند - زیرا آتانی که معتبراند، به من هیچ نفع نرسانیدند. ۷ بلکه به خلاف آن، چون دیدند که بشارت نامختونان به من سپرده شد، چنانکه بشارت مختونان به پطرس، ۸ زیرا او که برای رسالت مختونان در پطرس عمل کرد، در من هم برای امت‌ها عمل کرد. ۹ پس چون یعقوب و کیفا و یوحنا که معتبر به ارکان بودند، آن فیضی را که به من عطا شده بود دیدند، دست رفاقت به من و برنابا دادند تا ما به سوی امت‌ها برویم، چنانکه ایشان به سوی مختونان؛ ۱۰ جز آنکه فقرا را یادداریم و خود نیز غیور به کردن این کار بودم. ۱۱ اما چون پطرس به انطاکیه آمد، او را روبرو مخالفت نمودم زیرا که مستوجب ملامت بود، ۱۲ چونکه قبل از آمدن بعضی از جانب یعقوب، با امت‌ها غذا می‌خورد؛ ولی چون آمدند، از آتانی که اهل ختنه بودند ترسیده، باز ایستاد و خویشتن را جدا ساخت. ۱۳ و سایر یهودیان هم با وی نفاق کردند، بحدی که برنابا نیز در نفاق ایشان گرفتار شد. ۱۴ ولی چون دیدم که به راستی انجیل به استقامت رفتار نمی‌کنند، پیش روی همه پطرس را گفتم: «اگر تو که یهود هستی، به طریق امت‌ها و نه به طریق یهود زیست می‌کنی، چون است که امت‌ها را مجبور می‌سازی که به طریق یهود رفتار کنند؟» ۱۵ ما که طبع یهود هستیم و نه گناهکاران از امت‌ها، ۱۶ اما چونکه یافتیم که هیچ‌کس از اعمال شریعت عادل شمرده نمی‌شود، بلکه به ایمان به عیسی مسیح، ما هم به مسیح عیسی ایمان آوردیم تا از ایمان به مسیح و نه از اعمال شریعت عادل شمرده شویم، زیرا که از اعمال شریعت هیچ بشری عادل شمرده نخواهد شد. ۱۷ اما اگر چون عدالت در مسیح را

۱ پولس، رسول نه از جانب انسان و نه بوسیله انسان بلکه به عیسی مسیح و خدای پدر که او را از مردگان برخیزانید، ۲ و همه برادرانی که با من می‌باشند، به کلیساهای غلاطیه، ۳ فیض و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح با شما باد؛ ۴ که خود را برای گناهان ما داد تا ما را از این عالم حاضر شریربحسب اراده خدا و پدر ما خلاصی بخشد، (aiōn) 165) ۵ که او را تا ابدالباد جلال باد. آمین. (aiōn g165) ۶ تعجب می‌کنم که بدین زودی از آن کس که شما را به فیض مسیح خوانده است، برمی‌گردیده سوی انجیلی دیگر، ۷ که (انجیل) دیگر نیست. لکن بعضی هستند که شما را مضطرب می‌سازند و می‌خواهند انجیل مسیح را تبدیل نمایند. ۸ بلکه هرگاه ما هم یا فرشته‌ای از آسمان، انجیلی غیر از آنکه ما به آن بشارت دادیم به شما رساند، اناتیمما باد. ۹ چنانکه پیش گفتیم، الان هم باز می‌گویم: اگر کسی انجیلی غیر از آنکه پذیرفتید بیاورد، اناتیمما باد. ۱۰ آیا الحال مردم را در رای خود می‌آورم؟ یا خدا را یا رضامندی مردم را می‌طلبم؟ اگر تابحال رضامندی مردم را می‌خواستم، غلام مسیح نمی‌بودم. ۱۱ اما ای برادران شما را اعلام می‌کنم از انجیلی که من بدان بشارت دادم که به طریق انسان نیست. ۱۲ زیرا که من آن را از انسان نیافتم و نیاموختم، مگر به کشف عیسی مسیح. ۱۳ زیراسرگذشت سابق مرا در دین یهود شنیده‌اید که بر کلیسای خدا بینهایت جفا می‌نمودم و آن را ویران می‌ساختم، ۱۴ و در دین یهود از اکثر همسالان قوم خود سبقت می‌جستم و در تقالید اجداد خود بغایت غیور می‌بودم. ۱۵ اما چون خدا که مرا از شکم مادر برگزید و به فیض خود مرا خواند، رضا بدین داد ۱۶ که پسر خود را در من آشکار سازد تا در میان امت‌ها بدو بشارت دهم، در آنوقت با جسم و خون مشورت نکردم، ۱۷ و به اورشلیم هم نزد آتانی که قبل از من رسول بودند رفتم، بلکه به عرب شدم و باز به دمشق مراجعت کردم. ۱۸ پس بعد از سه سال، برای ملاقات پطرس به اورشلیم رفتم و پانزده روز با وی بسر بردم. ۱۹ اما از سایر رسولان جز یعقوب برادر خداوند را ندیدم. ۲۰ اما درباره آنچه به شما می‌نویسم، اینک در حضور خدا دروغ نمی‌گویم. ۲۱ بعد از آن به نواحی سوریه و قیلیقیه آمدم. ۲۲ و به کلیساهای یهودیه که در مسیح بودند صورت غیر معروف بودم، ۲۳ جز اینکه شنیده بودند که «آنکه بیشتر بر ما جفا می‌نمود، الحال بشارت می‌دهد به همان ایمانی

می‌طلبم، خود هم گناهکار یافت شوم، آیا مسیح خادم گناه است. ۱۷ و مقصود این است عهدی را که از خدا به مسیح است؟ حاشا! ۱۸ زیرا اگر باز بنا کنیم آنچه را که خراب ساختم، بسته شده بود، شریعتی که چهارصد و سی سال بعد از آن نازل هرآینه ثابت می‌کنم که خود متعدی هستم. ۱۹ زانرو که من شد، باطل نمی‌سازد بطوری که وعده نیست شود. ۱۸ زیرا اگر بواسطه شریعت نسبت به شریعت مردم تا نسبت به خدا زیست میراث از شریعت بودی، دیگر از وعده نبود. لیکن خدا آن را به کنم. ۲۰ با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه ابراهیم از وعده داد. ۱۹ پس شریعت چیست؟ برای تقصیرها بر من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که آن افزوده شد تا هنگام آمدن آن نسلی که وعده بدو داده شد و الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا بوسیله فرشتگان به دست متوسطی مرتب گردید. ۲۰ اما متوسط از محبت نمود و خود را برای من داد. ۲۱ فیض خدا را باطل نمی‌یک نیست، اما خدا یک است. ۲۱ پس آیا شریعت به خلاف وعده های خداست؟ حاشا! زیرا اگر شریعتی داده می‌شد که تواند حیات بخشد، هرآینه عدالت از شریعت حاصل می‌شد. ۲۲ بلکه

۳ ای غلطیان بی‌فهم، کیست که شما را افسون کرد تا راستی را اطاعت نکنید که پیش چشمان شما عیسی مسیح مصلوب شده مبین گردید؟ ۲ فقط این را می‌خواهم از شما بفهمم که روح را از اعمال شریعت یافته‌اید یا از خیر ایمان؟ ۳ آیا اینقدر بی‌فهم هستید که به روح شروع کرده، الان به جسم کامل می‌شوید؟ ۴ آیا اینقدر زحمات را عبث کشیدید اگر فی الحقیقه عبث باشد؟ ۵ پس آنکه روح را به شما عظمی کند و قوت در میان شما به ظهور می‌آورد، آیا از اعمال شریعت یا از خیر ایمان می‌کند؟ ۶ چنانکه ابراهیم به خدا ایمان آورد و برای او عدالت محسوب شد. ۷ پس آگاهید که اهل ایمان فرزندان ابراهیم هستند. ۸ و کتاب چون پیش دید که خدا امت‌ها را از ایمان عادل خواهد شمرد به ابراهیم بشارت داد که «جمیع امت‌ها از تو برکت خواهند یافت.»

۹ بنابراین اهل ایمان با ابراهیم ایمان دار برکت می‌یابند. ۱۰ زیرا جمیع آنانی که از اعمال شریعت هستند، زیر لعنت می‌باشند زیرا مکتوب است: «ملعون است هرکه ثابت نماند در تمام نوشته های کتاب شریعت تا آنها را به‌جا آرد.» ۱۱ اما واضح است که هیچ‌کس در حضور خدا از شریعت عادل شمرده نمی‌شود، زیرا که «عادل به ایمان زیست خواهد نمود.» ۱۲ اما شریعت از ایمان نیست بلکه «آنکه به آنها عمل می‌کند، در آنها زیست خواهد نمود.» ۱۳ مسیح، ما را از لعنت شریعت فدا کرد چونکه در راه ما لعنت شد، چنانکه مکتوب است «ملعون است هرکه بر دار آویخته شود.» ۱۴ تا برکت ابراهیم در مسیح عیسی بر امت‌ها آید و تا وعده روح را به وسیله ایمان حاصل کنیم. ۱۵ ای برادران، به طریق انسان سخن می‌گویم، زیرا عهدی را که از انسان نیز استوار می‌شود، هیچ‌کس باطل نمی‌سازد و نمی‌افزاید. ۱۶ اما وعده‌ها به ابراهیم و به نسل او گفته شد و نمی‌گوید «به نسلها» که گویا دربارہ بسیاری باشد، بلکه دربارہ یکی و «به نسل تو» که مسیح

کتاب همه‌چیز را زیر گناه بست تا وعده‌ای که از ایمان به عیسی مسیح است، ایمانداران را عطا شود. ۲۳ اما قبل از آمدن ایمان، زیر شریعت نگاه داشته بودیم و برای آن ایمانی که می‌بایست مکشوف شود، بسته شده بودیم. ۲۴ پس شریعت لای‌اشد تا به مسیح برساند تا از ایمان عادل شمرده شویم. ۲۵ لیکن چون ایمان آمد، دیگر زیر دست لالا نیستیم. ۲۶ زیرا همگی شما بوسیله ایمان در مسیح عیسی، پسران خدا می‌باشید. ۲۷ زیرا همه شما که در مسیح تعمید یافتید، مسیح را در برگرفتید. ۲۸ هیچ ممکن نیست که یهود باشد یا یونانی و نه غلام و نه آزاد و نه مرد و نه زن، زیرا که همه شما در مسیح عیسی یک می‌باشید. ۲۹ اما اگر شما از آن مسیح می‌باشید، هرآینه نسل ابراهیم و برحسب وعده، وارث هستید.

۴ است، از غلام هیچ فرق ندارد، هر چند مالک همه باشد. ۲ بلکه زبردست ناظران و وکلای باشد تا روزی که پدرش تعیین کرده باشد. ۳ همچنین ما نیز چون صغیر می‌بودیم، زیر اصول دنیوی غلام می‌بودیم. ۴ لیکن چون زمان به‌کمال رسید، خدا پسر خود را فرستاد که از زن زاییده شد و زیر شریعت متولد، ۵ تا آنانی را که زیر شریعت باشند فدیہ کند تا آنکه پسرخواندگی راباییم. ۶ اما چونکه پسر هستید، خدا روح پسر خود را در دل‌های شما فرستاد که ندا می‌کند «یابا!» یعنی «ای پدر.» ۷ لهنذا دیگر غلام نیستی بلکه پسر، و چون پسر هستی، وارث خدا نیز بوسیله مسیح. ۸ لیکن در آن زمان چون خدا را نمی‌شناختید، آنانی را که طبیعت خدایان نبودند، بندگی می‌کردید. ۹ اما الحال که خدا را می‌شناسید بلکه خدا شما را می‌شناسد، چگونه باز می‌گردید به سوی آن اصول ضعیف و فقیر که دیگری خواهید از سر نو آنها را بندگی کنید؟ ۱۰ روزها ماهها و فصل‌ها و سالها را

نگاه می‌دارید. ۱۱ درباره شما ترس دارم که مبدا برای شما عبث ۳ بلی باز به هرکس که مختون شود شهادت می‌دهم که مدیون زحمت کشیده باشم. ۱۲ ای برادران، از شما استدعا دارم که مثل است که تمامی شریعت را به‌جا آورد. ۴ همه شما که از شریعت من بشوید، چنانکه من هم مثل شما شده‌ام. به من هیچ ظلم عادل می‌شوید، از مسیح باطل و از فیض ساقط‌گشته‌اید. ۵ زیرا نکردید. ۱۳ اما آگاهید که به‌سبب ضعف بدنی، اول به شما که ما بواسطه روح از ایمان مترقب امید عدالت هستیم. ۶ و در بشارت دادم. ۱۴ و آن امتحان مرا که در جسم من بود، خوار مسیح عیسی نه ختنه فایده دارد و نه نامختونی بلکه ایمانی که به نشمرید و مکروه نداشتید، بلکه مرا چون فرشته خدا و مثل مسیح محبت عمل می‌کند. ۷ خوب می‌دویدید. پس کیست که شما را عیسی پذیرفتید. ۱۵ پس کجا است آن مبارک بادی شما؟ زیرا به ازطاعت راستی منحرف ساخته است؟ ۸ این ترغیب از او که شما شاهدیم که اگر ممکن بودی، چشمان خود را بیرون آورده، به شما را خوانده است نیست. ۹ خمیرمایه اندک تمام خمیر را من می‌دادید. ۱۶ پس چون به شما راست می‌گویم، آیا دشمن مخمر می‌سازد. ۱۰ من در خداوند بر شما اعتماد دارم که هیچ شما شده‌ام؟ ۱۷ شما را به غیرت می‌طلبند، لیکن نه به خیر، رای دیگر نخواهد داشت، لیکن آنکه شما رامضطرب سازد هرکه بلکه می‌خواهند در را بر روی شما ببینند تا شما ایشان را بغیرت باشد قصاص خود را خواهد یافت. ۱۱ اما ای برادران اگر من تا به بطلبید. ۱۸ لیکن غیرت در امر نیکو در هر زمان نیکو است، حال به ختنه موعظه می‌کردم، چرا جفا می‌دیدم؟ زیرا که در این نه‌تنها چون من نزد شما حاضر باشم. ۱۹ ای فرزندان من که صورت لغزش صلیب برداشته می‌شد. ۱۲ کاش آنانی که شما را برای شما باز درد زه دارم تصورت مسیح در شما بسته شود. ۲۰ مضطرب می‌سازند خویشتن را منقطع می‌ساختند. ۱۳ زیرا که باری خواهش می‌کردم که الان نزد شما حاضر می‌بودم تا سخن شما ای برادران به آزادی خوانده شده‌اید؛ اما زنه‌ار آزادی خود را تبدیل کنم، زیرا که درباره شما متحیر شده‌ام. ۲۱ شما که را فرصت جسم مگردانید، بلکه به محبت، یکدیگر را خدمت می‌خواهید زیر شریعت باشید، مرا بگریید آیا شریعت را نمی‌شنوید؟ کنید. ۱۴ زیرا که تمامی شریعت در یک کلمه کامل می‌شود ۲۲ زیرا مکتوب است ابراهیم را دو پسر بود، یکی از کنیز و دیگری یعنی در اینکه همسایه خود را چون خویشتن محبت نما. ۱۵ اما از آزاد. ۲۳ لیکن پسر کنیز، بحسب جسم تولد یافت و پسر آزاد، اگر همدیگر را بگریید و بخورید، باحذر باشید که مبدا از یکدیگر برحسب وعده. ۲۴ و این امور بطور مثل گفته شد زیرا که این دو هلاک شوید. ۱۶ اما می‌گویم به روح رفتار کنید پس شهوات زن، دوعهد می‌باشند، یکی از کوه سینا برای بندگی می‌زاید و جسم را به‌جا نخواهید آورد. ۱۷ زیرا خواهش جسم به خلاف آن هاجر است. ۲۵ زیرا که هاجر کوه سینا است در عرب، و روح است و خواهش روح به خلاف جسم و این دو با یکدیگر مطابق است با اورشلیمی که موجود است، زیرا که با فرزندانش در منازعه می‌کنند بطوری که آنچه می‌خواهید نمی‌کنید. ۱۸ اما بندگی می‌باشد. ۲۶ لیکن اورشلیم بالا آزاد است که مادر جمیع اگر از روح هدایت شدید، زیر شریعت نیستید. ۱۹ و اعمال جسم ما می‌باشد. ۲۷ زیرا مکتوب است: «ای نازاد که نزاییده‌ای، آشکار است، یعنی زنا و فسق و ناپاکی و فجور، ۲۰ و بت‌پرستی شاد باش! صدا کن و فریاد برآوری تو که درد زه ندیده‌ای، زیرا و جادوگری و دشمنی و نزاع و کینه و خشم و تعصب و شقاق و که فرزندان زن بی‌کس از اولاد شوهردار بیشتراند.» ۲۸ لیکن بدعتها، ۲۱ و حسد و قتل و مستی و لهو و لعب و امثال اینها مای برادران، چون اسحاق فرزندان وعده می‌باشیم. ۲۹ بلکه که شما را خبر می‌دهم چنانکه قبل از این دادم، که کنندگان چنانکه آنوقت آنکه برحسب جسم تولد یافت، بر وی که برحسب چنین کارها وارث ملکوت خدا نمی‌شوند. ۲۲ لیکن ثمره روح، روح بود جفامی کرد، همچنین الان نیز هست. ۳۰ لیکن کتاب محبت و خوشی و سلامتی و حلم و مهربانی و نیکویی و ایمان چه می‌گوید؟ «کنیز و پسر او را بیرون کن زیرا پسر کنیز با پسر و تواضع و پرهیزکاری است، ۲۳ که هیچ شریعت مانع چنین کارها آزاد میراث نخواهد یافت.» ۳۱ خلاصه‌ای برادران، فرزندان کنیز نیست. ۲۴ و آنانی که از آن مسیح می‌باشند، جسم را با هوسها نیستیم بلکه از زن آزادیم. و شهواتش مصلوب ساخته‌اند. ۲۵ اگر به روح زیست کنیم، به روح هم رفتار بکنیم. ۲۶ لاف‌زن مشوم تا یکدیگر را به خشم آوریم و بر یکدیگر حسد بریم.

۵ پس به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد استوار باشید و باز در یوغ بندگی گرفتار مشوید. ۲ اینک من پولس به شما می‌گویم که اگر مختون شوید، مسیح برای شما هیچ نفع ندارد.

۶ اما ای برادران، اگر کسی به خطایی گرفتار شود، شما که روحانی هستید چنین شخص را به روح تواضع اصلاح کنید. و خود را ملاحظه کن که مبدا تو نیز در تجربه افتی. ۲ بارهای سنگین یکدیگر را متحمل شوید و بدین نوع شریعت مسیح را به جا آرید. ۳ زیرا اگر کسی خود را شخص گمان برد و حال آنکه چیزی نباشد، خود را می فریبد. ۴ اما هرکس عمل خود را امتحان بکند، آنگاه فخر در خود به تنهایی خواهد داشت نه در دیگری، ۵ زیرا هرکس حامل بار خود خواهد شد. ۶ اما هرکه در کلام تعلیم یافته باشد، معلم خود را در همه چیزهای خوب مشارک بسازد. ۷ خود را فریب مدهید، خدا را استهزاء نمی توان کرد. زیرا که آنچه آدمی بکارد، همان را درو خواهد کرد. ۸ زیرا هرکه برای جسم خود کارد، از جسم فساد را درو کند و هرکه برای روح کارد از روح حیات جاودانی خواهد دروید. (aiōnios g166) ۹ لیکن از نیکوکاری خسته نشویم زیرا که در موسم آن درو خواهیم کرد اگر ملول نشویم. ۱۰ خلاصه بقدری که فرصت داریم با جمیع مردم احسان بنماییم، علی الخصوص با اهل بیت ایمان. ۱۱ ملاحظه کنید چه حروف جلی بدست خود به شما نوشتیم. ۱۲ آنانی که می خواهند صورتی نیکو در جسم نمایان سازند، ایشان شمارا مجبور می سازند که مختون شوید، محض اینکه برای صلیب مسیح جفا نبینند. ۱۳ زیرا ایشان نیز که مختون می شوند، خود شریعت را نگاه نمی دارند بلکه می خواهند شما مختون شوید تا در جسم شما فخر کنند. ۱۴ لیکن حاشا از من که فخر کنم جز از صلیب خداوند ما عیسی مسیح که بوسیله او دنیا برای من مصلوب شد و من برای دنیا. ۱۵ زیرا که در مسیح عیسی نه ختنه چیزی است و نه نامختونی بلکه خلقت تازه. ۱۶ و آنانی که بدین قانون رفتار می کنند، سلامتی و رحمت بر ایشان باد و بر اسرائیل خدا. ۱۷ بعد از این هیچ کس مرا زحمت نرساند زیرا که من در بدن خود داغهای خداوند عیسی را دارم. ۱۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما بادای برادران. آمین.

نهاد و او را سرهمه‌چیز به کلیسا داد، ۲۳ که بدن اوست یعنی پری او که همه را در همه پر می‌سازد.

۱ پولس به اراده خدا رسول عیسی مسیح، به مقدسیتی که در افسس می‌باشند و ایمانداران در مسیح عیسی. ۲ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح که ما را مبارک ساخت به هر برکت روحانی در جایهای آسمانی در مسیح. ۴ چنانکه ما رایش از بنیاد عالم در او برگزید تا در حضور او در محبت مقدس و بی‌عیب باشیم. ۵ که ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم بواسطت عیسی مسیح برحسب خشنودی اراده خود، ۶ برای ستایش جلال فیض خود که ما را به آن مستفیض گردانید در آن حبیب. ۷ که در وی به سبب خون او فدیه یعنی آموزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم. ۸ که آن را به ما به فراوانی عطا فرمود در حکمت و فطانت. ۹ چونکه سر اراده خود را به ما شناسانید، برحسب خشنودی خود که در خود عزم نموده بود، ۱۰ برای انتظام کمال زمانها تا همه چیز را خواه آنچه در آسمان و خواه آنچه بر زمین است، در مسیح جمع کند، یعنی در او. ۱۱ که ما نیز در وی میراث او شده‌ایم، چنانکه پیش معین گشتیم برحسب قصد او. که همه چیزها را موافق رای اراده خود می‌کند. ۱۲ تا از ما که اول امیدوار به مسیح می‌بودیم، جلال او ستوده شود. ۱۳ و در وی شما نیز چون کلام راستی، یعنی بشارت نجات خود را شنیدید، در وی چون ایمان آوردید، از روح قدوس وعده مختوم شدید. ۱۴ که بیعانه میراث ما است برای فدای آن ملک خاص او تا جلال او ستوده شود. ۱۵ بنابراین، من نیز چون خبر ایمان شما را در عیسی خداوند و محبت شما را با همه مقدسین شنیدم، ۱۶ باز نمی‌ایستم از شکر نمودن برای شما و از یاد آوردن شما در دعاهاى خود، ۱۷ تا خدای خداوند ما عیسی مسیح که پدر ذوالجلال است، روح حکمت و کشف را در معرفت خود به شما عطا فرماید. ۱۸ تا چشمان دل شما روشن گشته، بدانید که امید دعوت او چیست و کدام است دولت جلال میراث او در مقدسین، ۱۹ و چه مقدار است عظمت بینهایت قوت او نسبت به مامومین برحسب عمل توانایی قوت او. ۲۰ که در مسیح عمل کرد چون او را از مردگان برخیزانید و به دست راست خود در جایهای آسمانی نشانید، ۲۱ بالاتر از هر ریاست و قدرت و قوت و سلطنت و هر نامی که خوانده می‌شود، نه در این عالم فقط بلکه در عالم آینده نیز. (aiōn g165) ۲۲ و همه چیز را زیر پایهای او

۲ و شما را که در خطایا و گناهان مرده بودید، زنده گردانید، ۲ که در آنها قبل، رفتاری کردید برحسب دوره این جهان بر وفق رئیس قدرت هوا یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می‌کند. (aiōn g165) ۳ که در میان ایشان، همه مانیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می‌کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود راه عمل می‌آوردیم و طبع فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران. ۴ لیکن خدا که در رحمانیت، دولت‌مند است، از حیث محبت عظیم خود که با ما نمود، ۵ ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید. ۶ و با او برخیزانید و در جایهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید. ۷ تا در عالمهای آینده دولت بینهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد. (aiōn g165) ۸ زیرا که محض فیض نجات یافته‌اید، بوسیله ایمان و این از شمانیست بلکه بخشش خداست، ۹ و نه از اعمال تاهیچ کس فخر نکند. ۱۰ زیرا که صنعت او هستیم، آفریده شده در مسیح عیسی برای کارهای نیکوکه خدا قبل مهیا نمود تا در آنها سلوک نماییم. ۱۱ لهنذا به یاد آورید که شما در زمان سلف (ای امت های در جسم که آنانی که به اهل ختنه نامیده می‌شوند، اما ختنه ایشان در جسم ساخته شده به دست است، شما را نامختون می‌خوانند)، ۱۲ که شما در آن زمان از مسیح جدا و از وطنیت خاندان اسرائیل، اجنبی و ازعهدهای وعده پیگانه و بی‌امید و بی‌خدا در دنیا بودید. ۱۳ لیکن الحال در مسیح عیسی شما که در آن وقت دور بودید، به خون مسیح نزدیک شده‌اید. ۱۴ زیرا که او سلامتی ما است که هر دورا یک گردانید و دیوار جدایی را که در میان بودم‌نهدم ساخت، ۱۵ و عداوت یعنی شریعت احکام را که در فرایض بود، به جسم خود نابودساخت تا که مصالحه کرده، از هر دو یک انسان جدید در خود بیافریند. ۱۶ و تا هر دو را در یک جسد با خدا مصالحه دهد، بواسطت صلیب خود که بر آن عداوت را کشت، ۱۷ و آمده بشارت مصالحه را رسانید به شما که دور بودید و مصالحه را به آنانی که نزدیک بودند. ۱۸ زیرا که بوسیله او هر دو نزد پدر در یک روح دخول داریم. ۱۹ پس از این به بعد غریب و اجنبی نیستید بلکه هموطن مقدسین هستید و از اهل خانه خدا. ۲۰ و بر بنیاد رسولان و انبیا بنا شده‌اید که خود عیسی مسیح سنگ زاویه است. ۲۱ که در وی

تمامی عمارت با هم مرتب شده، به هیکل مقدس در خداوند نمو می کند. ۲۲ و در وی شما نیز با هم بنا کرده می شوید تا در روح مسکن خدا شوید.

۳ از این سبب من که پولس هستم و اسیر مسیح عیسی برای شما ای امت ها- ۲ اگر شنیده باشید تدبیر فیض خدا را که بجهت شما به من عطا شده است، ۳ که این سر از راه کشف بر من اعلام شد، چنانکه مختصر پیش نوشتم، ۴ و از مطالعه آن می توانید ادراک مرا در سر مسیح بفهمید. ۵ که آن در قرنهای گذشته به بنی آدم آشکار نشده بود، بطوری که الحال بر رسولان مقدس و انبیای او به روح مکشوف گشته است، ۶ که امت ها در میراث و در بدن و در بهره وعده او در مسیح بواسطه انجیل شریک هستند. ۷ که خادم آن شدم بحسب عطا فیض خدا که بحسب عمل قوت او به من داده شده است. ۸ یعنی به من که کمتر از کمترین همه مقدسینم، این فیض عطا شد که در میان امت ها به دولت بی قیاس مسیح بشارت دهم، ۹ و همه را روشن سازم که چیست انتظام آن سری که از بنای عالمهاستور بود، در خدایی که همه چیز را بوسیله عیسی مسیح آفرید. (aiōn) **g165** ۱۰ تا آنکه الحال بر ارباب ریاستها و قدرتها در جایهای آسمانی، حکمت گوناگون خدا بوسیله کلیسا معلوم شود، ۱۱ بحسب تقدیر ازلی که در خداوند ما مسیح عیسی نمود، (aiōn) **g165** ۱۲ که در وی جسارت و دخول با اعتماد داریم به سبب ایمان وی. ۱۳ لهذا استعداد دارم که از زحمات من به جهت شما خسته خاطر مشوید که آنها فخر شما است. ۱۴ از این سبب، زانو می ززم نزد آن پدر، ۱۵ که از او هر خانواده ای در آسمان و بر زمین مسمی می شود؛ ۱۶ که بحسب دولت جلال خود به شما عطا کند که در انسانیت باطنی خود از روح او به قوت زور آور شوید، ۱۷ تا مسیح به وساطت ایمان در دل های شما ساکن شود؛ ۱۸ و در محبت ریشه کرده و بنیاد نهاده، استطاعت یابید که باتمامی مقدسین ادراک کنید که عرض و طول وعمق و بلندی چیست؛ ۱۹ و عارف شوید به محبت مسیح که فوق از معرفت است تا بر شوید تا تمامی پری خدا. ۲۰ الحال او را که قادر است که بکند بینهایت زیادت از هر آنچه بخواهیم یا فکر کنیم، بحسب آن قوتی که در ما عمل می کند، ۲۱ مر او را در کلیسا و در مسیح عیسی تا جمیع قرن ها تا ابد اباد جلال باد. آمین. (aiōn g165)

۴ لهذا من که در خداوند اسیر می باشم، از شما استعداد دارم که به شایستگی آن دعوتی که به آن خوانده شده اید، رفتار کنید،

۲ با کمال فروتنی و تواضع و حلم، و متحمل یکدیگر در محبت باشید؛ ۳ و سعی کنید که یگانگی روح را در رشته سلامتی نگاه دارید. ۴ یک جسدهست و یک روح، چنانکه نیز دعوت شده اید در یک امید دعوت خویش. ۵ یک خداوند، یک ایمان، یک تمهید؛ ۶ یک خدا و پدر همه که فوق همه و در میان همه و در همه شما است. ۷ لیکن هر یکی از ما را فیض بخشیده شد بحسب اندازه بخشش مسیح. ۸ بنابراین می گوید: «چون او به اعلی علین صعود نمود، اسیری را به اسیری برد و بخششها به مردم داد.» ۹ اما این صعود نمود چیست؟ جز اینکه اول نزول هم کرد به اسفل زمین. ۱۰ آنکه نزول نمود، همان است که صعود نیز کرد بالاتر از جمیع افلاک تا همه چیزها را پر کند. ۱۱ و او بخشید بعضی رسولان و بعضی انبیا و بعضی مبشرین و بعضی شبانان و معلمان را، ۱۲ برای تکمیل مقدسین، برای کار خدمت، برای بنای جسد مسیح، ۱۳ تا همه به یگانگی ایمان و معرفت تام پسر خدا و به انسان کامل، به اندازه قامت پری مسیح برسیم. ۱۴ تا بعد از این اطفال متموج و رانده شده از باد هر تعلیم نباشیم، از دغا بازی مردمان در حیل اندیشی برای مکرهای گمراهی؛ ۱۵ بلکه در محبت پیروی راستی نموده، در هر چیز ترقی نمایم در او که سر است، یعنی مسیح؛ ۱۶ که از او تمام بدن مرکب و مرتب گشته، به مدد هر مفصلی و بحسب عمل به اندازه هر عضوی بدن را نمو می دهد برای بنای خویشتن در محبت. ۱۷ پس این را می گویم و در خداوند شهادت می دهم که شما دیگر رفتار ننمایید، چنانکه امت ها در بطالت ذهن خود رفتار می نمایند. ۱۸ که در عقل خود تاریک هستند و از حیات خدام محروم، به سبب جهالتی که بجهت سخت دلی ایشان در ایشان است. ۱۹ که بی فکر شده، خود راه فجور تسلیم کرده اند تا هر قسم ناپاکی را به حرص به عمل آورند. ۲۰ لیکن شما مسیح را به اینطور نیاموخته اید. ۲۱ هرگاه او را شنیده اید و در او تعلیم یافته اید، به نهجی که راستی در عیسی است. ۲۲ تا آنکه شما از جهت رفتار گذشته خود، انسانیت کهنه را که از شهوات فریبنده فاسد می گردد، از خود بیرون کنید. ۲۳ و به روح ذهن خود تازه شوید. ۲۴ و انسانیت تازه را که به صورت خدا در عدالت و قدوسیت حقیقی آفریده شده است بیوشید. ۲۵ لهذا دروغ را ترک کرده، هر کس با همسایه خود راست بگوید، زیرا که ما اعضای یکدیگریم. ۲۶ خشم بگیرید و گناه موزید؛ خورشید بر غیظ شما غروب نکند. ۲۷ ابلیس را مجال ندهید. ۲۸ دزد دیگر دزدی نکند بلکه به دستهای خود کار نیکو کرده، زحمت بکشد تا بتواند نیازمندی را چیزی دهد. ۲۹ هیچ

سخن بد از دهان شما بیرون نیاید، بلکه آنچه بحسب حاجت و شوهران خود را در هرامری باشند. ۲۵ ای شوهران زنان خود را برای بنا نیکو باشد تا شنوندگان را فیض رساند. ۳۰ و روح قدوس محبت نمایید، چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویشتن خدا را که به او تا روز رستگاری محتوم شده‌اید، محزون مسازید. را برای آن داد. ۲۶ تا آن را به غسل آب بوسیله کلام طاهر ۳۱ و هر قسم تلخی و غیظ و خشم و فریاد و بدگویی و خیانت را ساخته، تقدیس نماید، ۲۷ تا کلیسای مجید را به نزد خود حاضر از خود دور کنید، ۳۲ و با یگدیگر مهربان باشید و رحیم و همدیگر سازد که لکه و چین یا هیچ چیز مثل آن نداشته باشد، بلکه تا مقدس را عفو نمایید چنانکه خدا در مسیح شما را هم آمرزیده است. و بی‌عیب باشد. ۲۸ به همین طور، باید مردان زنان خویش را مثل بدن خود محبت نمایند زیرا هرکه زوجه خود را محبت نماید، خویشتن را محبت می‌نماید. ۲۹ زیرا هیچ کس هرگز جسم خود را دشمن نداشته است بلکه آن آرتزیت و نوازش می‌کند، چنانکه خداوند نیز کلیسا را. ۳۰ زانو که اعضای بدن وی می‌باشیم، از جسم و از استخوانهای او. ۳۱ از اینجاست که مرد پدر و مادر را رها کرده، با زوجه خویش خواهد پیوست و آن دو یکتا خواهند بود. ۳۲ این سر، عظیم است، لیکن من درباره مسیح و کلیسای من می‌گویم. ۳۳ خلاصه هر یکی از شما نیز زن خود را مثل نفس خود محبت بنماید و زن شوهر خود را باید احترام نمود.

۵ پس چون فرزندان عزیز به خدا اقتدا کنید. ۲ و در محبت رفتار نمایید، چنانکه مسیح هم ما را محبت نمود و خویشتن را برای ما به خداده و قربانی برای عطر خوشبوی گذرانید. ۳ اما زنا و هر ناپاکی و طمع در میان شما هرگز مذکور هم نشود، چنانکه مقدسین را می‌شاید. ۴ و نه قباح و بیهوده‌گویی و چرب زبانی که اینها شایسته نیست بلکه شکرگزاری. ۵ زیرا این را یقین می‌دانید که هیچ زانی یا ناپاک یا طماع که بت پرست باشد، میراثی در ملکوت مسیح و خانداندارد. ۶ هیچ کس شما را به سخنان باطل فریب ندهد، زیرا که به سبب اینها غضب خدا بر ابنای معصیت نازل می‌شود. ۷ پس با ایشان شریک مباشید. ۸

۶ ای فرزندان، والدین خود را در خداوند اطاعت نمایید، زیرا که این انصاف است. ۲ «پدر و مادر خود را احترام نما» که این حکم اول با وعده است. ۳ «تا تو را عاقبت باشد و عمر دراز بر زمین کنی.» ۴ وای پدران، فرزندان خود را به خشم میاورید بلکه ایشان را به تادیب و نصیحت خداوند تربیت نمایید. ۵ ای غلامان، آقایان بشری خود را چون مسیح با ترس و لرز با ساده حتی ذکر آنها هم قبیح است. ۱۰ و تحقیق نمایید که پسندیده آنها را مذمت کنید، ۱۱ و در اعمال بی‌ثمر ظلمت شریک مباشید بلکه حتی ذکر آنها هم قبیح است. ۱۲ زیرا کارهایی که ایشان در خفا می‌کنند، از نور ظاهر می‌گردد، زیرا که هر چه ظاهر می‌شود نور است. ۱۳ لیکن هر چیزی که مذمت شود، بنابراین می‌گوید ای تو که خویده‌ای، بیدار شده، از مردگان برخیز تا مسیح بر تو درخشد. ۱۴ و وقت را در اختیار باشید که چگونه به دقت رفتار نمایید، نه چون جاهلان بلکه چون حکیمان. ۱۵ پس باخبر باشید که چگونه به دقت رفتار نمایید، نه چون جاهلان بلکه چون حکیمان. ۱۶ و وقت را دریابید زیرا این روزها شریر است. ۱۷ از این جهت بی‌فهم مباشید، بلکه بفهمید که اراده خداوند چیست. ۱۸ و مست شراب مشوید چونکه می‌دانید که خود شما را هم آقایی هست در آسمان و او را که در آن فجور است، بلکه از روح پر شوید. ۱۹ و بایکدیگر به مزامیر و تسبیحات و سرودهای روحانی گفتگو کنید و در دل‌های خود به خداوند بسرایید و ترنم نمایید. ۲۰ و پیوسته بجهت هر چیز خدا و پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. ۲۱ همدیگر را در خدا ترسی اطاعت کنید. ۲۲ ای زنان، شوهران خود را اطاعت کنید چنانکه خداوند را. ۲۳ زیرا که شوهر سر زن است چنانکه مسیح نیز سر کلیسا و او نجات‌دهنده بدن است. ۲۴ لیکن همچنانکه کلیسا مطیع مسیح است، همچنین زنان نیز کمر خود را به راستی بسته و جوشن عدالت رادبر کرده، بایستید.

۱۵ و نعلین استعداد انجیل سلامتی را در پا کنید. ۱۶ و بر روی این همه سپریمان را بکشید که به آن بتوانید تمامی تیره‌های آتشین شریر را خاموش کنید. ۱۷ و خود نجات و شمشیر روح را که کلام خداست بردارید. ۱۸ و بادعا و التماس تمام در هر وقت در روح دعا کنید و برای همین به اصرار و التماس تمام بجهت همه مقدسین بیدار باشید. ۱۹ و برای من نیز تا کلام به من عطا شود تا باگشادگی زبان سر انجیل را به دلیری اعلام نمایم، ۲۰ که برای آن در زنجیرها ایلیچگیری می‌کنم تا در آن به دلیری سخن گویم، بطوری که می‌بایدگفت. ۲۱ اما تا شما هم از احوال من و از آنچه می‌کنم مطلع شوید، تیخیکس که برادر عزیز و خادم امین در خداوند است، شما را از هرچیز خواهد آگاهانید، ۲۲ که او را بجهت همین به نزد شما فرستادم تا از احوال ما آگاه باشید و او دل‌های شما را تسلی بخشد. ۲۳ برادران را سلام و محبت بایمان از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند باد. ۲۴ با همه کسانی که به مسیح عیسی خداوند محبت در بی‌فسادی دارند، فیض باد. آمین.

دارم که رحلت کنم و با مسیح باشم، زیرا این بسیار بهتر است.

۲۴ لیکن در جسم ماندن برای شما لازمتر است. ۲۵ و چون این

اعتماد را دارم، می دانم که خواهم ماند و نزد همه شما توقف

خواهم نمود بجهت ترقی و خوشی ایمان شما، ۲۶ تا فخر شما در

مسیح عیسی در من افزوده شود بوسیله آمدن من بار دیگر نزد شما.

بر شما باد. ۳ در تمامی یادگاری شما خدای خود را شکر می

گذارم، ۴ و پیوسته در هر دعای خود برای جمیع شما به خوشی

دعا می کنم، ۵ به سبب مشارکت شما برای انجیل از روز اول تا به

حال. ۶ چونکه به این اعتماد دارم که او که عمل نیکو رادر شما

شروع کرد، آن را تا روز عیسی مسیح به کمال خواهد رسانید. ۷

چنانکه مرا سزاوار است که درباره همه شما همین فکر کنم زیرا که

شما رادر دل خود می دارم که در زنجیرهای من و درحجت و اثبات

انجیل همه شما با من شریک در این نعمت هستید. ۸ زیرا خدا مرا

که در من دیدید و الان هم می شنوید که در من است.

شاهد است که چقدر در احشای عیسی مسیح، مشتاق همه

شما هستم. ۹ و برای این دعا می کنم تا محبت شما در معرفت و

کمال فهم بسیار افزونتر شود. ۱۰ تا چیزهای بهتر را برگزینید و در

روز مسیح بی غش و بی لغزش باشید، ۱۱ و پر شوید از میوه عدالت

که بوسیله عیسی مسیح برای تمجید و حمد خداست. ۱۲ اما ای

برادران، می خواهم شما بدانید که آنچه بر من واقع گشت، برعکس

به ترقی انجیل انجامید، ۱۳ بحدی که زنجیرهای من آشکارا شدند

مسیح در تمام فوج خاص و به همه دیگران. ۱۴ و اکثر از برادران

در خداوند از زنجیرهای من اعتماد به هم رسانیده، بیشتر جرات

می کنند که کلام خدا را بی ترس بگویند. ۱۵ اما بعضی از حسد و

نزاع به مسیح موعظه می کنند، ولی بعضی هم از خشنودی. ۱۶

اما آنان از تعصب نه از اخلاص به مسیح اعلام می کنند و گمان

می برند که به زنجیرهای من زحمت می افزایند. ۱۷ ولی اینان از راه

محبت، چونکه می دانند که من بجهت حمایت انجیل معین

شده ام. ۱۸ پس چه؟ جز اینکه به هر صورت، خواه به بهانه و

خواه به راستی، به مسیح موعظه می شود و از این شادمانم بلکه

شادی هم خواهم کرد، ۱۹ زیرا می دانم که به نجات من خواهد

انجامید بوسیله دعای شما و تایید روح عیسی مسیح، ۲۰ برحسب

انتظار و امید من که در هیچ چیز خجالت نخواهم کشید، بلکه

در کمال دلیری، چنانکه همیشه، الان نیز مسیح در بدن من

جلال خواهد یافت، خواه در حیات و خواه در موت. ۲۱ زیرا که

مرا زیستن مسیح است و مردن نفع. ۲۲ ولیکن اگر زیستن در

جسم، همان ثمر کار من است، پس نمی دانم کدام را اختیار

میان چون نیرها در جهان می درخشید، ۱۶ و کلام حیات را برمی

کنم. ۲۳ زیرا در میان این دو سخت گرفتار هستم، چونکه خواهش

افرازی، بجهت فخر من در روز مسیح تاآنکه عبث ندیده و عبث بوسیله ایمان مسیح می‌شود، یعنی عدالتی که از خدا بر ایمان زحمت نکشیده باشم. ۱۷ بلکه هرگاه بر قربانی و خدمت ایمان است. ۱۰ و تا او را و قوت قیامت وی را و شراکت در رنجهای شمارینخته شوم، شادمان هستم و با همه شما شادی می‌کنم. ۱۸ وی را بشناسم و باموت او مشابه گردم. ۱۱ مگر به هر وجه به و همچنین شما نیز شادمان هستید و بامن شادی می‌کنید. ۱۹ و قیامت از مردگان برسم. ۱۲ نه اینکه تا به حال به جنگ آورده یا در عیسی خداوند امیدوارم که تیموتاس را به زودی نزد شما بفرستم تا بحال کامل شده باشم، ولی در پی آن می‌کوشم بلکه شاید آن تا من نیز از احوال شما مطلع شده، تازه روح گردم. ۲۰ زیرا کسی را بدست آورم که برای آن مسیح نیز مرا بدست آورد. ۱۳ ای دیگر را همدل ندارم که به اخلاص درباره شما اندیشد. ۲۱ برادران، گمان نمی‌برم که من بدست آورده‌ام؛ لیکن یک چیز زانرو که همه نفع خود را می‌طلبند، نه امور عیسی مسیح را. ۲۲ می‌کنم که آنچه در عقب است فراموش کرده و به سوی آنچه اما دلیل او را می‌دانید، زیرا چنانکه فرزند پدر را خدمت می‌کند، در پیش است، خویشتن را کشیده، ۱۴ در پی مقصد می‌کوشم او با من برای انجیل خدمت کرده است. ۲۳ پس امیدوارم که بجهت انعام دعوت بلند خدا که در مسیح عیسی است. ۱۵ پس چون دیدم کار من چطور می‌شود، او را بی‌درنگ بفرستم. ۲۴ اما جمیع ما که کامل هستیم، این فکر داشته باشیم و اگر فی الجمله در خداوند اعتماد دارم که خود هم به زودی بیایم. ۲۵ ولی لازم فکری دیگر دارید، خدا این را هم بر شما کشف خواهد فرمود. ۱۶ دانستم که اپردتس را به سوی شما روانه نمایم که مرا برادر و اما به هر مقامی که رسیده‌ام، به همان قانون رفتار باید کرد. ۱۷ همکار و همچنگ می‌باشد، اما شما را رسول و خادم حاجت ای برادران، با هم به من اقتدا نمایید و ملاحظه کنید آنانی را که من. ۲۶ زیرا که مشتاق همه شما بود و غمگین شد از اینکه شنیده بحسب نمونه‌ای که در مادرید، رفتار می‌کنند. ۱۸ زیرا که بسیاری بودید که او بیمار شده بود. ۲۷ وفی الواقع بیمار و مشرف بر موت رفتاری نمایند که ذکر ایشان را بارها برای شما کرده‌ام و حال نیز بود، لیکن خدا بروی ترحم فرمود و نه بر او فقط بلکه بر من نیز با گریه می‌کنم که دشمنان صلیب مسیح می‌باشند، ۱۹ که انجام تا مرا غمی بر غم نباشد. ۲۸ پس به سعی بیشتر او را روانه نمودم تا ایشان هلاکت است و خدای ایشان شکم ایشان و فخر ایشان در از دیدنشان باز شاد شوید و حزن من کمتر شود. ۲۹ پس او را در ننگ ایشان، و چیزهای دنیوی را اندیشه می‌کنند. ۲۰ اما وطن ما خداوند با کمال خوشی پذیرید و چنین کسان را محترم دارید، در آسمان است که از آنجا نیز نجات‌دهنده یعنی عیسی مسیح ۳۰ زیرا در کار مسیح مشرف بر موت شد و جان خود را به خطر خداوند را انتظار می‌کشیم، ۲۱ که شکل جسد ذلیل ما را تبدیل نخواهد نمود تا به صورت جسد مجید او مصور شود، برحسب عمل قوت خود که همه چیز را مطیع خود بگرداند.

۳ خلاصه‌ای برادران من، در خداوند خوش باشید. همان

مطالب را به شما نوشتن بر من سنگین نیست و ایمنی شما است. **۴** بنابراین، ای برادران عزیز و مورد اشتیاق من و شادی و تاج ۲ از سگهای باحذر باشید. از عاملان شریر احتراز نمایید. از مقطوعان من، به همینطور در خداوند استوار باشید عزیزان. ۲ از افودیه بپرهیزید. ۳ زیرا مختونان ما هستیم که خدا را در روح عبادت استعدا دارم و به سنتیخی التماس دارم که در خداوند یک رای می‌کنیم و به مسیح عیسی فخر می‌کنیم و بر جسم اعتماد نداریم. باشند. ۳ و از تو نیز ای همقطار خالص خواهش می‌کنم که ۴ هر چند مرا در جسم نیز اعتماد است. اگر کسی دیگر گمان ایشان را امداد کنی، زیرا درجهاد انجیل با من شریک می‌بودند با برد که در جسم اعتماد دارد، من بیشتر. ۵ روز هشتم مختون اکلیمنتس نیز و سایر همکاران من که نام ایشان در دفتر حیات است. شده و از قبیله اسرائیل، از سبط بنیامین، عبرانی از عبرانیان، از ۴ در خداوند دائم شاد باشید. و باز می‌گویم شاد باشید. ۵ جهت شریعت فریسی، ۶ از جهت غیرت جفا کننده بر کلیسا، از اعتدال شما بر جمیع مردم معروف بشود. خداوند نزدیک است. جهت عدالت شرعی، بی‌عیب. ۷ اما آنچه مرا سود می‌بود، ۶ برای هیچ چیز اندیشه نمی‌کنید، بلکه در هر چیز با صلات و دعا آن را به خاطر مسیح زبان دانستم. ۸ بلکه همه چیز را نیز به سبب باشکرگزاری مسولات خود را به خدا عرض کنید. ۷ و سلامتی فضیلت معرفت خداوند خود مسیح عیسی زبان می‌دانم که بخاطر خدا که فوق از تمامی عقل است، دلها و ذهنهای شما را در او همه چیز را زبان کردم و فضل شمردم تا مسیح را دریابم. ۹ و در مسیح عیسی نگاه خواهد داشت. ۸ خلاصه‌ای برادران، هر چه وی یافت شوم نه با عدالت خود که شریعت است، بلکه با آن که راست باشد و هر چه مجید و هر چه عادل و هر چه پاک و هر چه

جمیل و هرچه نیک نام است و هر فضیلت و هر مدحی که بوده باشد، در آنها تفکر کنید. ۹ و آنچه در من آموخته و پذیرفته و شنیده و دیده‌اید، آنها را بعمل آرید، و خدای سلامتی با شما خواهد بود. ۱۰ و در خداوند بسیار شاد گردیدم که الان آخر، فکر شما برای من شکوفه آورد و در این نیز تفکر می‌کردید، لیکن فرصت نیافتید. ۱۱ نه آنکه درباره احتیاج سخن می‌گویم، زیرا که آموخته‌ام که در هر حالتی که باشم، قناعت کنم. ۱۲ و ذلت رامی دانم و دولتمندی را هم می‌دانم، در هر صورت و در همه چیز، سیری و گرسنگی و دولتمندی و افلاس را یاد گرفته‌ام. ۱۳ قوت هر چیز را دارم در مسیح که مرا تقویت می‌بخشد. ۱۴ لیکن نیکویی کردید که در تنگی من شریک شدید. ۱۵ اما ای فیلیپیان شما هم آگاهید که در ابتدای انجیل، چون از مکادونیه روانه شدم، هیچ کلیسا در امر دادن و گرفتن با من شراکت نکرد جز شما و بس. ۱۶ زیرا که در تسالونیکي هم یک دودفعه برای احتیاج من فرستادید. ۱۷ نه آنکه طالب بخشش باشم، بلکه طالب ثمری هستم که به حساب شما بیفزاید. ۱۸ ولی همه چیز بلکه بیشتر از کفایت دارم. پر گشته‌ام چونکه هدایای شما را از اپفردتس یافته‌ام که عطر خوشبوی و قربانی مقبول و پسندیده خداست. ۱۹ اما خدای من همه احتیاجات شما را برحسب دولت خود در جلال در مسیح عیسی رفع خواهد نمود. ۲۰ و خدا و پدر ما را تا ابدالابد جلال باد. آمین. (aiōn g165) ۲۱ هر مقدس را در مسیح عیسی سلام برسانید. و برادرانی که با من می‌باشند به شما سلام می‌فرستند. ۲۲ جمیع مقدسان به شما سلام می‌رسانند، علی‌الخصوص آنانی که از اهل خانه قیصر هستند. ۲۳ فیض خداوند ما عیسی مسیح با جمیع شما باد. آمین.

۱ پولس به اراده خدا رسول مسیح عیسی و تیموتاوس برادر، ۲ به مقدسان در کولسی و برادران امین، در مسیح فیض و سلامتی از جانب پدر ما خداو عیسی مسیح خداوند بر شما باد. ۳ خدا و پدر خداوند خود عیسی مسیح را شکر می‌کنیم و پیوسته برای شما دعا می‌نماییم، ۴ چونکه ایمان شما را در مسیح عیسی و است، ۵ به سبب محبتی را که با جمیع مقدسان می‌نمایید شنیدیم، ۶ به امید که بجهت شما در آسمان گذاشته شده است که خبر آن را در کلام راستی انجیل سابق شنیدید، ۷ به شما وارد شد چنانکه در تمامی عالم نیز و میوه می‌آورد و نمو می‌کند، چنانکه در میان شما نیز از روزی که آن را شنیدیدو فیض خدا را در راستی دانسته‌اید. ۸ چنانکه از افراس تعلیم یافتید که همخدمت عزیز ما و خادم امین مسیح برای شما است. ۹ و ما او را نیز از محبت شما که در روح است خیر داد. ۱۰ و از آن جهت ما نیز از روزی که این را شنیدیم، باز نمی‌ایستیم از دعا کردن برای شما و مسالت نمودن تا از کمال معرفت اراده او در هر حکمت و فهم روحانی پر شوید، ۱۱ تا شما به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی رفتارنمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو کنید، ۱۲ و به اندازه توانایی جلال او به قوت تمام زورآور شوید تا صبر کامل و تحمل را با شادمانی داشته باشید؛ ۱۳ و پدر را شکر گزارید که ما را لایق بهره میراث مقدسان در نور گردانیده است، ۱۴ و ما را از قدرت ظلمت رهانیده، به ملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت، ۱۵ که در وی فدیه خود یعنی آموزش گناهان خویش را یافته‌ایم. ۱۶ و او صورت خدای نادیده است، نخست زاده تمامی آفریدگان. ۱۷ زیرا که در او همه چیز آفریده شد، آنچه در آسمان و آنچه بر زمین است از چیزهای دیدنی و نادیدنی و تختها و سلطنتها و ریاسات و قوات؛ همه بوسیله او و برای او آفریده شد. ۱۸ و او قبل از همه است و در وی همه چیز قیام دارد. ۱۹ و او بدن یعنی کلیسا راسر است، زیرا که او ابتدا است و نخست زاده از مردگان تا در همه چیز او مقدم شود. ۲۰ زیرا خدا راضا بدین داد که تمامی پری در او ساکن شود، ۲۱ و اینکه بوساطت او همه چیز را با خود مصالحه دهد، چونکه به خون صلیب وی سلامتی را پدید آورد. بلی بوسیله او خواه آنچه بر زمین و خواه آنچه در آسمان است. ۲۲ و شما را که سابق از نیت دل در اعمال بد خویش اجنبی و دشمن بودید، بالفعل مصالحه داده است، ۲۳ در بدن بشری خود بوسیله موت تا شما را در

۲ حضور خود مقدس و بی‌عیب و بی‌ملامت حاضر سازد، ۲۴ به شرطی که در ایمان بنیاد نهاده و قائم بمانیدو جنبش نخورید از امید انجیل که در آن تعلیم یافته‌اید و به تمامی خلقت زیر آسمان بدان موعظه شده است و من پولس خادم آن شده‌ام. ۲۵ الان از زحمتهای خود در راه شما شادی می‌کنم و نقصهای زحمات مسیح را در بدن خود به کمال می‌رسانم برای بدن او که کلیسا شما دعا می‌نماییم، ۲۶ چونکه ایمان شما را در مسیح عیسی و است، ۲۷ که من خادم آن گشته‌ام برحسب نظارت خدا که به محبتی را که با جمیع مقدسان می‌نمایید شنیدیم، ۲۸ به سبب امیدی که بجهت شما در آسمان گذاشته شده است که خبر آن را در کلام راستی انجیل سابق شنیدید، ۲۹ که به شما وارد شد چنانکه در تمامی عالم نیز و میوه می‌آورد و نمو می‌کند، چنانکه در میان شما نیز از روزی که آن را شنیدیدو فیض خدا را در راستی دانسته‌اید. ۳۰ چنانکه از افراس تعلیم یافتید که همخدمت عزیز ما و خادم امین مسیح برای شما است. ۳۱ و ما او را نیز از محبت شما که در روح است خیر داد. ۳۲ و از آن جهت ما نیز از روزی که این را شنیدیم، باز نمی‌ایستیم از دعا کردن برای شما و مسالت نمودن تا از کمال معرفت اراده او در هر حکمت و فهم روحانی پر شوید، ۳۳ تا شما به طریق شایسته خداوند به کمال رضامندی رفتارنمایید و در هر عمل نیکو بار آورید و به معرفت کامل خدا نمو کنید، ۳۴ و به اندازه توانایی جلال او به قوت تمام زورآور شوید تا صبر کامل و تحمل را با شادمانی داشته باشید؛ ۳۵ و پدر را شکر گزارید که ما را لایق بهره میراث مقدسان در نور گردانیده است، ۳۶ و ما را از قدرت ظلمت رهانیده، به ملکوت پسر محبت خود منتقل ساخت، ۳۷ که در وی فدیه خود یعنی آموزش گناهان خویش را یافته‌ایم. ۳۸ و او صورت خدای نادیده است، نخست زاده تمامی آفریدگان. ۳۹ زیرا که در او همه چیز آفریده شد، آنچه در آسمان و آنچه بر زمین است از چیزهای دیدنی و نادیدنی و تختها و سلطنتها و ریاسات و قوات؛ همه بوسیله او و برای او آفریده شد. ۴۰ و او قبل از همه است و در وی همه چیز قیام دارد. ۴۱ و او بدن یعنی کلیسا راسر است، زیرا که او ابتدا است و نخست زاده از مردگان تا در همه چیز او مقدم شود. ۴۲ زیرا خدا راضا بدین داد که تمامی پری در او ساکن شود، ۴۳ و اینکه بوساطت او همه چیز را با خود مصالحه دهد، چونکه به خون صلیب وی سلامتی را پدید آورد. بلی بوسیله او خواه آنچه بر زمین و خواه آنچه در آسمان است. ۴۴ و شما را که سابق از نیت دل در اعمال بد خویش اجنبی و دشمن بودید، بالفعل مصالحه داده است، ۴۵ در بدن بشری خود بوسیله موت تا شما را در

گردانید چونکه همه خطایای شما را آرمزید، ۱۴ و آن دستخطی را ادعایی داشته باشید؛ چنانکه مسیح شما را آرمزید، شما نیز چنین که ضد ما و مشتمل بر فایض و به خلاف ما بود محو ساخت و کنید. ۱۴ و بر این همه محبت را که کمربند کمال است بپوشید. آن را به صلیب خود میخ زده از میان برداشت. ۱۵ و از خویشتن ۱۵ و سلامتی خدای در دلهای شما مسلط باشد که به آن هم در ریاسات و قوات را بیرون کرده، آنها را اعلامیه آشکار نمود، چون در یک بدن خوانده شده‌اید و شاکر باشید. ۱۶ کلام مسیح در شما آن بر آنها ظرفیافت. ۱۶ پس کسی درباره خوردن و نوشیدن و درباره به دولت‌مندی و به کمال حکمت ساکن بشود و یکدیگر را تعلیم عید و هلال و سبت بر شما حکم نکند، ۱۷ زیرا که اینها سایه نصیحت کنید به مزایم و تسبیحات و سرودهای روحانی و با فیض چیزهای آینده است، لیکن بدن از آن مسیح است. ۱۸ و کسی در دلهای خود خدا را بسرایید. ۱۷ و آنچه کنید در قول و فعل، انعام شما را نباید از رغبت به فروتنی و عبادت فرشتگان و مداخلت همه را به نام عیسی خداوند بکنید و خدای پدر را بوسیله او شکر در اموری که دیده است که از ذهن جسمانی خود بی‌جا مغرور کنید. ۱۸ ای زنان، شوهران خود را اطاعت نمایید، چنانکه در شده است؛ ۱۹ و به سر متمسک نشده که از آن تمامی بدن به خداوند می‌شاید. ۱۹ ای شوهران، زوجه‌های خود را محبت توسط مفاصل و بندها مدد یافته و با هم پیوند شده، نمومی کند به نمایند و با ایشان تلخی مکنید. ۲۰ ای فرزندان، والدین خود را در نموی که از خداست. ۲۰ چونکه با مسیح از اصول دنیوی مردید، همه چیز اطاعت کنید زیرا که این پسندیده است در خداوند. ۲۱ چگونه است که مثل زندگان در دنیا بر شما فزایض نهاده می‌شود؟ ای پدران، فرزندان خود را خشمگین مسازید، مبادا شکسته دل ۲۱ که لمس مکن و مچش بلکه دست مگذار! ۲۲ (که همه شوند. ۲۲ ای غلامان، آقایان جسمانی خود را در هر چیز اطاعت اینها محض استعمال فاسد می‌شود) بر حسب تقالید و تعلیم مردم، کنید، نه به خدمت حضور مثل جویندگان رضامندی مردم، بلکه ۲۳ که چنین چیزها هر چند در عبادت نافله و فروتنی و آزار بدن به اخلاص قلب و از خداوند بترسید. ۲۳ و آنچه کنید، از دل صورت حکمت دارد، ولی فایده‌ای برای رفع تن پروری ندارد. کنید بخاطر خداوند نه به بخاطر انسان. ۲۴ چون می‌دانید که از خداوند مکافات میراث را خواهید یافت، چونکه مسیح خداوند را بندگی می‌کنید. ۲۵ زیرا هر که ظلم کند، آن ظلمی را که کرد، خواهد یافت و ظاهر بینی نیست.

۳ پس چون با مسیح بر خیزانیده شدید، آنچه را که در بالا است بطلبید در آنجایی که مسیح است، به دست راست خدا نشسته. ۲ در آنچه بالا است تفکر کنید، نه در آنچه بر زمین است. ۳ زیرا که مردید و زندگی شما با مسیح در خدا مخفی است. ۴ چون مسیح که زندگی ما است ظاهر شود آنگاه شما هم با وی در جلال ظاهر خواهید شد. ۵ پس اعضای خود را که بر زمین است مقتول سازید، زنا و ناپاکی و هوس و شهوت قبیح و طمع که بت‌پرستی است ۶ که به سبب اینها غضب خدا بر انبای معصیت وارد می‌آید. ۷ که شما نیز سابق در اینها رفتار می‌کردید، هنگامی که در آنها زیست می‌نمودید. ۸ لیکن الحال شما همه را ترک کنید، یعنی خشم و غیظ و بدخوبی و بدگویی و فحش را از زبان خود. ۹ و یکدیگر دروغ مگویید، چونکه انسانیت کهنه را با اعمالش از خود بیرون کرده‌اید، ۱۰ و تازه را پوشیده‌اید که به صورت خالق خویش تا به معرفت کامل، تازه می‌شود، ۱۱ که در آن نه یونانی است، نه یهود، نه ختنه، نه نامختونی، نه بربری، نه سکتیتی، نه غلام و نه آزاد، بلکه مسیح همه و در همه است. ۱۲ پس مانند برگزیدگان مقدس و محبوب خدا احشای رحمت و مهربانی و تواضع و تحمل و حلم را بپوشید؛ ۱۳ و برنابا که درباره او حکم یافته‌اید، هرگاه نزد شما آید او را بپذیرید، متحمل یکدیگر شده، همدیگر را غفو کنید هرگاه بر دیگری ۱۱ و یسوع، ملقب به یسئطس که ایشان تنها از اهل ختنه برای

ملکوت خدا همخدمت شده، باعث تسلی من گردیدند. ۱۲
ایفراس به شما سلام می‌رساند که یکی از شماو غلام مسیح است
و پیوسته برای شما در دعاهاى خود جد و جهد می‌کند تا در تمامی
اراده خدا کامل و متیقن شوید. ۱۳ و برای اوگواهی می‌دهم که
درباره شما و اهل لاودکیه و اهل هیراپولس بسیار محنت می‌کشد.
۱۴ و لوقای طیب و حبیب و دیماس به شما سلام می‌رسانند. ۱۵
برادران در لاودکیه و نیمفاس و کلیسایى را که در خانه ایشان
است سلام رسانید. ۱۶ و چون این رساله برای شما خوانده شد،
مقرر دارید که در کلیسای لاودکیان نیز خوانده شود و رساله از
لاودکیه را هم شما بخوانید. ۱۷ و به ارخپس گویند: «باخبر باش
تا آن خدمتی را که در خداوند یافته‌ای به‌کمال رسانی.» ۱۸
تحیت من، پولس، به‌دست خودم. زنجیرهای مرا بخاطر دارید.
فیض با شما باد. آمین.

1 تسالونیکیان

بس که عزیز ما بودید. ۹ زائرو که‌ای برادران محنت و مشقت ما را

یاد می‌دارید زیرا که شبانه‌روز درکار مشغول شده، به انجیل خدا

۱ پولس و سلوانس و تیموتائوس، به کلیسای تسالونیکیان که در

خدا ی پدر و عیسی مسیح خداوند می‌باشید. فیض و سلامتی از

جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۲ پیوسته

بی‌عیبی نزد شما که ایماندار هستید رفتار نمودیم. ۱۱ چنانکه

درباره جمیع شما خدا را شکر می‌کنیم و دائم در دعاهای خود

شما را ذکر می‌نماییم، ۳ چون اعمال ایمان شما و محنت محبت

و صبر امید شما را در خداوند ما عیسی مسیح در حضور خدا

و پدر خود یاد می‌کنیم. ۴ زیرا که‌ای برادران وای عزیزان خدا،

از برگزیده شدن شما مطلع هستیم، ۵ زیرا که انجیل ما بر شما

محض سخن وارد نشده، بلکه با قوت و روح‌القدس و یقین کامل،

چنانکه می‌دانید که در میان شما بخاطر شما چگونه مردمان شدیم.

۶ و شما به ما و به خداوند اقتدا نمودید و کلام را در زحمت

کلیساهای خدا که در یهودیه در مسیح عیسی می‌باشند، زیرا که

شما از قوم خود همان زحمات را کشیدید که ایشان نیز از یهود

ایمانداران مکادونی و اثنائیه را نمونه شدید، ۸ بنوعی که از شما

کلام خداوند نه فقط در مکادونی و اثنائیه نواخته شد، بلکه در

کردند؛ و ایشان ناپسند خدا هستند و مخالف جمیع مردم، ۱۶ و

هرجا ایمان شما به خدا شیوع یافت، بقسمی که احتیاج نیست

که ما چیزی بگوییم، ۹ زیرا خود ایشان درباره ما خبر می‌دهند که

چه قسم وارد به شما شدیم و به چه نوع شما از تنها به سوی خدا

بازگشت کردید تا خدای حی حقیقی را بندگی نمایید، ۱۰ و تا

پسر او را از آسمان انتظار بکشید که او را از مردگان برخیزانید،

یعنی عیسی که ما را از غضب آینده می‌رهاند.

۲ زیرا ای برادران، خود می‌دانید که ورود مادر میان شما

باطل نبود. ۲ بلکه هر چند قبل از آن در فیلیپی زحمت کشیده و

بی‌احترامی دیده بودیم، چنانکه اطلاع دارید، لیکن در خدای

خود دلیری کردیم تا انجیل خدا را با جد و جهد شدید به شما اعلام

نماییم. ۳ زیرا که نصیحت ما از گمراهی و خیانت و ریا نیست، ۴

بلکه چنانکه مقبول خدا گشتیم که وکلای انجیل بشویم، همچنین

سخن می‌گوییم و طالب رضامندی مردم نیستیم، بلکه رضامندی

خدایی که دل‌های ما رامی‌آزماید. ۵ زیرا هرگز سخن تملق‌آمیز

نگفتیم، چنانکه می‌دانید، و نه بهانه طمع کردیم، خدا شاهد

است؛ ۶ و نه بزرگی از خلق جستیم، نه از شما و نه از دیگران،

هر چند چون رسولان مسیح بودیم، می‌توانستیم سنگین باشیم. ۷

بلکه در میان شما به ملایمت بسر می‌بردیم، مثل دایه‌ای که اطفال

خود را می‌پرورد. ۸ بدین طرز شایق شما شده، راضی می‌بودیم که

نه همان انجیل خدا را به شما دهیم، بلکه جان‌های خود را نیز از

مشتاق ملاقات ما می‌باشید، چنانکه ما نیز شایق شما هستیم، ۷ آورد. ۱۵ زیرا این را به شما از کلام خدای گوئیم که ما که لهذای برادران، در همه ضیق ومصیبتی که داریم، از شما به سبب زنده و تا آمدن خداوند باقی باشیم برخورداران سبقت نخواهیم ایمانتان تسلی یافتم. ۸ چونکه الان زیست می‌کنیم، اگر شما جست. ۱۶ زیرا خود خداوند با صدا و با آواز رئیس فرشتگان و درخداوند استوار هستید. ۹ زیرا چه شکرگزاری به خدا توانم نمود با صور خدا از آسمان نازل خواهد شد و مردگان در مسیح اول به سبب این همه خوشی‌ای که به حضور خدا درباره شما داریم؛ خواهند برخاست. ۱۷ آنگاه ما که زنده و باقی باشیم، با ایشان ۱۰ که شبانه‌روزی شمار دعا می‌کنیم تا شما را روبرو ملاقات کنیم در ابرهاریه خواهیم شد تا خداوند را در هوا استقبال کنیم و نقص ایمان شما را به کمال رسانیم. ۱۱ اما خود خدا یعنی پدر همچنین همیشه با خداوند خواهیم بود. ۱۸ پس بدین سخنان ما و خداوند ما عیسی مسیح راه ما را به سوی شما راست بیاورد. همدیگر را تسلی دهید.

۱۲ و خداوند شما را نمو دهد و در محبت با یکدیگر و با همه افزونی بخشد، چنانکه ما شما را محبت می‌نمایم، ۱۳ تا دلهای شما را استوار سازد، بی‌عیب در قدوسیت، به حضور خدا و پدر ما در هنگام ظهور خداوند ما عیسی مسیح، با جمیع مقدسین خود.

۴ خلاصه‌ای برادران، از شما در عیسی خداوند استدعا و التماس می‌کنیم که چنانکه از ما یافته‌اید که به چه نوع باید رفتار کنید و خدا را راضی سازید، به همان‌طور زیادت ترقی نماید. ۲ زیرا می‌دانید چه احکام از جانب عیسی خداوند به شما دادیم. ۳ زیرا که این است اراده خدا یعنی قدوسیت شما تا از بنا بپرهیزید. ۴ و هشیارباشیم. ۷ زیرا خوابیدگان در شب می‌خوانند و مستان در تاهر کسی از شما بدانند چگونه باید ظرف خویشتن را در قدوسیت و عزت دریابید، ۵ و نه در هوس شهوت، مثل امت‌هایی که خدا را نمی‌شناسند. ۶ و تا کسی در این امر دست تظاول یا طمع بر برادر خود دراز نکند، زیرا خداوند از تمامی چنین کارها انتقام کشنده است. ۷ چنانکه سابق نیز به شما گفته و حکم کرده‌ایم، و خواه خوابیده، همراه وی زیست کنیم. ۱۱ پس همدیگر را زیرا خدا ما را به ناپاکی نخوانده است، بلکه به قدوسیت. ۸ تسلی دهید و یکدیگر را بنا کنید، چنانکه هم می‌کنید. ۱۲ اما ای لهذا هر که حقیر شمارد، انسان را حقیر نمی‌شمارد، بلکه خدا برادران به شما التماس داریم که بشناسید آنانی را که در میان شما را که روح قدوس خود را به شما عطا کرده است. ۹ اما در زحمت می‌کشند و پیشوایان شما در خداوند بوده، شما را نصیحت خصوص محبت برادرانه، لازم نیست که به شما بنویسم، زیرا خود می‌کنند. ۱۳ و ایشان را در نهایت محبت، به سبب عملشان شما از خدا آموخته شده‌اید که یکدیگر را محبت نمایید؛ ۱۰ و محترم دارید و بایکدیگر صلح کنید. ۱۴ لیکن ای برادران، از چنین هم می‌کنید با همه برادرانی که در تمام مکادونیه می‌باشند. شما استدعا داریم که سرکشان را تنبیه نمایید و کوتاه دلان را دلداری لیکن ای برادران از شما التماس داریم که زیادت ترقی کنید. ۱۱ و دهید و ضعفا را حمایت کنید و با جمیع مردم تحمل کنید. حریص باشید در اینکه آرام شوید و به کارهای خود مشغول شده، ۱۵ زنهاری کسی با کسی به سزای بدی بدی نکند، بلکه دائم به دستهای خویش کسب نمایید، چنانکه شما را حکم کردیم، بایکدیگر و با جمیع مردم در پی نیکی بکشید. ۱۶ پیوسته ۱۲ تا نزد آنانی که خارج‌اند بطور شایسته رفتار کنید و به هیچ چیز شادمان باشید. ۱۷ همیشه دعا کنید. ۱۸ در هر امری شاکر باشید محتاج نباشید. ۱۳ اما ای برادران نمی‌خواهیم شما از حالت خوابیدگان بی‌خبر باشید که مبدا مثل دیگران که امید ندارند، اطفام‌کنید. ۲۰ نوبتها را خوار بشمارید. ۲۱ همه چیز را تحقیق محزون شوید. ۱۴ زیرا اگر باور می‌کنیم که عیسی مرد و برخاست، کنید، و به آنچه نیکو است متمسک باشید. ۲۲ از هر نوع بدی به همین‌طور نیز خدا آنانی را که در عیسی خوابیده‌اند با وی خواهد احتراز نماید. ۲۳ اما خود خدای سلامتی، شما را با لکل مقدس

گرداناد و روح و نفس و بدن شما تمام بی‌عیب محفوظ باشد در وقت آمدن خداوند ماعیسی مسیح. ۲۴ امین است دعوت کننده شما که این را هم خواهد کرد. ۲۵ ای برادران، برای ما دعا کنید. ۲۶ جمیع برادران را به بوسه مقدسانه تحیت نمایید. ۲۷ شمارا به خداوند قسم می‌دهم که این رساله برای جمیع برادران مقدس خوانده شود. ۲۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما بادآمین.

2 تسالونیکیان

به شما می‌گفتم؟ ۶ و الان آنچه را که مانع است می‌دانید تا او در زمان خود ظاهر بشود. ۷ زیرا که آن سر بی‌دینی الان عمل می‌کند فقط تا وقتی که آنکه تا به حال مانع است از میان برداشته شود. ۸ آنگاه آن بی‌دین ظاهر خواهد شد که عیسی خداوند او را به نفس دهان خود هلاک خواهد کرد و به تجلی ظهور خویش، او را ناپود خواهد ساخت؛ ۹ که ظهور او بعمل شیطان است با هر نوع قوت و آیات و عجایب دروغ. ۱۰ و به هر قسم فریب ناراستی برای هالکین، از آنجا که محبت راستی را نپذیرفتند تا نجات در خصوص شما در کلیساهای خدا فخرمی‌کنیم به سبب صبر و ایمانان در همه مصایب شما و عذابهایی که متحمل آنها می‌شوید، ۵ که دلیل است بر داوری عادل خدا تا شما مستحق ملکوت خدا بشوید که برای آن هم زحمت می‌کشید. ۶ زیرا که این انصاف است نزد خدا که عذاب کنندگان شما را عذاب دهد. ۷ و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشد در هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوت خود ظهور خواهد نمود ۸ در آتش مشتعل و انتقام خواهد کشید از آنانی که خدا را نمی‌شناسند و انجیل خداوند ما عیسی مسیح را اطاعت نمی‌کنند، ۹ که ایشان به قصاص هلاکت جاودانی خواهند رسید از حضور خداوند و جلال قوت او (aiōnios gl166) ۱۰

هنگامی که آید تا در مقدسان خود جلال یابدو در همه ایمانداران از او تعجب کنند در آن روز، زیرا که شما شهادت ما را تصدیق کردید. ۱۱ و برای این هم پیوسته بجهت شما دعایم کنیم که خدای ما شما را مستحق این دعوت شمارد و تمام مسرت نیکویی و عمل ایمان را باقوت کامل گرداند، ۱۲ تا نام خداوند ما عیسی مسیح در شما تمجید یابد و شما در وی بحسب فیض خدای ما و عیسی مسیح خداوند.

۲ اما ای برادران، از شما استدعا می‌کنیم درباره آمدن خداوند ما عیسی مسیح و جمع شدن ما به نزد او، ۲ که شما از هوش خود بربودید متزلزل نشوید و مضطرب نگردید، نه از روح و نه از کلام و نه از رساله‌ای که گویا از ما باشد، بدین مضمون که روز مسیح رسیده است. ۳ زنهاری کسی به هیچ وجه شما را نفریبد، زیرا که تا آن ارتداد، اول واقع نشود و آن مرد شریر یعنی فرزند هلاکت ظاهر نگردد، آن روز نخواهد آمد؛ ۴ که او مخالفت می‌کند و خود را بلندتر می‌سازد از هر چه به خدا یا به معبود مسمی شود، بحدی که مثل خدا در هیكل خدا نشسته، خود را می‌نماید که خداست. ۱۰ زیرا هنگامی که نزد شما هم می‌بودیم، این را به شما امر ۵ آیا یاد نمی‌کنید که هنگامی که هنوز نزد شما می‌بودم، این را فرمودیم که اگر کسی خواهد کار نکند، خوراک هم نخورد. ۱۱

زیرا شنیدیم که بعضی در میان شما بی‌نظم رفتار می‌کنند که کاری نمی‌کنند بلکه فضول هستند. ۱۲ اما چنین اشخاص را در خداوند ما عیسی مسیح حکم و نصیحت می‌کنیم که به آرامی کار کرده، نان خود را بخورند. ۱۳ اما شمایی برادران از نیکوکاری خسته خاطر مشوید. ۱۴ ولی اگر کسی سخن ما را در این رساله اطاعت نکند، بر او نشانه گذارید و باوی معاشرت مکنید تا شرمنده شود. ۱۵ اما او را دشمن مشمارید بلکه چون برادر او را تنبیه کنید. ۱۶ اما خود خداوند سلامتی شما را پیوسته در هر صورت، سلامتی عطا کند و خداوند با همگی شما باد. ۱۷ تحیت به دست من پولس که علامت در هر رساله است بدینطور می‌نویسم: ۱۸ فیض خداوند ما عیسی مسیح با جمیع شما باد. آمین.

1 تیموتائوس

هیمینائوس و اسکندر می‌باشند که ایشان را به شیطان سپردم تا دایب شده، دیگر کفر نگویند.

۱ پولس، رسول عیسی مسیح به حکم نجات‌دهنده ما خدا و مسیح عیسی خداوند که امید ما است، ۲ به فرزند حقیقی خود در ایمان، تیموتائوس. فیض و رحم و سلامتی از جانب خدای پدر و خداوند ما مسیح عیسی بر تو باد. ۳ چنانکه هنگامی که عازم مکادونیه بودم، به شما التماس نمودم که در افسس بمانی تا بعضی را امر کنی که تعلیمی دیگر ندهند، ۴ و افسانه‌ها و نسب نامه های نامنتاهی را اصفا نمایند که اینها مباحثات را نه آن تعمیر الهی را که در ایمان است پدید می‌آورد. ۵ اما غایت حکم، محبت است از دل پاک و ضمیر صالح و ایمان بی‌ریا. ۶ که از این امور بعضی منحرف گشته به بیهوده‌گویی توجه نموده‌اند، و ۷ می‌خواهند معلمان شریعت بشوند و حال آنکه نمی‌فهمند آنچه می‌گویند و نه آنچه به تاکید اظهار می‌نمایند. ۸ لیکن می‌دانیم که شریعت نیکو است اگر کسی آن را برحسب شریعت بکار برد. ۹ و این بدانند که شریعت بجهت عادل موضوع نمی‌شود، بلکه برای سرکشان و طایفان و بی‌دینان و گناهکاران و ناپاکان و حرامکاران و قاتلان پدر و قاتلان مادر و قاتلان مردم ۱۰ و زانیان و لواطان و مردم دزدان و دروغ‌گویان و قسم دروغ‌خوران و برای هر عمل دیگری که برخلاف تعلیم صحیح باشد، ۱۱ برحسب انجیل جلال خدای متبارک که به من سپرده شده است. ۱۲ و شکر می‌کنم خداوند خود مسیح عیسی را که مرا تقویت داد، چونکه امین شمرده، به این خدمتم ممتاز فرمود، ۱۳ که سابق کفرگو و مضر و سقط‌گو بودم، لیکن رحم یافتم از آترو که از جهالت در بی‌ایمانی کردم. ۱۴ اما فیض خداوند ما بی‌نهایت افزود با ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است. ۱۵ این سخن امین است و لایق قبول تام که مسیح عیسی به دنیا آمد تا گناهکاران را نجات بخشد که من بزرگترین آنها هستم. ۱۶ بلکه از این جهت بر من رحم شد تا اول درمن، مسیح عیسی کمال حلم را ظاهر سازد تا آتانی را که بجهت حیات جاودانی به وی ایمان خواهند آورد، نمونه باشم. (aiōnios g166) ۱۷ باری پادشاه سرمدی و باقی ونادیده را، خدای حکیم و وحید را اکرام و جلال تا ابد الابد باد. امین. (aiōn)

۳ این سخن امین است که اگر کسی منصب اسقفی را بخواهد، کار نیکو می‌طلبید. ۲ پس اسقف باید بی‌ملامت و صاحب یک زن و هشیار و خردمند و صاحب نظام و مهمان‌نواز و راغب به تعلیم باشد؛ ۳ نه می‌گسار یا زننده یا طماع سودقیب بلکه حلیم و نه جنگجو و نه زیرپرست. ۴ مدبر اهل خانه خود، به نیکویی و فرزندان خویش را در کمال وقار مطیع گرداند، ۵ زیرا هرگاه کسی نداند که اهل خانه خود را تدبیر کند، چگونه کلیسای خدا را نگاهبانی می‌نماید؟ ۶ و نه جدیدالایمان که مبادا غرور کرده، به حکم ابلیس بیفتد. ۷ اما لازم است که نزد آتانی که خارجند هم نیک نام باشد که مبادا در رسوایی و دام ابلیس گرفتار شود. ۸ همچنین شماسان باوقار باشند، نه دو زبان و نه راغب به شراب زیاده و نه طماع سودقیب؛ ۹ دارندگان سر ایمان در ضمیر پاک. ۱۰ اما باید اول ایشان آرموده شوند و چون بی‌عیب یافت شدند، کار شماسی را بکنند. ۱۱ و به همینطور زنان نیز

باید باوقار باشند و نه غیبت‌گو بلکه هشیارو در هر امری امین. ۵ مرد پیر را توبیخ منما بلکه چون پدر او رانصیحت کن، و ۱۲ و شماسان صاحب یک زن باشند و فرزندان و اهل خانه خویش را نیکو تدبیرنمایند، ۱۳ زیرا آنانی که کار شماسی را نیکو کرده باشند، درجه خوب برای خویشتن تحصیل می‌کنند و باشند، محترم دار. ۴ اما اگریه‌زنی فرزندان یا نواده‌ها دارد، آموخته جلادت کامل در ایمانی که به مسیح عیسی است. ۱۴ این به تو می‌نویسم به امید آنکه به زودی نزد تو آیم. ۱۵ لیکن اگر تاخیر اندازم، تا بدانی که چگونه باید در خانه خدا رفتار کنی که کلیسای خدای حی و ستون و بنیاد راستی است. ۱۶ وبالاجماع سر دینداری عظیم است که خدا درجسم ظاهر شد و در روح، تصدیق کرده شد و به فرشتگان، مشهود گردید و به امتها موعظه کرده ودر دنیا ایمان آورده و به جلال بالا برده شد.

۴ و لیکن روح صریح می‌گوید که در زمان آخر بعضی از ایمان برگشته، به ارواح مضل و تعالیم شیاطین اصفا خواهند نمود، ۲ به ریاکاری دروغگویان که ضمائر خود را داغ کرده‌اند؛ ۳ که از مزاجت منع می‌کنند و حکم می‌نمایند به احتراز از خوراک‌هایی که خدا آفرید برای مومنین و عارفین حق تا آنها را به شکرگزاری بخورند. ۴ زیرا که هر مخلوق خدا نیکو است و هیچ چیز را رد نباید کرد، اگر به شکرگزاری پذیرند، ۵ زیرا که از کلام خدا و دعا تقدیس می‌شود. ۶ اگر این امور را به برادران بسیاری، خادم نیکوی مسیح عیسی خواهی بود، تربیت یافته درکلام ایمان و تعلیم خوب که پیروی آن را کرده‌ای. ۷ لیکن از افسانه‌های حرام عجوزها احتراز نما و در دینداری ریاضت بکش. ۸ که ریاضت بدنی اندک فایده‌ای دارد، لیکن دینداری برای هر چیز مفید است که وعده زندگی حال آوینده را دارد. ۹ این سخن امین است و لایق قبول تام، ۱۰ زیرا که برای این زحمت و بی‌احترامی می‌کشیم، زیرا امید داریم به خدای زنده که جمیع مردمان علی‌الخصوص مومنین را نجات‌دهنده است. ۱۱ این امور را حکم و تعلیم فرما. ۱۲ هیچ‌کس جوانی تو را حقیر نشمارد، بلکه مومنین را درکلام و سیرت و محبت و ایمان و عصمت، نمونه باش. ۱۳ تا مادامی که نه آیم، خود را به قرائت و نصیحت و تعلیم بسیار. ۱۴ زنهار از آن کرامتی که در تو است که بوسیله نبوت با نهادن دستهای کشیشان به تو داده شد، بی‌اعتنائی منما. ۱۵ در این امور تامل نما و در اینها راسخ باش تا ترقی تو بر همه ظاهر شود. ۱۶ خویشتن را و تعلیم را احتیاطکن و در این امور قائم باش که هرگاه چنین کنی، خویشتن را و شونندگان خویش را نیز نجات خواهی داد.

بعضی آشکار است و پیش روی ایشان به داوری می‌خرامد، اما

بعضی را تعاقب می‌کند. ۲۵ و همچنین اعمال نیکو واضح است نیکو بجهت عالم آینده نهند تا حیات جاودانی را بدست آرند. و آنهایی که دیگرگون باشد، نتوان مخفی داشت. ۲۰ ای تیموتائوس تو آن امانت را محفوظ دار و از بیهوده‌گویی های

حرام و از مباحثات معرفت دروغ اعراض نما، ۲۱ که بعضی چون ادعای آن کردند از ایمان منحرف گشتند. فیض با تو باد. آمین.

۶ آنانی که غلامان زیر یوغ می‌باشند، آقایان خویش را لایق کمال احترام بدانند که مبادانام و تعلیم خدا بد گفته شود. ۲ اما کسانی که آقایان مومن دارند، ایشان را تحقیر ننمایند، از آنجا که برادرانند بلکه بیشتر خدمت کنند از آنروکه آنانی که در این احسان مشارکند، مومن و محبوبند. ۳ و اگر کسی بطور دیگر تعلیم دهد و کلام صحیح خداوند ما عیسی مسیح و آن تعلیمی را که به طریق دینداری است قبول ننماید، ۴ از غرور مست شده، هیچ نمی‌داند بلکه در مباحثات و مجادلات دیوانه گشته است که از آنها پدیدمی‌آید حسد و نزاع و کفر و ظنون شر ۵ و منازعات مردم فاسدالعقل و مرتد از حق که می‌پندارند دینداری سود است. از چنین اشخاص اعراض نما. ۶ لیکن دینداری با قناعت سود عظیمی است. ۷ زیرا که در این دنیا هیچ نیاوریم و واضح است که از آن هیچ نمی‌توانیم برد. ۸ پس اگر خوراک و پوشاک داریم، به آنها قانع خواهیم بود. ۹ اما آنانی که می‌خواهند دولت‌مند شوند، گرفتارمی‌شوند در تجربه و دام و انواع شهوات بی‌فهم و مضر که مردم را به تباهی و هلاکت غرق می‌سازند. ۱۰ زیرا که طمع ریشه همه بدیهاست که بعضی چون دربی آن می‌کوشیدند، از ایمان گمراه گشته، خود را به اقسام دردها سفتند. ۱۱ ولی تو ای مرد خدا، از اینها بگریز و عدالت و دینداری و ایمان و محبت و صبر و تواضع را پیروی نما. ۱۲ و جنگ نیکوی ایمان را بکن و بدست آور آن حیات جاودانی را که برای آن دعوت شدی و اعتراف نیکو کردی در حضور گواهان بسیار. (aiōnios g166) ۱۳ تو را وصیت می‌کنم به حضور آن خدایی که همه را زندگی می‌بخشد و مسیح عیسی که در پیش پنطیوس پیلطس اعتراف نیکو نمود، ۱۴ که تو وصیت را بی‌داغ و ملامت حفظ کن تا به ظهور خداوند ما عیسی مسیح. ۱۵ که آن را آن متبارک و قادر و وحید و ملک الملوک و رب الارباب در زمان معین به ظهور خواهد آورد. ۱۶ که تنها لایموت و ساکن در نوری است که نزدیک آن نتوان شد و احدی از انسان او را ندیده و نمی‌تواند دید. او را تا ابد الابد اکرام و قدرت باد. آمین. (aiōnios g166) ۱۷ دولت‌مندان این جهان را امر فرما که بلندپروازی نکنند و به دولت ناپایدار امید ندارند، بلکه به خدای زنده که همه چیز را دولت‌مندان برای تمتع به ما عطا می‌کند؛ (aiōn g165) ۱۸ که نیکوکار بوده، در اعمال صالحه دولت‌مند و سخی و گشاده‌دست باشند؛ ۱۹ و برای خود اساس

2 تیموتاوس

امین بسپار که قابل تعلیم دیگران هم باشند. ۳ چون سپاهی نیکوی مسیح عیسی در تحمل زحمات شریک باش. ۴ هیچ سپاهی خود را در امور روزگار گرفتار نمی سازد تا رضایت آنکه او را سپاهی ساخت بگوید. ۵ و اگر کسی نیز پهلوانی کند، تاج را بدو نمی دهند اگر به قانون پهلوانی نکرده باشد. ۶ بزرگتری که محنت می کشد، باید اول نصیسی از حاصل ببرد. ۷ در آنچه می گویم تفکر کن زیرا خداوند تو را در همه چیز فهم خواهد بخشید. ۸ عیسی مسیح را شبانه روز یاد می کنم، ۴ و مشتاق ملاقات تو هستم چونکه اشکهای تو را بخاطر می دارم تا از خوشی سیر شوم. ۵ زیرا که یاد می دارم ایمان بی ریای تو را که نخست درجده ات لویس و مادرت افنیکی ساکن می بود و مرا یقین است که در تو نیز هست. ۶ لهذا بیاد تومی آورم که آن عطای خدا را که بوسیله گذاشتن دستهای من بر تو است برافروزی. ۷ زیرا خدا روح جین را به ما نداده است بلکه روح قوت و محبت و تادیب را. ۸ پس از شهادت خداوند ما عار مدار و نه ازمن که اسیر او می باشم، بلکه در زحمات انجیل شریک باش برحسب قوت خدا، ۹ که ما را نجات داد و به دعوت مقدس خواند نه به حسب اعمال ما بلکه برحسب اراده خود و آن فیضی که قبل از قدیم الایام در مسیح عیسی به ما عطا شد. (aiōnios g166) ۱۰ اما الحال آشکار گردید به ظهور نجات دهنده ما عیسی مسیح که موت را نیست ساخت و حیات وبی فساد را روشن گردانید بوسیله انجیل، ۱۱ که برای آن من واعظ و رسول و معلم امت ها مقرر شده ام. ۱۲ و از این جهت این زحمات را می کشم بلکه عار ندارم چون می دانم به که ایمان آوردم و مرا یقین است که او قادر است که امانت مرا تا به آن روز حفظ کند. ۱۳ نمونه ای بگیر از سخنان صحیح که از من شنیدی در ایمان و محبتی که در مسیح عیسی است. ۱۴ آن امانت نیکو را بوسیله روح القدس که در ما ساکن است، حفظ کن. ۱۵ از این آگاه هستی که همه آنانی که در آسیا هستند، از من رخ تافته اند که از آن جمله فیچلس و هرموجنس می باشند. ۱۶ خداوند اهل خانه انیسفورس را ترحم کناد زیرا که او بارها دل مرا تازه کرد و از زنجیر من عار نداشت، ۱۷ بلکه چون به روم رسید، مرا به کوشش بسیار تفحص کرده، پیدا نمود. ۱۸ (خداوند بدو عطا کناد که در آن روز در حضور خداوند رحمت یابد.) (خدمتهایی را که درافسس کرد تو بهتر می دانی. ۲ پس توای فرزند من، در فیضی که در مسیح عیسی است زور آور باش. ۲ و آنچه به شهود بسیار از من شنیدی، به مردمان حلم مخالفین را تادیب نماید که شاید خدا ایشان را توبه بخشد تا

راستی را بشناسند. ۲۶ تا از دام ابلیس باز به هوش آیند که به افسانه‌ها خواهند گرایید. ۵ لیکن تو در همه چیز هشیار بوده، حسب اراده او صیداو شده‌اند.

۳ اما این را بدان که در ایام آخر زمانهای سخت پدید خواهد آمد، ۲ زیرا که مردمان، خودپرست خواهند بود و طماع و لافزن و متکبر و بدگو و نامطمع والدین و ناسیاس و ناپاک ۳ و بی‌الفت و کینه دل و غیبت‌گو و ناپرهیزو بی‌مروت و متنفر از نیکویی ۴ و خیانت کار و تندمزاج و مغرور که عشرت را بیشتر از خدادوست می‌دارند؛ ۵ که صورت دینداری دارند، لیکن قوت آن را انکار می‌کنند. از ایشان اعراض نما. ۶ زیرا که از اینها هستند آنانی که به حيله داخل خانه‌ها گشته، زنان کم عقل را اسیر می‌کنند که بار گناهان را می‌کشند و به انواع شهوات روده می‌شوند. ۷ و دائم تعلیم می‌گیرند، لکن هرگز به معرفت راستی نمی‌توانند رسید. ۸ و همچنانکه نینس و میبریس با موسی مقاومت کردند، ایشان نیز با راستی مقاومت می‌کنند که مردم فاسدالعقل و مردود از ایمانند. ۹ لیکن بیشتر ترقی نخواهند کرد زیرا که حماقت ایشان بر جمیع مردم واضح خواهد شد، چنانکه حماقت آنها نیز شد. ۱۰ لیکن تو تعلیم و سیرت و قصد و ایمان وحلم و محبت و صبر مرا پیروی نمودی، ۱۱ و زحمات و آلام مرا مثل آنهایی که در انطاکیه و ایقونیه و لستره بر من واقع شد، چگونه زحمات را تحمل می‌نمودم و خداوند مرا از همه رهایی داد. ۱۲ و همه کسانی که می‌خواهند در مسیح عیسی به دینداری زیست کنند، زحمت خواهند کشید. ۱۳ لیکن مردمان شریر و دغاباز در بدی ترقی خواهند کرد که فریبنده و فریب خورده می‌باشند. ۱۴ اما تو در آنچه آموختی و ایمان آوردی قایم باش چونکه می‌دانی از چه کسان تعلیم یافتی، ۱۵ و اینکه از طفولیت کتب مقدسه را دانسته‌ای که می‌تواند تو را حکمت آموزد برای نجات بوسیله ایمانی که بر مسیح عیسی است. ۱۶ تمامی کتب از الهام خداست و بجهت تعلیم و تنبیه و اصلاح و تربیت در عدالت مفیداست، ۱۷ تا مرد خدا کامل و بجهت هر عمل نیکوآراسته بشود.

۴ تو را در حضور خدا و مسیح عیسی که برزندگان و مردگان داوری خواهد کرد قسم می‌دهم و به ظهور و ملکوت او ۲ که به کلام موعظه کنی و در فرصت و غیر فرصت مواظب باشی و تنبیه و توبیخ و نصیحت نمایی باکمال تحمل و تعلیم. ۳ زیرا ایامی می‌آید که تعلیم صحیح را متحمل نخواهند شد، بلکه برحسب شهوات خود خارش گوشها داشته، معلمان را بر خود فراهم خواهند آورد، ۴ و گوشهای خود را از راستی برگردانیده، به سوی

زنان جوان را خرد بیاموزند که شوهردوست و فرزنددوست باشند، ۵
 و خرداندیش و عقیفه و خانه نشین و نیکو و مطیع شوهران خود که
 مبادا کلام خدا متهم شود. ۶ و به همین نسق جوانان را نصیحت
 فرما تا خرداندیش باشند. ۷ و خود را در همه چیز نمونه اعمال
 نیکو بسازو در تعلیم خود صفا و وقار و اخلاص را بکار بر، ۸ و
 کلام صحیح بی عیب را تا دشمن چونکه فرصت بدگفتن در حق
 ما نیابد، خجل شود. ۹ غلامان را نصیحت نما که آقایان خود
 را طاعت کنند و در هر امر ایشان را راضی سازند و نقیض گو
 نباشند؛ ۱۰ و دزدی نکنند بلکه کمال دیانت را ظاهر سازند تا
 تعلیم نجات‌دهنده ما خدا را در هر چیز زینت دهند. ۱۱ زیرا که
 فیض خدا که برای همه مردم نجات‌بخش است، ظاهر شده، ۱۲
 ما را تادیب می‌کند که بی‌دینی و شهوات دنیوی را ترک کرده،
 با خرداندیشی و عدالت و دینداری در این جهان زیست کنیم.
 (aiōn g165) ۱۳ و آن امید مبارک و تجلی جلال خدای عظیم
 و نجات‌دهنده خود ما عیسی مسیح را انتظار کشیم، ۱۴ که
 خود را در راه ما فدا ساخت تا ما را از هر ناراستی برهاند و امتی
 برای خود ظاهر سازد که ملک خاص او و غیر دور اعمال نیکو
 باشد. ۱۵ این را بگو و نصیحت فرما و درکمال اقتدار توییح نما
 و هیچ‌کس تو را حقیرنمارد.

۳ بیاد ایشان آور که حکام و سلاطین را طاعت کنند و
 فرمانبرداری نمایند و برای هرکار نیکو مستعد باشند، ۲ و هیچ‌کس
 را بدنگویند و جنگجو نباشند بلکه ملایم و کمال حلم را با جمیع
 مردم به‌جا آورند. ۳ زیرا که ما نیز سابق بی‌فهم و نافرمان‌بدر و گمراه
 و بنده انواع شهوات و لذات بوده، در خبث و حسد بسر می‌بردیم
 که لایق نفرت بودیم و بریکدیگر بغض می‌داشتیم. ۴ لیکن چون
 مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا ظاهر شد، ۵ نه به سبب
 اعمالی که ما به عدالت کرده بودیم، بلکه محض رحمت خود ما
 را نجات داد به غسل تولد تازه و تازگی‌ای که از روح‌القدس است؛
 ۶ که او را به ما به دولتمندی افاضه نمود، به توسط نجات‌دهنده
 ما عیسی مسیح، ۷ تا به فیض او عادل شمرده شده، وارث گردیم
 بحسب امید حیات جاودانی. (aiōnios g166) ۸ این سخن

امین است و در این امور می‌خواهم تو قدغن بلیغ فرمایی تا آتانی
 که به خدا ایمان آورند، بکوشند که در اعمال نیکو مواظبت
 نمایند، زیرا که این امور برای انسان نیکو و مفید است. ۹ و از
 مباحثات نامعقول و نسب نامه‌ها و نزاع‌ها و جنگ‌های شرعی اعراض
 نما زیرا که بی‌ثمر و باطل است. ۱۰ و از کسی که از اهل بدعت

۱ پولس، غلام خدا و رسول عیسی مسیح برحسب ایمان
 برگزیدگان خدا و معرفت آن راستی که در دینداری است، ۲
 به امید حیات جاودانی که خدایی که دروغ نمی‌تواند گفت،
 از زمانهای ازلی وعده آن را داد، (aiōnios g166) ۳ اما در زمان
 معین، کلام خود را ظاهر کرد به موعظه‌ای که برحسب حکم
 نجات‌دهنده ما خدا به من سپرده شد، ۴ تیطس را که فرزند
 حقیقی من برحسب ایمان عام است، فیض و رحمت و سلامتی
 از جانب خدای پدر و نجات‌دهنده ما عیسی مسیح خداوند باد.
 ۵ بدین جهت تو را در کریت واگذاشتم تا آنچه را که باقی مانده
 است اصلاح نمایی و چنانکه من به تو امر نمودم، کشیشان در هر
 شهر مقرر کنی. ۶ اگر کسی بی‌ملاحت و شوهر یک زن باشد که
 فرزندان مومن دارد، بری از تهمت فجور و تمرد، ۷ زیرا که اسقف
 می‌باید چون وکیل خدایی ملاحت باشد و خودرای یا تندمزاج یا
 میگساریا زننده یا طماع سود قبیح نباشد، ۸ بلکه مهمان دوست و
 خیردوست و خرداندیش و عادل و مقدس و پرهیزکار؛ ۹ و متمسک
 به کلام امین برحسب تعلیمی که یافته تا بتواند به تعلیم صحیح
 نصیحت کند و مخالفان را توییح نماید. ۱۰ زیرا که یاهو گویان و
 فریندگان، بسیار و متمرد می‌باشند، علی‌الخصوص آتانی که از
 اهل ختنه هستند؛ ۱۱ که دهان ایشان را باید بست زیرآخانه‌ها را
 بالکل واژگون می‌سازند و برای سود قبیح، تعلیم ناشایسته می‌دهند.
 ۱۲ یکی از ایشان که نبی خاص ایشان است، گفته است که
 «اهل کریت همیشه دروغگو و وحوش شریر و شکم پرست بی‌کاره
 می‌باشند.» ۱۳ این شهادت راست است؛ از این جهت ایشان را
 به سختی توییح فرما تا در ایمان، صحیح باشند، ۱۴ و گوش
 نگیرند به افسانه‌های یهود و احکام مردمانی که از راستی انحراف
 می‌جویند. ۱۵ هرچیز برای پاکان پاک است، لیکن آلودگان و
 بی‌ایمانان را هیچ چیز پاک نیست، بلکه فهم و ضمیر ایشان نیز
 ملوث است؛ ۱۶ مدعی معرفت خدا می‌باشند، اما به افعال خود
 او را انکار می‌کنند، چونکه مکروه و متمرد هستند و بجهت هر
 عمل نیکو مردود.

۲ اما تو سخنان شایسته تعلیم صحیح را بگو: ۲ که مردان
 پیر، هشیار و باوقار و خرداندیش و در ایمان و محبت و صبر،
 صحیح باشند. ۳ همچنین زنان پیر، در سیرت متقی باشند و نه
 غیبت‌گو و نه بنده شراب زیاده بلکه معلمات تعلیم نیکو، ۴ تا

باشد، بعد از یک دو نصیحت اجتناب نما، ۱۱ چون می‌دانی که چنین کس مرتد و از خود ملزم شده درگناه رفتار می‌کند. ۱۲ وقتی که ارتیماس یا تیخیکس را نزد توفروستم، سعی کن که در نیکوپولیس نزد من آیی زیرا که عزیمت دارم زمستان را در آنجا بسر برم. ۱۳ زیناس خطیب و اپلس را در سفر ایشان به سعی امداد کن تا محتاج هیچ‌چیز نباشند. ۱۴ و کسان ما نیز تعلیم بگیرند که در کارهای نیکومشغول باشند برای رفع احتیاجات ضروری، تابی ثمر نباشند. ۱۵ جمیع رفقای من تو را سلام می‌رسانند و آنانی را که از روی ایمان ما رادوست می‌دارند سلام رسان. فیض با همگی شما باد. آمین.

۱ پولس، اسیر مسیح عیسی و تیموتاوس برادر، به فلیمون عزیز و همکار ما ۲ و به اپفیه محبوبه و اریخس همسپاه ما به کلیسایی که در خانه ات می‌باشد. ۳ فیض و سلامتی از جانب پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند با شما باد. ۴ خدای خود را شکر می‌کنم و پیوسته تو را در دعاها یاد می‌آورم. ۵ چونکه ذکر محبت و ایمان تو را شنیده‌ام که به عیسی خداوندو به همه مقدسین داری، ۶ تا شراکت ایمان موثر شود در معرفت کامل هر نیکویی که در ما است برای مسیح عیسی. ۷ زیرا که مرا خوشی کامل و تسلی رخ نمود از محبت تو از آنرو که دلهای مقدسین از توای برادر استراحت می‌پذیرند. ۸ بدین جهت هرچند در مسیح کمال جسارت را دارم که به آنچه مناسب است تو را حکم دهم، ۹ لیکن برای محبت، سزاوارتر آن است که التماس نمایم، هرچند مردی چون پولس پیر والان اسیر مسیح عیسی نیز می‌باشم. ۱۰ پس تو را التماس می‌کنم درباره فرزند خود انیسیمس که در زنجیرهای خود او را تولید نمودم، ۱۱ که سابق او برای تو بی‌فایده بود، لیکن الحال تو را و مرافایده مند می‌باشد؛ ۱۲ که او را نزد تو پس می‌فرستم. پس تو او را بپذیر که جان من است. ۱۳ و من می‌خواستم که او را نزد خود نگاه دارم تا به عوض تو مرا در زنجیرهای انجیل خدمت کند، ۱۴ اما نخواستم کاری بدون رای تو کرده باشم تا احسان تو از راه اضطرار نباشد، بلکه از روی اختیار. ۱۵ زیرا که شاید بدین جهت ساعتی از توجدا شد تا او را تا به ابد دریایی. (aiōnios q166) ۱۶ لیکن بعد از این نه چون غلام بلکه فوق از غلام یعنی برادر عزیزخصوص به من اما چند مرتبه زیادتر به تو هم درجسم و هم در خداوند. ۱۷ پس هرگاه مرا رفیق می‌دانی، او را چون من قبول فرما. ۱۸ اما اگر ضرری به تو رسانیده باشد یا طلبی از او داشته باشی، آن را بر من محسوب دار. ۱۹ من که پولس هستم، به‌دست خود می‌نویسم، خود ادا خواهم کرد، تا به تو نگویم که به‌جان خود نیز مدیون من هستی. ۲۰ بلی‌ای برادر، تا من از تو در خداوند برخوردار شوم. پس جان مرا در مسیح تازگی بده. ۲۱ چون بر اطاعت تو اعتماد دارم، به تومی نویسم از آن جهت که می‌دانم بیشتر از آنچه می‌گویم هم خواهی کرد. ۲۲ معهدنا منلی نیز برای من حاضر کن، زیرا که امیدوارم از دعاها شما به شما بخشیده شوم. ۲۳ ایفراس که در مسیح عیسی همزندان من است و مرقس و ۲۴ و ارسترخس و

عالم آینده‌ای را که ذکر آن را می‌کنیم مطیع فرشتگان نساخت. ۶
 لکن کسی در موضعی شهادت داده، گفت: «چیست انسان
 که او را بخاطرآوری یا پسر انسان که از او تفقد نمایی؟» ۷ او را
 از فرشتگان اندکی پست‌تر قرار دادی و تاج جلال و اکرام را بر سر او
 نهادی و او را بر اعمال دستهای خود گماشتی. ۸ همه چیز را زیر
 پایهای او نهادی.» پس چون همه چیز را مطیع او گردانید، هیچ چیز
 را نگذاشت که مطیع او نباشد. لکن الان هنوز نمی‌بینیم که
 همه چیز مطیع وی شده باشد. ۹ اما او را که اندکی از فرشتگان
 کمتر شد می‌بینیم، یعنی عیسی را که به زحمت موت تاج جلال
 و اکرام بر سر وی نهاده شد تا به فیض خدا برای همه ذائقه موت را
 بچشد. ۱۰ زیرا او را که بخاطر وی همه و از وی همه چیز می‌باشد،
 چون فرزندان بسیار را وارد جلال می‌گرداند، شایسته بود که رئیس
 نجات ایشان را به درها کامل گرداند. ۱۱ زانو که چون مقدس
 کننده و مقدسان همه از یک می‌باشند، از این جهت عار ندارد
 که ایشان را برادر بخواند. ۱۲ چنانکه می‌گوید: «اسم تو را به
 برادران خود اعلام می‌کنم و در میان کلیساتو را تسبیح خواهم
 خواند.» ۱۳ و ایضاً: «من بروی توکل خواهم نمود.» و نیز:
 «اینک من و فرزندان من که خدا به من عطا فرمود.» ۱۴ پس چون
 فرزندان در خون و جسم شراکت دارند، او نیز همچنان در این هر
 دو شریک شد تا بوساطت موت، صاحب قدرت موت یعنی ابلیس
 را تباہ سازد، ۱۵ و آنانی را که از ترس موت، تمام عمر خود
 را گرفتار بندگی می‌بوند، آزاد گرداند. ۱۶ زیرا که در حقیقت
 فرشتگان را دستگیری نمی‌نماید بلکه نسل ابراهیم را دستگیری
 می‌نماید. ۱۷ از این جهت می‌بایست در هر امری مشابه برادران
 خود شود تا در امور خدا رئیس کهنه‌ای کریم و امین شده، کفاره
 گناهان قوم را بکند. ۱۸ زیرا که چون خود عذاب کشیده، تجربه
 دید استطاعت دارد که تجربه شدگان را اعانت فرماید.

۳ بنابراین، ای برادران مقدس که در دعوت سماوی شریک
 هستید، در رسول و رئیس کهنه اعتراف ما یعنی عیسی تامل کنید،
 ۲ که نزد او که وی را معین فرمود امین بود، چنانکه موسی نیز در
 تمام خانه او بود. ۳ زیرا که این شخص لایق اکرامی بیشتر از
 موسی شمرده شد به آن اندازه‌ای که سازنده خانه را حرمت بیشتر
 از خانه است. ۴ زیرا هر خانه‌ای بدست کسی بنا می‌شود، لکن
 بانی همه خداست. ۵ و موسی مثل خادم در تمام خانه او امین
 بود تا شهادت دهد بر چیزهایی که می‌بایست بعد گفته شود. ۶ و
 انواع قوت و عطایای روح القدس بر حسب اراده خود. ۵ زیرا
 اما مسیح مثل پسر بر سر خانه او. و خانه او ما هستیم بشرطی که تا به

۱ خدا که در زمان سلف به اقسام متعدد و طریق های مختلف
 بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود، ۲ در این ایام آخر به ما
 بوساطت پسر خود متکلم شد که او را وارث جمیع موجودات قرار
 داد و بوسیله او عالمها را آفرید؛ (aiōn g165) ۳ که فروغ جلالش
 و خاتم جوهرش بوده و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات
 بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، به دست راست
 کبریا در اعلی علین بنشست، ۴ و از فرشتگان افضال گردید،
 بمقدار آنکه اسمی بزرگتر از ایشان به میراث یافته بود. ۵ زیرا به
 کدام یک از فرشتگان هرگز گفت که «تو پسر من هستی. من
 امروز تو را تولید نمودم» و ایضاً «من او را پدر خواهم بود و او پسر
 من خواهد بود؟» ۶ و هنگامی که نخست زاده را باز به جهان
 می‌آورد می‌گوید که «جمیع فرشتگان خدا او را پرستش کنند.» ۷
 و در حق فرشتگان می‌گوید که «فرشتگان خود را با دها می‌گرداند
 و خادمان خود را شعله آتش.» ۸ اما در حق پسر: «ای خدا
 تخت تو تا ابدالابد است و عصای ملکوت تو عصای راستی
 است. (aiōn g165) ۹ عدالت را دوست و شرارت را دشمن
 می‌داری. بنابراین خدا، خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از
 رفقای مسخ کرده است.» ۱۰ و (نیز می‌گوید: «توای خداوند،
 در ابتدا زمین را بنا کردی و افلاک مصنوع دستهای تو است. ۱۱
 آنها فانی، لکن تو باقی هستی و جمیع آنها چون جامه، مندرس
 خواهد شد، ۱۲ و مثل ردا آنها را خواهی پیچید و تغییر خواهند
 یافت. لکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد شد.» ۱۳
 و به کدام یک از فرشتگان هرگز گفت: «بنشین به دست راست من
 تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم؟» ۱۴ آیا همگی ایشان روح
 های خدمتگذار نیستند که برای خدمت آنانی که وارث نجات
 خواهند شد، فرستاده می‌شوند؟

۲ لهذا لازم است که به دقت بلیغ تر آنچه را شنیدیم گوش
 دهیم، مبادا که از آن روده شویم. ۲ زیرا هر گاه کلامی که
 بوساطت فرشتگان گفته شد برقرار گردید، بقسمی که هر تجاویز
 و تغافل را جزای عادل می‌رسد، ۳ پس ما چگونه رستگار گردیم
 اگر از چنین نجاتی عظیم غافل باشیم؟ که در ابتدا تکلم به آن از
 خداوند بود و بعد کسانی که شنیدند، بر ما ثابت گردانیدند؛ ۴
 درحالی که خدا نیز با ایشان شهادت می‌داد به آیات و معجزات
 و انواع قوت و عطایای روح القدس بر حسب اراده خود. ۵ زیرا
 اما مسیح مثل پسر بر سر خانه او. و خانه او ما هستیم بشرطی که تا به

انتباهه دلیری و فخر امید خود متمسک باشیم. ۷ پس چنانکه زیرا اگر یوشع ایشان را آرامی داده بود، بعد از آن دیگر را ذکر نمی روح‌القدس می‌گوید: «امروز اگر آواز او را بشنوید، ۸ دل خود کرد. ۹ پس برای قوم خدا آرامی سبت باقی می‌ماند. ۱۰ زیرا هر که را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او درروز داخل آرامی او شد، او نیز از اعمال خود بیارامید، چنانکه خدا از امتحان در بیابان، ۹ جایی که پدران شما مرا امتحان و آزمایش اعمال خویش. ۱۱ پس جد و جهد بکنیم تا به آن آرامی داخل کردند و اعمال مرا تا مدت چهل سال می‌دیدند. ۱۰ از این شویم، مبدا کسی در آن نافرمانی عبرت آمیز بیفتد. ۱۲ زیرا کلام جهت به آن گروه خشم گرفته، گفتم ایشان پیوسته در دل‌های خدا زنده و مقتدر و برنده تر است از هر شمشیر دودم و فرورونده تا خود گمراه هستند و راه‌های مرا نشناختند. ۱۱ تا درخشم خود جدا کند نفس و روح و مفاصل و مغز را و ممیز افکار و نیت‌های قسم خوردم که به آرامی من داخل نخواهند شد.» ۱۲ ای برادران، قلب است، ۱۳ و هیچ خلقت از نظر او مخفی نیست بلکه باحذر باشید مبدا در یکی از شما دل شیر و بی‌ایمان باشد که از همه چیز در چشمان او که کار ما باوی است، برهنه و منکشف خدای حی مرتد شوید، ۱۳ بلکه هر روزه همدیگر را نصیحت کنید می‌باشد. ۱۴ پس چون رئیس کهنه عظیمی داریم که از آسمانها مادامی که «امروز» خوانده می‌شود، مبدا احدی از شما به فریب درگذشته است یعنی عیسی، پسر خدا، اعتراف خود را محکم گناه سخت دل گردد. ۱۴ از آنرو که در مسیح شریک گشته‌ایم بداریم. ۱۵ زیرا رئیس کهنه‌ای نداریم که نتواند همدرد ضعف‌های اگر به ابتدای اعتماد خود تا به انتها ساخت متمسک شویم. ۱۵ مابشود، بلکه آزموده شده در هر چیز به مثال مابدون گناه. ۱۶ چونکه گفته می‌شود: «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را پس با دلیری نزدیک به تخت فیض بیاییم تا رحمت بیاییم و فیضی سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او.» ۱۶ پس را حاصل کنیم که در وقت ضرورت (ما را) اعانت کند.

که بودند که شنیدند و خشم او را جنبش دادند؟ آیا تمام آن گروه نبودند که بواسطه موسی از مصر بیرون آمدند؟ ۱۷ و به که تا مدت چهل سال خشمگین می‌بود؟ آیا نه به آن عاصیانی که بدن‌های ایشان در صحرا ریخته شد؟ ۱۸ و درباره که قسم خورد که به آرامی من داخل نخواهند شد، مگر آنانی را که اطاعت نکردند؟ ۱۹ پس دانستیم که به سبب بی‌ایمانی نتوانستند داخل شوند.

۴ پس بترسیم مبدا با آنکه وعده دخول در آرامی وی باقی می‌باشد، ظاهر شود که احدی از شما قاصر شده باشد. ۲ زیرا که به ما نیز به مثال ایشان بشارت داده شد، لکن کلامی که شنیدند بدیشان نفع نبخشید، از اینرو که باشندگان به ایمان متحد نشدند. ۳ زیرا ما که ایمان آوردیم، داخل آن آرامی می‌گردیم، چنانکه گفته است: «در خشم خود قسم خوردم که به آرامی من بود، تضرع و دعای بسیار کرد و به سبب تقوای خویش مستجاب داخل نخواهند شد.» و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم به اتمام رسیده بود. ۴ و در مقامی درباره روز هفتم گفت که «در روز آموخت ۹ و کامل شده، جمیع مطیعان خود را سبب نجات هفتم خدا از جمیع اعمال خود آرامی گرفت.» ۵ و با زدر این مقام که «به آرامی من داخل نخواهند شد.» ۶ پس چون باقی است که بعضی داخل آن بشوند و آنانی که پیش بشارت یافتند، به سبب نافرمانی داخل نشدند، ۷ باز روزی معین می‌فرماید چونکه به زبان داود بعد از مدت مدیدی «امروز» گفت، چنانکه پیش مذکور شد که «امروز اگر آواز او را بشنوید، دل خود را سخت مسازید.» ۸

۱۳ زیرا هرکه شیرخواره باشد، در کلام عدالت نآزموده است، جایی که آن پیشرو برای ما داخل شد یعنی عیسی که بر رتبه چونکه طفل است. ۱۴ اما غذای قوی از آن بالغان است که ملکبصدق، رئیس کهنه گردید تا ابدالاباد. (aiōn g165)

حواس خود را به موجب عادت، ریاضت داده‌اند تا تمییز نیک و بد را بکنند.

۷ زیرا این ملکبصدق، پادشاه سالم و کاهن خدای تعالی، هنگامی که ابراهیم از شکست دادن ملوک، مراجعت می‌کرد، او سبقت بجوییم و بار دیگر بنیاد توبه از اعمال مرده و ایمان به خدا بدو داد؛ که او اول ترجمه شده «پادشاه عدالت» است و بعد ننهیم، ۲ و تعلیم تعمیدها و نهادن دستها و قیامت مردگان و داوری جاودانی را. (aiōnios g166) ۳ و این را به‌جا خواهیم آورد هر گاه خدا اجازت دهد. ۴ زیرا آنانی که یک بار منور گشتند و خدا شده، کاهن دایمی می‌ماند. ۴ پس ملاحظه کنید که این لذت عطای سماوی را چشیدند و شریک روح‌القدس گردیدند شخص چقدر بزرگ بود که ابراهیم پاتریارخ نیز از بهترین غنایم، ۵ و لذت کلام نیکوی خدا و قوت عالم آینده را چشیدند، ۶ اگر بیفتند، محال است که ایشان را بار دیگر (aiōn g165) می‌یابند، حکم دارند که از قوم بحسب شریعت دهیک بگیرند، برای توبه تازه سازند، در حالی که پسر خدا را برای خود باز مصلوب می‌کنند و او را بی‌حرمت می‌سازند. ۷ زیرا زمینی که بارانی آمدند. ۶ لکن آن کس که نسبتی بدیشان نداشت، از ابراهیم را که بارها بر آن می‌افتد، می‌خورد و نباتات نیکو برای فلاحان خود می‌رویانند، از خدا برکت می‌یابد. ۸ لکن اگر خار و خسک هر شبیه، کوچک از بزرگ برکت داده می‌شود. ۸ و در اینجا می‌رویانند، متروک و قرین به لعنت و در آخر، سوخته می‌شود. مردمان مردنی دهیک می‌گیرند، اما در آنجا کسی که بر زنده بودن ۹ اما ای عزیزان در حق شما چیزهای بهتر و قرین نجات را یقین می‌شاهدت داده می‌شود. ۹ حتی آنکه گویا می‌توان گفت می‌داریم، هرچند بدینطور سخن می‌گوییم. ۱۰ زیرا خدا بی‌انصاف که بوساطت ابراهیم از همان لای که دهیک می‌گیرد، دهیک نیست که عمل شما و آن محبت را که به اسم او از خدمت گرفته شد، ۱۰ زیرا که هنوز در صلب پدر خود بود هنگامی که مقدسین که در آن مشغول بوده و هستید ظاهر کرده‌اید، فراموش ملکبصدق او را استقبال کرد. ۱۱ و دیگر اگر از کهنات لای، کند. ۱۱ لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جد و کمال حاصل می‌شد (زیرا قوم شریعت را بر آن یافتند)، باز چه جهد را برای یقین کامل امید تا به انتها ظاهر نماید، ۱۲ و کاهل احتیاج می‌بود که کاهنی دیگر بر رتبه ملکبصدق معوث شود و مشوید بلکه اقتدا کنید آنانی را که به ایمان و صبروارث وعده‌ها مذکور شود که بر رتبه هارون نیست؟ ۱۲ زیرا هر گاه کهنات می‌باشند. ۱۳ زیرا وقتی که خدا به ابراهیم وعده داد، چون به تغییر می‌پذیرد، البته شریعت نیز تبدیل می‌یابد. ۱۳ زیرا او که این بزرگتر از خود قسم نتوانست خورد، به خود قسم خورده، گفت: سخنان در حق وی گفته می‌شود، از سبط دیگر ظاهر شده است ۱۴ «هرآینه من تو را برکت عظیمی خواهم داد و تو را بی‌نهایت که احدی از آن، خدمت قربانگاه را نکرده است. ۱۴ زیرا واضح کثیرخواهم گردانید.» ۱۵ و همچنین چون صبر کرد، آن وعده را است که خداوند ما از سبط یهوذا طلوع فرمود که موسی در حق آن یافت. ۱۶ زیرا مردم به آنکه بزرگتر است، قسم می‌خورند و نهایت سبط از جهت کهنات هیچ نگفت. ۱۵ و نیز بیشتر مبین است از هر مخاصمه ایشان قسم است تا اثبات شود. ۱۷ از اینرو، چون اینکه به مثال ملکبصدق کاهنی بطور دیگر باید ظهور نماید ۱۶ خدا خواست که عدم تغییر اراده خود را به وارثان وعده به تاکید بی‌شمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد. ۱۸ تا به دو امر بی‌تغییر غیرفانی. ۱۷ زیرا شهادت داده شد که «تو تا به ابد کاهن هستی که ممکن نیست خدادر مورد آنها دروغ گوید، تسلی قوی حاصل بر رتبه ملکبصدق.» (aiōn g165) ۱۸ زیرا که حاصل می‌شود هم شود برای ما که پناه بردیم تا به آن امیدی که در پیش ما گذارده نسخ حکم سابق بعلت ضعف و عدم فایده آن ۱۹ (از آن جهت شده است تمسک جوییم، ۱۹ و آن را مثل لنگری برای جان خود که شریعت هیچ‌چیز را کامل نمی‌گرداند)، و هم برآوردن امید ثابت و پایدار داریم که در درون حجاب داخل شده است، ۲۰ نیکوتر که به آن تقرب به خدای جوییم. ۲۰ و بقدر آنکه این

بدون قسم نمی باشد. ۲۱ زیرا ایشان بی قسم کاهن شده‌اند ولیکن این با قسم از او که به وی می گوید: «خداوند قسم خورد و تغییر اراده نخواهد داد که تو کاهن ابدی هستی بر رتبه ملک‌یصداق.» (aiōn g165) ۲۲ به همین قدر نیکوتر است آن عهدی که عیسی ضمن آن گردید. ۲۳ و ایشان کاهنان بسیار می شوند، از جهت آنکه موت از باقی بودن ایشان مانع است. ۲۴ لکن وی چون تا به ابد باقی است، کهانت بی زوال دارد. (aiōn g165) ۲۵ از این جهت نیز قادر است که آنانی را که بوسیله وی نزد خدا آیند، نجات بی نهایت بخشد، چونکه دائم زنده است تا شفاعت ایشان را بکند. ۲۶ زیرا که ما را چنین رئیس کهنه شایسته است،

قدوس و بی آزار و بی عیب و از گناهکاران جدا شده و از آسمانها بلندتر گردیده ۲۷ که هرروز محتاج نباشد به مثال آن روسای کهنه که اول برای گناهان خود و بعد برای قوم قربانی بگذرانند، چونکه این را یک بار فقط بهجا آورد هنگامی که خود را به قربانی گذرانید. ۲۸ از آنرو که شریعت مردمانی را که کمزوری دارند کاهن می سازد، لکن کلام قسم که بعد از شریعت است، پسر را که تا ابدالابد کامل شده است. (aiōn g165)

۸ پس مقصود عمدتاً از این کلام این است که برای ما چنین رئیس کهنه‌ای هست که در آسمانها به دست راست تخت کبریا نشسته است، ۲ که خادم مکان اقدس و آن خیمه حقیقی است که خداوند آن را برپا نمود نه انسان. ۳ زیرا که هر رئیس کهنه مقرر می شود تا هدایا و قربانی ها بگذرانند؛ و از این جهت واجب است که او را نیز چیزی باشد که بگذرانند. ۴ پس اگر بر زمین می بود، کاهن نمی بود چون کسانی هستند که به قانون شریعت هدایا را می گذرانند. ۵ و ایشان شبیه و سایه چیزهای آسمانی را خدمت می کنند، چنانکه موسی ملهم شد هنگامی که عازم بود که خیمه را بسازد، زیرا بدو می گوید: «آگاه باش که همه چیز را به آن نمونه‌ای که در کوه به تو نشان داده شد بسازی.» ۶ لکن الان او خدمت نیکوتر یافته است، به مقداری که متوسط عهد نیکوتر نیز هست که بر وعده های نیکوتر مرتب است. ۷ زیرا اگر آن اول بی عیب می بود، جایی برای دیگری طلب نمی شد. ۸ چنانکه ایشان را ملامت کرده، می گوید: «خداوند می گوید اینک ایامی می آید که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه استوار خواهم نمود. ۹ نه مثل آن عهدی که با پدران ایشان بستم، در روزی که من ایشان را دستگیری نمودم تا از زمین مصر بیاورم، زیرا که ایشان در عهد من ثابت نماندند. پس خداوند می گوید من

۹ خلاصه آن عهد اول را نیز فرایض خدمت و قدس دنیوی بود. ۲ زیرا خیمه اول نصب شد که در آن بود چراغدان و میز و نان مقدمه، و آن به قدس مسمی گردید. ۳ و در پشت پرده دوم بود آن خیمه‌ای که به قدس الاقداس مسمی است، ۴ که در آن بود مجمره زرین و تابوت شهادت که همه اطرافش به طلا آراسته بود؛ و در آن بود حقه طلا که بر از من بود و عصای هارون که شکوفه آورده بود و دو لوح عهد. ۵ و بر زیر آن کربوبان جلال که بر تخت رحمت سایه گستر می بودند والان جای تفصیل آنها نیست. ۶ پس چون این چیزها بدینطور آراسته شد، کهنه بجهت ادای لوازم خدمت، پیوسته به خیمه اول درمی آیند. ۷ لکن در دوم سالی یک مرتبه رئیس کهنه‌تها داخل می شود؛ و آن هم نه بدون خونی که برای خود و برای جهالات قوم می گذرانند. ۸ که به این همه روح القدس اشاره می نماید بر اینکه مادامی که خیمه اول برپاست، راه مکان اقدس ظاهر نمی شود. ۹ و این مثلی است برای زمان حاضر که بحسب آن هدایا و قربانی ها را می گذرانند که قوت ندارد که عبادت کننده را از جهت ضمیر کامل گرداند، ۱۰ چونکه اینها با چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، فقط فرایض جسمی است که تا زمان اصلاح مقرر شده است. ۱۱ لیکن مسیح چون ظاهر شد تا رئیس کهنه نعمتهای آینده باشد، به خیمه بزرگتر و کاملتر و ناساخته شده به دست یعنی که از این خلقت نیست، ۱۲ و نه به خون بزها و گوساله‌ها، بلکه به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیة ابدی را یافت. (aiōnios g166) ۱۳ زیرا هر گاه خون بزها و گاو و خاکستر گوساله چون بر آلودگان پاشیده می شود، تا به طهارت جسمی مقدس می سازد، ۱۴ پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشتر را بی عیب به خدا گذرانید،

ضمیر شما را از اعمال مرده طاهر نخواهد ساخت تا خدای زنده را خدمت نمایید؟ (aiōnios g166) ۱۵ و از این جهت او متوسط عهد تازه‌ای است تا چون موت برای کفارۀ تقصیرات عهد اول بوقوع آمد، خوانده‌شدگان وعده میراث ابدی رایابند. (aiōnios g166) ۱۶ زیرا در هر جایی که وصیتی است، لابد است که موت وصیت‌کننده را تصور کنند، ۱۷ زیرا که وصیت بعد از موت ثابت می‌شود؛ زیرامدانی که وصیت‌کننده زنده است، استحکامی ندارد. ۱۸ و از اینرو، آن اول نیز بدون خون برقرانشد. ۱۹ زیرا که چون موسی تمامی احکام رابحسب شریعت، به سمع قوم رسانید، خون گوساله‌ها و بزها را با آب و پشم قرمز و زوفا گرفته، آن را بر خود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ ۲۰ و گفت: «این است خون آن عهدی که خدا با شما قرار داد.» ۲۱ و همچنین خیمه و جمیع آلات خدمت را نیز به خون بیاورد. ۲۲ و بحسب شریعت، تقرب همه چیز به خون طاهر می‌شود و بدون ریختن خون، آمزش نیست. ۲۳ پس لازم بود که مثل های چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، لکن خود سماویات به قربانی های نیکوتر از اینها. ۲۴ زیرا مسیح به قدس ساخته شده بدست داخل نشد که مثال مکان حقیقی است؛ بلکه به خود آسمان تا آنکه الان درحضور خدا بجهت ما ظاهر شود. ۲۵ و نه آنکه جان خود را بارها قربانی کند، مانند آن رئیس کهنه که هر سال با خون دیگری به مکان اقدس داخل می‌شود؛ ۲۶ زیرا در این صورت می‌بایست که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الان یک مرتبه در اواخر عالم ظاهر شد تا به قربانی خود، گناه را محو سازد. (aiōn g165) ۲۷ و چنانکه مردم را یک بار مردن و بعد از آن جزا یافتن مقرر است، ۲۸ همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را رفع نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر او می‌باشند، ظاهر خواهد شد بجهت نجات.

۱۰ زیرا که چون شریعت را سایه نعمتهای آینده است، نه نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هر سال به همان قربانی هایی که پیوسته می‌گذرانند، تقرب جویندگان را کامل گرداند. ۲ والا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی‌شد چونکه عبادت‌کنندگان، بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حس گناهان را در ضمیر نمی‌داشتند؟ ۳ بلکه در اینها هر سال یادگاری گناهان می‌شود. ۴ زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند. ۵ لهنذا هنگامی که داخل جهان می‌شود، می‌گوید: «قربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من مهیا ساختی. ۶ به قربانی های

سوختنی و قربانی های گناه نداشتی. ۷ آنگاه گفتم، اینک می‌آیم (در طومار کتاب درحق من مکتوب است) تا اراده تو را ای خدا بجا آورم.» ۸ چون پیش می‌گوید: «هدایا و قربانی‌ها و قربانی های سوختنی و قربانی های گناه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی،» که آنها رابحسب شریعت می‌گذرانند، ۹ بعد گفت که «اینک می‌آیم تا اراده تو را ای خدا بجا آورم.» پس اول را برمی‌دارد، تا دوم را استوار سازد. ۱۰ و به این اراده مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط. ۱۱ و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان قربانی‌ها را مکرر می‌گذراند که هرگز رفع گناهان را نمی‌تواند کرد. ۱۲ لکن او چون یک قربانی برای گناهان گذرانید، به‌دست راست خدا بنشست تا ابدالابد. ۱۳ و بعد از آن منتظر است تا دشمنانش پای انداز او شوند. ۱۴ از آنرو که به یک قربانی مقدسان را کامل گردانیده است تا ابدالابد. ۱۵ و روح القدس نیز برای ما شهادت می‌دهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود: ۱۶ «این است آن عهدی که بعد از آن ایام با ایشان خواهم بست، خداوند می‌گوید احکام خود را در دلهای ایشان خواهم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهم داشت، ۱۷ (باز می‌گوید) و گناهان و خطایای ایشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» ۱۸ اما جایی که آمزش اینها هست، دیگر قربانی گناهان نیست. ۱۹ پس ای برادران، چونکه به خون عیسی دلبری داریم تا به مکان اقدس داخل شویم ۲۰ از طریق تازه و زنده که آن را بجهت ما از میان پرده یعنی جسم خود مهیا نموده است، ۲۱ و کاهنی بزرگ را بر خانه خدا داریم، ۲۲ پس به دل راست، در یقین ایمان، دلهای خود را از ضمیر بد پاشیده و بدنهای خود را به آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛ ۲۳ و اعتراف امید را محکم نگاه داریم زیرا که وعده‌دهنده امین است. ۲۴ و ملاحظه یکدیگر را بنماییم تا به محبت و اعمال نیکو ترغیب نماییم. ۲۵ و از با هم آمدن در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی را عادت است، بلکه یکدیگر را نصیحت کنیم و زیادت به اندازه‌ای که می‌بینید که آن روز نزدیک می‌شود. ۲۶ زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت راستی اگر عمد گناهکار شویم، دیگر قربانی گناهان باقی نیست، ۲۷ بلکه انتظار هولناک عذاب و غیرت آتشی که مخالفان را فرو خواهد برد. ۲۸ هرکه شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به دوپا سه شاهد کشته می‌شود. ۲۹ پس به چه مقدار گمان می‌کنید که آن کس، مستحق عقوبت سخت‌تر شمرده خواهد شد که پسر خدا را پایمال کرد و خون عهدی را که به آن مقدس گردانیده شد، ناپاک شمرد و روح نعمت را بی حرمت کرد؟ ۳۰ زیرا می‌شناسیم

او را که گفته است: «خداوند می‌گوید انتقام از آن من است؛ نمود. ۱۰ زانو که مترقب شهری بانیاد بود که معمار و سازنده آن من مکافات خواهم داد.» و ایضاً: «خداوند قوم خود را داوری خداست. ۱۱ به ایمان خود ساره نیز قوت قبول نسل یافت و بعد خواهد نمود.» ۳۱ افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک از انقضای وقت زایید، چونکه وعده‌دهنده را امین دانست. ۱۲ و است. ۳۲ ولیکن ایام سلف را به یاد آورید که بعد از آنکه منور از این سبب، از یک نفر و آن هم مرده، مثل ستارگان آسمان، کثیر و گردیدید، متحمل مجاهده‌ای عظیم از دردها شدید، ۳۳ چه از مانند ریگهای کنار دریا، بی‌شمار زاییده شدند. ۱۳ در ایمان همه اینکه از دشمنان و زحمات تماشای مردم می‌شدید، و چه از آنکه ایشان فوت شدند، در حالیکه وعده‌ها را نیافته بودند، بلکه آنها را شریک با کسانی می‌بودید که در چنین چیزها بصری بردند. ۳۴ از دور دیده، تحیت گفتند و اقرار کردند که بر روی زمین، بیگانه زیرا که با اسیران نیز همدردی بودید و تاراج اموال خود را نیز به و غریب بودند. ۱۴ زیرا کسانی که همچنین می‌گویند، ظاهر خوشی می‌پذیرفتید، چون دانستید که خود شما را در آسمان مال می‌سازند که در جستجوی وطنی هستند. ۱۵ و اگر جایی را که از نیکوتر و باقی است. ۳۵ پس ترک کنید دلیری خود را که مقرون آن بیرون آمدند، بخاطر می‌آوردند، هرآینه فرصت می‌داشتند که به مجازات عظیم می‌باشد. ۳۶ زیرا که شما را صبر لازم است (بدانجا) برگردند. ۱۶ لکن الحال مشتاق وطنی نیکوتر یعنی (وطن) تاراده خدا را بجا آورده، وعده را بیاید. ۳۷ زیرا که «بعد از اندک (سمای هستند و از اینرو خدا از ایشان عار ندارد که خدای زمانی، آن آینده خواهد آمد و تاخیر نخواهد نمود. ۳۸ لکن عادل ایشان خوانده شود، چونکه برای ایشان شهری مهیا ساخته است. به ایمان زیست خواهد نمود و اگر مرتد شود نفس من باوی خوش ۱۷ به ایمان ابراهیم چون امتحان شد، اسحاق را گذرانید و آنکه نخواهد شد.» ۳۹ لکن ما از مردان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه وعده‌ها را پذیرفته بود، پسریگانه خود را قربانی می‌کرد؛ ۱۸ که به از ایمانداران تا جان خود را دریابیم.

۱۱ پس ایمان، اعتماد بر چیزهای امید داشته شده است و برهان چیزهای نادیده. ۲ زیرا که به این، برای قدما شهادت داده شد. ۳ به ایمان فهمیده‌ایم که عالم‌ها به کلمه خدامرتب گردید، حتی آنکه چیزهای دیدنی از چیزهای نادیدنی ساخته شد. (aïōn g165) ۴ به ایمان هابیل قربانی نیکوتر از قائل را به خدا گذرانید و به سبب آن شهادت داده شد که عادل است، به آنکه خدا به هدایای او شهادت می‌دهد؛ و به سبب همان بعد از مردن هنوزگونه است. ۵ به ایمان خنوخ منتقل گشت تا موت را نبیند و نایاب شد چراکه خدا او را منتقل ساخت زیرا قیل از انتقال وی شهادت داده شد که رضامندی خدا را حاصل کرد. ۶ لیکن بدون ایمان تحصیل رضامندی او محال است، زیرا هرکه تقرب به خدا جوید، لازم است که ایمان آورد بر اینکه او هست و جویندگان خود را جزا می‌دهد. ۷ به ایمان نوح چون درباره اموری که تا آن وقت دیده نشده، الهام یافته بود، خداترس شده، کشتی‌ای بجهت اهل خانه خود بساخت و به آن، دنیا را ملزم ساخته، وارث آن عدالتی که از ایمان است گردید. ۸ به ایمان ابراهیم چون خوانده شد، اطاعت نمود و بیرون رفت به سمت آن مکانی که می‌بایست به میراث یابد. پس بیرون آمد و نمی‌دانست به کجا می‌رود. ۹ و به ایمان در زمین وعده مثل زمین بیگانه غربت پذیرفت و درخیمه‌ها با اسحاق و یعقوب که در میراث همین وعده شریک بودند مسکن زیرا که وقت مرا کفاف نمی‌دهد که از جدعون و باراق و شمشون

و یفتاح و داود و سموئیل و انبیا اخبار نامیم، ۳۳ که ازایمان، گردیم. ۱۱ لکن هر تادیب در حال، نه از خوشیها بلکه از دردها تسخیر ممالک کردند و به اعمال صالحه پرداختند و وعده‌ها را می‌نماید، اما در آخرمیوه عدالت سلامتی را برای آنانی که از آن پذیرفتند و دهان شیران را بستند، ۳۴ سورت آتش را خاموش کردند ریاضت یافته‌اند بار می‌آورد. ۱۲ لهنذا دستهای افتاده و زانوهای و از دم شمشیرها رستگار شدند و از ضعف، توانایی یافتند و در سست شده را استوار نمایند، ۱۳ و برای پایهای خود راههای جنگ شجاع شدند و لشکرهای غریبارا منهنم ساختند. ۳۵ زنان، راست بسازید تا کسی که لنگ باشد، از طریق منحرف نشود، بلکه مردگان خود را به قیامتی بازیاقتند، لکن دیگران معذب شدند شفا یابد. ۱۴ و درپی سلامتی با همه بکوشید و تقدسی که بغیر و خلاصی را قبول نکردند تا به قیامت نیکوتر برسند. ۳۶ و دیگران از آن هیچ کس خداوند را نخواهد دید. ۱۵ و مترصد باشید مبادا از استهزاها و تازیانه‌ها بلکه از بندها و زندان آرموده شدند. ۳۷ کسی از فیض خدامحروم شود و ریشه مرارت نمو کرده، اضطراب سنگسارگردیدند و با اره دیواره گشتند. تجربه کرده شدند و به بار آورد و جمعی از آن آلوده گردند. ۱۶ مباداشخصی زانی یا شمشیر مقتول گشتند. در پوستهای گوسفندان و بزها محتاج و بی‌مبالا پیدا شود، مانند عسوکو برای طعمای نخستزادگی خود مظلوم و ذلیل و آواره شدند. ۳۸ آنانی که جهان لایق ایشان نبود، را بفروخت. ۱۷ زیرا می‌دانید که بعد از آن نیز وقتی که خواست درصحرها و کوهها و مغاره‌ها و شکافهای زمین پراکنده گشتند. وارث برکت شود مردود گردید (زیرا که جای توبه پیدا نمود) با ۳۹ پس جمیع ایشان با اینکه از ایمان شهادت داده شدند، وعده آنکه با اشکها در جستجوی آن بکوشید. ۱۸ زیرا تقرب نجسته‌اید را نیافتند. ۴۰ زیرا خدا برای ماچیزی نیکوتر مهیا کرده است تا به کوهی که می‌توان لمس کرد و به آتش افروخته و نه به تاریکی و ظلمت و باد سخت، ۱۹ و نه به آواز کرنا و صدای کلامی که شنوندگان، التماس کردند که آن کلام، دیگر بدیشان گفته نشود.

۱۲ تادیب الهی بنابراین چونکه ما نیز چنین ابر شاهدان را گرداگرد خود داریم، هر بار گران و گناهی را که ما را سخت می‌پیچد دور بکنیم و باصبر در آن میدان که پیش روی ما مقرر شده است بدویم، ۲ و به سوی پیشوا و کامل کننده ایمان یعنی عیسی نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به‌دست راست تخت خدا نشسته است. ۳ پس تفکر کنید در او که متحمل چنین مخالفتی بود که از گناهکاران به او پدید آمد، مبادا در جانهای خود ضعف کرده، خسته شوید. ۴ هنوز در جهاد با گناه تا به حدخون مقاومت نکرده‌اید، ۵ و نصیحتی را فراموش نموده‌اید که با شما چون با پسران مکالمه می‌کند که «ای پسر من تادیب خداوند را خوار م شمار وقتی که از او سرزنش یابی، خسته خاطر مشو. ۶ زیرا هرکه را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه می‌زند». ۷ اگر متحمل تادیب شوید، خدا با شما مثل پسران رفتار می‌نماید. زیرا کدام پسر است که پدرش او را تادیب نکند؟ ۸ لکن اگر بی‌تادیب می‌باشید، که همه از آن بهره یافتند، پس شماحرام زادگانید نه پسران. ۹ و دیگر پدران جسم خود را وقتی داشتیم که ما را تادیب می‌نمودند وایشان را احترام می‌نمودیم، آیا از طریق اولی پدرروحها را اطاعت نکنیم تا زنده شویم؟ ۱۰ زیرا که ایشان اندک زمانی، موافق صوابدید خود ما را تادیب کردند، لکن او بجهت فایده تا شریک قدوسیست او

۱۳ محبت برادرانه برقرار باشد؛ ۲ و ازغریب‌نوازی غافل مشوید برادرما تیموتائوس رهایی یافته است و اگر زود آید، به اتفاق او زیرا که به آن بعضی نادانسته فرشتگان را ضیافت کردند. ۳ اسیران شما را ملاقات خواهم نمود. ۴ همه مرشدان خود و جمیع را بخاطر آرید مثل همزندان ایشان، ومظلومان را چون شما نیز در جسم هستید. ۴ نکاح به هر وجه محترم باشد و بسترش غیرنجس می‌رسانند. ۲۵ همگی شما را فیض باد. آمین.

زیرا که فاسقان و زانیان را خدا داوری خواهد فرمود. ۵ سیرت شما از محبت نقره خالی باشد و به آنچه دارید قناعت کنید زیرا که او گفته است: «تو را هرگز رها نکنم و تو را ترک نخواهم نمود.» ۶ بنابراین ما با دلیری تمام می‌گوییم: «خداوند مددکننده من است و ترسان نخواهم بود. انسان به من چه می‌کند؟» ۷ مرشدان خود را که کلام خدا را به شما بیان کردند بخاطر دارید و انجام سیرت ایشان راملاحظه کرده، به ایمان ایشان اقتدا نمایید. ۸ عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابدالابد همان است. (aiōn g165) ۹

از تعلیمهای مختلف و غریب از جا برده مشوید، زیرا بهتر آن است که دل شما به فیض استوار شود و نه به خوراکیهایی که آنانی که در آنها سلوک نمودند، فایده نیافتند. ۱۰ مذبوحی داریم که خدمت گذاران آن خیمه، اجازت ندارند که از آن بخورند. ۱۱ زیرا که جسدهای آن حیواناتی که رئیس کهنه خون آنها را به قدس‌الافداس برای گناه می‌برد، بیرون از لشکرگاه سوخته می‌شود. ۱۲ بنابراین، عیسی نیز تا قوم را به خون خود تقدیس نماید، بیرون دروازه عذاب کشید. ۱۳ لهذا عار او را برگرفته، بیرون از لشکرگاه به سوی او برویم. ۱۴ زانو که در اینجا شهری باقی نداریم بلکه آینده را طالب هستیم. ۱۵ پس بوسیله او قربانی تسیح را به خدا بگذرانیم، یعنی ثمره لبهایی را که به اسم او معترف باشند. ۱۶ لکن از نیکوکاری و خیرات غافل مشوید، زیرا خدا به همین قربانی‌ها راضی است. ۱۷ مرشدان خود را اطاعت و انقیاد نمایید زیرا که ایشان پاسیانی جانهای شما را می‌کنند، چونکه حساب خواهند داد تا آن را به خوشی نه به ناله به‌جا آورند، زیرا که این شما را مفید نیست. ۱۸ برای ما دعا کنید زیرا ما را یقین است که ضمیر خالص داریم و می‌خواهیم در هر امر رفتار نیکو نماییم. ۱۹ و بیشتر التماس دارم که چنین کنید تا زودتر به نزد شما باز آورده شوم. ۲۰ پس خدای سلامتی که شبان اعظم گوسفندان یعنی خداوند ما عیسی را به خون عهدابدی از مردگان برخیزانید، (aiōnios g166) ۲۱

شما را در هر عمل نیکو کامل گرداناد تا اراده او را به‌جا آورید و آنچه منظور نظر او باشد، در شما بعمل آوردیوساطت عیسی مسیح که او را تا ابدالابد جلال باد. آمین. (aiōn g165) ۲۲

لکن‌ای برادران از شما التماس دارم که این کلام نصیحت‌آمیز را متحمل شوید زیرا مختصری نیز به شما نوشته‌ام. ۲۳ بدانید که

رانگریست و رفت و فور فراموش کرد که چطور شخصی بود. ۲۵
 لکن کسی که بر شریعت کامل آزادی چشم دوخت و در آن ثابت
 ماند، او چون شنونده فراموشکار نمی باشد، بلکه کننده عمل پس
 او در عمل خود مبارک خواهد بود. ۲۶ اگر کسی از شما گمان برد
 وقتی که در تجربه های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید. که پرستنده خدا است و عنان زبان خود را نکشد بلکه دل خود را
 ۳ چونکه می دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می کند. ۴
 فریب دهد، پرستش او باطل است. ۲۷ پرستش صاف وی عیب
 نزد خدا و پدر این است که یتیمان و یتیمه زنان را در مصیبت ایشان
 هیچ چیز نباشد. ۵ واگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد،
 تفقد کنند و خود را از آرایش دنیا نگاه دارند.

۲ ای برادران من، ایمان خداوند ما عیسی مسیح، رب الجلال
 را با ظاهرینی مدارید. ۲ زیرا اگر به کنیسه شما شخصی با
 انگشتری زرین و لباس نفیس داخل شود و فقیری نیز با پوشاک
 ناپاک درآید، ۳ و به صاحب لباس فاخر متوجه شده، گوید:
 «اینجا نیکو بنشین» و به فقیر گوید: «تو در آنجا بایست یا زیر پای
 انداز من بنشین»، ۴ آیا در خود متردد نیستید و داوران خیالات
 فاسد نشده اید؟ ۵ ای برادران عزیز، گوش دهید. آیا خدا فقیران
 این جهان را برنگزیده است تا دولت مند در ایمان و وارث آن ملکوتی
 که به محبان خود وعده فرموده است بشوند؟ ۶ لکن شما فقیر را
 حقیر شمرده اید. آیا دولت مندان بر شما ستم نمی کنند و شما را در
 محکمه هانمی کشند؟ ۷ آیا ایشان به آن نام نیکو که بر شما
 نهاده شده است کفر نمی گویند؟ ۸ اما اگر آن شریعت ملوکانه
 را برحسب کتاب به جا آورید یعنی «همسایه خود را مثل نفس
 خود محبت نما» نیکو می کنید. ۹ لکن اگر ظاهرینی کنید، گناه
 می کنید و شریعت شما را به خطا کاری ملزم می سازد. ۱۰ زیرا هر که
 تمام شریعت را نگاه دارد و در یک جزو بلغزد، ملزم همه می باشد.
 ۱۱ زیرا او که گفت: «زنا مکن»، نیز گفت: «قتل مکن». پس
 هر چند زنا نکنی، اگر قتل کردی، از شریعت تجاوز نمودی. ۱۲
 همچنین سخن گوید و عمل نمایند مانند کسانی که برایشان
 داوری به شریعت آزادی خواهد شد. ۱۳ زیرا آن داوری بی رحم
 خواهد بود بر کسی که رحم نکرده است و رحم بر داوری مفتخر می
 شود. ۱۴ ای برادران من، چه سود دارد اگر کسی گوید: «ایمان
 دارم» وقتی که عمل ندارد؟ آیا ایمان می تواند او را نجات بخشد؟
 ۱۵ پس اگر برادری یا خواهری برهنه و محتاج خوراک روزینه باشد،
 ۱۶ و کسی از شما بدیشان گوید: «به سلامتی بروید و گرم و سیر
 شوید»، لیکن مایحتاج بدن را بدیشان ندهد، چه نفع دارد؟ ۱۷
 همچنین ایمان نیز اگر اعمال ندارد، در خود مرده است. ۱۸ بلکه
 کسی خواهد گفت: «تو ایمان داری و من اعمال دارم. ایمان

یعقوب که غلام خدا و عیسی مسیح خداوند است، به
 دوازده سبط که پراکنده هستند. خوش باشید. ۲ ای برادران من،
 وقتی که در تجربه های گوناگون مبتلا شوید، کمال خوشی دانید.
 ۳ چونکه می دانید که امتحان ایمان شما صبر را پیدا می کند. ۴
 لکن صبر را عمل تام خود باشد تا کامل و تمام شوید و محتاج
 هیچ چیز نباشید. ۵ واگر از شما کسی محتاج به حکمت باشد،
 سوال بکند از خدایی که هر کس را به سخاوت عطای کند و
 ملامت نمی نماید و به او داده خواهد شد. ۶ لکن به ایمان سوال
 بکند و هرگز شک نکند زیرا هر که شک کند، مانند موج دریاست
 که از باد رانده و متلاطم می شود. ۷ زیرا چنین شخص گمان
 نبرد که از خداوند چیزی خواهد یافت. ۸ مرد دودل در تمام
 رفتار خود ناپایدار است. ۹ لکن برادر مسکین به سرفرازی خود
 فخرنماید، ۱۰ و دولت مند از مسکنت خود، زیرا مثل گل علف
 در گذر است. ۱۱ از آنرو که آفتاب با گرمی طلوع کرده، علف
 را خشکاند و گلش به زیر افتاده، حسن صورتش زایل شد. به
 همینطور شخص دولت مند نیز در راههای خود، پژمرده خواهد گردید.
 ۱۲ خوشبحال کسی که متحمل تجربه شود، زیرا که چون آموزه
 شد، آن تاج حیاتی را که خداوند به محبان خود وعده فرموده
 است خواهد یافت. ۱۳ هیچ کس چون در تجربه افتد، نگوید:
 «خدا مرا تجربه می کند»، زیرا خدا هرگز از بدیها تجربه نمی شود و
 او هیچ کس را تجربه نمی کند. ۱۴ لکن هر کس در تجربه می افتد
 وقتی که شهوت وی او را می کشد و فریفته می سازد. ۱۵ پس
 شهوت آبتن شده، گناه را می زاید و گناه به انجام رسیده، موت
 را تولید می کند. ۱۶ ای برادران عزیز من، گمراه مشوید! ۱۷ هر
 بخشندگی نیکو و هر بخشش کامل از بالا است و نازل می شود
 از پدر نورها که نزد او هیچ تبدیل و سایه گردش نیست. ۱۸
 او محض اراده خود ما را بوسیله کلمه حق تولید نمود تا ما چون
 نور مخلوقات او باشیم. ۱۹ بنابراین، ای برادران عزیز من، هر کس
 در شنیدن تند و در گفتن آهسته و در خشم سست باشد. ۲۰
 زیرا خشم انسان عدالت خدا را به عمل نمی آورد. ۲۱ پس هر
 نجاست و افزونی شر را دور کنید و با فروتنی، کلام کاشته شده
 را بپذیرید که قادر است که جانهای شما را نجات بخشد. ۲۲
 لکن کنندگان کلام باشید نه فقط شنوندگان که خود را فریب
 می دهند. ۲۳ زیرا اگر کسی کلام را بشنود و عمل نکند، شخصی
 را مانند که صورت طبیعی خود را در آینه می نگیرد. ۲۴ زیرا خود

خود را بدون اعمال به من بنما و من ایمان خود را از اعمال خود ۱۴ لکن اگر در دل خود حسد تلخ و تعصب دارید، فخر مکنید و به توخواهم نمود.» ۱۹ تو ایمان داری که خدا واحد است؟ نیکو به ضحک دروغ مگویند. ۱۵ این حکمت از بالا نازل نمی شود، می کنی! شیاطین نیز ایمان دارند و می لرزند! ۲۰ و لیکن ای مرد بلکه دنیوی و نفسانی و شیطانی است. ۱۶ زیرا هرجایی که حسد باطل، آیا می خواهی دانست که ایمان بدون اعمال، باطل است؟ و تعصب است، در آنجا فتنه و هر امر زشت موجود می باشد. ۱۷

۲۱ آیا پدر ما ابراهیم به اعمال، عادل شمرده نشد وقتی که پسر لکن آن حکمت که از بالا است، اول طاهر است و بعد صلح آمیز خود اسحاق را به قربانگاه گذرانید؟ ۲۲ می بینی که ایمان با اعمال و ملایم و نصیحت پذیر و پر از رحمت و میوه های نیکو و بی تردد او عمل کرد و ایمان از اعمال، کامل گردید. ۲۳ و آن نوشته تمام و بی ریا. ۱۸ و میوه عدالت در سلامتی کاشته می شود برای آنانی گشت که می گوید: «ابراهیم به خدایمان آورد و برای او به عدالت که سلامتی را بعمل می آورد.

محبوس گردید»، و دوست خدا نامیده شد. ۲۴ پس می بینید که ۴ از کجا در میان شما جنگها و از کجا نزاعها پدید می آید؟ انسان از اعمال عادل شمرده می شود، نه از ایمان تنها. ۲۵ و همچنین آیا راحب فاحشه نیز از اعمال عادل شمرده نشد وقتی که قاصدان را پذیرفته، به راهی دیگر روانه نمود؟ ۲۶ زیرا چنانکه بدن بدون روح مرده است، همچنین ایمان بدون اعمال نیز مرده است.

۳ ای برادران من، بسیار معلم نشوید چونکه می دانید که بر ما داوری سخت تر خواهد شد. ۲ زیرا همگی ما بسیار می لغزیم. و اگر کسی در سخن گفتن نلغزد، او مرد کامل است و می تواند عنان تمام جسد خود را بکشد. ۳ و اینک لگام را بر دهان اسبان می زنیم تا مطیع ما شوند و تمام بدن آنها را برمی گردانیم. ۴ اینک کشتیها نیز چقدر بزرگ است و از بادهای سخت رانده می شود، لکن با سکان کوچک به هر طرفی که اراده ناخدا باشد، برگردانیده می شود. ۵ همچنان زبان نیز عضوی کوچک است و سخنان کبرآمیز می گوید. اینک آتش کمی چه جنگل عظیمی را می سوزاند. ۶ و زبان آتشی است! آن عالم ناراستی در میان اعضای ما زبان است که تمام بدن را می آلود و دایره کائنات را می سوزاند و از جهنم سوخته می شود! (Geenna g1067) ۷ زیرا

که هر طبیعتی از وحش و طیور وحشرات و حیوانات بحری از طبیعت انسان رام می شود و رام شده است. ۸ لکن زبان را کسی از مردمان نمی تواند رام کند. شرارتی سرکش و پر از زهر قاتل است! ۹ خدا و پدر را به آن متبارک می خوانیم و به همان مردمان را که به صورت خدا آفریده شده اند، لعن می گوئیم. ۱۰ از یک دهان برکت و لعنت بیرون می آید! ای برادران، شایسته نیست که چنین شود. ۱۱ آیا چشمه از یک شکاف آب شیرین و شور جاری می سازد؟ ۱۲ یا می شود ای برادران من که درخت انجیر، زیتون یا درخت مو، انجیر بار آورد؟ و چشمه شور نمی تواند آب شیرین را موجود سازد. ۱۳ کیست در میان شما که حکیم و عالم باشد؟ پس اعمال خود را از سیرت نیکو به تواضع حکمت ظاهر بسازد.

بخواهد، زنده می‌مانیم و چنین و چنان می‌کنیم.» ۱۶ اما الحال را بازگرداند، ۲۰ بداندهرکه گناهکار را از ضلالت راه او برگرداند، به عجب خود فخرمی‌کنید و هر چنین فخر بد است. ۱۷ پس جانی را از موت رهانیده و گناهان بسیار را پوشانیده است. هرکه نیکویی کردن بداند و بعمل نیاورد، او را گناه است.

۵ هان‌ای دولتمندان، بجهت مصیبت‌هایی که بر شما وارد می‌آید، گریه و ولوله نمایید. ۲ دولت شما فاسد و رخت شما بیدخورده می‌شود. ۳ طلا و نقره شما را زنگ می‌خورد و زنگ آنها بر شما شهادت خواهد داد و مثل آتش، گوشت شما را خواهد خورد. شما در زمان آخرخزانه اندوخته‌اید. ۴ اینک مزد عمله‌هایی که کشته‌های شما را درویده‌اند و شما آن را به فریب نگاه داشته‌اید، فریاد برمی‌آورد و ناله‌های دروگران، به گوش‌های رب الجنود رسیده است. ۵ بر روی زمین به ناز و کامرانی مشغول بوده، دل‌های خود را در یوم قتل پرورید. ۶ بر مردعادل فتوی دادید و او را به قتل رسانیدید و با شما مقاومت نمی‌کند. ۷ پس‌ای برادران، تا هنگام آمدن خداوند صبرکنید. اینک دهقان انتظار می‌کشد برای محصول گران‌بهای زمین و برایش صبر می‌کند تا باران اولین و آخرین را بیاید. ۸ شما نیز صبر نمایید و دل‌های خود را قوی سازید زیرا که آمدن خداوند نزدیک است. ۹ ای برادران، از یکدیگر شکایت مکنید، مبدا بر شما حکم شود. اینک داور بر در ایستاده است. ۱۰ ای برادران، نمونه زحمت و صبر را بگیرید از انبیایی که به نام خداوند تکلم نمودند. ۱۱ اینک صابران را خوشحال می‌گوییم و صبرایوب را شنیده‌اید و انجام کار خداوند رادانسته‌اید، زیرا که خداوند بغایت مهربان و کریم است. ۱۲ لکن اول همه‌ای برادران من، قسم مخورید نه به آسمان و نه به زمین و نه به هیچ سوگند دیگر، بلکه بلی شما بلی باشد و نی شما نی، مبدا درتحکم بیفتید. ۱۳ اگر کسی از شما مبتلای بلایی باشد، دعابنماید و اگر کسی خوشحال باشد، سرود بخواند. ۱۴ و هرگاه کسی از شما بیمار باشد، کشیشان کلیسا را طلب کند تا برایش دعا نمایند و او را به نام خداوند به روغن تدهین کنند. ۱۵ و دعای ایمان، مریض شما را شفا خواهد بخشید و خداوند او را خواهد برخیزانید، و اگر گناه کرده باشد، از او آمرزیده خواهد شد. ۱۶ نزد یکدیگر گناهان خود اعتراف کنید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا یابید، زیرا دعای مرد عادل در عمل، قوت بسیار دارد. ۱۷ الیاس مردی بود صاحب حواس مثل ما و به تمامی دل دعا کرد که باران نیارد و تا مدت سه سال و شش ماه نیارید. ۱۸ و باز دعا کرد و آسمان بارید و زمین ثمر خود را رویانید. ۱۹ ای برادران من، اگر کسی از شما از راستی منحرف شود و شخصی او

اول پطرس

گراڻبها چوڻ خون بره بي عيب و بي داغ يعني خون مسيح، ۲۰ که پیش از بنیاد عالم معین شد، لکن در زمان آخر برای شما ظاهر ۱ به غریبانی که پراکنده‌اند در پنتس و مغلاطیه و قیدوقیه و آسیا گردید، ۲۱ که بوساطت او شما بر آن خدایی که او را از مردگان و بطانیه؛ ۲ برگزیدگان برحسب علم سابق خدای پدر، به تقدیس روح برای اطاعت و پاشیدن خون عیسی مسیح. فیض و سلامتی خدا باشد. ۲۲ چون نفسهای خود را به اطاعت راستی طاهر بر شما افزون باد. ۳ متبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی ساخته‌اید تا محبت برادرانه بی‌ریا داشته باشید، پس یکدیگر را از مسیح که بحسب رحمت عظیم خود ما را بوساطت برخاستن عیسی مسیح از مردگان از نوتولید نمود برای امید زنده، ۴ بجهت میراث بی‌فساد و بی‌آلایش و ناپرموده که نگاه داشته شده است در آسمان برای شما؛ ۵ که به قوت خدامحروس هستید به ایمان برای نجاتی که مهیا شده است تا در ایام آخر ظاهر شود. ۶ و در آن وجد می‌نمایید، هرچند در حال، اندکی از راه ضرورت در تجربه های گوناگون محزون شده‌اید، ۷ تا آزمایش ایمان شما که از طلای فانی باآورده شدن در آتش، گراڻبها تر است، برای تسبیح و جلال و اکرام یافت شود در حین ظهور عیسی مسیح. ۸ که او را اگرچه ندیده‌اید محبت می‌نمایید و الان اگرچه او را نمی‌بینید، لکن بر او ایمان آورده، وجد می‌نمایید با خرمی‌ای که نمی‌توان بیان کرد و پر از جلال است. ۹ و انجام ایمان خود یعنی نجات جان خویش را می‌یابید. ۱۰ که درباره این نجات، انبیايي که از فیضی که برای شما مقرر بود، اخبار نمودند، تفتیش و تفحص می‌کردند و دریافت می‌نمودند که کدام و چگونه زمان است که روح مسیح که در ایشان بود از آن خبر می‌داد، چون از زحماتی که برای مسیح مقرر بود و جلالهایی که بعد از آنها خواهد بود، شهادت می‌داد؛ ۱۲ و بدیشان مکشوف شد که نه به خود بلکه به ما خدمت می‌کردند، در آن اموری که شما اکنون از آنها خبر یافته‌اید از کسانی که به روح‌القدس که از آسمان فرستاده شده است، بشارت داده‌اند و فرشتگان نیز مشتاق هستند که در آنها نظر کنند. ۱۳ لهنذا کمر دل‌های خود را ببندید و هشیار شده، امید کامل آن فیضی را که در مکاشفه عیسی مسیح به شما عطا خواهد شد، بدارید. ۱۴ و چون انبای اطاعت هستید، مشابه مشوید بدان شهواتی که در ایام جهالت می‌داشتید. ۱۵ بلکه مثل آن قدوس که شما را خوانده است، خود شما نیز در هر سیرت، مقدس باشید. ۱۶ زیرا مکتوب است: «مقدس باشید زیرا که من قدوسم.» ۱۷ و چون او را پدر می‌خوانید که بدون ظاهر بینی برحسب اعمال هرکس دآوری می‌نماید، پس هنگام غربت خود را با ترس صرف نمایند. ۱۸ زیرا می‌دانید که خریده شده‌اید از سیرت باطلی که از پدران خود یافته‌اید نه به چیزهای فانی مثل نقره و طلا، ۱۹ بلکه به خون

است، ۱۴ و خواه حکام را که رسولان وی هستند، بجهت انتقام ۹ و بدی بعوض بدی و دشنام بعوض دشنام مدهید، بلکه برعکس کشیدن از بدکاران و تحسین نیکوکاران. ۱۵ زیرا که همین است برکت بطلبید زیرا که می‌دانید برای این خواننده شده‌اید تا وارث اراده خدا که به نیکوکاری خود، جهالت مردمان بی‌فهم را ساکت برکت شوید. ۱۰ زیرا «هرکه می‌خواهد حیات را دوست دارد و ایام نماید، ۱۶ مثل آزادگان، اما نه مثل آنانی که آزادی خود را پوشش نیکو بیند، زبان خود را از بدی و لپهای خود را از فریب گفتن باز شرارت می‌سازند بلکه چون بندگان خدا. ۱۷ همه مردمان را بدارد؛ ۱۱ از بدی اعراض نماید و نیکویی راه‌جا آورد؛ سلامتی احترام کنید. برادران را محبت نماید. از خدا برترسید. پادشاه را بطلبد و آن را تعاقب نماید. ۱۲ از آترو که چشمان خداوند را احترام نماید. ۱۸ ای نوکران، مطیع آقایان خود باشید با کمال بر عادلان است و گوشهای او به سوی دعای ایشان، لکن روی ترس؛ و نه فقط صالحان و مهربانان را بلکه کج خلقان را نیز. ۱۹ خداوند بر بدکاران است.» ۱۳ و اگر برای نیکویی غیور هستید، زیرا این ثواب است که کسی بجهت ضمیری که چشم بر خدا کیست که به شما ضرری برساند؟ ۱۴ بلکه هرگاه برای عدالت دارد، در وقتی که ناحق زحمت می‌کشد، دردها را متحمل شود. زحمت کشیدید، خوشایحال شما. پس ازخوف ایشان ترسان و ۲۰ زیرا چه فخر دارد هنگامی که گناهکار بوده، تازبانه خورید و مضطرب مشوید. ۱۵ بلکه خداوند مسیح در دل خود تقدیس متحمل آن شوید. لکن اگر نیکوکار بوده، زحمت کشید و صبر نمایید و پیوسته مستعد باشید تا هرکه سبب امیدی را که دارید از کنید، این نزد خدا ثواب است. ۲۱ زیرا که برای همین خواننده شما بی‌رسد، او را جواب دهید، لیکن باحلم و ترس. ۱۶ و ضمیر شده‌اید، چونکه مسیح نیز برای ما عذاب کشید و شما را نمونه‌ای خود را نیکو بدارید تا آنانی که بر سیرت نیکوی شما در مسیح گذاشت تا در اثر قدمهای وی رفتار نماید، ۲۲ «که هیچ گناه طعن می‌زنند، در همان چیزی که شما را بد می‌گویند خجالت نکرد و مکر درزبان یافت نشد.» ۲۳ چون او را دشنام می‌دادند، کشند، ۱۷ زیرا اگر اراده خدا چنین است، نیکوکار بودن و زحمت دشنام پس نمی‌داد و چون عذاب می‌کشید تهدید نمی‌نمود، کشیدن، بهتر است از بدکردار بودن. ۱۸ زیرا که مسیح نیز برای بلکه خویشتن را به داور عادل تسلیم کرد. ۲۴ که خود گناهان ما گناهان یک بار زحمت کشید، یعنی عادل برای ظالمان، تا ما را را در بدن خویش بردار متحمل شد تا از گناه مرده شده، به عدالت نزد خدا بیاورد؛ در حالیکه بحسب جسم مرد، لکن بحسب روح زیست نمایم که به ضربهای او شفا یافته‌اید. ۲۵ از آتروکه مانند گوسفندان گمشده بودید، لکن الحال به سوی شبان و اسقف که درزندان بودند، ۲۰ که سابق نافرمان‌بردار بودند هنگامی که حلم خدا در ایام نوح انتظار می‌کشید، وقتی که کشتی بنا می‌شد، که جانهای خود برگشته‌اید.

۳ همچنین ای زنان، شوهران خود را اطاعت نمایید تا اگر بعضی نیز مطیع کلام نشوند، سیرت زنان، ایشان را بدون کلام دریابد، ۲ چونکه سیرت طاهر و خداترس شما را بیند. ۳ و شما رازینت ظاهری نباشد، از بافتن موی و متحلی شدن به طلا و پوشیدن لباس، ۴ بلکه انسانیت باطنی قلبی در لباس غیر فاسد روح حلیم و آرام که نزد خدا گرانبهاست. ۵ زیرا بدینگونه زنان مقدسه در سابق نیز که متوکل به خدا بودند، خویشتن رازینت می‌نمودند و شوهران خود را اطاعت می‌کردند. ۶ مانند ساره که ابراهیم را مطیع می‌بود و او را آقا می‌خواند و شما دختران او شده‌اید، اگر نیکویی کنید و از هیچ خوف ترسان نشوید. ۷ و همچنین ای شوهران، با فطانت با ایشان زیست کنید، چون با ظروف ضعیف تر زنانه، و ایشان را محترم دارید چون با شما وارث فیض حیات نیز هستند تا دعاها را شما باز داشته نشود. ۸ خلاصه همه شما یکرای و همدرد و برادر دوست و مشفق و فروتن باشید.

۴ لهدا چون مسیح بحسب جسم برای ما زحمت کشید، شما نیز به همان نیت مسلح شوید زیرا آنکه بحسب جسم زحمت می‌نمودند و شوهران خود را اطاعت می‌کردند. ۶ مانند ساره که ابراهیم را مطیع می‌بود و او را آقا می‌خواند و شما دختران او شده‌اید، اگر نیکویی کنید و از هیچ خوف ترسان نشوید. ۷ و همچنین ای شوهران، با فطانت با ایشان زیست کنید، چون با ظروف ضعیف تر زنانه، و ایشان را محترم دارید چون با شما وارث فیض حیات نیز هستند تا دعاها را شما باز داشته نشود. ۸ خلاصه همه شما یکرای و همدرد و برادر دوست و مشفق و فروتن باشید. ۵ و ایشان حساب خواهند داد بدو که

مستعد است تا زندگان و مردگان را داوری نماید. ۶ زیرا که نماید. ۷ و تمام اندیشه خود را به وی واگذارید زیرا که او برای شما از اینجهت نیز به مردگان بشارت داده شد تا بر ایشان موافق فکر می‌کند. ۸ هشیار و بیدار باشید زیرا که دشمن شما ابلیس مردم بحسب جسم حکم شود و موافق خدا بحسب روح زیست مانند شیر غران گردش می‌کند و کسی را می‌طلبد تا ببلعد. ۹ پس نمایند. ۷ لکن انتهای همه چیز نزدیک است. پس خرداندیش و به ایمان استوار شده، با او مقاومت کنید، چون آگاه هستید که برای دعا هشیار باشید. ۸ و اول همه با یکدیگر بشدت محبت نمایند زیرا که محبت کثرت گناهان را می‌پوشاند. ۹ و یکدیگر را بدون همه مهمه مهمانی کنید. ۱۰ و هر یک بحسب نعمتی که یافته خوانده، است، شما را بعد از کشیدن زحمتی قلیل کامل و استوار و باشد، یکدیگر را در آن خدمت نماید، مثل وکلاء امین فیض توانا خواهد ساخت. (aiōnios g166) ۱۱ او را تا ابدالاباد جلال گوناگون خدا. ۱۱ اگر کسی سخن گوید، مانند اقوال خدا بگوید و توانایی باد، آمین. (aiōn g165) ۱۲ به توسط سلوانس که او را و اگر کسی خدمت کند، برحسب توانایی که خدا بدو داده باشد برادر امین شمامی شمارم، مختصری نوشتم و نصیحت و شهادت بکنند تا در همه چیز، خدا بواسطه عیسی مسیح جلال یابد که او می‌دهم که همین است فیض حقیقی خدا که بر آن قائم هستید. را جلال و توانایی تا ابدالاباد هست، آمین. (aiōn g165) ۱۲ ۱۳ خواهر برگزیده با شما که در بابل است و پسر من مرقس به ای حبیبان، تعجب ننمایید از این آتشی که در میان شماست و شما سلام می‌رسانند. ۱۴ یکدیگر را به بوسه محبتانه سلام نمایید بجهت امتحان شما می‌آید که گویا چیزی غریب بر شما واقع و همه شما را که در مسیح عیسی هستید، سلام باد آمین.

شده باشد. ۱۳ بلکه بقدری که شریک زحمت مسیح هستید، خشنود شوید تا در هنگام ظهور جلال وی شادی و وجدنمایید. ۱۴ اگر بخاطر نام مسیح رسوایی می‌کشید، خوشبحال شما زیرا که روح جلال و روح خدا بر شما آرام می‌گیرد. ۱۵ پس زنهار هیچ یکی از شما چون قاتل یا دزد یا شیر یا فضول عذاب نکشد. ۱۶ لکن اگر چون مسیحی عذاب بکشد، پس شرمند نشود بلکه به این اسم خدا راتمجید نماید. ۱۷ زیرا این زمان است که داوری ازخانه خدا شروع شود؛ و اگر شروع آن از ماست، پس عاقبت کسانی که انجیل خدا را اطاعت نمی‌کنند چه خواهد شد؟ ۱۸ و اگر عادل به دشواری نجات یابد، بی‌دین و گناهکار کجا یافت خواهد شد؟ ۱۹ پس کسانی نیز که برحسب اراده خدا زحمت کشند، جانهای خود را در نیکوکاری به خالق امین بسپارند.

۵ پیران را در میان شما نصیحت می‌کنم، من که نیز با شما پیر هستم و شاهد بر زحمت مسیح و شریک در جلالی که مکشوف خواهد شد. ۲ گله خدا را که در میان شماست بچرانید و نظارت آن را بکنید، نه به زور بلکه به رضامندی و نه بجهت سود فبیح بلکه به رغبت؛ ۳ و نه چنانکه بر قسمت های خود خداوندی بکنید بلکه بجهت گله نمونه باشید، ۴ تا در وقتی که رئیس شبانان ظاهر شود، تاج ناپرموده جلال را بیابید. ۵ همچنین ای جوانان، مطیع پیران باشید بلکه همه با یکدیگر فروتنی را بر خود ببندید زیرا خدا با متکبران مقاومت می‌کند و فروتنان را فیض می‌بخشد. ۶ پس زبردست زورآور خدا فروتنی نماید تا شما را در وقت معین سرفراز

۱ رانخست بدانید که هیچ نبوت کتاب از تفسیر خودنبی نیست. ۲۱ زیرا که نبوت به اراده انسان هرگز آورده نشد، بلکه مردمان به روح القدس مجذوب شده، از جانب خدا سخن گفتند.

۲ لکن در میان قوم، انبیای کذب نیز بودند، چنانکه در میان شما هم معلمان کذب خواهند بود که بدعتهای مهلک را خفیه خواهند آورد و آن آقایی را که ایشان را خرید انکار خواهند نمود و هلاکت سریع را بر خود خواهند کشید؛ ۲ و بسیاری فجور ایشان را متابعت خواهند نمود که به سبب ایشان طریق حق، مورد ملامت خواهد شد. ۳ و از راه طمع به سخنان جعلی شما را خرید و فروش خواهند کرد که عقوبت ایشان از مدت مدید تاخیر نمی کند و هلاکت ایشان خوابیده نیست. ۴ زیرا هرگاه خدا بر فرشتگانی که گناه کردند، شفقت ننمود بلکه ایشان را به جهنم انداخته، به زنجیرهای ظلمت سپرد تا برای داوری نگاه داشته شوند؛ (Tartaroō g5020) ۵ و بر عالم قدیم شفقت نفرمود بلکه نوح، واعظ عدالت را با هفت نفر دیگر محفوظداشته، طوفان را بر عالم بی دینان آورد؛ ۶ و شهرهای سدوم و عموره را خاکستر نموده، حکم به واژگون شدن آنها فرمود و آنها را برای آنانی که بعد از این بی دینی خواهند کرد، عبرتی ساخت؛ ۷ و لوط عادل را که از رفتار فاجرانه بی دینان رنجیده بود رهانید. ۸ زیرا که آن مرد عادل در میان نشان ساکن بوده، از آنچه می دید و می شنید، دل صالح خود را به کارهای قبیح ایشان هرروزه رنجیده می داشت. ۹ پس خداوند می داند که عادلان را از تجربه رهایی دهد و ظالمان را تا به روز جزا در عذاب نگاه دارد. ۱۰ خصوص آنانی که در شهوات نجاست در پی جسم می روند و خداوندی را حقیر می دانند. ۱۱ و حال آنکه فرشتگانی که در قدرت و قوت افضل هستند، پیش خداوند برایشان حکم افترا نمی زنند. ۱۲ لکن اینها چون حیوانات غیرناتق که برای صید و هلاکت طبع متولد شده اند، ملامت می کنند بر آنچه نمی دانند و در فساد خود هلاک خواهند شد. ۱۳ و مزدناراستی خود را خواهند یافت که عیش و عشرت یک روزه را سرور خود می دانند. لکه ها و عیبها هستند که در ضیافت های مجبانه خود عیش و عشرت می نمایند وقتی که با شما شادی می کنند. ۱۴ چشمهای پر از زنا دارند که از گناه بازداشته نمی شود، و کسان ناپایدار را به دام می کشند؛ ابیای لعنت که قلب خود را برای طمع ریاضت داده اند، ۱۵ و راه مستقیم را ترک کرده، گمراه شدند و طریق بلعام بن بصور را که مزد ناراستی رادوست می داشت، متابعت کردند. ۱۶ لکن او از تقصیر خود

۱ شمعون پطرس، غلام و رسول عیسی مسیح، به آنانی که ایمان گرانبها را به مساوی مایافته اند، در عدالت خدای ما و عیسی مسیح نجات دهند. ۲ فیض و سلامتی در معرفت خدا و خداوند ماعیسی بر شما افزون باد. ۳ چنانکه قوت الهیه او همه چیزهایی را که برای حیات و دینداری لازم است، به ما عنایت فرموده است، به معرفت او که ما را به جلال و فضیلت خود دعوت نموده، ۴ که بواسطت آنها وعده های بینهایت عظیم و گرانبها به ما داده شد تا شما به اینها شریک طبیعت الهی گردید و از فسادی که از شهوت در جهان است، خلاصی یابید. ۵ و به همین جهت، کمال سعی نموده، در ایمان خود فضیلت پیدا نمایید ۶ و در فضیلت، علم و در علم، غفت و در غفت، صبر و در صبر، دینداری ۷ و در دینداری، محبت برادران و در محبت برادران، محبت را. ۸ زیرا هرگاه اینها در شما یافت شود و بیفزاید، شما را نمی گذارد که در معرفت خداوند ما عیسی مسیح کاهل یا بی ثمر بوده باشید. ۹ زیرا هرکه اینها را ندارد، کور و کوتاه نظر است و تطهیر گناهان گذشته خود را فراموش کرده است. ۱۰ لهذا ای برادران بیشتر جد و جهد کنید تا دعوت و برگزیدگی خود را ثابت نمایید زیرا اگر چنین کنید هرگز لغزش نخواهید خورد. ۱۱ و همچنین دخول در ملکوت جاودانی خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح به شما به دولتمندی داده خواهد شد. (aiōnios g166) ۱۲ لهذا از پیوسته یاد دادن شما از این امور غفلت نخواهم ورزید، هرچند آنها را می دانید و در آن راستی که نزد شما است استوار هستید. ۱۳ لکن این را صواب می دانم، مادامی که در این خیمه هستم، شما را به یاد آوری برانگیزانم. ۱۴ چونکه می دانم که وقت بیرون کردن خیمه من نزدیک است، چنانکه خداوند ما عیسی مسیح نیز مرا آگاهانید. ۱۵ و برای این نیز کوشش می کنم تا شما در هروقت بعد از رحلت من، بتوانید این امور را یاد آورید. ۱۶ زیرا که در پی افسانه های جعلی زنفیم، چون از قوت و آمدن خداوند ما عیسی مسیح شما را اعلام دادیم، بلکه کبرپایی او رادیده بودیم. ۱۷ زیرا از خدای پدر اکرام و جلال یافت هنگامی که آوازی از جلال کبرپایی به اورسید که «این است پسر حبیب من که از وی خوشنودم». ۱۸ و این آوازی را ما زمانی که با وی در کوه مقدس بودیم، شنیدیم که از آسمان آورده شد. ۱۹ و کلام انبیا را نیز محکم تر داریم که نیکومی کنید اگر در آن اهتمام کنید، مثل چراغی درخشنده در مکان تاریک تا روز بشکافد و ستاره صبح در دل های شما طلوع کند. ۲۰ و این

تویخ یافت که حمار گنگ به زبان انسان منتطق شده، دیوانگی چطور مردمان باید باشید، در هر سیرت مقدس و دینداری؟ ۱۲ و نبی را تویخ نمود. ۱۷ اینها چشمه های بی آب و مه های رانده آمدن روز خدارا انتظار بکشید و آن را بشتابانید که در آن آسمانها شده به باد شدید هستند که برای ایشان ظلمت تاریکی جاودانی، سوخته شده، از هم متفرق خواهند شد و عناصر از حرارت گذاخته مقرر است. (questioned) ۱۸ زیرا که سخنان تکبرآمیز و باطل خواهد گردید. ۱۳ ولی بحسب وعده او، منتظر آسمانهای جدید می گویند و آنانی را که از اهل ضلالت تازه رستگار شده اند، در و زمین جدید هستیم که در آنها عدالت ساکن خواهد بود. ۱۴ دام شهوات به فحور جسمی می کشند، ۱۹ و ایشان را به آزادی لهدای حیبیان، چون انتظار این چیزها رامی کشید، جد و جهد وعده می دهند و حال آنکه خود غلام فساد هستند، زیرا هر چیزی که نمایند تا نزد او بی داغ و بی عیب در سلامتی یافت شود. ۱۵ و بر کسی غلبه یافته باشد، او نیز غلام آن است. ۲۰ زیرا هرگاه به تحمل خداوند ما را نجات بدانید، چنانکه برادر حبیب مابولس نیز معرفت خداوند و نجات دهنده ما عیسی مسیح از آلائش دنیوی برحسب حکمتی که به وی داده شد، به شما نوشت. ۱۶ و رستند و بعد از آن، بار دیگر گرفتار و مغلوب آن گشتند، اواخر همچنین در سایر رساله های خود این چیزها را بیان می نماید که ایشان از اوایل بدتر می شود. ۲۱ زیرا که برای ایشان بهتر می بود که در آنها بعضی چیزهاست که فهمیدن آنها مشکل است و مردمان راه عدالت را ندانسته باشند از اینکه بعد از دانستن باردیگر از آن بی علم و ناپایدار آنها را مثل سایر کتب تحریف می کنند تا به حکم مقدس که بدیشان سپرده شده بود، برگردند. ۲۲ لکن معنی هلاکت خود برسند. ۱۷ پس شمای حیبیان، چون این امور را مثل حقیقی بر ایشان راست آمد که «سگ به قی خود رجوع کرده است و خنزیر شسته شده، به غلطیدن در گل.»

۳ این رساله دوم راای حیبیان الان به شمایی نویسم که به این هردو، دل پاک شما را به طریق یادگاری برمی انگیزانم، ۲ تا بخاطر آرید کلماتی که انبیای مقدس، پیش گفته اند و حکم خداوند و نجات دهنده را که به رسولان شما داده شد. ۳ و نخست این را می دانید که در ایام آخرمستزهترین با استهزا ظاهر خواهند شد که بر وفق شهوات خود رفتار نموده، ۴ خواهند گفت: «کجاست وعده آمدن او؟ زیرا از زمانی که پدران به خواب رفتند، هر چیزی به همینطوری که از ابتدای آفرینش بود، باقی است.» ۵ زیرا که ایشان عمد از این غافل هستند که به کلام خدا آسمانها از قدیم بود و زمین از آب و به آب قائم گردید. ۶ و به این هردو، عالمی که آن وقت بود در آب غرق شده، هلاک گشت. ۷ لکن آسمان و زمین الان به همان کلام برای آتش ذخیره شده و تا روز داوری و هلاکت، مردم بی دین نگاه داشته شده اند. ۸ لکن ای حیبیان، این یک چیز از شما مخفی نماند که یک روز نزد خدا چون هزار سال است و هزار سال چون یک روز. ۹ خداوند در وعده خود تاخیر نمی نماید چنانکه بعضی تاخیر می پذیرند، بلکه بر شما تحمل می نماید چون نمی خواهد که کسی هلاک گردد بلکه همه به توبه گرانند. ۱۰ لکن روز خداوند چون دزد خواهد آمد که در آن آسمانها به صدای عظیم زایل خواهند شد و عناصر سوخته شده، از هم خواهد پاشید و زمین و کارهایی که در آن است سوخته خواهد شد. ۱۱ پس چون جمیع اینها متفرق خواهند گردید، شما

تابداالایاد جلال باد. آمین. (aiōn g165)

ساکن است و لغزش در وی نیست. ۱۱ اما کسی که از برادر خود نفرت دارد، در تاریکی است و در تاریکی راه می‌رود و نمی‌داند کجا می‌رود زیرا که تاریکی چشمانش را کور کرده است. ۱۲ ای فرزندان، به شما می‌نویسم زیرا که گناهان شما بخاطر اسم او آرمزیده شده است. ۱۳ ای پدران، به شما می‌نویسم زیرا او را که از ابتدا است می‌شناسید. ای جوانان، به شما می‌نویسم از آنجا که بر شیرین غالب شده‌اید. ای بچه‌ها به شما نوشتم زیرا که پدر را می‌شناسید. ۱۴ ای پدران، به شما نوشتم زیرا او را که از ابتدا است می‌شناسید. ای جوانان، به شما نوشتم از آن جهت که توانا هستید و کلام خدا در شما ساکن است و بر شیرین غلبه یافته‌اید. ۱۵ دنیا را شنیده‌ایم و به شما اعلام می‌نمایم، که خدا نور است و هیچ و آنچه در دنیا است دوست ظلمت در وی هرگز نیست. ۱۶ اگر گوئیم که با وی شراکت داریم، در حالیکه در ظلمت سلوک می‌نمایم، دروغ می‌گوئیم و براستی عمل نمی‌کنیم. ۱۷ لکن اگر در نور سلوک می‌نمایم، بلکه از جهان است. ۱۷ و دنیا و شهوات آن در گذراست لکن چنانکه او در نور است، با یکدیگر شراکت داریم و خون پسر او عیسی مسیح ما را از هر گناه پاک می‌سازد. ۱۸ اگر گوئیم که گناه نداریم خود را گمراه می‌کنیم و راستی در ما نیست. ۱۹ اگر به گناهان خود اعتراف کنیم، او امین و عادل است تا گناهان ما را ببامزد و ما را از هر ناراستی پاک سازد. ۱۰ اگر گوئیم که گناه نکرده‌ایم، او را دروغگو می‌شماریم و کلام او در ما نیست.

۲ ای فرزندان من، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید؛ و اگر کسی گناهی کند، شفییی داریم نزد پدر یعنی عیسی مسیح عادل. ۲ او مست کفاره بجهت گناهان ما و نه گناهان ما فقط بلکه بجهت تمام جهان نیز. ۳ و از این می‌دانیم که او را می‌شناسیم، اگر احکام او را نگاه داریم. ۴ کسی که گوید او را می‌شناسم و احکام او را نگاه ندارد، دروغ‌گوست و در وی راستی نیست. ۵ لکن کسی که کلام او را نگاه دارد، فی الواقع محبت خدا در وی کامل شده است و از این می‌دانیم که در وی هستیم. ۶ هرکه گوید که در وی می‌مانم، به همین طریقی که او سلوک می‌نمود، او نیز باید سلوک کند. ۷ ای حبیبان، حکمی تازه به شما نمی‌نویسم، بلکه حکمی که آن را از ابتدا داشتید؛ و حکم که آن کلام است که از ابتدا شنیدید. ۸ و نیز حکمی تازه به شما می‌نویسم که آن در وی و در شما حق است، زیرا که تاریکی درگذر است و نور حقیقی الان می‌درخشد. ۹ کسی که می‌گوید که در نور است و از برادر خود نفرت دارد، تا حال در تاریکی است. ۱۰ و کسی که برادر خود را محبت نماید، در نور

نشویم. ۲۹ اگر فهمیده اید که او عادل است، پس می‌دانید که و دل‌های خود را در حضور او مطمئن خواهیم ساخت، ۲۰ یعنی هرکه عدالت را به‌جا آورد، از وی تولد یافته است.

۳ ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا ما را نمی‌شناسد زیرا که او را نشناخت. ۲ ای حبیبان، الان فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود؛ لکن می‌دانیم که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود زیرا او را چنانکه هست خواهیم دید. ۳ و هرکس که این امید را بر وی دارد، خود را پاک می‌سازد چنانکه او پاک است. ۴ و هرکه گناه را بعمل می‌آورد، برخلاف شریعت عمل می‌کند زیرا گناه مخالف شریعت

است. ۵ و می‌دانید که او ظاهر شد تا گناهان را بردارد و در وی هیچ گناه نیست. ۶ هرکه در وی ثابت است گناه نمی‌کند و هرکه گناه می‌کند او رانده است و نمی‌شناسد. ۷ ای فرزندان، رفته‌اند. ۲ به این، روح خدا را می‌شناسیم: هر روحی که به کسی شما را گمراه نکند؛ کسی که عدالت را به‌جا می‌آورد، عادل است چنانکه او عادل است. ۸ و کسی که گناه می‌کند از ابلیس است زیرا که ابلیس از ابتدا گناهکار بوده است. و از این جهت است روح دجال که شنیده‌اید که او می‌آید و الان هم در جهان پسر خدا ظاهر شد تا اعمال ابلیس را باطل سازد. ۹ هرکه از خدا است. ۴ ای فرزندان، شما از خدا هستید و بر ایشان غلبه یافته‌اید مولود شده است، گناه نمی‌کند زیرا تخم او در وی می‌ماند و زیرا او که در شماست، بزرگتر است از آنکه در جهان است. ۵ اونمی‌تواند گناهکار بوده باشد زیرا که از خدا تولد یافته است. ۱۰ ایشان از دنیا هستند از این جهت سخنان دنیوی می‌گویند و دنیا فرزندان خدا و فرزندان ابلیس از این ظاهر می‌گردند. هرکه عدالت را ایشان رامی‌شوند. ۶ ما از خدا هستیم و هرکه خدا رامی‌شناسد ما به‌جانی‌آورد از خدا نیست و همچنین هرکه برادر خود را محبت را می‌شوند و آنکه از خدا نیست ما را نمی‌شوند. روح حق و روح نمی‌نماید. ۱۱ زیرا همین است آن پیغامی که از اول شنیدید که ضلالت را از این تمییز می‌دهیم. ۷ ای حبیبان، یکدیگر را محبت یکدیگر را محبت نماییم. ۱۲ نه مثل قاین که از آن شریر بود و بنماییم زیرا که محبت از خداست و هرکه محبت می‌نماید از خدا برادر خود را کشت؛ و از چه سبب او را کشت؟ از این سبب که مولود شده است و خدا را می‌شناسد، ۸ و کسی که محبت نمی‌کند خودش قبیح بود و اعمال برادرش نیکو. ۱۳ ای برادران من، نماید، خدا را نمی‌شناسد زیرا خدا محبت است. ۹ و محبت خدا تعجب‌کننده است، ما می‌دانیم که از ما ظاهر شده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان موت گذشته، داخل حیات گشته‌ایم از اینکه برادران را محبت فرستاده است تا به وی زیست نماییم. ۱۰ و محبت در همین می‌نماییم. هرکه برادر خود را محبت نمی‌نماید در موت ساکن است، نه آنکه ما خدا را محبت نمودیم، بلکه اینکه او ما را محبت نمود و هرکه از برادر خود نفرت نماید، قاتل است و می‌دانید که هیچ قاتل حیات جاودانی در خود ثابت ندارد. (aiōnios) حبیبان، اگر خدا با ما چنین محبت نمود، ما نیز می‌باید یکدیگر را (g166) از این امر محبت را دانسته‌ایم که او جان خود را از ما محبت نماییم. ۱۲ کسی هرگز خدا را ندید؛ اگر یکدیگر را در راه ما نهاد و ما باید جان خود را در راه برادران بنهیم. ۱۷ محبت نمایم، خدادار ما ساکن است و محبت او در ما کامل لکن کسی که معیشت دنیوی دارد و برادر خود را محتاج بیند شده است. ۱۳ از این می‌دانیم که در وی ساکنیم و او در ما زیرا و رحمت خود را از او بازدارد، چگونه محبت خدا در او ساکن است که از روح خود به ما داده است. ۱۴ و ما دیده‌ایم و شهادت است؟ ۱۸ ای فرزندان، محبت را به‌جا آریم نه در کلام و زبان بلکه می‌دهیم که پدر پسر را فرستاد تا نجات‌دهنده جهان بشود. ۱۵ در عمل و راستی. ۱۹ و از این خواهیم دانست که از حق هستیم هرکه اقرار می‌کند که عیسی پسر خداست، خدا در وی ساکن

است او در خدا. ۱۶ و ما دانسته و باور کرده‌ایم آن محبتی را که داریم که هرچه برحسب اراده او سوال نماییم، ما را می‌شنود. ۱۵ خدا با ما نموده است. خدا محبت است و هرکه در محبت و اگر دانیم که هرچه سوال کنیم ما را می‌شنود، پس می‌دانیم که ساکن است در خدا ساکن است و خدا در وی. ۱۷ محبت در آنچه از او درخواست کنیم می‌بایم. ۱۶ اگر کسی برادر خود را همین با ما کامل شده است تا در روز جزا ما را دلاوری باشد، ببند که گناهی را که منتهی به موت نباشد می‌کند، دعا بکند و زیرا چنانکه اوهست، ما نیز در این جهان همچنین هستیم. ۱۸ او را حیات خواهد بخشید، به هرکه گناهی منتهی به موت نکرده در محبت خوف نیست بلکه محبت کامل خوف را بیرون می‌اندازد؛ باشد. گناهی منتهی به موت هست؛ بجهت آن نمی‌گوییم که زیرا خوف عذاب دارد و کسی که خوف دارد، در محبت کامل دعا باید کرد. ۱۷ هر ناراستی گناه است، ولی گناهی هست که نشده است. ۱۹ ما او را محبت می‌نماییم زیرا که او اول ما را منتهی به موت نیست. ۱۸ و می‌دانیم که هرکه از خدا مولود شده محبت نمود. ۲۰ اگر کسی گوید که خدا را محبت می‌نمایم و از است، گناه نمی‌کند بلکه کسی که از خدا تولد یافت خود را نگاه برادر خود نفرت کند، دروغ‌گوست، زیرا کسی که برادری را که می‌دارد و آن شریر او را لمس نمی‌کند. ۱۹ و می‌دانیم که از خدا دیده است محبت ننماید، چگونه ممکن است خدایی را که هستیم و تمام دنیا در شریر خوابیده است. ۲۰ اما آگاه هستیم که ندیده است محبت نمایم؟ ۲۱ و این حکم راز وی یافته‌ایم که پسر خدا آمده است و به ما بصیرت داده است تا حق را بشناسیم و هرکه خدا را محبت می‌نماید، برادر خود را نیز محبت بنماید. در حق یعنی در پسر او عیسی مسیح هستیم. اوست خدای حق و حیات جاودانی. (aiōnios g166) ۲۱ ای فرزندان، خود را از

۵ هرکه ایمان دارد که عیسی، مسیح است، از خدا مولود شده است؛ و هرکه والد را محبت می‌نماید، مولود او را نیز محبت می‌نماید. ۲ از این می‌دانیم که فرزندان خدا را محبت می‌نمایم، چون خدا را محبت می‌نماییم و احکام او را به‌جا می‌آوریم. ۳ زیرا همین است محبت خدا که احکام او را نگاه داریم و احکام او گران نیست. ۴ زیرا آنچه از خدا مولود شده است، بر دنیا غلبه می‌یابد؛ و غلبه‌ای که دنیا را مغلوب ساخته است، ایمان ماست. ۵ کیست آنکه بر دنیا غلبه یابد؟ جز آنکه ایمان دارد که عیسی پسر خداست. ۶ همین است او که به آب و خون آمد یعنی عیسی مسیح. نه به آب فقط بلکه به آب و خون. و روح است آنکه شهادت می‌دهد، زیرا که روح حق است. ۷ زیرا سه هستند که شهادت می‌دهند، ۸ یعنی روح و آب و خون؛ و این سه یک هستند. ۹ اگر شهادت انسان را قبول کنیم، شهادت خدا بزرگتر است؛ زیرا این است شهادت خدا که درباره پسر خود شهادت داده است. ۱۰ آنکه به پسر خدا ایمان آورد، در خود شهادت دارد و آنکه به خدا ایمان نیاورد، او را دروغ‌گو شمرده است، زیرا به شهادتی که خدا درباره پسر خود داده است، ایمان نیاورده است. ۱۱ و آن شهادت این است که خدا حیات جاودانی به ما داده است و این حیات، در پسر اوست. (aiōnios g166) ۱۲ آنکه پسر را دارد حیات را دارد و آنکه پسر خدا را ندارد، حیات را نیافته است. ۱۳ این را نوشتم به شما که به اسم خدا ایمان آورده‌اید تا بدانید که حیات جاودانی دارید و تا به اسم پسر خدا ایمان بیاورید. (aiōnios g166) ۱۴ و این است آن دلیری که نزد وی

دوم یوحنا

۱ من که پیرم، به خاتون برگزیده و فرزندانم که ایشان را در راستی محبت می‌نمایم و نه من فقط بلکه همه کسانی که راستی را می‌دانند، ۲ بخاطر آن راستی که در ما ساکن است و با ما تا به ابد خواهد بود. (aiōn g165) ۳ فیض و رحمت و سلامتی از جانب خدای پدر و عیسی مسیح خداوند و پسر پدر در راستی و محبت با ما خواهد بود. ۴ بسیار مسرور شدم چونکه بعضی از فرزندان تو را یافتم که در راستی رفتار می‌کنند، چنانکه از پدر حکم یافتم. ۵ و الان ای خاتون از تو التماس دارم نه آنکه حکمی تازه به تو بنویسم، بلکه همان را که از ابتداء داشتیم که یکدیگر را محبت بنماییم. ۶ و این است محبت که موافق احکام اوسلوک بنماییم و حکم همان است که از اول شنیدید تا در آن سلوک بنماییم. ۷ زیرا گمراه کنندگان بسیار به دنیا بیرون شدند که عیسی مسیح ظاهر شده در جسم را اقرار نمی‌کنند. آن است گمراه‌کننده و دجال. ۸ خود را نگاه بدارید مبدا آنچه را که عمل کردیم برپاددهید بلکه تا اجرت کامل بیابید. ۹ هرکه پیشوایی می‌کند و در تعلیم مسیح ثابت نیست، خدا رانیافته است. اما آنکه در تعلیم مسیح ثابت ماند، اوهم پدر و پسر را دارد. ۱۰ اگر کسی به نزد شما آید و این تعلیم را نیاورد، او را به خانه خود مپذیرید و او را تحیت مگویید. ۱۱ زیرا هرکه او را تحیت گوید، در کارهای قبیحش شریک گردد. ۱۲ چیزهای بسیار دارم که به شما بنویسم، لکن نخواستم که به کاغذ و مرکب بنویسم، بلکه امیدوارم که به نزد شما بیایم و زبانی گفتگو نمایم تا خوشی ما کامل شود. ۱۳ فرزندان خواهر برگزیده تو، به تو سلام می‌رسانند. آمین.

سوم یوحنا

۱ من که پیرم، به غایس حبیب که او را در راستی محبت می‌نمایم. ۲ ای حبیب، دعا می‌کنم که در هر وجه کامیاب و تندرست بوده باشی، چنانکه جان تو کامیاب است. ۳ زیرا که بسیار شاد شدم چون برادران آمدند و بر راستی تو شهادت دادند، چنانکه تو در راستی سلوک می‌نمایی. ۴ مرا بیش از این شادی نیست که بشنوم که فرزندانم در راستی سلوک می‌نمایند. ۵ ای حبیب، آنچه می‌کنی به برادران خصوص به غریبان، به امانت می‌کنی، ۶ که در حضور کلیسا بر محبت توشه‌ها دادند و هرگاه ایشان را بطور شایسته خدا بدرقه کنی، نیکویی می‌نمایی زیرا که بجهت اسم او بیرون رفتند و از امتهای چیزی نمی‌گیرند. ۷ پس بر ما واجب است که چنین اشخاص را بپذیریم تا شریک راستی بشویم. ۸ به کلیسا چیزی نوشتم لکن دیوترفیس که سرداری بر ایشان را دوست می‌دارد ما را قبول نمی‌کند. ۹ لهنذا اگر آیم کارهایی را که او می‌کند به یاد خواهم آورد زیرا به سخنان ناشایسته بر ما یاوه‌گویی می‌کند و به این قانع نشده، برادران را خود نمی‌پذیرد و کسانی را نیز که می‌خواهند، مانع ایشان می‌شود و از کلیسا بیرون می‌کند. ۱۰ ای حبیب به بدی اقتدا منما بلکه به نیکویی زیرا نیکوکردار از خداست و بدکردار خدا راندیده است. ۱۱ همه مردم و خود راستی نیز بردیمتریوس شهادت می‌دهند و ما هم شهادت می‌دهیم و آگاهید که شهادت ما راست است. ۱۲ مرا چیزهای بسیار بود که به تو بنویسم، لکن نمی‌خواهم به مرکب و قلم به تو بنویسم. ۱۳ لکن امیدوارم که به زودی تو را خواهم دید و زبانی گفتگو کنیم. ۱۴ سلام بر تو باد. دوستان به تو سلام می‌رسانند. سلام مرا به دوستان نام به نام برسان.

راملزم سازد، بر همه کارهای بی‌دینی که ایشان کردند و بر تمامی

سخنان زشت که گناهکاران بی‌دین به خلاف او گفتند. ۱۶

اینانند همه‌مکنان و گله‌مندان که برحسب شهوات خود سلوک

می‌نمایند و به زبان خود سخنان تکبرآمیزی گویند و صورتهای مردم

را بجهت سودمی پسندند. ۱۷ اما شمای حبیبان، بخاطر آوردن آن

سخنانی که رسولان خداوند ما عیسی مسیح پیش گفته‌اند، ۱۸

چون به شما خبر دادند که در زمان آخر مستهزئین خواهند آمد که

برحسب شهوات بی‌دینی خود رفتار خواهند کرد. ۱۹ اینانند که

بعضی اشخاص در خفا درآمده‌اند که از قدیم برای این قصاص مقرر

شده بودند؛ مردمان بی‌دین که فیض خدای ما را به فجور تبدیل

نموده و عیسی مسیح آقای واحد و خداوند ما را انکار کرده‌اند. ۵

پس می‌خواهم شما را یاد دهم، هرچند همه‌چیز را دفعه می‌دانید

که بعد از آنکه خداوند، قوم را از زمین مصر رهایی بخشیده بود،

بار دیگری ایمانان را هلاک فرمود. ۶ و فرشتگانی را که ریاست

خود را حفظ نکردند بلکه مسکن حقیقی خود را ترک نمودند، در

زنجیرهای ابدی در تحت ظلمت بجهت قصاص یوم عظیم نگاه

داشته است. (aiōnios g126) ۷ و همچنین سدوم و غموره و

سایر بلدان نواحی آنها مثل ایشان چونکه زناکار شدند و در پی بشر

دیگر افتادند، در عقوبت آتش ابدی گرفتار شده، بجهت عبرت

مقرر شدند. (aiōnios g166) ۸ لیکن با وجود این، همه این

خواب بینندگان نیز جسد خود را نجس می‌سازند و خداوندی

را خوار می‌شمارند و بر بزرگان تهمت می‌زنند. ۹ امامیکائیل،

رئیس ملائکه، چون درباره جسد موسی با ابلیس منازعه می‌کرد،

جرات ننمود که حکم افترا بر او بزند بلکه گفت: «خداوند تو

راتویخ فرماید.» ۱۰ لکن این اشخاص بر آنچه نمی‌دانند افتراء

می‌زنند و در آنچه مثل حیوان غیرنطق بالطبع فهمیده‌اند، خود را

فاسدمی سازند. ۱۱ وای بر ایشان زیرا که به راه قائل رفته‌اند و در

گمراهی بلعام بجهت اجرت غرق شده‌اند و در مشاجرت قورح

هلاک گشته‌اند. ۱۲ اینها در ضیافت‌های محبتانه شما صخره‌ها

هستند چون با شما شادی می‌کنند، و شبانانی که خویششان

رابی خوف می‌پرورند و ابرهای بی‌آب از بادها رانده شده و در

ختان صیفی بی‌میوه، دوباره مرده و از ریشه کنده شده، ۱۳ و

امواج جوشیده دریا که رسوایی خود را مثل کف برمی‌آورند و

ستارگان آواره هستند که برای ایشان تاریکی ظلمت جاودانی مقرر

است. (aiōn g165) ۱۴ لکن خنوخ که هفتم از آدم بود، درباره

همین اشخاص خبر داده، گفت: «اینک خداوند با هزاران هزار از

مقدسین خود یهودا آمد ۱۵ تا بر همه داوری نماید و جمیع بی‌دینان

که دیدی و چیزهایی که هستند و چیزهایی را که بعد از این خواهند شد، ۲۰ سر هفت ستاره‌ای را که در دست راست من دیدی و هفت چراغدان طلا را. اما هفت ستاره، فرشتگان هفت کلیسا هستند و هفت چراغدان، هفت کلیسا می‌باشند.

۲ «به فرشته کلیسای در افسس بنویس که این را می‌گوید او که هفت ستاره را بدست راست خود دارد و در میان هفت چراغدان طلای خرامد. ۲ می‌دانم اعمال تو را و مشقت و صبر تو را و اینکه متحمل اشراق نمی‌توانی شد و آنانی را که خود را رسولان می‌خوانند و نیستند آزمودی و ایشان را دروغگو یافتی؛ ۳ و صبرداری و بخاطر اسم من تحمل کردی و خسته نگشتی. ۴ «لکن بحثی بر تو دارم که محبت نخستین خود را ترک کرده‌ای. ۵ پس بخاطر آن که از کجا افتاده‌ای و توبه کن و اعمال نخست را بعمل آور و آرزوی بزودی نزد تو می‌آیم و چراغدانان را از مکانش نقل می‌کنم اگر توبه نکنی. ۶ لکن این راداری که اعمال نقولایبان را دشمن داری، چنانکه من نیز از آنها نفرت دارم. ۷ «آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید: هرکه غالب آید، به او این را خواهم بخشید که از درخت حیاتی که در وسط فردوس خداست بخورد. ۸ «و به فرشته کلیسای در اسمیرنا بنویس که این را می‌گوید آن اول و آخر که مرده شد و زنده گشت. ۹ اعمال و تنگی و مفلسی تو را می‌دانم، لکن دولتمند هستی و کفر آنانی را که خود رایبهد می‌گویند و نیستند بلکه از کینسه شیطانند. ۱۰ از آن زحمانی که خواهی کشید مترس. اینک ابلیس بعضی از شما را در زندان خواهد انداخت تا تجربه کرده شوید و مدت ده روز زحمت خواهید کشید. لکن تا به مرگ امین باش تا تاج حیات را به تو دهم. ۱۱ آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید: هرکه غالب آید از موت ثانی ضرر نخواهد یافت. ۱۲ «و به فرشته کلیسای در پرغامس بنویس این را می‌گوید او که شمشیر دودمه تیز را دارد. ۱۳ اعمال و مسکن تو را می‌دانم که تخت شیطان در آنجاست و اسم مرا محکم داری و ایمان مرا انکار نمودی، نه هم در ایامی که انظیاس شهیدامین من در میان شما در جایی که شیطان ساکن است کشته شد. ۱۴ لکن بحث کمی بر تو دارم که در آنجا اشخاصی را داری که متمسکند به تعلیم بلعام که بالاق را آموخت که در راه بنی اسرائیل سنگی مصادم بیندازد تا قربانی‌های بتها را بخورند و زنا کنند. ۱۵ و همچنین کسانی را داری که تعلیم نقولایبان را پذیرفته‌اند. ۱۶ پس توبه کن

۱ مکاشفه عیسی مسیح که خدا به او داد تا اموری را که می‌باید زود واقع شود، برغلامان خود ظاهر سازد و بوسیله فرشته خود فرستاده، آن را ظاهر نمود بر غلام خود یوحنا، ۲ که گواهی داد به کلام خدا و به شهادت عیسی مسیح در اموری که دیده بود. ۳ خوشبایحال کسی که می‌خواند و آنانی که می‌شنوند کلام این نبوت را، و آنچه در این مکتوب است نگاه می‌دارند، چونکه وقت نزدیک است. ۴ یوحنا، به هفت کلیسایی که در آسیا هستند. ۵ و از عیسی مسیح که شاهد امین و نخست زاده از مردگان و رئیس پادشاهان جهان است. مر او را که ما را محبت می‌نماید و ما را از گناهان ما به خون خود شست، ۶ و ما را نزد خدا و پدر خود پادشاهان و کهنه ساخت، او را جلال و توانایی باد تا ابدالابد. آمین. (aiōn g165) ۷ اینک با ابرها می‌آید و هر چشمی او را خواهد دید و آنانی که او را نیزه زدند و تمامی امت های جهان برای وی خواهند نالید. بلی! ۸ «من هستم الف و یا، اول و آخر،» می‌گوید آن خداوند خدا که هست و بود و می‌آید، قادر علی الاطلاق. ۹ من یوحنا که برادر شما و شریک در مصیبت و ملکوت و صبر در عیسی مسیح هستم، بجهت کلام خدا و شهادت عیسی مسیح در جزیره‌ای مسمی به پطمس شدم. ۱۰ و در روز خداوند در روح شدم و از عقب خود آوازی بلند چون صدای صور شنیدم، ۱۱ که می‌گفت: «من الف و یا و اول و آخر هستم. آنچه می‌بینی در کتابی بنویس و آن را به هفت کلیسایی که در آسیا هستند، یعنی به افسس و اسمیرنا و پرغامس و طباتیرا و ساردس و فیلاذلفیه و لاودکیه بفرست.» ۱۲ پس رو برگردانید تا آن آوازی را که با من تکلم می‌نمود بنگرم؛ و چون رو گردانیدم، هفت چراغدان طلا دیدم، ۱۳ و در میان هفت چراغدان، شبیه پسر انسان را که ردای بلند در بر داشت و بر سینه وی کمربندی طلا بسته بود، ۱۴ و سر و موی او سفید چون پشم، مثل برف سفید بود و چشمان او مثل شعله آتش، ۱۵ و پایهایش مانند برنج صیقلی که در کوره تابیده شود، و آواز او مثل صدای آبهای بسیار؛ ۱۶ و در دست راست خود هفت ستاره داشت و از دهانش شمشیری دودمه تیز بیرون می‌آمد و چهره‌اش چون آفتاب بود که در قوتش می‌تابد. ۱۷ و چون او را دیدم، مثل مرده پیش پایهای افتادم و دست راست خود را بر من نهاده، گفت: «ترسان مباش! من هستم اول و آخر و زنده؛ ۱۸ و مرده شدم و اینک تا ابدالابد زنده هستم و کلیدهای موت و عالم اموات نزد من

والا بزودی نزد تو می‌آیم و به شمشیر زبان خود با ایشان جنگ حیات محو نخواهم ساخت بلکه به نام وی در حضور پدرم و خواهم کرد. ۱۷ آنکه گوش دارد، بشنود که روح به کلیساها چه فرشتگان او اقرارخواهم نمود. ۶ آنکه گوش دارد بشنود که روح می‌گوید: و آنکه غالب آید، از من مخفی به وی خواهم داد به کلیساها چه می‌گوید. ۷ «و به فرشته کلیسای در فیلاذلفیه و سنگی سفید به او خواهم بخشید که بر آن سنگ اسمی جدید بنویس که این را می‌گوید آن قدوس و حق که کلید داود را دارد که مرقوم است که احدی آن رانمی داند جز آنکه آن را یافته باشد. می‌گشاید و هیچ‌کس نخواهد بست و می‌بندد و هیچ‌کس نخواهد ۱۸ «و به فرشته کلیسای در طیاتیرا بنویس این را می‌گوید پسر خدا گشود. ۸ اعمال تو رامی دانم. اینک دری گشاده پیش روی تو که چشمان او چون شعله آتش و پایهای او چون برنج صیقلی گذارده‌ام که کسی آن را نتواند بست، زیرا اندک قوتی داری و است. ۱۹ اعمال و محبت و خدمت و ایمان و صبر تو رامی دانم کلام مرا حفظ کرده، اسم مرا انکار نمودی. ۹ اینک می‌دهم و اینکه اعمال آخر تو بیشتر از اول است. ۲۰ لکن بحثی بر تو آنانی را از کنیسه شیطان که خود را یهود می‌نامند و نیستند بلکه دارم که آن زن ایزابل نامی اراره می‌دهی که خود را نبیه می‌گوید و دروغ می‌گوید. اینک ایشان را مجبور خواهم نمود که بیایند و پیش بندگان مرا تعلیم داده، اغوا می‌کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی پایهای تو سجده کنند و بدانند که من تو را محبت نمودم. ۱۰ های آنها بشنود. ۲۱ و به او مهلت دادم تا توبه کند، اما نمی چونکه کلام صبر مرا حفظ نمودی، من نیز تو را محفوظ خواهم خواهد از زناى خود توبه کند. ۲۲ اینک او را بر بستری می‌اندازم و داشت، از ساعت امتحان که بر تمام ربع مسکون خواهد آمد تا آنانی را که با او زنا می‌کنند، به مصیبتی سخت مبتلا می‌گردانم تمامی ساکنان زمین را بیازماید. ۱۱ بزودی می‌آیم، پس آنچه اگر از اعمال خود توبه نکنند، ۲۳ و اولادش را به قتل خواهم داری حفظ کن مبادا کسی تاج تو را بگیرد. ۱۲ هرکه غالب رسانید. آنکه همه کلیساها خواهند دانست که منم امتحان کننده آید، او را در هیکل خدای خود ستونی خواهم ساخت و دیگر جگرها و قلوب و هریکی از شما را برحسب اعمالش خواهم داد. هرگز بیرون نخواهد رفت و نام خدای خود را و نام شهر خدای خود ۲۴ لکن باقی ماندگان شما را که در طیاتیرا هستیدو این تعلیم را یعنی اورشلیم جدید را که از آسمان از جانب خدای من نازل پذیرفته‌اید و عمقهای شیطان را چنانکه می‌گویند نفهمیده‌اید، بار می‌شود و نام جدید خود را بر وی خواهم نوشت. ۱۳ آنکه گوش دیگری بر شمانمی گزارم، ۲۵ جز آنکه به آنچه دارید تا هنگام دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید. ۱۴ «و به فرشته آمدن من تمسک جویند. ۲۶ و هرکه غالب آید و اعمال مرا تا انجام کلیسای در لائودکیه بنویس که این را می‌گوید آمین و شاهد امین نگاه دارد، او را بر امت ها قدرت خواهم بخشید ۲۷ تا ایشان را به و صدیق که ابتدای خلقت خداست. ۱۵ اعمال تو را می‌دانم عصای آهتین حکمرانی کند و مثل کوزه های کوزه‌گر خرد خواهند که نه سرد و نه گرم هستی. کاشکه سرد بودی یا گرم. ۱۶ لهذا شد، چنانکه من نیز از پدر خود یافته‌ام. ۲۸ و به او ستاره صبح را چون فاتر هستی یعنی نه گرم و نه سرد، تو را از دهان خود قی خواهم بخشید. ۲۹ آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها خواهم کرد. ۱۷ زیرای گویی دولت مند هستم و دولت اندوخته‌ام و به هیچ چیز محتاج نیستم و نمی دانی که تو مستمند و مسکین

۳ «و به فرشته کلیسای در ساردس بنویس این را می‌گوید او که هفت روح خدا و هفت ستاره را دارد. اعمال تو را می‌دانم که نام داری که زنده‌ای ولی مرده هستی. ۲ بیدار شو و مابقی را که نزدیک به فنا است، استوار نما زیرا که هیچ عمل تو را در حضور خدا کامل نیافتم. ۳ پس بیاد آورچگونه یافته‌ای و شنیده‌ای و حفظ کن و توبه نما زیرا هرگاه بیدار نباشی، مانند دزد بر تو خواهم آمد و از ساعت آمدن من بر تو مطلع نخواهی شد. ۴ «لکن در ساردس اسمهای چند داری که لباس خود را نجس نساخته‌اند و در لباس سفید با من خواهند خرامید زیرا که مستحق هستند. ۵ هرکه غالب آید به جامه سفید ملبس خواهد شد و اسم او را از دفتر

۴ بعد از این دیدم که ناگاه دروازه‌های درآسمان باز شده است و حیوان و دروسط پیران، بره‌ای چون ذبح شده ایستاده است و هفت شاخ و هفت چشم دارد که هفت روح خدایند که به تمامی دیگرپاره می‌گوید: «به اینجا صعود نما تا اموری را که بعد از این باید واقع شود به تو بنمایم.» ۲ فی الفور در روح شدم و دیدم که تختی درآسمان قائم است و بر آن تخت نشیننده‌ای. ۳ و آن نشیننده، در صورت، مانند سنگ یشم و عقیق است و ۴ و قوس قرچی در گرد تخت که به منظرشبهات به زمرد دارد و ۵ و گرداگرد تخت، بیست و چهار تخت است؛ و بر آن تختها بیست و چهارپیر که جامه‌ای سفید در بر دارند نشسته دیدم و برسر ایشان تاجهای زرین. ۶ و از تخت، برقه‌ها و صداها و رعد‌ها برمی آید؛ و هفت چراغ آتشین پیش تخت افروخته که هفت روح خدا می‌باشند. ۷ و درپیش تخت، دریایی از شیشه مانند بلور در میان تخت و گرداگرد تخت چهار حیوان که از پیش و پس به چشمان پر هستند. ۸ و حیوان اول مانند شیر بود؛ و حیوان دوم مانند گوساله؛ و حیوان سوم صورتی مانند انسان داشت؛ و حیوان چهارم مانند عقاب پرنده. ۹ و آن چهار حیوان که هر یکی از آنها شش بال دارد، گرداگرد و درون به چشمان پر هستند و شبانه‌روز باز نمی ایستند از گفتن «قدوس قدوس قدوس، خداوند خدای قادر مطلق که بود هست و می‌آید.» ۱۰ و چون آن حیوانات جلال و تکریم و سپاس به آن تخت‌نشینی که تا ابدالآبادزنده است می‌خوانند، (aiōn g165) ۱۰ آنگاه آن بیست و چهار پیر می‌افتند در حضور آن تخت‌نشین و او را که تا ابدالآباد زنده است عبادت می‌کنند و تاجهای خود را پیش تخت انداخته، می‌گویند: (aiōn g165) ۱۱

«ای خداوند، مستحق‌ی که جلال و اکرام و قوت را بیایی، زیرا که تو همه موجودات را آفریده‌ای و محض اراده تو بودند و آفریده شدند.»

۵ و دیدم بر دست راست تخت‌نشین، کتابی را که مکتوب است از درون و بیرون، و مختوم به هفت مهر. ۲ و فرشته‌ای قوی را دیدم که به آواز بلند ندا می‌کند که «کیست مستحق اینکه کتاب را بگشاید و مهرهایش را بردارد؟» ۳ و هیچ‌کس در آسمان و در زمین و در زیرزمین نتوانست آن کتاب را باز کند یا بر آن نظر کند. ۴ و من بشدت می‌گریستم زیرا هیچ‌کس که شایسته گشودن کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد، یافت نشد. ۵ و یکی از آن پیران به من می‌گوید: «گریان مباش! اینک آن شیری که از سبب یهودا و ریشه داود است، غالب آمده است تا کتاب هفت مهرش را بگشاید.» ۶ و دیدم در میان تخت و چهار

۶ و دیدم چون بره یکی از آن هفت مهر را گشود؛ و شنیدم یکی از آن چهار حیوان به صدایی مثل رعد می‌گوید: «بیا (و ببین)!» ۲ و دیدم که ناگاه اسبی سفید که سوارش کمانی دارد و تاجی بدو داده شد و بیرون آمد، غلبه کننده و تاغلبه نماید. ۳ و چون مهر دوم را گشود، حیوان دوم راشنیدم که می‌گوید: «بیا (و ببین)!» ۴ و اسبی دیگر، آتشگون بیرون آمد و سوارش را توانایی داده شده بود که سلامتی را از زمین بردارد و تا یکدیگر را بکشند؛ و به وی شمشیری بزرگ داده شد. ۵ و چون مهر سوم را گشود، حیوان سوم راشنیدم که می‌گوید: «بیا (و ببین)!» و دیدم اینک اسبی سیاه که سوارش ترازویی بدست خود دارد. ۶ و از میان چهار حیوان، آوازی را شنیدم که می‌گوید: «یک هشت یک گندم به یک دینار و سه هشت یک جو به یک دینار و به روغن و شراب ضرر مرسان.» ۷ و چون مهر چهارم را گشود، حیوان چهارم را شنیدم که می‌گوید: «بیا (و ببین)!» ۸ و دیدم که اینک اسبی زرد و کسی بر آن سوار شده که اسم او موت است و عالم اموات از عقب او می‌آید؛ و به آن دو اختیار بر یک ربع زمین داده شد تا به شمشیر و قحط و موت و با وحوش زمین بکشند. (Hadēs)

g86) ۹ و چون مهر پنجم را گشود، در زیر مذبح دیدم نفوس می‌گویند: «نجات، خدای ما را که بر تخت نشسته است و آنانی را که برای کلام خدا و شهادتی که داشتند کشته شده بره را است.» ۱۱ و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران بودند؛ ۱۰ که به آواز بلند صدا کرده، می‌گفتند: «ای خداوند چهار حیوان ایستاده بودند. و در پیش تخت به روی درافتاده، خدا قدوس و حق، تا به کی انصاف نمی‌نمایی و انتقام خون ما را راسجده کردند ۱۲ و گفتند: «آمین! برکت و جلال و حکمت و ازساکنان زمین نمی‌کشی؟» ۱۱ و به هر یکی از ایشان جامه‌ای سفید داده شد و به ایشان گفته شد که اندکی دیگر آرامی نمایند «آمین.» (aiōn g165) ۱۳ و یکی از پیران متوجه شده، به من تا عدد همقطاران که مثل ایشان کشته خواهند شد، تمام شود. گفت: «این سفیدپوشان کیانند و از کجا آمده‌اند؟» ۱۴ من ۱۲ و چون مهر ششم را گشود، دیدم که زلزله‌ای عظیم واقع شد او را گفتم: «خداوندا تو می‌دانی!» مرا گفتم: «ایشان کسانانی و آفتاب چون پلاس پشمی سیاه گردید و تمام ماه چون خون می‌باشند که از عذاب سخت بیرون می‌آیند و لباس خود را به خون گشت؛ ۱۳ و ستارگان آسمان بر زمین فرو ریختند، مانند درخت بره شست و شوکرده، سفید نموده‌اند. ۱۵ از این جهت پیش روی انجیری که از باد سخت به حرکت آمده، میوه‌های نارس خود را تخت خدایند و شبانه‌روز در هیکل او وی را خدمت می‌کنند و می‌افشاند. ۱۴ و آسمان چون طوماری پیچیده شده، از جا برده آن تخت‌نشین، خیمه خود را برایشان برپا خواهد داشت. ۱۶ و شد و هرکوه و جزیره از مکان خود منتقل گشت. ۱۵ و پادشاهان دیگر هرگز گرسنه و تشنه نخواهند شد و آفتاب و هیچ گرما بر زمین و بزرگان و سپه سالاران و دولتمندان و جباران و هر غلام و آزاد ایشان نخواهد رسید. ۱۷ زیرا بره‌ای که در میان تخت است، خود را در مغاره‌ها و صخره‌های کوهها پنهان کردند. ۱۶ و به شبان ایشان خواهد بود و به چشمه‌های آب حیات، ایشان را کوهها و صخره‌ها می‌گویند که «بر ما یفتید و ما رامختی سازید راهنمایی خواهد نمود؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک از روی آن تخت‌نشین و از غضب بره؛ ۱۷ زیرا روز عظیم غضب خواهد کرد.»

او رسیده است و کیست که می‌تواند ایستاد؟»

۸ و چون مهر هفتم را گشود، خاموشی قریب به نیم ساعت **۷** و بعد از آن دیدم چهار فرشته، بر چهار گوشه زمین ایستاده، چهار باد زمین را بازمی‌دارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ خدای ایستاده‌اند که به ایشان هفت کرنا داده شد. ۳ و فرشته‌ای درخت نوزد. ۲ و فرشته دیگری دیدم که از مطلع آفتاب بالا می‌آید و مهر خدای زنده را دارد. و به آن چهار فرشته‌ای که بدیشان داده شد که زمین و دریا را ضرر رسانند، به آواز بلند ندا کرده، ۳ می‌گوید: «هیچ ضرری به زمین و دریا و درختان مرسانید مقدسین در حضور خدا بالا رفت. ۵ پس آن فرشته مجمر را گرفته، تا بندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مهر زینم. ۴ و عدد مهرشدگان را شنیدم که از جمیع اسباط بنی‌اسرائیل، صد و چهل و رعدها و برقها و زلزله حادث گردید. ۶ و هفت فرشته‌ای که چهار هزار مهر شدند. ۵ و از سبط یهودا دوازده هزار مهر شدند؛ و از سبط روبین دوازده هزار؛ و از سبط جاد دوازده هزار؛ ۶ و از سبط اشیر دوازده هزار؛ و از سبط نفتالیم دوازده هزار؛ و از سبط منسی دوازده هزار؛ ۷ و از سبط شمعون دوازده هزار؛ و از سبط لاوی دوازده هزار؛ و از سبط یساکار دوازده هزار؛ ۸ از سبط زبولون دوازده هزار؛ و از سبط یوسف دوازده هزار؛ و از سبط بنیامین دوازده هزار مهر شدند. ۹ و بعد از این دیدم که اینک گروهی عظیم که گردید. ۱۰ و چون فرشته سوم نواخت، ناگاه ستاره‌ای عظیم، چون هیچ کس ایشان را نتواند شمرد، از هر امت و قبیله و قوم و زبان چراغی افروخته شده از آسمان فرود آمد و بر ثلث نهرها و چشمه درپیش تخت و در حضور بره به‌جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل به‌دست گرفته، ایستاده‌اند ۱۰ و به آواز بلند ندا کرده،

بود مردند. ۱۲ و فرشته چهارم بناوخت و به ثلث آفتاب و ثلث ماه آتشین و آسمانجوی و کبریتی دارند و سرهای اسبان چون سر شیران و ثلث ستارگان صدمه رسید تا ثلث آنها تار یک گردید و ثلث روز و است و از دهانشان آتش و دود و کبریت بیرون می‌آید. ۱۸ از این ثلث شب همچنین بی‌نور شد. ۱۳ و عقابی را دیدم و شنیدم که سه بلا یعنی آتش و دود و کبریت که از دهانشان برمی‌آید، ثلث دروسط آسمان می‌پرد و به آواز بلند می‌گوید: «وای وای وای بر مردم هلاک شدند. ۱۹ زیرا که قدرت اسبان در دهان و دم ایشان ساکنان زمین، بسبب صداها و دیگر کنای آن سه فرشته‌ای که است، زیرا که دمه‌ای آنها چون مارهاست که سرها دارد و به آنها اذیت می‌کند. ۲۰ و سایر مردم که به این بلا یا کشته نگشتند، از

۹ و چون فرشته پنجم نواخت، ستاره‌ای را دیدم که بر زمین افتاده بود و کلید چاه هاویه بدو داده شد. (Abyssos g12) ۲ و چاه هاویه را گشاد و دودی چون دود تنوری عظیم از چاه بالا آمد و آفتاب و هوا از دود چاه تاریک گشت. (Abyssos g12) ۳ و

از میان دود، ملخها به زمین برآمدند و به آنها قوتی چون قوت عقربهای زمین داده شد ۴ و بدیشان گفته شد که ضرر نرسانند نه به گیاه زمین و نه به هیچ سبزی و نه به درختی بلکه به آن مردمانی و پاپیهای مثل ستونهای آتش. ۲ و در دست خود کتابچه‌ای گشوده که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند. ۵ و به آنها داده شد که ایشان را نکشند بلکه تا مدت پنج ماه معذب بدارند و اذیت آنها نهاد؛ ۳ و به آواز بلند، چون غرش شیر صدا کرد؛ و چون صدا مثل اذیت عقرب بود، وقتی که کسی را نیش زد. ۶ و در آن کرد، هفت رعد به صداها و سخن گفتند. ۴ و چون هفت ایام، مردم طلب موت خواهند کرد و آن را نخواهند یافت و تمنای رعد سخن گفتند، حاضر شدم که بنویسم. آنگاه آوازی از آسمان موت خواهند داشت، اما موت از ایشان خواهد گریخت. ۷ و شنیدم که می‌گوید: «آنچه هفت رعد گفتند مهر کن و آنها را صورت ملخها چون اسبهای آراسته شده برای جنگ بود و بر سر منویس.» ۵ و آن فرشته‌ای را که بر دریا و زمین ایستاده دیدم، ایشان مثل تاجهای شبیه طلا، و چهره‌های ایشان شبیه صورت انسان بود. ۸ و موی داشتند چون موی زنان، و دندانهایشان مانند دندانهای شیران بود. ۹ و جوشنها داشتند، چون جوشنهای آهنین و صدای بالهای ایشان، مثل صدای ارا به‌های اسبهای بسیار که به جنگ همی تازند. ۱۰ و دمه‌ها چون عقربها با نیش‌داشتند؛ و درایم صدای فرشته هفتم، چون کرنا را می‌باید بنوازند، سر خدا به در دم آنها قدرت بود که تا مدت پنج ماه مردم را اذیت نمایند. تمام خواهد رسید، چنانکه بندگان خود انبیا را بشارت داد. ۸ و ۱۱ و بر خود، پادشاهی داشتند که ملک الهاویه است که در عبرانی به ابدون مسمی است و در یونانی او را اپلیون خوانند. (Abyssos g12) ۱۲ یک وای گذشته است. اینک دو وای دیگر بعد از این می‌آید. ۱۳ و فرشته ششم بناوخت که ناگاه آوازی از میان چهار شاخ مذبح طلایی که در حضور خداست شنیدم ۱۴ که به آن فرشته ششم که صاحب کرنا بود می‌گوید: «خواهد بود.» ۱۰ پس کتابچه را از دست فرشته گرفته، خوردم که «آن چهار فرشته را که بر نهر عظیم فرات بسته‌اند، خلاص کن.» در دهانم مثل عسل شیرین بود، ولی چون خورده بودم، درونم تلخ ۱۵ پس آن چهار فرشته که برای ساعت و روز و ماه و سال معین گردید. ۱۱ و مرا گفت که «می‌باید تو اقوام امت‌ها و زبانها و مهیا شده‌اند تا اینکه ثلث مردم را بکشند، خلاصی یافتند. ۱۶ و پادشاهان بسیار را نبوت کنی.»

عدد جنود سواران، دویست هزار هزار بود که عدد ایشان را شنیدم. ۱۱ و نی‌ای مثل عصا به من داده شد و مرا گفت: «برخیز و ۱۷ و به اینطور اسبان و سواران ایشان را در رویا دیدم که جوشنهای قدس خدا و مذبح و آنانی را که در آن عبادت می‌کنند پیمایش نما.

۲ و صحن خارج قدس را بیرون انداز و آن را میبیمایزا که به امت‌ها و ترسندگان نام خود راچه کوچک و چه بزرگ اجرت دهی و داده شده است و شهر مقدس راچهل و دو ماه پایمال خواهند مفسدان زمین را فاسد گردانی.» ۱۹ و قدس خدا در آسمان نمود. ۳ و به دوشاهد خود خواهم داد که پلاس در بر کرده، مفتوح گشت وتابوت عهدنامه او در قدس او ظاهر شد و برقها مدت هزار و دوپیست و شصت روز نبوت نمایند.» ۴ اینبند دو

درخت زیتون و دو چراغدان که در حضور خداوند زمین ایستاده‌اند. ۱۲ و علامتی عظیم در آسمان ظاهر شد: زنی که آفتاب را ۵ و اگر کسی بخواهد بدیشان اذیت رساند، آتشی از دهانشان بدر شده، دشمنان ایشان را فرو می‌گیرد؛ و هرکه قصد اذیت ایشان دارد، بدینگونه باید کشته شود. ۶ اینها قدرت به بستن آسمان دارند تا در ایام نبوت ایشان باران نبارد و قدرت بر آنها دارند که آنها را به خون تبدیل نمایند و جهان را هر گاه بخواهند، به انواع بلایا مبتلا سازند. ۷ و چون شهادت خود را به اتمام رسانند، آن وحش که از هواپه برمی آید، با ایشان جنگ کرده، غلبه خواهد یافت و ایشان را خواهد گشت (Abyssos g12) ۸ و بدنیهای ایشان در شارع عام شهر عظیم که به معنی روحانی، به سلمو و مصر مسمی است، جایی که خداوند ایشان نیز مصلوب گشت، خواهد ماند. ۹ و گروهی از اقوام و قبایل و زبانها و امت‌ها، بدنیهای ایشان را سه روز و نیم نظاره می‌کنند و اجازت نمی‌دهند که بدنیهای ایشان را به قبرسپارند. ۱۰ و ساکنان زمین بر ایشان خوشی و شادی می‌کنند و نزد یکدیگر هدایا خواهندفرستاد، از آنرو که این دو نبی ساکنان زمین را معذب ساختند. ۱۱ و بعد از سه روز و نیم، روح حیات از خدابدیشان درآمد که بر پایهای خود ایستاند و بینندگان ایشان را خوفی عظیم فرو گرفت. ۱۲ و آوازی بلند از آسمان شنیدند که بدیشان می‌گوید: «به اینجا صعود نمایند.» پس در ابر، به آسمان بالا شدند و دشمنانشان ایشان را دیدند. ۱۳ و در همان ساعت، زلزله‌ای عظیم حادث گشت که دهیک از شهر منهدم گردید و هفت هزارنفر از زلزله هلاک شدند و باقی ماندگان ترسان گشته، خدای آسمان را تمجید کردند. ۱۴ وای دوم درگذشته است. اینک وای سوم بزودی می‌آید. ۱۵ و فرشته‌ای بناواخت که ناگاه صداهای بلنددر آسمان واقع شد که می‌گفتند: «سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و تا ابدالابد حکمرانی خواهد کرد.» (aiōn g165) ۱۶ و آن بیست و چهارپیر که در حضور خدا بر تختهای خود نشسته‌اند، به روی درافتاده، خدا را سجده کردند ۱۷ و گفتند: «تو را شکر می‌کنیم‌ای خداوند، خدای قادر مطلق که هستی و بودی، زیرا که قوت عظیم خود را بدست گرفته، به سلطنت پرداختی. ۱۸ و امت هاخشمناک شدند و غضب تو ظاهر گردید و وقت مردگان رسید تا بر ایشان داوری شود و تا بندگان خود یعنی انبیا و مقدسان

غضب نموده، رفت تا باباقی ماندگان ذریه او که احکام خدا را بشمارد، زیرا که عددانسان است و عددش ششصد و شصت و حفظمی کند و شهادت عیسی را نگاه می‌دارند، جنگ کند. شش است.

۱۳ و او بر ریگ دریا ایستاده بود. ۲ و آن وحش را که دیدم، ۱۴ و دیدم که اینک بره، بر کوه صهیون ایستاده است و با مانند پلنگ بود و پایهایش مثل پای خرس و دهانش مثل دهان وی صد و چهل و چهار هزار نفر که اسم او و اسم پدر او را بر شیر. و اژدها قوت خویش و تخت خود و قوت عظیمی به وی داد. پیشانی خود مرقوم می‌دارند. ۲ و آوازی از آسمان شنیدم، مثل ۳ و یکی از سرهایش را دیدم که تا به موت کشته شد و از آن آواز آبهای بسیار و مانند آواز رعد عظیم؛ و آن آوازی که شنیدم، زخم مهلک شفا یافت و تمامی جهان در پی این وحش در حیرت مانند آواز برینوازان بود که بریطهای خود را بنوازند. ۳ و در حضور افتادند. ۴ و آن اژدها را که قدرت به وحش داده بود، پرستش تخت و چهار حیوان و پیران، سرودی جدید می‌سرایند و هیچ کس کردند و وحش را سجده کرده، گفتند که «کیست مثل وحش نتوانست آن سرود را بیاموزد، جز آن صد و چهل و چهار هزار که و کیست که با وی می‌تواند جنگ کند؟» ۵ و به وی دهانی داده از جهان خریده شده بودند. ۴ ایناند آنانی که با زنان آلوده نشدند، شد که به کبر و کفر تکلم می‌کند؛ و قدرتی به او عطا شد که زیرا که باکره هستند؛ و آنآند که بره را هر کجا می‌رود متابعت مدت چهل و دو ماه عمل کند. ۶ پس دهان خود را به کفرهای می‌کنند و از میان مردم خریده شده‌اند تا نوپر برای خدا و بره بر خدا گشود تا بر اسم او و خیمه او و سکنه آسمان کفر گوید. ۷ باشند. ۵ و در دهان ایشان دروغی یافت نشد، زیرا که بی‌عیب و به وی داده شد که با مقدسین جنگ کند و بر ایشان غلبه هستند. ۶ و فرشته‌های دیگر را دیدم که در وسط آسمان پرواز یابد؛ و تسلط بر هر قبیله و قوم و زبان و امت، بدو عطا شد. ۸ و می‌کند و انجیل جاودانی را دارد تا ساکنان زمین را از هر امت و جمیع ساکنان جهان، جز آنانی که نامهای ایشان در دفتر حیات قبیله و زبان و قوم بشارت دهد، (aiōnios g166) و به آواز بره‌ای که از بنای عالم ذبیح شده بود مکتوب است، او را خواهند بلند می‌گوید: «از خدا برتسید او را تمجید نمایید، زیرا که زمان برتسید. ۹ اگر کسی گوش دارد بشنود. ۱۰ اگر کسی اسیر نماید داوری اورسیده است. پس او را که آسمان و زمین و دریا و چشمه به اسیری رود، و اگر کسی به شمشیر قتل کند، می‌باید او به های آب را آفرید، پرستش کنید.» ۸ و فرشته‌های دیگر از عقب او شمشیرکشته گردد. در اینجاست صبر و ایمان مقدسین. ۱۱ آمده، گفت: «منهدم شد بابل عظیم که از خمر غضب زنازی و دیدم وحش دیگری را که از زمین بالامی آید و دو شاخ مثل خود، جمیع امت‌ها را نوشاند.» ۹ و فرشته سوم از عقب این دو شاخهای بره داشت و مانند اژدها تکلم می‌نمود؛ ۱۲ و با تمام آمده، به آواز بلند می‌گوید: «اگر کسی وحش و صورت او را پرستش قدرت وحش نخست، در حضور وی عمل می‌کند و زمین و سکنه کند و نشان او را بر پیشانی یا دست خود پذیرد، ۱۰ او نیز از آن را بر این وامی دارد که وحش نخست را که از زخم مهلک شفا یافت، برتسند. ۱۳ و معجزات عظیمه بعمل می‌آورد تا آتش را نیز خواهد نوشید، و در نزد فرشتگان مقدس و در حضور بره، به آتش و از آسمان در حضور مردم به زمین فرود آورد. ۱۴ و ساکنان زمین را کبریت، معذب خواهد شد، ۱۱ و دود عذاب ایشان تا ابد آباد گمراه می‌کند، به آن معجزاتی که به وی داده شد که آنها را در بالا می‌رود. پس آنانی که وحش و صورت او را پرستش می‌کنند حضور وحش بنمایند. و به ساکنان زمین می‌گوید که صورتی را از آن و هر که نشان اسم او را پذیرد، شبانه‌روز آرامی ندارند.» (aiōn) وحش که بعد از خوردن زخم شمشیر زیست نمود، بسازند. ۱۵ و (g165) ۱۲ در اینجاست صبر مقدسین که احکام خدا و ایمان به وی داده شد که آن صورت وحش را روح بخشد تا که صورت عیسی را حفظ می‌نمایند. ۱۳ و آوازی را از آسمان شنیدم که وحش سخن گوید و چنان کند که هر که صورت وحش را پرستش می‌گوید: «بنویس که از کنون خوشحالند مردگانی که در خداوند نکند، کشته گردد. ۱۶ و همه را از کبیر و صغیر و دولت‌مند و فقیر می‌میرند. و روح می‌گوید: «بلی، تا از زحمات خود آرامی یابند و و غلام و آزاد براین وامی دارد که بر دست راست یا بر پیشانی خود اعمال ایشان از عقب ایشان می‌رسد.» ۱۴ و دیدم که اینک ابری نشانی گذارند. ۱۷ و اینکه هیچ کس خرید و فروش نتواند کرد، سفید پدید آمد و برابر، کسی مثل پسر انسان نشسته که تاجی از جز کسی که نشان یعنی اسم یا عدد اسم وحش را داشته باشد. طلا دارد و در دستش داسی تیز است. ۱۵ و فرشته‌های دیگر از ۱۸ در اینجا حکمت است. پس هر که فهم دارد، عدد وحش را قدس بیرون آمده، به آواز بلند آن ابرنشین را ندا می‌کند که داس

خود را پیش یابور و درو کن، زیرا هنگام حصاد رسیده و حاصل و خون شد. ۵ و فرشته آنها را شنیدم که می‌گوید: عادل‌ی تو که زمین خشک شده است. ۱۶ و ابرنشین داس خود را بر زمین آورد هستی و بودی‌ای قدوس، زیرا که چنین حکم کردی، ۶ چونکه و زمین درویده شد. ۱۷ و فرشته‌ای دیگر از قدسی که در آسمان خون مقدسین و انبیا را ریختند و بدبیشان خون دادی که بنوشند است، بیرون آمد و او نیز داسی تیز داشت. ۱۸ و فرشته‌ای دیگر که زیرا که مستحقند. ۷ و شنیدم که مذبح می‌گوید: «ای خداوند، بر آتش مسلط است، از مذبح بیرون شده، به آواز بلند ندا در داده، خدای قادر مطلق، داوریهای تو حق و عدل است.» ۸ و چهارمین، صاحب داس تیز را گفت: «داس تیز خود را پیش آور و خوشه‌های پیاله خود را بر آفتاب ریخت؛ و به آن داده شد که مردم را به آتش مو زمین را بچین، زیرا انگورهایش رسیده است.» ۱۹ پس آن فرشته بسوزاند. ۹ و مردم به حرارت شدید سوخته شدند و به اسم آن خدا داس خود را بر زمین آورد و موهای زمین را چیده، آن را در چرخشت که بر این بلایا قدرت دارد، کفر گفتند و توبه نکردند تا او را عظیم غضب خدا ریخت. ۲۰ و چرخشت را بیرون شهر به پا تمجید نمایند. ۱۰ و پنجمین، پیاله خود را بر تخت وحش ریخت بیفشردند و خون از چرخشت تا به دهن اسبان به مسافت هزار و مملکت او تاریک گشت و زبانهای خود را از درد می‌گریزند، ۱۱ و ششصد تیر پرتاب جاری شد.

۱۵ و علامت دیگر عظیم و عجیبی در آسمان دیدم، یعنی هفت فرشته‌ای که هفت بلایی دارند که آخرین هستند، زیرا که به آنها غضب الهی به انجام رسیده است. ۲ و دیدم مثال دریایی از شیشه مخلوط به آتش و کسانی را که بر وحش و صورت او و عدد اسم او غلبه می‌یابند، بر دریای شیشه ایستاده و بر پشتهای خدا را بدست گرفته، ۳ سرود موسی بنده خدا و سرودیره را می‌خوانند و می‌گویند: «عظیم و عجیب است اعمال توای خداوند خدای قادر مطلق! عدل و حق است راههای توای پادشاه امت‌ها. ۴ کیست که از تو نترسد، خداوند او کیست که نام تو را تمجید نماید؟ زیرا که تو تنها قدوس هستی و جمیع امت‌ها آمده، در حضور تو پرستش خواهند کرد، زیرا که احکام تو ظاهر گردیده است. ۵ و بعد از این دیدم که قدس خیمه شهادت در آسمان گشوده شد، ۶ و هفت فرشته‌ای که هفت بلا داشتند، کتانی پاک و روشن دربر کرده و کمرایشان به کمر بند زین بسته، بیرون آمدند. ۷ و یکی از آن چهار حیوان، به آن هفت فرشته، هفت پیاله زین داد، پر از غضب خدا که تا ابدالابد زنده است. (aiōn g165) ۸ و قدس از جلال خدا و قوت او پر دود گردید. و تا هفت بلای آن هفت فرشته به انجام نرسید، هیچ کس نتوانست به قدس درآید.

۱۶ و آوازی بلند شنیدم که از میان قدس به آن هفت فرشته می‌گوید که «بروید، هفت پیاله غضب خدا را بر زمین بریزید.» ۲ و اولی رفته، پیاله خود را بر زمین ریخت و دمل زشت و بد بر مردمانی که نشان وحش دارند و صورت او را می‌پرستند، بیرون آمد. ۳ و دومین پیاله خود را به دریا ریخت که آن به خون مثل خون مرده مبدل گشت و هر نفس زنده از چیزهایی که در دریا بود بمرد. ۴ و سومین پیاله خود را در نهرا و چشمه‌های آب ریخت

وحش قرمزی سوار شده که از نامهای کفر پر بود و هفت سر و ده گردیده است. ۳ زیرا که از خمر غضب آلود زناى او همه امت شاخ داشت. ۴ و آن زن، به ارغوانی و قرمز ملبس بود و به طلا و هانوشیده‌اند و پادشاهان جهان با وی زنا کرده‌اند و تجار جهان از جواهر و مروارید مزین و پياله‌ای زرین به‌دست خود پر از خبائث و کثرت عیاشی او دولت‌مند گردیده‌اند.» ۴ و صدایی دیگر از آسمان نجاسات زناى خود داشت. ۵ و بر پیشانی‌اش این اسم مرقوم بود: شنیدم که می‌گفت: «ای قوم من از میان او بیرون آید، مبادا در «سرو بابل عظیم و مادر فواحش و خبائث دنیا.» ۶ و آن زن را گناهانش شریک شده، از بلاهایش بهره‌مند شوید. ۵ زیرا گناهانش دیدم، مست از خون مقدسین و از خون شهدای عیسی و از دیدن تا به فلک رسیده و خدا ظلمهایش را به یاد آورده است. ۶ بدو او بی‌نهایت تعجب نمودم. ۷ و فرشته مرا گفت: «چرا متعجب رد کنیدی آنچه را که او داده است و بحسب کارهایش دوجندان شدی؟ من سر زن و آن وحش را که هفت سر و ده شاخ دارد که حامل اوست، به تو بیان می‌نمایم. ۸ آن وحش که دیدی، بود و بیامیزد. ۷ به اندازه‌ای که خویشتر را تمجید کرد و عیاشی نمود، نیست و از هاویه خواهد برآمد و به هلاکت خواهد رفت؛ و ساکنان زمین، جز آنانی که نامهای ایشان از بنای عالم در دفتر حیات مرقوم است، در حیرت خواهند افتاد از دیدن آن وحش که بود و نیست و ظاهر خواهد شد. (Abyssos g12) ۹ «اینجاست ذهنی سوخته خواهد شد، زیرا که زور آور است، خداوند خدایی که بر که حکمت دارد. این هفت سر، هفت کوه می‌باشد که زن بر او داوری می‌کند. ۹ آنگاه پادشاهان دنیا که با او زنا و عیاشی آنها نشسته است؛ ۱۰ و هفت پادشاه هستند که پنج افتاده‌اند نمودند، چون دود سوختن او را بینند، گریه و ماتم خواهند کرد، و یکی هست و دیگری هنوز نیامده است و چون آیدمی باید ۱۰ و از خوف عذابش دور ایستاده، خواهند گفت: وای وای، ای اندکی بماند. ۱۱ و آن وحش که بود نیست، هشتمین است و شهر عظیم، ای بابل، بلده زور آور زیرا که در یک ساعت عقوبت تو از آن هفت است و به هلاکت می‌رود. ۱۲ و آن ده شاخ که آمد. ۱۱ «و تجار جهان برای او گریه و ماتم خواهند نمود، زیرا که دیدی، ده پادشاه هستند که هنوز سلطنت نیافته‌اند بلکه یک ساعت با وحش چون پادشاهان قدرت می‌یابند. ۱۳ اینها یک رای دارند و قوت و قدرت خود را به وحش می‌دهند. ۱۴ ایشان با بره جنگ خواهند نمود و بره بر ایشان غالب خواهد آمد، زیرا که اورب‌الارباب و پادشاه پادشاهان است و آنانی نیز که با وی هستند و روغن و آرد می‌ده و گندم و رمه‌ها و گله‌ها و اسبان و اراپه‌ها که خوانده شده و برگزیده و امینند.» ۱۵ و مرا می‌گوید: «آبهای اجساد و نفوس مردم. ۱۴ و حاصل شهوت نفس تو از تو گم شد که دیدی، آنجایی که فاحشه نشسته است، قومها و جماعتها و امت‌ها و زبانها می‌باشد. ۱۶ و اما ده شاخ که دیدی و وحش، یافت. ۱۵ و تاجران این چیزها که از وی دولت‌مند شده‌اند، از ترس اینها فاحشه را دشمن خواهند داشت و او را بینوا و عریان خواهند نمود و گوشتش را خواهند خورد و او را به آتش خواهند سوزانید، وای، ای شهر عظیم که به کتان و ارغوانی و قرمز ملبس می‌بودی و ۱۷ زیرا خدا در دل ایشان نهاده است که اراده او را به‌جا آرد و به طلا و جواهر و مروارید مزین، زیرا در یک ساعت اینقدر دولت یک رای شده، سلطنت خود را به وحش بدهند تا کلام خدا تمام عظیم خراب شد. ۱۷ و هرناخدا و کل جماعتی که بر کشتیها شود. ۱۸ و زنی که دیدی، آن شهر عظیم است که بر پادشاهان می‌باشند و ملاحان و هرکه شغل دریا می‌کند دور ایستاده، ۱۸ چون دود سوختن آن را دیدند، فریادکنان گفتند: کدام شهر است مثل جهان سلطنت می‌کند.»

۱۸ بعد از آن دیدم فرشته‌ای دیگر از آسمان نازل شد که قدرت عظیم داشت و زمین به جلال او منور شد. ۲ و به آواز زور آورنده کرده، گفت: «منهدم شد، منهدم شد بابل عظیم! و او مسکن دیوها و ملاذ هر روح خبیث و ملاذ هر مرغ ناپاک و مکروه رسولان و انبیاشادی کنید زیرا خدا انتقام شما را از او کشیده

است. « ۲۱ و یک فرشته زورآور سنگی چون سنگ آسیای بزرگ خدا» می خوانند. ۱۴ و لشکرهایی که درآسمانند، بر اسپهای گرفته، به دریا انداخت و گفت: «چنین به یک صدمه، شهر سفید و به کتان سفید و پاک مجلس از عقب او می آمدند. ۱۵ و بابل منهدم خواهدگردید و دیگر هرگز یافت نخواهد شد. ۲۲ از دهانش شمشیری تیز بیرون می آید تا به آن امت ها را بزندو آنها را وصوت بریزنران و مغنیان و نی زنان و کرنا نوازان بعد از این در تو به عصای آهنین حکمرانی خواهد نمودو او چرخشت خمر غضب شنیده نخواهد شد و هیچ صنعتگر از هر صناعتی در تو دیگر پیدا و خشم خدای قادر مطلق را زیر پای خود می افشرد. ۱۶ و بر لباس نخواهدشد و باز صدای آسیا در تو شنیده نخواهدگردید، ۲۳ و نور ویران او نامی مرقوم است یعنی «پادشاه پادشاهان ورب الارباب». چراغ در تو دیگر نخواهد تابید وآواز عروس و داماد باز در تو شنیده ۱۷ و دیدم فرشته ای را در آفتاب ایستاده که به آواز بلند تمامی نخواهدگشت زیرا که تجار تو اکابر جهان بودند و از جادوگری تو مرغانی را که در آسمان پرواز می کنند، ندا کرده، می گوید: «بیباید جمیع امت ها گمراه شدند. ۲۴ و درآن، خون انبیا و مقدسین و و بجهت ضیافت عظیم خدا فراهم شوید. ۱۸ تا بخورید گوشت تمام مقتولان روی زمین یافت شد.»

۱۹ و بعد از آن شنیدم چون آوازی بلند از گروهی کثیر در آسمان که می گفتند: «هللویاه! نجات و جلال و اکرام و قوت از آن خدای ما است، ۲ زیرا که احکام او راست و عدل است، چونکه داوری نمود بر فاحشه بزرگ که جهان را به زناي خود فاسد می گردانید و انتقام خون بندگان خود را از دست او کشید.» ۳ و بار دیگر گفتند: «هللویاه، و دودش تاابدالاباد بالا می رود!» **(aiōn g165)** و آن بیست و چهار پیر و چهار حیوان به روی درافتاده، خدایی را که بر تخت نشسته است سجده نمودند و گفتند: «آمین، هللویاه!» ۵ و آوازی از تخت بیرون آمده، گفت:

«حمدنمایید خدای ما رای تمامی بندگان او وترسندگان او چه کبیر و چه صغیر.» ۶ و شنیدم چون آواز جمعی کثیر و چون آوازآبهای فراوان و چون آواز رعدهای شدید که می گفتند: «هللویاه، زیرا خداوند خدای ما قادر مطلق، سلطنت گرفته است. ۷ شادی وجدنماییم و او را تمجید کنیم زیرا که نکاح بره رسیده است و عروس او خود را حاضر ساخته است. ۸ و به او داده شد که به کتان، پاک و روشن خود راپوشاند، زیرا که آن کتان عدالتهای مقدسین است.» ۹ و مرا گفت: «بنویس: خوشاحال آنانی که به بزم نکاح بره دعوت شده اند.» و نیز مرا گفت که «این است کلام راست خدا.» ۱۰ و نزد پایهایش افتادم تا او را سجده کنم. او به من گفت: «ز نهار چنین نکنی زیرا که من با توهمخدمت هستم و با برادران که شهادت عیسی را دارند. خدا را سجده کن زیرا که شهادت عیسی روح نبوت است.» ۱۱ و دیدم آسمان را گشوده و ناگاه اسبی سفیدکه سوارش امین و حق نام دارد و به عدل داوری و جنگ می نماید، ۱۲ و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ کس آن را نمی داند. ۱۳ و جامه های خون آلود دربر دارد و نام او را «کلمه یافت ۸ تا بیرون رود امت هایی را که در چهار زاویه جهانند،

یعنی جوج و ماجوج را گمراه کند و ایشان را بجهت جنگ فراهم آورد که عدد ایشان چون ریگ دریاست. ۹ و بر عرصه جهان برآمده، لشکرگاه مقدسین و شهر محبوب را محاصره کردند. پس آتش از جانب خدا از آسمان فرو ریخته، ایشان را بلعید. ۱۰ و ابلیس که ایشان را گمراه می‌کند، به دریاچه آتش و کبریت انداخته شد، جایی که وحش و نبی کاذب هستند؛ و ایشان تا ابدالابد شبانه‌روز عذاب خواهند کشید. **(aiōn g165, Linnē)**

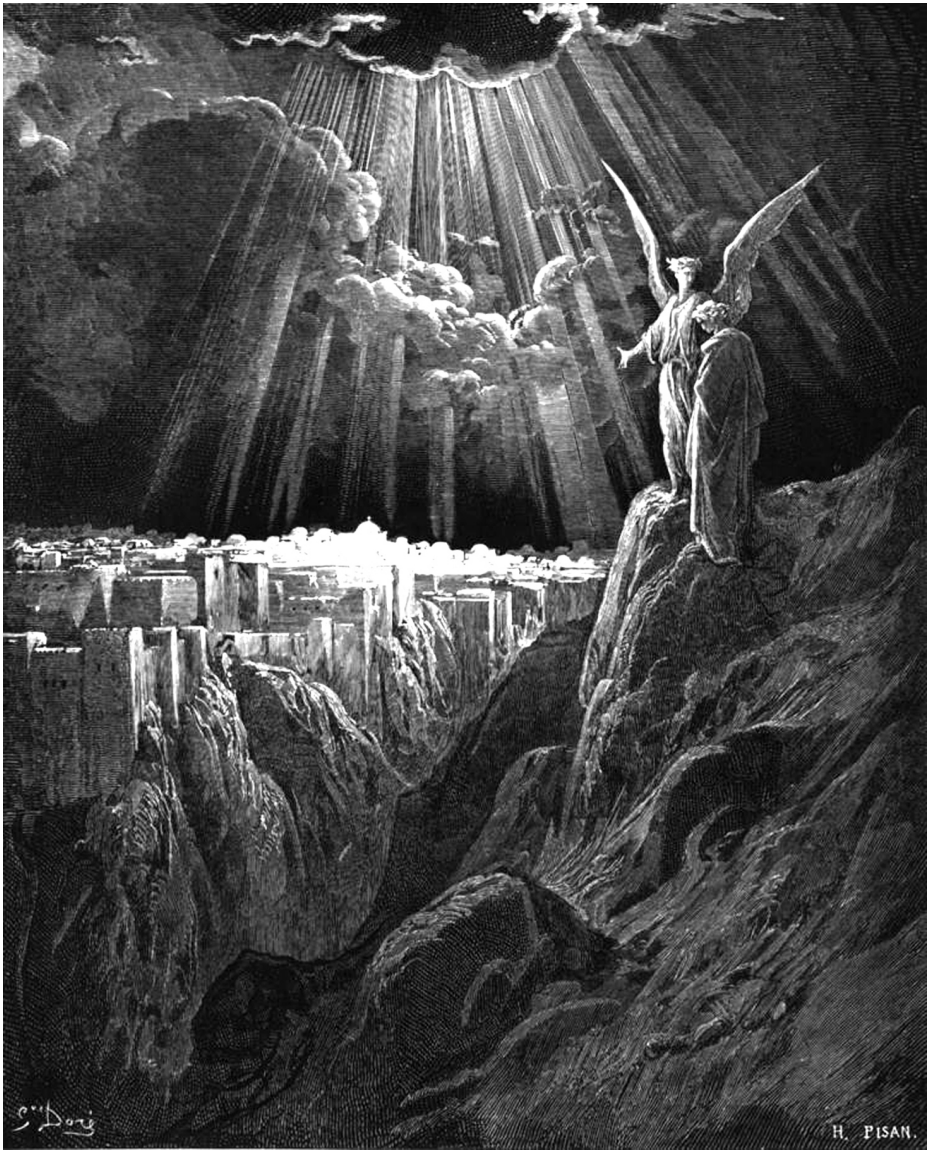
(Pyr g3041 g4442) ۱۱ و دیدم تختی بزرگ سفید و کسی را بر آن نشسته که از روی وی آسمان و زمین گریخت و برآی آنها جایی یافت نشد. ۱۲ و مردگان را خرد و بزرگ دیدم که پیش تخت ایستاده بودند؛ و دفترها را گشودند. پس دفتری دیگر گشوده شد که دفتر حیات است و بر مردگان داوری شد، بحسب اعمال ایشان از آنچه در دفترها مکتوب است. ۱۳ و دریا مردگانی را که در آن بودند باز داد؛ و موت و عالم اموات مردگانی را که در بودند باز دادند؛ و هر یکی بحسب اعمالش حکم یافت. **(Hadēs g86)** ۱۴ و موت و عالم اموات به دریاچه آتش انداخته شد. این است موت ثانی، یعنی دریاچه آتش. **(Hadēs g86, Linnē Pyr g3041 g4442)** ۱۵ و هرکه در دفتر حیات مکتوب یافت نشد، به دریاچه آتش افکنده گردید. **(Linnē Pyr g3041 g4442)**

۲۱ و دیدم آسمانی جدید و زمینی جدید، چونکه آسمان اول و زمین اول درگذشت و دریا دیگر نمی‌باشد. ۲ و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل می‌شود، حاضر شده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته است. ۳ و آوازی بلند از آسمان شنیدم که می‌گفت: «اینک خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم های او خواهند بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود. ۴ و خدا هر اشکی از چشمان ایشان پاک خواهد کرد. و بعد از آن موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رو نخواهد نمود زیرا که چیزهای اول درگذشت.» ۵ و آن تخت نشین گفت: «الحال همه چیز را نومی سازم.» و گفت: «بنویس، زیرا که این کلام امین و راست است.» ۶ باز مرا گفت: «تمام شد! من الف و یا و ابتدا و انتها هستم. من به هرکه تشنه باشد، از چشمه آب حیات مفت خواهم داد. ۷ و هرکه غالب آید، وارث همه چیز خواهد شد، و او را خدا خواهم بود و او مرا پسر خواهد بود. ۸ لکن

۲۲ و نهری از آب حیات به من نشان داد که درخشنده بود، مانند بلور و از تخت خدا و بره جاری می‌شود. ۲ و در

وسط شارع عام آن و بر هر دو کناره نهر، درخت حیات را که «بلی، به زودی می‌آیم!» آمین. بیا، ای خداوند عیسی! ۲۱ فیض دوازده میوه می‌آورد یعنی هر ماه میوه خود را می‌دهد؛ و برگهای خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باد. آمین.

آن درخت برای شفای امت هاست باشد. ۳ و دیگر هیچ لعنت نخواهد بود و تخت خدا و بره در آن خواهد بود و بندگانش او را عبادت خواهند نمود. ۴ و چهره او را خواهند دید و اسم وی بر پیشانی ایشان خواهد بود. ۵ و دیگر شب نخواهد بود و احتیاج به چراغ و نورآفتاب ندارند، زیرا خداوند خدا بر ایشان روشنایی می‌بخشد و تا ابدالابد سلطنت خواهند کرد. (aiōn g165) ۶ و مرا گفت: «این کلام امین و راست است و خداوند خدای ارواح انبیا، فرشته خود را فرستاد تا به بندگان خود آنچه را که زود می‌باید واقع شود، نشان دهد.» ۷ «و اینک به زودی می‌آیم. خوشبحال کسی که کلام نبوت این کتاب را نگاه دارد.» ۸ و من، یوحنا، این امور را شنیدم و دیدم و چون شنیدم و دیدم، افتادم تا پیش پایهای آن فرشته‌ای که این امور را به من نشان داد سجده کنم. ۹ او مرا گفت: «زنهار نکنی، زیرا که همخدمت با تو هستم و با انبیا یعنی برادرانت و باآنانی که کلام این کتاب را نگاه دارند. خدا را سجده کن.» ۱۰ و مرا گفت: «کلام نبوت این کتاب را مهر مکن زیرا که وقت نزدیک است. ۱۱ هرکه ظالم است، باز ظلم کند و هرکه خبیث است، باز خبیث بماند و هرکه عادل است، باز عدالت کند و هرکه مقدس است، باز مقدس بشود.» ۱۲ «و اینک به زودی می‌آیم و اجرت من با من است تا هر کسی را بحسب اعمالش جزا دهم. ۱۳ من الف و یاء و ابتدا و انتها و اول و آخر هستم ۱۴ خوشبحال آنانی که رختهای خود را می‌شویند تا بر درخت حیات اقتدار یابند و به دروازه های شهر درآیند، ۱۵ زیرا که سگان و جادوگران و زانیان و قاتلان و بت پرستان و هرکه دروغ را دوست دارد و بعمل آورد، بیرون می‌باشند. ۱۶ من عیسی فرشته خود را فرستادم تا شما را در کلیساها بدین امور شهادت دهم. من ریشه و نسل داود و ستاره درخشانده صبح هستم.» ۱۷ و روح و عروس می‌گویند: «بیا!» و هرکه می‌شنود بگوید: «بیا!» و هرکه تشنه باشد، بیاید و هرکه خواهش دارد، از آب حیات بی‌قیمت بگیرد. ۱۸ زیرا هر کس را که کلام نبوت این کتاب را بشنود، شهادت می‌دهم که اگر کسی بر آنها بیفزاید، خدا بلائی مکتوب در این کتاب را بروی خواهد افزود. ۱۹ و هر گاه کسی از کلام این نبوت چیزی کم کند، خدا نصیب او را از درخت حیات و از شهر مقدس و از چیزهایی که در این کتاب نوشته است، منقطع خواهد کرد. ۲۰ او که بر این امور شاهد است، می‌گوید:

فیه دلای

H. PISAN.

و شهر مقدس اورشلیم جدید را دیدم که از جانب خدا از آسمان نازل می‌شود، حاضر شده چون عروسی که برای شوهر خود آراسته است. و آوازی بلند از آسمان شنیدم که می‌گفت: «اینک خیمه خدا با آدمیان است و با ایشان ساکن خواهد بود و ایشان قوم های او خواهند بود و خود خدا با ایشان خدای ایشان خواهد بود.

مکاشفۀ یوحنا ۲: ۲۱-۳

راهنمای خوانندگان

فارسی at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

لوقا ۸:۳۱
رومیان ۱۰:۷
مکاشفۀ یوحنا ۹:۱
مکاشفۀ یوحنا ۹:۲
مکاشفۀ یوحنا ۹:۱۱
مکاشفۀ یوحنا ۱۱:۷
مکاشفۀ یوحنا ۱۷:۸
مکاشفۀ یوحنا ۲۰:۱۲
مکاشفۀ یوحنا ۲۰:۳

aīdios

رومیان ۲۰:۱
یهودا ۱:۶

aīōn

متی ۱۲:۳۲
متی ۱۳:۲۲
متی ۱۳:۳۹
متی ۱۳:۴۰
متی ۱۳:۴۹
متی ۲۱:۱۹
متی ۲۴:۲۰
مرقس ۳:۲۹
مرقس ۴:۱۹
مرقس ۱۰:۳۰
مرقس ۱۱:۱۴
لوقا ۱:۳۳
لوقا ۱:۵۵
لوقا ۷:۱۰
لوقا ۱۶:۸
لوقا ۱۸:۳۰
لوقا ۲۰:۳۵
یوحنا ۴:۱۴
یوحنا ۶:۵۱
یوحنا ۶:۵۸
یوحنا ۸:۳۵
یوحنا ۸:۵۱
یوحنا ۸:۵۲
یوحنا ۹:۳۲
یوحنا ۱۰:۲۸
یوحنا ۱۱:۲۶
یوحنا ۱۲:۳۴
یوحنا ۱۳:۸
یوحنا ۱۴:۱۶

کارهای رسولان ۳:۲۱
کارهای رسولان ۱۵:۱۸
رومیان ۱:۲۵
رومیان ۹:۵
رومیان ۱۱:۳۶
رومیان ۱۲:۲
رومیان ۱۶:۲۷
اول قرنتیان ۱:۲۰
اول قرنتیان ۲:۶
اول قرنتیان ۲:۷
اول قرنتیان ۲:۸
اول قرنتیان ۳:۱۸
اول قرنتیان ۱۰:۱۱
دوم قرنتیان ۴:۴
دوم قرنتیان ۹:۹
دوم قرنتیان ۱۱:۳۱
غلاطیان ۱:۴
غلاطیان ۵:۱
افسنسیان ۱:۲۱
افسنسیان ۲:۲
افسنسیان ۷:۲
افسنسیان ۹:۳
افسنسیان ۱۱:۳
افسنسیان ۳:۲۱
افسنسیان ۶:۱۲
فیلیپیان ۴:۲۰
کولسیان ۱:۲۶
1 تیموتائوس ۱:۱۷
1 تیموتائوس ۱:۱۷
2 تیموتائوس ۴:۱۰
2 تیموتائوس ۴:۱۸
تیتوس ۲:۱۲
عبرانیان ۱:۲۰
عبرانیان ۸:۱
عبرانیان ۵:۶
عبرانیان ۶:۵
عبرانیان ۶:۵
عبرانیان ۶:۲۰
عبرانیان ۱۷:۷
عبرانیان ۲۱:۷
عبرانیان ۲۴:۷
عبرانیان ۲۸:۷
عبرانیان ۲۶:۹
عبرانیان ۳:۱۱
عبرانیان ۸:۱۳
عبرانیان ۲۱:۱۳
اول پطرس ۱:۲۳

اول پطرس ۱:۲۵
اول پطرس ۴:۱۱
اول پطرس ۵:۱۱
دوم پطرس ۳:۱۸
اول یوحنا ۲:۱۷
دوم یوحنا ۱:۲
یهودا ۱:۱۳
یهودا ۱:۲۵
مکاشفۀ یوحنا ۱:۶
مکاشفۀ یوحنا ۱:۱۸
مکاشفۀ یوحنا ۴:۹
مکاشفۀ یوحنا ۴:۱۰
مکاشفۀ یوحنا ۵:۱۳
مکاشفۀ یوحنا ۷:۱۲
مکاشفۀ یوحنا ۱۰:۱۵
مکاشفۀ یوحنا ۱۱:۱۱
مکاشفۀ یوحنا ۱۴:۱۱
مکاشفۀ یوحنا ۱۵:۷
مکاشفۀ یوحنا ۱۹:۳
مکاشفۀ یوحنا ۲۰:۱۰
مکاشفۀ یوحنا ۲۲:۵

aīōnios

متی ۱۸:۸
متی ۱۹:۱۶
متی ۱۹:۲۹
متی ۲۵:۴۱
متی ۲۵:۴۶
مرقس ۳:۲۹
مرقس ۱۰:۱۷
مرقس ۱۰:۳۰
لوقا ۱۰:۲۵
لوقا ۱۶:۹
لوقا ۱۸:۱۸
لوقا ۳۰:۱۸
یوحنا ۳:۱۵
یوحنا ۳:۱۶
یوحنا ۳:۳۶
یوحنا ۴:۱۴
یوحنا ۴:۳۶
یوحنا ۵:۲۴
یوحنا ۵:۳۹
یوحنا ۶:۲۷
یوحنا ۶:۴۰
یوحنا ۶:۴۷
یوحنا ۶:۵۴
یوحنا ۶:۶۸

یوحنا ۲۸:۱۰
یوحنا ۲۵:۱۲
یوحنا ۵۰:۱۲
یوحنا ۲:۱۷
یوحنا ۳:۱۷
کارهای رسولان ۴۶:۱۳
کارهای رسولان ۴۸:۱۳
رومیان ۷:۲
رومیان ۲۱:۵
رومیان ۲۲:۶
رومیان ۲۳:۶
رومیان ۲۵:۱۶
رومیان ۲۶:۱۶
دوم قرنتیان ۱۷:۴
دوم قرنتیان ۱۸:۴
دوم قرنتیان ۱۰:۵
غلاطیان ۸:۶

2 تسالونیکیان ۹:۱
2 تسالونیکیان ۱۶:۲
1 تیموتائوس ۱۶:۱
1 تیموتائوس ۱۲:۶
1 تیموتائوس ۱۶:۶
2 تیموتائوس ۹:۱
2 تیموتائوس ۱۰:۲

تیطس ۲:۱
تیطس ۷:۳
فلیمون ۱۵:۱
عبرانیان ۹:۵
عبرانیان ۲:۶
عبرانیان ۱۲:۹
عبرانیان ۱۴:۹
عبرانیان ۱۵:۹
عبرانیان ۲۰:۱۳
اول پطرس ۱۰:۵
دوم پطرس ۱۱:۱
اول یوحنا ۲:۱
اول یوحنا ۲۵:۲
اول یوحنا ۱۵:۳
اول یوحنا ۱۱:۵
اول یوحنا ۱۳:۵
اول یوحنا ۲۰:۵
یهودا ۷:۱
یهودا ۲۱:۱
مکاشفه یوحنا ۶:۱۴

eleēsē

رومیان ۳۲:۱۱

Geenna

متی ۲۲:۵
متی ۲۹:۵
متی ۳۰:۵
متی ۲۸:۱۰
متی ۹:۱۸
متی ۱۵:۲۳
متی ۳۳:۲۳
مرقس ۴۳:۹

مرقس ۴۵:۹
مرقس ۴۷:۹
لوقا ۵:۱۲
یعقوب ۶:۳

Hadēs

متی ۲۳:۱۱
متی ۱۸:۱۶
لوقا ۱۵:۱۰
لوقا ۲۳:۱۶
کارهای رسولان ۲۷:۲
کارهای رسولان ۳۱:۰۲
اول قرنتیان ۵۵:۱۵
مکاشفه یوحنا ۱۸:۱
مکاشفه یوحنا ۸:۶
مکاشفه یوحنا ۱۳:۲۰
مکاشفه یوحنا ۱۴:۲۰

Limnē Pyr

مکاشفه یوحنا ۲۰:۱۹
مکاشفه یوحنا ۱۰:۲۰
مکاشفه یوحنا ۱۴:۲۰
مکاشفه یوحنا ۱۵:۲۰
مکاشفه یوحنا ۸:۲۱

Sheol

پیدایش ۳۵:۲۷
پیدایش ۳۸:۴۲
پیدایش ۲۹:۴۴
پیدایش ۳۱:۴۴
اعداد ۳۰:۱۶
اعداد ۳۳:۱۶
تشبه ۲۲:۳۲
اول سموئیل ۶:۲
دوم سموئیل ۶:۲۲
اول پادشاهان ۶:۲
اول پادشاهان ۹:۲
ایوب ۹:۷
ایوب ۸:۱۱
ایوب ۱۳:۱۴
ایوب ۱۳:۱۷
ایوب ۱۶:۱۷
ایوب ۱۳:۲۱
ایوب ۱۹:۲۴
ایوب ۶:۲۶
مزامیر ۵:۶
مزامیر ۱۷:۹
مزامیر ۱۰:۱۶
مزامیر ۵:۱۸
مزامیر ۳:۳۰
مزامیر ۱۷:۳۱
مزامیر ۱۴:۴۹
مزامیر ۱۵:۴۹
مزامیر ۱۵:۵۵
مزامیر ۱۳:۸۶
مزامیر ۳:۸۸
مزامیر ۴۸:۸۹

مزامیر ۳:۱۱۶
مزامیر ۸:۱۳۹
مزامیر ۷:۱۴۱
امثال ۱۲:۱
امثال ۵:۵
امثال ۲۷:۷
امثال ۱۸:۹
امثال ۱۱:۱۵
امثال ۲۴:۱۵
امثال ۱۴:۲۳
امثال ۲۰:۲۷
امثال ۱۶:۳۰
جامعه ۱۰:۹
غزل غزلها ۶:۸
اشعیا ۱۴:۵
اشعیا ۱۱:۷
اشعیا ۹:۱۴
اشعیا ۱۱:۱۴
اشعیا ۱۵:۱۴
اشعیا ۱۵:۲۸
اشعیا ۱۸:۲۸
اشعیا ۱۰:۳۸
اشعیا ۱۸:۳۸
اشعیا ۹:۵۷

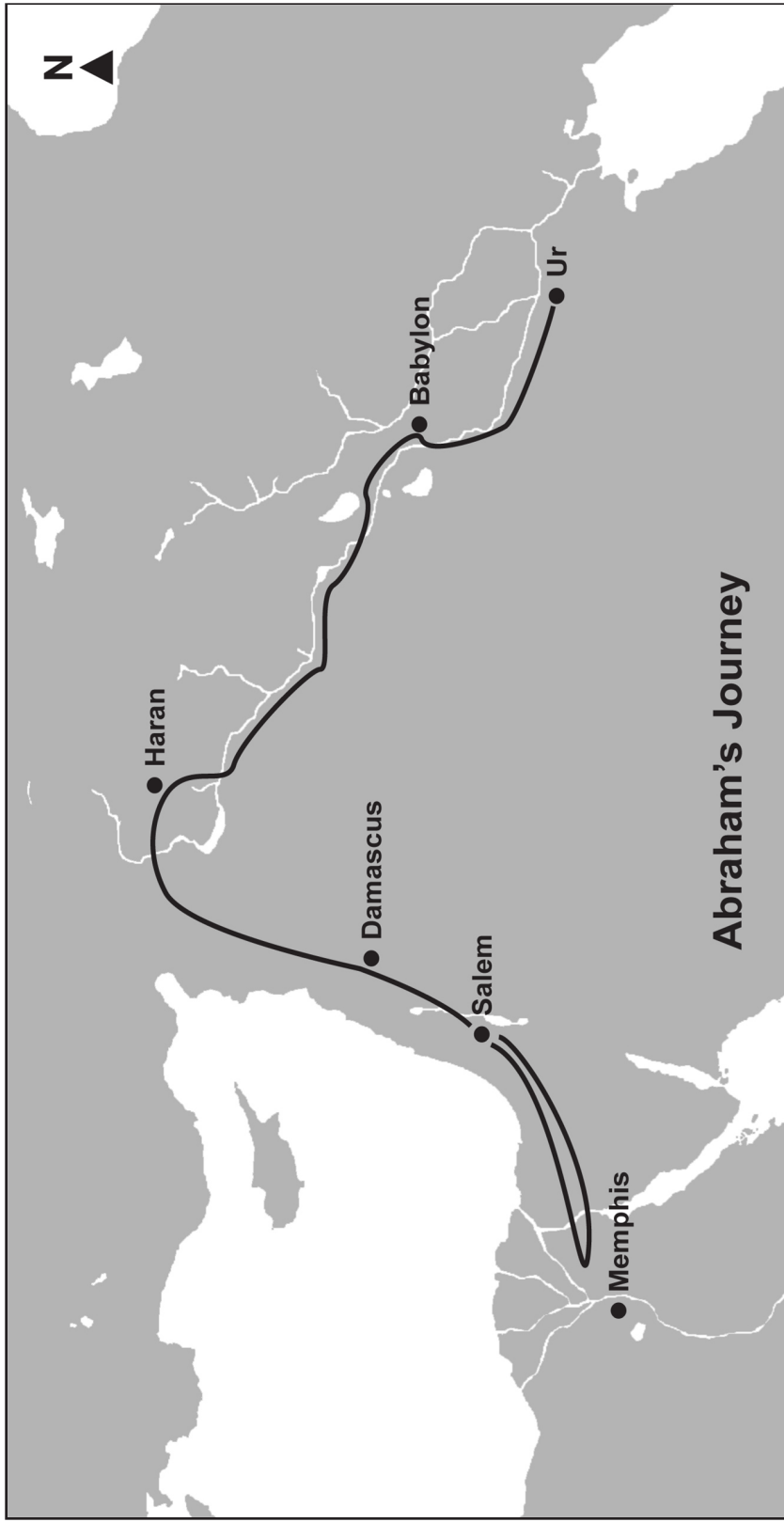
حزقیال ۱۵:۳۱
حزقیال ۱۶:۳۱
حزقیال ۱۷:۳۱
حزقیال ۲۱:۳۲
حزقیال ۲۷:۳۲
هوشع ۱۴:۱۳
عاموس ۲:۹
یونس ۲:۲
حیقوق ۵:۲

Tartarō

دوم پطرس ۴:۲

Questioned

دوم پطرس ۱۷:۲

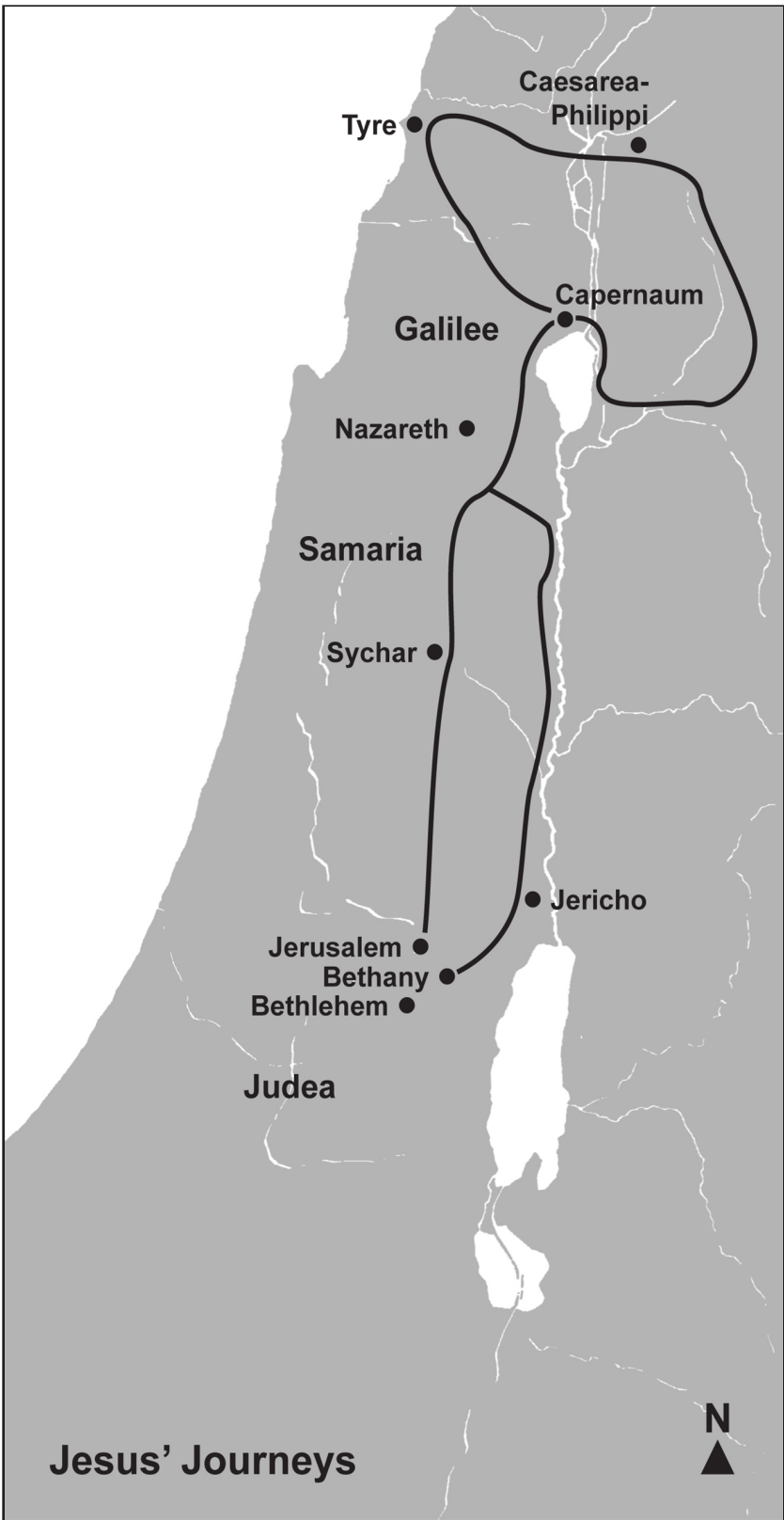
Abraham's Journey

به ایمان ابراهیم چون خوانده شد، اطاعت نمود و بیرون رفت به سمت آن مکانی که می‌بایست به میراث یابد. پس بیرون آمد و نمی دانست به کجا می‌رود. - عبرانیان ۱۱:۸

Israel's Exodus

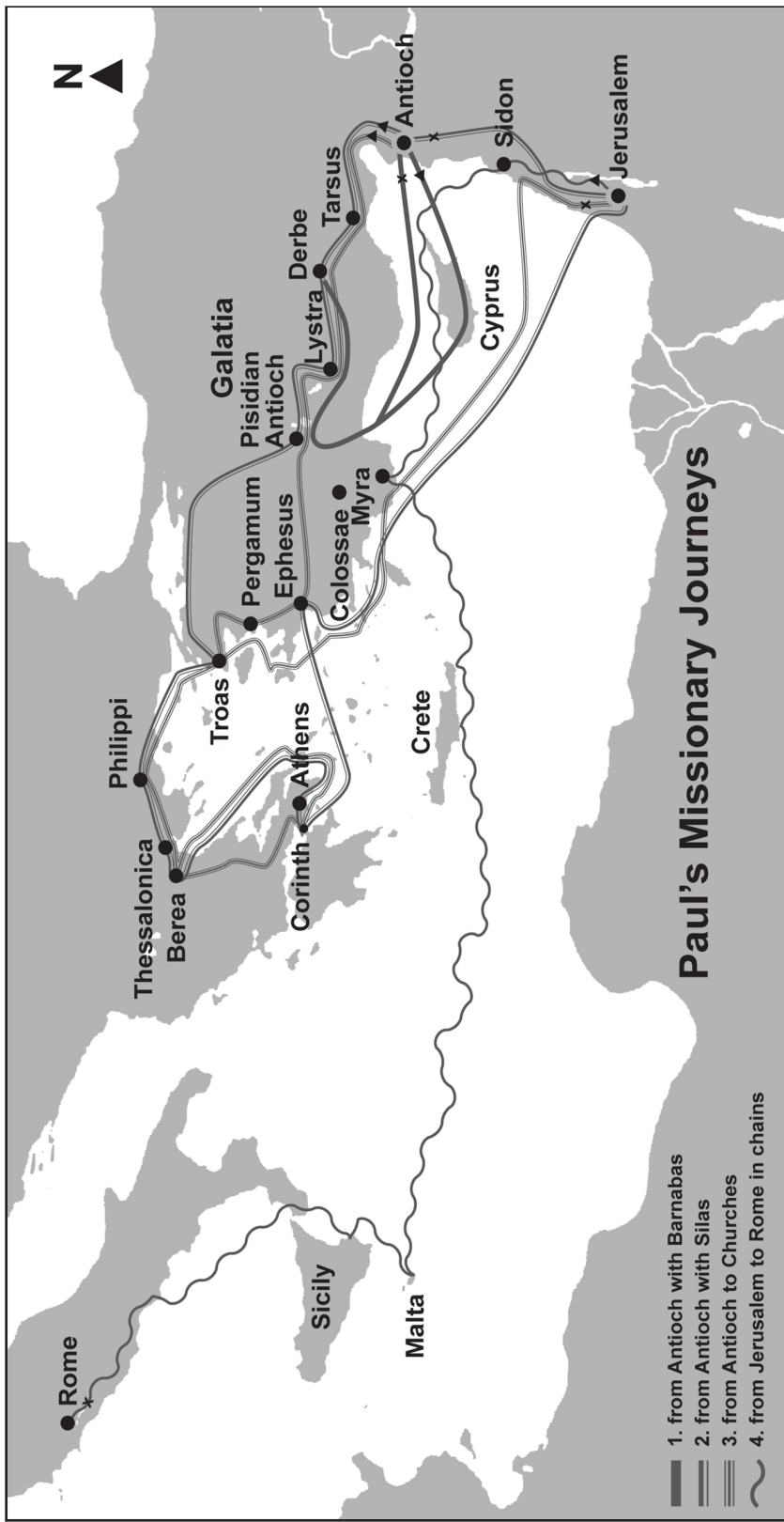

و واقع شد که چون فرعون قوم را رها کرده بود، خدا ایشان را از راه فلسطین رهبری نکرد، هر چند آن نزدیکتر بود. زیرا خدا گفت: «مبادا که چون قوم جنگ ببینند، پشیمان شوند و به مصر برگردند.» - خروج ۱۳:۱۷

زیرا که پسر انسان نیز نیامده تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری کند. - مرقس ۱۰:۴۵

پولس، غلام عیسی مسیح و رسول خوانده شده و جدا نموده شده برای انجیل خدا، - رومیان ۱:۱

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyrd in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19	
Where are we? ◀			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son	God's perfect fellowship	
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

پس رفته، همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ان و روح القدس تعمید دهید. - متی ۲۸:۱۹

